

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา

เล่ม ๑

อ.พ. ๓๑/๒๕๖๘

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบ และนำเสนอข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๘

ทั้งนี้ เพื่อใช้ในราชการงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิง เบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้จัดทำในรูปแบบเอกสารที่จัดพิมพ์เป็นเล่มและในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อท่านต้องการอ่านเอกสารที่แนบมาพร้อมกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์นี้ ขอความกรุณาแวะไปที่ลิงก์ หรือ URL ที่ปรากฏด้านล่างของเอกสารนั้น ๆ เพื่ออ่านเอกสาร

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ตุลาคม ๒๕๖๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางปณิดา สท้านไทรภพ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายโสภณ ขาดบุษย์จาร์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุธีรา จินายน	นิติกรชำนาญการพิเศษ กำกับดูแลการปฏิบัติราชการแทน ผู้บังคับบัญชาในกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายอมร สุวรรณโรจน์	นิติกรชำนาญการ
นางพัชรา พุกเศรษฐี	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอลงกรณ์ ดันเบ็ด	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางภสพร อัครนาวัน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๑๕

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สารสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ๑
๒. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ๕๑
๓. ตารางเปรียบเทียบ
ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
กับร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๓๑๑

[Podcast](#)

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. - ๑ -
๒. บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของ
ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. - ๑๑ -
๓. ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
 - สถานการณ์คุณภาพอากาศในบรรยากาศ - ๒๕ -
 - การบริหารจัดการอากาศของต่างประเทศ - ๔๐ -
 - ข่าวกที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. - ๔๕ -
๔. บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
 - ๔.๑ นายวิระศักดิ์ โควสุรัตน์ สมาชิกวุฒิสภา
ในฐานะรองประธานคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา คนที่สี่
(ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ) - ๔๘ -
 [วิดีโอ/คลิปบทสัมภาษณ์](#)
 - ๔.๒ รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ) - ๕๖ -
 [วิดีโอ/คลิปบทสัมภาษณ์](#)

สารบัญ

หน้า

- ๔.๓ นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) (ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ) - ๖๕ -
 [วิดีโอ/คลิปบทสัมภาษณ์](#)
- ๔.๔ นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม
รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร (ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ) - ๗๑ -
 [วิดีโอ/คลิปบทสัมภาษณ์](#)
- ๔.๕ บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศ
สะอาด พ.ศ. (กรมควบคุมมลพิษ) - ๗๘ -

ภาคผนวก

- : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๑๒๖๐ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา..... (๑)
- : ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) (๓)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (๑๐๓)
- : แผนจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบสาระสำคัญ และกรอบระยะเวลา
ของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (๑๕๙)
- : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (๑๖๕)

ส่วนที่ ๑

สาระสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติ

บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. สาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติ
บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
พ.ศ.

สาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๗ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก ๖ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๑ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. เสนอโดย นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖

๒. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. เสนอโดย นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖

๓. ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. เสนอโดย นางสาวตรีนุช เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๖

๔. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ พ.ศ. เสนอโดย นายร่มธรรม ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

๕. ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. เสนอโดย นายภัทรพงษ์ ลีลาภักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๖

๖. ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. เสนอโดย นางสาวคณินิจ ศรีบัวเอี่ยม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒๒,๒๕๑ คน ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๗

ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ต่อมา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎร
ลงมติเห็นชอบแล้ว มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

เหตุผล^๒

โดยที่ปัจจุบันปัญหามลพิษทางอากาศกำลังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในช่วงต้นปีและปลายปีของทุกปี จึงต้องมีการกำหนดกลไกในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ กำหนดให้มีการพัฒนาและบูรณาการการบริหารจัดการปัญหาของทุกภาคส่วนให้เป็นระบบและเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และกำหนดให้มีระบบการวางแผนการดำเนินงานและกำกับดูแลเพื่อลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิด รวมทั้งป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น คาร์บอน และกลิ่นเข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวังระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤตจากภาวะมลพิษทางอากาศ ตลอดจนการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อให้เกิดอากาศสะอาด เพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีมีความปลอดภัยต่อสุขภาพอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎร
ลงมติเห็นชอบแล้ว มีเนื้อหารวมจำนวน ๒๗๓ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.”

(ร่างมาตรา ๑)

๒. วันบังคับใช้

กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

^๒ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ได้มีข้อสังเกตเห็นควรปรับปรุงแก้ไข “เหตุผล” ของร่างพระราชบัญญัตินี้ และสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการโดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ ประกอบข้อ ๑๐๕ และเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของวุฒิสภา สภาผู้แทนราษฎร จึงได้ส่งบันทึกหลักการและเหตุผลดังกล่าวมาเพื่อให้วุฒิสภาพิจารณาด้วย โปรดดูเอกสารฉบับนี้หน้า ๓๐๖ และหน้า ๓๐๗ และภาคผนวกหน้า (๑๒)

๓. ยกเลิกบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

กฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแต่มีหลักการหรือมาตรการในการบริหารจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ หรือกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ (ร่างมาตรา ๓)

๔. กำหนดบทนิยาม

กำหนดบทนิยาม ซึ่งจะกล่าวถึงเฉพาะบทนิยามที่สำคัญ ดังนี้

๔.๑ “อากาศสะอาด” หมายความว่า อากาศที่ไม่มีสารมลพิษทางอากาศ หรือมีสารมลพิษทางอากาศเจือปนอยู่ในปริมาณที่ไม่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด

๔.๒ “สารมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สิ่งใด ๆ ที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย ไอระเหย กลิ่น คับ ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง ละอองลอย เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่น ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพของประชาชน

๔.๓ “มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะที่อากาศในบรรยากาศมีการปนเปื้อนด้วยสารมลพิษทางอากาศ ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ สุขภาพของประชาชน และสวัสดิภาพของสาธารณะ

๔.๔ “กลุ่มเปราะบาง” หมายความว่า กลุ่มคนที่มีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับความเจ็บป่วย หรือได้รับอันตรายทางสุขภาพ หรือเนื่องจากมีสถานะสุขภาพทางด้านร่างกาย ภูมิปัญญา และความทนทานในการรับปริมาณสารมลพิษทางอากาศต่ำกว่าบุคคลทั่วไป เช่น เด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยทางเดินหายใจ ผู้ที่ทำงานกลางแจ้ง

๔.๕ “องค์กรภาคประชาสังคม” หมายความว่า องค์กรที่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่มีภารกิจหลักด้านการป้องกันหรือแก้ไขมลพิษทางอากาศ หรือองค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่มีผลงานด้านการป้องกันหรือแก้ไขมลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่องเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยมีได้มุ่งแสวงหากำไร

๔.๖ “องค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ” หมายความว่า องค์กรที่ส่งเสริมงานวิชาการ แต่ไม่รวมถึงสถาบันอุดมศึกษา สมาชิวิชาชีพ สถาบันวิจัย หรือองค์กรวิจัย

๔.๗ “มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศเพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชน ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๔.๘ “มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศที่คำนึงถึงการป้องกันผลกระทบและความเสียหายของทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรสิน เศรษฐกิจ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์เฉพาะพื้นที่ สำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๔.๙ “ดัชนีคุณภาพอากาศ” หมายความว่า ค่าตัวเลขหรือเกณฑ์ที่ใช้แทนระดับความเข้มข้นของสารมลพิษทางอากาศ แสดงถึงการแจ้งเตือนระดับคุณภาพอากาศ และข้อปฏิบัติของประชาชน ซึ่งใช้ในการสื่อสารหรือรายงานต่อสาธารณะ

๔.๑๐ “ดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า ค่าตัวเลขหรือเกณฑ์ที่แสดงถึงระดับความเสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนจากการได้รับสารมลพิษทางอากาศในระยะสั้นที่สัมพันธ์กับคำแนะนำด้านสุขภาพ ซึ่งใช้ในการสื่อสารหรือรายงานต่อสาธารณะ

๔.๑๑ “มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่บรรยากาศ ซึ่งอาจกำหนดค่ามาตรฐานเป็นความเข้มข้น หรืออัตราการระบาย หรือหน่วยอื่นใด หรือเป็นหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยจะกำหนดวิธีการตรวจวัดด้วยก็ได้”

๔.๑๒ “ศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่” หมายความว่า ความสามารถของพื้นที่ในการรองรับปริมาณสารมลพิษทางอากาศที่ระบายจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่บรรยากาศ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศของพื้นที่ทั้งพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศและพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ เช่น การกำหนดเงื่อนไขปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศ การจัดสรร ซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ

๔.๑๓ “แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า แหล่งที่มาของสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดน หรือแหล่งกำเนิดอื่น

๔.๑๔ “ทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ” หมายความว่า ฐานข้อมูลที่หน่วยงานภาครัฐจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงชนิดและปริมาณของสารมลพิษทางอากาศที่ถูกปลดปล่อยจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๔.๑๕ “ห่วงโซ่อุปทานอย่างรอบด้าน” หมายความว่า กระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสร้างความเชื่อมั่นว่าการผลิตผลิตภัณฑ์และสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศหรือมลพิษทางอากาศข้ามแดน

๔.๑๖ “ระบบตรวจสอบย้อนกลับ” หมายความว่า ระบบการติดตามแหล่งที่มาสินค้าเกษตร หรือวัตถุดิบ หรือส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีจุดประสงค์สำหรับการบริโภค หรือใช้ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าแต่ละขั้นตอนของการผลิตสินค้าเกษตรหรือผลิตภัณฑ์นั้น ไม่เกี่ยวข้องกับการก่อมลพิษทางอากาศหรือการเผาหรือการทำลายสิ่งแวดล้อม

๔.๑๗ “ต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย” หมายความว่า ต้นทุนที่สังคมต้องแบกรับภาระอันเนื่องมาจากผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้นต่อคุณภาพอากาศ สุขภาพของประชาชน และสวัสดิภาพของสาธารณะ ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการ กิจกรรม หรือบริการ และไม่ได้รวมอยู่ในต้นทุนของผู้ประกอบการ

๔.๑๘ “กองทุน” หมายความว่า กองทุนอากาศสะอาด

๔.๑๙ “เจ้าพนักงานอากาศสะอาด” หมายความว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

๔.๒๐ “เจ้าพนักงานประเมิน” หมายความว่า เจ้าพนักงานประเมินและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

(ร่างมาตรา ๔)

๕. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานอากาศสะอาด เจ้าพนักงานประเมิน ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียม ออกประกาศ และกำหนดกิจการอื่น เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๖. หมวด ๑ บททั่วไป

๖.๑ ส่วนที่ ๑ สิทธิในอากาศสะอาด

๖.๑.๑ กำหนดให้บุคคล ชุมชนและประชาชนมีสิทธิในอากาศสะอาด ซึ่งมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับสิทธิในสิ่งแวดล้อมที่ดี สิทธิในสุขภาพ และสิทธิในชีวิตอันเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน รวมถึงสิทธิมนุษยชนอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย หรือหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศที่จะต้องปฏิบัติตาม โดยสิทธิในอากาศสะอาดดังกล่าวเป็นสิทธิที่ทำให้บุคคล ชุมชน และประชาชนดำรงชีวิตด้วยอากาศสะอาดที่ไม่ส่งผลร้ายต่อสุขภาพ ไม่เสียชีวิตก่อนวัยอันควร และไม่ส่งผลเสียต่อการประกอบอาชีพ (ร่างมาตรา ๖)

๖.๑.๒ กำหนดให้บุคคล ชุมชน และประชาชนที่เป็นกลุ่มเปราะบางต้องได้รับการสร้างเสริมและคุ้มครองในสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาด และสิทธิในการดำรงชีวิตในอากาศสะอาดอย่างสอดคล้องและเหมาะสมเป็นการเฉพาะ รวมถึงมีสิทธิได้รับการตรวจสอบสภาพที่เหมาะสมกับโรคอาการของโรคหรือความเสี่ยงที่เกิดจากมลพิษทางอากาศ การเฝ้าระวัง และการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าโรงพยาบาลซึ่งรัฐจัดให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อเฝ้าระวังแนวโน้มที่อาจเกิดโรคอันมีสาเหตุมาจากมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๗)

๖.๑.๓ กำหนดให้บุคคล ชุมชน และประชาชนมีสิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับอากาศสะอาด สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการตัดสินใจเกี่ยวกับอากาศสะอาด และสิทธิในการเข้าถึงและได้รับความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๘)

๖.๑.๔ สิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับอากาศสะอาดตามข้อ ๖.๑.๓ หมายถึง สิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของอากาศ สาเหตุและผลกระทบของคุณภาพอากาศที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ รวมทั้งการดำเนินการเพื่อปกป้องคุณภาพอากาศและผลกระทบต่อสุขภาพโดยเร็ว และมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีระบบการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพทั้งระดับนโยบาย ระดับพื้นที่ และระดับโครงการ (ร่างมาตรา ๙)

๖.๑.๕ สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการตัดสินใจเกี่ยวกับอากาศสะอาดตามข้อ ๖.๑.๓ หมายถึง สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์ แผน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ตั้งแต่กระบวนการกำหนด การจัดทำ การนำไปปฏิบัติ การกำกับติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติ รวมทั้งการเสนอแนะและการแก้ไขปรับปรุง (ร่างมาตรา ๑๐)

๖.๑.๖ สิทธิในการเข้าถึงและได้รับความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อมตามข้อ ๖.๑.๓ หมายความว่ารวมถึงสิทธิที่บุคคลหรือองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพอากาศ หรือด้านสุขภาพของกลุ่มเปราะบางที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ จะดำเนินคดีรัฐธรรมนูญ คดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ รวมถึงการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายในคดีที่เกี่ยวข้องกับอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวมตามลักษณะหรือประเภทคดีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๑)

๖.๒ ส่วนที่ ๒ หน้าที่ของรัฐและประชาชนในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๖.๒.๑ หน้าที่ของรัฐ

(๑) ทำให้เกิดการเคารพ ค้ำครอง และทำให้สิทธิเกิดขึ้นจริงแก่บุคคล ชุมชนและประชาชนเช่นเดียวกับสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงมีหน้าที่ปฏิบัติตาม และบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยต้องดำเนินการอยู่บน หลักธรรมาภิบาลและหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน อำนวยความสะดวก บริหารจัดการ และกำกับดูแลการจัดการ อากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ ค้ำครองและช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางให้สามารถเข้าถึงสิทธิในอากาศสะอาด ได้เท่าเทียมกับบุคคลอื่น พัฒนาระบบบริหารจัดการอากาศสะอาดของประเทศ และกำหนดมาตรการ การป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กำกับติดตามให้เกิดการดำเนินการตามระบบบริหารจัดการอากาศสะอาดของประเทศ และมาตรการ การป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดอย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒)

(๒) เคารพ ค้ำครอง และทำให้สิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูลที่เป็น ปัจจุบัน เข้าถึงง่าย และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลที่เกี่ยวกับอากาศสะอาดเกิดขึ้นจริง เช่น จัดเก็บ รวบรวม ประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำระบบข้อมูลที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพเพื่อแจ้งเตือน ประชาชน และสนับสนุนการจัดการให้มีอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแก่ประชาชน รวมทั้งจัดให้มี งบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของภาคเอกชนหรือภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำ ระบบและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่เป็นปัจจุบันและเข้าถึงง่าย จัดให้ มีระบบข้อมูลการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพและระบบข้อมูลการตรวจสอบการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ ทั้งระดับนโยบาย ระดับพื้นที่ และระดับโครงการ รวมทั้งการนำระบบข้อมูลดังกล่าวไปใช้ อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม (ร่างมาตรา ๑๓)

(๓) เคารพ ค้ำครอง และทำให้สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการตัดสินใจ เกี่ยวกับอากาศสะอาดเกิดขึ้นจริง เช่น จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด จัดทำ และเสนอแนะ การแก้ไขปรับปรุงนโยบาย เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด รวมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดทำ และเสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาด เปิดเผยข้อมูลการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมี ผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ และจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความเห็น การปรึกษาหารือ การวางแผนร่วมกันกับรัฐ การร่วมดำเนินการกับรัฐ หรือการร่วมตัดสินใจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๔)

(๔) เคารพ คัมครอง และทำให้สิทธิในการเข้าถึงและได้รับความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นจริง เช่น รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อาจได้รับผลกระทบจากปัญหามลพิษทางอากาศและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบให้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วนให้ความรู้และคำแนะนำแก่ผู้ร้องเรียนในการเข้าถึงช่องทางการร้องเรียน กระบวนการยุติธรรมและการดำเนินคดีสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับปัญหามลพิษทางอากาศ ประสานผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนพึงจะได้รับ (ร่างมาตรา ๑๕)

๖.๒.๒ หน้าที่ของประชาชน

กำหนดให้บุคคล ชุมชนและประชาชนมีหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่สร้างผลกระทบต่อบุคคลอื่นและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมีหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีอากาศสะอาดรวมทั้งมีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๖)

๗. หมวด ๒ คณะกรรมการและองค์กรเพื่อการบริหารจัดการอากาศสะอาด

๗.๑ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด

๗.๑.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกกันเองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยมีปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม และให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ๑ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ รวมถึงกำหนดคุณสมบัติและสถานะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ และวิธีการประชุมของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๗ ถึงร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๗)

๗.๑.๒ คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดอาจเชิญหน่วยงานหรือบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น คำแนะนำทางวิชาการ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร (ร่างมาตรา ๒๖)

๗.๒ ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด

กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด ประกอบด้วยกรรมการจำนวน ๗ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์กรวิจัย หรือองค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์หรือผลงาน เป็นที่ประจักษ์อย่างน้อย ๑๐ ปีในการพัฒนา ประเมิน ติดตาม และตรวจสอบเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ การพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ หรือการพัฒนากฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับด้านเกษตรกรรม ด้านป่าไม้ ด้านคมนาคม ด้านอุตสาหกรรม ด้านการจัดการเมือง ด้านมลพิษทางอากาศข้ามแดน และด้านมลพิษทางอากาศอื่น ด้านละ ๑ คน โดยมีเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นเลขานุการ และให้เลขาธิการสำนักงาน บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ รวมถึงกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง ของกรรมการ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ และวิธีการประชุมของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๘ ถึงร่างมาตรา ๓๑)

๗.๓ ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด

กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด ประกอบด้วย กรรมการจำนวน ๙ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์กรวิจัย องค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ หรือองค์กรภาคประชาสังคม ที่มีความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ เป็นที่ประจักษ์อย่างน้อย ๑๐ ปีเกี่ยวกับด้านมลพิษทางอากาศหรือการจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยให้ เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาดเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกิน ๒ คน รวมถึงกำหนด คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ และวิธีการประชุมของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๕)

๗.๔ ส่วนที่ ๔ คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ เพื่ออากาศสะอาด

กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมสรรพากร และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกิน ๖ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย องค์การอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ หรือบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์สุขภาพ เศรษฐศาสตร์การเงิน การคลัง เศรษฐศาสตร์การเกษตร เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐศาสตร์การขนส่ง เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม การเงินเพื่อความยั่งยืน หรือกฎหมายการเงินการคลังและภาษีอากร และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์อย่างน้อย ๑๐ ปีด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือด้านการจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยมีเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้จัดการกองทุนอากาศสะอาด เป็นผู้ช่วยเลขานุการ รวมถึงกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ และวิธีการประชุมของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๓๖ ถึงร่างมาตรา ๓๙)

๗.๕ ส่วนที่ ๕ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด และคณะกรรมการอากาศ สะอาดกรุงเทพมหานคร

๗.๕.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ประกอบด้วย

- (๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อุตสาหกรรมจังหวัด ขนส่งจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่รับผิดชอบ ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ในพื้นที่รับผิดชอบ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และท้องถิ่นจังหวัด
- (๓) กรรมการที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย หรือองค์การอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ หรือบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ จำนวนไม่เกิน ๕ คน
- (๔) กรรมการที่มาจากอาสาสมัครสาธารณสุข อาสาสมัครทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สมาองค์กรชุมชน หรือตัวแทนประชาชนในระดับพื้นที่ภายในจังหวัด จำนวนไม่เกิน ๕ คน
- (๕) กรรมการที่มาจากองค์กรภาคประชาสังคมภายในจังหวัด จำนวนไม่เกิน ๓ คน
- (๖) กรรมการที่มาจากเครือข่ายหรือองค์กรร่วมธุรกิจเอกชนภายในจังหวัด จำนวนไม่เกิน ๒ คน

(๗) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับคัดเลือกจากคณะกรรมการ
อากาศสะอาดจังหวัด จำนวนไม่เกินห้าคน

ทั้งนี้ การคัดเลือกกรรมการตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้คณะกรรมการ
อากาศสะอาดจังหวัดดำเนินการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์หรือผลงาน
เป็นที่ประจักษ์อย่างน้อย ๕ ปีในด้านสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเพื่ออากาศสะอาด

โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและ
เลขานุการร่วม รวมถึงกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ
หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ วิธีการประชุมของคณะกรรมการ และการแต่งตั้งคณะทำงาน
อากาศสะอาดพื้นที่เฉพาะ (ร่างมาตรา ๔๐ ร่างมาตรา ๔๒ และร่างมาตรา ๔๕ ถึงร่างมาตรา ๔๗)

๗.๕.๒ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำกับดูแลคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด
ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด
แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศ และเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด
และในกรณีที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดไม่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการดังกล่าวภายในเวลา
อันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจดำเนินการในฐานะประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด
แทนได้ เมื่อได้แจ้งให้ประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดทราบ และรายงานต่อคณะกรรมการนโยบาย
เพื่ออากาศสะอาดทราบ (ร่างมาตรา ๔๑)

๗.๕.๓ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร
ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ
(๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ
(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกองบังคับการตำรวจจราจร
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก ผู้แทนสำนักงาน
บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และผู้แทน
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๔) กรรมการที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย
องค์กรวิจัย หรือองค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ หรือบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ จำนวนไม่เกิน ๕ คน

(๕) กรรมการที่มาจากอาสาสมัครสาธารณสุข อาสาสมัครทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาองค์กรชุมชน หรือตัวแทนประชาชนในระดับพื้นที่ภายในกรุงเทพมหานคร
จำนวนไม่เกิน ๕ คน

(๖) กรรมการที่มาจากองค์กรภาคประชาสังคมภายในกรุงเทพมหานคร
จำนวนไม่เกิน ๓ คน

(๗) กรรมการที่มาจากเครือข่ายหรือองค์กรร่วมธุรกิจเอกชนภายใน
กรุงเทพมหานคร จำนวนไม่เกิน ๒ คน

ทั้งนี้ การคัดเลือกกรรมการตาม (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้คณะกรรมการ
อากาศสะอาดกรุงเทพมหานครดำเนินการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์
หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์อย่างน้อย ๕ ปีในด้านสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ
เพื่ออากาศสะอาด

โดยมีผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ
และเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ รวมถึง
กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ (ร่างมาตรา ๔๓ และร่างมาตรา ๔๔)

๗.๖ ส่วนที่ ๖ สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๗.๖.๑ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดทำหน้าที่เป็น
สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด โดยมีหน้าที่และอำนาจสำคัญ เช่น
เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด เพื่อประกอบการกำหนดนโยบายและ
เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และมาตรการหรือแนวทางแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ เสนอความเห็น
ต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด เพื่อประกอบการจัดทำข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี
หรือคณะกรรมการตามกฎหมายอื่น ในการตรา แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ
ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือการดำเนินการใด เพื่อเสริมสร้างการจัดการอากาศสะอาด พิจารณาและ
ให้ความเห็นกับแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด
แผนปฏิบัติการลดและจัดมลพิษ และแผนปฏิบัติการของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๔๘)

๗.๖.๒ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดจัดให้มีระบบ
ให้คำปรึกษา โดยคำนึงถึงความรวดเร็ว ความถูกต้อง เข้าถึงง่าย ครอบคลุมทั่วถึงในระดับจังหวัด และ
ไม่เป็นภาระแก่ประชาชน เพื่อให้หน่วยงานของรัฐและประชาชนปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการป้องกันมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๔๙)

๗.๗ ส่วนที่ ๗ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด

๗.๗.๑ กำหนดให้บทบัญญัติในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าพนักงาน
อากาศสะอาดมีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยครอบคลุมการป้องกันและควบคุม
มลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิด
ภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดน และ
แหล่งกำเนิดอื่น (ร่างมาตรา ๕๐)

๗.๗.๒ กำหนดหน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด เช่น เข้าไปในที่ดิน
อาคาร สถานที่ประกอบการ สถานที่ใด ๆ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น
ถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่ยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ เพื่อตรวจสอบ
สำรวจ เก็บข้อมูล หรือควบคุมการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ค้นสถานที่หรือแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีเหตุ
อันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่การค้นในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่งเมื่อได้รับอนุมัติจากเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแล้วจะค้นในเวลาใดก็ได้ สั่งให้หยุดยานพาหนะหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจสอบ เก็บข้อมูล หรือปฏิบัติการควบคุมมลพิษทางอากาศตามพระราชบัญญัตินี้ มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสาร ข้อมูล หลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี (ร่างมาตรา ๕๑)

๗.๗.๓ หากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตรวจพบเหตุที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าพบบด้วยตนเอง หรือโดยการใช้เครื่องอุปกรณ์ หรือโดยวิธีการอื่นใด ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจสั่งให้บุคคล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ กระทำการหรือดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง และหากเหตุดังกล่าวจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมจากมลพิษทางอากาศ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดสั่งให้บุคคล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้น กระทำ จดเว้น หรือยุติการกระทำทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าเจ้าพนักงานอากาศสะอาดพิจารณาเห็นว่าปราศจากอันตรายหรือจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าและอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างต่อเนื่อง ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาด หรือให้หน่วยงานของรัฐ กระทำหรือร่วมกระทำการควบคุม ระงับ หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตราย หรือความเสียหายที่เกิดขึ้น และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปเพื่อการนั้น ทั้งนี้ เมื่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาดได้ดำเนินการดังกล่าวโดยใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์แล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจะเรียกร้องค่าเสียหายจากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดไม่ได้ (ร่างมาตรา ๕๒)

๗.๗.๔ หากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตรวจพบว่ายานพาหนะมีการฝ่าฝืนการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคคมนาคม หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง หรือสั่งห้ามใช้เด็ดขาด หรือกระทำการอื่นใด เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๓)

๗.๗.๕ กำหนดให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง เมื่อปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๕๔)

๗.๗.๖ กำหนดให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๕๕)

๗.๗.๗ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งบุคคลธรรมดาเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาดเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๕๖)

๗.๗.๘ กำหนดให้ผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีหน้าที่และอำนาจภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด เช่น เฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศและคุณภาพอากาศในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย และแจ้งเหตุต่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาดหรือเจ้าพนักงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เมื่อพบความผิดปกติที่อาจเป็นสาเหตุให้เกิดมลพิษทางอากาศ ร่วมกับเจ้าพนักงานอากาศสะอาดในการเข้าไปในที่ดิน อาคาร สถานประกอบการ สถานที่ใด ๆ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ รวบรวมข้อมูล เอกสาร หรือพยานหลักฐาน หากพบว่ามีกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาด หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๕๗)

๗.๗.๙ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด โดยจัดให้มีการฝึกอบรมด้านวิชาการและเทคนิคการตรวจวัด สนับสนุนเครื่องมือ ข้อมูล และงบประมาณในการปฏิบัติงานจ่ายค่าตอบแทนตามปริมาณและคุณภาพของงาน และจัดหาสวัสดิการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ตามความเสี่ยงของการปฏิบัติงาน (ร่างมาตรา ๕๘)

๘. หมวด ๓ เครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๘.๑ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่และอำนาจในการป้องกัน แก้ไข และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดน และแหล่งกำเนิดอื่น นำเครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดไปใช้ประโยชน์ ด้านการป้องกัน แก้ไข และควบคุมมลพิษทางอากาศ ด้านระบบสาธารณสุข การคาดการณ์ การวางแผนระดับพื้นที่หรือจังหวัด การจัดสรรงบประมาณหรืออื่นใดที่เกี่ยวข้อง ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๙)

๘.๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำเครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดของประเทศ (ร่างมาตรา ๖๐)

๘.๓ กำหนดให้มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ และมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่ โดยให้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานดังกล่าว อย่างน้อยทุก ๕ ปี (ร่างมาตรา ๖๑)

๘.๔ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด มีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ (ร่างมาตรา ๖๒)

๘.๕ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจเสนอมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่ต่อคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาดเพื่อพิจารณาและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการประกาศใช้มาตรฐานดังกล่าวในเขตจังหวัดหรือพื้นที่เฉพาะ (ร่างมาตรา ๖๓)

๘.๖ กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนดดัชนีคุณภาพอากาศ และให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๖๔)

๘.๗ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดให้มีระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยให้มีการเชื่อมโยง รวบรวม และแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งภายในราชอาณาจักรและภายนอกราชอาณาจักร เพื่อใช้ประโยชน์ในการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน การป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และการจัดทำแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๖๕)

๘.๘ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศระดับประเทศ (ร่างมาตรา ๖๖)

๘.๙ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดจัดให้มีระบบการเฝ้าระวัง และแจ้งเตือนคุณภาพอากาศ และให้กระทรวงสาธารณสุขจัดให้มีระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือนผลกระทบต่อสุขภาพจากมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๖๗)

๘.๑๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และโทรคมนาคม ดำเนินการให้ผู้ประกอบกิจการจัดสรรช่องทางการแจ้งเตือนสาธารณะที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ง่าย ทันต่อสถานการณ์ เพื่อแจ้งเตือนมลพิษทางอากาศและผลกระทบต่อสุขภาพ (ร่างมาตรา ๖๘)

๘.๑๑ กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิแจ้งหรือร้องเรียนการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๖๙)

๘.๑๒ หากหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบด้านกฎหมายอื่นไม่ดำเนินการตามข้อร้องเรียน ภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับแจ้งหรือรับเรื่องร้องเรียน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งรัดให้ดำเนินการตามข้อร้องเรียนให้แล้วเสร็จ ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา ๓๐ วัน เมื่อครบกำหนดระยะเวลา หากยังไม่ดำเนินการ ให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด เพื่อใช้อำนาจกำกับดูแลหรือสั่งการให้หน่วยงานนั้นดำเนินการแก้ไขปัญหาตามที่มีการแจ้งหรือร้องเรียน (ร่างมาตรา ๗๐)

๘.๑๓ เพื่อป้องกันการฟ้องคดีปิดปากและระงับการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงกำหนดให้ผู้แจ้งหรือร้องเรียนโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง และในกรณีที่ผู้แจ้งหรือร้องเรียนถูกฟ้องหรือดำเนินคดีเพื่อพิสูจน์ความสุจริต ให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและสนับสนุนข้อมูลหลักฐานที่จำเป็นต่อการแก้ต่างคดีแก่ผู้นั้น (ร่างมาตรา ๗๑)

๘.๑๔ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศ โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๗๒)

๘.๑๕ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๗๓)

๘.๑๖ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเสนอเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นการกำหนดนโยบาย ทิศทางการป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศ ต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด เพื่อให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด คณะกรรมการตามกฎหมาย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง นำไปดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สำคัญที่คาดว่าจะได้รับ (ร่างมาตรา ๗๔)

๘.๑๗ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดและการจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศ (ร่างมาตรา ๗๕)

๘.๑๘ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดนำศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ มาใช้เป็นเครื่องมือควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีนัยสำคัญในพื้นที่ และมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทของกิจการและปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ (ร่างมาตรา ๗๖)

๘.๑๙ เมื่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดได้ประกาศกำหนดประเภทของกิจการและปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศแล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือหน่วยงานรัฐที่จะดำเนินกิจการหรือโครงการนั้น ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กิจการหรือโครงการที่ไม่ต้องมีการขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในเรื่องนั้นหรือไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ก่อนการดำเนินกิจการหรือโครงการนั้น

(๒) กิจการหรือโครงการที่ต้องมีการขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในเรื่องนั้นหรือต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดก่อนการขออนุมัติหรืออนุญาตหรือก่อนการยื่นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(ร่างมาตรา ๗๗)

๘.๒๐ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องจัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนำข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็นข้อมูลศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ และเนื้อหาในแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด ตามข้อ ๘.๑๗ มาประกอบการพิจารณากำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษและเงื่อนไขอื่นสำหรับการดำเนินกิจการหรือโครงการ (ร่างมาตรา ๗๘)

๘.๒๑ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดออกคำสั่งกำหนดอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศ เงื่อนไขหรือมาตรการอื่นใดต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศและหน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินกิจการหรือโครงการที่ไม่ต้องมีการขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายหรือไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายใน ๖๐ วันนับแต่ได้รับรายละเอียดของกิจการหรือโครงการ (ร่างมาตรา ๗๙)

๘.๒๒ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดพิจารณาและส่งข้อกำหนดอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษ เงื่อนไขหรือมาตรการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องภายใน ๖๐ วันนับแต่ได้รับรายละเอียดของกิจการหรือโครงการ (ร่างมาตรา ๘๐)

๘.๒๓ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดส่งข้อมูลศักยภาพการรองรับสารมลพิษของพื้นที่และข้อกำหนดปริมาณการระบายมลพิษทางอากาศและเงื่อนไข ไปยังหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแล เพื่อเสนอพิจารณาเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตของแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งตั้งอยู่เดิมในพื้นที่ และเปิดเผยข้อกำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษและเงื่อนไขที่จัดส่งนั้นต่อสาธารณะ ทั้งนี้ หากหน่วยงานไม่ดำเนินการ ให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดเพื่อใช้อำนาจกำกับดูแลหรือสั่งการให้หน่วยงานนั้นดำเนินการ (ร่างมาตรา ๘๑)

๘.๒๔ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในข้อ ๘.๑๘ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งกำเนิดที่ตั้งอยู่เดิมหรือที่ตั้งขึ้นใหม่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ต้องติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ และกำหนดให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศซึ่งมิได้อยู่ในประกาศดังกล่าว ติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศเป็นการเฉพาะรายได้ เมื่อปรากฏว่าแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศมีลักษณะกล่าวเฉพาะในประเด็นที่สำคัญ เช่น ตั้งอยู่ในพื้นที่อ่อนไหวหรือพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ มีข้อร้องเรียนจากประชาชน หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าแหล่งกำเนิดดังกล่าวมีการปลดปล่อยสารมลพิษทางอากาศเกินกว่าค่ามาตรฐานหรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพอากาศหรือสุขภาพของประชาชน (ร่างมาตรา ๘๒)

๘.๒๕ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามข้อ ๘.๒๔ มีหน้าที่ส่งข้อมูลจากระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศไปยังคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด โดยให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะในรูปแบบที่เข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย (ร่างมาตรา ๘๓)

๘.๒๖ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดกำหนดแนวทางในการจัดสรรงบประมาณทั้งงบประมาณตามภารกิจ งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ งบประมาณจังหวัด งบประมาณเพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด งบประมาณภายใต้แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนราชการกรณีฉุกเฉินของกระทรวงการคลัง รวมถึงการสนับสนุนจากกองทุนอากาศสะอาด เพื่อให้มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในพื้นที่จังหวัด พื้นที่เฉพาะเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ เขตประสมมลพิษทางอากาศ พื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศหรือในช่วงวิกฤตคุณภาพอากาศ (ร่างมาตรา ๘๔)

๙. หมวด ๔ การป้องกันและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

กำหนดให้บทบัญญัติในหมวดนี้ครอบคลุมการป้องกัน และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดน และแหล่งกำเนิดอื่น ซึ่งจะนำไปกำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อให้การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย รวมถึงการปกป้องสุขภาพของประชาชน และการรักษาคุณภาพอากาศของประเทศหรือของสาธารณชน โดยสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ (ร่างมาตรา ๘๕)

๙.๑ ส่วนที่ ๑ ภาคอุตสาหกรรม

๙.๑.๑ กำหนดให้กระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่เก็บรวบรวม และจัดทำฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประกอบด้วยบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม และทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (ร่างมาตรา ๘๖)

๙.๑.๒ กำหนดให้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน หน่วยงานของรัฐ และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ต้องควบคุมและส่งเสริมการผลิตให้เป็นการผลิตที่สะอาดในภาคอุตสาหกรรม (ร่างมาตรา ๘๗)

๙.๑.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาดมีอำนาจประกาศกำหนดเรื่องต่าง ๆ เช่น มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม ประเภทของแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรมที่ต้องถูกควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศออกสู่บรรยากาศ ให้ไม่เกินมาตรฐาน (ร่างมาตรา ๘๘)

๙.๑.๔ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศภาคอุตสาหกรรม ที่จะต้องถูกควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศออกสู่บรรยากาศให้ไม่เกินมาตรฐาน ต้องจัดให้มีระบบบำบัด อุปกรณ์ หรือการจัดการมลพิษ เพื่อควบคุม ตรวจวัด กำจัด ลด หรือ ขจัดมลพิษ หรือการระบายสารมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ (ร่างมาตรา ๘๙)

๙.๑.๕ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจกำหนดให้แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประเภทที่อยู่ในประกาศตามข้อ ๘.๑๘ ซึ่งจะตั้งใหม่ในพื้นที่ ต้องจัดให้มีระบบบำบัด อุปกรณ์ หรือการจัดการมลพิษ เพื่อควบคุม ลด หรือขจัดมลพิษ หรือการระบายสารมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดกำหนด (ร่างมาตรา ๙๐)

๙.๑.๖ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจในการทำข้อตกลงโดยสมัครใจกับผู้ประกอบการ โดยข้อตกลงดังกล่าวอย่างน้อยประกอบด้วยเป้าหมายการลดการระบายสารมลพิษทางอากาศที่เข้มงวดกว่าที่กฎหมายกำหนด แผนการปรับปรุงเทคโนโลยี กรอบระยะเวลา ดำเนินการ และมาตรการติดตามผล (ร่างมาตรา ๙๑)

๙.๑.๗ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดกำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อส่งเสริมการผลิตที่สะอาดในภาคอุตสาหกรรม การปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษทางอากาศให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (ร่างมาตรา ๙๒)

๙.๒ ส่วนที่ ๒ ภาคคมนาคม

๙.๒.๑ กำหนดให้กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่เก็บ รวบรวม และจัดทำฐานข้อมูลและบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคคมนาคม (ร่างมาตรา ๙๓)

๙.๒.๒ กำหนดให้เมื่อหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนพัฒนาโครงข่ายภาคคมนาคมทั้งระดับประเทศหรือระดับภูมิภาคที่ต้องมีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตามระเบียบหรือกฎหมายอื่นใด ให้คำนึงถึงการส่งผลต่อการเติบโต การขยายและการเปลี่ยนแปลงของสภาพความเป็นเมือง การเคลื่อนย้ายและการตั้งถิ่นฐาน การเกิดขึ้นของอาคารสูง ความเป็นอยู่ของชุมชน และสภาพเศรษฐกิจที่จะทำให้จำนวนยานพาหนะและการจราจรเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของมลพิษทางอากาศ และการสะสมของมลพิษทางอากาศในพื้นที่ ทั้งนี้ ในกรณีที่ปรากฏว่าการพัฒนาโครงข่ายภาคคมนาคมดังกล่าวส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศอย่างมีนัยสำคัญ ให้หน่วยงานเจ้าของโครงการจัดเตรียมแผนการรองรับและมีมาตรการบรรเทาผลกระทบแก่ประชาชน (ร่างมาตรา ๙๔)

๙.๒.๓ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐกำหนดนโยบายและดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อป้องกันการเกิดมลพิษทางอากาศตั้งแต่ต้นทางจากแหล่งกำเนิดภาคคมนาคม เช่น การใช้ยานพาหนะมลพิษต่ำ หรือที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานสะอาด การกำหนดอายุการใช้งานยานพาหนะที่เหมาะสมและมาตรการการจัดการยานพาหนะล้นสภาพ การใช้พลังงานสะอาด หรือน้ำมันเชื้อเพลิงเทียบเท่ามาตรฐานสากล การกำกับดูแลการใช้งานยานพาหนะ เครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรกล และอุปกรณ์ประกอบของระบบขนส่งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง (ร่างมาตรา ๙๕)

๙.๒.๔ กำหนดให้กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กำหนดมาตรการลดการใช้ยานพาหนะที่ใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิงในเขตเมือง และเพิ่มสัดส่วนการใช้ยานพาหนะที่มีมลพิษต่ำ รวมถึงลดการใช้ยานพาหนะส่วนบุคคลและเพิ่มการใช้ระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง เพื่อลดปริมาณมลพิษทางอากาศจากภาคคมนาคม (ร่างมาตรา ๙๖)

๙.๒.๕ กำหนดให้กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดให้มีระบบขนส่งสาธารณะทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง ที่เชื่อมต่อระหว่างกัน (ร่างมาตรา ๙๗)

๙.๒.๖ กำหนดให้กระทรวงคมนาคมกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจำกัดอายุการใช้งานของยานพาหนะ และให้นายยานพาหนะสิ้นสภาพเข้าสู่ระบบการจัดการซาก อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๙๘)

๙.๒.๗ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจในการกำหนดพื้นที่ ควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศต่ำในเมืองโดยคำนึงถึงการระบายสารมลพิษทางอากาศ ประเภทเทคโนโลยี ระยะเวลาการใช้พื้นที่ ตลอดจนการกำหนดค่าธรรมเนียมการเข้าออกพื้นที่จำกัดการระบายสารมลพิษ ทางอากาศในเมือง ตามความเหมาะสม (ร่างมาตรา ๙๙)

๙.๒.๘ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด มีอำนาจประกาศกำหนดเรื่องมาตรฐาน ควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศ เช่น มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศ จากยานพาหนะ (ร่างมาตรา ๑๐๐)

๙.๒.๙ กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการตรวจสภาพยานพาหนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การควบคุมมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๑๐๑)

๙.๒.๑๐ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรือนายเรือที่จดทะเบียน ในต่างประเทศหรือเรือไทย ต้องจัดส่งรายงานให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเมื่อเข้ามา ในเขตท่าเรือใด ๆ ในน่านน้ำไทย (ร่างมาตรา ๑๐๒)

๙.๒.๑๑ กำหนดให้ในกรณีเจ้าพนักงานอากาศสะอาดพบว่าเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองยานพาหนะหรือผู้ควบคุมยานพาหนะเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามข้อ ๗.๗.๔ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจแจ้งไปยังนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ ตามกฎหมายโดยเร็ว พร้อมด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบต่อไป (ร่างมาตรา ๑๐๓)

๙.๒.๑๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเครื่องมือ และมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการ ทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการผลิตและการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรที่ลดการระบายสารมลพิษทางอากาศ การเพิ่มการใช้ยานพาหนะที่มีมลพิษต่ำหรือขับเคลื่อนด้วยพลังงานสะอาด การกำหนดพื้นที่ที่ควบคุมการ ระบายสารมลพิษทางอากาศต่ำในเมือง การใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นภาษีอากรเพื่ออากาศสะอาด ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด เงินชดเชย มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น (ร่างมาตรา ๑๐๔)

๙.๓ ส่วนที่ ๓ ภาคป่าไม้

๙.๓.๑ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศภาคป่าไม้เพื่อการบริหารจัดการปัญหาการเผาและแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศสำหรับแต่ละพื้นที่ป่า จัดส่ง และเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เพื่อกำหนดนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ รวมทั้งแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ (ร่างมาตรา ๑๐๕)

๙.๓.๒ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประสานการทำงานกับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หน่วยงานของรัฐ และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแนวทางการจัดการป่าอนุรักษ์เพื่ออากาศสะอาด และการดำเนินการสำหรับแต่ละพื้นที่ป่าหรือกลุ่มพื้นที่ป่า และผนวกไว้ในแผนจัดการป่าตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติหรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (ร่างมาตรา ๑๐๖)

๙.๓.๓ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประสานการทำงานกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หน่วยงานของรัฐและคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแนวทางการจัดการป่าเพื่ออากาศสะอาด และการดำเนินการสำหรับแต่ละพื้นที่ป่า และผนวกไว้ในแผนจัดการป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติและป่าชายเลนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (ร่างมาตรา ๑๐๗)

๙.๓.๔ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประสานการทำงานกับคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการดำเนินการป่าชุมชนเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๐๘)

๙.๓.๕ กำหนดให้การจัดทำแผนจัดการพื้นที่ป่าตามข้อ ๙.๓.๒ ข้อ ๙.๓.๓ และข้อ ๙.๓.๔ ต้องมีเป้าหมายและเนื้อหาที่สอดคล้องและส่งเสริมสนับสนุนกับแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารมลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัด เพื่อการทำงานแบบบูรณาการระหว่างหน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และระดับพื้นที่ และเป็นกรอบในการจัดทำโครงการและการขอรับสนับสนุนด้านงบประมาณ โดยการดำเนินงานตามแผนในแต่ละปีดังกล่าว ให้มีการจัดลำดับความสำคัญของพื้นที่ โดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหาการเกิดไฟไหม้ สถิติความถี่และจำนวนพื้นที่เผาไหม้ซ้ำซาก ข้อจำกัดด้านจำนวนบุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ และงบประมาณ รวมถึงปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๐๙)

๙.๓.๖ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดกำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดที่เหมาะสมสำหรับป่าอนุรักษ์ ป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าชุมชน เพื่อสนับสนุนการป้องกัน ลดการเผา สร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและอาชีพที่เสี่ยงต่อการก่อให้เกิดไฟป่า การฟื้นฟูระบบนิเวศป่า และการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในพื้นที่ป่า ไม่ว่าจะเป็นการจ่ายค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น (ร่างมาตรา ๑๑๐)

๙.๔ ส่วนที่ ๔ ภาคเกษตรกรรม

๙.๔.๑ กำหนดให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศภาคเกษตรกรรมเพื่อการบริหารจัดการปัญหาการเผาในแหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม จัดส่ง และเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเพื่อกำหนดนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ รวมทั้งแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ (ร่างมาตรา ๑๑๑)

๙.๔.๒ กำหนดให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประสานการทำงานร่วมกับ คณะกรรมการตามกฎหมายอื่นและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดทำแผนและดำเนินการปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงในการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ให้มีการเพาะปลูกในพื้นที่ที่เหมาะสม มีระบบการจัดการแปลงการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยว โดยไม่มีการเผา มีปริมาณผลผลิตที่เพียงพอต่อความต้องการ และลดความจำเป็นในการขยายพื้นที่เพาะปลูกไปประเทศข้างเคียง (ร่างมาตรา ๑๑๒)

๙.๔.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวง กำหนดสินค้าเกษตรปลอดการเผาและระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตร เพื่อให้ปลอดจากการเผาในทุกขั้นตอนการผลิต โดยอย่างน้อยให้ประกอบด้วย การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรที่ต้องเข้าสู่ระบบ การรับรองและตรวจสอบการผลิต และการเปิดเผยรายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรที่ผ่านการรับรองต่อสาธารณะ และกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรที่อยู่ในระบบตรวจสอบย้อนกลับ (ร่างมาตรา ๑๑๓)

๙.๔.๔ เมื่อมีกฎกระทรวงกำหนดสินค้าเกษตรปลอดการเผา ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรรับซื้อสินค้าเกษตรที่มาจาก การเผา เว้นแต่เป็นการเผาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการการเผาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑๔)

๙.๔.๕ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กำหนดเป้าหมายพื้นที่การดำเนินงานในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารมลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัดตามแผนปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรในแต่ละจังหวัดและแต่ละปี เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำโครงการ และการขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ และให้จัดทำแนวทางและมาตรการสนับสนุนการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละพื้นที่ โดยผู้ที่ได้รับการสนับสนุนดังกล่าว ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการไม่เผาหรือสร้างปัญหามลพิษทางอากาศ รวมทั้งเงื่อนไขอื่นตามที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนด (ร่างมาตรา ๑๑๕)

๙.๔.๖ กำหนดให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานของรัฐและคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทบสวน ปรับปรุงหรือกำหนดมาตรการใด ๆ ด้านการส่งเสริม อดทน หรือการให้สินเชื่อด้านการเกษตรที่เชื่อมโยงกับเงื่อนไขการไม่เผา หรือไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๑๑๖)

๙.๔.๗ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมต้องไม่เผาเพื่อเก็บเกี่ยวหรือจัดการแปลง เว้นแต่เป็นการเผาสำหรับพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ในช่วงปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิต หรือการเผาเพื่อการจัดการแพร่ระบาดของศัตรูพืช หรือในพื้นที่ไร่นาหมื่นเรือน นอกจากนี้ ยังกำหนดให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดนำข้อมูลการเผาสำหรับพื้นที่เกษตรกรรมมาประกอบการจัดทำพื้นที่เป้าหมายการปรับโครงสร้างการผลิตที่จะกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัด โดยมีเป้าหมายเพื่อควบคุมและลดการเผาให้เหลือน้อยที่สุดในแต่ละปีและแต่ละพื้นที่ (ร่างมาตรา ๑๑๗)

๙.๔.๘ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมจะต้องจัดการสารมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามแนวทางการบริหารจัดการที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด ทั้งนี้ แนวทางการบริหารจัดการดังกล่าวให้กำหนดประเภทกิจกรรม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นที่จำเป็นด้วย (มาตรา ๑๑๘)

๙.๔.๙ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประมวลสรุปมาตรการป้องกันและลดการระบายสารมลพิษทางอากาศและลดผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัด และมาตรการในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรพันธสัญญา เพื่อกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาเกษตรพันธสัญญาตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรพันธสัญญา อย่างไรก็ตาม ในกรณีไม่มีการกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาเกษตรพันธสัญญาดังกล่าวให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาเกษตรพันธสัญญา และให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรพันธสัญญาดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรพันธสัญญา สำหรับในกรณีที่ผลผลิตทางการเกษตรอาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่มีผลกระทบอย่างสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อม และมีได้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรพันธสัญญา ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาการผลิตผลทางการเกษตรประเภทนั้น เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ (ร่างมาตรา ๑๑๙)

๙.๔.๑๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศเพื่อลดการเผา การปฏิบัติตามข้อกำหนดภายในเขตเกษตรเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่ระบบเกษตรที่ไม่เผาและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรแบบไม่เผาไม่ว่าจะเป็นภาชีอากรเพื่ออากาศสะอาด ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด มาตรการอุดหนุน สนับสนุนส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น (ร่างมาตรา ๑๒๐)

๙.๕ ส่วนที่ ๕ ภาคเมือง

๙.๕.๑ กำหนดให้กระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการวางผังเมือง การออกแบบเมือง การบริหารจัดการพื้นที่เมือง การใช้ประโยชน์ในที่ดิน และการอนุญาตก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคหรือกิจกรรมโครงการขนาดใหญ่ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจ โดยคำนึงถึงเป้าหมายของการพัฒนาเมือง อากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชนตามบทบัญญัติในส่วนนี้ (ร่างมาตรา ๑๒๑)

๙.๕.๒ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดนโยบายหรือแนวทางให้เกิด การจัดการเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๒๒)

๙.๕.๓ กำหนดองค์ประกอบของแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน (ร่างมาตรา ๑๒๓)

๙.๕.๔ กำหนดกระบวนการในการจัดทำมีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาด อย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน โดยให้กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ สนับสนุนข้อมูลด้านที่ดิน ข้อมูลผังเมือง และข้อมูลอื่นใดที่จำเป็น รวมทั้งให้สำนักงานบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาดมีหน้าที่รวบรวมข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษต่าง ๆ และข้อมูลอื่นใดที่จำเป็นต่อการจัดทำมี แผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนและแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาด อย่างยั่งยืนด้วย (ร่างมาตรา ๑๒๔)

๙.๕.๕ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดจัดทำข้อเสนอ การบริหารจัดการอากาศสะอาดในเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพ ต่อคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองและ ต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๒๕)

๙.๕.๖ กำหนดให้ในพื้นที่ที่ได้มีการนำแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่ เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนไปประกอบการจัดทำหรือปรับปรุงผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะตามข้อ ๙.๕.๔ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสนับสนุน งบประมาณ หรือร่วมลงทุนกับภาคเอกชน หรือภาคประชาชนในกิจกรรมโครงการที่สอดคล้องกับ แนวปฏิบัติข้างต้น ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (ร่างมาตรา ๑๒๖)

๙.๕.๗ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเครื่องมือและ มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการ ทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ทางอากาศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาเมืองอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่ดี การปฏิบัติตามแผนผัง พื้นที่เพื่ออากาศสะอาด การใช้นานพาหนะที่มีมลพิษต่ำ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การใช้พลังงานสะอาด (ร่างมาตรา ๑๒๗)

๙.๖ ส่วนที่ ๖ ภาคมลพิษข้ามแดน

๙.๖.๑ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจบริหารจัดการร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดนให้ครอบคลุมทุกมิติ (ร่างมาตรา ๑๒๘)

๙.๖.๒ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ออกแบบระบบจัดเก็บ รวบรวม ตรวจสอบ และจัดทำข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน ข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการบริหารจัดการคุณภาพอากาศในราชอาณาจักร และนำไปสู่การบริหารจัดการปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดน (ร่างมาตรา ๑๒๙)

๙.๖.๓ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ในการประสานงานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อควบคุมและลดสาเหตุการเกิดปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดน การคาดการณ์และติดตามตรวจสอบสถานการณ์มลพิษทางอากาศข้ามแดน หรือดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่ปรากฏว่าการก่อกมลพิษทางอากาศข้ามแดนส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างร้ายแรง ให้กระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการใช้มาตรการด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การเจรจาระหว่างประเทศ การใช้ความสัมพันธ์ทางการทูต และความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกหรือมีพันธกรณี เพื่อให้มีการบริหารจัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดนอย่างเร่งด่วน โดยการดำเนินการดังกล่าว ให้กระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดทราบด้วย (ร่างมาตรา ๑๓๐)

๙.๖.๔ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะกรรมการตามกฎหมายอื่น เสนอให้มีการกำหนดผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรม การเกษตร หรือสินค้าอื่นใด ที่ผลิตจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ หรือที่มีการเก็บเกี่ยว หรือการจัดการวัสดุทางการเกษตร หรือมีการตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งมีการระบายสารมลพิษทางอากาศหรือมีการเผาไหม้ อันเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดนและส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือสิ่งแวดล้อม เป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ต้องห้ามในการส่งออกหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกปอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๓๑)

๙.๖.๕ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะกรรมการตามกฎหมายอื่น ออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร หรือสินค้าอื่นใดที่เสี่ยงจะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน ดำเนินการตรวจสอบห่วงโซ่อุปทานอย่างรอบด้านทั้งในและนอกราชอาณาจักร เพื่อสร้างหลักประกันว่าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร และสินค้าอื่นใดในห่วงโซ่อุปทานของตนนั้นปราศจากการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน (ร่างมาตรา ๑๓๒)

๙.๖.๖ กำหนดให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องรวบรวมข้อมูล รวมถึงข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารต่าง ๆ ซึ่งชี้บ่งว่าผลิตภัณฑ์หรือสินค้าและกระบวนการผลิตไม่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดนได้อย่างชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ว่าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร หรือสินค้าอื่นใดในห่วงโซ่อุปทานของตนปราศจากการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน โดยการดำเนินการจัดเก็บและรักษาข้อมูลดังกล่าวต้องจัดเก็บเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปีนับแต่วันที่ได้มีการวางสินค้านั้นในตลาดในราชอาณาจักรหรือส่งออกสินค้านั้นไปยังนอกราชอาณาจักร หรือในกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าซึ่งมีกำหนดวันหมดอายุไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ผลิตสินค้า ให้จัดเก็บและรักษาข้อมูลดังกล่าวเป็นระยะเวลา ๖ เดือนนับแต่วันที่ผลิตภัณฑ์หรือสินค้านั้นหมดอายุ หรือในกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าซึ่งเน่าเสียง่ายให้เก็บรักษาข้อมูลไว้นาน้อยกว่า ๖ เดือน และเมื่อมีการร้องขอจากสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ ตามที่ร้องขอเพื่อตรวจสอบถึงความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และความโปร่งใสของข้อมูล รวมถึงข้อมูลสารสนเทศและเอกสารที่มีการจัดเก็บในระบบ (ร่างมาตรา ๑๓๓)

๙.๖.๗ กำหนดให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ตรวจทานและวิเคราะห์ข้อมูลที่จัดเก็บตามข้อ ๙.๖.๖ รวมถึงข้อมูลอื่นที่จำเป็น เพื่อประเมินความเสี่ยงว่าผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ต้องการจำหน่ายในตลาดหรือส่งออกนั้นก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน (ร่างมาตรา ๑๓๔)

๙.๖.๘ กำหนดให้ในกรณีที่ผลการประเมินความเสี่ยงตามข้อ ๙.๖.๗ บ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่อการทำให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศและมลพิษทางอากาศข้ามแดน ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ในการดำเนินมาตรการและกระบวนการต่าง ๆ ในการป้องกัน ระวัง และบรรเทาผลกระทบจากมลพิษทางอากาศระดับร้ายแรงที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสิทธิในอากาศสะอาด รวมทั้งสิทธิที่เกี่ยวข้องอื่นของบุคคลและชุมชนจากการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ และการสร้างกลไกในการรับเรื่องร้องเรียนจากบุคคลหรือชุมชนที่ได้รับผลกระทบและกระบวนการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสมกับระดับและขนาดของความเสี่ยง ตลอดจนมีหน้าที่ในการกำหนดและพัฒนา ระบบการตรวจสอบ ควบคุมและตรวจสอบภายใน การรายงานและการเก็บ

รักษาข้อมูล ทั้งนี้ กระบวนการการตัดสินใจเพื่อป้องกัน ระวัง และบรรเทาผลกระทบข้างต้น ต้องถูกบันทึกและได้รับการทบทวนถึงประสิทธิผลของมาตรการที่ได้ดำเนินไปแล้วอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และต้องนำส่งบันทึกดังกล่าวต่อสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเมื่อมีการร้องขอ โดยต้องระบุถึงหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจในการดำเนินมาตรการนั้น (ร่างมาตรา ๑๓๕)

๙.๖.๙ กำหนดให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่นำรายงานตรวจสอบห่วงโซ่อุปทานตามข้อ ๙.๖.๕ มาจัดทำเป็นส่วนหนึ่งของรายงานประจำปีหรือรายงานอื่นที่ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องจัดทำตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๓๖)

๙.๖.๑๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดนอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องปรับปรุงการผลิต การพัฒนาระบบการตรวจสอบห่วงโซ่อุปทาน ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ไม่ว่าจะเป็นการให้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล เงินช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งทุน มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น (ร่างมาตรา ๑๓๗)

๙.๖.๑๑ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดจัดทำรายงานสถานการณ์ประเมินผลกระทบที่เกิดจากมลพิษทางอากาศข้ามแดน และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดนต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง (ร่างมาตรา ๑๓๘)

๙.๗ ส่วนที่ ๗ แหล่งกำเนิดอื่น

- กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาดมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษอื่น หรือกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดอื่น เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๓๙)

๑๐. หมวด ๕ เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศและเขตประสบมลพิษทางอากาศ

๑๐.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาดประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการกำหนดเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศและเขตประสบมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๑๔๐)

๑๐.๒ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด มีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศและมีข้อมูลแสดงถึงแนวโน้มจะเกิดมลพิษทางอากาศซึ่งเกิดผลกระทบเสียหายต่อสุขภาพหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๑๔๑)

๑๐.๓ กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ มีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ดังกล่าว ควบคุม ลดหรือระงับหรือหยุดการกระทำที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ และมีอำนาจสั่งการให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศร่วมกับหน่วยงานของรัฐกระทำการใดอันมีผลเป็นการควบคุม ระงับหรือขจัดมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๑๔๒)

๑๐.๔ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง มีแนวโน้มที่รุนแรงมากขึ้นและไม่สามารถแก้ไขปัญหาโดยแผนที่มีอยู่ได้ เป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๑๔๓)

๑๐.๕ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศภายใน ๖๐ วันเพื่อประโยชน์ต่อการเร่งรัดจัดการแก้ไขปัญหาให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็ว โดยการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศให้ได้รับบุดหนุนจากกองทุนอากาศสะอาด งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๔๔)

๑๐.๖ กำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่เขตประสบมลพิษทางอากาศมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ดังกล่าว ระงับการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ หยุด หรือปิดการดำเนินกิจการที่เป็นต้นเหตุ และมีอำนาจสั่งการให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศร่วมกับหน่วยงานของรัฐกระทำการใด อันมีผลเป็นการควบคุม ระงับหรือขจัดมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๑๔๕)

๑๐.๗ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมตรวจสอบวิเคราะห์สาเหตุที่เกิดมลพิษทางอากาศในเขตประสบมลพิษทางอากาศ และจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด และให้คณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด สนับสนุนการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาในเขตประสบมลพิษทางอากาศรวมถึงเสนอแนะการอุดหนุน การสนับสนุน หรือการให้ความช่วยเหลือในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ต่อคณะกรรมการบริหารกองทุนอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๔๖)

๑๐.๘ กำหนดให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศในเขตประสบมลพิษทางอากาศ เสนอต่อสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดทุก ๓ เดือนจนกว่าจะมีการประกาศยกเลิกเขตประสบมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๑๔๗)

๑๑. หมวด ๖ เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด

- กำหนดให้มีเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกลไกตลาดและลดการปล่อยมลพิษ โดยการสร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชน ในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริมให้มีอากาศสะอาด โดยให้คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดนำข้อมูลเกี่ยวกับการระบายสารมลพิษทางอากาศ หรือข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องและจำเป็นมาใช้ประกอบในการจัดทำรายละเอียดการใช้เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๑๔๘ และร่างมาตรา ๑๔๙)

๑๑.๑ ส่วนที่ ๑ ภาษีอากรเพื่ออากาศสะอาด

๑๑.๑.๑ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดประสานความร่วมมือกับ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากรทุกประเภท กำหนดแนวทางในการใช้มาตรการทางภาษีอากรในการเพิ่ม หรือลด หรือยกเว้นภาษีอากรดังกล่าว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๕๐)

๑๑.๑.๒ กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตรา แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมาย กฎกระทรวง หรือกฎหมายลำดับรองอื่นใดเพื่อเพิ่ม ลด หรือยกเว้นฐานภาษีหรืออัตราภาษีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอากาศสะอาดได้โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรประเภทนั้น ๆ (ร่างมาตรา ๑๕๑)

๑๑.๒ ส่วนที่ ๒ ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด

๑๑.๒.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือผู้ประกอบการ สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ กล่าวเฉพาะที่สำคัญ เช่น เชื้อเพลิงฟอสซิลและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการแปรรูปของผลิตผลทางการเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมทางการเกษตร เฉพาะที่มีข้อมูลเชื่อมโยงกับการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ทั้งนี้ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม รวมถึงการทบทวนเปลี่ยนแปลงในเรื่องดังกล่าวโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๕๒)

๑๑.๒.๒ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการ กิจกรรม หรือบริการ กล่าวเฉพาะที่สำคัญ เช่น การพลังงานและปิโตรเลียม การใช้น้ำมันทางบก ทางน้ำ และทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ การเผาในภาคเกษตรกรรม มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ทั้งนี้ โดยให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจประกาศกำหนดประเภท รายการ หรือขนาดสำหรับกิจการ กิจกรรม หรือบริการที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด รวมถึงการทบทวนเปลี่ยนแปลงในเรื่องดังกล่าว โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ซึ่งอาจกำหนดให้มีความแตกต่างในแต่ละพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๕๓)

๑๑.๒.๓ กำหนดความรับผิดชอบที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามข้อ ๑๑.๒.๑ และข้อ ๑๑.๒.๒ เช่น กรณีนำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นพร้อมกับการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๕๔)

๑๑.๒.๔ กำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต หรือผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษี หรือค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการตามกฎหมายอื่น แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามปริมาณ ตามมูลค่า หรือตามปริมาณและมูลค่าของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๕๕)

๑๑.๒.๕ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการ กิจกรรม หรือบริการ เช่น การพลังงานและปิโตรเลียม การเหมืองแร่ มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามปริมาณสารมลพิษทางอากาศที่ได้จากการประเมินการระบายสารมลพิษทางอากาศออกสู่บรรยากาศหรือตามการประเมินมูลค่าของต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๕๖)

๑๑.๒.๖ การกำหนดประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ เช่น เชื้อเพลิงฟอสซิล และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และกิจการ กิจกรรม หรือบริการ เช่น การพลังงานและปิโตรเลียม การเหมืองแร่ที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม และการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดให้คำนึงถึงหลักการอย่างน้อย ได้แก่ ปริมาณสารมลพิษทางอากาศที่ระบายหรือจะระบายออกสู่บรรยากาศ ความเป็นพิษหรือความเป็นอันตรายของสารมลพิษทางอากาศที่ระบายหรือจะระบายออกสู่บรรยากาศ สถานการณ์สิ่งแวดล้อม ปัญหามลพิษทางอากาศ ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และศักยภาพในการรองรับสารมลพิษทางอากาศในแต่ละพื้นที่ ผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษและผู้บริโภค ทางเลือกของผู้บริโภคต่อสินค้า ผลิตภัณฑ์ กิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่นที่ไม่ก่อมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๑๕๗)

๑๑.๒.๗ กำหนดให้กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดจากผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต หรือผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษี หรือค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการตามกฎหมายอื่น และให้นำวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดด้วยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๑๕๘)

๑๑.๒.๘ กำหนดให้กรมสรรพสามิต หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือสำนักงานที่มีหน้าที่เรียกเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดจากผู้ประกอบกิจการสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการ กิจกรรม หรือบริการ เช่น การพลังงานและปิโตรเลียม การเหมืองแร่ และให้นำวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดด้วยโดยอนุโลม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๕๙)

๑๑.๒.๙ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๖๐)

๑๑.๒.๑๐ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด มีหน้าที่ต้องเสียเบี้ยปรับถ้าไม่ได้ยื่นแบบรายการชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้เสียเบี้ยปรับอีก ๒ เท่าของเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ และถ้าได้ยื่นแบบรายการชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลา แต่จำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีก ๑ เท่าของค่าธรรมเนียมที่ขาดไปนั้น (ร่างมาตรา ๑๖๑)

๑๑.๒.๑๑ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ไม่ชำระค่าธรรมเนียมหรือชำระภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือชำระไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องชำระ นอกจากจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ค้างชำระ หรือชำระภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินที่ขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดชำระจนถึงวันที่ชำระ แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องเสีย (ร่างมาตรา ๑๖๒)

๑๑.๒.๑๒ กำหนดให้เงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดที่เรียกเก็บตามข้อ ๑๑.๒.๗ และข้อ ๑๑.๒.๘ เบี้ยปรับตามข้อ ๑๑.๒.๑๐ และเงินเพิ่มตามข้อ ๑๑.๒.๑๑ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเรียกเก็บแก่หน่วยงานที่ทำหน้าที่เรียกเก็บร้อยละ ๕ ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บ และส่วนที่เหลือให้นำส่งเข้ากองทุนอากาศสะอาด และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา ๑๖๓)

๑๑.๓ ส่วนที่ ๓ การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุม

๑๑.๓.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนดให้พื้นที่ทั้งหมดหรือบางส่วนในพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศเกินศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ หรือพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ และมีจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกี่ยวข้องเพียงพอเป็นพื้นที่ที่มีการนำระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศมาใช้ได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๖๔)

๑๑.๓.๒ กำหนดให้การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๖๕)

๑๑.๓.๓ กำหนดให้ในกรณีที่จะมีการเพิ่มแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใหม่ในพื้นที่ จะกระทำได้อต่อเมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้นได้รับสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอยู่เดิมในพื้นที่มากกว่าปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศที่แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใหม่ประเมินไว้ (ร่างมาตรา ๑๖๖)

๑๑.๓.๔ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีหน้าที่กำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศรวมทั้งหมดที่อนุญาตในพื้นที่ และปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศสำหรับรายการหรือโครงการ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ควบคุม (ร่างมาตรา ๑๖๗)

๑๑.๓.๕ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศยื่นคำขอต่อสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พร้อมด้วยข้อมูลการระบายสารมลพิษทางอากาศ แผนการลดการระบายสารมลพิษทางอากาศ และข้อมูลอื่นตามที่ประกาศตามข้อ ๑๑.๓.๒ เพื่อจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๑๖๘)

๑๑.๓.๖ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดจัดให้มีระบบทะเบียนกลางเพื่อรวบรวมและบริหารจัดการข้อมูลการถือครอง การโอน และการใช้สิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ โดยสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดต้องแจ้งหน่วยงานตามกฎหมายที่กำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้น และต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะ เว้นแต่เป็นข้อมูลที่อาจกระทบต่อความลับทางการค้า (ร่างมาตรา ๑๖๙)

๑๑.๓.๗ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ มีหน้าที่ถือครองสิทธิให้เพียงพอกับปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศจริง รายงานข้อมูลการระบายสารมลพิษทางอากาศ และจัดเก็บข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้อย่างน้อย ๕ ปี (ร่างมาตรา ๑๗๐)

๑๑.๓.๘ กำหนดให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายที่กำหนดดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุมและเจ้าพนักงานอากาศสะอาด มีอำนาจเข้าตรวจสอบการตรวจวัดและการรายงานการระบายสารมลพิษทางอากาศ และความถูกต้องของข้อมูลที่รายงานต่อระบบทะเบียนเพื่อติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุม (ร่างมาตรา ๑๗๑)

๑๑.๔ ส่วนที่ ๔ หลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ

๑๑.๔.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการหรือกิจกรรมที่มีการระบายสารมลพิษทางอากาศซึ่งอาจมีผลกระทบหรืออาจเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญที่ต้องจัดให้มีหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๗๒)

๑๑.๔.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข รูปแบบ การวางหลักประกัน จำนวนเงิน การจัดเก็บหลักประกัน วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้มีการเยียวยาความเสียหายและการฟื้นฟู และการถอนคืนหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ของกิจการหรือกิจกรรมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๗๓)

๑๑.๔.๓ กำหนดให้การวางหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ต้องกระทำก่อนการอนุญาตประกอบกิจการ หรือในกรณีที่ดำเนินกิจการอยู่แล้วก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ประกอบกิจการจัดให้มีหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันที่มิประกาศและเมื่อการประกอบกิจการสิ้นสุดลง ผู้ประกอบกิจการมีสิทธิถอนคืนการประกันความเสี่ยงหรือได้รับหลักประกันคืนหากไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น (ร่างมาตรา ๑๗๔)

๑๑.๕ ส่วนที่ ๕ ระบบฝากไว้ได้คืน

๑๑.๕.๑ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจประกาศใช้ระบบฝากไว้ได้คืนสำหรับสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด เพื่อให้การจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเป็นระบบครบวงจร และเพื่อหลีกเลี่ยงการเผาในที่โล่งหรือการทำลายด้วยวิธีอื่นอันก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

นอกจากนี้ ยังกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจประกาศกำหนดชนิด ประเภท หรือลักษณะของสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้ที่ต้องถูกเรียกเก็บเงินไว้ชั่วคราวและจำนวนเงินที่เรียกเก็บ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้ที่คืนและจำนวนเงินที่มีสิทธิได้รับคืน รวมทั้งหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเรียกเก็บเงินและการคืนเงิน ดังกล่าวโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๑๗๕)

๑๑.๕.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจในการกำกับดูแลสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เป็นผู้รับผิดชอบในการโอนหรือรับโอน สินค้าชนิด ประเภท หรือลักษณะที่ต้องถูกเรียกเก็บเงินตามข้อ ๑๑.๕.๑ ตลอดจนมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บเงินหรือคืนเงินตามระบบฝากไว้ได้คืนโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด และให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจแต่งตั้งบุคคล หรือนิติบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการนำระบบฝากไว้ได้คืนเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนด้วย (ร่างมาตรา ๑๗๖)

๑๑.๖ ส่วนที่ ๖ มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด

- กำหนดให้คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดจัดทำรายละเอียดการใช้มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริมหรือช่วยเหลือบุคคลผู้ประกอบการ หรือชุมชน เป็นการชั่วคราว เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชน ในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริมให้มีอากาศสะอาด เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านไปสู่กิจการและกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด เช่น การให้เงินอุดหนุน เงินช่วยเหลือ หรือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำแก่กิจการและกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งรวมถึงการใช้จ่ายยานพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักร เทคโนโลยีที่ช่วยลดมลพิษทางอากาศ เครื่องจักรกลการเกษตรที่ส่งผลต่อการลดการเผาในที่โล่ง การนำเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และการรวบรวมผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วมากำจัดให้ถูกต้องหรือหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่เพื่อลดปริมาณของเสียที่จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๑๗๗)

๑๑.๗ ส่วนที่ ๗ การลดหย่อน ยกเว้น และการแจ้งประเมินเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

๑๑.๗.๑ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดมีสิทธิขอลดหย่อน หรือขอคืนค่าธรรมเนียมสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนด ทั้งนี้ การลดหย่อนหรือการขอคืนค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ให้นำจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้เสียไปแล้วสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์มาหักออกจากจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้น และในกรณีที่จำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้เสียไปแล้วสำหรับวัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการลดหย่อนดังกล่าวเกินกว่าจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องเสีย ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมมีสิทธิได้รับคืนเงินค่าธรรมเนียมนั้น (ร่างมาตรา ๑๗๘)

๑๑.๗.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ กล่าวเฉพาะที่สำคัญ เช่น สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทหรือชนิดเดิมหรืออีกประเภทหรืออีกชนิดหนึ่งซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก (ร่างมาตรา ๑๗๙)

๑๑.๗.๓ กำหนดให้ผู้เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดหรือเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด หรือเงินอื่นนั้นไม่ใช่เป็นการเสียค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นตามการประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ภายใน ๓ ปี นับแต่วันชำระค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่น พร้อมส่งเอกสารหลักฐาน หรือคำชี้แจงประกอบคำร้องด้วย ทั้งนี้ เมื่อสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืนให้คืนเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ อย่างไรก็ตามหากสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดพิจารณาเห็นสมควร จะส่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นดังกล่าวโดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องส่งคืนภายในเวลา ๓ ปี นับแต่วันชำระค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา ๑๘๐)

๑๑.๗.๔ กำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าธรรมเนียม เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมมิได้ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียม ไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินค่าธรรมเนียม โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณค่าธรรมเนียม

ในกรณีที่ปรากฏว่าเงินค่าธรรมเนียมที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มี หน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้คืนเงินค่าธรรมเนียมให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่ วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ และให้ผู้ได้รับคืนเงินค่าธรรมเนียมมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราที่เปลี่ยนแปลงได้ ตามอัตราตลาดไม่เกินร้อยละ ๕ ต่อปีโดยไม่คิดทบต้น และมีให้เกินกว่าจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้รับคืน (ร่างมาตรา ๑๘๑)

๑๑.๗.๕ กำหนดให้การประเมินค่าธรรมเนียมของเจ้าพนักงานประเมิน ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลา ๕ ปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดอนุมัติให้เลื่อน หรือขยายออกไป แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อย่างไรก็ดี หากไม่มีการยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม การประเมินค่าธรรมเนียมของเจ้าพนักงานประเมิน ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลา ๑๐ ปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา ๑๘๒)

๑๑.๘ ส่วนที่ ๘ การอุทธรณ์การประเมิน

๑๑.๘.๑ กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินและการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับการประเมิน ของเจ้าพนักงานประเมิน (ร่างมาตรา ๑๘๓)

๑๑.๘.๒ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และวาระการดำรงตำแหน่ง ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ (ร่างมาตรา ๑๘๔ ถึงร่างมาตรา ๑๘๖)

๑๑.๘.๓ ในการพิจารณาอุทธรณ์การประเมิน ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ คำนึงถึงเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ความเป็นธรรมต่อผู้ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ และสถานการณ์ความรุนแรงของมลพิษทางอากาศเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูล เกี่ยวกับการโต้แย้งสิทธิดังกล่าวตามสมควร เว้นแต่ผู้อุทธรณ์มีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียม เพื่ออากาศสะอาด ทั้งนี้ ในกรณีเป็นที่สงสัยหรือต้องตีความบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้เพื่อเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดทั้งปวงตามกฎหมายนี้ ให้ตีความในทางที่เป็นคุณต่อผู้ที่จะต้องเสีย ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเป็นสำคัญ (ร่างมาตรา ๑๘๗)

๑๑.๘.๔ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ แต่ต้องใช้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง ทั้งนี้ บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๘๘)

๑๑.๘.๕ กำหนดให้ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๘๙)

๑๑.๘.๖ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน (ร่างมาตรา ๑๙๐)

๑๑.๘.๗ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือการฟ้องคดีต่อศาลไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดขอให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าวไว้ก่อนหรือศาลมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น (ร่างมาตรา ๑๙๑)

๑๑.๘.๘ กำหนดให้ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดหรือเงินซึ่งต้องเสียหรือนำส่งตามหมวดนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว หากมิได้เสียหรือนำส่ง ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดค้างชำระ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้รับชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดค้างชำระ ให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีอำนาจสั่งยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบค่าธรรมเนียมได้ทั่วราชอาณาจักร โดยไม่ต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง และอำนาจดังกล่าวให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดจะมอบหมายให้บุคคลใดก็ได้ (ร่างมาตรา ๑๙๒)

๑๑.๙ ส่วนที่ ๙ เจ้าพนักงานประเมินและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด

๑๑.๙.๑ กำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินมีหน้าที่และอำนาจ กล่าวเฉพาะที่สำคัญ เช่น เข้าไปในสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่ยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร ข้อมูล หลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องใช้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่า ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น นำสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ในโรงงาน โรงงานอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน สถานประกอบการ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ (ร่างมาตรา ๑๙๓)

๑๑.๙.๒ กำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องเมื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๙๔)

๑๑.๙.๓ กำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๙๕)

๑๒. หมวด ๗ กองทุนอากาศสะอาด

๑๒.๑ กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เรียกว่า “กองทุนอากาศสะอาด” ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล รวมถึงกำหนดวัตถุประสงค์ของกองทุนอากาศสะอาด ที่มาของเงินและทรัพย์สินอันเป็นองค์ประกอบของกองทุนอากาศสะอาด หลักเกณฑ์และวิธีการใช้จ่ายเงินกองทุนอากาศสะอาด อำนาจในการกระทำการกิจกรรมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนอากาศสะอาด และกำหนดให้การจัดสรรเงินกองทุนอากาศสะอาด การใช้จ่ายเงินของกองทุนอากาศสะอาดไม่ต้องนำไปใช้เป็นการทดแทนหรือซ้ำซ้อนกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี (ร่างมาตรา ๑๙๖ ถึงร่างมาตรา ๒๐๐)

๑๒.๒ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารกองทุนอากาศสะอาด ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่งจำนวน ๓ คน ได้แก่ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์การคลัง ด้านเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมายการเงินการคลัง ด้านการบัญชี หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านละ ๑ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่งตั้งโดยการเสนอของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด โดยมีผู้จัดการกองทุนอากาศสะอาด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้จัดการกองทุนอากาศสะอาดแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ รวมถึงกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ วิธีการประชุมของคณะกรรมการ และกำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนอากาศสะอาดเป็นประจำทุกปี (ร่างมาตรา ๒๐๑ ถึงร่างมาตรา ๒๐๖)

๑๓. หมวด ๘ ความรับผิดชอบทางแพ่ง

๑๓.๑ กำหนดบทนิยาม

กำหนดบทนิยาม ดังนี้

๑๓.๑.๑ “สถาบันการเงิน” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ และให้หมายความรวมถึงสหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ หรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการให้กู้ยืมเงินหรือสนับสนุนทางการเงิน

๑๓.๑.๒ “ค่าสินไหมทดแทน” หมายความว่า ค่าเสียหายตามหมวดนี้ และให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหรือหน่วยงานของรัฐรับภาระค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้จ่ายไปจริงเพื่อยับยั้งเหตุแห่งความเสียหาย ขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติที่เสียหายไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ในกรณีที่เมื่ออาจฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติส่วนหนึ่งส่วนใดให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ให้ชำระเป็นค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามมูลค่าของคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น

(ร่างมาตรา ๒๐๗)

๑๓.๒ ส่วนที่ ๑ ความรับผิดทางแพ่งในราชอาณาจักรของผู้ก่อมลพิษทางอากาศและผู้เกี่ยวข้อง

๑๓.๒.๑ กำหนดให้ผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคล ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายนั้นและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิมไม่ว่าจะเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษทางอากาศนั้นเกิดจาก (๑) เหตุสุดวิสัย (๒) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือความเสียหายเอง หรือ (๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น (ร่างมาตรา ๒๐๘)

๑๓.๒.๒ กำหนดให้ผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศอันเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายและค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่หน่วยงานของรัฐ หรือชุมชนจะใช้หรือได้ใช้ไปเพื่อการป้องกัน การรักษา การเยียวยา และการฟื้นฟู ผลกระทบที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดจากเหตุดังกล่าว รวมทั้งมีหน้าที่ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษทางอากาศนั้นเกิดจาก (๑) เหตุสุดวิสัย (๒) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น (๓) การปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาล เจ้าพนักงานของรัฐ หรือมาตรการอื่นเพื่อกำกับดูแลกิจการนั้น หรือ (๔) การระบายสารมลพิษทางอากาศไม่เกินข้อกำหนดการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้และได้เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามหมวด ๖ แล้ว (ร่างมาตรา ๒๐๙)

๑๓.๒.๓ กำหนดให้บุคคลดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ และต้องรับผิดชอบข้อ ๑๓.๒.๑ และข้อ ๑๓.๒.๒

(๑) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอำนาจควบคุม กำกับ ดูแล หรือรับผิดชอบกิจกรรมใด ๆ ในช่วงเวลาที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๒) ผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมการติดตั้ง หรือผู้ติดตั้งระบบหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษทางอากาศซึ่งมีส่วนโดยตรงในการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าการดำเนินการอยู่ภายใต้ขอบเขตของสัญญาจ้างที่ทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพหรือมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรมนั้น

อย่างไรก็ดี บุคคลดังกล่าวไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นหากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓.๒.๑ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือข้อ ๑๓.๒.๒ (๑) (๒) หรือ (๓)

(ร่างมาตรา ๒๑๐)

๑๓.๒.๔ กำหนดให้สถาบันการเงินต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นตามข้อ ๑๓.๒.๑ และข้อ ๑๓.๒.๒ หากปรากฏว่าได้ให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ซึ่งเป็นประเภทกิจการที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนดในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ทั้งนี้ ความรับผิดชอบของสถาบันการเงินให้จำกัดไม่เกินจำนวนเงินที่พึงจะได้รับจากการให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงิน

อย่างไรก็ดี สถาบันการเงินไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นหากพิสูจน์ได้ว่า มีระบบการประเมินความเสี่ยงในการให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงินหรือให้คำปรึกษาทางการเงินที่คำนึงถึงความเสี่ยงด้านมลพิษทางอากาศอย่างเพียงพอ ได้ปฏิบัติตามระบบการประเมินความเสี่ยงนั้นในการดำเนินการดังกล่าว รวมถึงได้ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือมาตรการดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ

(ร่างมาตรา ๒๑๑)

๑๓.๓ ส่วนที่ ๒ ความรับผิดทางแพ่งกรณีมลพิษทางอากาศข้ามแดน

๑๓.๓.๑ กำหนดให้ผู้ก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศนอกราชอาณาจักรที่แพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักรจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สินหรือสิทธิของบุคคล สุขภาพอนามัยของประชาชน ความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคมไม่ว่าจะเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น รวมทั้งมีหน้าที่ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษทางอากาศนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ผู้ก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศดังกล่าวให้หมายความรวมถึงบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลสัญชาติไทย หรือบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลต่างด้าวด้วย

ในกรณีที่เกิดความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคม ให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสียหายและมีหน้าที่ในการดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญา

(ร่างมาตรา ๒๑๒)

๑๓.๓.๒ กำหนดให้บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายในราชอาณาจักรจากมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักรและแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักร หากปรากฏว่ามีความเกี่ยวข้องในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้ กับนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่ก่อมลพิษทางอากาศ (๑) เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล (๒) เป็นผู้ถือหุ้นที่แท้จริงซึ่งถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมด (๓) เป็นผู้จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศไม่ว่าโดยตรงหรือ

โดยอ้อม (๔) มีนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศเป็นบริษัทในเครือตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (๕) มีความสัมพันธ์หรือพฤติกรรมอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการจัดตั้งขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๑๓)

๑๓.๓.๓ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนอกราชอาณาจักร ในช่วงเวลาที่มลพิษทางอากาศแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นผู้ก่อมลพิษทางอากาศและต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหาย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเป็นการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น (ร่างมาตรา ๒๑๔)

๑๓.๓.๔ ในกรณีสถาบันการเงินให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงินหรือให้คำปรึกษาทางการเงินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ตั้งอยู่นอกราชอาณาจักร หากปรากฏว่ามลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักรจนก่อให้เกิดความเสียหาย ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดของสถาบันการเงินตามข้อ ๑๓.๒.๔ มาใช้บังคับด้วย (ร่างมาตรา ๒๑๕)

๑๓.๔ ส่วนที่ ๓ การยินยอมชดเชยค่าสินไหมทดแทนก่อนการฟ้องคดี

๑๓.๔.๑ เพื่อประโยชน์ต่อรัฐในการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศและการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมโดยรวดเร็วและเป็นธรรม เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงแก่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดว่ามลพิษทางอากาศก่อให้เกิดความเสียหายตามข้อ ๑๓.๒.๒ หรือข้อ ๑๓.๓.๑ สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดอาจพิจารณาใช้มาตรการยินยอมชดเชยค่าสินไหมทดแทนกับผู้ที่ต้องรับผิดและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามข้อ ๑๓.๒.๓ ข้อ ๑๓.๒.๔ และข้อ ๑๓.๓.๒ ก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๑๖)

๑๓.๔.๒ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดพิจารณา กำหนดค่าสินไหมทดแทนเสนอต่อคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ที่ต้องรับผิด เพื่อให้ความเห็นชอบ (ร่างมาตรา ๒๑๗)

๑๓.๔.๓ กำหนดให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดจัดทำบันทึกการยินยอม ในกรณีที่ผู้ที่ต้องรับผิดและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องยินยอมที่จะชำระค่าสินไหมทดแทน ทั้งนี้ หากผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินตามบันทึกการยินยอมหรือชำระไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดดำเนินคดีแพ่งต่อไป (ร่างมาตรา ๒๑๘)

๑๓.๔.๔ การพิจารณาใช้มาตรการยินยอมชดเชยค่าสินไหมทดแทนก่อนการฟ้องคดี ต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายใน ๒ ปี หากไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินคดีทางแพ่งกับผู้กระทำความผิดต่อไป (ร่างมาตรา ๒๑๙)

๑๓.๔.๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือสถาบันการเงิน ให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแจ้งผลการดำเนินการตามบันทึกการยินยอม หรือคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี เพื่อกำกับดูแลตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป (ร่างมาตรา ๒๒๐)

๑๓.๔.๖ กำหนดให้ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบได้ชำระตามส่วนนี้ ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน แต่เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการคืนแก่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแล้วให้นำส่งเข้ากองทุนอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๒๒๑)

๑๓.๕ ส่วนที่ ๔ ภาระการพิสูจน์ สัดส่วนความรับผิด ค่าสินไหมทดแทน และอายุความ

๑๓.๕.๑ ในการพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศกับความเสียหายที่เกิดขึ้น ให้ผู้ได้รับความเสียหายพิสูจน์เพียงว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นอาจมาจากการกระทำของผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๒๒๒)

๑๓.๕.๒ ถ้ามีบุคคลหลายคนร่วมกันก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ บุคคลเหล่านั้นต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายนั้น และร่วมกันรับผิดชอบฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนเองมีสัดส่วนความรับผิดที่แตกต่างจากบุคคลอื่น (ร่างมาตรา ๒๒๓)

๑๓.๕.๓ ในการพิจารณากำหนดค่าสินไหมทดแทน หรือความรับผิดในการดำเนินการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ให้ศาลพิจารณาถึงสถานะของผู้กระทำความผิด สถานะทางเศรษฐกิจ พฤติการณ์ในการกระทำความผิด และความร้ายแรงของการกระทำความผิด ทั้งนี้ ในกรณีปรากฏข้อเท็จจริงแก่ศาลว่า ความเสียหายนั้นเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือเป็นการกระทำที่ก่อผลกระทบร้ายแรงกว่าปกติ ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่เห็นสมควร แต่จะกำหนดได้ไม่เกิน ๔ เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนด (ร่างมาตรา ๒๒๔)

๑๓.๕.๔ ในกรณีผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศตามข้อ ๑๓.๒.๑ ข้อ ๑๓.๒.๒ หรือข้อ ๑๓.๓.๑ เป็นนิติบุคคล ถ้าการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานในช่วงที่มีการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นการสั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้เกิดมลพิษทางอากาศ ผู้นั้นต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย (ร่างมาตรา ๒๒๕)

๑๓.๕.๕ กำหนดให้การใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ ต้องทำภายใน ๓ ปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ที่ต้องรับผิดชอบ แต่ไม่เกิน ๑๐ ปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย ถ้าสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในมูลอันเป็นความผิดที่มีโทษตามกฎหมายอาญา และมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้นให้นำอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ (ร่างมาตรา ๒๒๖)

๑๓.๕.๖ ถ้าในเวลาพิพาทภาคีเป็นการพ้นวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ว่า ความเสียหายนั้นได้มีแท้จริงเพียงใด ศาลจะกล่าวในคำพิพากษาว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไข คำพิพากษานั้นอีกภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ ปีก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๒๗)

๑๔. หมวด ๙ โทษอาญา

กำหนดการกระทำที่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และโทษทางอาญาสำหรับ ผู้กระทำความผิดดังกล่าว ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของ นิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและ ละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่ บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (ร่างมาตรา ๒๒๘ ถึงร่างมาตรา ๒๓๙)

๑๕. หมวด ๑๐ มาตรการปรับเป็นพินัย

กำหนดมาตรการปรับเป็นพินัยสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ค่าปรับเป็นพินัยที่ได้รับมาดังกล่าวไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุน อากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๒๔๐ ถึงร่างมาตรา ๒๖๔)

๑๖. บทเฉพาะกาล

๑๖.๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นกรรมการ และ ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ ปลัดกระทรวง สาธารณสุข เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม และเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๖๕)

๑๖.๒ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ประกอบด้วย ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมสรรพากร และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๖๖)

๑๖.๓ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ขนส่งจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และท้องถิ่นจังหวัด เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๖๗)

๑๖.๔ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกองบังคับการตำรวจจราจร ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก ผู้แทนสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๖๘)

๑๖.๕ ให้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาดและคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๖๙)

๑๖.๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้จัดการกองทุนอากาศสะอาด ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนอากาศสะอาด ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด แต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นเลขานุการ โดยปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้จัดการกองทุนอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๒๗๐)

๑๖.๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๗๑)

๑๖.๘ กำหนดให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หน้าที่ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมควบคุมมลพิษหรือหน่วยงานของรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพอากาศ ไปเป็นของสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ทั้งนี้ ภายในระยะเวลา ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ที่โอนไปตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง หรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิม

ในกรณีที่พนักงานราชการ ลูกจ้าง ผู้ใดอยู่ภายใต้ระเบียบหรือสัญญาจ้าง ที่มีได้กำหนดระยะเวลาการจ้าง มิให้ถือว่าจ้างโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเป็นสิทธิและประโยชน์ตามวรรคสอง การบรรจุและแต่งตั้งดังกล่าวไม่ถือเป็นการออกจางานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง (ร่างมาตรา ๒๗๒)

๑๖.๙ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ (ร่างมาตรา ๒๗๓)

๑๗. อัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด

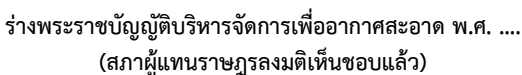
๑. สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม		
	ตามมูลค่า ไม่เกิน ร้อยละ	ตามปริมาณ	
		หน่วย	หน่วยละ ไม่เกิน (บาท)
๑.๑ เชื้อเพลิงฟอสซิล และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	๑๐	ลิตรหรือกิโลกรัม หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๒ ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	กรัมต่อกิโลเมตร หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๓ เครื่องจักรอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำมัน ก๊าซ ถ่านหิน หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	กรัมต่อแรงม้า หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๔ สินค้าหรือผลิตผลทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการแปรรูปของผลิตผลทางการเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม การเกษตร เฉพาะที่มีข้อมูลเชื่อมโยงกับการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๕ สารเคมีที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	ลิตรหรือกิโลกรัม หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๖ สินค้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นใด ตามที่คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด	๑๐		๑๐

๒. กิจกรรม กิจกรรม หรือบริการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
	หน่วย	ไม่เกิน ร้อยละ ของปริมาณ หรือต้นทุน ภายนอก หน่วยสุดท้าย
๒.๑ กิจกรรมพลังงานและปิโตรเลียม	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๒ กิจกรรมเหมืองแร่	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๓ กิจกรรมหรือกิจกรรมการใช้น้ำมัน ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิง จากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจ ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือกิโลเมตร หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๔ กิจกรรมการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่มี การเผาไหม้เชื้อเพลิงจากถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษ ทางอากาศ	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๕ กิจกรรมทางการเกษตร หรือการรับซื้อ ผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงกับการก่อให้เกิด มลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๖ กิจกรรมหรือกิจกรรมที่มีการเผาที่มีใช้เพื่อ การเกษตร	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๗ การก่อสร้างและรื้อถอนโครงสร้างพื้นฐาน และอาคาร	ตารางเมตร หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๘ กิจกรรม กิจกรรม หรือบริการอื่นใด ตามที่ คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด ประกาศกำหนด	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๕๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๕

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา

เล่ม ๒

อ.พ. ๓๑/๒๕๖๘

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
www.senate.go.th

๒. บทวิเคราะห์
ร่างพระราชบัญญัติ
บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
พ.ศ.

บทวิเคราะห์
ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง

๑.๑. วาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ^๑

๑.๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรีต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๗ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก ๖ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไปตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม^๒ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. เสนอโดย นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖

๒. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. เสนอโดย นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ และบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ LIRT คลังสารสนเทศของสถาบันนิติบัญญัติ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://dl.parliament.go.th> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๑๑ ในหน้าที่ ๘๐ ถึงหน้าที่ ๘๒

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๘ และข้อ ๑๑๗ วรรคสาม กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๒๘ การประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการพิจารณาตามลำดับระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๑๗ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ให้สภาพิจารณาและลงมติว่าจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินั้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภามีมติให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันหลายฉบับรวมกัน สภาจะลงมติรับหลักการหรือไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับหรือทั้งหมดรวมกันก็ได้ และเมื่อสภาได้มีมติรับหลักการแล้ว ให้สภาลงมติว่าจะให้ร่างพระราชบัญญัตินับใดเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง”

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอทั้ง ๗ ฉบับ สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ) ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันปัญหามลพิษทางอากาศกำลังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในช่วงต้นปีและปลายปีของทุกปี จึงต้องมีการกำหนดกลไกในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ กำหนดให้มีการพัฒนาและบูรณาการการบริหารจัดการปัญหาของทุกภาคส่วนให้เป็นระบบและเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และกำหนดให้มีระบบการวางแผนการดำเนินงานและกำกับดูแลเพื่อลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิด รวมทั้งป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น คาร์บอน และกลิ่นเข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวังระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤตจากภาวะมลพิษทางอากาศ ตลอดจนการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อให้เกิดอากาศสะอาดเพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีมีความปลอดภัยต่อสุขภาพอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒) นางสาวคณินิจ ศรีบัวเอี่ยม ผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒๒,๒๕๑ คน ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการการ^๕ กำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ

^๕ ถ้อยคำตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. (นางสาวคณินิจ ศรีบัวเอี่ยม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗ ได้บัญญัติให้บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย มาตรา ๔๑ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ การเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ และฟ้องหน่วยงานของรัฐให้รับผิดชอบ มาตรา ๔๓ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน และมาตรา ๔๗ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ โดยรวมถึงบุคคลผู้ยากไร้ และมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙

ด้วยสถานการณ์ปัญหาหมอกควันพิษ และมลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน หรือ “พีเอ็ม ๒.๕” เป็นปัญหาที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในต่างประเทศ เช่น The Great Smog ในอังกฤษ หรือวิกฤติหมอกควันใหญ่ในจีน แต่เป็นเรื่องใหม่ในความรับรู้ของสังคมไทย โดยเริ่มมีการกล่าวถึงกันมากขึ้นในช่วง ๓-๔ ปีที่ผ่านมาเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ดังจะเห็นได้จากการที่องค์การอนามัยโลกได้ประกาศเตือนถึงผลร้ายที่สำคัญ คือ การทำให้คนที่มีโรคระบบการหายใจเรื้อรังเกิดอาการกำเริบ ทั้งโรคหอบหืดเรื้อรัง ภูมิแพ้ โรคหืด และโรคถุงลมโป่งพอง และอาจมีส่วนทำให้เกิดมะเร็งปอดได้เพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบรุนแรงแบบภัยเงียบต่อสุขภาพของประชาชนและเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็กหญิงมีครรภ์^๖ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุ และผู้ทำงานในที่โล่ง และโดยที่การแพร่กระจายของหมอกควันพิษในราชอาณาจักรไทยได้ส่งผลร้ายต่อสุขภาพ อนามัย และชีวิตของประชาชนเป็นที่ประจักษ์อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิในชีวิต สิทธิในสุขภาพ และสิทธิของเด็ก อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ได้รับการรับรองคุ้มครองในฐานะสิทธิมนุษยชนทั้งในกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายภายในของนานาอารยประเทศ รวมถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายภายในอีกหลายฉบับ

นอกจากนี้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติก็เห็นความสำคัญของการรับรองและคุ้มครองสิทธิในชีวิต สิทธิในสุขภาพ และสิทธิของเด็กในประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก จนในที่สุดได้มีพัฒนาการเรียกร้องให้รัฐต่างๆ รับรองสิทธิทั้งสามประการในสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้น โดยการนำความสัมพันธ์ของสิทธิทั้งสองมาปรับใช้ในนามสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาด ซึ่งรัฐทุกรัฐมีพันธกรณีในการคุ้มครอง เคารพ และทำให้เต็มเต็มแก่บุคคลทุกคนเช่นเดียวกับสิทธิมนุษยชน

^๖ วรรณคดีตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. (นางสาวคณินิจ ศรีบัวเอี่ยม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

อย่างไรก็ตาม สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและการแก้ไข ปัญหาหมอกควันพิษในประเทศไทย คือ ความไม่เพียงพอของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันในการเข้ามา ป้องกัน ควบคุม และกำกับดูแลสาเหตุต้นน้ำของปัญหาหมอกควันพิษ ที่มาจากแหล่งกำเนิดต่างๆ^๗ ตลอดจนกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมหมอกควันพิษที่มีอยู่นั้น ล้วนเป็นกฎหมาย ที่ริเริ่มจากภาครัฐเป็นผู้บัญญัติขึ้นเมื่อนานมาแล้ว และยังคงมีผลบังคับใช้อยู่ โดยขาดกระบวนการ มีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนอย่างเต็มที่ อีกทั้งเนื้อหาบางส่วนก็ไม่ทันสมัย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อม ความไม่ทันสมัยของการกำหนด มาตรฐานคุณภาพทางอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป การไม่มีกฎหมายหลักในการบริหารจัดการรองรับ ระบบฐานข้อมูลและรายงานข้อมูลการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และการกำหนดมาตรฐาน ของมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษระหว่างหน่วยงานที่แตกต่างกัน

นอกจากนั้นแล้ว ยังมีปัญหาในเชิงโครงสร้าง ระบบ องค์กร และอำนาจหน้าที่ของ องค์กรต่าง ๆ ที่ดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ที่ต่างฝ่ายต่างทำภายใต้กฎหมายแต่ละฉบับที่ให้อำนาจ ซึ่งกฎหมายแต่ละฉบับก็ยังคงมีความกระจัดกระจาย ขาดการบูรณาการที่ต้องตอบสนองต่อการทำงาน ของระบบนิเวศที่ต้องไม่แยกส่วนจากกัน ทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ทำให้ การแก้ปัญหาหมอกควันพิษ รวมทั้งปัญหาฝุ่นพิษ PM 2.5 ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบและ ทันทีทันที่ อันส่งผลต่อการรับรองคุ้มครองสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาดของประชาชนที่บุคคลทุกคน พึงมี ซึ่งรัฐต้องมีหน้าที่เคารพ ปกป้อง และทำให้สิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาดของบุคคลเกิดขึ้นได้จริง อย่างสมบูรณ์ รวมทั้งต้องอำนวยความสะดวกและกำกับดูแลการจัดการร่วมอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ อย่างบูรณาการระหว่างหน่วยงานของรัฐ และระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคประชาสังคมในรูปแบบ การจัดการร่วม ตลอดจนการกำหนดให้มีเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจ ให้ผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุสำคัญของการก่อหมอกควันพิษ ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและวิธีการผลิต ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓) นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ได้แถลงถึง หลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติ อากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยอากาศสะอาดเพื่อประชาชน

^๗ วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการ อากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. (นางสาวกณิณิจ ศรีบัวเอี่ยม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

เหตุผล

โดยที่สถานการณ์ฝุ่นควันซึ่งเป็นมลพิษทางอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุก ๆ ชีวิตซึ่งเกิดขึ้นติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานานไม่ต่ำกว่าสิบปีอย่างต่อเนื่อง และจากการติดตามศึกษาติดตามเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดของสถาบันวิจัยต่าง ๆ ชี้ให้เห็นว่าแนวโน้มของสถานการณ์มลพิษทางอากาศมีความรุนแรงมากขึ้น มีการขยายตัวของมลพิษครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี ประชาชนที่ตกอยู่ในพื้นที่ที่คุณภาพอากาศเป็นพิษต่างได้รับผลกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายและตกอยู่ในภาวะอันตรายทั้งในทางด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีที่มีครรภ์ นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการรักษาพยาบาล ความเสียหายต่อธุรกิจการท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของประเทศที่สะท้อนถึงความล้มเหลวในการจัดการของภาครัฐเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของประชาชนและการจัดการมลพิษ

สถานการณ์ฝุ่นควันอันเป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นในประเทศไทยติดต่อกันเป็นเวลานานนอกจากมีสาเหตุมาจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ทั้งจากระบบการขนส่ง จากโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ก่อสร้าง การเผาในที่โล่ง การเผาต่อซังของเกษตรกร การเผาพื้นที่ป่าแล้ว ยังมีสาเหตุมาจากฝุ่นควันที่ลอยมาจากแหล่งกำเนิดที่อยู่ในต่างประเทศด้วย

จากสถานการณ์ฝุ่นควันที่ประเทศไทยกำลังประสบเป็นสาธารณภัย และส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาปฏิรูประบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพอันจะนำไปสู่การมีอากาศที่สะอาด ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่มีสิทธิที่จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี และในขณะเดียวกันตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญในหมวดที่ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ ก็ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ที่รัฐจะต้องดำเนินการเพื่อให้สมดังสิทธิของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเสนอให้มีกฎหมายว่าด้วยอากาศสะอาดเพื่อประชาชน

๔) นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

เหตุผล

จากสถานการณ์ฝุ่นควันซึ่งเป็นมลพิษทางอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุกชีวิตและเศรษฐกิจ ซึ่งเกิดขึ้นติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานานอย่างต่อเนื่องและมีความรุนแรงมากขึ้น

โดยสาเหตุมาจากกิจกรรมต่างๆ^๘ ของมนุษย์ซึ่งมีแหล่งกำเนิดมากมาย ทั้งจาก^๙ การเผาในที่โล่ง การเผาต่อซังของเกษตรกร การเผาพื้นที่ป่า กระบวนการผลิตจากอุตสาหกรรมต่างๆ^{๑๐} ระบบการขนส่ง กระบวนการผลิตไฟฟ้า เขตพื้นที่ก่อสร้าง เขตที่พักอาศัย รวมถึงสาเหตุจากฝุ่นควันที่ลอยมาจากแหล่งกำเนิดที่อยู่ในต่างประเทศ

ปัจจุบันมีการขยายตัวของมลพิษครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น และยังคงความเข้มข้นของมลพิษในระดับที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่คุณภาพอากาศเป็นพิษต่างได้รับผลกระทบซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายและตกอยู่ในภาวะอันตราย ทั้งในด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต่อเด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีมีครรภ์ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการรักษาพยาบาล งบประมาณในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ความเสียหายต่อธุรกิจการท่องเที่ยว อีกทั้งภาพลักษณ์ของประเทศที่สะท้อนถึงความล้มเหลวในการจัดการเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของประชาชนและการจัดการมลพิษ จำเป็นต้องพัฒนาปฏิรูประบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการบริหารจัดการมลพิษอย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่การมีอากาศสะอาดโดยส่งเสริมให้เกิดระบบการวางแผนเพื่อป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น ควัน กลิ่น เข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ การบูรณาการเชิงระบบของหน่วยงานต่างๆ^{๑๑} ภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การบริหารจัดการระบบ งบประมาณเพื่อการมีอากาศสะอาด^{๑๒} ระบบการบริหารราชการเชิงพื้นที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดอากาศที่ไม่สะอาด การพัฒนามาตรฐานคุณภาพอากาศ ระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบเฝ้าระวัง ระบบเตือนภัยจากสถานการณ์อากาศที่ไม่สะอาด ระบบการจัดเก็บข้อมูล ระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤติจากสภาพอากาศและระบบการพัฒนาศักยภาพความรู้เกี่ยวกับการจัดการให้เกิดอากาศสะอาด ซึ่งสอดคล้องกับหลักสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่มีสิทธิที่จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี และในขณะเดียวกันตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญในหมวดที่ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ที่รัฐต้องดำเนินการเพื่อให้สมดังสิทธิของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเสนอให้มีกฎหมายว่าด้วยอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขึ้นพื้นฐานของประชาชน

^๘ วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชน ขึ้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

^๙ วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชน ขึ้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

^{๑๐} วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชน ขึ้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

^{๑๑} วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชน ขึ้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

^{๑๒} วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชน ขึ้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๕) นางสาวตรีสุข เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ
ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของ
ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการดำเนินการพัฒนาและบูรณาการระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดของทุกภาคส่วนให้เป็นระบบและสอดคล้องกับหลักการพัฒนายั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้เกิดระบบการวางแผนการดำเนินงานและกำกับดูแลเพื่อลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิดตลอดจนป้องกันการปล่อย มลพิษ ฝุ่น คาร์บอน และกลิ่น เข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ เพื่อบูรณาการเชิงระบบในการทำงานระหว่างคณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐในทุกระดับ และระหว่างหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อบริหารจัดการระบบงบประมาณเพื่อการมีอากาศสะอาด บริหารจัดการระบบบริหารราชการเชิงพื้นที่เพื่อจัดการคุณภาพอากาศในพื้นที่ที่มีปัญหาพิเศษ และเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพอากาศ ระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤติจากภาวะมลพิษทางอากาศ รวมถึงระบบการพัฒนาศักยภาพความรู้เกี่ยวกับการจัดการให้เกิดอากาศสะอาด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ย่อมจะต้องกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลบางประการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๖) นายร่มธรรม ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ

เหตุผล

เนื่องจากสถานการณ์ปัญหาฝุ่นควัน และหมอกควันพิษอันเป็นมลพิษทางอากาศได้เกิดขึ้นเป็นระยะเวลายาวนานอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวได้มีการขยายตัวครอบคลุมไปพื้นที่ต่างๆ^{๑๓} กว้างขวางมากขึ้น อันเป็นการส่งผลกระทบต่ออันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิต ของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็ก ผู้สูงอายุ และ

^{๑๓} วรรคตอนตามที่ปรากฏในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ พ.ศ. (นายร่มธรรม ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

สตรีมีครรภ์ อีกทั้ง ยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการรักษาพยาบาล งบประมาณในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ความเสียหายซึ่งเกิดกับธุรกิจด้านการท่องเที่ยว รวมถึงยังส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศที่สะท้อนถึงความล้มเหลวในการจัดการเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ ทั้งกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอกับการป้องกัน ควบคุม และกำกับดูแลการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ จึงสมควรที่รัฐจะต้องบริหารจัดการ ควบคุม ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และแก้ไขปัญหามลพิษอย่างเป็นระบบ เพื่อให้คุณภาพของอากาศเป็นอากาศที่สะอาด ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศดีขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๗) นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) ได้แถลงถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน

เหตุผล

เนื่องจากสถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน หรือพีเอ็ม ๒.๕ ในประเทศไทยได้ส่งผลกระทบมานานกว่า ๑๐ ปี โดยที่ผ่านมายังไม่ได้มีการแก้ไขปัญหามาในเชิงกฎหมายที่ชัดเจนและครอบคลุม ทำให้การแก้ไขปัญหามาโดยใช้หลักทางกฎหมายไม่สามารถทำได้ ซึ่งสาเหตุของการเกิดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน มีแหล่งกำเนิดจากการเผาในที่โล่งแจ้ง การทำเกษตรกรรมโดยใช้ไฟ การเกิดไฟป่าที่ไม่ได้รับการควบคุม การใช้พลังงานจากถ่านหิน ระบบขนส่งที่ใช้พลังงานจากน้ำมัน การประกอบอุตสาหกรรม รวมถึงการก่อกมลภาวะข้ามพรมแดนซึ่งจากหลักฐานภาพถ่ายทางดาวเทียมที่แสดงให้เห็นร่องรอยการเผาไหม้จากประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบกับข้อมูลทิศทางลมสภาพภูมิอากาศ ก็ส่งผลให้เป็นสาเหตุในการเกิดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนในประเทศไทยเช่นเดียวกัน โดยปัญหาของการเกิดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนจากการไม่ได้รับอากาศบริสุทธิ์ ส่งผลให้เกิดโรคที่เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินหายใจและโรคทางผิวหนัง นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเนื่องจากปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ดังนั้นการเกิดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน จึงส่งผลกระทบที่รุนแรงในสังคม และก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอากาศบริสุทธิ์ ซึ่งควรจะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรได้รับอย่างเท่าเทียมกัน

การแก้ไขปัญหามลพิษฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน เป็นวาระสำคัญที่จำเป็นจะต้องมีกฎหมายที่ชัดเจน มีมาตรการที่เฉพาะเจาะจง มีการวางแผนในการแก้ไขปัญหามาทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ การออกมาตรการในการแก้ไขปัญหามาจากการก่อกมลภาวะข้ามพรมแดน การออกแบบระบบพยากรณ์และการแจ้งเตือน พร้อมแผนรับมือในสถานะฉุกเฉิน รวมถึงบทกำหนดโทษ

ของผู้ที่ก่อให้เกิดปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ทั้งที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือนอกราชอาณาจักร นอกจากนั้นการแก้ไขปัญหฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนต้องแก้ไขทั้งในเชิงโครงสร้าง ระบบการบริหารจัดการ อำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหา ไม่ทับซ้อนระหว่างหน่วยงานทั้งจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีการประสานความร่วมมือและบูรณาการร่วมกันทั้งในระดับท้องถิ่น จังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และระดับนานาชาติ เพื่อแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนร่วมกัน ดังนั้น เพื่อการแก้ไขปัญหฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนที่ชัดเจนและครอบคลุมทั้งในการวางแผน การบริหารจัดการ โครงสร้างการดำเนินการ และการให้อำนาจในการบริหารสถานการณ์ จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะมีการออกกฎหมายคุ้มครองสิทธิของปวงชนชาวไทยให้ได้รับอากาศที่บริสุทธิ์ อากาศที่จะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตทั้งร่างกายและจิตใจ และเป็นอากาศที่ปวงชนชาวไทยได้รับด้วยความเท่าเทียมกัน จึงจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ จำนวน ๑๐๒ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๖๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒. กำหนดให้บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทนในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแต่มีหลักการหรือมาตรการในการบริหารจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ หรือกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ (ร่างมาตรา ๓)

๓. กำหนดบทนิยาม

กำหนดบทนิยาม ซึ่งจะกล่าวถึงเฉพาะบทนิยามที่สำคัญ ดังนี้

๓.๑ “อากาศสะอาด” หมายความว่า อากาศที่ไม่มีสารมลพิษ หรือมีสารมลพิษเจือปนอยู่ในปริมาณที่ไม่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ตามประกาศคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๓.๒ “มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศ ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไป สำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๓.๓ “อากาศเสีย” หมายความว่า อากาศที่ปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่น คว้น ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้ ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพของประชาชน

๓.๔ “ภาวะมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะที่อากาศในบรรยากาศเปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อนด้วยสารมลพิษหรือสารพิษเจือปน ซึ่งทำให้คุณภาพอากาศเสื่อมโทรมลง

๓.๕ “แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า แหล่งกำเนิดมลพิษประเภท โรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ประกอบกิจการ การก่อสร้างอาคารทุกชนิด การเผาในที่โล่ง การเผาในที่โล่ง ไฟป่า ยานพาหนะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศอื่น ๆ รวมทั้งแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร แต่ผลกระทบเกิดในราชอาณาจักร

๓.๖ “การเผาในที่โล่ง” หมายความว่า การกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เกิดไฟไหม้ การเผาไหม้ หรือไฟคุกรุ่นใด ๆ ที่เกิดขึ้นในที่โล่งกลางแจ้ง ในพื้นที่เกษตรกรรม ป่าไม้ ชุมชน ซึ่งทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ

๓.๗ “มลพิษทางอากาศข้ามแดน” หมายความว่า มลพิษทางอากาศที่มีแหล่งกำเนิดนอกราชอาณาจักรที่เคลื่อนตัวเข้ามาและเกิดผลกระทบในราชอาณาจักร

๓.๘ “ดัชนีคุณภาพอากาศ” หมายความว่า ค่าตัวเลขหรือเกณฑ์ที่ใช้แสดงระดับคุณภาพอากาศ ตามประกาศของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๓.๙ “องค์กรภาคประชาสังคม” หมายความว่า องค์กรที่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ด้านการป้องกัน^{๑๔} หรือแก้ไขมลพิษทางอากาศ หรือองค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่มีผลงานด้านการป้องกันหรือแก้ไขมลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่องเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยมีได้มีการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน และได้มีการจัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๓.๑๐ “เจ้าพนักงานอากาศสะอาด” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(ร่างมาตรา ๔)

๔. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียม ออกประกาศ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕)

๕. หมวด ๑ บททั่วไป

๕.๑ กำหนดกรอบแนวทางการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความสะอาดของอากาศอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน ให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการเพื่อให้เกิดอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๖)

๕.๒ กำหนดให้บุคคลมีสิทธิได้รับอากาศสะอาดและมีสิทธิดำรงชีวิตด้วยอากาศสะอาดที่ไม่ส่งผลร้ายต่อสุขภาพ (ร่างมาตรา ๗)

๕.๓ กำหนดให้บุคคลมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่สำคัญเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศและคุณภาพอากาศที่จะส่งผลกระทบต่อตนเอง สิทธิในการเฝ้าระวัง สิทธิในการปกป้องและป้องกันตนเองและบุคคลอื่นจากภัยอันตรายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศ สิทธิในการเข้ามามีส่วนร่วม

^{๑๔} ถ้อยคำตามที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ในการตัดสินใจในกระบวนการของรัฐเพื่อกำหนดนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดการเพื่ออากาศสะอาด การมีส่วนร่วมในการกำหนดแผน การจัดทำแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามผลการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน รวมทั้งการติดตามและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการแก้ไขสถานการณ์ปัญหามลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๘)

๕.๔ กำหนดให้บุคคลมีหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่สร้างผลกระทบต่อบุคคลอื่น รวมถึงมีหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีอากาศสะอาด และกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการกำหนดมาตรการ การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน การพัฒนาอาชีพหรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทางสังคม หรือทางวัฒนธรรม อันเป็นที่มาของสาเหตุภาวะมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๙)

๖. หมวด ๒ คณะกรรมการเพื่อการจัดการอากาศสะอาด

๖.๑ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด

๖.๑.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และอัยการสูงสุด กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๔ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม จำนวนไม่เกิน ๔ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่งตั้งจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จำนวน ๑ คน และผู้แทนสหภาพการค้าแห่งประเทศไทย จำนวน ๑ คน โดยมีปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ รวมถึงกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ วิธีการประชุมของคณะกรรมการ และการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๐ ถึงร่างมาตรา ๑๗)

๖.๑.๒ คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดมีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องของโครงการและแผนงานของหน่วยงานของรัฐ หรือของบุคคลนั้นมาพิจารณา และอาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วย ทั้งนี้ หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจทำให้เกิดผลเสียร้ายแรงต่อคุณภาพอากาศหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เสนอมาตรการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๑๘)

๖.๑.๓ คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๑๙)

๖.๑.๔ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำหน้าที่เกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด และพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป (ร่างมาตรา ๒๐)

๖.๒ ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

– กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ และปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๔ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม จำนวนไม่เกิน ๔ คน ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแต่งตั้งจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการของกรมควบคุมมลพิษที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษแต่งตั้ง เป็นผู้ช่วยเลขานุการ รวมถึงกำหนดหน้าที่และอำนาจ และการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด มอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๑ ถึงร่างมาตรา ๒๓)

๖.๓ ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและคณะกรรมการอากาศสะอาด กรุงเทพมหานคร

๖.๓.๑ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด นายอำเภอ เกษตรจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ขนส่งจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการควบคุมไฟฟ้า ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือหัวหน้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่า หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการไฟฟ้าจังหวัด หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ อุทยานธรรมชาติวิทยา จังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด และประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๔ คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรภาคประชาสังคม ได้แก่ ประธานกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ประธานสภาองค์กรชุมชนระดับจังหวัด และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมอื่นที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดให้ความเห็นชอบ โดยมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม รวมถึงกำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๔ ถึงร่างมาตรา ๒๖)

๖.๓.๒ กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้บังคับการตำรวจจราจร ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดสภากาชาดไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑ คน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ คน และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑ คน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนอกจากที่กล่าวข้างต้น ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนไม่เกิน ๕ คน เป็นกรรมการ ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๔ คน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย

ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด และกรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนภาคประชาสังคม ไม่เกิน ๔ คน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้ที่มีประสบการณ์ หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด โดยมีผู้อำนวยการสำนักป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการในสังกัด สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง ที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ รวมถึงกำหนดหน้าที่ และอำนาจ และวิธีการประชุมของคณะกรรมการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๒๗ ถึงร่างมาตรา ๓๐)

๗. หมวด ๓ การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๗.๑ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารจัดการอากาศสะอาด ดำเนินการพัฒนาระบบ การบริหารจัดการอากาศสะอาดของประเทศ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยมาตรฐานคุณภาพอากาศ สะอาด ดัชนีคุณภาพอากาศ ระบบเฝ้าระวังเพื่อคุณภาพอากาศสะอาด ระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศ แห่งชาติ กรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และแผนปฏิบัติการ การพัฒนาคุณภาพอากาศ (ร่างมาตรา ๓๑)

๗.๒ กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพัฒนาระบบ เฝ้าระวังคุณภาพอากาศและจัดทำระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศแห่งชาติ เพื่อเป็นโครงข่ายศูนย์กลาง ในการเชื่อมโยงและรวบรวมข้อมูลคุณภาพอากาศของประเทศ (ร่างมาตรา ๓๒)

๗.๓ กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำ ฐานข้อมูลคุณภาพอากาศ (ร่างมาตรา ๓๓)

๗.๔ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด จัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาด เพื่อกำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการมาตรฐานคุณภาพอากาศ สะอาดที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน (ร่างมาตรา ๓๔)

๗.๕ กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหาร จัดการเพื่ออากาศสะอาด จัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศภายใต้กรอบแนวทาง การพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด รวมถึงกรอบวงเงินงบประมาณที่จะต้อง ใช้ตามแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศ และผลลัพธ์สำคัญที่คาดว่าจะได้รับ (ร่างมาตรา ๓๕)

๗.๖ กำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศ (ร่างมาตรา ๓๖)

๗.๗ กำหนดให้มีการปรับปรุงกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาดทุก ๓ ปี และให้มีการปรับปรุงแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศทุก ๒ ปี (ร่างมาตรา ๓๗)

๘. หมวด ๔ การลดและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด

๘.๑ ส่วนที่ ๑ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

๘.๑.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด มีอำนาจประกาศกำหนด มาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศไม่เกิน มาตรฐาน และประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องจัดทำรายงานการปล่อยอากาศ (ร่างมาตรา ๓๘)

๘.๑.๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศต้องจัดให้มีระบบ บำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษ หรือการปล่อยอากาศเสีย ให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้ง อากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๓๙)

๘.๑.๓ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษปล่อยทิ้งอากาศเสีย ออกสู่บรรยากาศ เว้นแต่อากาศเสียที่ปล่อยสู่บรรยากาศจะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายหรือ ปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๔๐)

๘.๑.๔ กรมควบคุมมลพิษมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยมลพิษ ทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประเภทต่าง ๆ รวมถึงข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐ เป็นผู้จัดเก็บ หรือข้อมูลที่กฎหมายกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ จะต้องทำเป็นบันทึกหรือต้องจัดเก็บ (ร่างมาตรา ๔๑)

๘.๒ ส่วนที่ ๒ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทการเผาในที่โล่ง

๘.๒.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีอำนาจออกประกาศกำหนด ประเภทรายการการเผาในที่โล่งที่ห้ามดำเนินการเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด รวมถึง มาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางในการบริหารการเผาในที่โล่ง (ร่างมาตรา ๔๒)

๘.๒.๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้มีการเผาในที่โล่ง โดยในการพิจารณาอนุญาตจะต้องคำนึงถึงความรุนแรงของสภาวะมลพิษ ความจำเป็นในการเผา ในที่โล่ง และผลกระทบต่อประชาชนในบริเวณใกล้เคียง (ร่างมาตรา ๔๓)

๘.๒.๓ กำหนดให้นำความเกี่ยวกับสัญญาตามแบบที่คณะกรรมการส่งเสริม และพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญากำหนด สำหรับการทำเกษตรพันธสัญญาที่อาจมีผลกระทบ อย่างสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบ เกษตรพันธสัญญามาใช้บังคับกับการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา สภาวะมลพิษทางอากาศในพื้นที่เกษตรกรรมโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๔๔)

๘.๒.๔ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดอาจกำหนดมาตรการเพื่อจูงใจหรือส่งเสริมการปฏิบัติอย่างถูกต้อง เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการเผาในที่โล่งโดยมิได้รับอนุญาต (ร่างมาตรา ๔๕)

๘.๓ ส่วนที่ ๓ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะ

๘.๓.๑ กำหนดให้ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศเกินกว่ามาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๔๖)

๘.๓.๒ กำหนดให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบมลพิษทางอากาศ และหากพบว่ามีการใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นโดยเด็ดขาด หรือจนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ทั้งนี้ในการออกคำสั่งห้ามใช้ดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้เห็นปรากฏเด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า “ห้ามใช้เด็ดขาด” หรือ “ห้ามใช้ชั่วคราว” หรือเครื่องหมายอื่นใดซึ่งเป็นที่รู้และเข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปว่ามีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่งของยานพาหนะนั้นด้วย หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดที่สามารถตรวจสอบติดตามได้ อย่างไรก็ดี หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะนั้นเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดแจ้งไปยังนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่ใช้ในการควบคุม กำกับ ดูแลยานพาหนะนั้น แล้วแต่กรณี โดยเร็ว พร้อมด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบต่อไป (ร่างมาตรา ๔๗ ถึงร่างมาตรา ๔๙)

๘.๓.๓ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งเกิดแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศเกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทยานพาหนะ ประสานกระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อกำหนดมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบกำหนดเพื่อลดมลพิษทางอากาศที่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด รวมทั้งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมีอำนาจสั่งห้ามการใช้ยานพาหนะ บางประเภท บางชนิด ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งในพื้นที่นั้นเพื่อลดมลพิษทางอากาศที่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๕๐)

๘.๔ ส่วนที่ ๔ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทมลพิษข้ามแดน

๘.๔.๑ กำหนดให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือรัฐต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ในทางวิชาการหรือทางเทคโนโลยี หรือการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาภาวะมลพิษ

ทางอากาศข้ามแดน รวมทั้งจัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย
อากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๕๑)

๘.๔.๒ กำหนดให้กระทรวงพาณิชย์กำหนดให้สินค้า ผลผลิตทางการเกษตร
สินค้าแปรรูป หรือสินค้าอื่นใด ที่ผลิตจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศภายนอกประเทศ ที่มีการผลิต
การเก็บเกี่ยว หรือการจัดการวัสดุของเสียทางการเกษตร ที่มีการเผาไหม้ อันก่อให้เกิดมลพิษข้ามแดน
เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการส่งออกหรือในการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกป้อนอกและ
การนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า (ร่างมาตรา ๕๒)

๘.๔.๓ กำหนดให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ
นอกราชอาณาจักรที่ก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศแพร่กระจายเข้ามา
ในราชอาณาจักรจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในราชอาณาจักร
เป็นผู้กระทำความผิดและต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ในราชอาณาจักร และ
ต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้นด้วย (ร่างมาตรา ๕๓)

๘.๔.๔ กำหนดบทสันนิษฐานว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่ที่มีไฟไหม้
นอกราชอาณาจักร ในช่วงเวลาที่เกิดภาวะมลพิษทางอากาศในราชอาณาจักรตามที่ปรากฏในข้อมูลดาวเทียม
ข้อมูลความเร็วลมและทิศทางลม และข้อมูลสภาพอากาศทางอุตุนิยมวิทยาอื่น ๆ เป็นเจ้าของหรือ
ผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนอกราชอาณาจักรที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายเข้ามา
ในราชอาณาจักรจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน
ในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๕๔)

๘.๔.๕ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด นายจ้าง ผู้ว่าจ้าง หรือผู้ที่มี
ส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมกับผู้กระทำความผิด ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกราชอาณาจักร
จะต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้กระทำความผิดที่ก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศแพร่กระจาย
เข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนได้ดำเนินการเพื่อป้องกัน เข้าห้ามปราม หรือขัดขวาง
มิให้เกิดการกระทำความผิดแล้ว แต่ผู้กระทำความผิดยังคงฝ่าฝืนหรือขัดขืน (ร่างมาตรา ๕๕)

๘.๔.๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล
และการกระทำความผิดเกิดจากการสั่งการหรือกระทำการของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด
ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ
และละเว้นไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษ
หรือรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ในความผิดนั้น ๆ ด้วย (ร่างมาตรา ๕๖)

๘.๔.๗ กำหนดให้การก่อมลพิษข้ามพรมแดนเป็นการกระทำความผิด
ในราชอาณาจักรไทย และให้ศาลแพ่ง ศาลอาญา หรือศาลปกครอง เป็นศาลที่มีเขตอำนาจในการ
พิจารณาคดี แล้วแต่กรณี โดยมีอัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด
เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือจะมอบหมายให้พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวนคนใด
ทำการสอบสวนแทนหรือให้ร่วมกันสอบสวนก็ได้ (ร่างมาตรา ๕๗ ถึงร่างมาตรา ๕๙)

๘.๔.๘ กำหนดให้การฟ้องร้องดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดที่ก่อมลพิษข้ามพรมแดนมีอายุความ ๑๐ ปีนับแต่วันที่มลพิษทางอากาศเข้ามาในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๖๐)

๙. หมวด ๕ เขตเฝ้าระวังและเขตประสมมลพิษทางอากาศ

๙.๑ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขสำหรับการประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ ทั้งนี้ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีข้อมูลแสดงถึงแนวโน้มจะเกิดภาวะมลพิษทางอากาศซึ่งอาจเกิดผลกระทบเสียหายต่อสุขภาพหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครมีอำนาจพิจารณาประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ นอกจากนี้ ยังกำหนดให้กรมควบคุมมลพิษประมวลข้อมูลและส่งข้อมูลผลการเฝ้าระวังติดตามสถานการณ์มลพิษทางอากาศและผลการคาดการณ์สถานการณ์มลพิษทางอากาศให้แก่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ ซึ่งเมื่อมีการประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ดูแลรับผิดชอบท้องที่นั้น มีอำนาจออกคำสั่งให้บุคคลใดที่เป็นเจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ควบคุม ลดหรือหยุดหรือระงับการกระทำที่อาจก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศ และมีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดกระทำหรือร่วมกันทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการควบคุม ระงับหรือขจัดภาวะมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น โดยให้คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด กำหนดแนวทาง วิธีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๖๑)

๙.๒ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับการกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศ ทั้งนี้ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีภาวะมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง และไม่มีแนวโน้มที่มลพิษทางอากาศลดลง หรือเกิดปัญหาซ้ำซากต่อเนื่องหลายฤดูกาล ให้กรมควบคุมมลพิษเสนอต่อคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเพื่อพิจารณาประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศ (ร่างมาตรา ๖๒)

๙.๓ เมื่อมีการประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศภายใน ๖๐ วัน และมีการดำเนินการต่าง ๆ ที่กำหนด เช่น ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอยู่ในเขตประสมมลพิษทางอากาศ พฤติการณ์ของการเกิดภาวะมลพิษทางอากาศที่ร้ายแรง รวมถึงผลกระทบในด้านต่าง ๆ จัดทำบัญชีรายละเอียดแสดงจำนวน ประเภท และขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษ มาตรการที่เหมาะสมและจำเป็นสำหรับการลดและขจัดมลพิษ และฟื้นฟูสภาพแวดล้อม รวมถึงจัดให้มีห้องปลอดฝุ่น ตลอดจนจัดระบบบริการสุขภาพรองรับผู้ที่เจ็บป่วยโรคทางเดินหายใจจากมลพิษทางอากาศด้วย (ร่างมาตรา ๖๓)

๙.๔ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และเจ้าพนักงาน
อากาศสะอาด เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้เป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อจับกุม ปรามปรามเกี่ยวกับความผิดที่มีโทษ
ทางอาญา

นอกจากนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ดูแล
ท้องที่เขตประสบมลพิษทางอากาศมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของผู้ประกอบการ หรือผู้มีหน้าที่ดูแล
แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในท้องที่จังหวัดหยุด หรือระงับการกระทำการที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษ
และมีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดกระทำหรือร่วมกันกระทำการควบคุม ระงับหรือขจัด
ภาวะมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น หรือสั่งปิดกิจการที่เป็นต้นเหตุ

(ร่างมาตรา ๖๔)

๙.๕ กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษร่วมกันตรวจสอบสาเหตุที่เกิดมลพิษทางอากาศ
ในเขตประสบมลพิษทางอากาศ พร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด
หรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
ในการกำหนดมาตรการป้องกันมิให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศต่อไป (ร่างมาตรา ๖๕)

๙.๖ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับติดตามการดำเนินการของหน่วยงาน
ของรัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตประสบมลพิษ
ทางอากาศในราชการส่วนภูมิภาค และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป็นผู้กำกับดูแลในราชการส่วนกลาง รวมทั้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำกับติดตาม
ในกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๖๖)

๑๐. หมวด ๖ เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด

๑๐.๑ กำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด
เพื่อสร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล หรือชุมชน ในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลด
มลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริมให้มีอากาศสะอาด โดยให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
มีอำนาจกำหนดการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๖๗ และร่างมาตรา ๖๘)

๑๐.๒ กำหนดให้ค่าธรรมเนียมและรายได้ต่าง ๆ ตามความในหมวดนี้ไม่ต้อง
นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นงบประมาณอุดหนุนและสนับสนุนการป้องกัน
และแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ และเขตประสบมลพิษทางอากาศ
(ร่างมาตรา ๖๙)

๑๑. หมวด ๗ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด

๑๑.๑ กำหนดให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาด มีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศหรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บข้อมูลการปล่อยมลพิษทางอากาศจัดส่งข้อมูลการปล่อยมลพิษทางอากาศให้แก่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๗๐)

๑๑.๒ กำหนดให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบ ควบคุม หรือสั่งให้ยุติการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าว ให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ (ร่างมาตรา ๗๑)

๑๒. หมวด ๘ ความรับผิดชอบทางแพ่ง

๑๒.๑ กำหนดให้ผู้ก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหล หรือแพร่กระจายของมลพิษทางอากาศอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหาย มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหาย ไม่ว่าการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษทางอากาศนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าอันตรายหรือความเสียหายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นหรือเป็นผลจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษ หรือพิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นว่านั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น (ร่างมาตรา ๗๒)

๑๒.๒ กำหนดให้ผู้กระทำหรือละเว้นการกระทำให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นของรัฐ หรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือความหลากหลายทางชีวภาพ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายหรือซ่อมแซมหรือฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือความหลากหลายทางชีวภาพที่เสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ไม่ว่าการกระทำนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น (ร่างมาตรา ๗๓)

๑๒.๓ ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามหมวดนี้ ให้ความหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหรือหน่วยงานของรัฐรับภาระค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้จ่ายไปจริง เพื่อยับยั้งเหตุแห่งความเสียหาย ขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสียหายไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ในกรณีที่ไม่มีอาจฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติส่วนหนึ่งส่วนใดให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ให้ชำระเป็นค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามมูลค่าของคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไป (ร่างมาตรา ๗๔)

๑๓. หมวด ๙ โทษอาญา

๑๓.๑ กำหนดระวางโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๗๕ ถึงร่างมาตรา ๘๑)

๑๓.๒ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร หรือในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม โดยคณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวน ๓ คน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ทั้งนี้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๘๒ และร่างมาตรา ๘๓)

๑๓.๓ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย (ร่างมาตรา ๘๔)

๑๓.๔ กำหนดให้ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามหมวดนี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๘๕)

๑๔. หมวด ๑๐ มาตรการปรับเป็นพินัย

- กำหนดมาตรการปรับเป็นพินัยสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๘๖ ถึงร่างมาตรา ๙๕)

๑๕. บทเฉพาะกาล

๑๕.๑ กำหนดบทเฉพาะกาลให้คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในระยะเริ่มแรกระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม ตลอดจนกำหนดระยะเวลาการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ และหลักเกณฑ์ วิธีการได้มาของกรรมการผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมในคณะกรรมการต่าง ๆ รวมทั้งกำหนดเวลาการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดที่สอดคล้องต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในเขตพื้นที่รับผิดชอบ และกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (ร่างมาตรา ๙๖ และร่างมาตรา ๙๘ ถึงร่างมาตรา ๑๐๒)

๑๕.๒ กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับในระหว่างที่ยังไม่มีการออกกฎหมายพระราชบัญญัติระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎหมายพระราชบัญญัติระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องมลพิษทางอากาศมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙๗)

๑.๑.๓ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันดังกล่าวทั้ง ๗ ฉบับ ได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) ภาพรวมของการเกิดมลพิษทางอากาศ

๑.๑) อากาศที่สะอาดเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์และทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับอากาศสะอาดและบริสุทธิ์เท่าเทียมกัน ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาใหญ่ที่ทั้งเมืองถูกปกคลุมไปด้วยหมอกควัน ซึ่งมลพิษทางอากาศนั้นนับว่าเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน ไม่เพียงแต่ทำลายสุขภาพและทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจเท่านั้น แต่ยังส่งผลถึงการสัญจรต่าง ๆ ทั้งทางถนน ทางอากาศ และทางน้ำ ซึ่งการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศดังกล่าวไม่สามารถทำได้เพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนานโยบายที่มีประสิทธิภาพและมีการดำเนินการให้เข้าถึงทุกภาคส่วนเพื่อลดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

๑.๒) สาธารณรัฐประชาชนจีนมีปัญหาเรื่องมลพิษติดอันดับสูงที่สุดในโลกในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา และเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว สาธารณรัฐประชาชนจีนจึงได้มีการแบ่งแหล่งกำเนิดมลพิษออกเป็นหลายประเภทและจะมีส่วนราชการเข้าไปกำกับดูแลในแต่ละประเภท ตลอดจนออกมาตรการควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ๆ เช่น สนับสนุนให้ประชาชนใช้รถไฟฟ้า ยกเลิกอุตสาหกรรมบางประเภทที่ก่อมลพิษ สนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด (Clean Energy)

๑.๓) ปัญหามลพิษที่เกิดจากไฟป่า เกิดขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก ซึ่งก่อให้เกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ปริมาณมหาศาลเข้าสู่ชั้นบรรยากาศของโลก และต้องใช้ระยะเวลานานกว่าจะควบคุมไฟป่าดังกล่าวได้ ดังนั้น ประเทศต่าง ๆ จึงเริ่มนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้เพื่อตรวจจับจุดความร้อนในพื้นที่ป่า รวมถึงคำนวณทิศทางที่ไฟป่ามีแนวโน้มจะลุกลามเพื่อประเมินพื้นที่เสี่ยงภัย และนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์มาใช้เพื่อประเมินและสร้างระบบข้อมูลของแหล่งฝุ่นหรือบริเวณที่มีค่าฝุ่นสูงเกินมาตรฐาน

๒) ประเด็นเกี่ยวกับฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน

๒.๑) ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน มีสาเหตุมาจากภาคการเกษตร ประมาณร้อยละ ๕๐ ภาคอุตสาหกรรมประมาณร้อยละ ๒๐ ยานพาหนะประมาณร้อยละ ๑๕ การผลิตไฟฟ้าประมาณร้อยละ ๘ และอื่น ๆ ประมาณร้อยละ ๗

๒.๒) ปัจจุบัน ประเทศไทยมีผู้ป่วยโรคทางเดินหายใจ โรคหอบหืด และโรคผิวหนัง เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยสาเหตุหนึ่งมาจากปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ทั้งนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้เก็บสถิติ ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๖ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ และพบว่า มีผู้ป่วยโรคทางเดินหายใจจำนวนประมาณ ๑,๗๐๐,๐๐๐ คน สำหรับการป้องกันโรคดังกล่าวจำเป็นต้องใช้หน้ากากอนามัยซึ่งถือเป็นภาระค่าใช้จ่ายในครัวเรือนที่ประชาชนต้องแบกรับค่าใช้จ่ายนี้ รวมถึงค่ารักษาพยาบาลและการพักรักษาตัวด้วย

๓) แนวทางการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน

๓.๑) อากาศสะอาดถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แต่สิ่งที่ทำให้อากาศเกิดมลพิษ กลับเป็นกิจกรรมของมนุษย์เองที่ทำให้เกิดปัญหามลภาวะโดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดเล็กที่เรียกว่า ฝุ่น PM 2.5 โดยในฤดูร้อนหรือฤดูแล้งของประเทศไทยมักเกิดปัญหานี้อยู่เสมอและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น ทุก ๆ ปี ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการเผาป่าเพื่อปลูกพืชไร่ ควันจากโรงงานอุตสาหกรรม การเผาในพื้นที่การเกษตร และการเผาไหม้จากเชื้อเพลิงในยานพาหนะ แม้แต่ในประเทศเพื่อนบ้านก็เกิดปัญหาเหล่านี้เช่นเดียวกัน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาจึงต้องมีการร่วมมือกันระหว่างประเทศเพราะฝุ่นควันดังกล่าวสามารถลอยไปได้ไกล รวมถึงต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคเอกชนและภาคประชาชนด้วย ทั้งนี้ เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว จะต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง และต้องเร่งดำเนินการสร้างเครือข่ายในระดับประเทศจึงจะสามารถแก้ปัญหาฝุ่นควันเหล่านี้ได้

๓.๒) การแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน จำเป็นที่จะต้องแก้ไขทั้งในเชิงโครงสร้างระบบการบริหารจัดการและการกำหนดหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานต่าง ๆ ให้ชัดเจนและไม่ทับซ้อนกัน เนื่องจากที่ผ่านมาพบปัญหาต่าง ๆ เช่น ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในการสั่งให้หยุดเผาสิ่งที่จะทำให้เกิดมลพิษ แต่ก็มีกรณีโอนย้ายผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ตลอดเวลา ทำให้การแก้ไขปัญหาในระดับจังหวัดไม่มีความต่อเนื่อง จนทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเข้ามา มีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งก็สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว เพราะใช้กำลังคนของประชาชนในพื้นที่และเหมาะสมกับภูมิประเทศและวัฒนธรรมของคนในท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ และองค์กรชุมชนอื่น ๆ ให้มีแรงจูงใจในการแก้ปัญหาร่วมกัน ซึ่งส่งผลให้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓.๓) จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีรายได้หลักมาจากการท่องเที่ยว แต่ได้รับผลกระทบจากปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กเกิน ๒.๕ ไมครอน จนกระทบต่อการท่องเที่ยว ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจึงต้องมีการกำหนดกลไกการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศทั้งระดับชาติและระดับพื้นที่ให้มีการพัฒนาและบูรณาการ ตลอดจนบริหารจัดการปัญหาของทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะควรมีการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งอาจกำหนดให้คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่และอำนาจเสนอนโยบายและแผน กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศบริสุทธิ์ กำหนดมาตรฐานเพื่อสร้างเสริมความร่วมมือแบบบูรณาการร่วมกันทำงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม จัดให้มีการศึกษาติดตามตรวจสอบเกี่ยวกับมลพิษข้ามพรมแดน นอกจากนี้ควรกำหนดให้มีคณะกรรมการกลางทำหน้าที่ในการตรวจสอบฝุ่นพิษ การก่อกมลพิษข้ามพรมแดน และตรวจสอบนโยบายต่าง ๆ ส่วนคณะกรรมการระดับจังหวัดเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดประชาชน กรรมการจึงควรมาจากการเลือกตั้งของประชาชน

๓.๔) คนจำนวนมากเข้าใจว่าปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากฝุ่นละอองขนาดเล็กเกิน ๒.๕ ไมครอน เกิดจากการเผาป่าของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ประกอบอาชีพเกษตรกร แต่ในความจริงแล้วกลุ่มชาติพันธุ์ดังกล่าวเป็นผู้ที่คอยรักษาและเฝ้าระวังไฟป่า ดังนั้น จึงควรให้สิทธิและโอกาสแก่กลุ่มชาติพันธุ์ในการบริหารจัดการป่าโดยการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าในระดับพื้นที่ และรับรองแผนปฏิบัติการของกลุ่มชาติพันธุ์หรือชุมชนท้องถิ่นที่ได้มีการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวมาแล้ว

๓.๕) ปัญหาหนึ่งที่เกิดจากมลพิษทางอากาศคือ การเผาซึ่งข้าวแทนการทำลายด้วยการไถกลบ เพราะเป็นวิธีที่สะดวกรวดเร็วและประหยัดต้นทุน เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ควรมีการตั้งสหกรณ์ขึ้นมาและใช้เครื่องจักรทางการเกษตรขนาดใหญ่ทดแทนแรงงานในการทำลายและลดต้นทุนให้แก่เกษตรกร หรือมีมาตรการเยียวยาให้แก่เกษตรกรผู้ได้รับผลกระทบจากการใช้วิธีการไถกลบแทนการเผาเพื่อทำลายซึ่งข้าว

๓.๖) ฝุ่นละอองขนาดเล็กเกิน ๒.๕ ไมครอน และมลพิษต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสตรีมีครรภ์ที่สารพิษต่าง ๆ อาจทำให้เกิดอันตรายโดยตรงต่อพัฒนาการของทารกในครรภ์ ดังนั้น ภาครัฐจึงควรจัดการปัญหาเหล่านี้โดยการควบคุมมลพิษดังกล่าวทั้งภายในประเทศและมลพิษข้ามพรมแดนซึ่งอาจมาจากประเทศเพื่อนบ้าน

๓.๗) การแก้ไขปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองขนาดเล็กเกิน ๒.๕ ไมครอน สามารถทำได้โดยจัดให้มีห้องปลอดฝุ่นเพื่อรองรับกลุ่มผู้เปราะบาง ได้แก่ เด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ และควรมีการวางแผนคัดกรองโรคที่เกิดขึ้นจากฝุ่นละอองดังกล่าว ในกลุ่มเปราะบางหรือในเขตพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อให้ประชาชนสามารถที่จะได้รับการวินิจฉัยได้อย่างทันท่วงที รวมถึงควรเพิ่มสิทธิในการเข้าถึงการรักษาที่เกี่ยวข้องกับโรคที่เป็นผลมาจากฝุ่นละอองนั้นให้มากขึ้นด้วย

๓.๘) หากไม่แก้ไขปัญหามลพิษจากฝุ่นละอองขนาดเล็กเกิน ๒.๕ ไมครอน จะส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ทั้งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรมีกฎหมายที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง

๓.๙) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีส่วนสำคัญในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน เพราะอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนจึงสามารถประสานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

๓.๑๐) นอกจากปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน แล้ว ยังมีปัญหาที่โรงงานอุตสาหกรรมปล่อยสารพิษ เช่น เบนซีน ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ และบิวเทน สู่อากาศด้วย โดยสารดังกล่าวเป็นสารก่อมะเร็งและส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยตรง ดังนั้น จึงควรควบคุมการปล่อยสารพิษต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย

๔) แนวทางการแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน

- ประเทศไทยควรสนับสนุนด้านการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่จะช่วยลดปัญหาโลกร้อนเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของประเทศ เช่น การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ การกำหนดคาร์บอนเครดิต รวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจนเข้าใจง่ายเข้าถึงได้ และการเจรจากับประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนมีข้อตกลงเป็นทวิภาคีหรือพหุภาคีในการควบคุมมลภาวะทางอากาศ ทางน้ำ และทางดิน โดยต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๕) ประเด็นเกี่ยวกับบทบัญญัติต่าง ๆ ในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

๕.๑) จังหวัดเชียงใหม่ประสบปัญหาหมอกควันไฟป่ามาโดยตลอด โดยในปัจจุบันมีจุดแจ้งเตือนไฟป่าซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าปัญหาหมอกควันไฟป่าเป็นปัญหาที่สำคัญ ดังนั้น ในการแก้ปัญหาดังกล่าวจึงไม่ควรให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบเพียงกระทรวงเดียว แต่ควรมีการบูรณาการร่วมมือกันในทุกกระทรวงเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งข้อดีของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้คือ มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นหลายคณะ โดยคณะกรรมการซึ่งกำหนดนโยบายมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และมีคณะกรรมการในระดับจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธานกรรมการ จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการประสานงานเพื่อแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดที่จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน

๕.๒) การตั้งคณะกรรมการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรพิจารณาให้รอบคอบและตั้งคณะกรรมการเฉพาะที่จำเป็นเท่านั้น เพราะอาจเกิดปัญหาคณะกรรมการแต่ละคณะมีหน้าที่และอำนาจซ้ำซ้อนกัน

๕.๓) การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่แจ้งเตือนหรือให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศที่อาจจะมีผลกระทบต่อประชาชน และกำหนดสิทธิในการดูแลรักษาสุขภาพของประชาชนที่ได้รับอันตรายต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษทางอากาศโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายนั้น

ถือเป็นข้อดีของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากการดูแลสุขภาพสภาพของประชาชนไม่ควรมีค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด นอกจากนี้ ยังควรกำหนดให้การประเมินความเสี่ยงที่จะเกิดโรคจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ไม่เสียค่าใช้จ่ายด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ดูแล และรักษาประชาชน ก่อนที่โรคจะลุกลาม

๕.๔) การกำหนดให้มีการสร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขภาวะมลพิษทางอากาศ รวมไปถึงการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศและระดับนานาชาตินั้น อาจเป็นการกำหนดที่ไม่ครอบคลุมถึงกลไกในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ ทั้งนี้ ควรกำหนดให้มีการบูรณาการและพยายามแก้ไขปัญหาทั้งในระดับประเทศและในระดับภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง โดยมีข้อผูกพันกันทางกฎหมายระหว่างประเทศต่อกันอย่างเป็นรูปธรรม

๕.๕) การกำหนดโทษจำคุกตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น ผู้ที่เผยแพร่หรือโฆษณาที่ไม่เป็นความจริงเกี่ยวกับอันตรายจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศโดยมีเจตนาที่จะทำลายชื่อเสียงหรือความไว้วางใจของสาธารณชนต่อการดำเนินกิจการโดยชอบด้วยกฎหมายของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งกรณีดังกล่าวมีกฎหมายอื่นกำหนดโทษไว้อยู่แล้ว เช่น ความผิดฐานหมิ่นประมาทซึ่งมีทั้งโทษทางอาญาและต้องชดเชยค่าเสียหายทางแพ่ง นอกจากนี้ ข้อความดังกล่าวยังสามารถตีความได้อย่างกว้างขวางและไม่ชัดเจน ซึ่งอาจไม่สามารถคุ้มครองสิทธิของประชาชนได้เท่าที่ควร

๖) ประโยชน์ที่จะได้รับจากการตราพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศ

สะอาด พ.ศ.

๖.๑) สภาผู้แทนราษฎรให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน โดยการตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าวตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งจากผลการพิจารณามีความเห็นตรงกันว่า ควรมีการตรากฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๗ ฉบับนี้ ไม่มีความแตกต่างกันในหลักการ แต่อาจจะแตกต่างกันบ้างในรายละเอียด ดังนั้น การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งหมดรวมกัน จึงเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับการตรากฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ต่อไป

๖.๒) ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับนี้ ถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน เพราะเป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในลักษณะเชิงโครงสร้างให้พร้อมต่อการรับมือปัญหามลพิษในอนาคต โดยมีนโยบายในการรับมือปัญหามลพิษ ๓ ระยะ ได้แก่ ระยะสั้น โดยกำหนดให้หน่วยงานภาครัฐต้องแจ้งเตือนให้ประชาชนทราบล่วงหน้า เมื่อมีฝุ่นละอองสูงขึ้น ประชาชนกลุ่มเสี่ยงจะได้อพยพไปอยู่พื้นที่ปลอดภัย พร้อมทั้งแจกหน้ากากอนามัย ให้กลุ่มเปราะบางและอาจสั่งหยุดโรงเรียนเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายต่อสุขภาพ ระยะกลาง โดยกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องประสานกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน

๒.๕ ไมครอน ระยะยาว โดยเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว ภาคท้องถิ่นจะมีบทบาทในการจัดการปัญหาฝุ่นดังกล่าว และใช้บังคับกับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ รวมถึงเจรจากับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อแก้ปัญหาหมอกพิษทางอากาศข้ามพรมแดนต่อไป

๒.๓) ปัญหาหมอกพิษทางอากาศข้ามพรมแดนมีสาเหตุสำคัญมาจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมอาหารสัตว์ซึ่งมีความต้องการผลผลิตข้าวโพดที่จะนำมาแปรรูปเป็นอาหารสัตว์ จึงมีการแผ้วถางและเผาป่าเพื่อปลูกข้าวโพด ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไม้และเกิดมลพิษทางอากาศข้ามพรมแดน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพราะจะมีการบูรณาการการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเพื่อแก้ไขปัญหานี้

๒.๔) ปัญหาหมอกพิษถือเป็นปัญหาสำคัญของโลก ซึ่งหลายประเทศให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหานี้ เช่น สหรัฐอเมริกามีการรับรองร่างกฎหมายโดยเน้นถึงแนวทางปฏิบัติของภาครัฐเพื่อป้องกันบรรเทาและจัดการมลพิษ ตลอดจนออกนโยบายจัดการสารเคมีและขยะของเสียที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการแก้ไขปัญหามลพิษที่มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ ในระดับภูมิภาคยังมีความตกลงว่าด้วยหมอกควันข้ามพรมแดนที่มุ่งเน้นการป้องกันและติดตามไฟป่าและอนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งจะครอบคลุมถึงการจัดทำระบบตัวชี้วัดทางมลพิษ โดยมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ด้วย ดังนั้น หากประเทศไทยมีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการปัญหาหมอกพิษข้ามพรมแดน โดยนำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ย่อมจะทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศต้นแบบที่จะเชิญชวนให้ประเทศเพื่อนบ้านร่วมกันตระหนักถึงปัญหามลพิษทางอากาศร่วมกันโดยเป็นไปตามหลักพันธสัญญาระหว่างประเทศที่ต่างเข้าไปผูกพันในการเป็นประเทศสมาชิก นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมีกลไกที่จะแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศอย่างยั่งยืนในระยะยาว โดยการออกมาตรการทั้งในเชิงบังคับและมาตรการจูงใจต่าง ๆ ด้วย

๒.๕) ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน เป็นภัยคุกคามต่อสุขภาพของประชาชน โดยเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดโรคต่าง ๆ เช่น โรคระบบทางเดินหายใจ โรคภูมิแพ้ โรคถุงลมโป่งพอง โรคมะเร็ง โรคหัวใจ รวมถึงโรคหลอดเลือดต่าง ๆ และส่งผลต่อการพัฒนาของทารกในครรภ์มารดา รวมถึงการดำเนินชีวิตของประชาชนโดยรวม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงเปรียบเสมือนการทวงสิทธิขั้นพื้นฐานและมอบโอกาสในการดำรงชีวิตภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพที่ดีให้แก่ประชาชน

๒.๖) หลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีข้อดีอยู่หลายประการ เช่น มีการกำหนดคณะกรรมการขึ้นหลายคณะ เช่น คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ ทำให้เห็นถึงความสำคัญในการแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างจริงจัง นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมุ่งเน้นจัดการปัญหาจากแหล่งกำเนิด มีการกำหนดเขตเฝ้าระวังและเขตประสบมลพิษทางอากาศ และได้มีการกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้ภาคเอกชนร่วมมือกับภาครัฐในการลดมลพิษ

๑.๑.๔ การตอบชี้แจง

เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายเสร็จแล้ว มีผู้ตอบชี้แจง ดังนี้

๑) นางสาวคณินิจ ศรีบัวเอี่ยม ผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒๒,๒๕๑ คน ได้ตอบชี้แจง สรุปลักษณะสำคัญได้ว่า การกำหนดโครงสร้างของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ควรคำนึงถึงสิทธิของประชาชนในอากาศสะอาดซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสร้างความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อมและลดความเหลื่อมล้ำทางกฎหมาย ต้องไม่นำภาษีของประชาชนมาชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ประกอบการที่ก่อมลพิษ ทั้งนี้ ควรแก้ไขปัญหาอากาศทั้งระบบ

๒) นายอลงกต มณีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย ได้ตอบชี้แจง สรุปลักษณะสำคัญได้ว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศที่ปลอดภัยกับสุขภาพของประชาชนทั้งประเทศ โดยมีคณะกรรมการที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการทำหน้าที่กำหนดนโยบายเพื่อแก้ปัญหามลพิษของประเทศ และบริหารจัดการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกรณีที่มีมลพิษทางอากาศข้ามพรมแดน รวมถึงมีการนำมาตรการทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการทางภาษีมาช่วยในการบริหารจัดการด้วย

๓) นายชัยมงคล ไชยรบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ ได้ตอบชี้แจง สรุปลักษณะสำคัญได้ว่า ประชาชนทุกคนมีสิทธิในอากาศสะอาดเท่าเทียมกัน แต่ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน และมลพิษต่าง ๆ ที่ทำร้ายสุขภาพของประชาชน ดังนั้น ทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างยั่งยืน

๔) นายภัทรพงษ์ สีสลัก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มี การเสนอร่างพระราชบัญญัติ) ได้ตอบชี้แจง สรุปลักษณะสำคัญได้ว่า การแก้ไขปัญหามลพิษขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่เกิดจากไฟป่าหรือฝุ่นควัน ต้องอาศัยหลักการกระจายอำนาจในการจัดการปัญหา โดยรัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเพียงพอ เพื่อให้นำไปใช้จัดการปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑.๕ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับ พร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียง ๔๔๓ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีงดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๙ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการธิการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

๑. ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ
ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗
และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=K00GT>

๒. ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาด
เพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ.
(นางสาวคณินิจ ศรีบัวเอี่ยม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
จำนวน ๒๒,๒๕๑ คน เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระ
ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗
และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=PVR6I>

๓. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ.
(นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราว
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ
ประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๘
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=M18DR>

๔. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ.
(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย
กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราว
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ
ประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๘
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗
<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=3M32Z>

๕. ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

(นางสาวตรีณัฐ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=GYJEV>

๖. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ พ.ศ.

(นายร่มธรรม ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=HRIE2>

๗. ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ.

(นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นเอกสารแนบระเบียบวาระในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=L24MX>

๘. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ของสำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗

<https://dl.parliament.go.th/handle/20.500.13072/619097>

๙. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11146&mid=4535

๑๐. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11151&mid=4536

๑๑. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11149&mid=4536

๑.๒ วาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ก่อนที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานของที่ประชุมแล้วแต่กรณี ได้อนุญาตให้ที่ปรึกษาคณะกรรมการและอนุกรรมการเข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๔ วรรคสอง^{๑๕}

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๘ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๘ และครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๘ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง โดยมีการพิจารณาและอภิปรายสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

^{๑๕} ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๔ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๐๔ เมื่อคณะกรรมการได้กระทำการ พิจารณาสอบหาข้อเท็จจริง หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ตามหน้าที่และอำนาจหรือตามที่สภามอบหมายเสร็จแล้วให้รายงานต่อสภาตามระยะเวลาที่สภากำหนด

ในที่ประชุมสภา คณะกรรมการมีสิทธิแถลง ชี้แจง หรือแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าวในวาระหนึ่งในการนี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้บุคคลใดแถลงหรือชี้แจงแทนก็ได้ เมื่อได้รับอนุญาตจากประธาน”

๑.๒.๑ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๒ คำปรารภ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อกำหนดให้มีการพัฒนาและบูรณาการการบริหารจัดการปัญหามลพิษทางอากาศให้เป็นระบบลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิด และป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น คาร์บอน และกลิ่น เข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ รวมทั้งพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤตจากภาวะมลพิษทางอากาศ ตลอดจนการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อให้เกิดอากาศสะอาด ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๓ มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๔ มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มีการพิจารณาขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายอลงกต มณีลาส (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด หกสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

กรรมาธิการผู้ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ปัจจุบันมลพิษทางอากาศเพิ่มมากขึ้นทุกปี จนส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพราะจะคุ้มครองสิทธิของประชาชนให้ได้รับอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่ดี ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขวันใช้บังคับของ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับโดยเร็ว เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เนื่องจากคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อย่างละเอียดรอบคอบแล้ว โดยใช้ระยะเวลาในการพิจารณาประมาณ ๑ ปี ๘ เดือน ดังนั้น กรรมการผู้ขอสงวนความเห็นจึงไม่ติดใจในประเด็นวันใช้บังคับอีกต่อไป

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น

ไม่ติดใจ

๑.๒.๕ มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๖ มาตรา ๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อากาศสะอาด” หมายความว่า อากาศที่ไม่มีสารมลพิษทางอากาศ หรือมีสารมลพิษทางอากาศเจือปนอยู่ในปริมาณที่ไม่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ตามประกาศคณะกรรมการบริหารจัดการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด

“สารมลพิษทางอากาศเล็ด” หมายความว่า สารที่ปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย ไอระเหย กลิ่น คว้น ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง ละอองลอย เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่นที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

“สารมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะที่อากาศในบรรยากาศเปลี่ยนแปลงหรือมีการปนเปื้อนด้วยสารมลพิษหรือสารพิษเล็ดทางอากาศ ซึ่งทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน และสวัสดิภาพของสาธารณะ

“กลุ่มเปราะบาง” หมายความว่า กลุ่มคนที่มีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับความเจ็บป่วยหรือได้รับอันตรายทางสุขภาพ หรือเนื่องจากมีสถานะสุขภาพทางด้านร่างกาย ภูมิคุ้มกัน และความสามารถในการรับมือกับมลพิษทางอากาศต่ำกว่าบุคคลทั่วไป เช่น เด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยทางเดินหายใจ ผู้ที่ทำงานกลางแจ้ง

“องค์กรภาคประชาสังคม” หมายความว่า องค์กรที่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ภารกิจหลักด้านการป้องกันหรือแก้ไขมลพิษทางอากาศ หรือองค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคลแต่มีผลงานด้านการป้องกันหรือแก้ไขมลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่องเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้โดยมิได้มีวัตถุประสงค์แสวงหากำไรหรือรายได้มาแข่งขันกัน และได้มีวัตถุประสงค์ส่งเสริมการพัฒนาของสังคมและรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม

“องค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ” หมายความว่า องค์กรที่ส่งเสริมงานวิชาการแต่ไม่รวมถึงสถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิชาชีพ สถาบันวิจัย หรือองค์กรวิจัย

“มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศเพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชน ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไป สำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

“มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศที่คำนึงถึงการป้องกันผลกระทบและความเสียหายของทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรสิน เศรษฐกิจ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์เฉพาะพื้นที่ สำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

“ดัชนีคุณภาพอากาศ” หมายความว่า ค่าตัวเลขหรือเกณฑ์ที่ใช้แสดงแทนระดับความเข้มข้นของสารมลพิษทางอากาศ แสดงถึงการแจ้งเตือนระดับคุณภาพอากาศ ตามประเภทของดัชนีที่กรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด และข้อปฏิบัติของประชาชน ซึ่งใช้ในการสื่อสารหรือรายงานต่อสาธารณะ

“ดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า ค่าตัวเลขหรือเกณฑ์ที่แสดงถึงระดับความเสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนจากการได้รับสารมลพิษทางอากาศ ในระยะสั้นที่สัมพันธ์กับคำแนะนำด้านสุขภาพ ซึ่งใช้ในการสื่อสารหรือรายงานต่อสาธารณะ

“มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่บรรยากาศ ซึ่งอาจกำหนดค่ามาตรฐานเป็นความเข้มข้น หรืออัตราการระบาย หรือหน่วยอื่นใด หรือเป็นหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยจะกำหนดวิธีการตรวจวัดด้วยก็ได้”

“ศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่” หมายความว่า ความสามารถของพื้นที่ในการรองรับปริมาณสารมลพิษทางอากาศที่ระบายจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่บรรยากาศ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศของพื้นที่ทั้งพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศและพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ เช่น การกำหนดเงื่อนไขปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศ การจัดสรร ซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ

“พื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“พื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“เขตภูมิศาสตร์อากาศ” หมายความว่า ขอบเขตทางภูมิศาสตร์ของการเกิดมลพิษทางอากาศ ซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของสภาพภูมิอากาศ อุตุนิยมวิทยา และภูมิประเทศเดียวกัน ที่ส่งผลต่อการแพร่กระจายของสารมลพิษในบรรยากาศและความรุนแรงของมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น เขตภูมิศาสตร์อากาศหนึ่งอาจครอบคลุมพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในเขตการปกครองหรือข้ามเขตการปกครอง ซึ่งจะต้องมีการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกันของเขตการปกครอง

“แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า แหล่งกำเนิดที่มาจากสารมลพิษ ประเภทไอระเหย ทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม สถานที่ประกอบกิจการ การก่อสร้าง การทุบทำลาย การเผาไหม้ในที่โล่ง การเผาไหม้ที่โล่ง ไฟฟ้า ยานพาหนะ แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดน หรือแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศอื่น ๆ รวมทั้งแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น นอกเขตอุตสาหกรรม แต่ผลกระทบเกิดขึ้นในเขตอุตสาหกรรม

“การเผาไหม้ที่โล่ง” หมายความว่า การเผาไหม้ของขยะมูลฝอยหรือของเสียอื่นใด ที่ก่อให้เกิดไฟไหม้ การเผาไหม้ หรือไฟลุกไหม้ในที่โล่งที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่เกษตรกรรม ป่าไม้ ชุมชน ซึ่งทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ

“แหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม” หมายความว่า แหล่งกำเนิดประเภทอยู่กับที่ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการ โดยวิธีการเผาไหม้เชื้อเพลิงหรือมีกระบวนการผลิตที่ระบาย สารมลพิษทางอากาศออกจากปล่อง ช่อ หรือท่อระบายอากาศ ไม่ว่าจะผ่านระบบบำบัดหรือไม่ก็ตาม รวมถึงมลพิษทางอากาศที่ฟุ้งกระจายออกจากกิจกรรมอื่น

“แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม” หมายความว่า แหล่งกำเนิดประเภทเคลื่อนที่ได้ เพื่อวัตถุประสงค์ในการขนส่งหรือการเดินทางไม่ว่าทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง ซึ่งรวมถึง เครื่องยนต์หรือเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ประกอบของระบบขนส่งแต่ละประเภท

“แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้” หมายความว่า แหล่งกำเนิดประเภทพื้นที่ ทั้งพื้นที่ป่า อนุรักษ์ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชุมชน และป่าประเภทอื่น ซึ่งมีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ไม่ว่าจะเป็นการเผาป่าล่าสัตว์ เก็บของป่า การบริหารจัดการเชื้อเพลิงในป่า เป็นต้น

“แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม” หมายความว่า แหล่งกำเนิดประเภทพื้นที่ เพื่อวัตถุประสงค์ในการเกษตรกรรมทั้งการทำเกษตรกรรมในพื้นที่เอกสารสิทธิ์ และพื้นที่เกษตรกรรม ในที่ดินของรัฐ รวมถึงการเลี้ยงสัตว์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่มีกิจกรรมอันก่อให้เกิดมลพิษ ทางอากาศ ไม่ว่าจะเป็น การเผาเพื่อกำจัดเศษวัสดุทางการเกษตร การเผาเพื่อเก็บเกี่ยวผลผลิต การเผาเพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูก และการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร

“แหล่งกำเนิดภาคเมือง” หมายความว่า แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในเมือง ที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตและสุขภาพของประชากรที่อยู่อาศัยในเมืองอย่างยั่งยืน ซึ่งมาจาก ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐาน การอพยพย้ายถิ่น การเคลื่อนย้ายประชากร ความหนาแน่นของ ประชากรที่อยู่อาศัย กระบวนการทำให้เป็นเมือง การขยายตัวของพื้นที่เมือง รวมทั้งการวางผังเมือง การออกแบบเมือง การบริหารจัดการพื้นที่เมือง การใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบอาคาร การก่อสร้าง และรื้อถอนสิ่งสาธารณูปโภคหรือโครงการขนาดใหญ่ การวางระบบการขนส่งสาธารณะในเมือง และการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางประเภท เป็นต้น

[illegible]

“ผู้ประกอบการกิจการเกษตร” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบธุรกิจการแปรรูป
จำหน่าย การนำเข้าหรือการส่งออกผลิตผลทางการเกษตร

“ห่วงโซ่อุปทานอย่างรอบด้าน” หมายความว่า กระบวนการตรวจสอบธุรกิจ
หรือการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบเพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าการผลิตผลิตภัณฑ์
พระราชบัญญัตินี้ไม่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ
อากาศข้ามแดน

“ต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย” หมายความว่า ต้นทุนที่สังคมต้องแบกรับภาระอันเนื่องมาจากผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้นต่อคุณภาพอากาศ สุขภาพของประชาชน และสวัสดิภาพของสาธารณะ ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการ กิจกรรม หรือบริการ และไม่ได้รวมอยู่ในต้นทุนของผู้ประกอบการ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“คณะกรรมการกำกับ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด

“คณะกรรมการวิชาการ” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด
“คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการ
 ทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด

“คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการอากาศสะอาด
 จังหวัดและให้รวมถึงคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร

“คณะกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนอากาศสะอาด

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนอากาศสะอาด

“เจ้าพนักงานอากาศสะอาด” หมายความว่า ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
 เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“สิทธิ” หมายความว่า สิทธิที่ทรงตามบทบัญญัติ

“เจ้าพนักงานประเมิน” หมายความว่า เจ้าพนักงานประเมินและเรียกเก็บค่าธรรมเนียม
 เพื่ออากาศสะอาด ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม”

มีกรรมการขอสงวนความเห็น

นายพรพรรณ สาคะเสถียร (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นบนพินัยในมาตรา ๔
 โดยขอให้เพิ่มพินัยคำว่า “กองทุน” ระหว่างพินัยคำว่า “สำนักงาน” และคำว่า “เจ้าพนักงาน
 อากาศสะอาด” และให้คงพินัย คำว่า “เจ้าพนักงานอากาศสะอาด” ไว้ตามร่างเดิม เป็นดังนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่ออากาศสะอาด

“เจ้าพนักงานอากาศสะอาด” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคล
 ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้”

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้ตัดพินัย
 คำว่า “คณะกรรมการกองทุน” และคำว่า “กองทุน” ออก

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การแก้ไขเพิ่มเติมพินัยคำว่า “กองทุน” “สำนักงาน” และ “เจ้าพนักงานอากาศ
 สะอาด” เนื่องจากในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อใช้เป็นกลไกในการสนับสนุน
 มาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหมอกควัน ซึ่งการใช้ถ้อยคำดังกล่าวจะทำให้เจตนารมณ์ของ
 กฎหมายชัดเจนยิ่งขึ้นว่า รายได้ที่เข้าสู่กองทุนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานทุกด้าน
 อันนำไปสู่การสร้างอากาศสะอาดให้แก่ประชาชนและเพื่อเป็นการรับประกันสิทธิขั้นพื้นฐานในการ

หายใจเพื่ออากาศสะอาดและเพื่อประโยชน์สาธารณะของประชาชน ตลอดจนเพื่อให้สอดคล้องกับ
ชื่อของกองทุนอื่น ๆ เช่น กองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๗ มาตรา ๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานอากาศสะอาด เจ้าพนักงานประเมิน
ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียม ออกประกาศ และกำหนดกิจการอื่น
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๘ หมวด ๑ บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๙ ส่วนที่ ๑ สิทธิในอากาศสะอาด

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๑
สิทธิในอากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

มีการแก้ไข

“มาตรา ๖ ทวิบรรชีพรสัถทวรสภพแวดลัสซมเพืฮตบวงสขชตดขงฮตทตฮนเพ็น
 ตรตวรกรชีวิตขงปรชชชน แสงเพืฮให้ปรรสุเป๊ทหวนทไทนตรสัถทวรเพืฮให้เกิด
 ขงตบเ็นทตรตั้งต้ฮไปนี้บุคคล ชุมชนและประชาชนมีสิทธิในอากาสสะอาด
 งและสัมพันธ์กับสิทธิในสิ่งแวดล่อมที่ดี สิทธิในสุขภาพ และสิทธิในชีวิตอันเป็นสิทธิ
 น รวมถึงสิทธิมนุษยชนอื่นที่เกียข้องซึ่งได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ
 งสื่อสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศ

(๘) เพื่อเป็นทางเลือกสำหรับผู้ประกอบการรายย่อยของประเทศไทย ซึ่งของรายนี้อาจมีหน้าที่และ
 หน้าที่หรือหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีผลต่อการพัฒนาและ
 ส่งเสริมการพัฒนาในทางธุรกิจของผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ของเศรษฐกิจ
 ของประเทศไทยในปัจจุบันและต่อไปข้างหน้า

สิทธิในอากาศสะอาดตามวรรคหนึ่งเป็นสิทธิที่ทำให้บุคคล ชุมชนและประชาชนดำรงชีวิตด้วยอากาศสะอาดที่ไม่ส่งผลร้ายต่อสุขภาพ ไม่เสียชีวิตก่อนวัยอันควร และไม่ส่งผลเสียต่อการประกอบอาชีพ”

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความสะดวกของอากาศอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการเพื่อให้เกิดอากาศสะอาดต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีนโยบายในระดับชาติเกี่ยวกับการจัดการให้มีระบบสภาพแวดล้อมเพื่อการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดโดยจะต้องให้ความสำคัญกับสาเหตุพื้นฐานอันเป็นที่มาของมลพิษทางอากาศแต่ละแหล่งกำเนิด

(๓) สนับสนุนให้เกิดการบูรณาการการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นควันและอากาศเสียด้วยการอำนวยความสะดวก การสนับสนุนเครื่องมือวัดอุปกรณ์ต่าง ๆ ข้อมูลต่าง ๆ และการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ

(๔) จัดทำมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดตามหลักสากลและพัฒนาระบบการติดตามตรวจสอบสำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เฝ้าระวังและเตือนภัยแก่ประชาชนเกี่ยวกับภาวะมลพิษทางอากาศ

(๕) สร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขภาวะมลพิษทางอากาศ รวมไปถึงการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศและระดับนานาชาติ

(๖) หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการแก้ปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อจะทำให้การบริหารจัดการที่มีระบบและได้มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดที่มีความปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

(๗) เพื่อเป็นการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่แจ้งเตือนหรือให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศที่อาจจะมีผลกระทบต่อประชาชน และกำหนดสิทธิในการดูแลสุขภาพของประชาชนที่ได้รับอันตรายต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษทางอากาศโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

(๘) หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการให้ผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการในไทยและผู้ประกอบการสัญชาติไทยที่ประกอบกิจการในต่างประเทศจัดทำรายงานด้านสิ่งแวดล้อมในด้านภาวะมลพิษทางอากาศ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องไม่กระทบต่อความเสมอภาคสิทธิและเสรีภาพ
ของประชาชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อควบคุมและแก้ไขสถานการณ์เพื่อให้มีอากาศบริสุทธิ์และ
การดำเนินการนั้นต้องไม่เลือกปฏิบัติ”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๑ มาตรา ๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗ บุคคลมีสิทธิในทรวงได้รับขอตรวจสุขภาพ สิทธิของบุคคลในทรวง
ดำรงชีวิตด้วยขอตรวจสุขภาพที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ขอตรวจสุขภาพตั้งตรวจตรวจพบพระราชบัญญัติ
หรือกฎหมายอื่น บุคคล ชุมชนและประชาชนตามมาตรา ๖ ที่เป็นกลุ่มเปราะบางต้องได้รับ
การสร้างเสริมและคุ้มครองในสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาด และสิทธิในการดำรงชีวิตในอากาศสะอาด
อย่างสอดคล้องและเหมาะสมเป็นการเฉพาะตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงมีสิทธิได้รับ
การตรวจสุขภาพที่เหมาะสมกับโรค อาการของโรคหรือความเสี่ยงที่เกิดจากมลพิษทางอากาศ
การเฝ้าระวัง และการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่า
โรงพยาบาลซึ่งรัฐจัดให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อการเฝ้าระวังแนวโน้มที่อาจเกิดโรคอันมีสาเหตุมาจาก
มลพิษทางอากาศ”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- เห็นสมควรนำเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อดูแลรักษาสุขภาพของประชาชน
ซึ่งเป็นสิทธิที่ประชาชนสมควรได้รับโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพราะได้รับอันตรายต่อสุขภาพอันเนื่องมาจาก
ภาวะมลพิษทางอากาศ มากำหนดไว้ในร่างมาตรานี้ที่กำหนดเกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพของ
กลุ่มผู้เปราะบาง อย่างไรก็ดี เมื่อคณะกรรมการได้เพิ่มความว่า “การรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาล
ของรัฐหรือสถานพยาบาลที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าโรงพยาบาลซึ่งรัฐจัดให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย”
ในร่างมาตรานี้ จึงขอให้คณะกรรมการยืนยันให้ชัดเจนว่า ข้อความดังกล่าวครอบคลุมถึงการรักษา
โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายสำหรับกลุ่มเปราะบางด้วย เพื่อที่กลุ่มเปราะบางจะได้ไม่ต้องแบกรับค่าใช้จ่าย
ด้านการรักษาพยาบาลในส่วนนี้

- กลุ่มเปราะบางสมควรได้รับการดูแลรักษาเป็นพิเศษและถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่จะได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างเหมาะสมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

๑.๒.๑๒ มาตรา ๘

มีการแก้ไข

[illegible]

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๓ มาตรา ๙

มีการแก้ไข

“มาตรา ๙ บุคคลสิทธิหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของ
 สังคมหรือต่อบุคคลอื่น รวมถึงสิทธิหน้าที่ในทรัพย์สินส่วนบุคคลและสิ่งเสริมทางทรัพย์สินที่ควรดำรง
 หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในทางทรัพย์สินที่ควรดำรง ๗ เพื่อให้มีอากาศสะอาดสิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับ
 อากาศสะอาดตามมาตรา ๘ หมายถึงสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของอากาศ สาเหตุ
 และผลกระทบของคุณภาพอากาศที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ รวมทั้งการดำเนินการ

“คนสองคนของธรรมะมีหน้าที่ไต่ถามทุกข์แห่งตนที่ตนประสบ ทาตามละอายใจของตนที่ตนได้ประสบจนพบปัญาที่ตนพบทุกข์ของตนในจิตใจที่ตนประสบ ทาตามพัฒนาตนที่ตนพบทุกข์ของตนที่ตนประสบจนตนพบสุขของตน หรือที่ตนพัฒนาตนจน อันเป็นทั้งตนของสองคนหาทุกข์ของตนที่ตนพบทุกข์ของตน”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาการเพิ่มขึ้นใหม่

“มาตรา ๙/๑ สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการตัดสินใจเกี่ยวกับอากาศสะอาด
ตามมาตรา ๘ หมายถึงสิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมาย
เชิงยุทธศาสตร์ แผน และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ตั้งแต่
กระบวนการกำหนด การจัดทำ การนำไปปฏิบัติ การกำกับติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติ รวมทั้ง
การเสนอแนะและการแก้ไขปรับปรุง

บุคคล ชุมชนและประชาชนมีสิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งมีส่วนร่วมในการ
 แสดงความเห็น การปรึกษาหารือ การวางแผนร่วมกันกับรัฐ การร่วมดำเนินการกับรัฐ และการร่วม
 ตัดสินใจในการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพ
 อากาศ

กรณีการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศจนอาจเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอย่างรุนแรงหรือในวงกว้าง ประชาชนในพื้นที่และผู้ที่เกี่ยวข้องมีสิทธิในการมีส่วนร่วมผ่านการแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและมีส่วนร่วมตัดสินใจโดยการลงมติก่อนการอนุมัติหรืออนุญาตตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๕ มาตรา ๙/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙/๒ สิทธิในการเข้าถึงและได้รับความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๘ หมายความว่ารวมถึงสิทธิที่บุคคลหรือองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมด้านคุณภาพอากาศ หรือด้านสุขภาพของกลุ่มเปราะบางที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ จะดำเนินคดีรัฐธรรมนูญ คดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ รวมถึงการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายในคดีที่เกี่ยวข้องกับอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวมตามลักษณะหรือประเภทคดีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

กรณีที่มีการฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งแล้ว และปัญหามลพิษทางอากาศมีความร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อสุขภาพ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีสิทธิร้องขอต่อศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว โดยไต่สวนฉุกเฉิน หากศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลดำเนินการป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาการลด ระวัง หรือขจัดมลพิษทางอากาศภายในเวลาที่ศาลจะเห็นสมควร

ให้องค์กรเอกชนตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีอำนาจในการดำเนินคดีแบบกลุ่มตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๖ ส่วนที่ ๒ หน้าที่ของรัฐและประชาชนในการ คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๒

หน้าที่ของรัฐและประชาชนในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- บทบัญญัติในส่วนนี้มีจำนวน ๕ มาตรา ซึ่งได้กำหนดหน้าที่ของรัฐไว้เป็นจำนวนมาก เพื่อให้บุคคล ชุมชนและประชาชนได้รับสิทธิในอากาศสะอาด แต่ยังไม่มียกข้อยกเว้นที่ชัดเจนเพื่อรองรับกรณีที่รัฐไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าว และไม่มีกลไกที่ประชาชนสามารถใช้ดำเนินการได้หากรัฐไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ซึ่งไม่เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๑ บัญญัติว่า “การใดที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของรัฐตามหมวดนี้ ถ้าการนั้นเป็นการทำเพื่อให้

เกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยตรง ย่อมเป็นสิทธิของประชาชนและชุมชนที่จะติดตามและเร่งรัดให้รัฐดำเนินการ รวมตลอดทั้งฟ้องร้องหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดให้ประชาชนหรือชุมชนได้รับประโยชน์นั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ” ดังนั้น จึงมีข้อสังเกตว่า หากหน่วยงานของรัฐละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ในเรื่องอากาศสะอาด ประชาชนหรือชุมชนจะสามารถดำเนินการกับหน่วยงานของรัฐ ได้หรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เห็นสมควรกำหนดกลไกในการดำเนินการกับหน่วยงานของรัฐที่ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้ชัดเจนเพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนอย่างแท้จริง

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- คณะกรรมการได้วางกรอบทางกฎหมายไว้อย่างชัดเจน โดยคำนึงถึงหลักสิทธิมนุษยชนและสิทธิในสิ่งแวดล้อมที่ดีตามมติขององค์การสหประชาชาติ โดยกำหนดให้สิทธิในอากาศสะอาดเป็นสิทธิของประชาชน พร้อมทั้งกำหนดสิทธิเชิงกระบวนการ ได้แก่ สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมและอากาศสะอาด สิทธิในการมีส่วนร่วมของประชาชน สิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่งรวมถึงสิทธิในการฟ้องคดี ที่มีหลักการสำคัญ คือ สิทธิของประชาชนนำมาซึ่งหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนคำนึงถึงกลไกการบังคับใช้กฎหมายอย่างรอบคอบและถี่ถ้วน เพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนอย่างแท้จริง โดยการกำหนดให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของประชาชนซึ่งครอบคลุมถึงการรับเรื่องราวร้องเรียนจากผู้ได้รับผลกระทบด้านต่าง ๆ การให้คำแนะนำในการฟ้องร้องดำเนินคดี และการฟ้องร้องเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่ละเลยไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด สำหรับประเด็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ย่อมอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายที่มีอยู่เดิม เช่น ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้านต่าง ๆ สามารถใช้สิทธิร้องเรียนหรือฟ้องร้องดำเนินคดีได้โดยตรงผ่านกลไกการบังคับทางกฎหมาย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๗ มาตรา ๙/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙/๓ เพื่อให้บุคคล ชุมชนและประชาชนได้รับสิทธิในอากาศสะอาดตามส่วนที่ ๑ รัฐมีหน้าที่ทำให้เกิดการเคารพ คุ้มครอง และทำให้สิทธิเกิดขึ้นจริงแก่บุคคล ชุมชนและประชาชนเช่นเดียวกับสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงมีหน้าที่ปฏิบัติตามและบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัดโดยต้องดำเนินการอยู่บนหลักธรรมาภิบาลและหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

รัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวก บริหารจัดการ และกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาด เพื่อสุขภาพ โดยบูรณาการการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา การสนับสนุนเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ข้อมูล และการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ

รัฐมีหน้าที่คุ้มครองและช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางให้สามารถเข้าถึงสิทธิตามมาตรา ๖ ได้เท่าเทียมกับบุคคลอื่น

รัฐมีหน้าที่พัฒนาระบบบริหารจัดการอากาศสะอาดของประเทศ และกำหนดมาตรการ การป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงต้องกำกับติดตามให้เกิดการดำเนินการตามระบบบริหารจัดการ อากาศสะอาดของประเทศ และมาตรการ การป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศ จากแหล่งกำเนิดอย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๘ มาตรา ๙/๔

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙/๔ รัฐมีหน้าที่เฝ้าระวัง คุ้มครอง และทำให้สิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูลที่เป็น ปัจจุบัน เข้าถึงง่าย และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้องกับอากาศสะอาดตามมาตรา ๙ เกิดขึ้นจริง ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเก็บ รวบรวม ประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำระบบข้อมูลที่ทันสมัย และมีประสิทธิภาพเพื่อแจ้งเตือนประชาชน และสนับสนุนการจัดการให้มีอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ แก่ประชาชน รวมทั้งจัดให้มีงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของภาคเอกชนหรือภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมในการจัดทำระบบและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ ที่เป็นปัจจุบันและเข้าถึงง่าย

(๒) จัดให้มีระบบข้อมูลการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพและระบบข้อมูล การตรวจสอบการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ ทั้งระดับนโยบาย ระดับพื้นที่ และระดับโครงการ รวมทั้งการนำระบบข้อมูลดังกล่าวไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

(๓) ตรวจสอบและรายงานคุณภาพอากาศ ดัชนีคุณภาพอากาศ และดัชนีคุณภาพ อากาศเพื่อสุขภาพที่เป็นปัจจุบันและเข้าถึงง่าย และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพของประชาชน ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละเขตพื้นที่อย่างทั่วถึง เป็นระบบ และสม่ำเสมอ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึง ได้ง่าย เฝ้าระวัง และป้องกันตนเองได้ทันทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง

(๔) ให้ข้อมูลแก่ประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลคุณภาพอากาศที่เป็นปัจจุบันและเข้าถึงง่าย รวมถึงที่มาของปัญหาคุณภาพอากาศ ข้อมูลการระบายมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด ข้อมูลรายงานด้านสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการที่นำเข้าสินค้าจากนอกราชอาณาจักร ข้อมูลการแจ้งเตือน หรือข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศที่อาจจะมีผลกระทบต่อประชาชน กิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและต่อสุขภาพของประชาชน วิธีดำเนินการของรัฐเพื่อจัดการให้เกิดอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ รวมทั้งมาตรการในการเยียวยาสุขภาพของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ

(๕) เมื่อมีกรณีที่มีการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ มีหรือจะมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและต่อสุขภาพของประชาชนเกิดขึ้น รัฐมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว และวิธีป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพให้ประชาชนทราบและจัดหาข้อมูลให้โดยเร็ว

(๖) รับฟังข้อมูล ข้อร้องเรียน และข้อคิดเห็นจากประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวกับ (๔) และ (๕)”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๙ มาตรา ๙/๕

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙/๕ รัฐมีหน้าที่เฝ้าระวัง คัดกรอง และทำให้สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐ ในการตัดสินใจเกี่ยวกับอากาศสะอาดตามมาตรา ๙/๑ เกิดขึ้นจริง ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด จัดทำ และเสนอแนะการแก้ไข ปรับปรุงนโยบาย เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด รวมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดทำ และเสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

(๒) เปิดเผยข้อมูลการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ และจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การปรึกษาหารือ การวางแผนร่วมกันกับรัฐ การร่วมดำเนินการกับรัฐ หรือการร่วมตัดสินใจตามที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและการลงมติของประชาชน ในพื้นที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการตาม (๒) ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศจนอาจเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอย่างรุนแรง หรือในวงกว้าง โดยต้องนำความคิดเห็นและผลการลงมติดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาก่อนการ อนุมัติหรืออนุญาต และต้องชี้แจงเหตุผลในการตัดสินใจด้วย

(๔) กรณีที่ประชาชนในพื้นที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ลงมติไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการ ตาม (๓) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(ก) กรณิโครงการของเอกชน ให้งานงานของรัฐที่มีอำนาจอนุญาตหรืออนุมัติ นำเหตุผลการคัดค้าน ประเด็นข้อห่วงใยต่าง ๆ และข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะมาประกอบการวินิจฉัย เพื่อพิจารณาอนุมัติหรืออนุญาตต่อไป

(ข) กรณิโครงการของรัฐ ให้งานงานของรัฐที่เป็นเจ้าของโครงการรายงานผลการลงมติพร้อมเหตุผลความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะของการดำเนินการใดของรัฐ ต่อคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อไป

(๕) จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด การประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศหรือเขตประสบมลพิษทางอากาศ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการคุณภาพอากาศ รวมทั้งการเฝ้าระวังและเตือนภัย

(๖) จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำข้อมูลการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด ดัชนีคุณภาพอากาศ และดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ

(๗) จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการในการกำกับติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๐ มาตรา ๙/๖

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙/๖ รัฐมีหน้าที่เฝ้าระวัง คัดกรอง และทำให้สิทธิในการเข้าถึงและได้รับความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๙/๒ เกิดขึ้นจริง ดังต่อไปนี้

(๑) รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อาจได้รับผลกระทบจากปัญหามลพิษทางอากาศ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบให้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน

(๒) ให้ความรู้และคำแนะนำแก่ผู้ร้องเรียนในการเข้าถึงช่องทางการร้องเรียน กระบวนการยุติธรรมและการดำเนินคดีสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับปัญหามลพิษทางอากาศ ประสานผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนพึงจะได้รับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๑ มาตรา ๙/๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙/๗ บุคคล ชุมชนและประชาชนมีหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่สร้างผลกระทบต่อบุคคลอื่นและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมีหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีอากาศสะอาด รวมทั้งมีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๒ หมวด ๒ คณะกรรมการเพื่อการจัดการ

มีการแก้ไข

อากาศสะอาด

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“หมวด ๒

คณะกรรมการและองค์กรเพื่อการบริหารจัดการอากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๓ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการนโยบาย

มีการแก้ไข

อากาศสะอาด

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๔ มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และอธิบดีกรมสรรพากร

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่สิบห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก บุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการศึกษา ด้านกีฬา ด้านศาสนา ด้านชุมชน ด้านสื่อมวลชน ด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ ด้านอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ผู้ได้รับการคัดเลือกกันเองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมซึ่งตนไม่เป็นที่ตั้ง ซึ่ง รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่ มีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรสัตว์ป่า

(๖) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยซึ่งตนหรือ ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยซึ่งตนหรือ

ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เป็นผู้ช่วยปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม

ให้กระทรวงมหาดไทยหรือกระทรวงอื่นใดซึ่งตนหรือ ผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (๕) และหลักเกณฑ์และวิธีการใด ๆ ของกรมการผู้แทน องค์กรภาคประชาสังคมต่าง ๆ (๕) ให้เลขาธิการ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้เลขาธิการ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนี้

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๑๐ เป็นดังนี้
“มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด”

ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และอัยการสูงสุด

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาดโดยต้องเป็นผู้หญิงไม่น้อยกว่าสองคน

(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการอากาศสะอาดโดยต้องเป็นผู้หญิงไม่น้อยกว่าสองคน

(๖) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยจำนวนหนึ่งคน

ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ตาม (๔) และหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของกรรมการผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมตาม (๕)”

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้แปรญัตติได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- เนื่องจากประเด็นที่ขอสงวนคำแปรญัตติได้ถูกนำมาใส่ไว้ในข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ วิสามัญแล้ว ดังนั้น ผู้แปรญัตติจึงไม่ติดใจ

ผู้แปรญัตติ

ไม่ติดใจ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุบสาระสำคัญได้ ดังนี้

- เหตุใดคณะกรรมการธิการจึงไม่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ชัดเจนกว่านี้ ทั้ง ๆ ที่คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดเป็นคณะกรรมการระดับชาติ สมควรกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติให้ชัดเจน และไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการธิการตอบชี้แจง ดังนี้

- การแก้ไขเพิ่มเติมให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวนไม่เกิน ๑๕ คน และกำหนดให้การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระในการดำเนินการคัดเลือก สำหรับวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นไปตามกระบวนการปกติ คือ เสนอผลการคัดเลือกตนเองต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ประกาศแต่งตั้งต่อไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๕ มาตรา ๑๐/๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๑๐/๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ ให้คัดเลือกจากบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษาหรือสภาวิชาชีพ จำนวนไม่เกินสี่คน
- (๒) ผู้ที่มาจากสถาบันวิจัยหรือองค์กรวิจัย จำนวนไม่เกินสามคน
- (๓) ผู้ที่มาจากองค์กรภาคประชาสังคมที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามปีในด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการเพื่ออากาศสะอาด หรือสุขภาพ จำนวนไม่เกินสี่คน
- (๔) ผู้ที่มาจากเครือข่ายหรือองค์กรร่วมของภาคธุรกิจเอกชนที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามปีในด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการเพื่ออากาศสะอาด หรือสุขภาพ จำนวนไม่เกินสองคน
- (๕) ผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ จำนวนไม่เกินสองคน

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๖ มาตรา ๑๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๑ กรรมการตำรวจนครบาล ๑๖ (๕) และ (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย และเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ
 (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี
 (๓) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ทัศนภูมิภาพ ทัศนเศรษฐศาสตร์ หรือทัศนสาธารณสุข สุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับตำรวจนครบาล ตำรวจจราจร ตำรวจนครบาล และอนามัย การจัดการเมือง นโยบายสาธารณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือวิศวกรรม

(๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลซึ่งมีประสพการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยสิบปีในด้านการเกษตรกรรม ป่าไม้ คมนาคม อุตสาหกรรม การจัดการเมือง หรือมลพิษทางอากาศข้ามแดน

(๕) ไม่เป็นตนไร้ความสามารถหรือตนเสมือนไร้ความสามารถ
 (๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและพ้นโทษมายังไม่ถึงหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 (๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อถอนคดีหรือสิทธิทรัพย์สินเพิกถอนคดี
 (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
 (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 (๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและพ้นโทษมายังไม่ถึงหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 (๔) เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
 (๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง

(๖) เป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่ได้รับโทษโดยคำพิพากษาว่ากระทำความผิดกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม

(๗) เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด”

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนี้

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๑๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๑ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี

(๓) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ หรือด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด

(๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและพ้นโทษแล้วยังไม่ถึงห้าปีนับวันที่ได้รับโทษครั้งสุดท้าย เว้นแต่ในคราวผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้แปรญัตติได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ผู้แปรญัตติขอให้ตัดความในมาตรา ๑๑ (๖) ออก เนื่องจากเป็นการจำกัดสิทธิความเป็นมนุษย์และสิทธิความเป็นพลเมือง และเป็นการ “ตีตรา” หรือ “กระทำซ้ำ” (Stigmatization Abuse) ต่อผู้ที่ต้องรับผิดและพ้นโทษแล้ว อย่างไรก็ตาม ผู้แปรญัตติไม่ติดใจในประเด็นนี้แล้ว แต่มีข้อสังเกตว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรศึกษาประเด็นเกี่ยวกับสิทธิความเป็นพลเมืองต่อไปด้วย

ผู้แปรญัตติ

ไม่ติดใจ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปลงสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ร่างมาตรา ๑๑ ข. ลักษณะต้องห้าม (๕) คำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” ยังไม่มีความไม่ชัดเจน และ (๖) ที่กำหนดว่า “เป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่ได้รับโทษโดยคำพิพากษาว่ากระทำความผิดกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม” นั้น ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นคำพิพากษาถึงที่สุดหรือไม่ เพื่อให้สอดคล้องกับความในร่างมาตรา ๑๑ ข. (๓)

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- คณะกรรมการการเห็นว่ามีควมจำเป็นต้องกำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวกับการได้รับโทษจำคุกไว้ เพราะเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในกฎหมายอื่น อย่างไรก็ดี อาจกำหนดระยะเวลาพ้นโทษจำคุกที่เป็นลักษณะต้องห้ามไว้แตกต่างกันได้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๗ มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๒ ให้กรรมการ ตวงฆตกร ๑๖ (๕) และ (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระ ชงไข การดำรงตำแหน่งคราวละ ตวง สี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันมิได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและมีการแต่งตั้งกรรมการแทน หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการ ตวงฆตกร ๑๖ (๕) และ (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการ ตวงฆตกร ๑๖ (๕) และ (๕) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ ตวงฆตกร ๑๖ (๕) และ (๕) ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระของกรรมการนั้นเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการก็ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง

เมื่อครบกำหนด ตวง วาระ ตวง ตามวาระหนึ่ง หาก ชง มิได้มีการแต่งตั้งกรรมการ ตวง ฆตกร ๑๖ (๕) และ (๕) ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

๑.๒.๓๐ มาตรา ๑๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๔ คณะกรรมการนโยบายสหภาพอุตสาหกรรมมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนแม่บทสหภาพอุตสาหกรรมเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อการจัดการมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแต่ละภาคและเสริมสร้างให้เกิดการจัดการเพื่ออากาศสะอาดที่และปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) พิจารณาสถาปัตยกรรมเชิงบูรณาการปฏิบัติตามนโยบายและแผนแม่บทสหภาพอุตสาหกรรมเพื่อสหภาพอุตสาหกรรม ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขตามขั้นตอนที่คณะกรรมการสหภาพอุตสาหกรรมเพื่อสหภาพอุตสาหกรรมเสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกสิ้นปีงบประมาณกำหนดมาตรการหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพกับแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแต่ละประเภท

(๓) เสนอนโยบายให้กระทรวงมหาดไทยเพิ่มเติมนโยบายหรือปรับปรุงกฎหมายของสหภาพอุตสาหกรรมเพื่อสหภาพอุตสาหกรรม กฎหมายต่าง ๆ ที่มีผลต่อสหภาพอุตสาหกรรมและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศต่อคณะรัฐมนตรี และเสนอแนะให้คณะรัฐมนตรีทราบกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานของรัฐ ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของส่วนราชการในตมรองรับทิศทางของสหภาพอุตสาหกรรมเพื่อสหภาพอุตสาหกรรมปฏิบัติตามให้เกิดประสิทธิภาพกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ

(๔) กำหนดกรอบแนวทางพัฒนาระบบสหภาพอุตสาหกรรมเพื่อสหภาพอุตสาหกรรม กำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่เหมาะสมกับการจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท หรือการลดการก่อมลพิษทางอากาศของบุคคลหรือประชาชน

(๕) เสนอแนะมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ ด้านการเงิน ภาษีและ ภาษีศุลกากร ด้านการส่งเสริมการลงทุน รวมถึงหรือมาตรการอื่นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อปฏิบัติตามให้บรรลุผลตามนโยบายและแผนแม่บทสหภาพอุตสาหกรรมเพื่อสหภาพอุตสาหกรรมเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

(๖) พิจารณารายการที่กำหนดโดยมีข้อเสนอแนะต่อกระทรวงมหาดไทยเพิ่มเติมนโยบายหรือมาตรการอื่นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อปฏิบัติตามให้บรรลุผลตามนโยบายและแผนแม่บทสหภาพอุตสาหกรรมเพื่อสหภาพอุตสาหกรรม ตามข้อเสนอแนะของคณะรัฐมนตรีสหภาพอุตสาหกรรมเพื่อสหภาพอุตสาหกรรมกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และลักษณะการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่ต้องรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและการลงมติตามมาตรา ๙/๕ (๓)

(๖) พิจารณาประกาศกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพิ่มเติมเพื่อการบริหารจัดการอากาศสะอาด ตามข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

(๗) ประสานการทำงานกับคณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการลดสาเหตุปัญหามลพิษที่แหล่งกำเนิด การจัดทำนโยบายและแผนแม่บทการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด กรอบแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และแผนปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพอากาศ

(๘) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการพัฒนาคุณภาพอากาศ

(๙) กำหนดแนวทางการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดของประเทศ การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขภาวะมลพิษทางอากาศ เขตเฝ้าระวังมลพิษ เขตประสบมลพิษ เพื่ออากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของหน่วยงานของรัฐ

(๑๐) เสนอแนะให้หน่วยงานของรัฐกำหนดกลไกและมาตรการสนับสนุนอำนวยความสะดวกในการดำเนินการเพื่อพัฒนาระบบการจัดการมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้สิทธิประโยชน์และแรงจูงใจที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบูรณาการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการพัฒนาคุณภาพอากาศ และพัฒนาระบบเฝ้าระวังคุณภาพอากาศและจัดทำระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศแห่งชาติ

(๑๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ และวิธีการ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดน

(๑๒) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพอากาศ และผลการปฏิบัติงานระบบจัดการมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมถึงปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๒/๑) จัดทำรายงานประจำปีอันมีเนื้อหาเกี่ยวข้องและแผน และเสนอรายงานนั้นต่อสภาผู้แทนราษฎรอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๓) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าจะปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดอันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๑๔) กำหนดวิธีการและมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันเอกสารหรือข้อมูลตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง

(๑๕) แต่งตั้งอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดมอบหมาย

(๑๖) กำหนดระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เมื่อคณะกรรมการมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้มติของคณะกรรมการผูกพัน
ส่วนราชการซึ่งมีผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย แม้ว่าในการพิจารณาเรื่องนั้นผู้แทนของส่วนราชการ
ที่เป็นกรรมการจะมีได้เข้าร่วมพิจารณาก็ตาม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

“การประจักษ์ของมนุษย์ที่รวมการสละชีวิตมนุษย์ทำสงครามตามบรรทัดฐานในกฎหมายตรา ๑๕
และมาตรา ๑๖ ของรัฐธรรมนูญไทยนั้นได้เขียนไว้ว่า”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการตัดออกของคณะกรรมการ

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

[illegible]

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปลสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การที่คณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างมาตรา ๑๙ โดยเพิ่มคำว่า “หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร” นั้น อาจไม่มีความชัดเจน เห็นควรให้ใช้ถ้อยคำว่า “ได้เมื่อเห็นสมควร” ตามเดิมจะมีความชัดเจนกว่าเพราะแสดงให้เห็นบริบทของคณะกรรมการที่มีอำนาจเชิญหน่วยงานหรือบุคคลมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น คำแนะนำทางวิชาการ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งจะตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายมากกว่า

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- การเชิญหน่วยงานหรือบุคคลมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น คำแนะนำทางวิชาการ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณานั้น เป็นอำนาจของคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดที่จะพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๓๖ มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๐ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐ ข้าราชการของรัฐ พนักงานของรัฐ และพหุภาคีที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรเพื่อพิทักษ์และฟื้นฟูป่าไม้ให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการ กรรมการกำกับ คณะกรรมการวิชาการ และคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

คณะกรรมการบริหารจัดการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและ
การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำกับดูแลอากาศสะอาด ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ

บริหารจัดการทรัพยากรน้ำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

จากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย

หรือองค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่

ประจักษ์อย่างน้อยสิบปีในการพัฒนา ประเมิน ติดตาม และตรวจสอบเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

การพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ

หรือการพัฒนากฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับด้านเกษตรกรรม ด้านป่าไม้ ด้านคมนาคม ด้านอุตสาหกรรม

ด้านการจัดการเมือง ด้านมลพิษทางอากาศข้ามแดน และด้านมลพิษทางอากาศอื่น ด้านละหนึ่งคน

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้แทนพระองค์ในสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดาฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เป็นประธานในพิธี

[illegible]

เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยและเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยและเสนาบดีกระทรวงมหาดไทยผู้ว่าราชการจังหวัด
พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและภูมิสารสนเทศ และผลิตทรัพยากรบุคคล

(๓) ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในที่นี้ ซึ่งระดับชั้นปริญญาตรีและปริญญาโท
หรือปริญญาตรีที่มีคุณวุฒิตามที่กำหนดไว้ในที่นี้ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย
ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรสัตว์ป่า

(๔) ทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ไม่เกินสี่คน
ซึ่งระดับชั้นปริญญาตรีและปริญญาโทที่มีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและ
สัตว์ป่า

(๕) ทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสภา
หอการค้าแห่งประเทศไทย

ให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเลขาธิการ เป็นที่ปรึกษาและเลขานุการ และให้อธิบดี
เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานของรัฐจำนวนไม่เกินสองคน
เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงมหาดไทยผู้ว่าราชการจังหวัด
ควบคุมดูแลในด้านการ ก) ตาม (๓) และหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของกรรมการผู้แทน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (๔) การคัดเลือกกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด

ให้หน่วยงานที่บัญญัติในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ตำแหน่งและที่พำนักของกรรมการตามวรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) ด้วยโดยชอบด้วย
ตามวรรคหนึ่งคัดเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ”

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนี้

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๑ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ
และการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารจัดการ
เพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก
อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมควบคุมโรค
อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมป้องกัน
และบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร
อธิบดีกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมอุตุฯ

อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยาพื้นฐานและการเหมืองแร่ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ และปลัดกรุงเทพมหานคร โดยต้องเป็นผู้หญิงไม่น้อยกว่าสองคน

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด โดยต้องมีผู้หญิงอย่างน้อยสองคน

(๔) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด

(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสหภาพการค้าแห่งประเทศไทย

ให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ตาม (๓) และหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของกรรมการผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมตาม (๔)

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตาม (๓) และ (๔) ด้วยโดยอนุโลม”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้แปรญัตติได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- คำแปรญัตติตามร่างมาตรา ๒๑ (๒) นั้น มีความคลาดเคลื่อนไปจากเจตนารมณ์ของผู้แปรญัตติไว้ เนื่องจากในความเป็นจริงไม่อาจกำหนดได้ว่ากรรมการโดยตำแหน่งซึ่งมาจากผู้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานต่าง ๆ นั้น จะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย ส่วนคำแปรญัตติตามร่างมาตรา ๒๑ (๓) ที่ผู้แปรญัตติต้องการให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้หญิงอย่างน้อย ๒ คน นั้น เนื่องจากที่ผ่านมาผู้ประสบปัญหาสุขภาพจากมลพิษทางอากาศส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงและกลุ่มเปราะบางต่าง ๆ ดังนั้นจึงสมควรให้ผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับกรณีนี้ไว้ในรายงานของคณะกรรมการแล้ว ผู้แปรญัตติจึงไม่ติดใจ

ผู้แปรญัตติ

ไม่ติดใจ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- เหตุใดองค์ประกอบของคณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาดจึงไม่มีผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ เป็นกรรมการ

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- คณะกรรมการได้ออกแบบโครงสร้างของคณะกรรมการต่าง ๆ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยคำนึงถึงหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการแต่ละคณะ ซึ่งคณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด มีหน้าที่และอำนาจสำคัญในการประเมินผล ติดตาม ตรวจสอบ เปรียบเทียบ และให้คำแนะนำกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะจะมีการประสานงานร่วมกันระหว่างคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด คณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด คณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด และคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด เพื่อบูรณาการและร่วมกันจัดการปัญหามลพิษทางอากาศ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๙ มาตรา ๒๑/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๑/๑ กรรมการตามมาตรา ๒๑ ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ข. รวมถึงต้องไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถาบันอุดมศึกษา”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๔๐ มาตรา ๒๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการบริหารสวัสดิการกำกับเพื่อสหภาพสหภาพมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงานของสหภาพสหภาพ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

(๒) ทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงานของสหภาพสหภาพ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ และดำเนินการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

(๓) ทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงานของสหภาพสหภาพ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

(๔) ทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงานของสหภาพสหภาพ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของสหภาพสหภาพ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

(๖) ทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงานของสหภาพสหภาพ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานของสหภาพสหภาพ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

(๘) ทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงานของสหภาพสหภาพ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ และดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ

การติดตามและการประเมินผลตาม (๑) และ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๔๑ มาตรา ๒๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๒๓ คณะกรรมาธิการบริหารจัดสรรเพื่อสหภาพสหกรณ์สหกรณ์ต่างตั้ง
คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือจัดทำแผนการที่คณะกรรมาธิการบริหารจัดสรรเพื่อสหภาพ
สหกรณ์สหกรณ์ให้นำบัญญัติมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙
มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการกำกับโดยอนุโลม

ให้หน่วยบัญชีบัญชีมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ หน่วยบัญชีที่แต่ละพรรค
และพรรคปฏิบัติหน้าที่ที่คณะกรรมาธิการบริหารจัดสรรเพื่อสหภาพสหกรณ์และคณะอนุกรรมการ
ที่คณะกรรมาธิการบริหารจัดสรรเพื่อสหภาพสหกรณ์ตั้งด้วยโดยอนุโลม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๔๒ ส่วนที่ ๒/๑ คณะกรรมการวิชาการ
เพื่ออากาศสะอาด

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๒/๑

คณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- มีข้อพิจารณาว่าคณะกรรมการมีเจตนารมณ์อย่างไรจึงเพิ่มส่วนที่ ๒/๑
คณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด และการเพิ่มบทบัญญัติส่วนนี้จะเป็นการเพิ่มที่เกินหลักการ
ของร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติ
รับหลักการในวาระที่หนึ่ง หรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- การเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าวไม่เป็นการเพิ่มบทบัญญัติเกินหลักการของร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ทั้ง ๗ ฉบับ ที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติรับหลักการในวาระที่หนึ่ง เพราะการเพิ่มบทบัญญัติส่วนนี้เพื่อให้มีการนำองค์ความรู้และงานวิจัยที่ได้จากคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาดมาใช้ในการกำหนดแนวทางหรือนโยบายที่ชัดเจนเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๔๓ มาตรา ๒๓/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๓/๑ เพื่อให้เกิดการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและพัฒนา
กลไกให้เกิดอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการวิชาการ
เพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเก้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือก
จากผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย องค์การอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ
หรือองค์กรภาคประชาสังคม ที่มีความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์อย่างน้อย
สิบปีเกี่ยวกับด้านมลพิษทางอากาศหรือการจัดการเพื่ออากาศสะอาด

ให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ
และผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

การคัดเลือกกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่เลขาธิการประกาศกำหนด

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งคัดเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๔๔ มาตรา ๒๓/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๓/๒ คณะกรรมการวิชาการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศต่อ

คณะกรรมการ

(๒) เสนอมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่
ต่อรัฐมนตรี

(๓) เสนอดัชนีคุณภาพอากาศต่อเลขาธิการ และดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ
ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๔) เสนอมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ
และประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษต่อรัฐมนตรี

(๕) เสนอหลักเกณฑ์การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศ
จากแหล่งกำเนิดมลพิษเฉพาะพื้นที่ต่อรัฐมนตรี

(๖) เสนอหลักเกณฑ์การกำหนดศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ
ของพื้นที่ต่อรัฐมนตรี

(๗) เสนอหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการกำหนดพื้นที่ผ่านเกณฑ์
คุณภาพอากาศ พื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ และเขตประสบมลพิษ
ทางอากาศต่อรัฐมนตรี

(๘) กำหนดระดับการแจ้งเตือนเพื่อการสื่อสารแจ้งเตือนประชาชนในช่วงวิกฤต
คุณภาพอากาศ

(๙) เสนอแนะหรือให้ความเห็นประกอบกำหนดเครื่องมือและมาตรการ
ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่น
กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการวิชาการ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการวิชาการ

๑.๒.๔๕ มาตรา ๒๓/๓

คณะกรรมการวิชาการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการวิชาการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๓/๓ กรรมการตามมาตรา ๒๓/๑ ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ ก. (๑)
และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ข.”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการวิชาการ

๑.๒.๔๖ มาตรา ๒๓/๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๓/๔ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการวิชาการโดยอนุโลม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๔๗ ส่วนที่ ๒/๒ คณะกรรมการเครื่องมือและ คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรการทางเศรษฐศาสตร์
เพื่ออากาศสะอาด

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๒/๒คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. เนื่องจากคณะกรรมการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลายคณะ จะสามารถรวมให้เหลือคณะเดียวได้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานและเป็นการประหยัดงบประมาณ

๒. หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด มีความสำคัญกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดอย่างไร

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศเพื่ออากาศสะอาดในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องออกแบบระบบกฎหมายให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ จึงต้องมีคณะกรรมการหลายคณะ ซึ่งมีความเป็นอิสระในการทำงานและมีการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

๒. คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด เป็นคณะกรรมการที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ทั้งนี้ จากการศึกษา การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดในต่างประเทศพบว่า การมีกฎหมายบังคับให้ประชาชนปฏิบัติตาม เพียงอย่างเดียวไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้จริง แต่ต้องมีเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เข้ามาเป็นทางเลือก ให้ประชาชนด้วย จึงจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๔๘ มาตรา ๒๓/๕

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๓/๕ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรการหรือกลไกการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมสรรพากร และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย องค์การอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ หรือบุคคล ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์สุขภาพ เศรษฐศาสตร์การเงินการคลัง เศรษฐศาสตร์การเกษตร เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐศาสตร์การขนส่ง เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม การเงินเพื่อความยั่งยืน หรือกฎหมายการเงินการคลังและภาษีอากร และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยสิบปี ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือด้านการจัดการเพื่ออากาศสะอาด

ให้เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้จัดการกองทุน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกาศกำหนด

ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๔๙ มาตรา ๒๓/๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๓/๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๓/๕ ต้องมีคุณสมบัติ
ตามมาตรา ๑๑ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ข.”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๕๐ มาตรา ๒๓/๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๓/๗ คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนการขับเคลื่อนการกำหนดมาตรการหรือกลไกการใช้เครื่องมือ
ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้บรรลุการจัดการเพื่ออากาศสะอาดต่อรัฐมนตรี

(๒) เสนอประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสินค้าและผลิตภัณฑ์ กิจกรรมหรือ
กิจการ ที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศต่อรัฐมนตรี

(๓) เสนออัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และ
วิธีการ การจัดเก็บ ลดหย่อน ยกเว้น และขอคืนค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดต่อรัฐมนตรี

(๔) เสนอหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิ
ในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุมต่อรัฐมนตรี

(๕) เสนอประเภทกิจการหรือกิจกรรม และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข รูปแบบการวางหลักประกัน
จำนวนเงิน การจัดเก็บหลักประกันและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้มีการเยียวยาความเสียหายและ
การฟื้นฟู และการถอนคืนหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ
ต่อรัฐมนตรี

(๖) เสนอชนิด ประเภท หรือลักษณะของสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือของเหลือใช้
ที่ต้องถูกใช้ระบบฝากไว้ได้คืน และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเรียกเก็บเงินและการคืนเงิน
ต่อรัฐมนตรี

(๗) เสนอมาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด
ต่อรัฐมนตรี

(๘) เสนอหลักเกณฑ์การประเมินความเสียหายและประเมินความเสียหาย
จากมลพิษทางอากาศตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดร้องขอ

(๙) เสนอแนะหรือให้ความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบการกำหนด
เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภามีเห็นชอบแล้ว)

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนี้

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม ร้อยตำรวจเอก วัฒนรักษ์ อำนรรฆสรเดช นายพรพรรณ
สาครเสถียร นายสุวิทย์ มังคละ นางสาววิสาระดี เตชะธีราวัฒน์ นายรวี เล็กอุทัย นายชินนทร์
ทองธรรมชาติ นายบัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์ นายภาณุ พรวัฒนา และนายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมาธิการ)
ขอสงวนความเห็น โดยขอให้คงความในมาตรา ๒๔ (๑) ไว้ตามร่างเดิม

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อัยการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด

ภายในจังหวัด นายอำเภอ เกษตรจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ขนส่งจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุข
จังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการ
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริม
การควบคุมไฟฟ้า ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือหัวหน้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่า หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการไฟฟ้าจังหวัด
หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ อุทยานธรรมชาติวิทยา นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด
และประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจาก
ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์
และด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด โดยต้องมีผู้หญิงอย่างน้อยสองคน

(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรภาคประชาสังคม ได้แก่ ประธานกรรมการ
เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ประธานสภาองค์กรชุมชน
ระดับจังหวัด และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมอื่นที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดให้ความเห็นชอบ
โดยต้องมีผู้หญิงอย่างน้อยสองคน

ให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และ
หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวเพชรรัตน์ ใหม่ชมภู ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองผู้ว่าราชการนายนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดที่ผู้ว่าราชการนายนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด นายอำเภอ เกษตรจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ขนส่งจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการควบคุมไฟฟ้า ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือหัวหน้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่า หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการไฟฟ้าจังหวัด หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ อุตสาหกรรมจังหวัด นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด และประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด

(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรภาคประชาสังคม ได้แก่ ประธานกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ประธานสภาองค์กรชุมชนระดับจังหวัด และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมอื่นที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดให้ความเห็นชอบ

ให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

กรรมาธิการผู้ขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติได้อภิปรายต่อที่ประชุมสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการคุณภาพอากาศในระดับจังหวัด ดังนั้น การคัดเลือกประธานกรรมการจึงควรพิจารณาเชิงโครงสร้างและระบบการบริหาร ทั้งด้านแผนปฏิบัติการ งบประมาณ และกรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งรับผิดชอบแผนปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติ กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย รวมทั้งมีอำนาจบริหารจัดการงบประมาณระดับจังหวัด ดังนั้น จึงเห็นควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำรงตำแหน่งประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด เพื่อให้เกิดการบูรณาการแผนปฏิบัติการอากาศสะอาดเข้ากับแผนปฏิบัติการอื่น ๆ ในระดับจังหวัดดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. หากกำหนดให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด อาจก่อให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายและการประสานงานกับผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๓๔ อีกทั้งกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ คือ ผู้อำนวยการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด และกรรมการและเลขานุการร่วม คือ หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ต่างก็อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด จึงอาจทำให้การปฏิบัติงานขาดเอกภาพในการบริหารจัดการ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. เหตุใดจึงมิได้มีการกำหนดตำแหน่งรองประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ในขณะที่มีการกำหนดตำแหน่งรองประธานกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร

๒. การกำหนดให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดนั้น สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจและการปกครองตนเองของท้องถิ่น เพราะนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน จึงมีความรับผิดชอบต่อคะแนนเสียง มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจมากกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นยังมีงบประมาณของตนเองสำหรับใช้ในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ รวมถึงมีการเชื่อมโยงการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานราชการส่วนภูมิภาคในพื้นที่ ซึ่งจะช่วยให้การตอบสนองและการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

๑. คณะกรรมการกำหนดให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเป็นประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในระดับพื้นที่ ซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี อยู่ในพื้นที่เป็นเวลานานกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งมีสถิติการปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่เฉลี่ยประมาณ ๑ ปี ๘ เดือน จึงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่และบริบทต่าง ๆ ในพื้นที่ได้มากกว่า ประกอบกับนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้ที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน จึงต้องรับผิดชอบต่อประชาชนผู้เลือกตั้ง และท้องถิ่นก็มีงบประมาณของตนเอง และมีจำนวนมากกว่าจังหวัด สามารถใช้จ่ายงบประมาณได้อย่างทันท่วงที โดยไม่ต้องรอการจัดสรรจากส่วนกลาง นอกจากนี้ การดำเนินการของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจะเป็นไปตามมติของที่ประชุม จึงไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับปัญหาการบังคับใช้กฎหมายหรือการประสานงานกับหน่วยงานที่อยู่ในบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดแต่อย่างใด

๒. คณะกรรมการไม่ได้กำหนดตำแหน่งรองประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดไว้ เนื่องจากหากประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดสามารถมีมติแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งให้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการได้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๕๔ มาตรา ๒๔/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๔/๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำกับดูแลให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศ และเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด โดยมีสิทธิและหน้าที่ในการเข้าร่วมประชุมและให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด

ในกรณีที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดไม่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการดังกล่าวภายในเวลาอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจดำเนินการในฐานะประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดแทนได้ เมื่อได้แจ้งให้ประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดทราบ และรายงานต่อคณะกรรมการทราบ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๕๕ มาตรา ๒๔/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๔/๒ กรรมการตามมาตรา ๒๔ (๔) (๔/๑) (๕) (๖) และ (๗) ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ข.”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๕๖ มาตรา ๒๔/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๔/๓ ให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย
(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ
(๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ
(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกองบังคับการตำรวจจราจร ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมขนส่งทางบก ผู้แทนสำนักงานบริหารจัดการ

เพื่ออากาศสะอาด ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๔) กรรมการที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย หรือองค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ หรือบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ จำนวนไม่เกินห้าคน

(๕) กรรมการที่มาจากอาสาสมัครสาธารณสุข อาสาสมัครทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สภาองค์กรชุมชน หรือตัวแทนประชาชนในระดับพื้นที่ภายในกรุงเทพมหานคร จำนวนไม่เกินห้าคน

(๖) กรรมการที่มาจากองค์กรภาคประชาสังคมภายในกรุงเทพมหานคร จำนวนไม่เกินสามคน

(๗) กรรมการที่มาจากเครือข่ายหรือองค์กรร่วมธุรกิจเอกชนภายในกรุงเทพมหานคร จำนวนไม่เกินสองคน

กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ในภาคใดหรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานเพื่ออากาศสะอาด ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งให้มีผู้แทน หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาคนั้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นด้วย

การคัดเลือกกรรมการตาม (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้คณะกรรมการอากาศสะอาด กรุงเทพมหานครดำเนินการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์หรือผลงาน เป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยห้าปีในด้านสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเพื่ออากาศสะอาด

ให้ผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๕๗ มาตรา ๒๔/๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๒๔/๔ กรรมการตามมาตรา ๒๔/๓ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ต้องมีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๑ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ข.”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มีการแก้ไข

(๗) รวบรวมข้อเสนอสั่งและแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรสภาพอากาศในเขตพื้นที่ที่ได้รับผิดชอบ เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายสภาพอากาศ เพื่อประกอบพระราชดำริต่อนโยบายและแผนแห่งชาติหรือพระราชบัญญัติหรือข้อบังคับของคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะทำงานอากาศสะอาดพื้นที่เฉพาะตามมาตรา ๒๖

(๘) รวบรวมปัญหา ข้อเสนอสั่งและแนวทางการปรับปรุงระบบบริหารจัดการทรัพยากร สภาพอากาศ เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายสภาพอากาศ เพื่อประกอบพระราชดำริต่อนโยบายและแผนแห่งชาติหรือพระราชบัญญัติหรือข้อบังคับของคณะรัฐมนตรีหรือพระราชกฤษฎีกา ส่งเสริมการให้ความรู้ การรับรู้ ความตระหนัก จิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในการร่วมจัดการเพื่ออากาศสะอาด

(๘/๑) จัดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านคุณภาพอากาศ ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ ข้อมูลบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด และข้อมูลอื่น เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

(๘/๒) รายงานปัญหาอุปสรรค เสนอแนะแนวทางการจัดการ มาตรการสนับสนุนงบประมาณ และการดำเนินงานเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในระดับจังหวัด ต่อคณะกรรมการ และเปิดเผยต่อประชาชน

(๘/๓) สนับสนุนข้อมูล ผลการปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด และแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศต่อคณะกรรมการกำกับ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หรือตามที่คณะกรรมการนโยบายสภาพอากาศ หรือคณะกรรมการหรือพระราชบัญญัติหรือข้อบังคับของคณะรัฐมนตรีหรือพระราชกฤษฎีกา มอบหมาย”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มีการแก้ไข

“มาตรา ๒๖ ทศวรรษที่ผ่านมามีผลกระทบต่องานปฏิบัติของหน่วยงานราชการและประชาชนในท้องถิ่น ภาวการณ์ขาดแคลนและขาดแคลนในพื้นที่ เพื่อให้ได้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และในด้านวัฒนธรรม ด้านสุขภาพ และด้านการศึกษา ซึ่งหน่วยงานราชการและหน่วยงานของรัฐในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีปัญหาผลกระทบทางอากาศและอากาศที่มีลักษณะเฉพาะ อันเนื่องมาจากลักษณะเฉพาะทางระบบนิเวศ พื้นที่เฉพาะอากาศ พื้นที่ที่มีสภาพปัญหาซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องข้ามพื้นที่ ข้ามเขตปกครอง หรือคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดที่เกี่ยวข้องแต่งตั้งคณะทำงานอากาศสะอาดพื้นที่เฉพาะปัญหาผลกระทบทางอากาศให้แล้วโดยเร็ว

กรณีการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดสำหรับกลุ่มเฉพาะด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรม กลุ่มเปราะบาง และกลุ่มบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ประสบภัยหรือได้รับผลกระทบ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดกำหนดรูปแบบ แนวทาง และวิธีบริหารจัดการที่เหมาะสมของแต่ละกรณี”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

คณะกรรมการตัดออก

[illegible]

(๓) ผู้ชำนาญการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานหนึ่งท่าน ผู้ชำนาญการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร ๒ ท่าน และผู้ชำนาญการสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหนึ่งท่าน ซึ่งผู้ชำนาญการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ชำนาญการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนอกเขต (๓) ซึ่งผู้ชำนาญการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง สำนักงานไม่เกินห้าท่าน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่าในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ชำนาญการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง สำนักงานหนึ่งท่าน เป็นกรรมการ

(๖) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานไม่เกินสี่ท่าน ซึ่งผู้ชำนาญการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งสภานิติบัญญัติหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูง มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อมด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสุขภาพ

(๗) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนภาคประชาสังคมไม่เกินสี่ท่าน ซึ่งผู้ชำนาญการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งผู้ที่มีความรู้หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสุขภาพ

ให้ผู้ชำนาญการสำนักงานทั้งห้าและบรรพบุรุษของกรรมการกรุงเทพมหานครเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ชำนาญการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานทั้งห้าและบรรพบุรุษของกรรมการกรุงเทพมหานครที่ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้ชำนาญการสอง ท่าน สำนักงานไม่เกินสองท่าน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ดังนี้

นายณัฐวุฒิ บัวประทุม ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๒๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้บังคับการตำรวจจราจร ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดสภากาชาดไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานการแพทย์กรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จำนวนหนึ่งคน และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนอกจาก (๓) ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑.๒.๖๒ มาตรา ๒๙

คณะกรรมการการตัดออก

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

“มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมาธิการตัดออกที่ประชุมของคณะกรรมาธิการที่ประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการตัดออกของคณะกรรมการการตัดออก”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการตัดออกของคณะกรรมการการ

๑.๒.๖๓ มาตรา ๓๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๐ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๓/๑ และมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการการอากาศสะอาดจังหวัด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๖๔ ส่วนที่ ๔ สำนักงานบริหารจัดการ
เพื่ออากาศสะอาด

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๔
สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๖๕ มาตรา ๓๐/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๑ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย และเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และมาตรการหรือแนวทางแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด มลพิษแต่ละภาค

(๒) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อประกอบการจัดทำข้อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการตรา แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือการดำเนินการใด เพื่อเสริมสร้างให้เกิดการจัดการ เพื่ออากาศสะอาด

(๓) พิจารณาและให้ความเห็นกับแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษ และแผนปฏิบัติการ ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ตามพระราชบัญญัตินี้ และเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อการจัดทำงบประมาณประจำปี

(๔) เสนอการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และลักษณะการดำเนินการใดของรัฐ หรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่ต้องรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและการลงมติ ตามมาตรา ๙/๕ (๓)

(๕) ประสานการดำเนินงานกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หน่วยงานของรัฐ และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงาน ตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) จัดทำรายงานผลการดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินการเพื่อให้เกิดอากาศสะอาด เสนอต่อคณะกรรมการ

(๗) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ ที่สำนักงานเป็นฝ่ายเลขานุการ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้มอบหมาย”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. การจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามร่างมาตรานี้ ไม่ได้มีการกำหนดเกี่ยวกับสถานะของสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด หน้าที่และอำนาจของสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด รวมถึงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดไว้ให้ชัดเจน ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้

๒. บทบาทรวมถึงหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการต่าง ๆ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่มีความชัดเจน

๓. การเปลี่ยนชื่อ “คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด” เป็น “คณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด” อาจส่งผลกระทบต่อเจตนารมณ์ของกฎหมาย รวมถึงอาจสร้างความสับสนในการตีความถึงขอบเขตหน้าที่และอำนาจของสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมิได้มีการกำหนดเกี่ยวกับงบประมาณ แหล่งเงินทุน และโครงสร้างการบริหารจัดการของคณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาดไว้ให้ชัดเจน ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพได้

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- การจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีข้อจำกัดหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องระยะเวลาในการจัดทำกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่ไม่สนับสนุนการจัดตั้งหน่วยงานของรัฐขึ้นใหม่ ดังนั้น คณะกรรมการจึงกำหนดตามบทเฉพาะกาลให้ในระหว่างที่ยังไม่มีสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดขึ้น โดยต้องจัดตั้งให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยระหว่างนี้จะได้ศึกษาและกำหนดรูปแบบโครงสร้างสำหรับการจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดให้เหมาะสมต่อไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๖๖ มาตรา ๓๐/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๒ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐและประชาชนปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ ให้สำนักงานจัดให้มีระบบให้คำปรึกษา โดยคำนึงถึงความรวดเร็ว ความถูกต้อง เข้าถึงได้ง่าย ครอบคลุมทั่วถึงในระดับจังหวัด และไม่เป็นการระแกว่าประชาชน

ให้สำนักงานรวบรวมและจัดทำบันทึกผลของการให้คำปรึกษา ในรูปแบบเอกสาร หรืออิเล็กทรอนิกส์ และเปิดเผยต่อสาธารณะตามความเหมาะสม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๖๗ ส่วนที่ ๕ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๕
เจ้าพนักงานอากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๖๘ มาตรา ๓๐/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๓ บทบัญญัติในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยครอบคลุมการป้องกันและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดน และแหล่งกำเนิดอื่น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๖๙ มาตรา ๓๐/๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานอากาศ สะอาดมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในที่ดิน อาคาร สถานที่ประกอบกิจการ สถานที่ใด ๆ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่ยังไม่แล้วเสร็จ จะกระทำต่อไปก็ได้ เพื่อตรวจสอบ สืบสวน เก็บข้อมูล หรือควบคุมการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่การค้นในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยั้งเมื่อได้รับ อนุมัติจากเลขาธิการแล้วจะค้นในเวลาใดก็ได้

(๓) สั่งให้หยุดยานพาหนะหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจสอบ เก็บข้อมูล หรือปฏิบัติการควบคุมมลพิษทางอากาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจง เป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสาร ข้อมูล หลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ต้องใช้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๕) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. เจ้าพนักงานอากาศสะอาด มีอำนาจอย่างกว้างขวางและเกินสมควร เพราะสามารถ เข้าไปในสถานที่ต่าง ๆ ค้น เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง โดยไม่ต้องขออนุญาต จนอาจนำไปสู่การใช้อำนาจโดยมิชอบหรือทุจริตได้ จึงควรทบทวนอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ให้มีความเหมาะสมและควรกำหนดกลไกเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ให้ชัดเจนด้วย

๒. หน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานอากาศสะอาดอาจมีความซ้ำซ้อนกับ หน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานของรัฐในกระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงคมนาคม

๓. บทนิยามศัพท์คำว่า “เจ้าพนักงานอากาศสะอาด” ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดไว้อย่างกว้างขวาง โดยไม่ได้กำหนดคุณสมบัติของเจ้าพนักงานอากาศสะอาดไว้ให้ชัดเจน

๔. การใช้อำนาจของเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตามร่างมาตรานี้ อาจเป็นการละเมิดสิทธิ และเสรีภาพของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสรีภาพในเคหสถานตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการค้นเคหสถานหรือที่รโหฐานจะทำได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล...”

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

๑. การกำหนดให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจตามร่างมาตรานี้เพื่อแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างที่หน่วยงานของรัฐไม่สามารถเข้าไปดำเนินการตรวจค้นการลักลอบปล่อยมลพิษ ในขณะที่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดจะดำเนินการได้ทันทีที่ สามารถตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษและการลักลอบปล่อยมลพิษได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการกระทำความผิดลดลง

๒. เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีที่มาจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกัน ไม่ได้เกิดจากการกำหนดหน้าที่และอำนาจขึ้นใหม่หรือให้อำนาจเกินความจำเป็น มีหลักวิชาการรองรับ และยึดความเป็นธรรม เพราะต้องดำเนินการตามวิธีการและขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๗๐ มาตรา ๓๐/๕

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๕ กรณีที่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดตรวจพบเหตุที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าพบด้วยตนเอง หรือโดยการใช้เครื่องอุปกรณ์ หรือโดยวิธีการอื่นใด ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจสั่งให้บุคคล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้น กระทำการ หรือดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องได้

ในกรณีที่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดเห็นว่าเหตุตามวรรคหนึ่งจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมจากมลพิษทางอากาศ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดสั่งให้บุคคล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้น กระทำ งดเว้น หรือยุติการกระทำทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าเจ้าพนักงานอากาศสะอาดพิจารณาเห็นว่าปราศจากอันตรายหรือจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง

การดำเนินการตามวรรคสอง ในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามวรรคสองไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าและอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างต่อเนื่อง ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดดำเนินการ หรือให้หน่วยงานของรัฐ กระทำหรือร่วมกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตราย หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นก็ได้

และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไป
เพื่อการนั้นด้วย

การดำเนินการตามวรรคสาม เมื่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาดได้ดำเนินการโดยใช้
ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์แล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ
จะเรียกร้องค่าเสียหายจากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดอีกไม่ได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๗๑ มาตรา ๓๐/๖

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๖ กรณีที่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดตรวจพบว่ายานพาหนะมีการฝ่าฝืน
มาตรา ๔๕/๔ หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่ง
ให้แก้ไขปรับปรุง หรือสั่งห้ามใช้เด็ดขาด หรือกระทำการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้
การดำเนินการและการกำหนดเครื่องหมายห้ามใช้เด็ดขาดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๗๒ มาตรา ๓๐/๗

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานอากาศ
สะอาดต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการ
ประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๗๓ มาตรา ๓๐/๘

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๘ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๗๔ มาตรา ๓๐/๙

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๙ เพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนและประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังคุณภาพอากาศ และติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในระดับพื้นที่ ให้สำนักงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งบุคคลธรรมดาให้เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของตน

ผู้ได้รับการแต่งตั้งอย่างน้อยต้องอยู่อาศัยหรือมีภูมิลำเนาหรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการด้านอากาศสะอาดในจังหวัดนั้น และไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ตนรับผิดชอบตรวจสอบ

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการแต่งตั้งและการพ้นจากการเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๗๕ มาตรา ๓๐/๑๐

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๑๐ ให้ผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด มีหน้าที่และอำนาจภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ดังต่อไปนี้

(๑) เฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศและคุณภาพอากาศในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย และแจ้งเหตุต่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาด หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เมื่อพบความผิดปกติที่อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๒) ร่วมกับเจ้าพนักงานอากาศสะอาดในการเข้าไปในที่ดิน อาคาร สถานประกอบการ สถานที่ใด ๆ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตาม (๑)

(๓) รวบรวมข้อมูล เอกสาร หรือพยานหลักฐาน หากพบว่าการกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาด หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

(๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่สำนักงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายแล้วแต่กรณี

การมอบหมายให้ผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาดปฏิบัติตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่สำนักงานและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๗๖ มาตรา ๓๐/๑๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๐/๑๑ ให้สำนักงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด โดยจัดให้มีการฝึกอบรมด้านวิชาการและเทคนิคการตรวจวัด สนับสนุนเครื่องมือ ข้อมูล และงบประมาณในการปฏิบัติงาน จ่ายค่าตอบแทนตามปริมาณและคุณภาพของงาน และจัดหาสวัสดิการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ตามความเสี่ยงของการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๗๗ หมวด ๓ การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“หมวด ๓

เครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มีการแก้ไข

“มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดไว้ใช้ประโยชน์
สำหรับประชาชน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจสั่งการให้หน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำขึ้น
เพื่อลดการปล่อยมลพิษทางอากาศ และดำเนินการป้องกันและบรรเทาผลกระทบ
จากมลพิษทางอากาศ รวมทั้งมีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ
ตามแผนปฏิบัติการที่กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำขึ้น เพื่อลดการปล่อยมลพิษ
ทางอากาศ และดำเนินการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ
รวมทั้งมีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามแผนปฏิบัติการที่
กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำขึ้น เพื่อลดการปล่อยมลพิษทางอากาศ และ
ดำเนินการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ”

“ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនទៅជួបមិត្តភក្តិរបស់អ្នកនៅទីនោះទៅ? អ្នកមិនទៅជួបមិត្តភក្តិរបស់អ្នកនៅទីនោះទៅ?”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๗๙ มาตรา ๓๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๒ ให้กระทรวงมหาดไทยร่วมกับทบวงมหาดไทยของรัฐที่เกี่ยวข้องพัฒนา
ระบบเฝ้าระวังคุณภาพอากาศและจัดทำระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศแห่งชาติ เพื่อให้เป็น
โครงสร้างข้อมูลสารสนเทศในทศวรรษใหม่และรวบรวมข้อมูลคุณภาพอากาศของประเทศ ทั้งข้อมูล
พื้นที่ ข้อมูลสถิติ ข้อมูลสถานการณ์คุณภาพอากาศปัจจุบัน ข้อมูลอัตราเสี่ยง ข้อมูลแหล่งกำเนิด
มลพิษ ข้อมูลตลาดคาร์บอน ตลาดเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่สามารถได้รับผลกระทบจากมลพิษในอากาศ และ
ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ใช้เฝ้าระวัง ทดสอบเตือนภัย และบริหารจัดการจัดการคุณภาพ
อากาศของประเทศให้หน่วยงานของรัฐจัดทำเครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
ของประเทศ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ

(๒) มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่

(๓) ดัชนีคุณภาพอากาศ

(๔) ดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ

(๕) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด

(๖) ระบบฐานข้อมูลการจัดการเพื่ออากาศสะอาด

(๗) ระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือนคุณภาพอากาศ และระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือน

ผลกระทบต่อสุขภาพจากมลพิษทางอากาศ

(๘) ระบบติดตามการรับเรื่องร้องเรียน

(๙) การจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศ ประกอบด้วยพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ
และพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ

(๑๐) การประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ และเขตประสบมลพิษทางอากาศ

(๑๑) นโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา
มลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศ
หรือแผนอื่นใด

(๑๒) การจัดสรรงบประมาณ เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศ
สะอาด กองทุน หรือมาตรการอื่นใด

(๑๓) ระบบการรายงานผลการปฏิบัติงาน เพื่อการตรวจประเมิน การกำกับ
และการเผยแพร่ต่อประชาชน”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ในพระราชบัญญัตินี้จะต้องดำเนินการจัดทำเครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามร่างมาตรานี้ให้ครบถ้วนหรือไม่ และการดำเนินการดังกล่าวจะมีความซ้ำซ้อนกับบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร

๒. “มาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพระดับประเทศ” กับ “มาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่” มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร เนื่องจากโดยหลักการแล้วทั้งประเทศควรมีอากาศสะอาดที่มีมาตรฐานเดียวกัน

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- การกำหนดเครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการอากาศสะอาด จะคำนึงถึงมาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพระดับประเทศ ซึ่งเป็นมาตรฐานสุขภาพโดยทั่วไปที่มุ่งเน้นสุขภาพประชาชนโดยตรง ส่วนมาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่ จะเป็นมาตรฐานเฉพาะที่สอดคล้องกับความจำเป็นของแต่ละพื้นที่โดยจะครอบคลุมถึงสิ่งมีชีวิตอื่นและระบบนิเวศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์โดยอ้อม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๘๐ มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๓ ให้กระทรวงมหาดไทยร่วมกับทบวงมหาดไทยของรัฐที่เข้าร่วมจัดทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ โดยกระทรวงมหาดไทยและทบวงมหาดไทยแห่งชาติจัดทำร่างสนธิสัญญาเพื่อประโยชน์ในการกำหนดเป้าหมาย นโยบาย และมาตรการเพื่อจัดการมลพิษทางอากาศและคุ้มครองสุขภาพของประชาชนและสวัสดิภาพสาธารณะ ให้มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) แหล่งกำเนิดมลพิษขนาดใหญ่ที่มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ

(๒) แหล่งกำเนิดมลพิษขนาดเล็กที่มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่

(๓) แหล่งกำเนิดมลพิษอุตสาหกรรมในพื้นที่โล่ง ซึ่งไม่รวมถึง (๑) และ (๒)

(๔) แหล่งกำเนิดมลพิษจากยานพาหนะ

(๕) แหล่งกำเนิดมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

(๖) แหล่งกำเนิดมลพิษจากท่าเรือ

(๗) แหล่งกำเนิดมลพิษจากสถานที่ประกอบกิจการ

(๘) แหล่งกำเนิดมลพิษทางอุตสาหกรรมที่อยู่ในเขตชุมชน

(๙) แหล่งกำเนิดมลพิษทางอุตสาหกรรมอื่น ๆ

ให้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยทุกห้าปี

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- มีข้อสังเกตว่า บทบัญญัติตามร่างมาตรานี้อาจมีความซ้ำซ้อนกับร่างมาตรา ๓๒ เนื่องจากข้อความส่วนใหญ่เป็นการขยายความจากร่างมาตรา ๓๒ นอกจากนี้ การกำหนดให้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ และมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่ อย่างน้อยทุก ๕ ปี ตามที่ระบุในร่างมาตรานี้ เห็นว่าไม่จำเป็นต้องบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้

- บทบัญญัติตามร่างมาตรานี้เป็นบทขยายความของร่างมาตรา ๓๒ ที่จำเป็นต้องระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมควรมีการกำหนดให้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศและมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่ อย่างน้อยทุก ๕ ปี

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๘๑ มาตรา ๓๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อจัดทำแผนพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เพื่อกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดที่สอดคล้องกับสถานการณ์และศักยภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง ให้คณะกรรมการโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการ มีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึง

ความเสี่ยงและผลกระทบต่อสุขภาพทั้งระยะสั้นและระยะยาว และความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยต้องสอดคล้องกับหลักวิชาการและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์

ในพระราชกำหนดที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ว่าด้วยการกำหนดหรือปรับปรุงมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจัดรับฟังความคิดเห็นเพื่อให้บุคคล หน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๘๒ มาตรา ๓๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๓๕ ให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ว่าด้วยการกำหนดหรือปรับปรุงมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจัดรับฟังความคิดเห็นเพื่อให้บุคคล หน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด”

พระราชบัญญัติที่ตราขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ว่าด้วยการกำหนดหรือปรับปรุงมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจัดรับฟังความคิดเห็นเพื่อให้บุคคล หน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด”

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่ออากาศสะอาด โดยให้มีการเชื่อมโยง รวบรวม และแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งภายในราชอาณาจักร และภายนอกราชอาณาจักร เพื่อใช้ประโยชน์ในการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน การป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การจัดทำแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอย่างน้อย ต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

- (๑) ข้อมูลพื้นที่ ข้อมูลสถิติ และข้อมูลเขตภูมิศาสตร์อากาศ
- (๒) ข้อมูลสถานการณ์และการคาดการณ์คุณภาพอากาศ
- (๓) ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ
- (๔) ข้อมูลบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ
- (๕) ข้อมูลสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ
- (๖) ข้อมูลการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการก่อมลพิษทางอากาศ
- (๗) ข้อมูลเทคโนโลยีในการลดและขจัดมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ
- (๘) ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด และบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่จัดทำและส่งข้อมูลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือเมื่อสำนักงานร้องขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด เพื่อให้สำนักงานจัดเก็บไว้ในระบบฐานข้อมูลดังกล่าว

ประชาชนมีสิทธินำส่งข้อมูลเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่งได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด

ให้สำนักงานจัดให้มีระบบติดตามตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่นำส่ง ตามวรรคสองและวรรคสาม โดยต้องจัดให้มีการตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำเข้าระบบ การสอบทานและแจ้งเตือนความผิดปกติเป็นระยะ รวมทั้งมาตรการดำเนินการกรณีข้อมูลไม่ถูกต้อง หรือไม่ครบถ้วน

ให้สำนักงานเปิดเผยข้อมูลในระบบฐานข้อมูลตามวรรคหนึ่งที่เพียงพอในการ เฝ้าระวัง การแจ้งเตือน การป้องกัน ลดและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดในรูปแบบที่เข้าใจ และเข้าถึงได้ง่าย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๘๕ มาตรา ๓๗/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑ ในการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศและบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศระดับประเทศตามมาตรา ๓๗ (๓) และ (๔) ให้สำนักงานร่วมกับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำฐานข้อมูล โดยอย่างน้อยในฐานข้อมูลต้องครอบคลุมปัญหามลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคต่าง ๆ ดังนี้

(๑) ภาคอุตสาหกรรม

(๒) ภาคคมนาคม

(๓) ภาคป่าไม้

(๔) ภาคเกษตรกรรม

(๕) ภาคเมือง

(๖) ภาคมลพิษข้ามแดน

(๗) ภาคที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศอื่น

ให้สำนักงานออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับการเปิดเผยข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศและบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๘๖ มาตรา ๓๗/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๒ ให้สำนักงานร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขจัดให้มีระบบการเฝ้าระวังและแจ้งเตือน ดังต่อไปนี้

(๑) ให้สำนักงานจัดให้มีระบบการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนคุณภาพอากาศ

(๒) ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดให้มีระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือนผลกระทบต่อสุขภาพจากมลพิษทางอากาศ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ข้อมูลจากการตรวจวัดคุณภาพอากาศ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๓๗ และข้อมูลจากการมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาควิชาการที่เกี่ยวข้อง

ให้เลขาธิการและปลัดกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดระดับการแจ้งเตือนประชาชน ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการ

ข้อมูลจากการตรวจวัดคุณภาพอากาศตามวรรคสอง อาจมีที่มาจากเครื่องมือตรวจวัดของหน่วยงานของรัฐ สถาบันอุดมศึกษา องค์กรวิจัย เอกชน หรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด เพื่อควบคุมคุณภาพของเครื่องมือ ข้อมูล และวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์

กรณีเกิดปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่ใดและอาจมีผลกระทบต่อประชาชนให้หน่วยงานของรัฐในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนเครื่องมือตรวจวัดคุณภาพอากาศ หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อให้มีการตรวจวัดคุณภาพอากาศอย่างครอบคลุมและเป็นประโยชน์ต่อการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนประชาชน”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การจัดให้มีระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือนคุณภาพอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ โดยใช้ข้อมูลจากการตรวจวัดคุณภาพอากาศของสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขและใช้ข้อมูลจากเครือข่ายการมีส่วนร่วมที่เป็นหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันอุดมศึกษา และประชาชน เพื่อแจ้งเตือนคุณภาพอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพตามที่กฎหมายกำหนดนั้น มีมาตรฐานเดียวกันหรือไม่ และหากจะทำให้มีมาตรฐานเดียวกันจะเป็นการสร้างภาระด้านงบประมาณหรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- เครื่องมือตรวจวัดคุณภาพอากาศที่ใช้แจ้งเตือนคุณภาพอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประเทศไทยได้มีการพัฒนามาใช้แบบเดียวกับที่ใช้ในต่างประเทศแล้ว โดยมีการปรับเปลี่ยนให้สามารถใช้เป็นเครือข่ายการตรวจวัดคุณภาพอากาศที่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลสถานการณ์ และมีค่าใช้จ่ายน้อยทำให้ประชาชนทั่วไปสามารถใช้เชื่อมโยงเครือข่ายทั้งภาคประชาชน ภาคเอกชนและภาครัฐได้อย่างทั่วถึง โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องนี้ไว้แล้ว เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเมื่อใดจะสามารถดำเนินการได้ทันที โดยไม่ก่อให้เกิดภาระด้านงบประมาณแต่อย่างใด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๘๗ มาตรา ๓๗/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๓ ในช่วงวิกฤตคุณภาพอากาศตามประกาศในมาตรา ๓๗/๒ วรรคสาม ให้นำหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลสิ่งแวดล้อม โทรทัศน์ และโทรคมนาคม ดำเนินการให้ผู้ประกอบกิจการจัดสรรช่องทางการแจ้งเตือนสาธารณะที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ง่าย ทันต่อสถานการณ์ เพื่อแจ้งเตือนมลพิษทางอากาศและผลกระทบต่อสุขภาพ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๘๘ มาตรา ๓๗/๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๔ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการติดตาม ตรวจสอบ และควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๙/๑ ให้ประชาชน มีสิทธิแจ้งหรือร้องเรียนการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสำนักงาน

ให้สำนักงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดให้มีระบบติดตามการรับเรื่อง ร้องเรียนที่เข้าถึงได้โดยสะดวกและทันการณ์ มีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลการรับเรื่องและ การดำเนินการเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ และสามารถติดตามความคืบหน้าในการดำเนินการได้ และ ให้สำนักงานนำข้อมูลจากระบบติดตามการรับเรื่องร้องเรียนไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องกำหนดกรอบระยะเวลาในการแจ้งการติดตาม การรับเรื่องร้องเรียนให้ผู้ร้องเรียนทราบ การแจ้งความคืบหน้าต่อผู้ร้องเรียนเป็นระยะและการส่งเรื่อง ร้องเรียนไปยังหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในกรณีที่เป็นเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายอื่น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๘๙ มาตรา ๓๗/๕

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๕ หากหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบตามกฎหมายอื่นไม่ดำเนินการตามข้อร้องเรียนภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งหรือรับเรื่องร้องเรียน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งรัดให้ดำเนินการตามข้อร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาสามสิบวัน เมื่อครบกำหนดระยะเวลาหากยังไม่ดำเนินการให้สำนักงานเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อใช้อำนาจกำกับดูแลหรือสั่งการให้หน่วยงานนั้นดำเนินการแก้ไขปัญหาตามที่มีการแจ้งหรือร้องเรียน”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ตามร่างมาตรานี้ได้กำหนดว่า “หากหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบตามกฎหมายอื่นไม่ดำเนินการตามข้อร้องเรียนภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับแจ้งหรือรับเรื่องร้องเรียน โดยไม่มีเหตุอันสมควร...” นั้น กรณี “เหตุอันสมควร” ดังกล่าว หน่วยงานงานใดจะเป็นผู้วินิจฉัย ทั้งนี้ การตีความถ้อยคำดังกล่าวอาจทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้

- สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ร่วมกันจัดระบบติดตามการรับเรื่องร้องเรียน จะเป็นผู้พิจารณาว่ากรณีใดจะเป็นกรณีที่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ โดยเป็นการใช้ดุลพินิจตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อรับเรื่องร้องเรียนตามที่เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว ซึ่งจะมีความชัดเจนและไม่มีปัญหาในการตีความจนทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติแต่อย่างใด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๙๐ มาตรา ๓๗/๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๖ เพื่อป้องกันการฟ้องคดีปิดปากและระงับการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ผู้แจ้งหรือร้องเรียนโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง และในกรณีที่ผู้แจ้งหรือร้องเรียนถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดีเพื่อพิสูจน์ความสุจริต ให้สำนักงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและสนับสนุนข้อมูลหลักฐานที่จำเป็นต่อการแก้ต่างคดีแก่ผู้นั้น”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ร่างมาตรานี้ กำหนดให้ผู้แจ้งหรือร้องเรียนเหตุแห่งการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้โดยสุจริตไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครอง อย่างไรก็ดี หากผู้แจ้งหรือร้องเรียนนำข้อมูลที่ได้รับมาไปเรียกรับผลประโยชน์ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อป้องกันมิให้เกิดกรณีดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- การกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิแจ้งหรือร้องเรียนเหตุแห่งการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนใช้สิทธิในการติดตาม ตรวจสอบ และควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และเพื่อเป็นการคุ้มครองประชาชนผู้แจ้งหรือร้องเรียนไม่ให้ถูกกลั่นแกล้งโดยการฟ้องร้องดำเนินคดี คณะกรรมการจึงได้กำหนดหลักการที่สำคัญไว้ในร่างมาตรานี้ ๒ ประการ ได้แก่ ๑) ผู้แจ้งหรือร้องเรียนโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดทางแพ่ง อาญา และปกครอง และ ๒) ในกรณีที่ผู้แจ้งหรือร้องเรียนถูกฟ้องร้องหรือดำเนินคดี ให้สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและสนับสนุนข้อมูลหลักฐานที่จำเป็นต่อการแก้ต่างคดีแก่ผู้นั้น ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและกล้ามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลและติดตามการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๙๑ มาตรา ๓๗/๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๗ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศ โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการ

ในการกำหนดหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้จำแนกเป็นพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศและพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ โดยพิจารณาจากระดับความเข้มข้นของสารมลพิษทางอากาศเทียบกับค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศ จำนวนวันที่มีค่าสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพอากาศในพื้นที่ ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งลักษณะทางภูมิศาสตร์และอุตุนิยมวิทยาของพื้นที่ ซึ่งอาจกำหนดค่าที่แตกต่างกันสำหรับสารมลพิษแต่ละชนิดตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะและความเป็นอันตรายของมลพิษนั้น ๆ

ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดดำเนินการประเมินสถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่รับผิดชอบ โดยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพอากาศย้อนหลังอย่างน้อยหนึ่งปี ทั้งนี้ หากพบว่าข้อมูลในพื้นที่ใดไม่เพียงพอต่อการประเมิน ให้แจ้งสำนักงานเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านเครื่องมือตรวจวัดและการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อมีข้อมูลเพียงพอแล้ว ให้จัดทำร่างการจำแนกพื้นที่เพื่อนำไปรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน พิจารณาปรับปรุงตามความเห็นที่ได้รับ และประกาศผลการจำแนกพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศและพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศให้ประชาชนในพื้นที่ทราบโดยทั่วกัน รวมทั้งรายงานผลการจำแนกนั้นต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ

ในกรณีที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดยังไม่ดำเนินการประกาศหรือดำเนินการไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามมาตรา นี้ ให้สำนักงานแจ้งให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดทราบ และเสนอการสนับสนุนที่จำเป็น หากคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดไม่ดำเนินการประเมินและจำแนกพื้นที่หรือปรับปรุงการกำหนดพื้นที่ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ได้รับการแจ้งและการสนับสนุน ให้เลขาธิการมีอำนาจประกาศประเภทของพื้นที่นั้นแทนได้

ในกรณีที่สถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่ที่ถูกประกาศมีการเปลี่ยนแปลงไปจนเข้าหลักเกณฑ์การจำแนกเป็นพื้นที่อื่น ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด พิจารณาออกประกาศประเภทพื้นที่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์คุณภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๙๒ มาตรา ๓๗/๘

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๘ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการ

การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจกำหนดค่ามาตรฐานเป็นความเข้มข้น หรืออัตราการระบาย หรือเป็นหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษก็ได้

ในกรณีมีเหตุอันควรคณะกรรมการการอากาศสะอาดจังหวัดสามารถกำหนดมาตรฐานที่มีความเข้มงวดมากกว่าหรือเพิ่มเติมชนิดสารมลพิษเพื่อควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่รับผิดชอบหรือพื้นที่เฉพาะได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ เพื่อเป็นกรอบในการอนุมัติ อนุญาต และกำหนดมาตรการในการควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคต่าง ๆ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๙๓ มาตรา ๓๗/๙

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๙ ให้สำนักงานเสนอเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นการกำหนดนโยบาย ทิศทางการป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศ ต่อคณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด คณะกรรมการตามกฎหมาย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง นำไปดำเนินการเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สำคัญที่คาดว่าจะได้รับ ทั้งนี้ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ผลลัพธ์สำคัญที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมทั้งตัวชี้วัดความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมและสามารถวัดผลได้

(๒) แนวทางหลักในการบริหารจัดการและควบคุมมลพิษทางอากาศที่ระบายจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

(๓) แนวทางในการสนับสนุนและลดปัญหาอุปสรรคในการจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และการจัดการเพื่ออากาศสะอาด

(๔) แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคประชาชนในการดำเนินการตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

(๕) แนวทางการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๙๔ มาตรา ๓๗/๑๐

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๐ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของคณะกรรมการและการจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศโดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และคำนึงถึงลักษณะพื้นที่เฉพาะตามระบบนิเวศเขตภูมิศาสตร์อากาศ ปัญหาเกี่ยวเนื่องข้ามพื้นที่หรือข้ามจังหวัด วิถีชีวิต วัฒนธรรม กลุ่มเปราะบาง และบุคคลที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) การประเมินสถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่ รวมถึงวิเคราะห์สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ

(๒) การชี้บ่งแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีนัยสำคัญในพื้นที่ โครงการหรือการพัฒนาใดที่อาจส่งผลกระทบ และการวิเคราะห์ศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่ที่คงเหลือ รวมถึงลำดับความสำคัญของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดอย่างเร่งด่วน

(๓) เป้าหมายเชิงระยะเวลาที่มลพิษทางอากาศในจังหวัดที่มีพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศจะเปลี่ยนเป็นพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ

(๔) มาตรการและแนวทางในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ โดยในพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศให้เน้นมาตรการเชิงป้องกันเพื่อมิให้คุณภาพอากาศเสื่อมโทรมลงจนกลายเป็นพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ รวมทั้งมาตรการส่งเสริมและอนุรักษ์พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศดีเพื่อเป็นพื้นที่อากาศสะอาดของจังหวัด สำหรับพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศให้เน้นมาตรการเชิงแก้ไข ลด และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษต่าง ๆ โดยระบุระยะเวลาดำเนินการที่ชัดเจน

(๕) การติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังสถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่ รวมถึงการรายงานข้อมูลต่อสาธารณะอย่างทันทั่วถึง

(๖) การเฝ้าระวัง ป้องกัน ดูแลและประเมินปัญหาผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่เกิดขึ้นจากมลพิษทางอากาศ

(๗) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

(๘) การจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณที่ใช้สำหรับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในการจัดทำแผนปฏิบัติการตามวาระหนึ่ง ให้สำนักงานแนะนำและช่วยเหลือตามความจำเป็น และสนับสนุนข้อมูลที่เป็นจากระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดให้แก่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการและการประเมินผล

ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประเมินผลการดำเนินการและผลลัพธ์ด้านคุณภาพอากาศในพื้นที่ตามแผนปฏิบัติการ และเสนอต่อสำนักงานเพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนปฏิบัติการและแนวทางการดำเนินการต่อไป

การกำหนดศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่ตามวาระหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๓/๒ (๖)”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๕๕ มาตรา ๓๗/๑๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพอากาศให้เป็นไปตามมาตรฐานในพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ และเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพอากาศให้ผ่านมาตรฐานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดในพื้นที่ที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดนำศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ มาใช้เป็นเครื่องมือควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีนัยสำคัญในพื้นที่ และมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทของกิจการและปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดประเภทของกิจการและปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๙๖ มาตรา ๓๗/๑๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๒ เมื่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดได้ประกาศกำหนดประเภทของกิจการและปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศตามมาตรา ๓๗/๑๑ แล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือหน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินกิจการหรือโครงการนั้นดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กิจการหรือโครงการที่ไม่ต้องมีการขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในเรื่องนั้นหรือไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ก่อนการดำเนินกิจการหรือโครงการนั้น

(๒) กิจการหรือโครงการที่ต้องมีการขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในเรื่องนั้นหรือต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดก่อนการขออนุมัติหรืออนุญาตหรือก่อนการยื่นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดของกิจการหรือโครงการ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่น ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๙๗ มาตรา ๓๗/๑๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๓ เมื่อได้รับรายละเอียดของกิจการหรือโครงการ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จัดรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนำข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็น ข้อมูลศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ และเนื้อหาในแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดตามมาตรา ๓๗/๑๐ มาประกอบการพิจารณากำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษและเงื่อนไขอื่นสำหรับการดำเนินกิจการหรือโครงการนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการเปิดเผยข้อมูลและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๙๘ มาตรา ๓๗/๑๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๔ ในกรณีที่เป็นการหรือโครงการที่ไม่ต้องมีการขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในเรื่องนั้นหรือไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดออกคำสั่งกำหนดอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศ เงื่อนไขหรือมาตรการอื่นใดต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และหน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินการหรือโครงการนั้นภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับรายละเอียดของกิจการหรือโครงการ”

มีการการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายบัณฑิต เศรษฐศิริโรตม์ และนายวี เล็กอุทัย (กรรมการ) ขอสงวนความเห็นโดยขอให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๗/๑๔ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๔ ในกรณีที่เป็นการหรือโครงการที่ไม่ต้องมีการขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในเรื่องนั้นหรือไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดออกคำสั่งกำหนดเงื่อนไขหรือมาตรการอื่นใดต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศและหน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินการหรือโครงการนั้นภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับรายละเอียดของกิจการหรือโครงการ”

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ปัจจุบันกิจการหรือโครงการเกือบทั้งหมดต้องขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อดำเนินการ และต้องมีการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ หากพบว่า มีโครงการหรือกิจการใดไม่ต้องขออนุมัติหรืออนุญาตให้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำจะกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรอง เช่น กฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวง

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- แม้ปัจจุบันการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะมีการกำหนดอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศไว้แต่ยังจำเป็นต้องมีการกำหนดกลไกต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๙๙ มาตรา ๓๗/๑๕

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๕ ในกรณีที่เป็นการหรือโครงการที่ต้องได้รับอนุมัติหรืออนุญาตตามกฎหมายอื่นหรือต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดพิจารณาและส่งข้อกำหนดอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษ เจื้อนไซหรือมาตรการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องภายในหกสิบวันนับแต่ได้รับรายละเอียดของกิจการหรือโครงการ

ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรอผลการพิจารณาจากคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดก่อนสั่งอนุมัติหรืออนุญาต หรือก่อนการให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และให้นำข้อกำหนดอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษ เจื้อนไซหรือมาตรการดังกล่าวไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการอนุมัติหรืออนุญาตหรือต่อใบอนุญาตหรือการพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยให้ถือเป็นเงื่อนไขตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การที่ร่างมาตรานี้กำหนดให้ในกรณีที่เป็นการหรือโครงการที่ต้องได้รับอนุมัติหรืออนุญาตตามกฎหมายอื่นหรือต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรอผลการพิจารณาจากคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดก่อนสั่งอนุมัติหรืออนุญาต หรือก่อนการให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม จะทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- บทบัญญัติตามร่างมาตรานี้ไม่ได้มีผลเป็นการยกเลิกบทบัญญัติตามกฎหมายฉบับอื่น จึงไม่ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการอนุมัติหรืออนุญาตให้ดำเนินกิจการหรือโครงการนั้นจะดำเนินการไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษ เจื้อนไซ หรือมาตรการที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดกำหนด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๐๐ มาตรา ๓๗/๑๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๖ เพื่อปรับปรุงคุณภาพอากาศในพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศเกินศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่หรือพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศจนเปลี่ยนเป็นพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ตามระยะเวลาที่กำหนดในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้สำนักงานร่วมกับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดส่งข้อมูลศักยภาพการรองรับสารมลพิษของพื้นที่ และข้อกำหนดปริมาณการระบายมลพิษทางอากาศและเงื่อนไข ไปยังหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแล เพื่อเสนอพิจารณาเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตของแหล่งกำเนิดมลพิษ ซึ่งตั้งอยู่เดิมในพื้นที่ และเปิดเผยข้อกำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษและเงื่อนไขที่จัดส่งนั้นต่อสาธารณะ

หากหน่วยงานไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อใช้อำนาจกำกับดูแลหรือสั่งการให้หน่วยงานนั้นดำเนินการ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๐๑ มาตรา ๓๗/๑๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๗ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามประกาศในมาตรา ๓๗/๑๑ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งกำเนิดที่ตั้งอยู่เดิมหรือที่ตั้งขึ้นใหม่ เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ต้องติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการติดตั้งหรือปรับปรุงระบบดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนด

ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใดมีระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศอยู่แล้วก่อนวันที่มีประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแจ้งต่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ มีประกาศ หากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดเห็นว่าระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศที่มีอยู่แล้วยังไม่สามารถติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด

มลพิษทางอากาศมีหน้าที่ต้องดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานอากาศ
สะอาดกำหนด

เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศรายใดซึ่งมิได้อยู่ในประกาศตามวรรคหนึ่ง ติดตั้งหรือปรับปรุงระบบ
ติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศเป็นการเฉพาะรายได้ เมื่อปรากฏว่าแหล่งกำเนิด
มลพิษทางอากาศนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ตั้งอยู่ในพื้นที่อ่อนไหวหรือพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการได้รับผลกระทบ
จากมลพิษทางอากาศ

(๒) มีข้อร้องเรียนจากประชาชน หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าแหล่งกำเนิดดังกล่าว
มีการปลดปล่อยสารมลพิษทางอากาศเกินกว่าค่ามาตรฐานหรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ
หรือสุขภาพของประชาชน

(๓) มีลักษณะการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการผลิตที่มีความเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็
การดำเนินกิจกรรมเป็นครั้งคราวหรือตามฤดูกาล หรือมีกระบวนการผลิตหรือการใช้วัตถุดิบ
หรือเชื้อเพลิงที่อาจส่งผลต่อการปลดปล่อยสารมลพิษทางอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๐๒ มาตรา ๓๗/๑๘

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๘ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ
ตามมาตรา ๓๗/๑๗ มีหน้าที่ส่งข้อมูลจากระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ
ไปยังคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการ
อากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนด โดยให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด
มีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะในรูปแบบที่เข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิ
รับรู้และมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๐๓ มาตรา ๓๗/๑๙

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑๙ ให้คณะกรรมการกำหนดแนวทางในการจัดสรรงบประมาณ ทั้งงบประมาณตามภารกิจ งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ งบประมาณจังหวัด งบประมาณ เพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด งบประมาณภายใต้แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนราชการกรณีฉุกเฉินของกระทรวงการคลัง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด รวมถึง การสนับสนุนจากกองทุน เพื่อให้มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในพื้นที่จังหวัด พื้นที่เฉพาะ เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ เขตประสบมลพิษทางอากาศ พื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศหรือ ในช่วงวิกฤตคุณภาพอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๐๔ หมวด ๔ การลดและควบคุมมลพิษ มีการแก้ไข
ทางอากาศจากแหล่งกำเนิด

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“หมวด ๔

การลดป้องกันและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๐๕ มาตรา ๓๗/๒๐

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๒๐ เพื่อให้การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย รวมถึงการปกป้องสุขภาพของประชาชน และการรักษาคุณภาพอากาศของประเทศ หรือของสาธารณชน โดยสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ บทบัญญัติในหมวดนี้จะครอบคลุม การป้องกัน และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิด

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

[illegible]

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

มีการแก้ไข

“มาตรา ๓๙ ให้ราชองครักษ์ผู้ตรวจราชการแห่งสหประชาชาติและสหประชาชาติ
ตามบทตรา ๓๕ (๒) ดำเนินการให้มีระบบขีปนาวุธต่อต้านอากาศยาน อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือสารวัตถุอันตราย
ของสหประชาชาติหรือประเทศอื่นใด เพื่อควบคุม ขัง สกัด หรือขังสัตว์สงวน หรือสารวัตถุอันตราย
ตามบทตรา ๓๕ (๒) เพื่อป้องกันการเกิดมลพิษตั้งแต่ต้นทาง ให้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน
หน่วยงานของรัฐ และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ต้องควบคุมและส่งเสริมการผลิต
ให้เป็นการผลิตที่สะอาดในภาคอุตสาหกรรม โดยกำหนดนโยบายให้ภาคอุตสาหกรรมใช้เชื้อเพลิง
เครื่องจักร และกระบวนการผลิตที่สะอาด ซึ่งทำให้เกิดการระบายนพิษทางอากาศต่ำ และให้นำ
ข้อกำหนด มาตรการและมาตรฐานในการควบคุมมลพิษทางอากาศตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้มา
ประกอบการกำหนดนโยบายดังกล่าวตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๐๙ มาตรา ๔๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ๕๘ (๒) ปล่องที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตั้งแต่สองร้อยห้าสิบตันต่อวันไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศหรือปล่องที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตั้งแต่สองร้อยห้าสิบตันต่อวันไปตามมาตรฐานควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่กำหนดเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศโดยอาจกำหนดมาตรฐานที่แตกต่างกันสำหรับพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ และพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ

(๒) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่จะต้องถูกควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศออกสู่บรรยากาศ ให้ไม่เกินมาตรฐานตาม (๑)

(๓) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่จะต้องจัดทำรายงานการใช้เชื้อเพลิงและการระบายสารมลพิษทางอากาศ

(๔) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่จะต้องจัดทำแผนการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ

(๕) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่จะต้องจัดให้มีระบบการตรวจสอบการระบายสารมลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่อง

การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามวรรคหนึ่ง (๑) จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจกำหนดมาตรฐานเป็นความเข้มข้น หรืออัตราการระบาย หรือเป็นหลักเกณฑ์ หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษก็ได้

คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในเขตพื้นที่รับผิดชอบหรือพื้นที่เฉพาะซึ่งมีความเข้มงวดมากกว่าหรือเพิ่มเติมชนิดสารมลพิษจากมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามวรรคหนึ่ง (๑) ก็ได้ โดยให้คำนึงถึงการจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศและศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของแต่ละพื้นที่เป็นสำคัญ

๑.๒.๑๑๑ มาตรา ๔๑/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔๑/๑ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจกำหนดให้แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประเภทที่อยู่ในประกาศตามมาตรา ๓๗/๑๑ ซึ่งจะตั้งใหม่ในพื้นที่ ต้องจัดให้มีระบบบำบัด อุปกรณ์ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุม ลด หรือขจัดมลพิษ หรือการระบายสารมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดกำหนด โดยพิจารณาตามหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้พิจารณาใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษที่ดีที่สุดที่มีอยู่สำหรับประเภทอุตสาหกรรมนั้น และพิจารณาจากประสิทธิภาพในการควบคุมมลพิษรวมถึงปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) กรณีพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้พิจารณาใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษที่ทำให้อัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศต่ำที่สุดที่สามารถปฏิบัติได้ โดยพิจารณาจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันสามารถปฏิบัติได้ เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ประกอบการแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจะพิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถบรรลุอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศดังกล่าวได้

แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประเภทที่อยู่ในประกาศตามมาตรา ๓๗/๑๑ ซึ่งตั้งอยู่เดิมในพื้นที่ ให้เจ้าของหรือผู้ประกอบการแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศปฏิบัติตามมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศที่กำหนด และจัดทำแผนปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยในพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้พิจารณาปรับปรุงตามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ และในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้พิจารณาปรับปรุงโดยใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งอาจรวมถึงการใช้เทคโนโลยีตามวรรคหนึ่งตามความจำเป็น การนำระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุมหรือมาตรการอื่น มาใช้เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี และการลดมลพิษทางอากาศโดยรวมของพื้นที่

ในการพิจารณาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดคำนึงถึงประสิทธิภาพในการควบคุมมลพิษ ความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และศักยภาพในการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่ เพื่อให้คุณภาพอากาศเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๑๒ มาตรา ๔๑/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔๑/๒ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษทางอากาศให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจในการทำข้อตกลงโดยสมัครใจกับผู้ประกอบการ โดยข้อตกลงดังกล่าวอย่างน้อยประกอบด้วยเป้าหมายการลดการระบายสารมลพิษทางอากาศที่เข้มงวดกว่าที่กฎหมายกำหนด แผนการปรับปรุงเทคโนโลยีการอบระยะเวลาดำเนินการ และมาตรการติดตามผล

ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมและปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างครบถ้วนมีสิทธิได้รับการพิจารณาสิทธิประโยชน์ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินการตามข้อตกลงโดยสมัครใจและเผยแพร่ต่อสาธารณะ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำข้อตกลงโดยสมัครใจ ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๑๓ มาตรา ๔๑/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔๑/๓ ให้นำหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐกิจศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ เพื่อส่งเสริมการผลิตที่สะอาดในภาคอุตสาหกรรม การปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษทางอากาศให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุม มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

“ให้ทั้งระบบราชการและเอกชนที่สนับสนุนทั้งในส่วนราชการและภาคเอกชน
 ทั่วประเทศ ได้ช่วยกันรณรงค์ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงาน โดยหน่วยงานราชการและเอกชน”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

เพื่อประโยชน์ในทางระบอบค่านิยมทางสังคมซึ่งประกอบไปด้วยในสิ่งที่อยู่ในเขต
สังคม ให้อำนาจทางสังคมซึ่งมีอำนาจที่มั่นคงทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม หรือแนวทางการบริหาร
บริหารทางวัฒนธรรมในสิ่งที่สังคมหรือพื้นที่ที่เกษตรกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ
โดยที่ทางเกษตรกรรมจะช่วยให้ทางเกษตรกรรม พื้นที่ และบริเวณทางวัฒนธรรมในสิ่งที่สังคม
ทางเกษตรกรรมจะช่วยให้ทางเกษตรกรรม พื้นที่ และบริเวณทางวัฒนธรรมในสิ่งที่สังคม
ส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศอย่างมีนัยสำคัญ ให้องค์กรของรัฐซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจัดเตรียม
แผนการรองรับและมีมาตรการบรรเทาผลกระทบแก่ประชาชน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มีการแก้ไข

“มาตรา ๔๔ เพื่อประโยชน์ชนในทศวรรตเนินทรรให้เข็นไปตวงแผนปฏิบัติทรร
ทวาทภทวขมสพิษทกรฮวทตคเณพื้นที่เทศตรตรรม ให้หน้ทวทวเทีชวถบัสัญญท
ทวทรรสรเสริมแสะพัฒนกระบบเทศตรพันรสนัญญทท่วทท ส่วทรรท่วเทศตร
ที่ผลทรทบอช่กสส่วตัญตอระบบเตรซฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อย ทวททททวท
เสพัฒน์กระบบเทศตรพันรสนัญญทท่วทใช้ยังดับโอดชอนโสง เพือชวชช่อ่งกันแสะ
ฮวททวรเพลไนทื่อโสงทรรณีพื้นที่เทศตรตรรมเพือป้องกันการเกิดมลพิษ
ันทางจากแหล่งกำเนิดภาคคมนาคม ให้หน่วยงานของรัฐกำหนดนโยบาย
ัับบรรลเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ อย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (๑) การใช้ยานพาหนะมลพิษต่ำ หรือที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานสะอาด
- (๒) การกำหนดอายุการใช้งานยานพาหนะที่เหมาะสมและมาตรการการจัดการ

(๓) การใช้พลังงานสะอาดหรือน้ำมันเชื้อเพลิงเทียบเท่ามาตรฐานสากล

- (๔) การกำกับดูแลและควบคุมการใช้งานยานพาหนะ เครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรกล

และอุปกรณ์ประกอบของระบบขนส่งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มีการแก้ไข

“มาตรา ๔๕ เพื่อเป็นบทระบอบที่ให้มีเกิดผลกระทบในที่ไม่ได้โดยมิได้รับอนุญาต
ตลอดมาตราบตั้งแต่บัดนี้ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม
ปริมานมลพิษทางอากาศจากภาคคมนาคม ให้กระทรวงคมนาคมและหน่วยงาน
กำหนดมาตรการลดการใช้ยานพาหนะที่ใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิงในเขตเมือง
ใช้ยานพาหนะที่มีมลพิษต่ำ รวมถึงลดการใช้ยานพาหนะส่วนบุคคลและเพิ่มการ
ณะในเขตเมือง

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ ซึ่งกำหนดให้ประเทศไทยเป็นสังคมอุตสาหกรรมและสังคมเทคโนโลยี โดยเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก และส่งเสริมให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ และมีความสามารถในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี

การกำหนดมาตรการลดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึง
การระบายสารมลพิษทางอากาศ ประเภทเทคโนโลยี ระยะเวลาการใช้พื้นที่ ตลอดจนการกำหนด
ค่าธรรมเนียมการเข้าออกพื้นที่จำกัดการระบายสารมลพิษทางอากาศในเมือง ตามความเหมาะสม”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้เพิ่มความ
เป็นมาตรา ๔๕/๓ ดังนี้

“มาตรา ๔๕/๓ เพื่อลดการสะสมของสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ ให้คณะกรรมการ
อากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจในการกำหนดพื้นที่ควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศต่ำในเมือง

การกำหนดมาตรการลดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงการระบาย
สารมลพิษทางอากาศ ประเภทเทคโนโลยี ระยะเวลาการใช้พื้นที่ ตลอดจนการกำหนดค่าธรรมเนียม
การเข้าออกพื้นที่จำกัดการระบายสารมลพิษทางอากาศในเมือง ตามความเหมาะสม”

กรรมวิธีการผู้ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ร่างมาตรานี้ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขกำหนดพื้นที่ควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศต่ำ
ในเมือง เพื่อจำกัดการปล่อยสารมลพิษทางอากาศ อย่างไรก็ตาม หากประกาศดังกล่าวไม่ได้กำหนด
พื้นที่ควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศต่ำในเมืองไว้เป็นการเฉพาะก็อาจทำให้เกิดความไม่ชัดเจน
ในทางปฏิบัติ เพราะในพื้นที่แต่ละเขตจะมีมลพิษทางอากาศในปริมาณที่ไม่เท่ากัน ดังนั้น จึงควรกำหนด
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในแต่ละพื้นที่ให้แตกต่างกัน และผู้ที่สามารถกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่ทำได้ คือ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของกรรมวิธีการ
ผู้สงวนความเห็น (นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์)

๑.๒.๑๒๒ มาตรา ๔๕/๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔๕/๔ เพื่อการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคคมนาคม
ให้รัฐมนตรีโดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการ มีอำนาจประกาศกำหนดเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ

(๒) ประเภทของยานพาหนะที่จะต้องถูกควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศ
ออกสู่บรรยากาศ ให้ไม่เกินมาตรฐานตาม (๑)

(๓) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะที่ผลิตใหม่

(๔) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากเครื่องยนต์ หรือ
เครื่องจักรกลที่ใช้ในระบบขนส่งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง

การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศตามวรรคหนึ่ง
จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพของ
ประชาชนและสิ่งแวดล้อม สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป
ซึ่งอาจกำหนดมาตรฐานเป็นความเข้มข้น หรืออัตราการระบาย หรือหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติในการ
ควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษก็ได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๒๓ มาตรา ๔๕/๕

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔๕/๕ ให้เลขาธิการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
การตรวจสภาพยานพาหนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษทางอากาศ เพื่อติดตามและ
ตรวจสอบให้มีสภาพพร้อมสำหรับการใช้งาน ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศสูงเกินกว่ามาตรฐานควบคุม
การระบายสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องนำไปดำเนินการ
เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๒๔ มาตรา ๔๕/๖

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔๕/๖ เพื่อป้องกันการเกิดมลพิษทางอากาศจากการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรือนายเรือของเรือที่จดทะเบียนในต่างประเทศหรือเรือไทยต้องจัดส่ง
รายงานให้สำนักงานเมื่อเข้ามาในเขตท่าเรือใด ๆ ในน่านน้ำไทย

รายงานตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วยประเภทของเชื้อเพลิงที่ใช้ ระบบควบคุม
การระบายสารมลพิษทางอากาศ และข้อมูลอัตราสิ้นเปลืองเชื้อเพลิง หรืออื่นใด ทั้งนี้ การกำหนด

ประเภทเรือที่ต้องจัดส่งรายงาน หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำรายงาน และระบบติดตามการตรวจสอบความถูกต้องของรายงาน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๒๕ มาตรา ๔๕/๗

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔๕/๗ เพื่อป้องกันการเกิดมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ ในกรณีเจ้าพนักงานอากาศสะอาดพบว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะหรือผู้ควบคุมยานพาหนะเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๓๐/๖ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจแจ้งไปยังนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายโดยเร็ว พร้อมด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบต่อไป”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๒๖ มาตรา ๔๕/๘

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๔๕/๘ ให้นำหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการผลิตการใช้เครื่องมือและเครื่องจักรที่ลดการระบายสารมลพิษทางอากาศ การเพิ่มการใช้ยานพาหนะที่มีมลพิษต่ำหรือขับเคลื่อนด้วยพลังงานสะอาด การกำหนดพื้นที่ควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศในเมือง การใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นภาษีอากรเพื่ออากาศสะอาด ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด เงินชดเชย มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๒๗ ส่วนที่ ๓ มาตรการควบคุมมลพิษ มีการแก้ไข
จากแหล่งกำเนิดประเภท
ยานพาหนะ

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“ส่วนที่ ๓

มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะภาคป่าไม้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๒๘ มาตรา ๔๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๖ ยานพาหนะที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้ติดมลพิษทางอากาศที่เกินมาตรฐานตามที่กระทรวงมหาดไทยหรือปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนดมลพิษทางอากาศที่กำหนดตามพ.ร.บ. ๕๕ (๑) เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดในแหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศภาคป่าไม้เพื่อการบริหารจัดการปัญหาการเผาและแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศสำหรับแต่ละพื้นที่ป่า จัดส่ง และเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เพื่อกำหนดนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ รวมทั้งแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล

ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่ป่า ชนิดป่า ข้อมูลทรัพยากรในป่า

(๒) พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟ พื้นที่แนวกันไฟ พื้นที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการ

เชื้อเพลิง

(๓) พื้นที่ดำเนินการรับรองหรือจัดสรรสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินในลักษณะแปลงรวมโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์หรือรูปแบบในลักษณะอื่น

(๔) พื้นที่ป่าชุมชนที่ได้รับการขึ้นทะเบียน และอยู่ระหว่างขอขึ้นทะเบียน

เก็บหาของป่า
 (๕) ข้อมูลชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ป่า พื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่เลี้ยงสัตว์ พื้นที่
 การเกิดไฟไหม้
 (๖) สถิติจำนวนจุดความร้อน พื้นที่ไฟไหม้ พื้นที่ไฟไหม้ซ้ำซาก และสาเหตุ
 (๗) จำนวนเจ้าหน้าที่ เครื่องมือและอุปกรณ์การป้องกันและดับไฟ และ
 งบประมาณ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๒๙ มาตรา ๔๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๗ ให้เจ้าพนักงานเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้หยุดยั้งพวคนายก
 เพื่อตัดหรือสงวนสิ่งของในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (๒) ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
 สิ่งแวดล้อมประสานการทำงานกับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หน่วยงานของรัฐ
 และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแนวทางการจัดการป่าอนุรักษ์เพื่ออากาศ
 สะอาด และการดำเนินการสำหรับแต่ละพื้นที่ป่าหรือกลุ่มพื้นที่ป่า และผนวกไว้ในแผนจัดการป่า
 ตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า โดยมีเนื้อหา
 ครอบคลุมการดำเนินการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) การเฝ้าระวังป้องกันการเกิดไฟ การจัดทำแนวกันไฟ การบริหารจัดการ
เชื้อเพลิงตามความจำเป็นของป่าแต่ละชนิด
- (๒) การป้องกันและบริหารจัดการไฟแปลงใหญ่ที่ข้ามเขตป่าหรือเขตปกครอง
- (๓) การกำหนดกฎระเบียบกติกาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในป่าอย่างยั่งยืน
- (๔) การจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ
และโครงการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ
- (๕) การจัดทำโครงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและโครงการเกี่ยวกับ
การอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า
- (๖) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและอาชีพที่เสี่ยงต่อการก่อให้เกิดไฟป่า
- (๗) การมีส่วนร่วมและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาป่า การจัดทำระบบการป้องกันไฟ
- (๘) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ ชุมชน และภาคเอกชนในการรักษาและฟื้นฟู
ระบบนิเวศป่า

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

(๖) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ ชุมชน และภาคเอกชนในการรักษาและ
ฟื้นฟูป่าชุมชน

(๗) การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมในการเฝ้าระวัง การลาดตระเวน และการป้องกัน
การเกิดไฟ

กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับ
ประเทศที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านนี้ หรือวิธีที่ควรส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดขึ้นได้ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
วิธีที่ควรส่งเสริมสนับสนุนให้รัฐและภาคเอกชนร่วมกัน

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๓๑ มาตรา ๔๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๔๙ เมื่อเจ้าพนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานของรัฐได้ขอคำสั่งให้เจ้าพนักงาน
ตำรวจตาม มาตรา ๕๕ แล้ว แต่เจ้าพนักงานหรือผู้ตรวจการของเจ้าพนักงานเพิกถอนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว
ให้เจ้าพนักงานสอบสวนหรือผู้ตรวจการของเจ้าพนักงานเพิกถอนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว
ทนายความที่ใช้ในทางคดีของ ทนาย ตูแลของพนักงานนั้น แล้วแต่กรณี โดยวิธี หรือของตัวบุคคล
ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เข้าข้อข้อ เพื่อให้นำมาพิจารณาหรือพิจารณาหรือพิจารณา
ตัวเห็นควรต่อทนายความที่อยู่นอกเขตอำนาจเขตอำนาจไปให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด
ประสานการทำงานกับคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการดำเนินการป่าชุมชนเพื่ออากาศสะอาด โดยมีเนื้อหาครอบคลุมการ
ดำเนินการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) การสร้างเสริมความเข้มแข็งและศักยภาพของชุมชนและองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในการดูแลจัดการป่าชุมชน การจัดทำระบบการป้องกันไฟ

(๒) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ ชุมชน และภาคเอกชนในการดูแลรักษาป่า
ชุมชนและการฟื้นฟูป่าชุมชน

(๓) การสนับสนุนการจัดตั้งป่าชุมชน และการจัดทำแผนจัดการป่าชุมชนที่ขอ
ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยป่าชุมชนโดยมีความเชื่อมโยงกับการดำเนินงานเพื่ออากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มีการแก้ไข

[illegible][illegible]

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาการเพิ่มขึ้นใหม่

“มาตรา ๕๐/๑ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐกิจศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดที่เหมาะสมสำหรับป้อนธุรกิจ ป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าชุมชน เพื่อสนับสนุนการป้องกัน ลดการเผาสร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและอาชีพที่เสี่ยงต่อการก่อให้เกิดไฟป่า การฟื้นฟูระบบ

นิเวศป่า และการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในพื้นที่ป่า ไม่ว่าจะเป็นการจ่ายค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๓๔ ส่วนที่ ๓/๑ ภาคเกษตรกรรม

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๓/๑
ภาคเกษตรกรรม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๓๕ มาตรา ๕๐/๒

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดในแหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศภาคเกษตรกรรมเพื่อการบริหารจัดการปัญหาการเผาในแหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม จัดส่ง และเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เพื่อกำหนดนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ รวมทั้งแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) พื้นที่การเกษตรระดับรายแปลงที่เชื่อมโยงกับหมายเลขประจำแปลงที่ดินสำหรับการปลูกพืชที่มีความเสี่ยงในการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศจากกระบวนการจัดเตรียมแปลงกระบวนการผลิต การเก็บเกี่ยว การจัดการเศษวัสดุทางการเกษตร หรือการตัดไม้ทำลายป่า

(๒) สถานะการครอบครองและสถานะทางกฎหมายของพื้นที่

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร เมล็ดพันธุ์ที่ใช้เพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การรวบรวม การขนส่ง การขายผลผลิต และสถานที่รับซื้อผลผลิต

(๔) วิธีการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตร

(๕) สถิติจำนวนจุดความร้อน พื้นที่เผาไหม้ พื้นที่เผาไหม้ซ้ำซาก และสาเหตุการเกิดไฟไหม้

(๖) พื้นที่แปลงเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ปลอดจากการเผา และมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

(๗) พื้นที่แปลงเกษตรที่มีศักยภาพหรือต้องการปรับระบบการผลิตเป็นระบบเกษตรกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ หรือปรับวิธีการจัดการเศษวัสดุการเกษตรเป็นแบบไม่เผา

(๘) ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจากการเลี้ยงสัตว์และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเชิงพาณิชย์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๓๖ มาตรา ๕๐/๓

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๓ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประสานการทำงานร่วมกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำแผนและดำเนินการปรับโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงในการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ให้มีการเพาะปลูกในพื้นที่ที่เหมาะสม มีระบบการจัดการแปลงการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวโดยไม่มีการเผา มีปริมาณผลผลิตที่เพียงพอต่อความต้องการ และลดความจำเป็นในการขยายพื้นที่เพาะปลูกไปประเทศข้างเคียง

แผนปรับโครงสร้างตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วยแนวทางดำเนินการสำคัญอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกพืชที่เสี่ยงต่อการเผา โดยใช้มาตรการเขตเกษตรเศรษฐกิจตามกฎหมายว่าด้วยเศรษฐกิจการเกษตร พร้อมทั้งกำหนดมาตรการทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการอื่น เพื่อจูงใจ สนับสนุนการเพาะปลูกและการจัดการแปลงให้สอดคล้องกับชนิดพืชและข้อกำหนดต่าง ๆ ในเขตเกษตรเศรษฐกิจ

(๒) ดำเนินการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ปลอดจากการเผา

(๓) จัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับผลผลิตทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร

(๔) พัฒนาตลาดให้เข้า เข้าซื้อ หรือให้บริการเครื่องจักรกลทางการเกษตร เพื่อการจัดการแปลง การเก็บเกี่ยว และการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตร

(๕) จัดทำระบบการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรที่ปลอดจากการเผา และการนำไปใช้ประโยชน์หรือสร้างเป็นรายได้ให้แก่เกษตรกร

(๖) ส่งเสริมระบบตลาดสินค้าเกษตรที่ปลอดจากการเผาและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๗) กำหนดแนวทางและรูปแบบการสนับสนุนของภาคเอกชน เพื่อการพัฒนา
ระบบการเกษตรที่ปลอดจากการเผาและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๓๗ มาตรา ๕๐/๔

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงกำหนดสินค้าเกษตรปลอดการเผาและระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตร เพื่อให้ปลอดจากการเผาในทุกขั้นตอนการผลิต โดยอย่างน้อยให้ประกอบด้วย การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรที่ต้องเข้าสู่ระบบ การรับรองและตรวจสอบการผลิต และการเปิดเผยรายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรที่ผ่านการรับรองต่อสาธารณะ

ผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรที่อยู่ในระบบตรวจสอบย้อนกลับมีหน้าที่ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำระบบบันทึกและจัดเก็บข้อมูลแหล่งที่มาของวัตถุดิบหรือแหล่งเพาะปลูก วิธีการผลิต การแปรรูป การขนส่ง และการจำหน่าย ตลอดจนข้อมูลผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน และเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณะสามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของสินค้าได้

(๒) จัดให้มีการตรวจสอบการผลิตที่ปลอดจากการเผา

(๓) จัดทำรายงานการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และจัดส่งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตรวจสอบ รวมทั้งเปิดเผยรายงานต่อสาธารณะ

การดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๓๘ มาตรา ๕๐/๕

คณะกรรมการเพิ่มชิ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มชิ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๕ เมื่อมีกฎกระทรวงกำหนดสินค้าเกษตรปลอดการเผา ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรรับซื้อสินค้าเกษตรที่มาจากการเผา เว้นแต่เป็นการเผาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการการเผาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนด ตามมาตรา ๕๐/๘”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- เมื่อมีการออกกฎกระทรวงกำหนดสินค้าเกษตรปลอดการเผาแล้ว ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรรับซื้อสินค้าเกษตรที่มาจากการเผา ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากบทนิยามศัพท์คำว่า “ผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตร” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบธุรกิจการแปรรูป จำหน่าย การนำเข้า หรือการส่งออกผลิตผลทางการเกษตรแล้ว อาจจะทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าวได้รับผลกระทบในทางปฏิบัติ และเกษตรกรไม่สามารถแข่งขันทางการค้ากับต่างประเทศได้

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้

- การออกกฎกระทรวงกำหนดสินค้าเกษตรปลอดการเผา มีหลักการที่สำคัญ ๒ ประการ ได้แก่ ๑) การคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และ ๒) คำนึงถึงความสมดุล รวมถึงความเป็นธรรมในการผลิตสินค้าเกษตร อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้ห้ามการเผาในทุกกรณี หากแต่อนุญาตให้เผาหรือใช้ไฟในพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ในช่วงปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิต หรือการจัดการแพร่ระบาดของศัตรูพืช หรือในพื้นที่ไร่หมุนเวียน ทั้งนี้ ในอนาคตหากภาคเกษตรสามารถปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรจนเข้าสู่มาตรฐานปลอดจากการเผาได้ ก็จะทำให้สินค้าเกษตรนั้นเป็นที่ยอมรับในตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มชิ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๓๙ มาตรา ๕๐/๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๖ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กำหนดเป้าหมายพื้นที่การดำเนินงานในแผนปฏิบัติการป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัดตามแผน ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรตามมาตรา ๕๐/๓ ในแต่ละจังหวัดและแต่ละปี เพื่อเป็นกรอบ ในการจัดทำโครงการและการขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ และให้จัดทำแนวทาง และมาตรการสนับสนุนการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการ ของแต่ละพื้นที่ โดยอย่างน้อยให้มีมาตรการ ดังต่อไปนี้

(๑) การรับรองสิทธิและความมั่นคงในการใช้ประโยชน์ที่ดิน

(๒) การจัดรูปแบบเพื่อรองรับการใช้เครื่องจักรเก็บเกี่ยว การเพาะปลูกในรูปแบบ ที่ปลอดจากการเผา

(๓) เงินทุนและสินเชื่อเพื่อการปรับปรุงโครงสร้างการผลิต

(๔) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

(๕) พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์

(๖) ความรู้และเทคโนโลยีที่สนับสนุนการเกษตรที่ปลอดจากการเผา

ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการไม่เผาหรือ สร้างปัญหามลพิษทางอากาศ รวมทั้งเงื่อนไขอื่นตามที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๔๐ มาตรา ๕๐/๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๗ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานของรัฐและคณะกรรมการ ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทบทวน ปรับปรุงหรือกำหนดมาตรการใด ๆ ด้านการส่งเสริม อุดหนุน หรือการให้สินเชื่อด้านการเกษตรที่เชื่อมโยงกับเงื่อนไขการไม่เผา หรือไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๔๑ มาตรา ๕๐/๘

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมต้องไม่เผาเพื่อเก็บเกี่ยวหรือจัดการแปลง เว้นแต่เป็นการเผาสำหรับพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ในช่วงปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตหรือการเผาเพื่อกำจัดการแพร่ระบาดของศัตรูพืช หรือในพื้นที่ไร่นาหมื่นเวียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการการเผาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการการเผาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดช่วงระยะเวลาที่จะให้ดำเนินการ ประเภท กิจกรรม พื้นที่ เงื่อนไข และการควบคุมดูแลการเผา พื้นที่เกษตรกรรมที่ต้องมีการติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ การปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด การรายงานผล และเงื่อนไขอื่นที่จำเป็น

เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศภายในระยะเวลาที่กำหนดเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลและติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามวรรคหนึ่ง

ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดนำข้อมูลการเผาสำหรับพื้นที่เกษตรกรรมมาประกอบการจัดทำพื้นที่เป้าหมายการปรับโครงสร้างการผลิตที่จะกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาสารมลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัด โดยมีเป้าหมายเพื่อควบคุมและลดการเผาให้เหลือน้อยที่สุดในแต่ละปีและแต่ละพื้นที่”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปลงสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่เกษตรกรรมมีวิธีการอย่างไร และบุคคลใดจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการติดตั้งหรือปรับปรุงระบบดังกล่าว

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- การติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการการเผาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนด แต่มีได้หมายความว่าพื้นที่เกษตรกรรมทุกแห่งต้องติดตั้งหรือปรับปรุงระบบดังกล่าว ส่วนพื้นที่เกษตรกรรมใดต้องติดตั้งหรือปรับปรุงระบบนี้ขึ้นอยู่กับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจะเป็นผู้กำหนด ซึ่งตามปกติแล้วจะเป็นพื้นที่เกษตรกรรมขนาดใหญ่ที่มีเงินทุนหมุนเวียนเป็นจำนวนมาก

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๔๒ มาตรา ๕๐/๙

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมจะต้องจัดการสารมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามแนวทางการบริหารจัดการที่สำนักงานประกาศกำหนด

แนวทางการบริหารจัดการตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดประเภทกิจกรรม หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขอื่นที่จำเป็น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๔๓ มาตรา ๕๐/๑๐

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๑๐ การทำเกษตรพันธสัญญาใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่มีผลกระทบอย่างสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อม ให้สำนักงานประมวลสรุปมาตรการป้องกันและลดการระบายสารมลพิษทางอากาศและลดผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัด และมาตรการในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรพันธสัญญา เพื่อกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาเกษตรพันธสัญญาตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา

ในกรณีไม่มีการกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาเกษตรพันธสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาเกษตรพันธสัญญา และให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรพันธสัญญาดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา

ในกรณีที่ผลผลิตทางการเกษตรอาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่มีผลกระทบอย่างสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อม และมีได้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาการผลิตผลทางการเกษตรประเภทนั้น เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๔๔ มาตรา ๕๐/๑๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๑๑ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐกิจกำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐกิจเพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ เพื่อลดการเผา การปฏิบัติตามข้อกำหนดภายในเขตเกษตรเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่ระบบเกษตรที่ไม่เผาและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรแบบไม่เผา ไม่ว่าจะเป็นภาชีอกรเพื่ออากาศสะอาด ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือหรือมาตรการอื่น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๔๕ ส่วนที่ ๓/๒ ภาคเมือง

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๓/๒
ภาคเมือง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๔๖ มาตรา ๕๐/๑๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๑๒ เพื่อให้การบริหารจัดการอากาศสะอาดในแหล่งกำเนิดภาคเมืองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ให้กระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการวางผังเมือง การออกแบบเมือง การบริหารจัดการพื้นที่เมือง การใช้ประโยชน์ในที่ดิน และการอนุญาตก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคหรือกิจกรรมโครงการขนาดใหญ่ ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจ โดยคำนึงถึงเป้าหมายของการพัฒนาเมืองอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชนตามบทบัญญัติในส่วนนี้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๔๗ มาตรา ๕๐/๑๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๑๓ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเมืองอากาศสะอาด เพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน ให้คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ คณะกรรมการ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดนโยบายหรือแนวทางให้เกิดการจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยอย่างน้อยประกอบด้วย

(๑) จัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติในการ กำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน

(๒) พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ การพัฒนา ระบบขนส่งสาธารณะรองที่เชื่อมโยงระบบขนส่งสาธารณะหลัก อย่างเหมาะสมและเพียงพอ รวมทั้ง การพัฒนาทางสัญจรอื่นด้วยทางน้ำ ทางเท้า และทางจักรยาน ที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ของประชาชนได้โดยปลอดภัยและสะดวก

(๓) ส่งเสริมหรือสนับสนุนการใช้นานพาหนะหรือเครื่องยนต์ที่ปราศจากมลพิษ ทางอากาศแทนยานพาหนะหรือเครื่องยนต์ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๔) สนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเทคโนโลยีเพื่อการบำบัดมลพิษทางอากาศ ที่ต้นเหตุระดับชุมชน

(๕) กำหนดแนวทางการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้นำพลังงานแสงอาทิตย์ หรือพลังงานสะอาดมาใช้กับอาคารและสิ่งปลูกสร้าง

(๖) ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการคัดเลือกชนิดพันธุ์ไม้และปลูกพันธุ์ไม้ที่ช่วย ในการดูดซับมลพิษทางอากาศหรือทำให้เกิดอากาศสะอาดร่วมกับการออกแบบพื้นที่หรืออาคาร รวมทั้ง ให้มีการอนุรักษ์และดูแลรักษาพื้นที่ในเมืองที่มีต้นไม้ใหญ่ทั้งในพื้นที่ของรัฐและเอกชน

(๗) ป้องกันและจัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจากการก่อสร้าง รื้อถอน โครงสร้างพื้นฐานหรืออาคาร และการใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ในพื้นที่ก่อสร้าง

(๘) ป้องกันและจัดการแก้ไขปัญหาการเผาที่ทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดนโยบายหรือ แนวทางการบริหารจัดการอากาศสะอาดในเมือง การสร้างและประสานเครือข่ายภาคประชาชน ระบบอาสาสมัครเพื่อการจัดการอากาศสะอาด การเฝ้าระวัง และแจ้งเตือนมลพิษทางอากาศโดยนำ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ การติดตามตรวจสอบการอนุญาตก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคหรือ ดำเนินกิจกรรมโครงการขนาดใหญ่ การเผยแพร่และสนับสนุนองค์ความรู้สู่สถานศึกษาทุกระดับ และประชาชนโดยทั่วไป

การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการป้องกันและจัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจากการก่อสร้าง รื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานหรืออาคาร และการใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ในพื้นที่ก่อสร้าง ตามวรรคหนึ่ง (๗) ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๔๘ มาตรา ๕๐/๑๔

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๑๔ การจัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนตามมาตรา ๕๐/๑๓ (๑) โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) การกำหนดนโยบายการวางผังเมืองและการออกแบบเมืองที่คำนึงถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเมืองหรือฐานเมืองกับมลพิษทางอากาศในเมือง โดยรวมถึงความหนาแน่นของอาคาร ความสูงของอาคาร รูปแบบของอาคาร การจัดวางกลุ่มอาคาร ขนาดถนนและการวางแนวถนน การจัดวางพื้นที่โล่ง การหมุนเวียนของมลพิษทางอากาศในเมือง

(๒) การกำหนดแผนที่ภูมิอากาศเมือง โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

(ก) ด้านลม ที่ส่งผลต่อการแลกเปลี่ยนอากาศสะอาดในพื้นที่โล่งและกลุ่มอาคาร

(ข) ด้านความร้อน โดยการควบคุมความหนาแน่น พื้นที่โล่งว่าง พื้นที่สีเขียวเพื่ออากาศสะอาด การปรับปรุงสิ่งแวดล้อมเพื่อการอยู่อาศัย ให้เกิดสภาวะน่าสบายและลดปริมาณความร้อน

(ค) ด้านมลพิษทางอากาศ โดยการลดการระบายและลดความเข้มข้นของสารมลพิษทางอากาศ

(๓) การกำหนดพื้นที่จำกัดการระบายสารมลพิษทางอากาศในเมือง เพื่อลดการสะสมของมลพิษทางอากาศในเมือง

(๔) การกำหนดพื้นที่สีเขียวเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งมีขนาดพื้นที่ และสัดส่วนพื้นที่ที่เหมาะสมในเมือง โดยต้องเป็นพื้นที่ที่ปกคลุมด้วยพืชพรรณเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ ทั้งในพื้นที่ของรัฐและเอกชนตามความเหมาะสม เพื่อให้เมืองมีสภาพแวดล้อมและคุณภาพอากาศที่ดี ทั้งนี้ ไม่รวมถึงพื้นที่เกษตรกรรมสำหรับการเกษตร

(๕) การกำหนดพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีโอกาสเกิดความเปลี่ยนแปลงในเชิงลบหากได้รับผลกระทบไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป

(๖) การกำหนดพื้นที่สுகภาวะในเมืองที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ เพื่อเอื้อต่อสுகภาพที่ดีในทุกมิติ และส่งเสริมให้เกิดระบบสுகภาพชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๔๙ มาตรา ๕๐/๑๕

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๑๕ การจัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน ให้ดำเนินการตามกระบวนการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ ร่วมกันกำหนดนโยบายและเป้าหมายเกี่ยวกับแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และให้คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ นำนโยบายและเป้าหมายดังกล่าวไปใช้ประกอบการจัดทำหรือปรับปรุงธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง ผังนโยบายระดับประเทศ และผังนโยบายระดับภาค

(๒) ให้คณะกรรมการวิชาการร่วมกับคณะกรรมการผังเมือง จัดทำแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน ซึ่งรวมถึงแนวทางการนำแนวปฏิบัติข้างต้นไปใช้ประกอบการจัดทำหรือการปรับปรุงผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะตามความจำเป็น เหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ และให้เสนอคณะกรรมการ เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๓) เมื่อคณะกรรมการมีมติเห็นชอบตาม (๒) แล้ว ให้คณะกรรมการผังเมือง คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด กรมโยธาธิการและผังเมือง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง นำแนวปฏิบัติดังกล่าวไปใช้ในการประกอบการจัดทำหรือการปรับปรุงผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะต่อไป

(๔) หากคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด พบว่าผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะใด ไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติในการจัดทำแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด รายงานต่อสำนักงานเพื่อพิจารณาโดยเร่งด่วน และรายงานผลการพิจารณานั้นต่อคณะกรรมการ เพื่อให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปรับปรุงผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะนั้นต่อไป

ในการจัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่สนับสนุนข้อมูลด้านที่ดิน ข้อมูลผังเมือง และข้อมูลอื่นใดที่จำเป็น รวมทั้งให้สำนักงานมีหน้าที่รวบรวมข้อมูล

แหล่งกำเนิดมลพิษต่าง ๆ และข้อมูลอื่นใดที่จำเป็นต่อการจัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนและแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนด้วย”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๕๐ มาตรา ๕๐/๑๖

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๑๖ เพื่อให้การบริหารจัดการอากาศสะอาดในเมืองสอดคล้องกับการจัดทำผังเมืองของประเทศ และระบบสุขภาพแห่งชาติ ให้คณะกรรมการจัดทำข้อเสนอการบริหารจัดการอากาศสะอาดในเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพต่อคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองและต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๕๑ มาตรา ๕๐/๑๗

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๑๗ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการนำแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนไปประกอบการจัดทำหรือปรับปรุงผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะตามมาตรา ๕๐/๑๕ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสนับสนุนงบประมาณ หรือร่วมลงทุนกับภาคเอกชน หรือภาคประชาชนในกิจกรรมโครงการที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติข้างต้น ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๕๒ มาตรา ๕๐/๑๘

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๕๐/๑๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐกิจกำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาเมืองอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่ดี การปฏิบัติตามแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาด การใช้ยานพาหนะที่มีมลพิษต่ำ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การใช้พลังงานสะอาด ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๕๓ ส่วนที่ ๔ มาตรการควบคุมมลพิษ

มีการแก้ไข

จากแหล่งกำเนิดประเภท

มลพิษข้ามแดน

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“ส่วนที่ ๔

มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทมลพิษข้ามแดน”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๕๔ มาตรา ๕๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและบริหารจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศข้ามแดนให้ครอบคลุมทุกมิติ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจบริหารจัดการร่วมกันอย่างบูรณาการในโดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชน หรือรัฐต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ในทวิภาคีหรือพหุภาคี หรือมาตรการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๓ เสวทอสงหรือผู้ตรอบตบรอนแหสรงทำเนิตงสนพิษทวงฮกทตจนฮก
รพชฮกพนรสัทรที่ทอให้เทิดหรือสิส่นทอให้เทิดทวลงสนพิษทวงฮกทตแพฐทะระฮกซ่วทง
ในรพชฮกพนรสัทรนทอให้เทิดดวลงเสียหพอขต่อสิ่งแวดส์ยหงหรือสุขภอพณรวัยชองปรรชพชน
ในรพชฮกพนรสัทรให้ทีฮวกเสวทอสงหรือผู้ตรอบตบรอนแหสรงทำเนิตงสนพิษนั้นไปให้ผู้ทะทำดวลงผิต
และตั้งรับโทยตวมที่ท่ทหนได้ไ้ในพรชรชบัญญัตินี้ในรพชฮกพนรสัทร และตั้งรับผิตชชชดใช้
ต่าสินไห่งทดแทน หรือค่อเสียหพอเพีชทวนั้นเพื่อให้มีการบริหารจัดการแก้ไขปัญหามลพิษ
ทางอากาศข้ามแดน ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการต่างประเทศ
กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ในการประสานงาน
ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรต่างประเทศ องค์กร
ระหว่างประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อควบคุมและลดสาเหตุการเกิดปัญหามลพิษทางอากาศ
ข้ามแดน การคาดการณ์และติดตามตรวจสอบสถานการณ์มลพิษทางอากาศข้ามแดน หรือดำเนินการ
อื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ค่าสินไหมทดแทนทางหรืออัตราเสียหยาบตามวรรคหนึ่ง นอกเหนือที่ได้อธิบายผิดชอบ
ต่อผู้เสียหายบรรดาบุคคลแล้ว ให้ทบตามสมควรจนถึงตัวใช้สอยทั้งหมดยุติให้ชดเชยซึ่งรัฐต้องชดเชยไป
ท้ายทรัพย์สินยึด ชดเชย เสียตามสัญญาเสีย หรือเสียหยาบทางเศรษฐกิจสูง ทวงสิ่งแฉกสิ่งของ ทวง
สุขภาพชนพลเมืองประชาชนและบรรดาชนพลสัตว์ ไม่เว้นการแพร่กระจายของมลพิษนั้นจนเกิดสภาพ
การกระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทาง
อากาศหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าเกิดจากเหตุสุดวิสัยปรารถนาทราบชั้นกรรมชาติหรือภัย
สงครามที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือป้องกันได้ในกรณีที่น่าปรากฏว่า การก่อมลพิษทางอากาศข้ามแดน
ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างร้ายแรง ให้กระทรวง
การต่างประเทศและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการใช้มาตรการด้านความสัมพันธ์ระหว่าง
ประเทศ การเจรจาระหว่างประเทศ การใช้ความสัมพันธ์ทางการทูต และความตกลงระหว่างประเทศ
ที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกหรือมีพันธกรณี เพื่อให้มีการบริหารจัดการแก้ไขปัญหามลพิษ
ทางอากาศข้ามแดนอย่างเร่งด่วน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กระทรวงการต่างประเทศ
และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสนองต่อคณะกรรมการทราบ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

[illegible]

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

การดำเนินการจัดเก็บและรักษาข้อมูลให้เป็นไปตามรูปแบบและวิธีการที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๕๒ ประกาศกำหนด โดยต้องจัดเก็บเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันที่ได้มีการวางสินค้าในในตลาดในราชอาณาจักรหรือส่งออกสินค้าไปยังนอกราชอาณาจักร หรือในกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าซึ่งมีกำหนดวันหมดอายุไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผลิตสินค้า ให้จัดเก็บและรักษาข้อมูลดังกล่าวเป็นระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ผลิตภัณฑ์หรือสินค้านั้นหมดอายุ หรือในกรณีที่เป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าซึ่งเน่าเสียง่ายให้เก็บรักษาข้อมูลไว้น้อยกว่าหกเดือน

ข้อมูลสารสนเทศและเอกสารตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วยสาระสำคัญอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) คำอธิบายผลิตภัณฑ์หรือสินค้า รวมถึงชื่อทางการค้า ประเภทของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง รายชื่อผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่นำมาใช้ หรือเป็นองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าแปรรูปนั้น ๆ

(๒) ปริมาณของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีส่วนประกอบมากกว่าสิบรายการขึ้นไป ให้ผู้ประกอบการแจ้งแต่เฉพาะส่วนประกอบหลักซึ่งหมายถึงส่วนประกอบที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่เกี่ยวข้องเกินกว่าร้อยละห้าของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่เกี่ยวข้อง

(๓) พิกัดทางภูมิศาสตร์ของแปลงปลูกของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร หรือสินค้าอื่นใด รวมถึงวันที่และระยะเวลาในการผลิตและเก็บเกี่ยว

(๔) ชื่อ ที่อยู่ และข้อมูลในการติดต่อขององค์กรธุรกิจ หรือบุคคลซึ่งจัดหาผลิตภัณฑ์หรือสินค้า และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน

(๕) คำรับรองพร้อมทั้งข้อมูลที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ว่าการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร หรือสินค้าอื่นใดนั้นปราศจากการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน

เมื่อมีการร้องขอจากสำนักงาน ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ในการให้ข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ ตามที่ร้องขอ เพื่อตรวจสอบถึงความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และความโปร่งใสของข้อมูล รวมถึงข้อมูลสารสนเทศและเอกสารที่มีการจัดเก็บในระบบ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๖๐ มาตรา ๕๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๗ พระราชกำหนดวางผังเขตผังเมืองมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ ให้ที่ซึ่งเป็นที่ตั้งพระราชกำหนดในราชชนนสัตว์ และให้ตั้งสภามณฑล หรือสภามณฑลที่มีเขตอำนาจในพระราชกำหนดที่ดีตั้งแต่ที่ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ตรวจทาน และวิเคราะห์ข้อมูลที่จัดเก็บตามมาตรา ๕๖ รวมถึงข้อมูลอื่นที่จำเป็น เพื่อประเมินความเสี่ยงว่าผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ต้องการจำหน่ายในตลาดหรือส่งออกนั้นก่อให้เกิดหรือรวมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน การประเมินความเสี่ยงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๕๕ ประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

(๑) ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดในประเทศและในประเทศคู่ค้า และการถูกกำหนดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ

(๒) การปรึกษาหารือและการมีส่วนร่วมของชุมชนตลอดจนผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศและมลพิษทางอากาศข้ามแดน

(๓) ความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทาน ขั้นตอนในการผลิต ตลอดจนการตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์หรือสินค้า ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๔) ความเสี่ยงที่ผลิตภัณฑ์หรือสินค้า ถูกนำไปผสมหรือปนกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอื่น ซึ่งไม่สามารถระบุถึงที่มาของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศหรือถูกผลิตในพื้นที่ที่มีการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๖๑ มาตรา ๕๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๕๘ ผู้เสียหายที่มีสิทธิฟ้องร้องดำเนินคดีต่อพระราชกำหนดวางผังเมืองมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ ให้ทนายความหรือทนายที่ในกรณีที่เกิดการประเมินความเสี่ยงตามมาตรา ๕๗ บ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่อการทำให้เกิดหรือรวมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศและมลพิษทางอากาศข้ามแดน ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ในการดำเนินมาตรการและกระบวนการต่าง ๆ ตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง (๓) และ (๔) อย่างเหมาะสมกับระดับและขนาดของความเสี่ยง ตลอดจน

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑.๒.๑๖๓ มาตรา ๖๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖๐ ทวิฯ พ้องรื่องดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดตมขมวตวร ๕๓ และขมวตวร ๕๕ ให้มีข้อขุดตมวตวรขึ้นนับแต่วันที่ขมตพิททางอากาศเข้ามในราชอาณาจักร เมื่อพนังงานอัยการยื่นฟ้องผู้กระทำผิดให้เรียกค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ที่รัฐต้องจ่ายไปทั้งหมดไป ในตวรตเตชตทให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐกิจศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดนอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงการผลิต การพัฒนาระบบการตรวจสอบห่วงโซ่อุปทาน ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ไม่ว่าจะเป็นการให้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล เงินช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งทุน มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น

ขุดตสที่ไ้รับตวรตเตชตทผู้กระทำผิดตมขมวตวรในขมวตทนี้ สขมวตทขึ้น ตวรตทให้พนังงานอัยการตวรเรียกค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายที่ตนเองต้องประสขมวต ในตวรตเตชตทขมตพิทพ้องรื่องพนังงานอัยการที่ไ้ และให้พนังงานอัยการไ้รับตวรขมวตทนี้ ตวรตทให้ขมตพิทตเตชตทตวรตทในตวรตทขมตพิท โดยขมตทขึ้นตวรตทขมตพิทตทพิทตทตเตชตท

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- คณะกรรมาธิการตัดข้อความในร่างมาตรานี้ที่กำหนดว่า “การฟ้องร้องดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด... ให้มีอายุความ ๑๐ ปีนับแต่วันที่มลพิษทางอากาศเข้ามาในราชอาณาจักร เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้กระทำความผิดให้เรียกค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ที่รัฐต้องจ่ายไปทั้งหมดในคราวเดียวกัน...” ออก แล้วได้นำไปกำหนดไว้ในร่างมาตราอื่นหรือมีการกำหนดหลักการทำงานเดียวกันไว้ในร่างมาตราอื่นหรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- คณะกรรมาธิการได้ปรับปรุงโครงสร้างเนื้อหาสาระของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยนำเรื่องการฟ้องร้องดำเนินคดีเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งในราชอาณาจักรของผู้ก่อมลพิษทางอากาศและผู้เกี่ยวข้องมากำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจน และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นแล้ว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๖๔ มาตรา ๖๐/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๐/๑ ให้สำนักงานจัดทำรายงานสถานการณ์ประเมินผลกระทบที่เกิดจากมลพิษทางอากาศข้ามแดน และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดนต่อคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๖๕ ส่วนที่ ๕ แหล่งกำเนิดอื่น

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๕
แหล่งกำเนิดอื่น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๖๖ มาตรา ๖๐/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๐/๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยการป้องกันและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิชาการมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษอื่น หรือกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดอื่น โดยให้เป็นไปตามหลักวิชาการ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจจะกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมหรือการใช้ประโยชน์ในแต่ละพื้นที่ก็ได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๖๗ หมวด ๕ เขตเฝ้าระวังและเขตประสบ มีการแก้ไข
มลพิษทางอากาศ

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“หมวด ๕

เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศและเขตประสบมลพิษทางอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๖๘ มาตรา ๖๐/๓

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๐/๓ ให้รัฐมนตรีโดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการกำหนดเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศและเขตประสบมลพิษทางอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๖๙ มาตรา ๖๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖๑ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขสำหรับมาตรการเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ”

ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องพื้นที่ใดมีคุณภาพอากาศไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศและมีข้อมูลแสดงถึงแนวโน้มจะเกิดภาวะมลพิษทางอากาศซึ่งอาจเกิดผลกระทบเสียหายต่อสุขภาพหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีอำนาจพิจารณาประกาศกำหนดให้ท้องพื้นที่นั้นเป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนด

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศร่วมกับหน่วยงานของรัฐกระทำการใดอันมีผลเป็นการควบคุม ระวัง หรือขจัดมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๗๑ มาตรา ๖๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖๒ ให้คณะกรรมการบริหารจังหวัดที่มีเขตอุตสาหกรรมประเภท
หัตถ์เทศน์และเรือนไม้สำหรับทำหัตถ์เทศน์ให้ทั้งที่ไม่เป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศ

ในกรณีที่ปรากฏว่าทั้งพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศที่คุณภาพอากาศเกิน
เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและส่งผล
กระทบต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง และไม่มีแนวโน้มที่มลพิษทางอากาศลดลง หรือเกิดปัญหา
หัตถ์เทศน์และเรือนไม้สำหรับทำหัตถ์เทศน์รุนแรงมากขึ้นและไม่สามารถแก้ไขปัญหาโดยแผนที่มีอยู่ได้ ให้ทรง
ตั้งชุดของมลพิษและเขตคณะกรรมการบริหารจังหวัดที่มีเขตอุตสาหกรรมประเภทหัตถ์เทศน์และเรือนไม้
มีอำนาจประกาศในพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดให้ทั้งพื้นที่นั้นเป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศ
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารจังหวัดที่มีเขตอุตสาหกรรมประเภทหัตถ์เทศน์และเรือนไม้กำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ไม่ดำเนินการประกาศให้พื้นที่
เป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศภายในเวลาอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่
นั้นเป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศแทนได้ และให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดปฏิบัติ
ตามหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖

เมื่อสถานการณ์มลพิษทางอากาศในพื้นที่นั้นไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ออกตามมาตรา ๖๐/๓
ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี พิจารณาออกประกาศยกเลิก
เขตประสมมลพิษทางอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖๓ เมื่อมีการประกาศให้ท้องพื้นที่ใดเป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมาธิการหรือทนายความหรือหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศภายในหกสิบวันเพื่อประโยชน์ต่อการเร่งรัดจัดการแก้ไขปัญหาให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็ว และมีที่บรรดาหนังสือหรือคำสั่งต่อไปนี้ ทั้งนี้ แผนปฏิบัติการอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศตามชนิดต่าง ๆ แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอยู่ในเขตประกอบมลพิษทางอากาศ พฤติกรรมของประชากรตามมลพิษทางอากาศที่รบกวน รวมถึงผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ การสังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน เป้าหมายการลดมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีนัยสำคัญในพื้นที่

[illegible]

(๒/๑) มาตรการการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

(๓) ทำการรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์และกำหนดมาตรการ
ที่หน่วยงานและส่วนที่เกี่ยวข้องกับพรรคและขั้วพลังประชาชน และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในเขตประสบพิษ
ทางอุตสาหกรรม เขตอุตสาหกรรมที่ประมาณการงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการลด ขจัดมลพิษ ฟื้นฟู
สภาพสิ่งแวดล้อม และเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ

(๓/๑) แนวทางการจัดการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

(๔) จัดระบบบริการสุขภาพรองรับผู้ที่เสี่ยงต่อโรคทางเดินหายใจได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบทางสุขภาพจากมลพิษทางอากาศ

(๕) จัดให้มีหอประชุมกลางแจ้งพื้นที่ปลอดภัยที่เพียงพอรองรับประชาชนหรือกลุ่มผู้เปราะบาง และในพื้นที่เสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบจากสงครามกลางเมือง

(๖) เพื่ังจัดให้มีช่องทางและรูปแบบการสื่อสารข้อมูลสถานการณ์มลพิษทางอากาศ การเฝ้าระวังผลกระทบต่อสุขภาพ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่
ที่เขยวักยสทวณทวรณนมลพิษทวรชวทวต ทวรณนสรวรณนผลตทวรทวตต่อสุขภาพ และข้อมูลตวรทว
ทวรชวทวต ที่เพ็นประโยชน์เพิมขึ้น

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศ ให้สำนักงานให้คำแนะนำและช่วยเหลือตามความจำเป็น

การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศให้ได้รับบุดหนุนจากกองทุนสิ่งแวดล้อม และให้สำนักงานประสานงานกับกระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงพลังงาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรืองบประมาณในรูปแบบอื่นที่สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๗๓ มาตรา ๖๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖๔ พระราชบัญญัติพื้นที่ที่ควบคุมมลพิษในส่วนนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่ง
ท้องที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดกรุงเทพมหานคร และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษของกรุงเทพมหานคร
ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศ
ในพื้นที่ที่ควบคุมมลพิษ และให้เป็นเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษของกรุงเทพมหานคร
วิธีพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมลพิษในพื้นที่ที่ควบคุมมลพิษ

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครผู้ว่าราชการจังหวัด
ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลท้องที่รับผิดชอบพื้นที่ที่ไม่ใช่เขตประสมมลพิษทางอากาศมีอำนาจ
ออกคำสั่งให้บุคคลใดที่เป็นเจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแห่งหนึ่ง
แห่งใดในท้องที่จังหวัดพื้นที่ดังกล่าว ระงับการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ หยุด หรือปิด
การดำเนินกิจการที่เป็นต้นเหตุ หรือระงับการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ
และมีอำนาจสั่งการให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศร่วมกับ
หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดที่ระงับการกระทำหรือร่วมทั้งการใด ๆ อันมีผลเป็นการควบคุม ระงับ
หรือขจัด มลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น หรือสั่งปิดกิจการที่เป็นต้นเหตุ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภามีพระราชประสงค์เห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาพัฒนาฯ ราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

(๕) ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๖๖ วรรคแรก บัญญัติว่า “ผู้ใดกระทำความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำคุกปรับ หรือกระทำความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำคุกปรับ” ซึ่งข้อความดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นเพียงการกำหนดโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำคุกปรับ สำหรับผู้กระทำความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำคุกปรับ เท่านั้น ไม่ได้หมายความว่า ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกเกินสามปี หรือปรับเกินสามพันบาท หรือทั้งจำคุกปรับ จะต้องได้รับโทษจำคุกเกินสามปี หรือปรับเกินสามพันบาท หรือทั้งจำคุกปรับ เสมอไป

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๑

ภาชีอากรเพื่ออากาศสะอาด ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้สำนักงาน
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมความร่วมมือกับ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต
กรมศุลกากร หรือหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากรทุกประเภท กำหนดแนวทาง
ในการใช้มาตรการทางภาษีอากรในการเพิ่ม หรือลด หรือยกเว้นภาษีอากรดังกล่าว เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
อากาศสะอาด”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๘๑ มาตรา ๖๘/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๒ ในกรณีที่การดำเนินการในมาตรา ๖๘/๑ ไม่สามารถบรรลุผลให้คณะกรรมการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตรา แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมาย กฎกระทรวง หรือกฎหมายลำดับรองอื่นใดเพื่อเพิ่ม ลด หรือยกเว้นฐานภาษีหรืออัตราภาษีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอากาศสะอาดได้โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรประเภทนั้น ๆ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๘๒ ส่วนที่ ๒ ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๒

ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๘๓ มาตรา ๖๘/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือผู้ประกอบการ สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด

(๑) เชื้อเพลิงฟอสซิล และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

(๒) ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๓) เครื่องจักรอุตสาหกรรมที่ใช้ น้ำมัน ก๊าซ ถ่านหิน หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๔) สิ้นค้าหรือผลิตผลทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการแปรรูปของผลิตผลทางการเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร เฉพาะที่มีข้อมูลเชื่อมโยงกับการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๕) สารเคมีที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๖) สิ้นค้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดอันมีแนวโน้มอย่างสูงในการระบายสารมลพิษทางอากาศ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสิ้นค้า ผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม รวมถึงการทบทวนเปลี่ยนแปลงในเรื่องดังกล่าวตามวรรคหนึ่งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์

ให้สำนักงานส่งข้อมูลเกี่ยวกับประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสิ้นค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมสรรพสามิต หรือกรมศุลกากรเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลสิ้นค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากรด้วย เพื่อความถูกต้องและไม่เกิดความซ้ำซ้อน

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๘๔ มาตรา ๖๘/๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๔ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการ กิจกรรม หรือบริการ ดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด

(๑) การพลังงานและปิโตรเลียม

(๒) การเหมืองแร่

(๓) การใช้ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ และทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๔) การผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิงจากถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๕) การเผาในภาคเกษตรกรรม

(๖) การเผาที่มีใช้ในภาคเกษตรกรรม

(๗) การก่อสร้างและรื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานและอาคาร

(๘) การอื่นใดอันมีแนวโน้มอย่างสูงในการระบายสารมลพิษทางอากาศ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท รายการ หรือขนาดสำหรับกิจการ กิจกรรม หรือบริการที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด รวมถึงการทบทวนเปลี่ยนแปลง ในเรื่องดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ ซึ่งอาจกำหนดให้มีความแตกต่างในแต่ละพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมก็ได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๘๕ มาตรา ๖๘/๕

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๕ ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ตามมาตรา ๖๘/๓ หรือมาตรา ๖๘/๔ เกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีนำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นพร้อมกับการนำเข้าตามกฎหมาย ว่าด้วยศุลกากร

(๒) กรณีการผลิตสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีสรรพสามิต ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วย ภาษีสรรพสามิต

(๓) กรณีสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของหน่วยงานของรัฐหรือส่วนราชการอื่นใดในอันที่จะต้องมีการเรียกเก็บภาษี หรือค่าธรรมเนียม^{๑๖} ตามกฎหมาย ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นพร้อมกับการเสียภาษี หรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย ว่าด้วยกรณันั้น

(๔) กรณีกิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่น นอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้ถือว่า ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการ กิจกรรมหรือบริการได้รับอนุญาตให้ระบายหรือจะระบายหรือได้ระบายสารมลพิษทางอากาศ จากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตามปริมาณสารมลพิษที่ประเมินได้ตามสูตรการคำนวณ ที่คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ประกาศกำหนด

^{๑๖} คณะกรรมการธิการได้มีใบแทรกแก้ไขรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ขอแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. มาตรา ๖๘/๕ (๓) โดยตัด “ค” ในบรรทัดที่ ๓ ออก

กรณีคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ มีอำนาจประกาศกำหนดความรับผิดชอบในอันที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดให้ต่างจาก กรณีที่กำหนดใน (๑) และ (๒) ก็ได้

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ มีอำนาจประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการกำหนดความรับผิดชอบในการเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศ สะอาดตาม (๓) และ (๔)”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๘๖ มาตรา ๖๘/๖

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๖ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต หรือผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือผู้ประกอบการที่ต้องเสียภาษี หรือค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการตามกฎหมายอื่น แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามปริมาณ ตามมูลค่า หรือตามปริมาณและมูลค่าของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๖๘/๓ ไม่เกินอัตรา ค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าธรรมเนียม เพื่ออากาศสะอาดเกิดขึ้นตามมาตรา ๖๘/๕ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม และการคำนวณ ปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ และให้มีการทบทวนกฎกระทรวงทุกปี”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๑๘๗ มาตรา ๖๘/๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๗ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๖๘/๔ มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามปริมาณสารมลพิษทางอากาศที่ได้จากการประเมินการระบายสารมลพิษทางอากาศออกสู่บรรยากาศหรือตามการประเมินมูลค่าของต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้ายไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเกิดขึ้นตามมาตรา ๖๘/๕ (๔)

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดและการคำนวณปริมาณสารมลพิษทางอากาศและมูลค่าต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้ายเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ และให้มีการทบทวนกฎกระทรวงทุกปี ซึ่งอาจกำหนดให้มีความแตกต่างในแต่ละพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมก็ได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๘๘ มาตรา ๖๘/๘

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๘ การกำหนดประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๖๘/๓ และกิจการ กิจกรรม หรือบริการ ตามมาตรา ๖๘/๔ ที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามมาตรา ๖๘/๖ และมาตรา ๖๘/๗ ให้คำนึงถึงหลักการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- (๑) ปริมาณสารมลพิษทางอากาศที่ระบายหรือจะระบายออกสู่บรรยากาศ
- (๒) ความเป็นพิษหรือความเป็นอันตรายของสารมลพิษทางอากาศที่ระบายหรือจะระบายออกสู่บรรยากาศ
- (๓) สถานการณ์สิ่งแวดล้อม ปัญหามลพิษทางอากาศ ความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และศักยภาพในการรองรับสารมลพิษทางอากาศในแต่ละพื้นที่
- (๔) ผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษและผู้บริโภค
- (๕) ทางเลือกของผู้บริโภคต่อสินค้า ผลิตภัณฑ์ กิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่นที่ไม่ก่อมลพิษทางอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๘๙ มาตรา ๖๘/๙

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๙ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ตามมาตรา ๖๘/๖ ให้กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด และให้นำวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บ ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับ กับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการเรียกเก็บได้ โดยง่าย ไม่ซับซ้อน และไม่เป็นการระงับเกินสมควรแก่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและหน่วยงาน ผู้ทำหน้าที่จัดเก็บค่าธรรมเนียม

ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บ ให้หน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการออกกฎหมายหรือระเบียบนั้นโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๙๐ มาตรา ๖๘/๑๐

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๑๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ตามมาตรา ๖๘/๗ ให้กรมสรรพสามิต หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือสำนักงานที่มีหน้าที่เรียกเก็บ ภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการ แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศ สะอาดและให้นำวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต หรือกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดด้วยโดยอนุโลม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการเรียกเก็บได้ โดยง่าย ไม่ซับซ้อน และไม่เป็นการระงับเกินสมควรแก่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและหน่วยงาน ผู้ทำหน้าที่จัดเก็บค่าธรรมเนียม

ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บ ให้หน่วยงาน ของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการออกกฎหมายหรือระเบียบนั้นโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๙๑ มาตรา ๖๘/๑๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๑๑ ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ดังนี้

(๑) ผู้นำเข้าให้มีหน้าที่ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด พร้อมกับการยื่นแบบและชำระภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดสำหรับผลิตภัณฑ์ หรือสินค้า ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีสรรพสามิต ให้มีหน้าที่ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดพร้อมกับการยื่นแบบและชำระภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

(๓) ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องสำหรับสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ ที่จะต้องเสีย ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในอันที่จะต้องมีการเรียกเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้มีหน้าที่ ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดพร้อมกับการยื่นแบบและชำระภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๔) ผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาต สำหรับกิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่นนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้มีหน้าที่ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศ สะอาดภายในระยะเวลาที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ถัดจากเดือนที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสีย ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเกิดขึ้น ให้แก่สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐที่สำนักงานประกาศ กำหนด

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดแบบสำหรับชำระค่าธรรมเนียม สถานที่ ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม รวมถึงวิธีชำระค่าธรรมเนียมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เศรษฐศาสตร์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๙๒ มาตรา ๖๘/๑๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๑๒ ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่ต้องเสียเบี้ยปรับในกรณีและอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ได้ยื่นแบบรายการชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ

(๒) ในกรณีที่ไต่ยื่นแบบรายการชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลา แต่จำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของค่าธรรมเนียมที่ชำระขาดไปนั้น

เบี้ยปรับตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศหลักเกณฑ์การงด หรือลดลงได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๙๓ มาตรา ๖๘/๑๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๘/๑๓ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ไม่ชำระค่าธรรมเนียมหรือชำระภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือชำระไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องชำระ นอกจากจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของจำนวนเงินที่ค้างชำระ หรือชำระภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินที่ขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดชำระจนถึงวันที่ชำระ แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องเสีย

ในการคำนวณระยะเวลา เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

การเสียเงินเพิ่มและอัตราเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ให้งดหรือลดลงได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๑๙๔ มาตรา ๖๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๖๙ เงินค่าธรรมเนียมและรายได้อื่น ๆ ของเทศบาลในหมวดนี้ เพื่ออากาศสะอาดที่เรียกเก็บตามมาตรา ๖๘/๙ และมาตรา ๖๘/๑๐ เบี้ยปรับตามมาตรา ๖๘/๑๒ เงินเพิ่มตามมาตรา ๖๘/๑๓ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเรียกเก็บกำหนดหน่วยงานที่ทำหน้าที่เรียกเก็บ ร้อยละห้าของจำนวนค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บ และส่วนที่เหลือให้นำส่งเข้ากองทุน และให้ได้รับยกเว้น ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อให้ใช้เป็นงบประมาณอุดหนุนและสนับสนุนการป้องกันและ แก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในเขตพื้นที่ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และเขตประจวบคีรีขันธ์”

มีการพิจารณาขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้คงไว้ตามร่างเดิม

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น เห็นควรให้คงร่างมาตรานี้ไว้ตามเดิม เพราะการนำส่ง ค่าธรรมเนียมและรายได้ต่าง ๆ ตามความในหมวดนี้เข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาตินั้น เป็นไปตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งบัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน สามารถกู้ยืมเงินเพื่อนำไปจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสียอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้ง กองทุนอากาศสะอาดขึ้นเป็นการเฉพาะอีก

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้

- การจัดตั้งกองทุนเพื่ออากาศสะอาดมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นกลไกในการบริหารจัดการคุณภาพอากาศสะอาดให้ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมภารกิจในทุกมิติ ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับการใช้เงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะเห็นได้ว่ากองทุนดังกล่าวให้ความสำคัญกับการบำบัดอากาศเสีย จึงไม่อาจ สนับสนุนและรองรับการบริหารจัดการคุณภาพอากาศสะอาดในเชิงรุกได้อย่างครบถ้วนและทันทั่วทั้งที่ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการจัดตั้งกองทุนอากาศสะอาดขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อให้ มีเงินมาใช้สำหรับแก้ไขปัญหาและยกระดับคุณภาพอากาศสะอาดในประเทศให้เกิดความยั่งยืน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๙๕ ส่วนที่ ๓ การจัดสรร การซื้อขาย และ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
การโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษ
ทางอากาศในพื้นที่ควบคุม
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๓

การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๙๖ มาตรา ๖๙/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการควบคุมปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศโดยรวมของพื้นที่ ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้พื้นที่ทั้งหมดหรือบางส่วนของพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศเกินศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ หรือพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศตามมาตรา ๓๗/๗ และมีจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกี่ยวข้องเพียงพอเป็นพื้นที่ที่มีการนำระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศมาใช้ได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์

เพื่อป้องกันมิให้มีพื้นที่ที่มีการระบายสารมลพิษทางอากาศเกินศักยภาพการรองรับ หรือมิให้พื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศมีคุณภาพอากาศเสื่อมโทรมลงจนกลายเป็นพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่นั้นมีการนำระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศมาใช้ในการจัดการมลพิษทางอากาศได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์

หน่วยงานที่กำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่หรือคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดอาจเสนอพื้นที่ที่เข้าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งและวรรคสองมายังสำนักงานเพื่อพิจารณาดำเนินการก็ได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๙๗ มาตรา ๖๙/๒

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒ การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ โดยอาจกำหนดให้แตกต่างกันระหว่างพื้นที่ตามมาตรา ๖๙/๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

ประกาศตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศรวมทั้งหมดที่อนุญาตให้แหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่ และช่วงระยะเวลาเป้าหมาย

(๒) ชนิดของสารมลพิษทางอากาศ

(๓) ประเภทและขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษ

(๔) การจัดสรรสิทธิให้แก่แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอยู่เดิมอาจใช้วิธีการจัดสรรโดยไม่คิดมูลค่าตามปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศในอดีต การจัดสรรผ่านระบบการประมูล การจัดสรรแบบผสม หรือโดยวิธีการอื่น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการซื้อขายหรือการโอนสิทธิ

(๕) การได้มาซึ่งสิทธิในการระบายมลพิษของสารมลพิษทางอากาศใหม่ รวมถึงอัตราส่วนระหว่างสิทธิที่ต้องได้มากับปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศที่คาดการณ์ไว้ของแหล่งกำเนิดมลพิษใหม่

(๖) ข้อกำหนดของระบบติดตามตรวจสอบ การรายงาน การเก็บบันทึกข้อมูล และหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวข้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๙๘ มาตรา ๖๙/๓

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓ ในกรณีที่จะมีการเพิ่มแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใหม่ในพื้นที่ตามมาตรา ๖๙/๑ วรรคหนึ่ง จะกระทำได้อันเมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้นได้รับสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอยู่เดิมในพื้นที่มากกว่าปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศที่แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใหม่ประเมินไว้ โดยอาจได้สิทธิมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศเดิมแหล่งเดียวหรือหลายแหล่งรวมกันได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๑๙๙ มาตรา ๖๙/๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๔ ให้สำนักงานมีหน้าที่กำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศรวมทั้งหมดที่อนุญาตในพื้นที่ และปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศสำหรับรายการหรือโครงการ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ควบคุมตามมาตรา ๖๙/๒”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๐๐ มาตรา ๖๙/๕

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๕ ในการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศยื่นคำขอต่อสำนักงานพร้อมด้วยข้อมูลการระบายสารมลพิษทางอากาศ แผนการลดการระบายสารมลพิษทางอากาศ และข้อมูลอื่นตามที่ประกาศตามมาตรา ๖๙/๒

ให้สำนักงานพิจารณาจัดสรรสิทธิโดยคำนึงถึงปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศรวมทั้งหมดที่อนุญาตให้แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ ประสิทธิภาพในการควบคุมมลพิษทางอากาศของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศและความเป็นไปได้ในการลดการระบายสารมลพิษทางอากาศ รวมทั้งให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการควบคุม

หรือปรับปรุงคุณภาพอากาศของแต่ละพื้นที่ตามที่กำหนดในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ และการจัดการเพื่ออากาศสะอาดระดับจังหวัด

สำนักงานอาจจำกัดสิทธิที่จะจัดสรรให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศได้ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศเคยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หรือมีประวัติการระบายสารมลพิษทางอากาศเกินค่าที่กฎหมายกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๐๑ มาตรา ๖๙/๖

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๖ ให้สำนักงานจัดให้มีระบบทะเบียนกลางเพื่อรวบรวมและบริหารจัดการข้อมูลการถือครอง การโอน และการใช้สิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ ทั้งนี้ สำนักงานต้องแจ้งหน่วยงานตามกฎหมายที่กำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้น และต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะ เว้นแต่เป็นข้อมูลที่อาจกระทบต่อความลับทางการค้า

ให้ระบบทะเบียนกลาง อย่างน้อยประกอบด้วยระบบการซื้อขายและโอนสิทธิการระบายสารมลพิษทางอากาศแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถประมวลผลและบันทึกธุรกรรมได้โดยอัตโนมัติ โดยการซื้อขายและโอนสิทธิจะมีผลทันทีเมื่อได้ดำเนินการผ่านระบบดังกล่าว”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๐๒ มาตรา ๖๙/๗

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๖๙/๕ มีหน้าที่ถือครองสิทธิให้เพียงพอกับปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศจริง รายงานข้อมูลการระบายสารมลพิษทางอากาศ และจัดเก็บข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้อย่างน้อยห้าปี”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๐๓ มาตรา ๖๙/๘

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๘ ในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๖๙/๒ ในระดับพื้นที่ ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายที่กำหนดดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่นั้น และเจ้าพนักงานอากาศสะอาด มีอำนาจเข้าตรวจสอบการตรวจวัดและการรายงานการระบาย สารมลพิษทางอากาศ และความถูกต้องของข้อมูลที่รายงานต่อระบบทะเบียน

ให้หน่วยงานตามกฎหมายที่กำหนดดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ สำนักงาน หรือคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจเรียกให้เจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบาย สารมลพิษทางอากาศชี้แจงหรือส่งข้อมูลเพิ่มเติม พิจารณาข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงาน ของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบในพื้นที่ ทั้งนี้ หากพบการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือ เงื่อนไขที่กำหนด ให้มีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบ ไม่ดำเนินการตามคำสั่งหรือมีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้สำนักงาน มีอำนาจสั่งระงับการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ หรือการประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี

ให้หน่วยงานตามกฎหมายที่กำหนดดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ รายงานการดำเนินงานตามวรรคสองและวรรคสามให้สำนักงานทราบและแจ้งคณะกรรมการอากาศสะอาด จังหวัดทราบ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๐๔ ส่วนที่ ๔ หลักประกันความเสี่ยง

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

หรือความเสียหาย

อันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๔

หลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๐๕ มาตรา ๖๙/๙

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๙ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและลดผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการหรือกิจกรรมที่มีการระบายสารมลพิษทางอากาศซึ่งอาจมีผลกระทบหรืออาจเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญที่ต้องจัดให้มีหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๐๖ มาตรา ๖๙/๑๐

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข รูปแบบ การวางหลักประกัน จำนวนเงิน การจัดเก็บหลักประกัน วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้มีการเยียวยา ความเสียหายและการฟื้นฟู และการถอนคืนหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ของกิจการหรือกิจกรรมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์

ในการออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงขนาดของกิจการหรือกิจกรรมที่กำหนดให้ต้องประกันความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ หรือทรัพยากรธรรมชาติ ชีวิต สุขภาพ และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อเยียวยาความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และบุคคล ซึ่งได้รับผลกระทบ หรือเพื่อการฟื้นฟู หรือเพื่อให้พื้นที่ที่ประกอบกิจการกลับสู่สภาพเดิม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๐๗ มาตรา ๖๙/๑๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๑ การวางหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ต้องกระทำก่อนการอนุญาตประกอบกิจการ หรือในกรณีที่ดำเนินกิจการอยู่แล้ว ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ประกอบการกิจการจัดให้มีหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มีประกาศและเมื่อการประกอบกิจการสิ้นสุดลง ผู้ประกอบการมีสิทธิถอนคืนการประกันความเสี่ยงหรือได้รับหลักประกันคืนหากไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๐๘ ส่วนที่ ๕ ระบบฝากไว้ได้คืน

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๕
ระบบฝากไว้ได้คืน”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๐๙ มาตรา ๖๙/๑๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๒ เพื่อให้การจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเป็นระบบครบวงจร และเพื่อหลีกเลี่ยงการเผาในที่โล่งหรือการทำลายด้วยวิธีอื่นอันก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใช้ระบบฝากไว้ได้คืนสำหรับสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์

ระบบฝากไว้ได้คืน ได้แก่ ระบบการเรียกเก็บเงินจากผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ผู้จัดจำหน่ายหรือผู้บริโภคสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เป้าหมายไว้เป็นการชั่วคราวเพื่อเป็นการประกันว่าสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้นั้นจะไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ และให้คืนเงินแก่ผู้นำสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้มาคืนเพื่อนำไปจัดการอย่างเหมาะสม

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดชนิด ประเภท หรือลักษณะของสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้ที่ต้องถูกเรียกเก็บเงินไว้ชั่วคราวและจำนวนเงินที่เรียกเก็บ สินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้ที่คืนและจำนวนเงินที่มีสิทธิได้รับคืน รวมทั้งหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเรียกเก็บเงินและการคืนเงินดังกล่าวโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจและวิธีการในการเรียกเก็บเงินและการคืนเงินดังกล่าวโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจ
ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๙ มาใช้กับเงินที่เรียกเก็บจากระบบฝากไว้ได้คืนตาม
ส่วนนี้โดยอนุโลม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๑๐ มาตรา ๖๙/๑๓

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจในการ กำกับดูแลสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการโอนหรือรับโอน สินค้าชนิด ประเภท หรือลักษณะที่ต้องถูกเรียกเก็บเงินตามมาตรา ๖๙/๑๒ ตลอดจนมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการเรียกเก็บเงินหรือคืนเงินตามระบบฝากไว้ได้คืนโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เศรษฐกิจ

ให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจแต่งตั้งบุคคล หรือนิติบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการนำระบบฝากไว้ได้คืนเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคล ดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบที่คณะกรรมการเศรษฐกิจประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๑๑ ส่วนที่ ๖ มาตรการอุดหนุน สนับสนุน คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
ส่งเสริม หรือช่วยเหลือกิจกรรม
เพื่ออากาศสะอาด

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๖

มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การกำหนดให้คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด จัดทำรายละเอียดการใช้มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชนเป็นการชั่วคราว เพื่อส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชน ในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริมให้มีอากาศสะอาดนั้น มีวิธีการ มาตรการ หรือมีการกำหนดรายละเอียดไว้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้

- การจัดทำรายละเอียดการใช้มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชนเป็นการชั่วคราว ของคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด มีหลักการที่สำคัญคือลดหรือป้องกันมลพิษทางอากาศ โดยการปรับโครงสร้างการผลิต เปลี่ยนชนิดพืชที่เพาะปลูก นำเศษวัสดุเหลือใช้จากการเกษตรที่เผาไปใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ รวมถึงกำหนดมาตรการและอุดหนุนผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๑๒ มาตรา ๖๙/๑๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๔ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชน ในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริมให้มีอากาศสะอาด เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านไปสู่กิจการและกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด ให้คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์จัดทำรายละเอียดการใช้มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชน เป็นการชั่วคราว ดังต่อไปนี้

(๑) การให้เงินอุดหนุน เงินช่วยเหลือ หรือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำแก่กิจการและกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งรวมถึงการใช้จ่ายพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักร เทคโนโลยีที่ช่วยลด

มลพิษทางอากาศ เครื่องจักรกลการเกษตรที่ส่งผลต่อการลดการเผาในที่โล่ง การนำเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และการรวบรวมผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วมากำจัดให้ถูกต้อง หรือหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่เพื่อลดปริมาณของเสียที่จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๒) การลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการ ที่ลงทุนเพื่อลดการก่อมลพิษทางอากาศ ดีกว่ามาตรฐานที่กำหนด

(๓) การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บตามกฎหมายอื่น สำหรับกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด ตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจได้ร้องขอให้หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ออกกฎหมายเพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือค่าธรรมเนียมดังกล่าว

(๔) การให้เงินอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริมเพื่อสร้างเครือข่ายประชาชน หรือชุมชน หรือเพื่อกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด

(๕) การให้เงินอุดหนุน ช่วยเหลือ หรือส่งเสริมโครงการเพื่ออากาศสะอาดแก่บุคคล หรือชุมชน

(๖) การให้การช่วยเหลือ เสริมสร้างความร่วมมือ ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี เพื่ออากาศสะอาด แก่รัฐบาล องค์การของรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ชุมชน หรือเกษตรกร เพื่อลดผลกระทบจากมลพิษทางอากาศข้ามแดน

(๗) การให้เงินอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔

(๘) การอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือในกิจกรรมอื่นใดเพื่ออากาศสะอาด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๑๓ ส่วนที่ ๗ การลดหย่อน ยกเว้น และการแจ้ง คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่
ประเมินเรียกเก็บค่าธรรมเนียม

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๗

การลดหย่อน ยกเว้น และการแจ้งประเมินเรียกเก็บค่าธรรมเนียม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๑๔ มาตรา ๖๙/๑๕

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๕ ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดมีสิทธิขอลดหย่อน หรือขอคืนค่าธรรมเนียมสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขอลดหย่อนหรือการขอคืนค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ โดยนำจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้เสียไปแล้วสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์มาหักออกจากจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้น

ในกรณีที่จำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้เสียไปแล้วสำหรับวัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการลดหย่อนตามวรรคสองเกินกว่าจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องเสีย ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมมีสิทธิได้รับคืนเงินค่าธรรมเนียมนั้น

การยื่นคำร้องขอลดหย่อน หรือขอคืนเงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๑๕ มาตรา ๖๙/๑๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๖ รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทหรือชนิดเดิมหรืออีกประเภทหรืออีกชนิดหนึ่งซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก

(๓) สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร

(๔) สินค้า ผลิตภัณฑ์ กิจกรรม หรือกิจกรรมอื่นใดที่ไม่มีความเหมาะสมที่ต้องจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามความมุ่งหมายและเจตนารมณ์ของเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์

การยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๑๖ มาตรา ๖๙/๑๗

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๗ ผู้ใดเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดหรือเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด หรือเงินอื่นนั้นไม่ใช่ว่าเป็นการเสียค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นตามการประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามปีนับแต่วันชำระค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่น โดยให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสารหลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่อสำนักงานเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืนให้คืนเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

ในกรณีที่สำนักงานพิจารณาเห็นสมควรจะส่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องส่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระค่าธรรมเนียมนั้น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๑๗ มาตรา ๖๙/๑๘

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๘ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าธรรมเนียม เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ

(๑) ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมมิได้ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๒) ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

(๓) ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินค่าธรรมเนียม โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณค่าธรรมเนียม

เมื่อประเมินแล้ว ให้เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียม

ในกรณีที่ปรากฏว่าเงินค่าธรรมเนียมที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้คืนเงินค่าธรรมเนียมให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ และให้ผู้ได้รับคืนเงินค่าธรรมเนียมมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราที่เปลี่ยนแปลงได้ตามอัตราตลาดไม่เกินร้อยละห้าต่อปีโดยไม่คิดทบต้น และมีให้เกินกว่าจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้รับคืน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๑๘ มาตรา ๖๙/๑๙

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๑๙ การประเมินค่าธรรมเนียมของเจ้าพนักงานประเมิน ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่เลขาธิการอนุมัติให้เลื่อนหรือขยายออกไป แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่มีกรณียื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๑๙ ส่วนที่ ๘ การอุทธรณ์การประเมิน

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๘
การอุทธรณ์การประเมิน”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๒๐ มาตรา ๖๙/๒๐

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๐ ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๒๑ มาตรา ๖๙/๒๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๑ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จากบัญชีผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖๙/๒๒

กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยอาจได้รับการแต่งตั้งอีกก็ได้แต่ไม่เกินสองวาระ และให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นใหม่

ถ้ามีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นอีกในระหว่างที่กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแทนจำนวนที่ว่างลง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๒๒ มาตรา ๖๙/๒๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๒ ให้สำนักงานดำเนินการสรรหาผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้าน เศรษฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ นิติศาสตร์ การบริหารจัดการธุรกิจหรือการบัญชี ที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศหรือสิ่งแวดล้อม และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามอย่างน้อย ดังนี้

(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีผลงานหรือ ประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพหรืออาชีพในสาขาที่เชี่ยวชาญไม่น้อยกว่าสิบปี

(๒) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีทัศนคติเหมาะสมแก่การทำหน้าที่ผู้พิจารณาอุทธรณ์

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ที่อาจมีผลประโยชน์ขัดกันต่อการทำหน้าที่ผู้พิจารณา อุทธรณ์

(๔) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

การสรรหากรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้สำนักงานพิจารณาจำนวนที่เหมาะสม และเพียงพอแก่การดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๒๓ มาตรา ๖๙/๒๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๓ ให้องค์คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วยกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ไม่น้อยกว่าสามคนจากรายชื่อกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ได้ยื่นอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงาน เป็นฝ่ายเลขานุการ

จำนวนกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในแต่ละองค์คณะ ให้คำนึงถึงประเด็นความซับซ้อน ยุ่งยากของอุทธรณ์ จำนวนทุนทรัพย์ในการอุทธรณ์ และความรู้ความเชี่ยวชาญในการพิจารณาอุทธรณ์ ในเรื่องนั้น ๆ การมีส่วนได้ส่วนเสียหรือการขัดกันแห่งผลประโยชน์ของกรรมการแต่ละรายกับเรื่องที่อุทธรณ์ หรือผู้อุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๒๔ มาตรา ๖๙/๒๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๔ ในการพิจารณาอุทธรณ์การประเมิน ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำนึงถึงเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ความเป็นธรรมต่อผู้ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ และสถานการณ์ความรุนแรงของมลพิษทางอากาศเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการโต้แย้งสิทธิดังกล่าวตามสมควร

เว้นแต่ผู้อุทธรณ์มีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ในกรณีเป็นที่สงสัยหรือต้องตีความบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดทั้งปวงตามกฎหมายนี้ ให้ตีความในทางที่เป็นคุณต่อผู้ที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเป็นสำคัญ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๒๕ มาตรา ๖๙/๒๕

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง

บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามที่สำนักงานประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๒๖ มาตรา ๖๙/๒๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๒๗ มาตรา ๖๙/๒๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๗ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน ระยะเวลาดังกล่าวจะขยายออกไปอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลปกครองได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

การพิจารณาอนุมัติการขยายระยะเวลา ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติการขยายให้แล้วเสร็จก่อนครบระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันตามวรรคหนึ่ง และมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงการขยายระยะเวลาดังกล่าว ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอนการประเมินหรือแก้การประเมิน ให้ผู้อื่นอุทธรณ์เสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ในกรณีที่สั่งไม่รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิได้วินิจฉัย

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๒๘ มาตรา ๖๙/๒๘

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๘ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการฟ้องคดีต่อศาลไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดไว้ก่อนหรือศาลมีคำสั่งเป็นการอื่น ถ้าเลขาธิการพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่เลขาธิการได้สั่งให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามวรรคหนึ่งไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์เพื่อประวิงการเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด หรือมีการกระทำการโอน ขาย จำหน่าย หรือยกย่ายทรัพย์สิน เลขาธิการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๒๙ มาตรา ๖๙/๒๙

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๒๙ ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดหรือเงินซึ่งต้องเสียหรือนำส่งตามหมวดนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว ถ้ามิได้เสียหรือนำส่ง ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดค้างชำระ

เพื่อให้ได้รับชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดค้างชำระ ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบเสียค่าธรรมเนียมได้ทั่วราชอาณาจักรโดยมิต้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง อำนาจดังกล่าวเลขาธิการจะมอบหมายให้บุคคลใดก็ได้

วิธีการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และเงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดค้างชำระ ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีอำนาจสั่งยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบค่าธรรมเนียมได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้อง ขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง และเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดจะมอบหมาย อำนาจดังกล่าวให้บุคคลใดก็ได้ จะเป็นการให้อำนาจเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด มากเกินไปหรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- การให้อำนาจเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามร่างมาตรานี้ สอดคล้องกับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๓๐ ส่วนที่ ๙ เจ้าพนักงานประเมินและ
เรียกเก็บค่าธรรมเนียม
เพื่ออากาศสะอาด

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๙

เจ้าพนักงานประเมินและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้มีการจัดตั้ง “สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศ สะอาด” ซึ่งเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญ อย่างไรก็ตาม การจัดตั้งสำนักงานดังกล่าวอาจต้องใช้งบประมาณ ในการบริหารจัดการเป็นจำนวนมาก จึงมีข้อสังเกตว่าจะคุ้มค่าหรือกระทบต่อภาระด้านงบประมาณของ ทางราชการหรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- การจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดนั้น จะโอนบุคลากร ของกรมควบคุมมลพิษที่มีอยู่เดิมมาปฏิบัติงานในสำนักงานนี้โดยมิได้บรรจุหรือแต่งตั้งบุคลากรใหม่ ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ก่อให้เกิดภาระด้านงบประมาณแต่อย่างใด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๓๑ มาตรา ๖๙/๓๐

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๐ ในการประเมินค่าธรรมเนียมนิตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่ยังไม่แล้วเสร็จ จะกระทำต่อไปก็ได้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีสินค้า ผลิตภัณฑ์ กิจกรรมหรือกิจกรรมที่หลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียน ชุกซ่อนอยู่ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่การค้นในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง เมื่อได้รับอนุมัติจากเลขาธิการแล้วจะค้นในเวลาใดก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร ข้อมูล หลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องใช้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

(๔) นำสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ในโรงงาน โรงงานอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน สถานประกอบการ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(๕) ยึดหรืออายัดสินค้า ผลิตภัณฑ์ บัญชี เอกสาร ยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เป็นหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีจนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ โดยทรัพย์สินที่ยึดไว้ ให้เจ้าพนักงานประเมินเก็บรักษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การกำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินมีหน้าที่และอำนาจตามร่างมาตรานี้ เช่น เข้าไปในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร ข้อมูลหลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณา ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ บัญชี เอกสาร ยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียน ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ เพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าพนักงานประเมินใช้หน้าที่และอำนาจโดยมิชอบ

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- คณะกรรมการกำหนดให้เจ้าพนักงานประเมินมีหน้าที่และอำนาจตามร่างมาตรานี้ เช่น เข้าไปในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร ข้อมูลหลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณา ยึดหรืออายัดผลิตภัณฑ์ บัญชี เอกสาร ยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๓๒ มาตรา ๖๙/๓๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานประเมินต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวของเจ้าพนักงานประเมิน ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๓๓ มาตรา ๖๙/๓๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๒ ให้เจ้าพนักงานประเมินเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๓๔ หมวด ๖/๑ กองทุนอากาศสะอาด

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“หมวด ๖/๑
กองทุนอากาศสะอาด”

มีกรรมการการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดหมวด ๖/๑
ออกทั้งหมด

กรรมการการผู้ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การจัดตั้งกองทุนอากาศสะอาดซึ่งเป็นกองทุนหมุนเวียนขึ้นใหม่อาจส่งผลเสียต่อระบบการเงินการคลังในระยะยาว เพราะไม่ได้ผ่านกลไกการขอจัดตั้งตามที่พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอจัดตั้งทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี” จึงทำให้คณะรัฐมนตรีไม่ได้พิจารณาผลกระทบต่อระบบการเงินการคลังของประเทศ ดังนั้น การจัดตั้งกองทุนอากาศสะอาดจึงควรดำเนินการตามที่พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียนฯ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนอากาศสะอาด ซึ่งการจัดตั้งกองทุนดังกล่าวจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินจากงบประมาณแผ่นดิน จึงมีข้อน่าพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ซึ่งจะเสนอได้ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรีหรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

๑. กองทุนอากาศสะอาดจะประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน เช่น เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ โดยจะจัดสรรให้เพียงครั้งเดียวตามความเหมาะสม เงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

อย่างไรก็ดี คณะกรรมการไม่ได้มีความประสงค์ที่จะเก็บเงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเป็นหลัก แต่ระยะเริ่มต้นอาจมีการเก็บเงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเป็นจำนวนมาก เพราะยังไม่มีมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น การจัดตั้งกองทุนอากาศสะอาดจึงไม่ได้ก่อให้เกิดภาระด้านงบประมาณแต่อย่างใด

๒. พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ให้หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอจัดตั้งทุนหมุนเวียนที่ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคลเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนเพื่อพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี” และมาตรา ๔ บัญญัติว่า “ในพระราชบัญญัตินี้... “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ส่วนราชการสังกัดรัฐสภาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียนประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี” ซึ่งเมื่อพิจารณาจากบทนิยาม คำว่า “หน่วยงานของรัฐ” จะเห็นได้ว่าไม่ได้หมายความรวมถึงคณะกรรมการการ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการการกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนอากาศสะอาด จึงไม่จำเป็นต้องเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการนโยบายการบริหารทุนหมุนเวียน แต่อย่างใด

๓. ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ทั้ง ๗ ฉบับ ที่เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการ เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินซึ่งนายกรัฐมนตรีได้มีคำรับรองตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๓ วรรคสอง บัญญัติไว้แล้ว

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๓๕ มาตรา ๖๙/๓๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนอากาศสะอาด” มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยการใช้เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการและแนวทางอื่นที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชน และเพื่อป้องกันและแก้ไขที่สาเหตุต้นทางของปัญหาการเกิดมลพิษทางอากาศที่แหล่งกำเนิดมลพิษ การบรรเทาความเดือดร้อนเสียหาย การช่วยเหลือในการดำเนินการทางคดี”

มีกรรมการการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๓๓ ออกทั้งมาตรา

กรรมการการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๓๖ มาตรา ๖๙/๓๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๔ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เงินที่ได้รับหรือเรียกเก็บจากเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดอื่นใดนอกจาก (๒)

(๔) เงินค่าปรับ เบี้ยปรับ หรือค่าปรับเป็นพินัยที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เงินค่าสินไหมทดแทนหรือเงินค่าเสียหายที่ได้รับอันเนื่องมาจากการฟ้องร้องดำเนินคดีเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ รวมถึงเงินชดเชยและเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับคืนจากผู้เสียหายตามมาตรา ๖๙/๓๕ (๑๑)

(๖) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากบุคคล หรือองค์กรอื่นทั้งในและนอกราชอาณาจักร รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๗) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน

(๘) เงินจากดอกผลและประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากทรัพย์สินของกองทุน

(๙) เงินอื่นใดที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน”

มีกรรมการการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๓๔ ออกทั้งมาตรา

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น

ไม่ติดใจ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. ร่างมาตรานี้กำหนดให้กองทุนอากาศสะอาดประกอบด้วย เงินและทรัพย์สินต่าง ๆ เช่น เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ เงินค่าปรับ เบี้ยปรับ หรือค่าปรับเป็นพินัยที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานประเมินในการยึดหรืออายัดสินค้า ผลิตภัณฑ์ บัญชี เอกสาร ยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า

เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เป็นหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีจนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำความผิดหรือของผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ โดยทรัพย์สินที่ยึดไว้ให้เจ้าพนักงานประเมินเก็บรักษานั้น เป็นการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานประเมินซึ่งอาจส่งผลเสียในระยะยาว เช่น หากเจ้าพนักงานประเมินใช้ดุลพินิจยึดหรืออายัดสินค้าของผู้ประกอบการไว้โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาอาจส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการทำให้ไม่สามารถประกอบกิจการต่อไปได้ และจะทำให้ไม่มีนักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย

๒. เงินและทรัพย์สินของกองทุนอากาศสะอาดที่มาจากเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากบุคคล หรือองค์กรอื่นทั้งในและนอกราชอาณาจักร รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศนั้น มีที่มาอย่างไร

๓. ร่างมาตรานี้กำหนดให้เงินและทรัพย์สินของกองทุนอากาศสะอาดที่นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนอากาศสะอาด ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดินจะมีวิธีประเมินผลหรือตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของกองทุนอากาศสะอาดอย่างไร

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้

๑. ร่างมาตรานี้กำหนดให้กองทุนอากาศสะอาดประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินหลายประเภท เพื่อให้กองทุนอากาศสะอาดสามารถรับเงินและทรัพย์สินได้หลายช่องทาง ส่วนค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดที่เจ้าพนักงานประเมินยึดหรืออายัดแล้วก็ต้องนำเข้ากองทุนนี้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๔ และพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘

๒. ที่ผ่านมามีปัญหามลพิษทางอากาศเป็นปัญหาที่ประเทศต่าง ๆ พยายามแก้ไขมาตลอดและมีการให้เงินสนับสนุนเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงกำหนดให้กองทุนอากาศสะอาดสามารถรับเงินหรือทรัพย์สินจากบุคคล หรือองค์กรอื่นทั้งในและนอกราชอาณาจักร รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

๓. กองทุนอากาศสะอาดมีหลักเกณฑ์การประเมิน มีตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินงาน ซึ่งรวมถึงผลลัพธ์และความคุ้มค่าในการดำเนินการด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการของกองทุนอากาศสะอาดเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๓๗ มาตรา ๖๙/๓๕

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๕ เงินกองทุนให้นำไปใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดเพื่อการ ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุน รองรับการใช้เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สนับสนุน อุดหนุน กิจกรรมและการดำเนินการใดของภาครัฐ เอกชน ชุมชน และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ การส่งเสริมเพื่ออากาศสะอาด และการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

(๓) สื่อสารเพื่อสร้างความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ และการส่งเสริมเพื่ออากาศสะอาด

(๔) ส่งเสริม สร้างความเข้มแข็ง พัฒนาเครือข่ายประชาชน ชุมชน องค์กร ภาคประชาสังคม เพื่อการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ และการส่งเสริมเพื่ออากาศสะอาด

(๕) สนับสนุน ส่งเสริม หรืออุดหนุนการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาวิจัย ที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและผลกระทบของมลพิษทางอากาศต่อสุขภาพของมนุษย์ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

(๖) เสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศเกี่ยวกับความรู้ด้านวิชาการ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดน

(๗) ช่วยเหลือ อุดหนุน สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินหรือเร่งด่วนอันเกิดจากปัญหามลพิษทางอากาศ และบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายของผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ

(๘) ให้เงินกู้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยอัตราต่ำแก่โครงการ กิจกรรม หรือกิจกรรม ที่ลดการปล่อยมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และการส่งเสริมเพื่ออากาศสะอาด

(๙) ช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ ก่อนการดำเนินกระบวนการพิจารณาและในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง กระบวนพิจารณาใด ๆ รวมถึงการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายในคดีที่เกี่ยวข้องกับอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ รวมถึงการบังคับคดีจนเสร็จสิ้นกระบวนการ

(๑๐) ช่วยเหลือในการถูกฟ้องคดีและการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง สำหรับอาสาสมัคร ประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งเป็นผู้ปกป้องสิทธิในอากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) ชดเชยและเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มเปราะบาง ชุมชน หรือประชาชนผู้เสียหายที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระหว่างการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องทำสัญญาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด

(๑๒) สนับสนุนวิสาหกิจเพื่อสังคมที่กองทุนจัดตั้งขึ้น

(๑๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเรียกเก็บเงิน หรือค่าจ้าง ค่าบริการ หรือ ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เพื่อใช้ในการเรียกเก็บเงินบำรุงกองทุน ค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใด ที่ต้องนำส่งเข้ากองทุน

(๑๔) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน

(๑๕) เป็นเงินอุดหนุนในกรณีที่มีความจำเป็นสำหรับการบริหารงานของสำนักงาน

(๑๖) เป็นเงินสินบนหรือรางวัลนำจับที่ให้แก่ผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียนที่กองทุน ได้รับจากค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามสัดส่วนที่คณะกรรมการกองทุนประกาศกำหนด ในแต่ละฐานความผิด

(๑๗) เป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง หรือเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่ คณะกรรมการกองทุนกำหนด

ในการใช้จ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง กองทุนจะดำเนินการเองหรือร่วมกับหน่วยงาน ของรัฐหรือหน่วยงานนอกภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการก็ได้”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๓๕ ออกทั้งมาตรา

กรรมวิธีการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ฝ่ายนิติบัญญัติควรตรวจสอบการดำเนินการของกองทุนอากาศสะอาดโดยกำหนดให้ กองทุนอากาศสะอาดต้องรายงานผลการดำเนินการต่อสภาผู้แทนราษฎร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๓๘ มาตรา ๖๙/๓๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๖ กองทุนมีอำนาจกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖๙/๓๓ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (๓) ลงทุนหาผลประโยชน์จากเงินและทรัพย์สินของกองทุน
- (๔) สนับสนุนการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคมเพื่อวัตถุประสงค์ในการแก้ไขปัญหา
มลพิษทางอากาศ หรือให้บริการแก่กองทุน
- (๕) กระทำการอื่นใดบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน”

มีกรรมการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๓๖
ออกทั้งมาตรา

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๓๙ มาตรา ๖๙/๓๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๗ การจัดสรรเงินกองทุน การใช้จ่ายเงินของกองทุนให้เป็นไปโดยอิสระภายใต้วัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๖๙/๓๓ โดยต้องไม่นำไปใช้เป็นการทดแทนหรือซ้ำซ้อนกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี รวมทั้งให้มีความคล่องตัว มีความโปร่งใส และปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง”

มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายกิตติ จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๓๗
ออกทั้งมาตรา

กรรมธิการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- การใช้ถ้อยคำว่า “...ปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง” อาจตีความได้ว่า
การเมืองเป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่ และการเมืองไม่สามารถเข้าไปแทรกแซงการจัดสรรเงินและทรัพย์สิน
ของกองทุนอากาศสะอาด รวมถึงการใช้จ่ายเงินของกองทุนอากาศสะอาด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๔๐ มาตรา ๖๙/๓๘

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๘ ให้มีคณะกรรมการกองทุน ประกอบด้วย

(๑) เลขาธิการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสามคน ได้แก่ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทน
สำนักงานประมาณ และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐศาสตร์
การคลัง ด้านเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมายการเงินการคลัง ด้านการบัญชี หรือด้านอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้อง ด้านละหนึ่งคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการเสนอของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์

ให้ผู้จัดการกองทุนเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้จัดการแต่งตั้งพนักงาน
จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

การแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด”

มีกรรมธิการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายกิตติ จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมธิการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๓๘
ออกทั้งมาตรา

กรรมธิการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๔๑ มาตรา ๖๙/๓๙

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๓๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖๙/๓๙ (๓) ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ ข.”

มีกรรมการธิการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๓๙ ออกทั้งมาตรา

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่พอใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๔๒ มาตรา ๖๙/๔๐

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๔๐ คณะกรรมการกองทุนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้
(๑) กำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานของกองทุน
(๒) ออกระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุน การรับเงิน และ
การเบิกจ่ายเงินกองทุน

(๓) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์กองทุน
และที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๙/๓๕

(๔) ให้ความเห็นชอบแผนการขับเคลื่อนการกำหนดมาตรการหรือกลไก
การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้บรรลุการจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกับคณะกรรมการ
เศรษฐศาสตร์

(๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ การบัญชี
การตรวจสอบภายใน การบริหารความเสี่ยง การติดตาม การประเมินผล การเปิดเผยผลการทำงาน
และระเบียบอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของกองทุน

(๖) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้จัดการกองทุน

(๗) ออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
 (๘) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการ
 กองทุนมอบหมาย รวมทั้งเชิญบุคคลมาให้ข้อมูลหรือความเห็น เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามหน้าที่
 และอำนาจได้ตามความจำเป็น โดยให้กำหนดภารกิจและกรอบเวลาดำเนินงานให้ชัดเจน
 (๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ดังนี้

ออกทั้งมาตรา นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๔๐

กรรมวิธีการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๔๓ มาตรา ๖๙/๔๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๔๑ ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๓/๑ มาตรา ๑๖
 และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ดังนี้

ออกทั้งมาตรา นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๔๑

กรรมวิธีการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๔๔ มาตรา ๖๙/๔๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๔๒ กองทุนต้องจัดทำเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินงาน ข้อมูลการดำเนินงานและการบริหารกองทุน รายรับ รายจ่าย รวมทั้งผลผลิต ผลลัพธ์ และความคุ้มค่า ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายเงินของกองทุนและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปเป็นระยะตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง”

มีกรรมการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๔๒
ออกทั้งมาตรา

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๔๕ มาตรา ๖๙/๔๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๖๙/๔๓ ให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเป็นประจำทุกปี เพื่อประเมินผลด้านนโยบาย กิจกรรมของกองทุน ผลผลิต ผลลัพธ์ และรายงานผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการกองทุนในทุกรอบปี”

มีกรรมการขอสงวนความเห็น ดังนี้

นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ (กรรมการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๖๙/๔๓
ออกทั้งมาตรา

กรรมการผู้ขอสงวนความเห็น ไม่ติดใจ

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๔๖ หมวด ๗ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด

คณะกรรมการการตัดออก

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

“หมวด ๘

เจ้าพนักงานฮาลาลสะอาด”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- คณะกรรมการการตัดหมวด ๗ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด ออกแล้ว ได้นำไปกำหนดไว้ในร่างมาตราใดหรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- คณะกรรมการได้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเจ้าพนักงานอากาศสะอาดไปกำหนดไว้ในร่างหมวด ๒ คณะกรรมการและองค์กรเพื่อการบริหารจัดการอากาศสะอาด ส่วนที่ ๕ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด เริ่มตั้งแต่ร่างมาตรา ๓๐/๓ ถึงร่างมาตรา ๓๐/๑๑

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๔๗ มาตรา ๗๐

คณะกรรมการการตัดออก

คณะกรรมการการตัดออก ดังนี้

“มาตรา ๗๐ ให้เจ้าพนักงานฮาลาลสะอาดซึ่งทำหน้าที่ให้สัตยาบันหรือผู้ตรวจสอบแหล่งที่ผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาลหรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในทางสถิติเก็บข้อมูลการส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาลสะอาดส่งข้อมูลการส่งออกผลิตภัณฑ์ฮาลาลสะอาดให้ทันต่อความต้องการของประชาชนและผู้บริโภค และเฝ้าระวังที่ฮาลาลดีทั้งหมด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการ

เป็นค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามมูลค่าของคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- บทนิยามคำว่า “ค่าสินไหมทดแทน” หมายความว่า ความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหรือหน่วยงานของรัฐรับภาระค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้จ่ายไปจริงเพื่อยับยั้งเหตุแห่งความเสียหาย ขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสียหายไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม จึงมีข้อสังเกตว่าความเสียหายทางเศรษฐกิจ เช่น โรงแรมที่ต้องปิดกิจการ เพราะขาดทุนเนื่องจากมลพิษทางอากาศรวมอยู่ในบทนิยามดังกล่าวหรือไม่ ทั้งนี้ หากความเสียหายทางเศรษฐกิจไม่รวมอยู่ในบทนิยามคำว่า “ค่าสินไหมทดแทน” แล้ว อาจทำให้ผู้เสียหายต้องใช้สิทธิฟ้องร้องดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ ซึ่งมีอายุความเพียง ๑ ปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทน ในขณะที่การฟ้องร้องเรียกค่าสินไหมทดแทนตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอายุความ ๓ ปี

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- บทนิยามคำว่า “ค่าสินไหมทดแทน” ต้องพิจารณาร่างมาตรา ๗๒ และร่างมาตรา ๗๓ ประกอบด้วย โดยร่างมาตรา ๗๒ เป็นค่าสินไหมทดแทนสำหรับผู้ได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคล ซึ่งผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศต้องชดเชยเพื่อความเสียหายและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ส่วนร่างมาตรา ๗๓ เป็นค่าสินไหมทดแทนที่รวมถึงความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๕๑ ส่วนที่ ๑ ความรับผิดชอบทางแพ่ง คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
ในราชอาณาจักรของผู้ก่อมลพิษ
ทางอากาศและผู้เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๑

ความรับผิดชอบทางแพ่งในราชอาณาจักรของผู้ก่อมลพิษทางอากาศและผู้เกี่ยวข้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

มีการแก้ไข

“มาตรา ๗๒ ผู้ใดก่อให้เกิดหรือเป็นผลสงเคราะห์ชีวิตของทวารวรัโหล หรือแพะตระสวช
 ๑ อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือ
 ๒ ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรั้วเสียดหรือของสัตว์ประหลาด ๓) หรือสิทธิของบุคคล
 ๔ บิดขาดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือด่าเพื่อความปลอดภัยแก่ตนนั้นและฟื้นฟู
 ๕ สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ไม่ว่าทวารวรัโหล หรือแพะตระสวชของสงฆ์
 ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐ ๑๐๑ ๑๐๒ ๑๐๓ ๑๐๔ ๑๐๕ ๑๐๖ ๑๐๗ ๑๐๘ ๑๐๙ ๑๑๐ ๑๑๑ ๑๑๒ ๑๑๓ ๑๑๔ ๑๑๕ ๑๑๖ ๑๑๗ ๑๑๘ ๑๑๙ ๑๒๐ ๑๒๑ ๑๒๒ ๑๒๓ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ ๑๒๗ ๑๒๘ ๑๒๙ ๑๓๐ ๑๓๑ ๑๓๒ ๑๓๓ ๑๓๔ ๑๓๕ ๑๓๖ ๑๓๗ ๑๓๘ ๑๓๙ ๑๔๐ ๑๔๑ ๑๔๒ ๑๔๓ ๑๔๔ ๑๔๕ ๑๔๖ ๑๔๗ ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐ ๑๙๑ ๑๙๒ ๑๙๓ ๑๙๔ ๑๙๕ ๑๙๖ ๑๙๗ ๑๙๘ ๑๙๙ ๒๐๐ ๒๐๑ ๒๐๒ ๒๐๓ ๒๐๔ ๒๐๕ ๒๐๖ ๒๐๗ ๒๐๘ ๒๐๙ ๒๑๐ ๒๑๑ ๒๑๒ ๒๑๓ ๒๑๔ ๒๑๕ ๒๑๖ ๒๑๗ ๒๑๘ ๒๑๙ ๒๒๐ ๒๒๑ ๒๒๒ ๒๒๓ ๒๒๔ ๒๒๕ ๒๒๖ ๒๒๗ ๒๒๘ ๒๒๙ ๒๓๐ ๒๓๑ ๒๓๒ ๒๓๓ ๒๓๔ ๒๓๕ ๒๓๖ ๒๓๗ ๒๓๘ ๒๓๙ ๒๔๐ ๒๔๑ ๒๔๒ ๒๔๓ ๒๔๔ ๒๔๕ ๒๔๖ ๒๔๗ ๒๔๘ ๒๔๙ ๒๕๐ ๒๕๑ ๒๕๒ ๒๕๓ ๒๕๔ ๒๕๕ ๒๕๖ ๒๕๗ ๒๕๘ ๒๕๙ ๒๖๐ ๒๖๑ ๒๖๒ ๒๖๓ ๒๖๔ ๒๖๕ ๒๖๖ ๒๖๗ ๒๖๘ ๒๖๙ ๒๗๐ ๒๗๑ ๒๗๒ ๒๗๓ ๒๗๔ ๒๗๕ ๒๗๖ ๒๗๗ ๒๗๘ ๒๗๙ ๒๘๐ ๒๘๑ ๒๘๒ ๒๘๓ ๒๘๔ ๒๘๕ ๒๘๖ ๒๘๗ ๒๘๘ ๒๘๙ ๒๙๐ ๒๙๑ ๒๙๒ ๒๙๓ ๒๙๔ ๒๙๕ ๒๙๖ ๒๙๗ ๒๙๘ ๒๙๙ ๓๐๐ ๓๐๑ ๓๐๒ ๓๐๓ ๓๐๔ ๓๐๕ ๓๐๖ ๓๐๗ ๓๐๘ ๓๐๙ ๓๑๐ ๓๑๑ ๓๑๒ ๓๑๓ ๓๑๔ ๓๑๕ ๓๑๖ ๓๑๗ ๓๑๘ ๓๑๙ ๓๒๐ ๓๒๑ ๓๒๒ ๓๒๓ ๓๒๔ ๓๒๕ ๓๒๖ ๓๒๗ ๓๒๘ ๓๒๙ ๓๓๐ ๓๓๑ ๓๓๒ ๓๓๓ ๓๓๔ ๓๓๕ ๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙ ๓๔๐ ๓๔๑ ๓๔๒ ๓๔๓ ๓๔๔ ๓๔๕ ๓๔๖ ๓๔๗ ๓๔๘ ๓๔๙ ๓๕๐ ๓๕๑ ๓๕๒ ๓๕๓ ๓๕๔ ๓๕๕ ๓๕๖ ๓๕๗ ๓๕๘ ๓๕๙ ๓๖๐ ๓๖๑ ๓๖๒ ๓๖๓ ๓๖๔ ๓๖๕ ๓๖๖ ๓๖๗ ๓๖๘ ๓๖๙ ๓๗๐ ๓๗๑ ๓๗๒ ๓๗๓ ๓๗๔ ๓๗๕ ๓๗๖ ๓๗๗ ๓๗๘ ๓๗๙ ๓๘๐ ๓๘๑ ๓๘๒ ๓๘๓ ๓๘๔ ๓๘๕ ๓๘๖ ๓๘๗ ๓๘๘ ๓๘๙ ๓๙๐ ๓๙๑ ๓๙๒ ๓๙๓ ๓๙๔ ๓๙๕ ๓๙๖ ๓๙๗ ๓๙๘ ๓๙๙ ๔๐๐ ๔๐๑ ๔๐๒ ๔๐๓ ๔๐๔ ๔๐๕ ๔๐๖ ๔๐๗ ๔๐๘ ๔๐๙ ๔๑๐ ๔๑๑ ๔๑๒ ๔๑๓ ๔๑๔ ๔๑๕ ๔๑๖ ๔๑๗ ๔๑๘ ๔๑๙ ๔๒๐ ๔๒๑ ๔๒๒ ๔๒๓ ๔๒๔ ๔๒๕ ๔๒๖ ๔๒๗ ๔๒๘ ๔๒๙ ๔๓๐ ๔๓๑ ๔๓๒ ๔๓๓ ๔๓๔ ๔๓๕ ๔๓๖ ๔๓๗ ๔๓๘ ๔๓๙ ๔๔๐ ๔๔๑ ๔๔๒ ๔๔๓ ๔๔๔ ๔๔๕ ๔๔๖ ๔๔๗ ๔๔๘ ๔๔๙ ๔๕๐ ๔๕๑ ๔๕๒ ๔๕๓ ๔๕๔ ๔๕๕ ๔๕๖ ๔๕๗ ๔๕๘ ๔๕๙ ๔๖๐ ๔๖๑ ๔๖๒ ๔๖๓ ๔๖๔ ๔๖๕ ๔๖๖ ๔๖๗ ๔๖๘ ๔๖๙ ๔๗๐ ๔๗๑ ๔๗๒ ๔๗๓ ๔๗๔ ๔๗๕ ๔๗๖ ๔๗๗ ๔๗๘ ๔๗๙ ๔๘๐ ๔๘๑ ๔๘๒ ๔๘๓ ๔๘๔ ๔๘๕ ๔๘๖ ๔๘๗ ๔๘๘ ๔๘๙ ๔๙๐ ๔๙๑ ๔๙๒ ๔๙๓ ๔๙๔ ๔๙๕ ๔๙๖ ๔๙๗ ๔๙๘ ๔๙๙ ๕๐๐ ๕๐๑ ๕๐๒ ๕๐๓ ๕๐๔ ๕๐๕ ๕๐๖ ๕๐๗ ๕๐๘ ๕๐๙ ๕๑๐ ๕๑๑ ๕๑๒ ๕๑๓ ๕๑๔ ๕๑๕ ๕๑๖ ๕๑๗ ๕๑๘ ๕๑๙ ๕๒๐ ๕๒๑ ๕๒๒ ๕๒๓ ๕๒๔ ๕๒๕ ๕๒๖ ๕๒๗ ๕๒๘ ๕๒๙ ๕๓๐ ๕๓๑ ๕๓๒ ๕๓๓ ๕๓๔ ๕๓๕ ๕๓๖ ๕๓๗ ๕๓๘ ๕๓๙ ๕๔๐ ๕๔๑ ๕๔๒ ๕๔๓ ๕๔๔ ๕๔๕ ๕๔๖ ๕๔๗ ๕๔๘ ๕๔๙ ๕๕๐ ๕๕๑ ๕๕๒ ๕๕๓ ๕๕๔ ๕๕๕ ๕๕๖ ๕๕๗ ๕๕๘ ๕๕๙ ๕๖๐ ๕๖๑ ๕๖๒ ๕๖๓ ๕๖๔ ๕๖๕ ๕๖๖ ๕๖๗ ๕๖๘ ๕๖๙ ๕๗๐ ๕๗๑ ๕๗๒ ๕๗๓ ๕๗๔ ๕๗๕ ๕๗๖ ๕๗๗ ๕๗๘ ๕๗๙ ๕๘๐ ๕๘๑ ๕๘๒ ๕๘๓ ๕๘๔ ๕๘๕ ๕๘๖ ๕๘๗ ๕๘๘ ๕๘๙ ๕๙๐ ๕๙๑ ๕๙๒ ๕๙๓ ๕๙๔ ๕๙๕ ๕๙๖ ๕๙๗ ๕

- (๑) เหตุสุจริตวิสัย
(๒) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือความเสียหายเอง
(๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น”

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม ร้อยตำรวจเอก วัฒนรักษ์ อำนวยการสวด นายพระศรีครณ์
สาครเสถียร นางทิพย์พาวพร ตันติสุนทร นายชินนทร์ ทองธรรมชาติ นายวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ และ
นายรวี เล็กอภัย (กรรมาธิการ) ขอสงวนความเห็น โดยขอให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๗๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๒ ผู้ใดก่อให้เกิดหรือยี่สิบแห่งหนึ่งซึ่งการรั่วไหล หรือยี่สิบแห่งหนึ่งของ
มลพิษทางอากาศ อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย เสรีภาพหรือยี่สิบ
ให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐบาลเสียหายอย่างประจักษ์ได้ ๆ หรือสิทธิของบุคคล ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้
ค่าสินไหมทดแทน หรือยี่สิบเพื่อความเสียหายเพื่อยี่สิบนั้นและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียง
สภาพเดิม ไม่ว่าการรั่วไหล หรือยี่สิบแห่งหนึ่งของมลพิษทางอากาศจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจ
หรือประมาทเลินเล่อ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าอันตรายหรือความเสียหายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นหรือยี่สิบแห่งหนึ่งของ
รั่วไหลหรือยี่สิบแห่งหนึ่งของมลพิษ หรือพิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นว่านั้น เกิดจากเหตุสุดวิสัยหรือเกิด
จากเหตุการณ์หรือยี่สิบแห่งหนึ่งของมลพิษทางอากาศนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

- (๑) เหตุสุดวิสัย
(๒) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายเอง
(๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น

(๔) การปฏิบัติตามมาตรการในการป้องกันและควบคุมการปล่อยมลพิษโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง หรือการปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐ”

กรรมาธิการผู้ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ควรเพิ่มพิกัดความรับผิดชอบในกรณีผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศปฏิบัติตามมาตรการในการป้องกันและควบคุมการปล่อยมลพิษโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง หรือการปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๖

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้

- เมื่อผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคล ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ไม่ว่าผู้ก่อมลพิษจะปฏิบัติตามมาตรการในการป้องกันและควบคุมการปล่อยมลพิษโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง หรือปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐหรือไม่ก็ตาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๕๓ มาตรา ๗๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๓ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดให้เกิดการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งเป็นของรัฐ หรือเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายหรือชดเชยและค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่หน่วยงานของรัฐ หรือชุมชนจะใช้หรือได้ใช้ไปเพื่อการป้องกัน การรักษา การเยียวยา และการฟื้นฟู ผลกระทบที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดจากเหตุดังกล่าว รวมทั้งมีหน้าที่ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ หรือตัวมลพิษทางอากาศที่เสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ไม่ว่าการกระทำนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตัวมลพิษทางอากาศนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุสุดวิสัย

(๒) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น

(๓) การปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาล เจ้าพนักงานของรัฐ หรือมาตรการอื่น
เพื่อกำกับดูแลกิจการนั้น

(๔) การระบายสารมลพิษทางอากาศไม่เกินกว่าข้อกำหนดการระบายสารมลพิษ
ทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้และได้เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด
ตามหมวด ๖ แล้ว

ให้สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการควบคุม กำกับดูแล
กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือการจัดการด้านมลพิษหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือการดูแล
รักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดินที่ได้รับความเสียหาย เป็นผู้เสียหายและมีหน้าที่
ในการดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญา

บุคคลและชุมชนมีสิทธิในการปกป้องคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติหรือสาธารณสุขสมบัติ
ของแผ่นดินร่วมกับรัฐ และมีสิทธิร้องขอให้สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐตามวรรคสอง ดำเนินคดีแพ่ง
และคดีอาญากับผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- หากเอกชนได้รับความเสียหายจากมลพิษทางอากาศ บุคคลและชุมชนมีสิทธิ
ปกป้องคุ้มครอง และมีสิทธิร้องขอให้ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญากับผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศนั้น
ด้วยหรือไม่

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- ร่างมาตรานี้มุ่งคุ้มครองความเสียหายต่อส่วนรวม ดังนั้น ผู้เสียหายจึงต้องเป็น
รัฐเท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ ที่บัญญัติว่า “รัฐต้อง...ให้ประชาชนและ
ชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการ...” ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการการจึงกำหนดให้สิทธิ
แก่บุคคลและชุมชนในการปกป้องคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติหรือสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดินร่วมกับรัฐ
โดยมีสิทธิร้องขอให้ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญากับผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๕๔ มาตรา ๗๓/๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๑ บุคคลดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ และต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓

(๑) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอำนาจควบคุม กำกับดูแล หรือรับผิดชอบกิจกรรมใด ๆ ในช่วงเวลาที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๒) ผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมการติดตั้ง หรือผู้ติดตั้งระบบหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษทางอากาศซึ่งมีส่วนโดยตรงในการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าการดำเนินการอยู่ภายใต้ขอบเขตของสัญญาจ้างที่ทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพหรือมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรมนั้น

บุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น หากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๒ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือมาตรา ๗๓ (๑) (๒) หรือ (๓)”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๕๕ มาตรา ๗๓/๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๒ สถาบันการเงินต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๗๒ หรือมาตรา ๗๓ หากปรากฏว่า ได้ให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงิน แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ซึ่งเป็นประเภทกิจการที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนดในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศตามมาตรา ๓๗/๑๑

ความรับผิดชอบของสถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้จำกัดไม่เกินจำนวนเงินที่พึงจะได้รับจากการให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงิน

สถาบันการเงินไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น หากพิสูจน์ได้ว่า

(๑) มีระบบการประเมินความเสี่ยงในการให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงินที่คำนึงถึงความเสี่ยงด้านมลพิษทางอากาศอย่างเพียงพอ

(๒) ได้ปฏิบัติตามระบบการประเมินความเสี่ยงนั้นในการดำเนินการดังกล่าว

(๓) ได้ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือมาตรการดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ”

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น ดังนี้

ออกทั้งมาตรา
นายพรพรชัย สาคะเสถียร (กรรมวิธีการ) ขอสงวนความเห็น ตัดมาตรา ๗๓/๒

กรรมวิธีการผู้ขอสงวนความเห็นได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้
ดังนี้

- การกำหนดให้สถาบันการเงินต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น หากปรากฏว่า ได้ให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ซึ่งเป็นประเภทกิจการที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ประกาศกำหนดในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศนั้น อาจมีผลกระทบต่อภาคธุรกิจเกินสมควร เพราะสถาบันการเงินไม่มีอำนาจควบคุม แทรกแซง หรือมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และสถาบันการเงินไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเสี่ยง ด้านมลพิษ ดังนั้น จึงไม่ควรกำหนดให้สถาบันการเงินต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น เพียงเพราะได้ให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- สถาบันการเงินที่ให้คำปรึกษาทางการเงินไม่ควรต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ซึ่งเป็นประเภทกิจการที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนดในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ

คณะกรรมการตอบชี้แจง ดังนี้

- ปัจจุบันสถาบันการเงินมีการปรับตัวโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งมีความพร้อมเกี่ยวกับระบบการประเมินความเสี่ยงด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จึงไม่เกิดปัญหา ในทางปฏิบัติแต่อย่างใด

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๕๖ ส่วนที่ ๒ ความรับผิดทางแพ่งกรณี
มลพิษทางอากาศข้ามแดน

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๒

ความรับผิดทางแพ่งกรณีมลพิษทางอากาศข้ามแดน”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๕๗ มาตรา ๗๓/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๓ ผู้ใดก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศนอกราชอาณาจักรที่แพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักรจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สินหรือสิทธิของบุคคล สุขภาพอนามัยของประชาชน ความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคมไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ผู้นั้นต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น รวมทั้งมีหน้าที่ต้องฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษทางอากาศนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุสุจริต

(๒) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น

ผู้ก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศตามวรรคหนึ่งให้หมายความถึงผู้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลสัญชาติไทย หรือผู้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลต่างด้าว

ในกรณีที่เกิดความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคม ให้สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสียหายและมีหน้าที่ในการดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญา

บุคคลที่ได้รับความเสียหายตามวรรคหนึ่ง สามารถยื่นคำร้องให้พนักงานอัยการดำเนินการเรียกค่าสินไหมทดแทนในคราวเดียวกันกับการฟ้องของพนักงานอัยการก็ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องก่อนศาลชั้นต้นพิจารณาคดี”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๕๘ มาตรา ๗๓/๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๔ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายในราชอาณาจักรจากมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักรและแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักร หากปรากฏว่ามีความเกี่ยวข้องในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้ กับนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

(๑) เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(๒) เป็นผู้ถือหุ้นที่แท้จริง ซึ่งถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมด

(๓) เป็นผู้จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

(๔) มีนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศเป็นบริษัทในเครือตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๕) มีความสัมพันธ์หรือพฤติกรรมอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการจัดตั้งขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบตามมาตรานี้ต้องร่วมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม โดยในกรณีที่ผู้ถือหุ้นตาม (๒) ที่ต้องรับผิดชอบหลายราย ให้รับผิดชอบสัดส่วนการถือหุ้นที่ตนมีในนิติบุคคลต่างประเทศนั้น”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- คำว่า “ผู้จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ” ตามร่างมาตรานี้ใน (๓) หมายความว่าบุคคลใด

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- คำว่า “ผู้จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ” หมายถึงเจ้าของบริษัทหรือเจ้าของนิติบุคคลเท่านั้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๕๙ มาตรา ๗๓/๕

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนอกราชอาณาจักร ในช่วงเวลาที่มลพิษทางอากาศแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นผู้ก่อมลพิษทางอากาศและต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๗๓/๓ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ โดยพิจารณาจากข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ข้อมูลสภาพอากาศทางอุตุนิยมวิทยา และข้อมูลอื่น ๆ อาจก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศในราชอาณาจักร

บุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น หากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓/๓ (๑) และ (๒)”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๖๐ มาตรา ๗๓/๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๖ ในกรณีสถาบันการเงินให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ตั้งอยู่นอกราชอาณาจักร หากปรากฏว่ามลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักร จนก่อให้เกิดความเสียหาย ให้นับบทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบของสถาบันการเงินตามมาตรา ๗๓/๒ มาใช้บังคับด้วย”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๖๑ ส่วนที่ ๓ การยินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทน คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่
ก่อนการฟ้องคดี

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๓

การยินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนก่อนการฟ้องคดี”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๖๒ มาตรา ๗๓/๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๗ เพื่อประโยชน์ต่อรัฐในการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศและการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมโดยรวดเร็วและเป็นธรรม เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงแก่สำนักงานว่ามลพิษทางอากาศก่อให้เกิดความเสียหายตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๓/๓ สำนักงานอาจพิจารณาใช้มาตรการยินยอมชดเชยค่าสินไหมทดแทนกับผู้ที่ต้องรับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามมาตรา ๗๓/๑ มาตรา ๗๓/๒ และมาตรา ๗๓/๔ ก็ได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๖๓ มาตรา ๗๓/๘

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๘ ให้สำนักงานพิจารณากำหนดค่าสินไหมทดแทนเสนอต่อคณะกรรมการเศรษฐกิจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ที่ต้องรับผิดชอบ เพื่อให้ความเห็นชอบ

การกำหนดค่าสินไหมทดแทนต้องคำนึงถึงมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพของประชาชน เศรษฐกิจและสังคม และความพยายามในการแก้ไขและป้องกันความเสียหายของผู้กระทำความผิด โดยจะคำนวณเป็นรายวันหรือไม่ก็ได้

คณะกรรมการเศรษฐกิจจะกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาความคุ้มค่าในการดำเนินการเมื่อเปรียบเทียบกับกระทำความผิดและการคำนวณค่าสินไหมทดแทน เพื่อเป็นแนวทางให้สำนักงานพิจารณาด้วยก็ได้”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๖๔ มาตรา ๗๓/๙

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๙ ในกรณีที่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องยินยอมที่จะชำระค่าสินไหมทดแทน ให้สำนักงานจัดทำบันทึกการยินยอม

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินตามบันทึกการยินยอมหรือชำระไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานดำเนินคดีแพ่งต่อไป”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๖๕ มาตรา ๗๓/๑๐

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๑๐ การพิจารณาใช้มาตรการยินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ก่อนการฟ้องคดีสำนักงานต้องกระทำไปแล้วเสร็จภายในสองปี หากไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินคดีทางแพ่งกับผู้กระทำผิดต่อไป”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๖๖ มาตรา ๗๓/๑๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๑๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือสถาบันการเงิน ให้สำนักงานแจ้งผลการดำเนินการตามบันทึกการยินยอม หรือคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี เพื่อกำกับดูแลตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๖๗ มาตรา ๗๓/๑๒

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๑๒ ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบได้ชำระตามส่วนนี้ ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการคืนแก่สำนักงานแล้ว ให้นำส่งเข้ากองทุน”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

- ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบได้ชำระตามส่วนนี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการคืนแก่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแล้ว ให้นำส่งเข้ากองทุนอากาศสะอาดนั้น หากมีกรณีและผู้เสียหายเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลโดยใช้สิทธิบัตรทองซึ่งรัฐเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่าย ก็ควรที่จะหักเงินเข้ากองทุนสำหรับสิทธิบัตรทองด้วย

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

- ค่าสินไหมทดแทนตามร่างมาตรานี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการคืนแก่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแล้ว จะนำส่งเข้ากองทุนอากาศสะอาด โดยไม่สามารถนำส่งเข้ากองทุนอื่นหรือหน่วยงานของรัฐอื่นได้

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๖๘ ส่วนที่ ๔ ภาระการพิสูจน์ สัดส่วนความรับผิดชอบ คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

ค่าสินไหมทดแทน และอายุความ

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“ส่วนที่ ๔

ภาระการพิสูจน์ สัดส่วนความรับผิดชอบ ค่าสินไหมทดแทน และอายุความ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๑๓ ในการพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศกับความเสียหายที่เกิดขึ้น ให้ผู้ได้รับความเสียหายพิสูจน์เพียงว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นอาจมาจากการกระทำของผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มเติม

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๓/๑๔ ถ้ามีบุคคลหลายคนร่วมกันก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ บุคคลเหล่านั้นต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายนั้น และร่วมกันรับผิดชอบฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนเองมีส่วนความรับผิดชอบที่แตกต่างจากบุคคลอื่น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๔ ต่ำสินใหม่ทดแทนหรือต่ำกว่าเสียหยาบดงมวตกร ๗๕ และมวตกร ๗๖ ให้หยาบดงมวตกรมวตกรตั้งต่ำใช้หยาบดงมวตกรที่ติดขึ้นมวตกรที่มวตกรหรือหยาบดงมวตกรของมวตกรหรือมวตกรตั้งต่ำใช้หยาบดงมวตกรที่ได้ใช้หยาบดงมวตกรเพื่อบรรยายเหตุแห่งมวตกรเสียหยาบดงมวตกรซึ่งติดมวตกรที่เกิดขึ้น และมวตกรที่มวตกรตุณมวตกรสิ่งมวตกรและมวตกรมวตกรมวตกรที่เสียหยาบดงมวตกรให้กลับคืนสู่สวตกรมวตกรหรือมวตกรสิ่งมวตกรในมวตกรที่ไม่มวตกรที่มวตกรตุณมวตกรสิ่งมวตกรหรือมวตกรมวตกรมวตกรที่มวตกรหนึ่งมวตกรได้ให้กลับคืนสู่สวตกรมวตกรได้ ให้มวตกรเพื่อบรรยายต่ำสินใหม่ทดแทนหรือต่ำกว่าเสียหยาบดงมวตกรมวตกรของมวตกรตุณมวตกรสิ่งมวตกรหรือมวตกรมวตกรมวตกรที่มวตกรที่มวตกรมวตกร หรือมวตกรเสียหยาบดงมวตกรไปนั้นในการพิจารณา กำหนดค่าสินใหม่ทดแทน หรือความรับผิดชอบในการดำเนินการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ให้ศาลพิจารณาสถานะของผู้กระทำความผิด สถานะทางเศรษฐกิจ พฤติการณ์ ในการกระทำความผิด และความร้ายแรงของการกระทำความผิด

ในกรณีปรากฏข้อเท็จจริงแก่ศาลว่า ความเสียหายนั้นเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมายหรือเป็นการกระทำที่ก่อผลกระทบร้ายแรงกว่าปกติ ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่เห็นสมควร

การกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษตามวรรคสอง ให้ศาลมีอำนาจกำหนดได้ไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๗๒ มาตรา ๗๔/๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๔/๑ ในกรณีผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๓/๓ เป็นนิติบุคคล ถ้าการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานในช่วงที่มีการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้เกิดมลพิษทางอากาศ ผู้นั้นต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๗๓ มาตรา ๗๔/๒

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๔/๒ การใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ ต้องกระทำภายในสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ที่ต้องรับผิดชอบ แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย ถ้าสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในมูลอันเป็นความผิดที่มีโทษตามกฎหมายอาญา และมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้น ให้นำอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๗๔ มาตรา ๗๔/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๔/๓ ถ้าในเวลาทีพิพาทภาคดีเป็นการพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ว่าความเสียหายนั้นได้มีแท้จริงเพียงใด ศาลจะกล่าวในคำพิพากษาว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษานั้นอีกภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีก็ได้”

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายต่อที่ประชุม สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. การที่ร่างมาตรานี้กำหนดให้ศาลจะกล่าวในคำพิพากษาว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษานั้นอีกภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ ปีนั้น อาจทำให้คำพิพากษาของศาลไม่มีความแน่นอน และอาจทำให้เกิดปัญหาเรื่องการพิสูจน์ความเสียหายในอนาคตได้ ประกอบกับระยะเวลา ๑๐ ปีดังกล่าวอาจเป็นระยะเวลาที่นานเกินไป

๒. คำว่า “การพันวิสัยจะหยั่งรู้” หมายความว่าอย่างไร

คณะกรรมการการตอบชี้แจง ดังนี้

๑. หลักการของร่างมาตรานี้ สอดคล้องกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๔ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “ถ้าในเวลาทีพิพาทภาคดี เป็นพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ว่าความเสียหายนั้นได้มีแท้จริงเพียงใด ศาลจะกล่าวในคำพิพากษาว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษานั้นอีกภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปีก็ได้” ส่วนที่คณะกรรมการกำหนดระยะเวลาที่ศาลจะสงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาไว้ ๑๐ ปีนั้นเป็นเพราะเหตุผลทางการแพทย์และวิทยาศาสตร์ตามงานวิจัยทางนิติเวชที่ระบุว่า ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศจะปรากฏในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปี ดังนั้น ระยะเวลา ๑๐ ปีนี้จึงเป็นระยะเวลาที่จะสามารถกำหนดความเสียหายที่แท้จริงได้

๒. คำว่า “การพันวิสัยจะหยั่งรู้” เป็นถ้อยคำตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๔ วรรคสอง ซึ่งบัญญัติให้ศาลใช้ดุลพินิจกล่าวในคำพิพากษาว่ายังสงวนไว้ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาหรือไม่

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๗๕ หมวด ๙ โทษอาญา

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๒๗๖ มาตรา ๗๔/๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๔/๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๗๗ มาตรา ๗๔/๕

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๔/๕ ผู้ใดจัดทำและส่งข้อมูลตามมาตรา ๓๗ วรรคสองและวรรคสาม หรือมาตรา ๕๖ วรรคสี่ อันเป็นเท็จหรือบิดเบือนข้อมูล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากข้อมูลตามวรรคหนึ่งเป็นข้อมูลตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการจัดทำและส่งข้อมูลอันเป็นเท็จหรือการบิดเบือนข้อมูลเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการปฏิบัติการหรือการบังคับใช้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๗๘ มาตรา ๗๔/๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๔/๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษส่งข้อมูลจากระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๓๗/๑๘ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๗๙ มาตรา ๗๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษภาคอุตสาหกรรมผู้ใดกระทำโดยเจตนาหรือโดยประมาท ปล่อยทิ้ง ระบายสารมลพิษทางอากาศ เสี่ยงทำให้รั่วไหล หรือ แพร่กระจายของสารมลพิษที่ยังไม่ได้ทำมาตรการบำบัดให้เข้าสู่สภาพแวดล้อม เกินมาตรฐานควบคุมการระบาย หรือปล่อยทิ้งของสารมลพิษที่แหล่งกำเนิดสารมลพิษทางอากาศที่กำหนดใน หมวด ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่ง สอง ปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนห้าสิบล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกิน หนึ่งพันห้าแสนบาท ตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดหรือระงับการกระทำนั้น

หากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดได้สั่งให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๐/๕ แล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งอยู่ในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ หรือเขตประสบมลพิษทางอากาศ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งล้านบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดหรือระงับการกระทำนั้น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๘๐ มาตรา ๗๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ขนส่งหรือขนถ่ายสารที่ก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดภาวะจัดทำรายงานการใช้เชื้อเพลิง และการระบายสารมลพิษทางอากาศแพร่กระจายของสารมลพิษในราชการขนส่งตาม มาตรา ๕๓ ๔๐ วรรคสี่ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สอง หนึ่ง ล้านบาท และ หรือ ทั้ง จำ ทั้ง ปรับ อีก วัน ละ ไม่ เกิน หนึ่ง แสน บาท ตลอด ระยะเวลา ที่ ไม่ ได้ ปฏิบัติ ให้ ถูกต้อง หรือ หยุด หรือ ระงับ การ กระทำ นั้น”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๘๑ มาตรา ๗๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๗ ผู้ใดเป็นต้นตอหรือผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในทวาทะที่ตบวงผิด
ทวาทะ ผู้ว่าทวาทะ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมที่ข่มขู่ทวาทะที่ตบวง
ทวาทะ ๕๕ ตบวงทวาทะโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อสอ
ระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้หยุดทวาทะที่ตนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด
มลพิษทางอากาศที่จัดส่งข้อมูลเพื่อการจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษตามมาตรา ๔๐
วรรคสี่ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๘๒ มาตรา ๗๗/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๗๗/๑ ผู้ใดนำส่งรายงานตามมาตรา ๔๕/๖ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๘๓ มาตรา ๗๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือขัดขวางทวาทะที่ตบวงคำสั่งที่
ออกของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ
ตามมาตรา ๖๑ วรรคสี่ ๖๑/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภานิติบัญญัติฯ เห็นชอบแล้ว)

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้
ตามที่รัฐมนตรีกำหนด”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๘๘ มาตรา ๘๓

คณะกรรมการธิการตัดออก

คณะกรรมการธิการตัดออก ดังนี้

“มาตรา ๘๓ บรรดาบทบัญญัติที่มิใช่บทบัญญัติที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุก
ไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมาธิการพิจารณาขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้

ในกรณีที่พ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่ง หรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วน พ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์
หรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่ง และพ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่ง
พ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่ง
พ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่ง
พ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่ง

เมื่อพ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่ง
พ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่ง
พ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่ง
พ้นโทษหรือพ้นทัณฑ์ส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่งหรือสองส่วนหนึ่ง

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๘๙ มาตรา ๘๔

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๒๙๐ มาตรา ๘๕

คณะกรรมการธิการตัดออก

คณะกรรมการธิการตัดออก ดังนี้

“มาตรา ๘๕ ค่าปรับที่ได้ขอรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเงินได้ไม่เกินหนึ่งแสนบาท
เป็นรายปี ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือไม่เกินหนึ่งแสนบาท
เป็นรายปี ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือไม่เกินหนึ่งแสนบาท
เป็นรายปี ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการตัดออกของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๒๙๑ หมวด ๑๐ มาตรการปรับเป็นพินัย

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๒๙๒ มาตรา ๘๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีพิจารณา และเงื่อนไข ในพระราชกำหนดพระราชบัญญัติของสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๖ (๓) ซึ่งตราขึ้นเพื่อพิจารณาปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งวันละสองหมื่นบาท ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐/๕ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๙๓ มาตรา ๘๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีพิจารณา และเงื่อนไข ในพระราชกำหนดพระราชบัญญัติของสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๖ (๓) ซึ่งตราขึ้นเพื่อพิจารณาปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งวันละสองหมื่นบาท ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐/๕ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๙๔ มาตรา ๘๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีพิจารณา และเงื่อนไข ในพระราชกำหนดพระราชบัญญัติของสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๖ (๓) ซึ่งตราขึ้นเพื่อพิจารณาปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งวันละสองหมื่นบาท ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐/๕ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘๘ บุคคลใดหรือเจ้าพนักงานหรือผู้ครอบครองแห่งสิ่งท่วมนึ่งหนึ่งซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้
ในข้อใดข้อหนึ่งที่ไม่ได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๕๓ บรรดาบทหนึ่ง มีตรรกะผิดทางพินัยข้อใดข้อหนึ่งซึ่งควรต้องปรับเป็นพินัย
ไม่เต็มพิกัดซึ่งบทบัญญัติใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตามมาตรา ๓๐/๖
มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกิน
วันละสองหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการการ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งระเบียบวิธีทบทวนของพรรคฯ ๕๓ พรรคสอง
 สีตวงผลิตทางพิมพ์ขัดแย้งกับระดับปรัชญาเป็นพิษไม่เห็นหัวพันชกผู้ใดไม่นำส่งข้อมูลตามมาตรา ๓๓
 พรรคสอง มาตรา ๖๙/๘ พรรคสอง หรือมาตรา ๖๙/๓๐ (๓) มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับ
 เป็นเงินไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นเงินอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติ
 ให้ถูกต้อง

หากข้อมูลตามวรรคหนึ่งเป็นข้อมูลตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง (๔) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๒๙๗ มาตรา ๙๑

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตรวจอากาศ
ตามมาตรา ๕๗ บรรทัดหนึ่ง มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำและปรับ ผู้ใดไม่ยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการตามมาตรา ๓๗/๑๒ มีความผิด
ทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นเงินไม่เกินหนึ่งแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นเงินอีกไม่เกินวันละ
สองหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

ผู้ใดยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการตามมาตรา ๓๗/๑๒ อันเป็นเท็จที่อาจส่งผลกระทบต่อ
การกำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษอย่างมีนัยสำคัญ มีความผิด
ทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นเงินไม่เกินสองแสนบาท”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๙๘ มาตรา ๙๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตรวจการ
อากาศสะอาดจังหวัดตามมาตรา ๕๗ บรรทัดสอง ๓๗/๑๔ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับ
เป็นเงินไม่เกินห้าหมื่นบาท และชำระค่าปรับเป็นเงินอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่า
จะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๒๙๙ มาตรา ๙๓

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ผู้ใดไม่เสียค่าธรรมเนียมในขงที่วัดค่าหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดกำหนดตามมาตรา ๖๕ (๒) ๓๗/๑๗ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑.๒.๓๐๐ มาตรา ๙๓/๑

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตามมาตรา ๓๗/๑๗ วรรคสาม มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๓๐๑ มาตรา ๙๓/๒

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใดไม่ส่งข้อมูลจากระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๓๗/๑๘ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๓๐๒ มาตรา ๙๓/๓

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ไม่จัดทำรายงานการใช้เชื้อเพลิงและการระบายสารมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๔๐ วรรคสี่ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๐๓ มาตรา ๙๓/๔

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ไม่จัดส่งข้อมูลเพื่อการจัดทำทะเบียนการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษตามมาตรา ๔๐ วรรคสี่ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๐๔ มาตรา ๙๓/๕

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศไม่จัดให้มีระบบบำบัด อุปกรณ์ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีอื่นใดตามมาตรา ๔๑ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๐๕ มาตรา ๙๓/๖

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะ ผู้ใดกระทำโดยเจตนา หรือโดยประมาทระบายนสารมลพิษทางอากาศเกินมาตรฐานควบคุมการระบายนสารมลพิษทางอากาศ จากยานพาหนะตามมาตรา ๔๕/๔ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๐๖ มาตรา ๙๓/๗

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรือนายเรือที่จดทะเบียนในต่างประเทศ หรือเรือไทย ที่ไม่ส่งรายงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๕/๖ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๐๗ มาตรา ๙๓/๘

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๘ ผู้ใดเป็นผู้ประกอบธุรกิจทางการเกษตรที่ต้องเข้าสู่ระบบ แต่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๐/๔ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหน้าที่ตามมาตรา ๕๐/๔ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๐๘ มาตรา ๙๓/๙

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๙ ผู้ประกอบธุรกิจทางการเกษตรได้รับซื้อสินค้าเกษตรที่มาจาก
การเผาที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการการเผาที่คณะกรรมการอากาศ
สะอาดจังหวัดประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๐/๕ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน
หนึ่งล้านบาท”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๐๙ มาตรา ๙๓/๑๐

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐/๘
มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๑๐ มาตรา ๙๓/๑๑

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมใดกระทำการฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐/๙ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๑๑ มาตรา ๙๓/๑๒

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๑๒ ผู้ประกอบการที่ไม่ดำเนินการจัดเก็บและรักษาข้อมูล หรือไม่ให้ข้อมูลหรือเอกสารตามที่สำนักงานร้องขอตามมาตรา ๕๖ วรรคสี่ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๓๑๒ มาตรา ๙๓/๑๓

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๑๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ระบายสารมลพิษทางอากาศไม่เป็นไปตามที่ได้รับการจัดสรรสิทธิตามมาตรา ๖๙/๕ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๓๑๓ มาตรา ๙๓/๑๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๑๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิการระบายสารมลพิษทางอากาศที่ไม่รายงานข้อมูล และจัดเก็บข้อมูลตามมาตรา ๖๙/๗ มีความผิดทางวินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๓๑๔ มาตรา ๙๓/๑๕

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๙๓/๑๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๖๙/๘ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๑๕ มาตรา ๙๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙๔ ผู้ใดไม่จัดให้มีหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นต่ออันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ สิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๖๕ (๕) ๖๙/๑๑ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งแสนบาท ภายในอัตราร้อยละสิบของมูลค่าหลักประกัน จนกว่าจะจัดให้มีหลักประกัน”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๑๖ มาตรา ๙๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙๕ ค่าปรับเป็นพินัยตามความในหมวดนี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุน สิ่งแวดล้อมทางบกทางน้ำทางอากาศ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๑๗ บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

๑.๒.๓๑๘ มาตรา ๙๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙๖ ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๖๑ (๕) และพระราชบัญญัติว่าด้วยการออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๖๑ (๕) ให้คณะกรรมการการออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๖๑ (๕) (๖) (๗) และ (๘) และให้ปลัดกระทรวงพาณิชย์ พิจารณาและเสนอแนะไปยังคณะกรรมการการออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๖๑ (๕) ให้คณะกรรมการการออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๖๑ (๕) ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการนโยบายเพื่อออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๖๑ (๕) ให้คณะกรรมการการออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๖๑ (๕) ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม^{๑๗} เป็นกรรมการ และเลขานุการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม และเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่อออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๖๑ (๕) เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มี คณะกรรมการนโยบายเพื่อออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ๒๕๖๑ (๕) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

^{๑๗} คณะกรรมการการได้มีใบแทรกแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่อออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่อออกอากาศเสียงและภาพที่ส่งผ่านสื่อมวลชน พ.ศ. ขอแก้ไขเพิ่มเติม โดยเว้นวรรคระหว่างคำว่า “ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม” และคำว่า “เป็นกรรมการและเลขานุการ” ในบรรทัดที่ ๑๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

[illegible]

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการ

๑๘ คณะกรรมาธิการได้มีใบแทรกแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ในรายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ขอแก้ไขเพิ่มเติม โดยเพิ่มคำว่า “ผู้แทนกรมสรรพากร” และเพิ่มคำว่า “เป็นกรรมการ” ในบรรทัดที่ ๘ และแก้ไขเพิ่มเติมคำว่า “และเลขธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด” เป็นคำว่า “และให้เลขธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด” ในบรรทัดที่ ๙

๑.๒.๓๒๐ มาตรา ๙๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙๘ หลักเกณฑ์ วิธีพิจารณาและรายละเอียดการปฏิบัติเพื่อขอรับทวงคืนสิทธิ
ตวงมาตรการ ๘ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยดลเห็นชอบขอสงวนสิทธิ์ทรงบริหารจัดการ
เพื่อขอทวงคืนผลประโยชน์ที่ตกทอด ภายใต้อำนาจของเจ้าพนักงานนับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ
ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ
อากาศสะอาดจังหวัด ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ขนส่งจังหวัด
ผู้บังคับการตำรวจจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ
ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นายแพทย์
สาธารณสุขจังหวัด และท้องถิ่นจังหวัด เป็นกรรมการ^{๑๙} และให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
จังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด
ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการการ

๑.๒.๓๒๑ มาตรา ๙๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙๙ ให้วิธีทวงคืนทวงคืนสิทธิของเจ้าพนักงานตวงมาตรการ ๑๖ และมาตรการ ๒๑
และหลักเกณฑ์ วิธีทวงคืนของเจ้าพนักงานตวงมาตรการผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตวงมาตรการ ๑๖ (๕) และ
มาตรการ ๒๑ (๕) ภายใต้อำนาจของเจ้าพนักงานนับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการ
อากาศสะอาดกรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร
ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกองบังคับการตำรวจจราจร
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมขนส่งทางบก ผู้แทนสำนักงาน
บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และผู้แทน

^{๑๙} คณะกรรมการการแก้ไขได้มีใบแทรกแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศ
สะอาด พ.ศ. ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
ขอแก้ไขเพิ่มเติม โดยเพิ่มคำว่า “เป็นกรรมการ” ในบรรทัดที่ ๘

บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นเลขานุการ โดยปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้จัดการกองทุน ตามมาตรา ๖๙/๓๘”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๓๒๔ มาตรา ๑๐๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๑๐๒ ให้มีที่ราชพัสดุที่ทรงมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๑.๒.๓๒๕ มาตรา ๑๐๓

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๑๐๓ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หน้าที่ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกรมควบคุมมลพิษหรือหน่วยงานของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการคุณภาพอากาศ ไปเป็นของสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ที่โอนไปตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง หรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิม

ในกรณีที่พนักงานราชการ ลูกจ้าง ผู้ใดอยู่ภายใต้ระเบียบหรือสัญญาจ้างที่มีได้กำหนดระยะเวลาการจ้าง มิให้ถือว่าการจ้างโดยไม่มีกำหนดระยะเวลาดังกล่าวเป็นสิทธิและประโยชน์ตามวรรคสอง การบรรจุและแต่งตั้งดังกล่าวไม่ถือเป็นการออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๓๒๖ มาตรา ๑๐๔

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

“มาตรา ๑๐๔ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ”

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑.๒.๓๒๗ อัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ ดังนี้

อัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด^{๒๑}

๑. สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม		
	ตาม มูลค่า ไม่เกิน ร้อยละ	ตามปริมาณ	
		หน่วย	หน่วย ละ ไม่เกิน (บาท)
๑.๑ เชื้อเพลิงฟอสซิล และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	๑๐	ลิตรหรือกิโลกรัม หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๒ ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	กรัมต่อกิโลเมตร หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๓ เครื่องจักรอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำมัน ก๊าซ ถ่านหิน หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	กรัมต่อแรงม้า หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๔ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์จากการเกษตร ผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการแปรรูปของผลผลิตทางการเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร เฉพาะที่มีข้อมูลเชื่อมโยงกับการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๕ สารเคมีที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	ลิตรหรือกิโลกรัม หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
๑.๖ สินค้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นใด ตามที่คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด ประกาศกำหนด	๑๐		๑๐

^{๒๑} คณะกรรมการได้มีใบแทรกแก้ไขเพิ่มเติมความในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ขอแก้ไขเพิ่มเติม โดยขีดเส้นใต้ข้อความทั้งหมดในตารางอัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด

๒. กิจกรรม กิจกรรม หรือบริการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม	
	หน่วย	ไม่เกิน ร้อยละ ของปริมาณ หรือต้นทุน ภายนอก หน่วยสุดท้าย
๒.๑ กิจกรรมพลังงานและปิโตรเลียม	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๒ กิจกรรมเหมืองแร่	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๓ กิจกรรมหรือกิจกรรมการใช้น้ำมันทางบก ทางน้ำ และ ทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใด ที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือกิโลเมตร หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๔ กิจกรรมการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิง จากถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษ ทางอากาศ	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๕ กิจกรรมทางการเกษตร หรือการรับซื้อผลิตผลทางการเกษตร ที่เชื่อมโยงกับการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๖ กิจกรรมหรือกิจกรรมที่มีการเผาไหม้ใช้เพื่อการเกษตร	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๗ การก่อสร้างและรื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานและอาคาร	ตารางเมตร หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
๒.๘ กิจกรรม กิจกรรม หรือบริการอื่นใด ตามที่ คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วย ตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐

ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายต่อที่ประชุม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยการเพิ่มขึ้นใหม่ของคณะกรรมการ

๑๒. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=6W76P>

๑๓. ใบแทรกแก้ไขเพิ่มเติมความ

ในร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

ในรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=30W3D>

๑๔. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report

[/main_warehouse_dll_x.php?aid=11778&mid=4689](https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11778&mid=4689)

๑๕. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report

[/main_warehouse_dll_x.php?aid=11780&mid=4688](https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11780&mid=4688)

๑๖. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report

[/main_warehouse_dll_x.php?aid=11786&mid=4692](https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11786&mid=4692)

๑๗. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11795&mid=4694

๑๘. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11798&mid=4693

๑๙. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11802&mid=4696

๒๐. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ
วันอังคารที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11816&mid=4697

๒๑. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘

https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11777&mid=4689

๒๒. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๘
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11779&mid=4688

๒๓. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๘
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11787&mid=4692

๒๔. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๘
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๘
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11796&mid=4694

๒๕. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๐
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๘
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11798&mid=4693

๒๖. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๑
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๘
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11801&mid=4696

๒๗. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๘
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=11817&mid=4697

๒. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๐๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๔ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๕ เสียง

๓. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วเห็นว่าควรมีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องควรทราบหรือควรปฏิบัติไว้ทำรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

“(๑) เนื่องจากคณะกรรมการการวิสามัญได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ในหลายประเด็น โดยการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวเป็นไปตามหลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. (นางสาวคณินิจ ศรีบัวเอี่ยม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๒๒,๒๕๑ คน เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (นางสาวตรีนุช เทียนทอง กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ พ.ศ. (นายร่มธรรม ขำนุรักษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการกักมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. (นายภัทรพงษ์ ลีลาภรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการไว้แล้วทุกฉบับ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติม “เหตุผล” เป็นดังนี้

“เหตุผล

โดยที่ปัสสัษนันปัญหามลพิษทางอากาศที่วัดสิ่งแวดล้อมธรรมชาติซึ่งขึ้น โดยแผนฯ
ผ่านสหประชาชาติไม่ได้เกิน ๒.๕ ไมโครกรัม ที่สีน้ำเงินสูงขึ้นไปในช่วงต้นปีและปลายปีของทุกปี ซึ่งดัชนี
การวัดทางเคมีในชั้นบรรยากาศที่วัดมลพิษทางอากาศที่มีในระดับปกติและระดับพื้นที่ที่กำหนดให้มีผลกระทบต่อ
และบูรณาการการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพให้เป็นที่ทราบชัดต่อสังคมทั้ง
หลักที่การพัฒนาอย่างยั่งยืน และกำหนดให้ใช้ระบบการตรวจประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและจัดทำบัญชีและเปิดเผยข้อมูล
สาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิด รวมทั้งป้องกันผลกระทบของมลพิษ ผ่าน ตัวชี้วัด และดัชนี ให้สู่สภาพแวดล้อม
และชั้นบรรยากาศ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย และระบบ
การวัดค่ามลพิษทางอากาศที่จุดตรวจวัดทางสิ่งแวดล้อมทางอากาศ ตลอดจนการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับ
การจัดการปัญหาทางมลพิษทางอากาศเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เชื่อถือได้และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
สอดคล้องกับข้อเสนอแนะอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำเนินการเชิงรุกของประชาชน ซึ่งส่วนหนึ่งของการพัฒนาระบบข้อมูลที่ดีมีควม
โดยที่ปัจจุบันปัญหามลพิษทางอากาศได้ทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่องจนส่งผลกระทบต่อสิทธิในชีวิตและสุขภาพ
รวมถึงสิทธิในสิ่งแวดล้อมที่ดีของประชาชน ทว่าที่ผ่านมาการแก้ไขปัญหาที่มีลักษณะกระจายอยู่ภายใต้
กฎหมายหลายฉบับและหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานแบบแยกส่วน ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหา
ทางอากาศซึ่งเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องกำหนดกรอบความคิดทางกฎหมาย
เชิงนวัตกรรมที่ใช้สิทธิมนุษยชนเป็นฐาน และไม่แยกระหว่างมิติสิ่งแวดล้อมและมิติดูแลสุขภาพ โดยการรับรองสิทธิ
ในอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง อันนำมาซึ่งหน้าที่ของรัฐและประชาชน การจัดตั้ง
โครงสร้างคณะกรรมการและองค์กรที่มุ่งเน้นการบริหารจัดการอย่างบูรณาการและยกระดับการกระจาย
อำนาจ รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน การกำหนดเครื่องมือและกลไกทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่
เช่น ดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ ระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นต้น การกำหนด
มาตรการป้องกันและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดแต่ละภาค รวมถึงการบริหารจัดการในภาวะวิกฤต
ตลอดจนการกำหนดเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และกองทุนอากาศสะอาดสำหรับสร้างแรงจูงใจการปรับเปลี่ยน
พฤติกรรมในระยะเปลี่ยนผ่านควบคู่กับการกำหนดความรับผิดชอบทางแพ่ง โทษอาญาและมาตรการปรับเป็นพินัย
เพื่อนำไปสู่การมีอากาศสะอาดและปลอดภัยต่อชีวิตและสุขภาพของประชาชนอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้”

(๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรพิจารณาแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุของความแตกต่างทางเพศ
ซึ่งต้องพิจารณาควบคู่กับคุณสมบัติ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๓) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควรเร่งรัดการออกกฎหมายลำดับรอง เพื่อให้มาตรการการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศสามารถนำไปใช้ได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำร่างกฎหมายลำดับรอง เพื่อให้ข้อกำหนดต่าง ๆ มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการดำเนินงาน และสามารถบังคับใช้กฎหมายได้จริง”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๒๙๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี ดออกเสียง ๘ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๒ เสียง

หมายเหตุ สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ โดยให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ และข้อ ๑๐๕^{๒๒}

๔. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

จากการพิจารณาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. มีข้อดีและข้อสังเกต ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดกลไกการควบคุมและจัดการมลพิษซึ่งเข้มข้นขึ้นกว่ากลไกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยกำหนดเพิ่มมาตรการเฉพาะสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทต่าง ๆ กัน ประกอบด้วยมาตรการลดมลพิษเฉพาะหน้า ได้แก่ การกำหนดให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งหยุดกิจกรรมกำเนิดมลพิษเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่ และมาตรการระยะยาวซึ่งรวมถึงมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดมาตรการแจ้งเตือนและมาตรการช่วยเหลือให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้วย โดยมุ่งหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีเครื่องมือทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาหมอกควันทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดผลกระทบต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชน ต่อระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อม^{๒๓}

^{๒๒} ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๗ และข้อ ๑๐๕ กำหนดไว้ ดังนี้

“ข้อ ๑๒๗ เมื่อคณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว ให้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้น โดยแสดงร่างเดิมและการแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมทั้งรายงานต่อประธานสภา รายงานนั้นอย่างน้อยต้องระบุว่าได้มีหรือไม่มี การแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราใดบ้าง และถ้ามีการแปรญัตติ มติของคณะกรรมการการวิสามัญเกี่ยวกับคำแปรญัตตินั้นเป็นประการใด หรือมีการสงวนคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติ หรือมีการสงวนความเห็นของกรรมการวิสามัญ และในกรณีที่คณะกรรมการการวิสามัญมีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ ก็ให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการการวิสามัญเห็นว่าข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือควรปฏิบัติ ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวไว้ในรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญเพื่อให้ที่ประชุมสภาพิจารณา และให้นำความในข้อ ๑๐๕ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐๕

ฯลฯ

ฯลฯ

ในกรณีที่สภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ ให้ประธานสภาส่งรายงานและข้อสังเกตไปยังคณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ องค์การอัยการ หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ฯลฯ

ฯลฯ”

^{๒๓} บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=4513V>, น. ๑๑ - ๑๒

(๒) เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ จะทำให้สิทธิที่จะหายใจจากอากาศสะอาดของบุคคลเกิดขึ้นได้จริงอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งเกิดการอำนวยความสะดวกและกำกับดูแลการจัดการร่วมอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพอย่างบูรณาการระหว่างหน่วยงานของรัฐ และระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคประชาสังคมในรูปแบบการจัดการร่วม ตลอดจนการกำหนดให้มีเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุสำคัญของการก่อหมอกควันพิษ ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและวิธีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมต่อไป^{๒๔}

(๓) ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดฉบับนี้ เป็นก้าวสำคัญในการสร้างระบบการจัดการมลพิษที่ยั่งยืนและครอบคลุมทุกด้าน โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมีเครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดที่ครบถ้วนทุกมิติ มีการจัดการตั้งแต่ต้นทางโดยการป้องกันไว้ก่อน การแก้ไขในภาวะฉุกเฉิน และการส่งเสริมสนับสนุนของทุกภาคส่วน มีการกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ครอบคลุมทั้งภายในประเทศและมลพิษข้ามแดนที่ส่งผลกระทบภายในประเทศ หากได้รับการประกาศใช้จะสามารถป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหามลพิษได้อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่อนาคตที่ปลอดภัยและคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นสำหรับประชาชนคนไทยทุกคน^{๒๕}

ข้อสังเกตร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ความยั่งยืนนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน องค์กรเอกชน และสถาบันการศึกษา รวมถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการสร้างระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและมาตรฐานการควบคุมมลพิษที่เหมาะสมกับแต่ละประเภทกิจการ ในขณะเดียวกันต้องไม่เป็นภาระเกินควรแก่ผู้ประกอบการ การแก้ปัญหามลพิษข้ามแดนยังมีข้อจำกัดในการบังคับใช้กฎหมายนอกราชอาณาจักรและความซับซ้อนในการพิสูจน์ความเชื่อมโยงระหว่างแหล่งกำเนิดกับผลกระทบ รวมถึงการขอใช้ความเสียหายและการบังคับคดีจากผู้กระทำผิดในต่างประเทศ ตลอดจนการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหา^{๒๖}

^{๒๔} รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ., สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=PVR6I>, น.-๑๘-

^{๒๕} ข่าวคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ., สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=5KWDB>, น.๔

^{๒๖} เรื่องเดียวกัน, น.๒-๔

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๕๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๕

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา

เล่ม ๓

อ.พ. ๓๑/๒๕๖๘

๓. ตารางเปรียบเทียบ

กับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

และร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
..... 	
..... 	
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด	โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
	พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดให้มีการพัฒนาและบูรณาการการบริหารจัดการปัญหามลพิษทางอากาศให้เป็นระบบลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิด และป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น คาร์บอน และกลิ่น เข้าสู่สภาพแวดล้อม และชั้นบรรยากาศ รวมทั้งพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤตจากภาวะมลพิษทางอากาศ ตลอดจนการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อให้เกิดอากาศสะอาด ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว
	
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.”
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นใด ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วย การใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแต่มีหลักการหรือมาตรการในการบริหาร จัดการแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ หรือกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ	มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นใด ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วย การใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแต่มีหลักการหรือมาตรการในการบริหาร จัดการแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ หรือกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับ
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “อากาศสะอาด” หมายความว่า อากาศที่ไม่มีสารมลพิษ หรือมีสารมลพิษ เจือปนอยู่ในปริมาณที่ไม่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ตามประกาศ คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด “มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพ อากาศในบรรยากาศ ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไป สำหรับการบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาด “อากาศเสีย” หมายความว่า อากาศที่ปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ที่อยู่ในสภาพ เป็นไอเสีย กลิ่น คว้น ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่นที่มีสภาพ ละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้ ที่อาจส่งผลกระทบต่อ ต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพของประชาชน	มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “อากาศสะอาด” หมายความว่า อากาศที่ไม่มีสารมลพิษทางอากาศ หรือมีสารมลพิษทางอากาศเจือปนอยู่ในปริมาณที่ไม่เกินมาตรฐานคุณภาพ อากาศสะอาด ตามประกาศคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด “สารมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สิ่งใด ๆ ที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย ไอระเหย กลิ่น คว้น ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง ละอองลอย เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่น ที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพของประชาชน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
“ภาวะมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะที่อากาศในบรรยากาศเปลี่ยนแปลงหรือปนเปื้อนด้วยสารมลพิษหรือสารพิษเจือปน ซึ่งทำให้คุณภาพอากาศเสื่อมโทรมลง “องค์กรภาคประชาสังคม” หมายความว่า องค์กรที่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ด้านการป้องกันหรือแก้ไขมลพิษทางอากาศหรือองค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคลแต่มีผลงานด้านการป้องกันหรือแก้ไขมลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่องเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยมีได้มีการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน และได้มีการจัดแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะที่อากาศในบรรยากาศมีการปนเปื้อนด้วยสารมลพิษทางอากาศที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ สุขภาพของประชาชน และสวัสดิภาพของสาธารณะ “กลุ่มเปราะบาง” หมายความว่า กลุ่มคนที่มีความเสี่ยงสูงที่จะได้รับความเจ็บป่วย หรือได้รับอันตรายทางสุขภาพ หรือเนื่องจากมีสถานะสุขภาพทางด้านร่างกาย ภูมิปัญญา และความทนทานในการรับปริมาณสารมลพิษทางอากาศต่ำกว่าบุคคลทั่วไป เช่น เด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเรื้อรัง ผู้ป่วยทางเดินหายใจ ผู้ทำงานกลางแจ้ง “องค์กรภาคประชาสังคม” หมายความว่า องค์กรที่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลที่มีภารกิจหลักด้านการป้องกันหรือแก้ไขมลพิษทางอากาศ หรือองค์กรอื่นที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคลแต่มีผลงานด้านการป้องกันหรือแก้ไขมลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่องเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ โดยมีได้มุ่งแสวงหากำไร “องค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ” หมายความว่า องค์กรที่ส่งเสริมงานวิชาการ แต่ไม่รวมถึงสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย หรือองค์กรวิจัย “มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศเพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชน ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไป สำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
“ดัชนีคุณภาพอากาศ” หมายความว่า ค่าตัวเลขหรือเกณฑ์ที่ใช้แสดงระดับคุณภาพอากาศ ตามประกาศของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด	“มาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่” หมายความว่า ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศที่คำนึงถึงการป้องกันผลกระทบและความเสียหายของทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรสิน เศรษฐกิจ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์เฉพาะพื้นที่ สำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด “ดัชนีคุณภาพอากาศ” หมายความว่า ค่าตัวเลขหรือเกณฑ์ที่ใช้แทนระดับความเข้มข้นของสารมลพิษทางอากาศ แสดงถึงการแจ้งเตือนระดับคุณภาพอากาศ และข้อปฏิบัติของประชาชน ซึ่งใช้ในการสื่อสารหรือรายงานต่อสาธารณะ “ดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า ค่าตัวเลขหรือเกณฑ์ที่แสดงถึงระดับความเสี่ยงต่อการเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน จากการได้รับสารมลพิษทางอากาศในระยะสั้นที่สัมพันธ์กับคำแนะนำด้านสุขภาพ ซึ่งใช้ในการสื่อสารหรือรายงานต่อสาธารณะ “มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ” หมายความว่า มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่บรรยากาศ ซึ่งอาจกำหนดค่ามาตรฐานเป็นความเข้มข้น หรืออัตราการระบาย หรือหน่วยอื่นใด หรือเป็นหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยจะกำหนดวิธีการตรวจวัดด้วยก็ได้” “ศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่” หมายความว่า ความสามารถของพื้นที่ในการรองรับปริมาณสารมลพิษทางอากาศที่ระบาย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	จากแหล่งกำเนิดมลพิษออกสู่บรรยากาศ เพื่อใช้ในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศของพื้นที่ทั้งพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศและพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ เช่น การกำหนดเงื่อนไขปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศ การจัดสรร ซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ “พื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด “พื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด “เขตภูมิศาสตร์อากาศ” หมายความว่า ขอบเขตทางภูมิศาสตร์ของการเกิดมลพิษทางอากาศ ซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของสภาพภูมิอากาศ อุตุนิยมวิทยา และภูมิประเทศเดียวกัน ที่ส่งผลต่อการแพร่กระจายของสารมลพิษในบรรยากาศและความรุนแรงของมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น เขตภูมิศาสตร์อากาศหนึ่งอาจครอบคลุมพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในเขตการปกครองหรือข้ามเขตการปกครอง ซึ่งจะต้องมีการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกันของเขตการปกครอง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
“แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทโรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ประกอบกิจการ การก่อสร้างอาคารทุกชนิด การเผาในที่โล่ง การเผาในที่โล่ง ไฟป่า ยานพาหนะ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศอื่น ๆ รวมทั้งแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร แต่ผลกระทบเกิดในราชอาณาจักร “การเผาในที่โล่ง” หมายความว่า การกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เกิดไฟไหม้ การเผาไหม้ หรือไฟคุกรุ่นใด ๆ ที่เกิดขึ้นในที่โล่งกลางแจ้ง ในพื้นที่เกษตรกรรม ป่าไม้ ชุมชน ซึ่งทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ	“แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ” หมายความว่า แหล่งที่มาของสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดน หรือแหล่งกำเนิดอื่น “แหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม” หมายความว่า แหล่งกำเนิดประเภทอยู่กับที่ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการ โดยวิธีการเผาไหม้เชื้อเพลิง หรือมีกระบวนการผลิตที่ระบายสารมลพิษทางอากาศออกจากปล่อง ช่อก หรือท่อระบายอากาศ ไม่ว่าจะผ่านระบบบำบัดหรือไม่ก็ตาม รวมถึงมลพิษทางอากาศที่ฟุ้งกระจายออกจากกิจกรรมอื่น “แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม” หมายความว่า แหล่งกำเนิดประเภทเคลื่อนที่ได้เพื่อวัตถุประสงค์ในการขนส่งหรือการเดินทางไม่ว่าทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง ซึ่งรวมถึงเครื่องยนต์หรือเครื่องจักรกล และอุปกรณ์ประกอบของระบบขนส่งแต่ละประเภท “แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้” หมายความว่า แหล่งกำเนิดประเภทพื้นที่ทั้งพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชุมชน และป่าประเภทอื่น ซึ่งมีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ไม่ว่าจะเป็น การเผาป่าล่าสัตว์ เก็บของป่า การบริหารจัดการเชื้อเพลิงในป่า เป็นต้น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
“มลพิษทางอากาศข้ามแดน” หมายความว่า มลพิษทางอากาศที่มีแหล่งกำเนิดนอกราชอาณาจักรที่เคลื่อนตัวเข้ามาและเกิดผลกระทบในราชอาณาจักร	“แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม” หมายความว่า แหล่งกำเนิดประเภทพื้นที่เพื่อวัตถุประสงค์ในการเกษตรกรรมทั้งการทำเกษตรกรรมในพื้นที่เอกสารสิทธิ์ และพื้นที่เกษตรกรรมในที่ดินของรัฐ รวมถึงการเลี้ยงสัตว์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ที่มีกิจกรรมอันก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ไม่ว่าจะเป็นการเผาเพื่อกำจัดเศษวัสดุทางการเกษตร การเผาเพื่อเก็บเกี่ยวผลผลิต การเผาเพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูก และการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร “แหล่งกำเนิดภาคเมือง” หมายความว่า แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในเมือง ที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตและสุขภาพของประชากรที่อยู่อาศัยในเมืองอย่างยั่งยืน ซึ่งมาจากปัญหาเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐาน การอพยพย้ายถิ่น การเคลื่อนย้ายประชากร ความหนาแน่นของประชากรที่อยู่อาศัย กระบวนการทำให้เป็นเมือง การขยายตัวของพื้นที่เมือง รวมทั้งการวางผังเมือง การออกแบบเมือง การบริหารจัดการพื้นที่เมือง การใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบอาคาร การก่อสร้างและรื้อถอนสิ่งสาธารณูปโภคหรือโครงการขนาดใหญ่ การวางระบบการขนส่งสาธารณะในเมือง และการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจบางประเภท เป็นต้น “แหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดน” หมายความว่า มลพิษทางอากาศที่มีแหล่งกำเนิดนอกราชอาณาจักรไทยและแพร่กระจายมาสู่ราชอาณาจักรไทย รวมถึงมลพิษทางอากาศที่มีแหล่งกำเนิดในราชอาณาจักรไทยและแพร่กระจายออกไปนอกราชอาณาจักรไทย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
“ยานพาหนะ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก และกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถไฟตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางราง เรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ “ค่าธรรมเนียม” หมายความว่า ค่าธรรมเนียมการระบายอากาศเสีย	“ผู้ประกอบการกิจการเกษตร” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบธุรกิจการแปรรูป จำหน่าย การนำเข้าหรือการส่งออกผลิตผลทางการเกษตร “ทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ” หมายความว่า ฐานข้อมูล ที่หน่วยงานภาครัฐจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงชนิดและปริมาณของสารมลพิษทางอากาศที่ถูกปลดปล่อยจากแหล่งกำเนิดมลพิษสู่สิ่งแวดล้อมตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด “ห่วงโซ่อุปทานอย่างรอบด้าน” หมายความว่า กระบวนการตรวจสอบ ธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบเพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าการผลิตผลิตภัณฑ์และสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศหรือมลพิษทางอากาศข้ามแดน “ระบบตรวจสอบย้อนกลับ” หมายความว่า ระบบการติดตามแหล่งที่มา สินค้าเกษตร หรือวัตถุดิบ หรือส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีจุดประสงค์สำหรับการบริโภค หรือใช้ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้ง	แต่ละขั้นตอนของการผลิตสินค้าเกษตรหรือผลิตภัณฑ์นั้นไม่เกี่ยวข้องกับการก่อกมลพิษทางอากาศหรือการเผาหรือการทำลายสิ่งแวดล้อม “ต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย” หมายความว่า ต้นทุนที่สังคมต้องแบกรับภาระอันเนื่องมาจากผลกระทบทางลบที่เกิดขึ้นต่อคุณภาพอากาศ สุขภาพของประชาชน และสวัสดิภาพของสาธารณะ ซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการ กิจกรรม หรือบริการ และไม่ได้รวมอยู่ในต้นทุนของผู้ประกอบการ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด “คณะกรรมการกำกับ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด “คณะกรรมการวิชาการ” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด “คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์” หมายความว่า คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด “คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและให้รวมถึงคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
“เจ้าพนักงานอากาศสะอาด” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	“คณะกรรมการกองทุน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนอากาศสะอาด “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด “สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด “กองทุน” หมายความว่า กองทุนอากาศสะอาด “เจ้าพนักงานอากาศสะอาด” หมายความว่า ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ “เจ้าพนักงานประเมิน” หมายความว่า เจ้าพนักงานประเมินและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียม ออกประกาศ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้	มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานอากาศ สะอาด เจ้าพนักงานประเมิน ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียม ออกประกาศ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้
หมวด ๑ บททั่วไป -----	หมวด ๑ บททั่วไป -----
	ส่วนที่ ๑ สิทธิในอากาศสะอาด -----

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๖ การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความสะดวกของอากาศอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการเพื่อให้เกิดอากาศสะอาด ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) จัดให้มีนโยบายในระดับชาติเกี่ยวกับการจัดการให้มีระบบสภาพแวดล้อมเพื่อการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน (๒) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยจะต้องให้ความสำคัญกับสาเหตุพื้นฐานอันเป็นที่มาของมลพิษทางอากาศแต่ละแหล่งกำเนิด (๓) สนับสนุนเพื่อให้เกิดการบูรณาการการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศด้วยการอำนวยความสะดวก การสนับสนุนเครื่องมือวัดอุปกรณ์ต่าง ๆ ข้อมูลต่าง ๆ และการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ (๔) จัดทำมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดตามหลักสากลและพัฒนาระบบการติดตาม ตรวจสอบสำหรับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เฝ้าระวัง และเตือนภัยแก่ประชาชนเกี่ยวกับภาวะมลพิษทางอากาศ	มาตรา ๖ บุคคล ชุมชนและประชาชนมีสิทธิในอากาศสะอาด ซึ่งมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับสิทธิในสิ่งแวดล้อมที่ดี สิทธิในสุขภาพ และสิทธิในชีวิตอันเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน รวมถึงสิทธิมนุษยชนอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับการรับรองหรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย หรือหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยเป็นภาคีหรือมีพันธกรณีตามกฎหมายระหว่างประเทศที่จะต้องปฏิบัติตาม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๕) สร้างความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขภาวะมลพิษทางอากาศ รวมไปถึงการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศและระดับนานาชาติ (๖) หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการแก้ปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อจะทำให้การบริหารจัดการที่มีระบบ และได้มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดที่มีความปลอดภัยต่อสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน (๗) เพื่อเป็นการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ แจ้งเตือนหรือให้ข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศที่อาจจะมีผลกระทบต่อประชาชน และกำหนดสิทธิในการดูแลสุขภาพของประชาชนที่ได้รับอันตรายต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษทางอากาศโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย	สิทธิในอากาศสะอาดตามวรรคหนึ่งเป็นสิทธิที่ทำให้บุคคล ชุมชนและประชาชนดำรงชีวิตด้วยอากาศสะอาดที่ไม่ส่งผลร้ายต่อสุขภาพ ไม่เสียชีวิตก่อนวัยอันควร และไม่ส่งผลเสียต่อการประกอบอาชีพ
มาตรา ๗ บุคคลมีสิทธิในการได้รับอากาศสะอาด สิทธิของบุคคล ในการดำรงชีวิตด้วยอากาศสะอาดที่ไม่ส่งผลร้ายต่อสุขภาพ ย่อมได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น	มาตรา ๗ บุคคล ชุมชนและประชาชนตามมาตรา ๖ ที่เป็นกลุ่มเปราะบาง ต้องได้รับการสร้างเสริมและคุ้มครองในสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาด และสิทธิในการดำรงชีวิตในอากาศสะอาดอย่างสอดคล้องและเหมาะสม เป็นการเฉพาะตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงมีสิทธิได้รับการตรวจสอบสุขภาพที่เหมาะสมกับโรค อาการของโรคหรือความเสี่ยงที่เกิดจาก มลพิษทางอากาศ การแผ่รังสี และการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลของรัฐ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หรือสถานพยาบาลที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าโรงพยาบาลซึ่งรัฐจัดให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เพื่อการเฝ้าระวังแนวโน้มที่อาจเกิดโรคอันมีสาเหตุมาจากมลพิษทางอากาศ
มาตรา ๘ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิในการได้รับอากาศสะอาดตามมาตรา ๗ บุคคลย่อมมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่สำคัญเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ และคุณภาพอากาศที่จะส่งผลกระทบต่อตนเอง สิทธิในการเฝ้าระวัง สิทธิในการปกป้องและป้องกันตนเองและบุคคลอื่นจากภัยอันตรายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศ สิทธิในการเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการของรัฐเพื่อกำหนดนโยบายที่เกี่ยวกับการจัดการเพื่ออากาศสะอาด การมีส่วนร่วมในการกำหนดแผน การจัดทำแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามผลการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน รวมทั้งการติดตามและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการแก้ไขสถานการณ์ปัญหามลพิษทางอากาศ	มาตรา ๘ เพื่อให้สิทธิตามมาตรา ๖ ได้รับการเคารพ คุ้มครอง และทำให้สิทธิเกิดขึ้นจริงอย่างมีประสิทธิภาพ บุคคล ชุมชนและประชาชน มีสิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับอากาศสะอาด สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐ ในการตัดสินใจเกี่ยวกับอากาศสะอาด และสิทธิในการเข้าถึงและได้รับความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม
มาตรา ๙ บุคคลมีหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่สร้างผลกระทบเกินสมควรต่อบุคคลอื่น รวมถึงมีหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริม การดำเนินการต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีอากาศสะอาด	มาตรา ๙ สิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับอากาศสะอาดตามมาตรา ๘ หมายถึงสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของอากาศ สาเหตุและผลกระทบของคุณภาพอากาศที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ รวมทั้งการดำเนินการเพื่อปกป้องคุณภาพอากาศและผลกระทบต่อสุขภาพโดยเร็ว และมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีระบบการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพทั้งระดับนโยบาย ระดับพื้นที่ และระดับโครงการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการกำหนดมาตรการ การส่งเสริมสนับสนุน ให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน การพัฒนาอาชีพ หรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทางสังคม หรือทางวัฒนธรรม อันเป็นที่มา ของสาเหตุภาวะมลพิษทางอากาศ	
	มาตรา ๑๐ สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการตัดสินใจเกี่ยวกับอากาศ สะอาดตามมาตรา ๘ หมายถึงสิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการตัดสินใจ เกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ แผน และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ตั้งแต่กระบวนการกำหนด การจัดทำ การนำไปปฏิบัติ การกำกับติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติ รวมทั้งการ เสนอแนะและการแก้ไขปรับปรุง บุคคล ชุมชนและประชาชนมีสิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งมีส่วนร่วม ในการแสดงความเห็น การปรึกษาหารือ การวางแผนร่วมกันกับรัฐ การร่วม ดำเนินการกับรัฐ และการร่วมตัดสินใจในการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐ จะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ กรณีการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศจนอาจเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอย่างรุนแรงหรือในวงกว้าง ประชาชนในพื้นที่และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีสิทธิในการมีส่วนร่วมผ่านการแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและมีส่วนร่วม ตัดสินใจโดยการลงมติก่อนการอนุมัติหรืออนุญาตตามที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๑ สิทธิในการเข้าถึงและได้รับความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๘ หมายความว่ารวมถึงสิทธิที่บุคคลหรือองค์กรเอกชนที่มีวัตถุประสงค์ การดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพอากาศ หรือด้านสุขภาพของกลุ่ม เปราะบางที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ จะดำเนินคดีรัฐธรรมนูญ คดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ รวมถึง การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายในคดีที่เกี่ยวข้องกับอากาศ สะอาดเพื่อสุขภาพที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวมตามลักษณะ หรือประเภทคดีที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กรณีที่มีการฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งแล้ว และปัญหามลพิษทางอากาศ มีความร้ายแรงหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีสิทธิร้องขอต่อศาล เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวโดยไต่สวนฉุกเฉิน หากศาลมีคำสั่ง คุ้มครองชั่วคราว ให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลดำเนินการป้องกัน หรือแก้ไข ปัญหาการลด ระบาย หรือขจัดมลพิษทางอากาศภายในเวลาที่ศาลจะเห็นสมควร ให้องค์กรเอกชนตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีอำนาจในการดำเนินคดี แบบกลุ่มตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด
	ส่วนที่ ๒ หน้าที่ของรัฐและประชาชนในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด -----

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๒ เพื่อให้บุคคล ชุมชนและประชาชนได้รับสิทธิในอากาศสะอาดตามส่วนที่ ๑ รัฐมีหน้าที่ทำให้เกิดการเคารพ ค้ำครอง และทำให้สิทธิเกิดขึ้นจริงแก่บุคคล ชุมชนและประชาชนเช่นเดียวกับสิทธิมนุษยชนตามกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงมีหน้าที่ปฏิบัติตามและบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัดโดยต้องดำเนินการอยู่บนหลักธรรมาภิบาลและหลักการพัฒนายั่งยืน รัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวก บริหารจัดการ และกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ โดยบูรณาการการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญห การสนับสนุนเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ ข้อมูล และการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ รัฐมีหน้าที่คุ้มครองและช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางให้สามารถเข้าถึงสิทธิตามมาตรา ๖ ได้เท่าเทียมกับบุคคลอื่น รัฐมีหน้าที่พัฒนาระบบบริหารจัดการอากาศสะอาดของประเทศ และกำหนดมาตรการ การป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงต้องกำกับติดตามให้เกิดการดำเนินการตามระบบบริหารจัดการอากาศสะอาดของประเทศ และมาตรการ การป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดอย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๓ รัฐมีหน้าที่เคารพ คุ้มครอง และทำให้สิทธิที่จะรู้และเข้าถึงข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน เข้าถึงง่าย และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลที่เกี่ยวกับอากาศสะอาดตามมาตรา ๙ เกิดขึ้นจริง ดังต่อไปนี้ (๑) จัดเก็บ รวบรวม ประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำระบบข้อมูลที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพเพื่อแจ้งเตือนประชาชน และสนับสนุนการจัดการให้มีอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแก่ประชาชน รวมทั้งจัดให้มีงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของภาคเอกชนหรือภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำระบบและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่เป็นปัจจุบันและเข้าถึงง่าย (๒) จัดให้มีระบบข้อมูลการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพและระบบข้อมูลการตรวจสอบการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ ทั้งระดับนโยบาย ระดับพื้นที่ และระดับโครงการ รวมทั้งการนำระบบข้อมูลดังกล่าวไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม (๓) ตรวจสอบและรายงานคุณภาพอากาศ ดัชนีคุณภาพอากาศ และดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพที่เป็นปัจจุบันและเข้าถึงง่าย และผลกระทบต่อสุขภาพที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพของประชาชนซึ่งแตกต่างกันในแต่ละเขตพื้นที่อย่างทั่วถึง เป็นระบบ และสม่ำเสมอ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย ใฝ่ระวัง และป้องกันตนเองได้ทันทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง (๔) ให้ข้อมูลแก่ประชาชนเกี่ยวกับข้อมูลคุณภาพอากาศที่เป็นปัจจุบันและเข้าถึงง่าย รวมถึงที่มาของปัญหาคุณภาพอากาศ ข้อมูลการระบายนมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด ข้อมูลรายงานด้านสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ที่นำเข้าสินค้าจากนอกราชอาณาจักร ข้อมูลการแจ้งเตือนหรือข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศที่อาจจะมีผลกระทบต่อประชาชน กิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและต่อสุขภาพของประชาชน วิธีดำเนินการของรัฐเพื่อจัดการให้เกิดอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ รวมทั้งมาตรการในการเยียวยาสุขภาพของประชาชนที่ได้รับผลกระทบ (๕) เมื่อมีกรณีการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ มีหรือจะมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและต่อสุขภาพของประชาชนเกิดขึ้น รัฐมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว และวิธีป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพให้ประชาชนทราบและจัดหาข้อมูลให้โดยเร็ว (๖) รับฟังข้อมูล ข้อร้องเรียน และข้อคิดเห็นจากประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวกับ (๔) และ (๕)
	มาตรา ๑๔ รัฐมีหน้าที่เคารพ ค้ำจุน และทำให้สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการตัดสินใจเกี่ยวกับอากาศสะอาดตามมาตรา ๑๐ เกิดขึ้นจริงดังต่อไปนี้ (๑) จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด จัดทำ และเสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงนโยบาย เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และแผนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด รวมทั้งมีส่วนร่วมในการจัดทำ และเสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (๒) เปิดเผยข้อมูลการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ และจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ในการแสดงความเห็น การปรึกษาหารือ การวางแผนร่วมกันกับรัฐ การร่วมดำเนินการกับรัฐ หรือการร่วมตัดสินใจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (๓) จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวางและการลงมติของประชาชนในพื้นที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการตาม (๒) ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ จนอาจเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอย่างรุนแรงหรือในวงกว้าง โดยต้องนำความคิดเห็นและผลการลงมติดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา ก่อนการอนุมัติหรืออนุญาต และต้องชี้แจงเหตุผลในการตัดสินใจด้วย (๔) กรณีที่ประชาชนในพื้นที่หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ลงมติไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการตาม (๓) ให้ดำเนินการ ดังนี้ (ก) กรณีโครงการของเอกชน ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจอนุญาตหรืออนุมัติ นำเหตุผลการคัดค้าน ประเด็นข้อห่วงใยต่าง ๆ และข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะมาประกอบการวินิจฉัย เพื่อพิจารณาอนุมัติหรืออนุญาตต่อไป (ข) กรณีโครงการของรัฐ ให้หน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของโครงการ รายงานผลการลงมติพร้อมเหตุผลความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะของการดำเนินการใดของรัฐ ต่อคณะกรรมการ และให้คณะกรรมการ ให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อไป (๕) จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด การประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หรือเขตประสมมลพิษทางอากาศ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการคุณภาพอากาศ รวมทั้งการเฝ้าระวังและเตือนภัย (๖) จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำข้อมูลการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด ดัชนีคุณภาพอากาศ และดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ (๗) จัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการในการกำกับติดตามและตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
	มาตรา ๑๕ รัฐมีหน้าที่เฝ้าระวัง คัดกรอง และทำให้สิทธิในการเข้าถึง และได้รับความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๑๑ เกิดขึ้นจริง ดังต่อไปนี้ (๑) รับเรื่องร้องเรียนจากผู้อาจได้รับผลกระทบจากปัญหามลพิษทางอากาศ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบให้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน (๒) ให้ความรู้และคำแนะนำแก่ผู้ร้องเรียนในการเข้าถึงช่องทางการร้องเรียน กระบวนการยุติธรรมและการดำเนินคดีสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับปัญหามลพิษทางอากาศ ประสานผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนพึงจะได้รับ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๖ บุคคล ชุมชนและประชาชนมีหน้าที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่สร้างผลกระทบต่อบุคคลอื่นและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมีหน้าที่ในการสนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินการต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้มีอากาศสะอาด รวมทั้งมีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
หมวด ๒ คณะกรรมการเพื่อการจัดการอากาศสะอาด -----	หมวด ๒ คณะกรรมการและองค์กรเพื่อการบริหารจัดการอากาศสะอาด -----
ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด -----	ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด -----
มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด” ประกอบด้วย (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ (๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม	มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วย (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ (๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัล

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และอัยการสูงสุด (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อ ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด (๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด (๖) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยจำนวนหนึ่งคน ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ตาม (๔) และหลักเกณฑ์และวิธีการได้มาของกรรมการผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมตาม (๕)	เพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกกันเองตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ให้เลขาธิการ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานหนึ่งคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
	มาตรา ๑๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ ให้คัดเลือกจากบุคคลดังต่อไปนี้ (๑) ผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษาหรือสภาวิชาชีพ จำนวนไม่เกินสี่คน (๒) ผู้ที่มาจากสถาบันวิจัยหรือองค์กรวิจัย จำนวนไม่เกินสามคน (๓) ผู้ที่มาจากองค์กรภาคประชาสังคมที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่าสามปีในด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการเพื่ออากาศสะอาด หรือสุขภาพ จำนวนไม่เกินสี่คน (๔) ผู้ที่มาจากเครือข่ายหรือองค์กรร่วมของภาคธุรกิจเอกชนที่มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าสามปีในด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการเพื่ออากาศสะอาด หรือสุขภาพ จำนวนไม่เกินสองคน (๕) ผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์ จำนวนไม่เกินสองคน การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด
มาตรา ๑๑ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้	มาตรา ๑๙ กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๑) มีสัญชาติไทย (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี (๓) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ หรือด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด (๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต (๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและพ้นโทษมายังไม่ถึงหนึ่งปีในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง	ก. คุณสมบัติ (๑) มีสัญชาติไทย และเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ (๒) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในด้านสิ่งแวดล้อม กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ สาธารณสุข สุขภาพ และอนามัย การจัดการเมือง นโยบายสาธารณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือวิศวกรรม (๓) มีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยสิบปี ในด้านการเกษตรกรรม ป่าไม้ คมนาคม อุตสาหกรรม การจัดการเมือง หรือมลพิษทางอากาศข้ามแดน ข. ลักษณะต้องห้าม (๑) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและพ้นโทษมายังไม่ถึงหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (๔) เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง (๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง (๖) เป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่ได้รับโทษโดยคำพิพากษาว่ากระทำความผิดกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม (๗) เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ (๘) เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจการหรือธุรกิจใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
มาตรา ๑๒ ให้กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี นับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) เพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระ	มาตรา ๒๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งและอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันมิได้ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและมีการแต่งตั้งกรรมการแทนหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการ ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
อยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้แต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งได้อีก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง	ตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระของกรรมการนั้นเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการก็ได้ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง เมื่อครบกำหนดวาระตามวาระหนึ่ง หากมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่
มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก	มาตรา ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๓) คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ หรือมีส่วนได้เสียในกิจการ หรือธุรกิจใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบโดยตรงหรือก่อให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงต่อคุณภาพอากาศ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑	(๓) ประธานกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติ เสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙
	มาตรา ๒๒ ภายในเวลาหนึ่งปีนับจากพ้นจากตำแหน่ง กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการในกิจการ หรือธุรกิจใด ๆ ที่เป็นผู้สัญญา กับสำนักงานมิได้
มาตรา ๑๔ คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดนโยบายและแผนแม่บทการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน (๒) พิจารณาผลการประเมินการปฏิบัติตามนโยบายและแผนแม่บท การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการแก้ไข ตามที่คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเสนอให้คณะรัฐมนตรี ทราบทุกสิ้นปีงบประมาณ	มาตรา ๒๓ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อการจัดการมลพิษ ทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแต่ละภาคและเสริมสร้างให้เกิด การจัดการเพื่ออากาศสะอาดและปลอดภัยต่อสุขภาพของประชาชน (๒) กำหนดมาตรการหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยสร้างปัจจัยที่เอื้อ ต่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพกับแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแต่ละ ประเภท

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๓) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด กฎหมายต่าง ๆ ที่มีผลต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศต่อคณะรัฐมนตรี และเสนอแนะให้คณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานของรัฐ ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายลำดับรองในความรับผิดชอบเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการการปฏิบัติการให้เกิดประสิทธิภาพ (๔) กำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (๕) เสนอแนะมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ ด้านการเงิน การคลัง ภาษีอากร ด้านการส่งเสริมการลงทุน รวมถึงมาตรการอื่นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนแม่บทการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (๖) พิจารณาประกาศกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพิ่มเติมเพื่อการบริหารจัดการอากาศสะอาด ตามข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (๗) ประสานการทำงานกับคณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการลดสาเหตุปัญหามลพิษที่แหล่งกำเนิด การจัดทำนโยบายและแผนแม่บทการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด กรอบแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และแผนปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพอากาศ	(๓) กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ (๔) กำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่เหมาะสมกับการจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท หรือการลดการก่อมลพิษทางอากาศของบุคคลหรือประชาชน (๕) เสนอแนะมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ หรือมาตรการอื่นต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้บรรลุผลตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ (๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และลักษณะการดำเนินการใดของรัฐ หรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่ต้องรับฟังความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง และการลงมติตามมาตรา ๑๔ (๓)

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๘) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการพัฒนาคุณภาพอากาศ (๙) กำหนดแนวทางการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดของประเทศ การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขภาวะมลพิษทางอากาศ เขตเฝ้าระวังมลพิษ เขตประสบมลพิษเพื่ออากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของหน่วยงานของรัฐ (๑๐) เสนอแนะให้หน่วยงานของรัฐกำหนดกลไกและมาตรการสนับสนุนอำนวยความสะดวกในการดำเนินการเพื่อพัฒนาระบบการจัดการมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้สิทธิประโยชน์และแรงจูงใจที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบูรณาการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการพัฒนาคุณภาพอากาศ และพัฒนาระบบเฝ้าระวังคุณภาพอากาศและจัดทำระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศแห่งชาติ (๑๑) กำหนดนโยบาย มาตรการ และวิธีการ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดน	(๓) กำหนดแนวทางการจัดสรรงบประมาณให้ตอบสนองตามสัดส่วนความรุนแรง ความเร่งด่วนของสถานการณ์ รวมถึงความต้องการและความจำเป็นของหน่วยงานของรัฐ เพื่อสนับสนุนการจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแต่ละประเภท แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศในเขตประสบมลพิษทางอากาศ (๘) กำหนดแนวทางบูรณาการการดำเนินงานของคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชน ภาคประชาสังคม และคณะกรรมการภายใต้พระราชบัญญัตินี้ เพื่อดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ (๙) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในการตรา แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือการดำเนินการใด เพื่อเสริมสร้างให้เกิดการจัดการเพื่ออากาศสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๑๒) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพอากาศ และผลการปฏิบัติงานระบบจัดการมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน รวมถึงปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (๑๓) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่น่าปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดอันอาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง (๑๔) กำหนดวิธีการและมาตรการที่เหมาะสม เพื่อป้องกันเอกสารหรือข้อมูลตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง (๑๕) แต่งตั้งอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดมอบหมาย (๑๖) กำหนดระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (๑๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่ให้เป็นที่และอำนาจของคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดหรือตามที่นายกรัฐมนตรี มอบหมาย	(๑๐) พิจารณารายงานการประเมินผลจากคณะกรรมการกำกับเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (๑๑) รายงานผลการดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และแนวทางการดำเนินการเพื่อให้เกิดอากาศสะอาดต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และให้เปิดเผยรายงานนั้นต่อประชาชนด้วย (๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๑๕ การประชุมคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด ถ้าประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธาน ในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม	มาตรา ๒๔ คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง ในกรณีที่เกิดมลพิษทางอากาศอย่างรุนแรง ให้มีการเรียกประชุม คณะกรรมการเพื่อกำหนดมาตรการหรือแนวทางในการควบคุม ลด หรือจัดปัญหาโดยเร่งด่วน
มาตรา ๑๖ การประชุมคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดต้องมี กรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็น องค์ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่ง ให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุม ออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด	มาตรา ๒๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธาน กรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุม และมีสิทธิออกเสียง กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่ง เสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	เมื่อคณะกรรมการมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้มติของคณะกรรมการผูกพัน ส่วนราชการซึ่งมีผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย แม้ว่าการพิจารณาเรื่องนั้น ผู้แทนของส่วนราชการที่เป็นกรรมการจะมีได้เข้าร่วมพิจารณาก็ตาม
มาตรา ๑๗ คณะกรรมการ นโยบายอากาศสะอาดมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่ คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดมอบหมาย การประชุมคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม	
มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดมีอำนาจเรียกให้ หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดส่งเอกสารการสำรวจผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ และเอกสารหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องของโครงการและแผนงานของหน่วยงาน ของรัฐ หรือของบุคคลนั้นมาพิจารณา ในการนี้อาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้อง มาชี้แจงด้วย หากเห็นว่าโครงการและแผนงานใดอาจจะทำให้เกิดผลเสียหาย ร้ายแรงต่อคุณภาพอากาศหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เสนอมาตรการแก้ไข ต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป เอกสารหรือข้อมูลที่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดเรียกให้ส่ง ตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดจะนำไปเปิดเผยมิได้ เว้นแต่การเปิดเผยนั้นเป็นไป ตามความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล หรือมีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้ต้องเปิดเผย	

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็นหรือคำแนะนำทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือเพื่อสำรวจกิจกรรมใด ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม	มาตรา ๒๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการอาจเชิญหน่วยงานหรือบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง ความเห็น คำแนะนำทางวิชาการ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร
มาตรา ๒๐ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำหน้าที่เกี่ยวกับงานเลขานุการฯ ของคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด และพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป	มาตรา ๒๗ ให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับ คณะกรรมการวิชาการ และคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด -----	ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด -----
มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ และการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วย	มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลอากาศสะอาด ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย หรือองค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยสิบปี ในการพัฒนา ประเมิน ติดตาม และตรวจสอบเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมบัญชีกลาง อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมสนธิสัญญา และกฎหมาย อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย อธิบดีกรมอุตุนิยมวิทยา อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เลขาธิการสำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ และปลัดกรุงเทพมหานคร (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จากบัญชีรายชื่อผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด	การพัฒนาที่ยั่งยืน การจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการอากาศ สะอาดเพื่อสุขภาพ หรือการพัฒนากฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับด้านเกษตรกรรม ด้านป่าไม้ ด้านคมนาคม ด้านอุตสาหกรรม ด้านการจัดการเมือง ด้านมลพิษ ทางอากาศข้ามแดน และด้านมลพิษทางอากาศอื่น ด้านละหนึ่งคน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๔) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มิประสบการณหรือผลงานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด (๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจัดทำบัญชีรายชื่อ ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ตาม (๓) และหลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาของกรรมการผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมตาม (๔) ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่วาระ การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตาม (๓) และ (๔) ด้วย โดยอนุโลม	ให้เลขาธิการ เป็นเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ของสำนักงานไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ การคัดเลือกกรรมการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งคัดเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ
	มาตรา ๒๙ กรรมการตามมาตรา ๒๘ ต้องมีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๙ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ ข. รวมถึงต้องไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในสถาบันอุดมศึกษา

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๒๒ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด และดัชนีคุณภาพอากาศ (๒) กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ (๓) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประเภทสถานที่ถาวรและยานพาหนะ (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการกำหนดเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศและเขตประสมมลพิษทางอากาศ (๕) เสนอการประกาศเขตประสมมลพิษทางอากาศ สำหรับพื้นที่ที่ประสบปัญหามลพิษในอากาศ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด (๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข รายละเอียดการปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์แต่ละประเภท	มาตรา ๓๐ คณะกรรมการกำกับมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) ประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ (๒) ติดตาม ตรวจสอบ เปรียบเทียบ สนับสนุน และให้คำแนะนำ แก่หน่วยงานของรัฐและคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ (๓) ติดตาม ตรวจสอบ เปรียบเทียบ และให้คำแนะนำ แก่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ และเขตประสมมลพิษทางอากาศ (๔) ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการต่าง ๆ ที่มีหน้าที่และอำนาจภายใต้พระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และเสนอผลต่อคณะกรรมการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๗) เสนอแนะและให้ความเห็นแก่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด เพื่อประกาศกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพิ่มเติม เพื่อการบริหารจัดการอากาศสะอาด (๘) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการประเมินต้นทุน ความเสียหาย ผลกระทบด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากมลพิษทางอากาศ (๙) เสนอแนะต่อหน่วยงานให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติ หรือคำสั่งใด ๆ ที่เป็นอุปสรรค หรือก่อให้เกิดความไม่สะดวก หรือล่าช้า มีความซ้ำซ้อนหรือเป็นการเพิ่มภาระการดำเนินการโดยไม่จำเป็น หรือมีปัญหาหรืออุปสรรคอื่นใดต่อระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (๑๐) ประสานงานระหว่างคณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน เพื่อควบคุม ป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษทางอากาศ จัดทำและดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ การพัฒนาคุณภาพอากาศ (๑๑) กำหนดให้คณะกรรมการต่าง ๆ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทำการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงาน โครงการหรือกิจกรรม หรือมาตรการที่ใช้อยู่ในแต่ละปีเพื่อการป้องกัน ลด หรือขจัดมลพิษทางอากาศ ในความรับผิดชอบ รวมทั้งขอเสนอแนะปรับปรุง และส่งข้อมูลมายังกรมควบคุม มลพิษตามรูปแบบที่กำหนดเพื่อประมวลวิเคราะห์ และใช้เป็นประโยชน์ ต่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาด	(๕) เสนอแนะต่อคณะกรรมการให้มีการตรา แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุง กฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติ หรือคำสั่งใด ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๑๒) จัดทำรายงานสถานการณ์ประจำปีโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์คุณภาพอากาศของประเทศ ผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบจัดการมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ปัญหาอุปสรรค และเสนอแนะแนวทางแก้ไขต่อคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง (๑๓) กำหนดรายการและวิธีการที่ประชาชนมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลอันเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศที่สำคัญ จำเป็น และเป็นปัจจุบันเพื่อประโยชน์ในการป้องกันตนเองและบุคคลอื่น (๑๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจัดทำบัญชีรายชื่อตาม มาตรา ๑๐ (๔) (๑๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ และแนวปฏิบัติเพื่อถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (๑๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด หรือตามที่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดมอบหมาย	(๖) จัดทำรายงานการประเมินผลของคณะกรรมการกำกับและให้เปิดเผยรายงานนั้นต่อประชาชน (๗) สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านอากาศสะอาด (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการกำกับ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย การติดตามและการประเมินผลตาม (๑) และ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับประกาศกำหนด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๒๓ คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการบริหาร จัดการเพื่ออากาศสะอาดมอบหมาย ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การประชุม และการปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดและ คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแต่งตั้งด้วย โดยอนุโลม	มาตรา ๓๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการกำกับโดยอนุโลม
	ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด -----
	มาตรา ๓๒ เพื่อให้เกิดการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ และพัฒนากลไกให้เกิดอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วยกรรมการ จำนวนเก้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มาจากสถาบัน อุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย องค์การอื่นที่ทำงาน ด้านวิชาการ หรือองค์กรภาคประชาสังคม ที่มีความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยสิบปีเกี่ยวกับ ด้านมลพิษทางอากาศหรือการจัดการเพื่ออากาศสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน การคัดเลือกกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งคัดเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ
	มาตรา ๓๓ คณะกรรมการวิชาการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ ต่อคณะกรรมการ (๒) เสนอมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะ ระดับพื้นที่ต่อรัฐมนตรี (๓) เสนอดัชนีคุณภาพอากาศต่อเลขาธิการ และดัชนีคุณภาพอากาศ เพื่อสุขภาพต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุข (๔) เสนอมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจาก แหล่งกำเนิดมลพิษและประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษต่อรัฐมนตรี (๕) เสนอหลักเกณฑ์การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษ ทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษเฉพาะพื้นที่ต่อรัฐมนตรี (๖) เสนอหลักเกณฑ์การกำหนดศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ ของพื้นที่ต่อรัฐมนตรี

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๗) เสนอหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการกำหนดพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ พื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ และเขตประสบมลพิษทางอากาศต่อรัฐมนตรี (๘) กำหนดระดับการแจ้งเตือนเพื่อการสื่อสารแจ้งเตือนประชาชนในช่วงวิกฤตคุณภาพอากาศ (๙) เสนอแนะหรือให้ความเห็นประกอบการกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการวิชาการ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
	มาตรา ๓๔ กรรมการตามมาตรา ๓๒ ต้องมีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๙ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ ข.
	มาตรา ๓๕ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการวิชาการโดยอนุโลม
	ส่วนที่ ๔ คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด -----

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรการหรือกลไกการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด” ประกอบด้วย (๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมสรรพากร และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ได้รับการคัดเลือกจากผู้ที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย องค์การอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ หรือบุคคล ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม เศรษฐศาสตร์สุขภาพ เศรษฐศาสตร์การเงินการคลัง เศรษฐศาสตร์การเกษตร เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐศาสตร์การขนส่ง เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม การเงินเพื่อความยั่งยืน หรือกฎหมายการเงินการคลังและภาษีอากร และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยสิบปีด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือด้านการจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้จัดการกองทุน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกาศกำหนด ให้กรรมการตามวรรคหนึ่งคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๓๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ ข.
	มาตรา ๓๘ คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอแผนการขับเคลื่อนการกำหนดมาตรการหรือกลไกการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้บรรลุการจัดการเพื่ออากาศสะอาดต่อรัฐมนตรี (๒) เสนอประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสินค้าและผลิตภัณฑ์ กิจกรรมหรือกิจการ ที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศต่อรัฐมนตรี (๓) เสนออัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ การจัดเก็บ ลดหย่อน ยกเว้น และขอลดค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดต่อรัฐมนตรี (๔) เสนอหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุมต่อรัฐมนตรี (๕) เสนอประเภทกิจการหรือกิจกรรม และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข รูปแบบ การวางหลักประกัน จำนวนเงิน การจัดเก็บหลักประกันและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้มีการเยียวยาความเสียหายและการฟื้นฟู และการถอนคืนหลักประกัน ความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศต่อรัฐมนตรี (๖) เสนอชนิด ประเภท หรือลักษณะของสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือของเหลือใช้ ที่ต้องถูกใช้ระบบฝากไว้ได้คืน และหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการ ในการเรียกเก็บเงินและการคืนเงินต่อรัฐมนตรี

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๗) เสนอมาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาดต่อรัฐมนตรี (๘) เสนอหลักเกณฑ์การประเมินความเสียหายและประเมินความเสียหายจากมลพิษทางอากาศตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดร้องขอ (๙) เสนอแนะหรือให้ความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบการกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดเพิ่มเติม (๑๐) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการในการตราหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย กฎกระทรวง หรือกฎหมายลำดับรองอื่นใด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอากาศสะอาดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรประเภะนั้น (๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
	มาตรา ๓๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์โดยอนุโลม
ส่วนที่ ๓ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด และคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร -----	ส่วนที่ ๕ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด และคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร -----

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ประกอบด้วย (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ (๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด นายอำเภอ เกษตรจังหวัด เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ขนส่งจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการควบคุมไฟป่า ผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือหัวหน้าเขตห้ามล่าสัตว์ป่า หัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการไฟป่าจังหวัด หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ กรมการปกครองส่วนจังหวัด ประธานหอการค้าจังหวัด และประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด	มาตรา ๔๐ ให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ประกอบด้วย (๑) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นประธานกรรมการ (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อุตสาหกรรมจังหวัด ขนส่งจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และท้องถิ่นจังหวัด (๓) กรรมการที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์การวิจัย หรือองค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ หรือบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ จำนวนไม่เกินห้าคน (๔) กรรมการที่มาจากอาสาสมัครสาธารณสุข อาสาสมัครทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาองค์กรชุมชน หรือตัวแทนประชาชนในระดับพื้นที่ภายในจังหวัด จำนวนไม่เกินห้าคน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๕) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรภาคประชาสังคม ได้แก่ ประธานกรรมการเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัด ประธานสภาองค์กรชุมชนระดับจังหวัด และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมอื่นที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ให้ความเห็นชอบ	(๕) กรรมการที่มาจากองค์กรภาคประชาสังคมภายในจังหวัด จำนวนไม่เกินสามคน (๖) กรรมการที่มาจากเครือข่ายหรือองค์กรร่วมธุรกิจเอกชนภายในจังหวัด จำนวนไม่เกินสองคน (๗) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับคัดเลือกจากคณะกรรมการ อากาศสะอาดจังหวัด จำนวนไม่เกินห้าคน กรณีที่จังหวัดใดมีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด มลพิษในภาคใดหรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานเพื่ออากาศสะอาด ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งให้มีผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับภาคนั้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นด้วย การคัดเลือกกรรมการตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้คณะกรรมการ อากาศสะอาดจังหวัดดำเนินการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยห้าปีในด้านสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม	
	มาตรา ๔๑ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำกับดูแลให้คณะกรรมการอากาศ สะอาดจังหวัดปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษ ทางอากาศ และเป็นพี่พี่ปรึกษาคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด โดยมีสิทธิและหน้าที่ในการเข้าร่วมประชุมและให้ความเห็นเกี่ยวกับการ ดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ในกรณีที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดไม่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติ การดังกล่าวภายในเวลาอันสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจดำเนินการ ในฐานะประธานกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดแทนได้ เมื่อได้แจ้งให้ประธาน กรรมการอากาศสะอาดจังหวัดทราบ และรายงานต่อคณะกรรมการทราบ
	มาตรา ๔๒ กรรมการตามมาตรา ๔๐ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๙ ข.
มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย	มาตรา ๔๓ ให้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ (๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้บังคับการตำรวจจราจร ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดสภากาชาดไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานปลัดกระทรวง มหาดไทย ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการ (๓) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข จำนวนหนึ่งคน และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง เป็นกรรมการ (๔) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานของรัฐนอกจาก (๓) ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ (๕) ผู้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ (๖) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่งตั้งจากบัญชีรายชื่อผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงาน และประสบการณ์ ในด้านสิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสุขภาพ ที่เกี่ยวข้อง กับการบริหารจัดการอากาศสะอาด	(๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ (๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกองบังคับการตำรวจจราจร ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก ผู้แทนสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม และผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (๔) กรรมการที่มาจากสถาบันอุดมศึกษา สภาวิชาชีพ สถาบันวิจัย องค์กรวิจัย หรือองค์กรอื่นที่ทำงานด้านวิชาการ หรือบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ จำนวนไม่เกินห้าคน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๗) กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนภาคประชาสังคมไม่เกินสี่คน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจากผู้ที่มิประสบการณหรือผลงานเป็นที่ประจักษ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการอากาศสะอาด ให้ผู้อำนวยการสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ที่ดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง จำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ	(๕) กรรมการที่มาจากอาสาสมัครสาธารณสุข อาสาสมัคร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาองค์กรชุมชน หรือตัวแทนประชาชน ในระดับพื้นที่ภายในกรุงเทพมหานคร จำนวนไม่เกินห้าคน (๖) กรรมการที่มาจากองค์กรภาคประชาสังคมภายในกรุงเทพมหานคร จำนวนไม่เกินสามคน (๗) กรรมการที่มาจากเครือข่ายหรือองค์กรร่วมธุรกิจเอกชนภายใน กรุงเทพมหานคร จำนวนไม่เกินสองคน กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ในภาคใดหรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานเพื่ออากาศสะอาด ให้ประธาน กรรมการแต่งตั้งให้มีผู้แทนหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ ภาคนั้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นด้วย การคัดเลือกกรรมการตาม (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้คณะกรรมการอากาศ สะอาดกรุงเทพมหานครดำเนินการคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์หรือผลงานเป็นที่ประจักษ์อย่างน้อยห้าปีในด้านสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้ผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ และเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๔๔ กรรมการตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) (๖) และ (๗) ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙ ข.
มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) จัดทำและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในเขตพื้นที่รับผิดชอบ (๒) ออกประกาศกำหนดเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนด (๓) จัดทำแผนปฏิบัติการในการบริหารจัดการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตประสบมลพิษทางอากาศ (๔) กำหนดแนวทางในการตรวจสอบ กำกับ และควบคุมการประกอบกิจการ กิจกรรมที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ	มาตรา ๔๕ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) จำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศ และจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (๒) ประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ และเขตประสบมลพิษทางอากาศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศสำหรับเขตประสบมลพิษทางอากาศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด (๓) อำนวยความสะดวกและประสานงานเพื่อให้เกิดการปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด และแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศสำหรับเขตประสบมลพิษทางอากาศ (๔) ตรวจสอบ กำกับ และควบคุมการประกอบกิจการ กิจกรรมที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ ที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบหรือพื้นที่เฉพาะ และดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๕) ออกประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนด (๖) กำหนดแนวทางในการตรวจสอบ การกำกับดูแล การอนุญาต และการควบคุมการเผาในพื้นที่การเกษตร การเผาในที่โล่งในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ (๗) รวบรวมข้อเสนอแนะ และแนวทางในการจัดการคุณภาพอากาศในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดเพื่อประกอบการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด	ตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด (๕) เสนอคณะกรรมการวิชาการให้พิจารณากำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่ (๖) กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบหรือพื้นที่เฉพาะตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และเสนอแนะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น (๗) ประสานและสนับสนุนให้มีระบบและเครือข่ายติดตามข้อมูลคุณภาพอากาศของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคการศึกษาที่เกี่ยวข้อง (๘) แต่งตั้งคณะทำงานอากาศสะอาดพื้นที่เฉพาะตามมาตรา ๔๖ (๙) ส่งเสริมการให้ความรู้ การรับรู้ ความตระหนัก จิตสำนึก และการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในการร่วมจัดการเพื่ออากาศสะอาด (๑๐) จัดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านคุณภาพอากาศ ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ ข้อมูลบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด และข้อมูลอื่นเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๘) รวบรวมปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางการปรับปรุงระบบจัดการมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด เสนอต่อดคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เพื่อประกอบการพัฒนาระบบจัดการมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด (๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดหรือคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมอบหมาย	(๑๑) รายงานปัญหาอุปสรรค เสนอแนะแนวทางการจัดการ มาตรการสนับสนุน งบประมาณ และการดำเนินงานเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในระดับจังหวัดต่อดังกล่าว และเปิดเผยต่อประชาชน (๑๒) สนับสนุนข้อมูล ผลการปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด และแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศต่อดังกล่าว (๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
มาตรา ๒๖ การจัดทำและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาภาวะมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๒๕ (๑) ให้มีกระบวนการมีส่วนร่วมจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และชุมชนในพื้นที่ เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุน และการบูรณาการ ทั้งในด้านแผนด้านงบประมาณ และการทำงานที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขภาวะมลพิษทางอากาศระหว่างชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานของรัฐ ทั้งในระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดที่มีลักษณะเฉพาะ อันเนื่องมาจากลักษณะเฉพาะทางระบบนิเวศ พื้นที่เฉพาะตามเขตภูมิศาสตร์อากาศ พื้นที่ที่มีสภาพปัญหาซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องข้ามพื้นที่ ข้ามเขตปกครองหรือข้ามเขตจังหวัด ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดที่เกี่ยวข้องแต่งตั้งคณะทำงานอากาศสะอาดพื้นที่เฉพาะ เป็นกลไกการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศให้ลุล่วงโดยเร็ว กรณีการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดสำหรับกลุ่มเฉพาะด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรม กลุ่มเปราะบาง และกลุ่มบุคคลที่อยู่ในพื้นที่ประสบภัยหรือได้รับผลกระทบ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดกำหนดรูปแบบแนวทาง และวิธีบริหารจัดการที่เหมาะสมของแต่ละกรณี

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๒๘ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการตามมาตรา ๒๗ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร ประกาศกำหนด	มาตรา ๔๗ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด โดยอนุโลม
มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครมีหน้าที่และ อำนาจตามมาตรา ๒๕ ในเขตกรุงเทพมหานคร	
มาตรา ๓๐ ให้นำความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่ การประชุมของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและคณะกรรมการอากาศ สะอาดกรุงเทพมหานครด้วยโดยอนุโลม	
	ส่วนที่ ๖ สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด -----
	มาตรา ๔๘ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ ของคณะกรรมการ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อประกอบการพิจารณากำหนด นโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และมาตรการหรือแนวทางแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละภาค

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๒) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ เพื่อประกอบการจัดทำข้อเสนอต่อ คณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการตรา แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือการดำเนินการใด เพื่อเสริมสร้างให้เกิดการจัดการ เพื่ออากาศสะอาด (๓) พิจารณาและให้ความเห็นกับแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหา มลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด แผนปฏิบัติการลด และขจัดมลพิษ และแผนปฏิบัติการของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ตามพระราชบัญญัตินี้ และเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อการจัดทำงบประมาณ ประจำปี (๔) เสนอการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และลักษณะการดำเนินการใด ของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่ต้องรับฟังความคิดเห็น อย่างกว้างขวางและการลงมติตามมาตรา ๑๔ (๓) (๕) ประสานการดำเนินงานกับคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หน่วยงานของรัฐ และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ และการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (๖) จัดทำรายงานผลการดำเนินการตามนโยบายและเป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินการเพื่อให้เกิดอากาศสะอาด เสนอต่อคณะกรรมการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๗) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ ที่สำนักงานเป็นฝ่ายเลขานุการ ภายใต้พระราชบัญญัตินี้ (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ คณะกรรมการภายใต้พระราชบัญญัตินี้มอบหมาย
	มาตรา ๔๙ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐและประชาชนปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา มลพิษทางอากาศ ให้สำนักงานจัดให้มีระบบให้คำปรึกษา โดยคำนึงถึง ความรวดเร็ว ความถูกต้อง เข้าถึงได้ง่าย ครอบคลุมทั่วถึงในระดับจังหวัด และไม่เป็นภาระแก่ประชาชน ให้สำนักงานรวบรวมและจัดทำบันทึกผลของการให้คำปรึกษา ในรูปแบบ เอกสารหรืออิเล็กทรอนิกส์ และเปิดเผยต่อสาธารณะตามความเหมาะสม
	ส่วนที่ ๗ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด -----
	มาตรา ๕๐ บทบัญญัติในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าพนักงานอากาศ สะอาด มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยครอบคลุม การป้องกันและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิดภาคมลพิษข้ามแดน และแหล่งกำเนิดอื่น
	มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงาน อากาศสะอาดมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) เข้าไปในที่ดิน อาคาร สถานประกอบการ สถานที่ใด ๆ หรือ แหล่งกำเนิดมลพิษใด ๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่ ยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ เพื่อตรวจสอบ สํารวจ เก็บข้อมูล หรือควบคุมการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) คั่นสถานที่หรือแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่การคั่นในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ จะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่งเมื่อได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ แล้วจะคั่นในเวลาใดก็ได้ (๓) สั่งให้หยุดยานพาหนะหรือเข้าไปในยานพาหนะ เพื่อตรวจสอบ เก็บข้อมูล หรือปฏิบัติการควบคุมมลพิษทางอากาศตามพระราชบัญญัตินี้ (๔) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งเอกสาร ข้อมูล หลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ต้องใช้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๕) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี
	มาตรา ๕๒ กรณีที่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดตรวจพบเหตุที่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใด ๆ ที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าพบด้วยตนเอง หรือโดยการใช้เครื่องอุปกรณ์ หรือโดยวิธีการอื่นใด ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจสั่งให้บุคคล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้น กระทำการ หรือดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องได้ ในกรณีที่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดเห็นว่าเหตุตามวรรคหนึ่งจะก่อให้เกิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือสิ่งแวดล้อมจากมลพิษทางอากาศ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดสั่งให้บุคคล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้น กระทำ งดเว้น หรือยุติการกระทำทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าเจ้าพนักงานอากาศสะอาด พิจารณาเห็นว่าปราศจากอันตรายหรือจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง การดำเนินการตามวรรคสอง ในกรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามวรรคสองไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้า และอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างต่อเนื่อง ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาด ดำเนินการ หรือให้หน่วยงานของรัฐ กระทำหรือร่วมกระทำการใด ๆ อันจะมีผล เป็นการควบคุม ระงับ หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตราย หรือความเสียหาย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ที่เกิดขึ้นนั้นก็ได้ และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปเพื่อการนั้นด้วย การดำเนินการตามวรรคสาม เมื่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาดได้ดำเนินการโดยใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่พฤติการณ์แล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจะเรียกร้องค่าเสียหายจากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดอีกไม่ได้
	มาตรา ๕๓ กรณีที่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดตรวจพบว่ายานพาหนะมีการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง หรือสั่งห้ามใช้เด็ดขาด หรือกระทำการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การดำเนินการและการกำหนดเครื่องหมายห้ามใช้เด็ดขาดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด
	มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการประกาศกำหนด
	มาตรา ๕๕ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๕๖ เพื่อการมีส่วนร่วมของประชาชนและประสิทธิภาพในการเฝ้าระวังคุณภาพอากาศ และติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในระดับพื้นที่ ให้สำนักงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลธรรมดาให้เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของตน ผู้ได้รับการแต่งตั้งอย่างน้อยต้องอยู่อาศัยหรือมีภูมิลำเนาหรือมีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการด้านอากาศสะอาดในจังหวัดนั้น และไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ตนรับผิดชอบตรวจสอบ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการแต่งตั้งและการพ้นจากการเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด
	มาตรา ๕๗ ให้ผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด มีหน้าที่และอำนาจภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ดังต่อไปนี้ (๑) เฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และคุณภาพอากาศในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย และแจ้งเหตุต่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาด หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เมื่อพบความผิดปกติที่อาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๒) ร่วมกับเจ้าพนักงานอากาศสะอาดในการเข้าไปในที่ดิน อาคาร สถานที่ประกอบกิจการ สถานที่ใด ๆ หรือแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตาม (๑)

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๓) รวบรวมข้อมูล เอกสาร หรือพยานหลักฐาน หากพบว่ามี การกระทำ ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานอากาศ สะอาด หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง (๔) ดำเนินการอื่นใดตามที่สำนักงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มอบหมาย แล้วแต่กรณี การมอบหมายให้ผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาดปฏิบัติตามมาตรานี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่สำนักงานและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด
	มาตรา ๕๘ ให้สำนักงานร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุน การปฏิบัติงานของผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด โดยจัดให้มีการฝึกอบรม ด้านวิชาการและเทคนิค การตรวจวัด สนับสนุนเครื่องมือ ข้อมูล และงบประมาณ ในการปฏิบัติงาน จ่ายค่าตอบแทนตามปริมาณและคุณภาพของงาน และจัดหา สวัสดิการเพื่อคุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้ช่วยเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ตามความเสี่ยงของการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่เลขาธิการประกาศกำหนด
หมวด ๓ การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด -----	หมวด ๓ เครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด -----

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดให้ คณะกรรมการบริหารจัดการอากาศสะอาด ดำเนินการพัฒนาระบบการบริหาร จัดการอากาศสะอาดของประเทศ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย มาตรฐาน คุณภาพอากาศสะอาด ดัชนีคุณภาพอากาศ ระบบเฝ้าระวังเพื่อคุณภาพอากาศ ระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศแห่งชาติ กรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหาร จัดการเพื่ออากาศสะอาดและแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศ การกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดตามวรรคหนึ่งจะต้องอาศัย หลักวิชาการ กฎเกณฑ์ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึง ความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย และ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องด้วย มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดและดัชนีคุณภาพอากาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้	มาตรา ๕๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด การรักษาคุณภาพอากาศและการปกป้องสุขภาพของประชาชน ควบคู่กับ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่ และอำนาจในการป้องกัน แก้ไข และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด ภาควัตถุสาหร่าย แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิดภาคมลพิษ ข้ามแดน และแหล่งกำเนิดอื่น นำเครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาดไปใช้ประโยชน์ ด้านการป้องกัน แก้ไข และควบคุมมลพิษทาง อากาศ ด้านระบบสาธารณสุข การคาดการณ์ การวางแผนระดับพื้นที่หรือจังหวัด การจัดสรรงบประมาณหรืออื่นใดที่เกี่ยวข้อง ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๓๒ ให้กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบเฝ้าระวังคุณภาพอากาศและจัดทำระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศ แห่งชาติ เพื่อเป็นโครงข่ายศูนย์กลางในการเชื่อมโยงและรวบรวมข้อมูลคุณภาพ อากาศของประเทศ ทั้งข้อมูลพื้นที่ ข้อมูลสถิติ ข้อมูลสถานการณ์คุณภาพอากาศ ปัจจุบัน ข้อมูลอากาศเสีย ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ ข้อมูลคาดการณ์ขอบเขต พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่จะได้รับผลกระทบจากมลพิษในอากาศ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือนภัย และการบริหารจัดการ คุณภาพอากาศของประเทศ	มาตรา ๖๐ ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำเครื่องมือและกลไกในการบริหาร จัดการเพื่ออากาศสะอาดของประเทศ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ (๒) มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่ (๓) ดัชนีคุณภาพอากาศ (๔) ดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ (๕) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด (๖) ระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๗) ระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือนคุณภาพอากาศ และระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือนผลกระทบต่อสุขภาพจากมลพิษทางอากาศ (๘) ระบบติดตามการรับเรื่องร้องเรียน (๙) การจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศ ประกอบด้วยพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศและพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ (๑๐) การประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ และเขตประสบมลพิษทางอากาศ (๑๑) นโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศหรือแผนอื่นใด (๑๒) การจัดสรรงบประมาณ เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด กองทุน หรือมาตรการอื่นใด (๑๓) ระบบการรายงานผลการปฏิบัติงาน เพื่อการตรวจประเมินการกำกับ และการเผยแพร่ต่อประชาชน
มาตรา ๓๓ ให้กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำฐานข้อมูลคุณภาพอากาศ โดยอย่างน้อยฐานข้อมูลนั้นต้องมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ดังนี้ (๑) แหล่งกำเนิดมลพิษจากการเผาป่า	มาตรา ๖๑ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดเป้าหมาย นโยบาย และมาตรการเพื่อจัดการมลพิษทางอากาศ และคุ้มครองสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมสาธารณะ ให้มีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้ (๑) มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๒) แหล่งกำเนิดมลพิษจากพื้นที่เกษตร (๓) แหล่งกำเนิดมลพิษจากการเผาในที่โล่ง ซึ่งไม่รวมถึง (๑) และ (๒) (๔) แหล่งกำเนิดมลพิษจากยานพาหนะ (๕) แหล่งกำเนิดมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม (๖) แหล่งกำเนิดมลพิษจากการก่อสร้าง (๗) แหล่งกำเนิดมลพิษจากสถานที่ประกอบกิจการ (๘) แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่นอกราชอาณาจักร (๙) แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศอื่น ๆ	(๒) มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่ ให้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยทุกห้าปี
มาตรา ๓๔ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด จัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เพื่อกำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการมาตรฐานคุณภาพอากาศที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ในการจัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากคณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองท้องถิ่นจากพื้นที่ที่ประสบปัญหาจากมลพิษทางอากาศ นักพัฒนาเอกชนที่ดำเนินงาน	มาตรา ๖๒ เพื่อปกป้องสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง ให้คณะกรรมการโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการ มีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและผลกระทบต่อสุขภาพทั้งระยะสั้นและระยะยาว และความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยต้องสอดคล้องกับหลักวิชาการและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ก่อนการประกาศกำหนดหรือปรับปรุงมาตรฐานตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจัดรับฟังความคิดเห็นเพื่อให้บุคคล หน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการเสนอแนะการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ทางด้านสิ่งแวดล้อมหรือทางด้านฝุ่นควัน ผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม และผู้แทนจากภาควิชาการในสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง	
มาตรา ๓๕ ให้กรมควบคุมมลพิษโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด จัดทำแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศ ภายใต้กรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ตามมาตรา ๓๔ รวมถึงกรอบวงเงินงบประมาณ ที่จะต้องใช้ตามแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศ และผลลัพธ์สำคัญที่คาดว่าจะได้รับ แผนปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพอากาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด	มาตรา ๖๓ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากร เศรษฐกิจ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจเสนอมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด เพื่อสวัสดิภาพของสาธารณะระดับพื้นที่ต่อคณะกรรมการวิชาการเพื่อพิจารณา และเสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการประกาศใช้มาตรฐานในเขตจังหวัด หรือพื้นที่เฉพาะ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความเปราะบางของระบบนิเวศ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ และลักษณะเฉพาะของพื้นที่ที่ต้องการปกป้อง โดยต้องสอดคล้องกับหลักวิชาการและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ก่อนการประกาศกำหนดหรือปรับปรุงมาตรฐานตามมาตรา ๖๑ (๒) ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องและจัดรับฟังความคิดเห็นเพื่อให้บุคคล หน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคประชาชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการเสนอแนะการกำหนดและปรับปรุง มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด
มาตรา ๓๖ เมื่อมีการประกาศกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามมาตรา ๓๔ และแผนปฏิบัติการการพัฒนาคุณภาพอากาศ ตามมาตรา ๓๕ แล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่	มาตรา ๖๔ เพื่อประโยชน์ในการรายงานข้อมูลและแจ้งเตือนสถานการณ์ คุณภาพอากาศ รวมถึงการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน อันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ให้มีการประกาศกำหนดดัชนีคุณภาพอากาศ ดังต่อไปนี้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
และอำนาจของตนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดและแผนปฏิบัติการนั้น	(๑) ให้เลขาธิการกำหนดดัชนีคุณภาพอากาศตามมาตรา ๖๐ (๓) (๒) ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขกำหนดดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ ตามมาตรา ๖๐ (๔) การกำหนดดัชนีคุณภาพอากาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะ ของคณะกรรมการวิชาการ
มาตรา ๓๗ ให้มีการปรับปรุงกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามมาตรา ๓๔ ทุกสามปี และมีการปรับปรุงแผนปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพอากาศตามมาตรา ๓๕ ทุกสองปีเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์คุณภาพอากาศและสภาพแวดล้อม	มาตรา ๖๕ ให้สำนักงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดให้มีระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยให้มีการเชื่อมโยง รวบรวม และแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งภายในราชอาณาจักรและภายนอกราชอาณาจักร เพื่อใช้ประโยชน์ในการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน การป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การจัดทำแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้ (๑) ข้อมูลพื้นที่ ข้อมูลสถิติ และข้อมูลเขตภูมิศาสตร์อากาศ (๒) ข้อมูลสถานการณ์และการคาดการณ์คุณภาพอากาศ (๓) ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ (๔) ข้อมูลบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ (๕) ข้อมูลสุขภาพที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ (๖) ข้อมูลการกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการก่อมลพิษทางอากาศ (๗) ข้อมูลเทคโนโลยีในการลดและขจัดมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ (๘) ข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด และบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่จัดทำและส่งข้อมูลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง หรือเมื่อสำนักงานร้องขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด เพื่อให้สำนักงานจัดเก็บไว้ในระบบฐานข้อมูลดังกล่าว ประชาชนมีสิทธินำส่งข้อมูลเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่งได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด ให้สำนักงานจัดให้มีระบบติดตามตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่น่าส่ง ตามวรรคสองและวรรคสาม โดยต้องจัดให้มีการตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำเข้าระบบ การสอบทานและแจ้งเตือนความผิดปกติเป็นระยะ รวมทั้งมาตรการดำเนินการกรณีข้อมูลไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานเปิดเผยข้อมูลในระบบฐานข้อมูลตามวรรคหนึ่งที่เพียงพอ ในการเฝ้าระวัง การแจ้งเตือน การป้องกัน ลดและควบคุมมลพิษทางอากาศ จากแหล่งกำเนิดในรูปแบบที่เข้าใจ และเข้าถึงได้ง่าย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด
	มาตรา ๖๖ ในการจัดทำฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศระดับประเทศตามมาตรา ๖๕ (๓) และ (๔) ให้สำนักงานร่วมกับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำฐานข้อมูล โดยอย่างน้อยในฐานข้อมูลต้องครอบคลุม ปัญหามลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคต่าง ๆ ดังนี้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๑) ภาคอุตสาหกรรม (๒) ภาคคมนาคม (๓) ภาคป่าไม้ (๔) ภาคเกษตรกรรม (๕) ภาคเมือง (๖) ภาคมลพิษข้ามแดน (๗) ภาคที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศอื่น ให้สำนักงานออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับ การเปิดเผยข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศและบัญชีการระบายสารมลพิษ ทางอากาศ
	มาตรา ๖๗ ให้สำนักงานร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขจัดให้มีระบบ การเฝ้าระวังและแจ้งเตือน ดังต่อไปนี้ (๑) ให้สำนักงานจัดให้มีระบบการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนคุณภาพอากาศ (๒) ให้กระทรวงสาธารณสุขจัดให้มีระบบเฝ้าระวังและแจ้งเตือนผลกระทบ ต่อสุขภาพจากมลพิษทางอากาศ การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ข้อมูลจากการตรวจวัดคุณภาพอากาศ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๖๕ และข้อมูลจากการมีส่วนร่วมของหน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาควิชาการที่เกี่ยวข้อง ให้เลขาธิการและปลัดกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดระดับ การแจ้งเตือนประชาชน ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิชาการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ข้อมูลจากการตรวจวัดคุณภาพอากาศตามวรรคสอง อาจมีที่มาจากเครื่องมือตรวจวัดของหน่วยงานของรัฐ สถาบันอุดมศึกษา องค์กรวิจัย เอกชน หรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด เพื่อควบคุมคุณภาพของเครื่องมือ ข้อมูล และวัตถุประสงค์ในการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ กรณีเกิดปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่ใดและอาจมีผลกระทบต่อประชาชน ให้หน่วยงานของรัฐในพื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนเครื่องมือตรวจวัดคุณภาพอากาศ หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อให้มีการตรวจวัดคุณภาพอากาศอย่างครอบคลุม และเป็นประโยชน์ต่อการเฝ้าระวัง และแจ้งเตือนประชาชน
	มาตรา ๖๘ ในช่วงวิกฤตคุณภาพอากาศตามประกาศในมาตรา ๖๗ วรรคสาม ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กำกับดูแลสื่อวิทยุ โทรทัศน์ และโทรคมนาคม ดำเนินการให้ผู้ประกอบกิจการจัดสรรช่องทางการแจ้งเตือน สาธารณะที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ง่าย ทันต่อสถานการณ์ เพื่อแจ้งเตือนมลพิษทางอากาศและผลกระทบต่อสุขภาพ
	มาตรา ๖๙ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการติดตาม ตรวจสอบ และควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ตามมาตรา ๑๐ ให้ประชาชนมีสิทธิแจ้งหรือร้องเรียนการละเมิดหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสำนักงาน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ให้สำนักงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดให้มีระบบติดตามการรับเรื่องร้องเรียนที่เข้าถึงได้โดยสะดวกและทันการณ์ มีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลการรับเรื่องและการดำเนินการเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ และสามารถติดตามความคืบหน้าในการดำเนินการได้ และให้สำนักงานนำข้อมูลจากระบบติดตามการรับเรื่องร้องเรียนไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องกำหนดกรอบระยะเวลาในการแจ้งการติดตามการรับเรื่องร้องเรียนให้ผู้ร้องเรียนทราบ การแจ้งความคืบหน้าต่อผู้ร้องเรียนเป็นระยะและการส่งเรื่องร้องเรียนไปยังหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในกรณีที่เป็นเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายอื่น
	มาตรา ๗๐ หากหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบตามกฎหมายอื่นไม่ดำเนินการตามข้อร้องเรียนภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งหรือรับเรื่องร้องเรียน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเร่งรัดให้ดำเนินการตามข้อร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาสามสิบวัน เมื่อครบกำหนดระยะเวลา หากยังไม่ดำเนินการให้สำนักงานเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อใช้อำนาจกำกับดูแลหรือสั่งการให้หน่วยงานนั้นดำเนินการแก้ไขปัญหาตามที่มีการแจ้งหรือร้องเรียน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๗๑ เพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของมลพิษและระงับการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ผู้แจ้งหรือร้องเรียนโดยสุจริตไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่ง อาญา และปกครอง และในกรณีที่ผู้แจ้งหรือร้องเรียนถูกฟ้องหรือดำเนินคดี เพื่อพิสูจน์ความสุจริต ให้สำนักงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและสนับสนุนข้อมูลหลักฐานที่จำเป็นต่อการแก้ต่างคดีแก่ผู้นั้น
	มาตรา ๗๒ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศ โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการ ในการกำหนดหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้จำแนกเป็นพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศและพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ โดยพิจารณาจากระดับความเข้มข้นของสารมลพิษทางอากาศเทียบกับค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศ จำนวนวันที่มีค่าสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของคุณภาพอากาศในพื้นที่ ผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งลักษณะทางภูมิศาสตร์และอุตุนิยมวิทยาของพื้นที่ ซึ่งอาจกำหนดค่าที่แตกต่างกันสำหรับสารมลพิษแต่ละชนิดตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะและความเป็นอันตรายของมลพิษนั้น ๆ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดดำเนินการประเมินสถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่รับผิดชอบ โดยรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพอากาศย้อนหลังอย่างน้อยหนึ่งปี ทั้งนี้ หากพบว่าข้อมูลในพื้นที่ใดไม่เพียงพอ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ต่อการประเมิน ให้แจ้งสำนักงานเพื่อขอรับการสนับสนุนด้านเครื่องมือตรวจวัดและการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อมีข้อมูลเพียงพอแล้ว ให้จัดทำร่างการจำแนกพื้นที่เพื่อนำไปปรับปรุงความคิดเห็นจากประชาชน พิจารณาปรับปรุงตามความเห็นที่ได้รับ และประกาศผลการจำแนกพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศและพื้นที่ที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศให้ประชาชนในพื้นที่ทราบโดยทั่วกัน รวมทั้งรายงานผลการจำแนกนั้นต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศ ในกรณีที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดยังไม่ดำเนินการประกาศหรือดำเนินการไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามมาตรา นี้ให้สำนักงานแจ้งให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดทราบและเสนอการสนับสนุนที่จำเป็น หากคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดไม่ดำเนินการประเมินและจำแนกพื้นที่หรือปรับปรุงการกำหนดพื้นที่ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ได้รับการแจ้งและการสนับสนุน ให้เลขาธิการมีอำนาจประกาศประเภทของพื้นที่นั้นแทนได้ ในกรณีที่สถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่ที่ถูกประกาศมีการเปลี่ยนแปลงไปจนเข้าหลักเกณฑ์การจำแนกเป็นพื้นที่อื่น ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด พิจารณาออกประกาศประเภทพื้นที่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์คุณภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป
	มาตรา ๗๓ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจกำหนดค่ามาตรฐานเป็นความเข้มข้นหรืออัตราการระบาย หรือเป็นหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษก็ได้ ในกรณีมีเหตุอันควรคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดสามารถกำหนดมาตรฐานซึ่งมีความเข้มงวดมากกว่าหรือเพิ่มเติมชนิดสารมลพิษเพื่อควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่รับผิดชอบหรือพื้นที่เฉพาะได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ เพื่อเป็นกรอบในการอนุมัติอนุญาต และกำหนดมาตรการในการควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคต่าง ๆ
	มาตรา ๗๔ ให้สำนักงานเสนอเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นการกำหนดนโยบาย ทิศทางการป้องกัน ลด และควบคุมมลพิษทางอากาศ ต่อคณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด คณะกรรมการตามกฎหมาย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง นำไปดำเนินการ เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สำคัญที่คาดว่าจะได้รับ ทั้งนี้ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ผลลัพธ์สำคัญที่คาดว่าจะได้รับ พร้อมทั้งตัวชี้วัดความสำเร็จ ที่เป็นรูปธรรมและสามารถวัดผลได้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๒) แนวทางหลักในการบริหารจัดการและควบคุมมลพิษทางอากาศ ที่ระบายจากแหล่งกำเนิดมลพิษ (๓) แนวทางในการสนับสนุนและลดปัญหาอุปสรรคในการจัดการ แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และการจัดการเพื่ออากาศสะอาด (๔) แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคประชาชน ในการดำเนินการตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ (๕) แนวทางการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา มลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน
	มาตรา ๗๕ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติ การป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาด ระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ของคณะกรรมการและการจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศ โดยการมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และคำนึงถึงลักษณะพื้นที่เฉพาะตามระบบนิเวศ เขตภูมิศาสตร์อากาศ ปัญหาเกี่ยวเนื่องข้ามพื้นที่หรือข้ามจังหวัด วิถีชีวิต วัฒนธรรม กลุ่มเปราะบาง และบุคคลที่ได้รับผลกระทบ ซึ่งอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย (๑) การประเมินสถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่ แนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงในอนาคต และศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ ของพื้นที่ รวมถึงวิเคราะห์สาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๒) การชี้บ่งแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีนัยสำคัญในพื้นที่โครงการหรือการพัฒนาใดที่อาจส่งผลกระทบต่อ การรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่ที่คงเหลือ รวมถึงลำดับความสำคัญของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดอย่างเร่งด่วน (๓) เป้าหมายเชิงระยะเวลาที่มลพิษทางอากาศในจังหวัดที่มีพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศจะเปลี่ยนเป็นพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ (๔) มาตรการและแนวทางในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ โดยในพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศให้เน้นมาตรการเชิงป้องกัน เพื่อมิให้คุณภาพอากาศเสื่อมโทรมลงจนกลายเป็นพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ รวมทั้งมาตรการส่งเสริมและอนุรักษ์พื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศดี เพื่อเป็นพื้นที่อากาศสะอาดของจังหวัด สำหรับพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศให้เน้นมาตรการเชิงแก้ไข ลด และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษต่าง ๆ โดยระยะระยะเวลาดำเนินการที่ชัดเจน (๕) การติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังสถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่ รวมถึงการรายงานข้อมูลต่อสาธารณะอย่างทันทั่วทั้งที่ (๖) การเฝ้าระวัง ป้องกัน ดูแลและประเมินปัญหาผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่เกิดขึ้นจากมลพิษทางอากาศ (๗) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ (๘) การจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณที่ใช้สำหรับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ในการจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานแนะนำและช่วยเหลือตามความจำเป็น และสนับสนุนข้อมูลที่จำเป็นจากระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดให้แก่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการและการประเมินผล ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประเมินผลการดำเนินการและผลลัพธ์ด้านคุณภาพอากาศในพื้นที่ตามแผนปฏิบัติการ และเสนอต่อสำนักงานเพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนปฏิบัติการและแนวทางการดำเนินการต่อไป การกำหนดศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๓ (๖)
	มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาคุณภาพอากาศให้เป็นไปตามมาตรฐานในพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ และเพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงคุณภาพอากาศให้ผ่านมาตรฐานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดนำศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ มาใช้เป็นเครื่องมือควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีนัยสำคัญในพื้นที่ และมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทของกิจการและปริมาณ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำหนดประเภทของกิจการ และปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด
	มาตรา ๗๗ เมื่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดได้ประกาศกำหนดประเภทของกิจการและปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศตามมาตรา ๗๖ แล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือหน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินกิจการหรือโครงการนั้นดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) กิจการหรือโครงการที่ไม่ต้องมีการขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในเรื่องนั้นหรือไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ก่อนการดำเนินกิจการหรือโครงการนั้น (๒) กิจการหรือโครงการที่ต้องมีการขออนุมัติหรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในเรื่องนั้นหรือต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้ยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดก่อนการขออนุมัติหรืออนุญาตหรือก่อนการยื่นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	รายละเอียดของกิจการหรือโครงการ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่น ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด
	มาตรา ๗๘ เมื่อได้รับรายละเอียดของกิจการหรือโครงการ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จัดรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และนำข้อมูลจากการรับฟัง ความคิดเห็น ข้อมูลศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ และเนื้อหา ในแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดตามมาตรา ๗๕ มาประกอบการพิจารณากำหนด ปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษ และเงื่อนไขอื่นสำหรับการดำเนินกิจการหรือโครงการนั้น หลักเกณฑ์และวิธีการเปิดเผยข้อมูลและการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการ ประกาศกำหนด
	มาตรา ๗๙ ในกรณีที่เป็นกิจการหรือโครงการที่ไม่ต้องมีการขออนุมัติ หรืออนุญาตต่อหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายในเรื่องนั้นหรือไม่ต้องจัดทำ รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการอากาศสะอาด จังหวัดออกคำสั่งกำหนดอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศ เงื่อนไข หรือมาตรการอื่นใดต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ และหน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินกิจการหรือโครงการนั้นภายในหกสิบวัน นับแต่ได้รับรายละเอียดของกิจการหรือโครงการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๘๐ ในกรณีที่เป็นกิจการหรือโครงการที่ต้องได้รับอนุมัติหรืออนุญาตตามกฎหมายอื่นหรือต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดพิจารณาและส่งข้อกำหนดอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษ เจริญหรือมาตรการอื่นต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องภายในหกสิบวัน นับแต่ได้รับรายละเอียดของกิจการหรือโครงการ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรอผลการพิจารณาจากคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดก่อนส่งอนุมัติหรืออนุญาต หรือก่อนการให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และให้นำข้อกำหนดอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษ เจริญหรือมาตรการดังกล่าวไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการอนุมัติหรืออนุญาตหรือต่อใบอนุญาต หรือการพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยให้ถือเป็นเงื่อนไขตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย
	มาตรา ๘๑ เพื่อปรับปรุงคุณภาพอากาศในพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศเกินศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่หรือพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศจนเปลี่ยนเป็นพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ตามระยะเวลาที่กำหนดในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ และการจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้สำนักงานร่วมกับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดส่งข้อมูลศักยภาพการรองรับสารมลพิษของพื้นที่ และข้อกำหนดปริมาณการระบายมลพิษทางอากาศและเงื่อนไข ไปยังหน่วยงาน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ของรัฐที่กำกับดูแล เพื่อเสนอพิจารณาเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาตของแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งตั้งอยู่เดิมในพื้นที่ และเปิดเผยข้อกำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษและเงื่อนไขที่จัดส่งนั้นต่อสาธารณะ หากหน่วยงานไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการเพื่อใช้อำนาจกำกับดูแลหรือสั่งการให้หน่วยงานนั้นดำเนินการ
	มาตรา ๘๒ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามประกาศในมาตรา ๗๖ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งกำเนิดที่ตั้งอยู่เดิมหรือที่ตั้งขึ้นใหม่ เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ต้องติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการติดตั้งหรือปรับปรุงระบบดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนด ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใดมีระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศอยู่แล้วก่อนวันที่มีประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแจ้งต่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิประกาศ หากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดเห็นว่าระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศที่มีอยู่แล้วยังไม่สามารถติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศมีหน้าที่ต้องดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดกำหนด เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศรายใดซึ่งมิได้อยู่ในประกาศตามวรรคหนึ่งติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศเป็นการเฉพาะรายได้ เมื่อปรากฏว่าแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๑) ตั้งอยู่ในพื้นที่อ่อนไหวหรือพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ (๒) มีข้อร้องเรียนจากประชาชน หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าแหล่งกำเนิดดังกล่าวมีการปลดปล่อยสารมลพิษทางอากาศเกินกว่าค่ามาตรฐาน หรือก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพอากาศหรือสุขภาพของประชาชน (๓) มีลักษณะการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการผลิตที่มีความเฉพาะไม่ว่าจะเป็นการดำเนินกิจกรรมเป็นครั้งคราวหรือตามฤดูกาล หรือมีกระบวนการผลิตหรือการใช้วัตถุดิบหรือเชื้อเพลิงที่อาจส่งผลต่อการปลดปล่อยสารมลพิษทางอากาศ
	มาตรา ๘๓ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๘๒ มีหน้าที่ส่งข้อมูลจากระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศไปยังคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ประกาศกำหนด โดยให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด มีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะในรูปแบบที่เข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิรับรู้และมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบคุณภาพ อากาศ
	มาตรา ๘๔ ให้คณะกรรมการกำหนดแนวทางในการจัดสรร งบประมาณทั้งงบประมาณตามภารกิจ งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ งบประมาณจังหวัด งบประมาณเพื่อขับเคลื่อนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด งบประมาณภายใต้แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนราชการกรณีฉุกเฉินของกระทรวงการคลัง เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการอากาศสะอาด จังหวัด รวมถึงการสนับสนุนจากกองทุน เพื่อให้มีงบประมาณสนับสนุน การดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ และการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในพื้นที่จังหวัด พื้นที่เฉพาะเขตเฝ้าระวัง มลพิษทางอากาศ เขตประสมมลพิษทางอากาศ พื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพ อากาศหรือในช่วงวิกฤตคุณภาพอากาศ
หมวด ๔ การลดและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด -----	หมวด ๔ การป้องกันและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ -----

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๘๕ เพื่อให้การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย รวมถึงการปกป้องสุขภาพของประชาชน และการรักษาคุณภาพ อากาศของประเทศหรือของสาธารณชน โดยสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ บัญญัติในหมวดนี้จะครอบคลุมการป้องกัน และควบคุมมลพิษทางอากาศ จากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม แหล่งกำเนิด ภาคป่าไม้ แหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม แหล่งกำเนิดภาคเมือง แหล่งกำเนิด ภาคมลพิษข้ามแดน และแหล่งกำเนิดอื่น ซึ่งจะนำไปกำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยหน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการ ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการที่มีหน้าที่และอำนาจจะต้อง นำไปดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
ส่วนที่ ๑ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด -----	ส่วนที่ ๑ ภาคอุตสาหกรรม -----
มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ให้รัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาด มีอำนาจประกาศกำหนดเรื่องดังต่อไปนี้	มาตรา ๘๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้กระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่เก็บ รวบรวม และจัดทำฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประกอบด้วยบัญชี การระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม และทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีข้อมูล ดังต่อไปนี้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๑) มาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ (๒) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศไม่เกินมาตรฐานตาม (๑) (๓) ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องจัดทำรายงานการปล่อยอากาศประกาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตาม (๑) จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชน และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจกำหนดเป็นตัวเลขในรูปแบบความเข้มข้น หรือเป็นหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดก็ได้ และจะกำหนดให้แตกต่างกันตามสภาพแวดล้อมหรือการใช้ประโยชน์ในแต่ละพื้นที่ก็ได้	(๑) ข้อมูลแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม อันประกอบด้วยตำแหน่งที่ตั้ง พิกัดทางภูมิศาสตร์ ประเภทการประกอบกิจการ กำลังการผลิต ชนิดและปริมาณการใช้เชื้อเพลิง และเทคโนโลยีการบำบัดมลพิษ (๒) ข้อมูลชนิดของสารมลพิษทางอากาศ อัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศ ข้อมูลการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ ข้อมูลการจัดสรรซื้อขาย และโอนสิทธิการระบายสารมลพิษทางอากาศของแหล่งกำเนิดมลพิษตาม (๑)
มาตรา ๓๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๓๘ (๒) ต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุม กำจัด ลด หรือ	มาตรา ๘๗ เพื่อป้องกันการเกิดมลพิษตั้งแต่ต้นทาง ให้กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน หน่วยงานของรัฐ และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ต้องควบคุมและส่งเสริมการผลิตให้เป็นการผลิตที่สะอาดในภาคอุตสาหกรรม โดยกำหนดนโยบายให้ภาคอุตสาหกรรม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ขจัดมลพิษ หรือการปล่อยอากาศเสีย ให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบาย หรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๓๘ (๑)	ใช้เชื้อเพลิง เครื่องจักร และกระบวนการผลิตที่สะอาด ซึ่งทำให้เกิดการระบาย มลพิษทางอากาศต่ำ และให้นำข้อกำหนด มาตรการและมาตรฐานในการควบคุม มลพิษทางอากาศตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้มาประกอบการกำหนด นโยบายดังกล่าวตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์
มาตรา ๔๐ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตาม มาตรา ๓๘ (๒) ปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ เว้นแต่อากาศเสีย ที่ปล่อยสู่บรรยากาศจะเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้ง อากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๓๘ (๑)	มาตรา ๘๘ เพื่อการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด ภาควัตถุอุตสาหกรรม ให้รัฐมนตรีโดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการ มีอำนาจประกาศกำหนดเรื่อง ดังต่อไปนี้ (๑) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด ภาควัตถุอุตสาหกรรมโดยอาจกำหนดมาตรฐานที่แตกต่างกันสำหรับพื้นที่ผ่านเกณฑ์ คุณภาพอากาศ และพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ (๒) ประเภทของแหล่งกำเนิดภาควัตถุอุตสาหกรรมที่จะต้องถูกควบคุม การระบายสารมลพิษทางอากาศออกสู่บรรยากาศ ให้ไม่เกินมาตรฐานตาม (๑) (๓) ประเภทของแหล่งกำเนิดภาควัตถุอุตสาหกรรมที่จะต้องจัดทำรายงาน การใช้เชื้อเพลิงและการระบายสารมลพิษทางอากาศ (๔) ประเภทของแหล่งกำเนิดภาควัตถุอุตสาหกรรมที่จะต้องจัดทำทำเนียบ การปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ (๕) ประเภทของแหล่งกำเนิดภาควัตถุอุตสาหกรรมที่จะต้องจัดให้มีระบบ การตรวจสอบการระบายสารมลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรมตามวรรคหนึ่ง (๑) จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจกำหนดมาตรฐานเป็นความเข้มข้น หรืออัตราการระบาย หรือเป็นหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมมลพิษทางอากาศ จากแหล่งกำเนิดมลพิษก็ได้ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบหรือพื้นที่เฉพาะซึ่งมีความเข้มงวดมากกว่าหรือเพิ่มเติม ชนิดสารมลพิษจากมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศ จากแหล่งกำเนิดภาคอุตสาหกรรมตามวรรคหนึ่ง (๑) ก็ได้ โดยให้คำนึงถึง การจำแนกพื้นที่คุณภาพอากาศและศักยภาพการรองรับสารมลพิษทางอากาศ ของแต่ละพื้นที่เป็นสำคัญ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษภาคอุตสาหกรรมประเภทที่ต้องจัดทำรายงานการใช้เชื้อเพลิงและการระบายสารมลพิษทางอากาศ หรือจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ รายงานการตรวจสอบ การระบายสารมลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่อง จัดส่งข้อมูล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๔๑ ให้กรมควบคุมมลพิษมีอำนาจเรียกข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประเภทต่าง ๆ รวมถึงข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัดเก็บ หรือข้อมูลที่กฎหมายกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ จะต้องทำเป็นบันทึกหรือต้องจัดเก็บ โดยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองส่งข้อมูลดังกล่าวให้กรมควบคุมมลพิษจัดเก็บไว้เป็นระบบฐานข้อมูลพื้นฐานของคุณภาพอากาศในบรรยากาศของประเทศ ให้กรมควบคุมมลพิษ จัดทำหลักเกณฑ์ วิธีการ และรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง	มาตรา ๘๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๘๘ (๒) ต้องจัดให้มีระบบบำบัด อุปกรณ์ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุม ตรวจวัด กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษ หรือการระบายสารมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ
	มาตรา ๙๐ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจกำหนดให้แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประเภทที่อยู่ในประกาศตามมาตรา ๗๖ ซึ่งจะตั้งใหม่ในพื้นที่ ต้องจัดให้มีระบบบำบัด อุปกรณ์ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุม ลด หรือขจัดมลพิษ หรือการระบายสารมลพิษทางอากาศให้เป็นไปตามปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดกำหนด โดยพิจารณาตามหลักการดังต่อไปนี้ (๑) กรณีพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้พิจารณาใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษที่ดีที่สุดที่มีอยู่สำหรับประเภทอุตสาหกรรมนั้น และพิจารณาจากประสิทธิภาพในการควบคุมมลพิษ รวมถึงปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๒) กรณีพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้พิจารณาใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษที่ทำให้อัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศต่ำที่สุดที่สามารถปฏิบัติได้ โดยพิจารณาจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันสามารถปฏิบัติได้ เว้นแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจะพิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถบรรลุอัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศดังกล่าวได้ แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประเภทที่อยู่ในประกาศตามมาตรา ๗๖ ซึ่งตั้งอยู่เดิมในพื้นที่ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศปฏิบัติตามมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศที่กำหนด และจัดทำแผนปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น โดยในพื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้พิจารณาปรับปรุงตามความเหมาะสม และความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ และในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้พิจารณาปรับปรุงโดยใช้เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งอาจรวมถึงการใช้เทคโนโลยีตามวรรคหนึ่งตามความจำเป็น การนำระบบการจัดสรรการซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุมหรือมาตรการอื่น มาใช้เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี และการลดมลพิษทางอากาศโดยรวมของพื้นที่ ในการพิจารณาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดคำนึงถึงประสิทธิภาพในการควบคุมมลพิษ ความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และศักยภาพในการรองรับสารมลพิษทางอากาศของพื้นที่ เพื่อให้คุณภาพอากาศเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๙๑ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุงการใช้เทคโนโลยี ควบคุมมลพิษทางอากาศให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการ อากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจในการทำข้อตกลงโดยสมัครใจกับผู้ประกอบการ โดยข้อตกลงดังกล่าวอย่างน้อยประกอบด้วยเป้าหมายการลดการระบาย สารมลพิษทางอากาศที่เข้มงวดกว่าที่กฎหมายกำหนด แผนการปรับปรุง เทคโนโลยี กรอบระยะเวลาดำเนินการ และมาตรการติดตามผล ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมและปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างครบถ้วนมีสิทธิได้รับ การพิจารณาสิทธิประโยชน์ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับ ผลการดำเนินการตามข้อตกลงโดยสมัครใจและเผยแพร่ต่อสาธารณะ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำข้อตกลงโดยสมัครใจ ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด
	มาตรา ๙๒ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการ เศรษฐกิจศาสตร์ กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการ ทางเศรษฐกิจศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ เพื่อส่งเสริมการผลิตที่สะอาด ในภาคอุตสาหกรรม การปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษทางอากาศ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ ในพื้นที่ควบคุม มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ส่วนที่ ๒ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทการเผาในที่โล่ง -----	ส่วนที่ ๒ ภาคคมนาคม
มาตรา ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเผาในที่โล่งให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนดประเภทรายการการเผาในที่โล่งที่ห้ามดำเนินการเว้นแต่จะรับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด รวมถึงมาตรการหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางในการบริหารการเผาในที่โล่ง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตและการเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๙๓ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดให้กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่เก็บรวบรวม และจัดทำฐานข้อมูลและบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคคมนาคม ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้ (๑) ข้อมูลทะเบียนบัญชีรายการประเภทและจำนวนยานพาหนะทั้งประเภทที่เคลื่อนที่ได้ที่ใช้งานบนทาง และประเภทที่เคลื่อนที่ได้ที่ไม่ใช้งานบนทาง ระยะเวลา และระยะทางการใช้งานตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดการใช้งาน ทั้งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง (๒) ข้อมูลชนิดของสารมลพิษทางอากาศ อัตราการระบายสารมลพิษทางอากาศ อัตราการใช้เชื้อเพลิง อัตราการใช้พลังงาน การตรวจสภาพยานพาหนะประจำปี รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกิดมลพิษ ทั้งนี้ให้มีการเชื่อมโยงข้อมูลเกี่ยวกับยานพาหนะทั้งหมด เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ ควบคุมการใช้งานยานพาหนะ และควบคุมมลพิษจากยานพาหนะอย่างมีประสิทธิภาพ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการ ประสานงาน หรือบูรณาการให้หน่วยของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้อง กำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทางการแก้ไขปัญหา ก่อนเกิดเหตุ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบถึงมาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีการ แนวทางการแก้ไขปัญหา และผลร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้นจากการเผาในที่โล่ง ให้นำระบบการตรวจสอบย้อนกลับสินค้ามาใช้ในการผลิตทางการเกษตร โดยมีมาตรการส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการ โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย	
มาตรา ๔๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจพิจารณาอนุญาตให้มีการเผาในที่โล่งตามประเภทรายการที่กำหนดในมาตรา ๔๒ โดยในการพิจารณาอนุญาตจะต้องคำนึงถึงความรุนแรงของสภาวะมลพิษ ความจำเป็นในการเผาในที่โล่ง และผลกระทบต่อประชาชนในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ จะกำหนดแนวทางปฏิบัติเป็นเงื่อนไขในการอนุญาตด้วยก็ได้ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทเผาในที่โล่งในเขตจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจกำหนดมาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางในการบริหารการเผาในที่โล่งหรือพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา มลพิษทางอากาศ โดยกำหนดช่วงระยะเวลา	มาตรา ๔๔ เมื่อหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนพัฒนาโครงข่ายภาคคมนาคมทั้งระดับประเทศหรือระดับภูมิภาคที่ต้องมีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตามระเบียบหรือกฎหมายอื่นใด ให้คำนึงถึงการส่งผลการเติบโต การขยายและการเปลี่ยนแปลงของสภาพความเป็นเมือง การเคลื่อนย้าย และการตั้งถิ่นฐาน การเกิดขึ้นของอาคารสูง ความเป็นอยู่ของชุมชน และสภาพเศรษฐกิจ ที่จะทำให้จำนวนยานพาหนะและการจราจรเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลการเพิ่มขึ้นของมลพิษทางอากาศ และการสะสมของมลพิษทางอากาศในพื้นที่ ในกรณีที่ปรากฏว่าการพัฒนาโครงข่ายภาคคมนาคมตามวรรคหนึ่ง ส่งผลให้เกิดมลพิษทางอากาศอย่างมีนัยสำคัญ ให้หน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นเจ้าของโครงการจัดเตรียมแผนการรองรับและมีมาตรการบรรเทาผลกระทบแก่ประชาชน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ที่จะให้ดำเนินการ ประเภทกิจกรรม พื้นที่ และเงื่อนไขการเผาในที่โล่ง ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามมาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางในการบริหารการเผาในที่โล่งตามมาตรา ๔๒	
มาตรา ๔๔ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการ ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่เกษตรกรรม ให้นำความ เกี่ยวกับสัญญาตามแบบที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตร พันธสัญญากำหนด สำหรับการทำเกษตรพันธสัญญาใดที่อาจมีผลกระทบ อย่างสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญามาใช้บังคับโดยอนุโลม เพื่อช่วยป้องกันและเยียวยาผลกระทบจากการเผาในที่โล่งกรณีพื้นที่เกษตรกรรม	มาตรา ๔๕ เพื่อป้องกันการเกิดมลพิษทางอากาศตั้งแต่ต้นทางจาก แหล่งกำเนิดภาคคมนาคม ให้หน่วยงานของรัฐกำหนดนโยบาย และดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ อย่างน้อยดังต่อไปนี้ (๑) การใชยานพาหนะมลพิษต่ำ หรือที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานสะอาด (๒) การกำหนดอายุการใช้งานยานพาหนะที่เหมาะสมและมาตรการ การจัดการยานพาหนะสิ้นสภาพ (๓) การใช้พลังงานสะอาดหรือน้ำมันเชื้อเพลิงเทียบเท่ามาตรฐานสากล (๔) การกำกับดูแลและควบคุมการใช้งานยานพาหนะ เครื่องยนต์ หรือเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ประกอบของระบบขนส่งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง
มาตรา ๔๕ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดการเผาในที่โล่งโดยมิได้รับอนุญาต คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดอาจกำหนดมาตรการเพื่อจูงใจหรือส่งเสริม การปฏิบัติอย่างถูกต้อง	มาตรา ๔๖ เพื่อลดปริมาณมลพิษทางอากาศจากภาคคมนาคม ให้กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กำหนดมาตรการ ลดการใชยานพาหนะที่ใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิงในเขตเมืองและเพิ่มสัดส่วน การใชยานพาหนะที่มีมลพิษต่ำ รวมถึงลดการใชยานพาหนะส่วนบุคคล และเพิ่มการใชระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
เพื่อลดปริมาณมลพิษจากการเผาในที่โล่งสำหรับกรณีพื้นที่เกษตร ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดรวบรวมข้อมูลพื้นที่เกษตร ที่ขอดำเนินการเผาในที่โล่งในแต่ละปี เพื่อกำหนดเป็นพื้นที่เป้าหมายบรรจุ ในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ ตามมาตรา ๒๕ (๑) เพื่อดำเนินการปรับเปลี่ยนชนิดพืช หรือปรับเปลี่ยนวิธีการ จัดการซากเศษวัสดุการเกษตรเป็นแบบไม่เผาต่อไป และให้นำระบบ การตรวจสอบย้อนกลับสินค้าสำหรับการผลิตทางการเกษตรมาดำเนินการ	
	มาตรา ๙๗ เพื่อส่งเสริมการเดินทางในระบบขนส่งสาธารณะ ให้กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดให้มีระบบการขนส่ง สาธารณะทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง ที่เชื่อมต่อระหว่างกัน โดยมีระบบขนส่งสาธารณะรองที่เชื่อมโยงกับระบบขนส่งสาธารณะหลัก ให้ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง เกิดความสะดวก ปลอดภัยในการเดินทาง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
	มาตรา ๙๘ ให้กระทรวงคมนาคมกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจำกัดอายุการใช้งานของยานพาหนะ และให้นำยานพาหนะ สิ้นสภาพเข้าสู่ระบบการจัดการซากอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๙๙ เพื่อลดการสะสมของสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจในการกำหนดพื้นที่ควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศต่ำในเมือง การกำหนดมาตรการลดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงการระบายสารมลพิษทางอากาศ ประเภทเทคโนโลยี ระยะเวลาการใช้พื้นที่ ตลอดจนการกำหนดค่าธรรมเนียมการเข้าออกพื้นที่จำกัดการระบายสารมลพิษทางอากาศในเมือง ตามความเหมาะสม
	มาตรา ๑๐๐ เพื่อการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดภาคคมนาคม ให้รัฐมนตรีโดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการมีอำนาจประกาศกำหนดเรื่อง ดังต่อไปนี้ (๑) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ (๒) ประเภทของยานพาหนะที่จะต้องถูกควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศออกสู่บรรยากาศ ให้ไม่เกินมาตรฐานตาม (๑) (๓) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะที่ผลิตใหม่ (๔) มาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากเครื่องยนต์หรือเครื่องจักรกลที่ใช้ในระบบขนส่งทางบก ทางอากาศ ทางน้ำ และทางราง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องเป็นไปตามหลักวิชาการ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจกำหนดมาตรฐานเป็นความเข้มข้น หรืออัตราการระบาย หรือหลักเกณฑ์ หรือวิธีปฏิบัติในการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษก็ได้
	มาตรา ๑๐๑ ให้เลขาธิการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการตรวจสภาพยานพาหนะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษทางอากาศ เพื่อติดตามและตรวจสอบให้มีสภาพพร้อมสำหรับการใช้งาน ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศสูงเกินกว่ามาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องนำไปดำเนินการเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป
	มาตรา ๑๐๒ เพื่อป้องกันการเกิดมลพิษทางอากาศจากการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรือนายเรือของเรือที่จดทะเบียนในต่างประเทศหรือเรือไทยต้องจัดส่งรายงานให้สำนักงานเมื่อเข้ามาในเขตท่าเรือใด ๆ ในน่านน้ำไทย รายงานตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วยประเภทของเชื้อเพลิงที่ใช้ ระบบควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศ และข้อมูลอัตราสิ้นเปลืองเชื้อเพลิง หรืออื่นใด ทั้งนี้ การกำหนดประเภทเรือที่ต้องจัดส่งรายงาน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำรายงาน และระบบติดตามการตรวจสอบความถูกต้องของรายงาน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการ
	มาตรา ๑๐๓ เพื่อป้องกันการเกิดมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะ ในกรณีเจ้าพนักงานอากาศสะอาดพบว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือผู้ควบคุมยานพาหนะเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๕๓ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจแจ้งไปยังนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายโดยเร็ว พร้อมด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบต่อไป
	มาตรา ๑๐๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐกิจศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการผลิต การใช้เครื่องมือและเครื่องจักรที่ลดการระบายสารมลพิษทางอากาศ การเพิ่มการใช้ยานพาหนะที่มีมลพิษต่ำหรือขับเคลื่อนด้วยพลังงานสะอาด การกำหนดพื้นที่ควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศต่ำในเมือง การใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นภาษีอากรเพื่ออากาศสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด เงินชดเชย มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น
ส่วนที่ ๓ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะ -----	ส่วนที่ ๓ ภาคป่าไม้ -----
มาตรา ๔๖ ยานพาหนะที่จะนำมาใช้จะต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ เกินกว่ามาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ทางอากาศที่กำหนดตามมาตรา ๓๘ (๑)	มาตรา ๑๐๕ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ในแหล่งกำเนิดภาคป่าไม้ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศ ภาคป่าไม้เพื่อการบริหารจัดการปัญหาการเผาและแหล่งกำเนิดมลพิษ ทางอากาศสำหรับแต่ละพื้นที่ป่า จัดส่ง และเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบฐานข้อมูล การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เพื่อกำหนดนโยบายและเป้าหมาย เชิงยุทธศาสตร์ รวมทั้งแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้ (๑) พื้นที่ป่า ชนิดป่า ข้อมูลทรัพยากรในป่า (๒) พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟ พื้นที่แนวกันไฟ พื้นที่จำเป็นต่อการบริหาร จัดการเชื้อเพลิง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๓) พื้นที่ดำเนินการรับรองหรือจัดสรรสิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินในลักษณะแปลงรวมโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์หรือรูปแบบในลักษณะอื่น (๔) พื้นที่ป่าชุมชนที่ได้รับการขึ้นทะเบียน และอยู่ระหว่างขอขึ้นทะเบียน (๕) ข้อมูลชุมชนที่อยู่ในพื้นที่ป่า พื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่เลี้ยงสัตว์ พื้นที่เก็บหาของป่า (๖) สถิติจำนวนจุดความร้อน พื้นที่ไฟไหม้ พื้นที่ไฟไหม้ซ้ำซาก และสาเหตุการเกิดไฟไหม้ (๗) จำนวนเจ้าหน้าที่ เครื่องมือและอุปกรณ์การป้องกันและดับไฟแลงบประมาณ
มาตรา ๔๗ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจสั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๓๘ (๒)	มาตรา ๑๐๖ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประสานการทำงานกับคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หน่วยงานของรัฐ และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแนวทางการจัดการป่าอนุรักษ์เพื่ออากาศสะอาด และการดำเนินการสำหรับแต่ละพื้นที่ป่าหรือกลุ่มพื้นที่ป่า และผนวกไว้ในแผนจัดการป่าตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ หรือกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า โดยมีเนื้อหาครอบคลุมการดำเนินการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้ (๑) การเฝ้าระวังป้องกันการเกิดไฟ การจัดทำแนวกันไฟ การบริหารจัดการเชื้อเพลิงตามความจำเป็นของป่าแต่ละชนิด (๒) การป้องกันและบริหารจัดการไฟแปลงใหญ่ที่ข้ามเขตป่าหรือเขตปกครอง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ในกรณีพบว่ามีการใช้ยานพาหนะโดยฝ่าฝืนมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๔๖ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะนั้นโดยเด็ดขาดหรือจนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๓๘ (๑)	(๓) การกำหนดกฎระเบียบกติกาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในป่าอย่างยั่งยืน (๔) การจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและโครงการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ (๕) การจัดทำโครงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า (๖) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและอาชีพที่เสี่ยงต่อการก่อให้เกิดไฟป่า (๗) การมีส่วนร่วมและการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลรักษาป่า การจัดทำระบบการป้องกันไฟ (๘) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ ชุมชน และภาคเอกชนในการรักษาและฟื้นฟูระบบนิเวศป่า (๙) การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมในการเฝ้าระวัง ลาดตระเวน ป้องกันการเกิดไฟ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๔๘ ในการออกคำสั่งห้ามใช้ตามมาตรา ๔๗ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาด ผู้ออกคำสั่งทำเครื่องหมายให้เห็นปรากฏเด่นชัดเป็นตัวอักษรที่มีข้อความว่า “ห้ามใช้เต็ดขาด” หรือ “ห้ามใช้ชั่วคราว” หรือเครื่องหมายอื่นใดซึ่งเป็นที่รู้และ เข้าใจของประชาชนโดยทั่วไปว่ามีความหมายอย่างเดียวกันไว้ ณ ส่วนใดส่วนหนึ่ง ของยานพาหนะนั้นด้วย หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดที่สามารถตรวจสอบติดตามได้	มาตรา ๑๐๗ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประสาน การทำงานกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หน่วยงานของรัฐและคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำ แนวทางการจัดการป่าเพื่ออากาศสะอาด และการดำเนินการสำหรับแต่ละพื้นที่ป่า และผนวกไว้ในแผนจัดการป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวน แห่งชาติ และป่าชายเลนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการบริหารจัดการ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง โดยมีเนื้อหาครอบคลุมการดำเนินการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้ (๑) การเฝ้าระวังป้องกันการเกิดไฟ การจัดทำแนวกันไฟ การบริหารจัดการ เชื้อเพลิงตามความจำเป็นของป่าแต่ละชนิด (๒) การดำเนินงานด้านการรับรองสิทธิและความมั่นคงในการใช้ประโยชน์ ที่ดินโดยรูปแบบการจัดที่ดินในลักษณะแปลงรวมโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์หรือรูปแบบ ในลักษณะอื่น การทำสมุดปกประจำตัวแบบดิจิทัลสำหรับผู้ได้รับการแก้ไขปัญหา การอยู่อาศัยทำกินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ (๓) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรที่เสี่ยงต่อการก่อให้เกิดมลพิษ ทางอากาศเป็นระบบการเกษตรที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๔) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและอาชีพที่เสี่ยงต่อการก่อให้เกิดไฟป่า (๕) การเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกัน รักษาป่า การจัดการไฟป่า และจัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกับภารกิจ ความรับผิดชอบในแต่ละพื้นที่

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
การทำและการยกเลิกเครื่องหมายห้ามใช้ตามวรรคหนึ่ง การใช้ยานพาหนะ ในกรณีที่เครื่องหมายดังกล่าว หรือวิธีการตรวจสอบติดตามอื่นใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	(๖) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ ชุมชน และภาคเอกชนในการรักษา และฟื้นฟูระบบนิเวศป่า (๗) การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมในการเฝ้าระวัง การลาดตระเวน และการป้องกันการเกิดไฟ
มาตรา ๔๙ เมื่อเจ้าพนักงานอากาศสะอาดได้ออกคำสั่งห้ามการใช้ยานพาหนะ ตามมาตรา ๔๘ แล้ว แต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะเพิกเฉยไม่ปฏิบัติ ตามคำสั่งดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาดแจ้งไปยังนายทะเบียนหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่ใช้ในการควบคุม กำกับ ดูแล ยานพาหนะนั้น แล้วแต่กรณี โดยเร็ว พร้อมด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง และ พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการตามกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบต่อไป	มาตรา ๑๐๘ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประสานการทำงาน กับคณะกรรมการป่าชุมชนประจำจังหวัด และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการดำเนินการป่าชุมชนเพื่ออากาศสะอาด โดยมีเนื้อหาครอบคลุมการดำเนินการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้ (๑) การสร้างเสริมความเข้มแข็งและศักยภาพของชุมชนและองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลจัดการป่าชุมชน การจัดทำระบบการป้องกันไฟ (๒) การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ ชุมชน และภาคเอกชนในการดูแล รักษาป่าชุมชนและการฟื้นฟูระบบนิเวศป่า (๓) การสนับสนุนการจัดตั้งป่าชุมชน และการจัดทำแผนจัดการป่าชุมชน ที่ขอขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยป่าชุมชนโดยมีความเชื่อมโยง กับการดำเนินงานเพื่ออากาศสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๕๐ เขตท้องที่จังหวัดใดเกิดแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดจากแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทยานพาหนะ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นประสานกระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อกำหนดมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ กำหนด เพื่อลดมลพิษทางอากาศที่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ในเขตท้องที่จังหวัดใดถ้าพื้นที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของจังหวัดนั้น หากคุณภาพอากาศ ในพื้นที่นั้นเกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดอย่างต่อเนื่องจนอาจก่อให้เกิด อันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยมีต้นกำเนิดจากแหล่งกำเนิด ประเภทยานพาหนะ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นมีอำนาจสั่งห้ามการใช้ยานพาหนะ บางประเภท บางชนิด ในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งตามความเหมาะสมในพื้นที่นั้น เพื่อลดมลพิษทางอากาศที่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด	มาตรา ๑๐๙ การจัดทำแผนจัดการพื้นที่ป่าตามมาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗ และมาตรา ๑๐๘ ต้องมีเป้าหมายและเนื้อหาที่สอดคล้องและส่งเสริมสนับสนุน กับแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการ เพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัด เพื่อการทำงานแบบบูรณาการระหว่าง หน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และระดับพื้นที่ และเป็นกรอบ ในการจัดทำโครงการและการขอรับสนับสนุนด้านงบประมาณ การดำเนินงานตามแผนในแต่ละปีตามวรรคหนึ่ง ให้มีการจัดลำดับ ความสำคัญของพื้นที่ โดยพิจารณาระดับความรุนแรงของปัญหาการเกิดไฟไหม้ สถิติความถี่และจำนวนพื้นที่เผาไหม้ซ้ำซาก ข้อจำกัดด้านจำนวนบุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ และงบประมาณ รวมถึงปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง
	มาตรา ๑๑๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการ เศรษฐกิจกำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการ ทางเศรษฐกิจเพื่ออากาศสะอาดที่เหมาะสมสำหรับป่าอนุรักษ์ ป่าสงวนแห่งชาติ หรือป่าชุมชน เพื่อสนับสนุนการป้องกัน ลดการเผา สร้างแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและอาชีพที่เสี่ยงต่อการก่อให้เกิดไฟป่า การฟื้นฟูระบบนิเวศป่า และการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในพื้นที่ป่า ไม่ว่าจะเป็นการจ่ายค่าตอบแทนการให้บริการของระบบนิเวศ มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ส่วนที่ ๔ ภาคเกษตรกรรม -----
	มาตรา ๑๑๑ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ในแหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด จัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และบัญชีการระบายสารมลพิษทางอากาศ ภาคเกษตรกรรมเพื่อการบริหารจัดการปัญหาการเผาในแหล่งกำเนิดภาคเกษตรกรรม จัดส่ง และเชื่อมโยงข้อมูลกับระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เพื่อกำหนดนโยบายและเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ รวมทั้งแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูลดังต่อไปนี้ (๑) พื้นที่การเกษตรระดับรายแปลงที่เชื่อมโยงกับหมายเลขประจำแปลงที่ดิน สำหรับการปลูกพืชที่มีความเสี่ยงในการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศจากกระบวนการจัดเตรียมแปลง กระบวนการผลิต การเก็บเกี่ยว การจัดการเศษวัสดุทางการเกษตร หรือการตัดไม้ทำลายป่า (๒) สถานะการครอบครองและสถานะทางกฎหมายของพื้นที่

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร เมล็ดพันธุ์ที่ใช้เพาะปลูก การเก็บเกี่ยว การรวบรวม การขนส่ง การขายผลผลิต และสถานที่รับซื้อผลผลิต (๔) วิธีการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตร (๕) สถิติจำนวนจุดความร้อน พื้นที่เผาไหม้ พื้นที่เผาไหม้ซ้ำซาก และสาเหตุการเกิดไฟไหม้ (๖) พื้นที่แปลงเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ปลอดจากการเผา และมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (๗) พื้นที่แปลงเกษตรที่มีศักยภาพหรือต้องการปรับระบบการผลิตเป็นระบบเกษตรกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ หรือปรับวิธีการจัดการเศษวัสดุการเกษตรเป็นแบบไม่เผา (๘) ข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศจากการเลี้ยงสัตว์ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเชิงพาณิชย์
	มาตรา ๑๑๒ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประสานการทำงานร่วมกับ คณะกรรมการตามกฎหมายอื่นและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำแผนและดำเนินการปรับโครงสร้าง การผลิตทางการเกษตรที่มีความเสี่ยงในการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ให้มีการเพาะปลูกในพื้นที่ที่เหมาะสม มีระบบการจัดการแปลงการเพาะปลูก และการเก็บเกี่ยวโดยไม่มีการเผา มีปริมาณผลผลิตที่เพียงพอต่อความต้องการ และลดความจำเป็นในการขยายพื้นที่เพาะปลูกไปประเทศข้างเคียง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	แผนปรับโครงสร้างตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วยแนวทางดำเนินการสำคัญ อย่างน้อย ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกพืชที่เสี่ยงต่อการเผา โดยใช้มาตรการเขตเกษตรเศรษฐกิจตามกฎหมายว่าด้วยเศรษฐกิจการเกษตร พร้อมทั้งกำหนดมาตรการทางเศรษฐศาสตร์และมาตรการอื่น เพื่อจูงใจ สนับสนุนการเพาะปลูกและการจัดการแปลงให้สอดคล้องกับชนิดพืช และข้อกำหนดต่าง ๆ ในเขตเกษตรเศรษฐกิจ (๒) ดำเนินการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ปลอดจากการเผา (๓) จัดทำระบบตรวจสอบย้อนกลับผลผลิตทางการเกษตร สินค้าเกษตร แปรรูป และสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร (๔) พัฒนาตลาดให้เข้า เช่าซื้อ หรือให้บริการเครื่องจักรกลทางการเกษตร เพื่อการจัดการแปลง การเก็บเกี่ยว และการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตร (๕) จัดทำระบบการจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรที่ปลอดจากการเผา และการนำไปใช้ประโยชน์หรือสร้างเป็นรายได้ให้แก่เกษตรกร (๖) ส่งเสริมระบบตลาดสินค้าเกษตรที่ปลอดจากการเผาและเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม (๗) กำหนดแนวทางและรูปแบบการสนับสนุนของภาคเอกชน เพื่อการพัฒนากระบวนการเกษตรที่ปลอดจากการเผาและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกกฎกระทรวงกำหนดสินค้าเกษตรปลอดการเผาและระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตร เพื่อให้ปลอดจากการเผาในทุกขั้นตอนการผลิต โดยอย่างน้อยให้ประกอบด้วย การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตร ที่ต้องเข้าสู่ระบบ การรับรองและตรวจสอบการผลิต และการเปิดเผยรายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรที่ผ่านการรับรองต่อสาธารณะ ผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรที่อยู่ในระบบตรวจสอบย้อนกลับมีหน้าที่ต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) จัดทำระบบบันทึกและจัดเก็บข้อมูลแหล่งที่มาของวัตถุดิบ หรือแหล่งเพาะปลูก วิธีการผลิต การแปรรูป การขนส่ง และการจำหน่าย ตลอดจนข้อมูลผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน และเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณะสามารถตรวจสอบแหล่งที่มาของสินค้าได้ (๒) จัดให้มีการตรวจสอบการผลิตที่ปลอดจากการเผา (๓) จัดทำรายงานการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และจัดส่งให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตรวจสอบ รวมทั้งเปิดเผยรายงานต่อสาธารณะ การดำเนินการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศกำหนด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๑๔ เมื่อมีกฎกระทรวงกำหนดสินค้าเกษตรปลอดการเผา ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจทางการเกษตรรับซื้อสินค้าเกษตรที่มาจากการเผา เว้นแต่เป็นการเผาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการ การเผาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๑๗
	มาตรา ๑๑๕ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กำหนดเป้าหมายพื้นที่ การดำเนินงานในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศ และการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัดตามแผนปรับโครงสร้าง การผลิตทางการเกษตรตามมาตรา ๑๑๒ ในแต่ละจังหวัดและแต่ละปี เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำโครงการและการขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณ และให้จัดทำแนวทางและมาตรการสนับสนุนการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิต ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละพื้นที่ โดยอย่างน้อย ให้มีมาตรการ ดังต่อไปนี้ (๑) การรับรองสิทธิและความมั่นคงในการใช้ประโยชน์ในที่ดิน (๒) การจัดรูปแบบแปลงเพื่อรองรับการใช้เครื่องจักรเก็บเกี่ยว การเพาะปลูก ในรูปแบบที่ปลอดจากการเผา (๓) เงินทุนและสินเชื่อเพื่อการปรับโครงสร้างการผลิต (๔) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร (๕) พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ (๖) ความรู้และเทคโนโลยีที่สนับสนุนการเกษตรที่ปลอดจากการเผา

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ผู้ที่ได้รับการสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการไม่เผาหรือสร้างปัญหามลพิษทางอากาศ รวมทั้งเงื่อนไขอื่นตามที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนด
	มาตรา ๑๑๖ ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน่วยงานของรัฐ และคณะกรรมการตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทบสวน ปรับปรุงหรือกำหนดมาตรการใด ๆ ด้านการส่งเสริม อดหนุน หรือการให้สินเชื่อด้านการเกษตร ที่เชื่อมโยงกับเงื่อนไขการไม่เผา หรือไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
	มาตรา ๑๑๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมต้องไม่เผาเพื่อเก็บเกี่ยวหรือจัดการแปลง เว้นแต่เป็นการเผาสำหรับพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ในช่วงปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิต หรือการเผาเพื่อกำจัดการแพร่ระบาดของศัตรูพืช หรือในพื้นที่ไร่นาเวียน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการการเผาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการการเผาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดช่วงระยะเวลาที่จะให้ดำเนินการ ประเภทกิจกรรม พื้นที่ เงื่อนไข และการควบคุมดูแลการเผาพื้นที่เกษตรกรรมที่ต้องมีการติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ การปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด การรายงานผล และเงื่อนไขอื่นที่จำเป็น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	เจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจสั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลและติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามประกาศของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดนำข้อมูลการเผาสำหรับพื้นที่เกษตรกรรมมาประกอบการจัดทำพื้นที่เป้าหมายการปรับโครงสร้างการผลิตที่จะกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัด โดยมีเป้าหมายเพื่อควบคุมและลดการเผาให้เหลือน้อยที่สุดในแต่ละปีและแต่ละพื้นที่
	มาตรา ๑๑๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมจะต้องจัดการสารมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามแนวทางการบริหารจัดการที่สำนักงานประกาศกำหนด แนวทางการบริหารจัดการตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดประเภทกิจกรรมหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นที่จำเป็น
	มาตรา ๑๑๙ การทำเกษตรพันธสัญญาใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่มีผลกระทบอย่างสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อมให้สำนักงานประมวลสรุปมาตรการป้องกันและลดการระบายสารมลพิษทางอากาศและลดผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและการจัดการเพื่ออากาศสะอาดในระดับจังหวัด และมาตรการในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรพันธสัญญา เพื่อกำหนดแก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาเกษตรพันธสัญญาตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา ในกรณีไม่มีการกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาเกษตรพันธสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาเกษตรพันธสัญญา และให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรพันธสัญญาดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา ในกรณีที่ผลผลิตทางการเกษตรอาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อม และมีได้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการกำหนด แก้ไข หรือปรับปรุงแบบ หรือข้อความในสัญญาการผลิตผลผลิตทางการเกษตรประเภทนั้น เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ
	มาตรา ๑๒๐ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐกิจศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกัน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	และแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ เพื่อลดการเผา การปฏิบัติตามข้อกำหนดภายในเขตเกษตรเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างการผลิตไปสู่ระบบเกษตรที่ไม่เผาและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การจัดการเศษวัสดุทางการเกษตรแบบไม่เผา ไม่ว่าจะเป็นภาชีอากรเพื่ออากาศสะอาด ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น
	ส่วนที่ ๕ ภาคเมือง -----
	มาตรา ๑๒๑ เพื่อให้การบริหารจัดการอากาศสะอาดในแหล่งกำเนิดภาคเมืองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล ให้กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการวางผังเมือง การออกแบบเมือง การบริหารจัดการพื้นที่เมือง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และการอนุญาตก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคหรือกิจกรรมโครงการขนาดใหญ่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นปฏิบัติงานตามหน้าที่และอำนาจโดยคำนึงถึงเป้าหมายของการพัฒนาเมืองอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชนตามบทบัญญัติในส่วนนี้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๒๒ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาเมืองอากาศสะอาด เพื่อสุขภาพที่ดีของประชาชน ให้คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ คณะกรรมการ และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดนโยบายหรือแนวทาง ให้เกิดการจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยอย่างน้อยประกอบด้วย (๑) จัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติ ในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน (๒) พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ การพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะรองที่เชื่อมโยงระบบขนส่งสาธารณะหลัก อย่างเหมาะสมและเพียงพอ รวมทั้งการพัฒนาทางสัญจรอื่นด้วยทางน้ำ ทางเท้า และทางจักรยาน ที่เอื้อต่อการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนได้ โดยปลอดภัยและสะดวก (๓) ส่งเสริมหรือสนับสนุนการใช้นยานพาหนะหรือเครื่องยนต์ที่ปราศจาก มลพิษทางอากาศแทนยานพาหนะหรือเครื่องยนต์ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๔) สนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเทคโนโลยีเพื่อการบำบัดมลพิษ ทางอากาศที่ต้นเหตุระดับชุมชน (๕) กำหนดแนวทางการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้นาพลังงานแสงอาทิตย์ หรือพลังงานสะอาดมาใช้กับอาคารและสิ่งปลูกสร้าง (๖) ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการคัดเลือกชนิดพันธุ์ไม้และปลูกพันธุ์ไม้ ที่ช่วยในการดูดซับมลพิษทางอากาศหรือทำให้เกิดอากาศสะอาดร่วมกับการออกแบบพื้นที่หรืออาคาร รวมทั้งให้มีการอนุรักษ์และดูแลรักษาพื้นที่ ในเมืองที่มีต้นไม้ใหญ่ทั้งในพื้นที่ของรัฐและเอกชน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๗) ป้องกันและจัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศจากการก่อสร้าง รื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานหรืออาคาร และการใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ ในพื้นที่ก่อสร้าง (๘) ป้องกันและจัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ (๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดนโยบาย หรือแนวทางการบริหารจัดการอากาศสะอาดในเมือง การสร้างและประสาน เครือข่ายภาคประชาชน ระบบอาสาสมัครเพื่อการจัดการอากาศสะอาด การเฝ้าระวัง และแจ้งเตือนมลพิษทางอากาศโดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ การติดตามตรวจสอบการอนุญาตก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคหรือดำเนิน กิจกรรมโครงการขนาดใหญ่ การเผยแพร่และสนับสนุนองค์ความรู้สู่สถานศึกษา ทุกระดับและประชาชนโดยทั่วไป การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการป้องกันและจัดการแก้ไขปัญหามลพิษ ทางอากาศจากการก่อสร้าง รื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานหรืออาคาร และการใช้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ในพื้นที่ก่อสร้าง ตามวรรคหนึ่ง (๗) ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด
	มาตรา ๑๒๓ การจัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน ตามมาตรา ๑๒๒ (๑) โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) การกำหนดนโยบายการวางผังเมืองและการออกแบบเมืองที่คำนึงถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบเมืองหรือสัณฐานเมืองกับมลพิษทางอากาศในเมือง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	โดยรวมถึงความหนาแน่นของอาคาร ความสูงของอาคาร รูปแบบของอาคาร การจัดวางกลุ่มอาคาร ขนาดถนนและการวางแนวถนน การจัดวางพื้นที่โล่ง การหมุนเวียนของมลพิษทางอากาศในเมือง (๒) การกำหนดแผนที่ภูมิอากาศเมือง โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้ (ก) ด้านลม ที่ส่งผลต่อการแลกเปลี่ยนอากาศสะอาดในพื้นที่โล่ง และกลุ่มอาคาร (ข) ด้านความร้อน โดยการควบคุมความหนาแน่น พื้นที่โล่งว่าง พื้นที่สีเขียวเพื่ออากาศสะอาด การปรับปรุงสิ่งแวดล้อมเพื่อการอยู่อาศัย ให้เกิดสภาวะน่าสบายและลดปริมาณความร้อน (ค) ด้านมลพิษทางอากาศ โดยการลดการระบายและลดความเข้มข้นของสารมลพิษทางอากาศ (๓) การกำหนดพื้นที่จำกัดการระบายสารมลพิษทางอากาศในเมือง เพื่อลดการสะสมของมลพิษทางอากาศในเมือง (๔) การกำหนดพื้นที่สีเขียวเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งมีขนาดพื้นที่ และสัดส่วนพื้นที่ที่เหมาะสมในเมือง โดยต้องเป็นพื้นที่ที่ปกคลุมด้วยพืชพรรณ เป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ ทั้งในพื้นที่ของรัฐและเอกชน ตามความเหมาะสม เพื่อให้เมืองมีสภาพแวดล้อมและคุณภาพอากาศที่ดี ทั้งนี้ ไม่รวมถึงพื้นที่เกษตรกรรมสำหรับการเกษตร

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๕) การกำหนดพื้นที่ที่มีความอ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีโอกาสเกิดความเปลี่ยนแปลงในเชิงลบหากได้รับผลกระทบไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมจากสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป (๖) การกำหนดพื้นที่สุขภาวะในเมืองที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ เพื่อเอื้อต่อสุขภาพที่ดีในทุกมิติ และส่งเสริมให้เกิดระบบสุขภาพชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน
	มาตรา ๑๒๔ การจัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน ให้ดำเนินการตามกระบวนการดังต่อไปนี้ (๑) ให้คณะกรรมการและคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ ร่วมกันกำหนดนโยบายและเป้าหมายเกี่ยวกับแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และให้คณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ นำนโยบายและเป้าหมายดังกล่าวไปใช้ประกอบการจัดทำหรือปรับปรุงธรรมนูญว่าด้วยการผังเมือง ผังนโยบายระดับประเทศ และผังนโยบายระดับภาค (๒) ให้คณะกรรมการวิชาการร่วมกับคณะกรรมการผังเมือง จัดทำแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน ซึ่งรวมถึงแนวทางการนำแนวปฏิบัติข้างต้นไปใช้ประกอบการจัดทำ หรือการปรับปรุงผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะ ตามความจำเป็น เหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ และให้เสนอคณะกรรมการ เพื่อให้ความเห็นชอบ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๓) เมื่อคณะกรรมการมีมติเห็นชอบตาม (๒) แล้ว ให้คณะกรรมการผังเมือง คณะกรรมการผังเมืองจังหวัด กรมโยธาธิการและผังเมือง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง นำแนวปฏิบัติดังกล่าวไปใช้ในการประกอบการจัดทำหรือการปรับปรุงผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะต่อไป (๔) หากคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด พบว่าผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะใด ไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติในการจัดทำแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด รายงานต่อสำนักงานเพื่อพิจารณาโดยเร่งด่วน และรายงานผลการพิจารณานั้นต่อคณะกรรมการ เพื่อให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปรับปรุงผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะนั้นต่อไป ในการจัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืน และแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่สนับสนุนข้อมูลด้านที่ดิน ข้อมูลผังเมือง และข้อมูลอื่นใดที่จำเป็น รวมทั้งให้สำนักงานมีหน้าที่รวบรวมข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษต่าง ๆ และข้อมูลอื่นใดที่จำเป็นต่อการจัดให้มีแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนและแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนด้วย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๒๕ เพื่อให้การบริหารจัดการอากาศสะอาดในเมืองสอดคล้องกับการจัดทำผังเมืองของประเทศ และระบบสุขภาพแห่งชาติ ให้คณะกรรมการจัดทำข้อเสนอการบริหารจัดการอากาศสะอาดในเมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพต่อคณะกรรมการนโยบายการผังเมืองแห่งชาติ ในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยการผังเมืองและต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ในการจัดทำธรรมนูญว่าด้วยระบบสุขภาพแห่งชาติ
	มาตรา ๑๒๖ ในพื้นที่ใดที่ได้มีการนำแนวปฏิบัติในการกำหนดแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาดอย่างยั่งยืนไปประกอบการจัดทำหรือปรับปรุงผังนโยบายระดับจังหวัด ผังเมืองรวม หรือผังเมืองเฉพาะตามมาตรา ๑๒๔ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจสนับสนุนงบประมาณ หรือร่วมลงทุนกับภาคเอกชน หรือภาคประชาชนในกิจกรรมโครงการที่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติข้างต้น ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
	มาตรา ๑๒๗ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐกิจศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาเมืองอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพที่ดี การปฏิบัติตามแผนผังพื้นที่เพื่ออากาศสะอาด การใช้ยานพาหนะที่มีมลพิษต่ำ การเพิ่มพื้นที่สีเขียว การใช้พลังงานสะอาด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น
ส่วนที่ ๔ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทมลพิษข้ามแดน -----	ส่วนที่ ๖ ภาคมลพิษข้ามแดน -----
มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันภาวะมลพิษทางอากาศข้ามแดน ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือรัฐต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ ในทางวิชาการหรือทางเทคโนโลยี หรือการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหา ภาวะมลพิษทางอากาศข้ามแดน รวมทั้งจัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดเพื่อทราบด้วย	มาตรา ๑๒๘ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแหล่งกำเนิด ภาคมลพิษข้ามแดนให้ครอบคลุมทุกมิติ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และ อำนาจบริหารจัดการร่วมกันอย่างบูรณาการ โดยการประสานความร่วมมือ การเจรจา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการและกำกับดูแล กิจกรรมใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษทางอากาศข้ามแดน รวมถึงการควบคุมและระงับการนำเข้าและส่งออกผลิตภัณฑ์และสินค้าที่มาจาก การผลิต การเก็บเกี่ยว หรือการจัดการวัสดุการเกษตรที่ก่อให้เกิดมลพิษ ข้ามแดน และกำหนดความรับผิดชอบของผู้ก่อให้เกิดมลพิษข้ามแดนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่อยู่นอกราชอาณาจักร ซึ่งก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน ตลอดจนการส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ทางอากาศข้ามแดน เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๕๒ ให้กระทรวงพาณิชย์กำหนดให้สินค้า ผลผลิตทางการเกษตร สินค้าแปรรูป หรือสินค้าอื่นใด ที่ผลิตจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศภายนอกประเทศ ที่มีการผลิต การเก็บเกี่ยว หรือ การจัดการวัสดุของเสียทางการเกษตร ที่มีการเผาไหม้อันก่อให้เกิดมลพิษข้ามแดน เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการส่งออกหรือในการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกป้อนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า	มาตรา ๑๒๙ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ออกแบบระบบจัดเก็บ รวบรวม ตรวจสอบ และจัดทำข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน ข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ และข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการบริหารจัดการคุณภาพอากาศในราชอาณาจักร และนำไปสู่การบริหารจัดการปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดน
มาตรา ๕๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนอกราชอาณาจักรที่ก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักรจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในราชอาณาจักร ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นผู้กระทำความผิดและต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ในราชอาณาจักร และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง นอกจากที่ต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายรายบุคคลแล้ว ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรัฐต้องจ่ายไปกับการบำบัด ขจัด เยียวยา และความสูญเสีย หรือเสียหายทางเศรษฐกิจ ทางสิ่งแวดล้อม ทางสุขภาพอนามัยต่อประชาชนและราชอาณาจักรไม่ว่าการแพร่กระจายของมลพิษนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจ หรือ	มาตรา ๑๓๐ เพื่อให้มีการบริหารจัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดน ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ในการประสานงานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรต่างประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อควบคุมและลดสาเหตุการเกิดปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดน การคาดการณ์และติดตามตรวจสอบสถานการณ์มลพิษทางอากาศข้ามแดน หรือดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ปรากฏว่า การก่อกมลพิษทางอากาศข้ามแดนส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ หรือคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างร้ายแรง ให้กระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการใช้มาตรการด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การเจรจาระหว่างประเทศ การใช้ความสัมพันธ์ทางการทูต และความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ประมาณเส้นเล่อของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าเกิดจากเหตุสุดวิสัยปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือภัยสงครามที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือป้องกันได้	เป็นภาคีสมาชิกหรือมีพันธกรณี เพื่อให้มีการบริหารจัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดนอย่างเร่งด่วน การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้กระทรวงการต่างประเทศและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเสนอต่อคณะกรรมการทราบ
มาตรา ๕๔ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวน สอบสวน การค้นหายานหลักฐานนอกราชอาณาจักร เพื่อดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า (๑) เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่ที่มีไฟไหม้บนพื้นดินหรือไฟฟ้า โรงเรือน โรงงานอุตสาหกรรม หรือพื้นที่เกษตร นอกราชอาณาจักร ในช่วงเวลาที่เกิด	มาตรา ๑๓๑ ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะกรรมการตามกฎหมายอื่น เสนอให้มีการกำหนดผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร หรือสินค้าอื่นใด ที่ผลิตจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ หรือที่มีการเก็บเกี่ยวหรือการจัดการวัสดุทางการเกษตร หรือมีการตัดไม้ทำลายป่า ซึ่งมีการระบายสารมลพิษทางอากาศหรือมีการเผาไหม้ อันเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดนและส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือสิ่งแวดล้อม เป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ต้องห้ามในการส่งออกหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือเป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ภาวะมลพิษทางอากาศในราชอาณาจักรตามที่ปรากฏในข้อมูลดาวเทียม ข้อมูลความเร็วลมและทิศทางลม และข้อมูลสภาพอากาศทางอุตุนิยมวิทยาอื่น ๆ ให้ถือว่าเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้เป็นอย่างอื่น (๒) การเพิ่มขึ้นของค่ามลพิษทางอากาศที่เกินเกณฑ์ของค่าดัชนีคุณภาพอากาศในราชอาณาจักร ในช่วงเวลาที่มีการกระทำผิด ซึ่งมีความสัมพันธ์กับมลพิษทางอากาศที่แพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักรตาม (๑) เป็นการเพียงพอซึ่งถือได้ว่าเกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในราชอาณาจักร โดยมิต้องนำสืบถึงความเสียหายอื่นใด เว้นแต่จะเป็นการพิสูจน์เพื่อกำหนดมูลค่าความเสียหายที่ผู้กระทำผิดต้องรับผิดชอบชดใช้เยียวยา (๓) เอกสารหรือสำเนาอันรับรองถูกต้องแห่งเอกสารหลักฐานที่ออกโดยส่วนราชการที่มีอำนาจของรัฐบาลต่างประเทศ ซึ่งแสดงข้อมูลส่วนบุคคล นิติบุคคล หรือทรัพย์สินของบุคคลหรือนิติบุคคล รวมถึงข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน หรือหนังสือรับรองการเป็นนิติบุคคล หลักฐานการเป็นเจ้าของหรือครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ แผนที่ภาพถ่ายหรือเอกสารอื่นใด ให้ถือว่าเป็นเอกสารที่ถูกต้องเชื่อถือได้ เว้นแต่จะพิสูจน์เป็นอย่างอื่น	ในกรณีที่กระทรวงพาณิชย์หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าใดเป็นผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องนำบทบัญญัติว่าด้วยการตรวจสอบ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ห้วงโซ่อุปทานและเงื่อนไขอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ไปใช้ประกอบการพิจารณา การส่งออกไปนอกหรือการนำเข้ามาในราชอาณาจักรด้วย
มาตรา ๕๕ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด นายจ้าง ผู้ว่าจ้าง หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมกับผู้กระทำความผิด ไม่ว่าจะอยู่ใน หรือนอกราชอาณาจักร จะต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า ตนได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อป้องกัน เข้าห้ามปราม หรือขัดขวาง มิให้เกิดการกระทำความผิดแล้ว แต่ผู้กระทำความผิดยังคงฝ่าฝืนหรือซ้ำขึ้น ข้อยกเว้นความรับผิดตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้พิสูจน์เป็นอย่างอื่น หากผู้กระทำความผิดเป็นลูกจ้าง ผู้รับจ้าง ตัวแทน ผู้กระทำการแทน บุคคลผู้มีส่วนได้เสีย ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมซึ่งดำเนินกิจกรรมใด ๆ ในแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้น	มาตรา ๑๓๒ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตร แปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร หรือสินค้าอื่นใด ที่เสี่ยงจะก่อให้เกิด หรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน ให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือคณะกรรมการตามกฎหมายอื่น ออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวดำเนินการ ตรวจสอบห้วงโซ่อุปทานอย่างรอบด้านทั้งในและนอกราชอาณาจักร เพื่อสร้างหลักประกันว่าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร และสินค้าอื่นใดในห้วงโซ่อุปทานของตนนั้น ปราศจากการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน ในการตรวจสอบห้วงโซ่อุปทานอย่างรอบด้านตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องประกอบด้วยกระบวนการ ดังต่อไปนี้ (๑) การรวบรวมข้อมูล รวมถึงข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนห้วงโซ่อุปทานทั้งในและนอกราชอาณาจักรซึ่งครอบคลุมการดำเนิน กิจกรรมทางธุรกิจของตน บริษัทในเครือ บริษัทคู่ค้า หรือองค์กรอื่นที่มี

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	สภาพบุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีการดำเนินการทางธุรกรรมใด ๆ หรือมีความสัมพันธ์ทางการค้าทั้งในทางตรงและทางอ้อม (๒) การประเมินความเสี่ยงตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้องกับ การก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๓) การป้องกัน ระวัง และบรรเทาผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ ระดับร้ายแรงที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสิทธิในอากาศสะอาด รวมทั้งสิทธิที่เกี่ยวข้องอื่นของบุคคลและชุมชนจากการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ (๔) การสร้างกลไกในการรับเรื่องร้องเรียนจากบุคคลหรือชุมชนที่ได้รับ ผลกระทบและกระบวนการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพ (๕) การเปิดเผยข้อมูลและรายงานกำหนดหน่วยงานของรัฐหรือประชาชน ในรูปแบบที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงขนาดของบริษัท ส่วนแบ่งทางการตลาด อัตราการหมุนเวียนของทุนในธุรกิจ จำนวนพนักงาน เพื่อไม่ให้เป็นการกระทบแก่ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง อันเกินควร

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามที่บัญญัติในหมวดนี้เป็นผู้บุกรุก ถ้าการกระทำความผิดของผู้บุกรุกนั้นเกิดจากการสั่งการหรือกระทำการ ของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน ของผู้บุกรุกนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้ผู้บุกรุกนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษ หรือรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามที่บัญญัติไว้ ในความผิดนั้น ๆ ด้วย	มาตรา ๑๓๓ ในการตรวจสอบห่วงโซ่อุปทานอย่างรอบด้าน ให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องรวบรวมข้อมูล รวมถึงข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารต่าง ๆ ซึ่งชี้บ่งว่าผลิตภัณฑ์หรือสินค้า และกระบวนการผลิตไม่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษ ทางอากาศข้ามแดนได้อย่างชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ และสามารถตรวจสอบ ย้อนกลับได้ว่าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรม การเกษตร หรือสินค้าอื่นใดในห่วงโซ่อุปทานของตนปราศจากการก่อให้เกิด หรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน การดำเนินการจัดเก็บและรักษาข้อมูลให้เป็นไปตามรูปแบบและวิธีการ ที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๒๙ ประกาศกำหนด โดยต้องจัดเก็บ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ได้มีการวางสินค้านั้นในตลาด ในราชอาณาจักรหรือส่งออกสินค้านั้นไปยังนอกราชอาณาจักร หรือในกรณีที่ ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าซึ่งมีกำหนดวันหมดอายุไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ผลิตสินค้า ให้จัดเก็บและรักษาข้อมูลดังกล่าวเป็นระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่ผลิตภัณฑ์ หรือสินค้านั้นหมดอายุ หรือในกรณีที่ผลิตภัณฑ์หรือสินค้าซึ่งเน่าเสียง่าย ให้เก็บรักษาข้อมูลไว้ไม่น้อยกว่าหกเดือน ข้อมูลสารสนเทศและเอกสารตามวรรคหนึ่ง ต้องประกอบด้วยสาระสำคัญ อย่างน้อย ดังต่อไปนี้ (๑) คำอธิบายผลิตภัณฑ์หรือสินค้า รวมถึงชื่อทางการค้า ประเภท ของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง รายชื่อผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่นำมาใช้ หรือเป็นองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าแปรรูปนั้น ๆ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๒) ปริมาณของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีส่วนประกอบมากกว่าสิบรายการขึ้นไป ให้ผู้ประกอบการแจ้งแต่เฉพาะส่วนประกอบหลัก ซึ่งหมายถึงส่วนประกอบที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่เกี่ยวข้องเกินกว่าร้อยละห้าของผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่เกี่ยวข้อง (๓) พิกัดทางภูมิศาสตร์ของแปลงปลูกของผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร หรือสินค้าอื่นใด รวมถึงวันที่และระยะเวลาในการผลิตและเก็บเกี่ยว (๔) ชื่อ ที่อยู่ และข้อมูลในการติดต่อขององค์กรธุรกิจ หรือบุคคล ซึ่งจัดหาผลิตภัณฑ์หรือสินค้า และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน (๕) คำรับรองพร้อมทั้งข้อมูลที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ว่าการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรม การเกษตร หรือสินค้าอื่นใดนั้น ปราศจากการก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน เมื่อมีการร้องขอจากสำนักงาน ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ ตามที่ร้องขอ เพื่อตรวจสอบถึงความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และความโปร่งใสของข้อมูล รวมถึงข้อมูลสารสนเทศและเอกสารที่มีการจัดเก็บในระบบ
มาตรา ๕๗ การกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ ให้ถือว่า เป็นการกระทำความผิดในราชอาณาจักร และให้ศาลแพ่ง ศาลอาญา หรือศาลปกครอง ที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีตามแต่กรณี	มาตรา ๑๓๔ ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ ตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๓๓ รวมถึงข้อมูลอื่นที่จำเป็น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	เพื่อประเมินความเสี่ยงว่าผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่ต้องการจำหน่ายในตลาดหรือส่งออกนั้นก่อให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน การประเมินความเสี่ยงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๑๓๒ ประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องคำนึงถึงปัจจัย ดังต่อไปนี้ (๑) ค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดในประเทศและในประเทศคู่ค้า และการถูกกำหนดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ (๒) การปรึกษาหารือและการมีส่วนร่วมของชุมชนตลอดจนผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศและมลพิษทางอากาศข้ามแดน (๓) ความซับซ้อนของห่วงโซ่อุปทาน ขั้นตอนในการผลิต ตลอดจนการตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์หรือสินค้า ทั้งในและนอกราชอาณาจักร (๔) ความเสี่ยงที่ผลิตภัณฑ์หรือสินค้า ถูกนำไปผสมหรือปนกับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าอื่น ซึ่งไม่สามารถระบุถึงที่มาของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ หรือถูกผลิตในพื้นที่ที่มีการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดน
มาตรา ๕๘ ผู้เสียหายที่มีสิทธิฟ้องร้องดำเนินคดีจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๕ ให้หมายความรวมถึง	มาตรา ๑๓๕ ในกรณีที่เกิดการประเมินความเสี่ยงตามมาตรา ๑๓๔ บ่งชี้ว่ามีความเสี่ยงต่อการทำให้เกิดหรือร่วมก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศและมลพิษทางอากาศข้ามแดน ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ในการดำเนินมาตรการและกระบวนการต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๓๒ วรรคสอง (๓) และ (๔) อย่างเหมาะสมกับระดับ และขนาดของความเสี่ยง ตลอดจนมีหน้าที่ในการกำหนดและพัฒนา

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๑) บุคคล นิติบุคคล ชุมชน กลุ่มบุคคล และประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศในช่วงเวลาที่มีการกระทำความผิด (๒) หน่วยงานของรัฐ	ระบบการตรวจสอบ ควบคุมและตรวจสอบภายใน การรายงานและการเก็บรักษาข้อมูล กระบวนการการตัดสินใจเพื่อป้องกัน ระวัง และบรรเทาผลกระทบตามวรรคหนึ่ง ต้องถูกบันทึกและได้รับการทบทวนถึงประสิทธิภาพของมาตรการที่ได้ดำเนินไปแล้วอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และต้องนำเสนอบันทึกดังกล่าวต่อสำนักงานเมื่อมีการร้องขอ โดยต้องระบุถึงหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจในการดำเนินมาตรการนั้น
มาตรา ๕๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีสำหรับความผิดในหมวดนี้ให้อัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการอื่นที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุดเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือจะมอบหมายให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวนแทนหรือให้ร่วมกันสอบสวนก็ได้โดยให้มีอำนาจออกหมายเรียกบุคคล พยานเอกสาร พยานวัตถุที่เกี่ยวข้องมาสืบสวนหรือสอบสวนได้ตามความจำเป็น สัจคดี และมีหน้าที่ประสานงานขอความร่วมมือกับหน่วยงาน บุคคล นิติบุคคลในต่างประเทศ รวมถึงหน่วยงานของกระทรวงการต่างประเทศเพื่อเป็นช่องทางทางการทูตในการขอนำพยานเอกสารหลักฐาน พยานบุคคล เข้าสู่กระบวนการสืบสวนสอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดีได้	มาตรา ๑๓๖ ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่นำรายงานตรวจสอบห่วงโซ่อุปทานตามมาตรา ๑๓๒ มาจัดทำเป็นส่วนหนึ่งของรายงานประจำปีหรือรายงานอื่นที่ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องจัดทำตามที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๖๐ การฟ้องร้องดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ให้มีอายุความสิบปีนับแต่วันที่มีมลพิษทางอากาศเข้ามาในราชอาณาจักร เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้กระทำความผิดให้เรียกค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหาย เพื่อการนั้น ที่รัฐต้องจ่ายไปทั้งหมดไปในคราวเดียวกัน บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้ สามารถยื่นคำร้องให้พนักงานอัยการดำเนินการเรียกค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายที่ตนเองต้องประสบในคราวเดียวกันกับการฟ้องของพนักงานอัยการก็ได้ และให้พนักงานอัยการได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลและค่าธรรมเนียมในการบังคับคดี โดยจะต้องยื่นคำร้องก่อนศาลชั้นต้นพิพากษาคดี	มาตรา ๑๓๗ ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ กำหนดและส่งเสริมให้มีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐกิจศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดมาใช้เป็นมาตรการเสริมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดนอย่างยั่งยืน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงการผลิต การพัฒนาระบบการตรวจสอบห่วงโซ่อุปทาน ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ไม่ว่าจะเป็นการให้สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล เงินช่วยเหลือ การเข้าถึงแหล่งทุน มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือมาตรการอื่น
	มาตรา ๑๓๘ ให้สำนักงานจัดทำรายงานสถานการณ์ประเมินผลกระทบที่เกิดจากมลพิษทางอากาศข้ามแดน และเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดนต่อคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ส่วนที่ ๗ แหล่งกำเนิดอื่น -----
	มาตรา ๑๓๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยการป้องกันและควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการวิชาการ มีอำนาจประกาศกำหนดประเภทแหล่งกำเนิดมลพิษอื่น หรือกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดอื่น โดยให้เป็นไปตามหลักวิชาการ หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ และคำนึงถึงสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่อาจพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจจะกำหนดให้แตกต่างกัน ตามสภาพสิ่งแวดล้อมหรือการใช้ประโยชน์ในแต่ละพื้นที่ก็ได้
หมวด ๕ เขตเฝ้าระวังและเขตประสบมลพิษทางอากาศ -----	หมวด ๕ เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศและเขตประสบมลพิษทางอากาศ -----
	มาตรา ๑๔๐ ให้รัฐมนตรีโดยการเสนอของคณะกรรมการวิชาการ ประกาศหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับการกำหนดเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศและเขตประสบมลพิษทางอากาศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๖๑ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขสำหรับการประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีข้อมูลแสดงถึงแนวโน้มจะเกิดภาวะมลพิษทางอากาศซึ่งอาจเกิดผลกระทบเสียหายต่อสุขภาพหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครมีอำนาจพิจารณาประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนด ให้กรมควบคุมมลพิษประมวลข้อมูลและส่งข้อมูลผลการเฝ้าระวังติดตามสถานการณ์มลพิษทางอากาศ และผลการคาดการณ์สถานการณ์มลพิษทางอากาศให้แก่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ เมื่อมีการประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ดูแลรับผิดชอบท้องที่นั้นมีอำนาจออกคำสั่งให้บุคคลใดที่เป็นเจ้าของ ผู้ครอบครองหรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแห่งหนึ่งแห่งใด ในท้องที่จังหวัด ควบคุม ลดหรือหยุดหรือระงับการกระทำที่อาจก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศ และมีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดกระทำหรือร่วมกันกระทำใด ๆ อันมีผลเป็นการควบคุม ระงับหรือขจัดภาวะมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น	มาตรา ๑๔๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีคุณภาพอากาศไม่เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศและมีข้อมูลแสดงถึงแนวโน้มจะเกิดมลพิษทางอากาศซึ่งเกิดผลกระทบเสียหายต่อสุขภาพหรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด มีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ ในการประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดดำเนินการอย่างน้อยประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์การเสนอการระบอบเขตพื้นที่ และการรับฟังความคิดเห็น โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานของรัฐ ภาคประชาสังคม ภาคประชาชน ภาควิชาการ และองค์กรที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เมื่อสถานการณ์มลพิษทางอากาศในพื้นที่นั้นไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ออกตามมาตรา ๑๔๐ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด พิจารณาออกประกาศยกเลิกเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ให้คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด กำหนดแนวทาง วิธีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการอากาศสะอาด จังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้มีงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมที่เพียงพอต่อการดำเนินงานในเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ	
	มาตรา ๑๔๒ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ มีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ดังกล่าว ควบคุม ลดหรือระงับหรือหยุดการกระทำที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ และมีอำนาจสั่งการให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐระทำการใดอันมีผลเป็นการควบคุม ระงับ หรือจัดมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น
มาตรา ๖๒ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับการกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดมีภาวะมลพิษทางอากาศที่เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง และไม่มีแนวโน้มที่มลพิษทางอากาศลดลง หรือเกิดปัญหาซ้ำซากต่อเนื่องหลายฤดูกาล ให้กรมควบคุมมลพิษเสนอต่อคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด	มาตรา ๑๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าพื้นที่ใดมีคุณภาพอากาศเกินเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพระดับประเทศ เป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตและส่งผลกระทบต่อประชาชนอย่างต่อเนื่อง มีแนวโน้มที่รุนแรงมากขึ้นและไม่สามารถแก้ไขปัญหาโดยแผนที่มีอยู่ได้ ให้คณะกรรมการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
เพื่อพิจารณาประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารจัดการอากาศสะอาดประกาศกำหนด	อากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศ ในกรณีที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ไม่ดำเนินการประกาศให้พื้นที่เป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศภายในเวลาอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่นั้นเป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศแทนได้ และให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๑๔๗ เมื่อสถานการณ์มลพิษทางอากาศในพื้นที่นั้นไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ออกตามมาตรา ๑๔๐ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด หรือเลขาธิการแล้วแต่กรณี พิจารณาออกประกาศยกเลิกเขตประสบมลพิษทางอากาศ
มาตรา ๖๓ เมื่อมีการประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศภายในหกสิบวันเพื่อประโยชน์ต่อการเร่งรัดจัดการแก้ไขปัญหาให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็ว และมีการดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ ชนิดต่าง ๆ แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอยู่ในเขตประสบมลพิษทางอากาศ พฤติการณ์ของการเกิดภาวะมลพิษทางอากาศที่ร้ายแรง รวมถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจ ทางสังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัยของประชาชน	มาตรา ๑๔๔ เมื่อมีการประกาศให้พื้นที่ใดเป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศภายในหกสิบวันเพื่อประโยชน์ต่อการเร่งรัดจัดการแก้ไขปัญหาให้เกิดผลสำเร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ แผนปฏิบัติการอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) เป้าหมายการลดมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีนัยสำคัญในพื้นที่

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๒) จัดทำบัญชีรายละเอียดแสดงจำนวน ประเภท และขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ได้ทำการสำรวจและเก็บข้อมูลตาม (๑) เพื่อเปรียบเทียบกับระบบข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ย้อนหลัง (๓) ทำการศึกษา วิเคราะห์ และประเมินสถานภาพและกำหนดมาตรการที่เหมาะสมและจำเป็นสำหรับการลดและขจัดมลพิษ และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมในเขตประสบมลพิษทางอากาศ รวมตลอดถึงประมาณการงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการลด ขจัดมลพิษ ฟื้นฟูสภาพแวดล้อม และเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ (๔) จัดระบบบริการสุขภาพรองรับผู้ที่เจ็บป่วยโรคทางเดินหายใจจากมลพิษทางอากาศ (๕) จัดให้มีห้องปลอดฝุ่นเพิ่มเติมที่เพียงพอรองรับกลุ่มผู้เปราะบาง และในพื้นที่เสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบสูงจากมลพิษทางอากาศ (๖) เพิ่มช่องทางและรูปแบบการสื่อสารข้อมูลแก่ประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับสถานการณ์มลพิษทางอากาศ การดูแลและวังผลกระทบต่อสุขภาพ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ แผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศให้ได้รับงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม และให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรืองบประมาณในรูปแบบอื่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานแบบบูรณาการ	(๒) มาตรการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับการควบคุมและลดมลพิษทางอากาศ (๓) มาตรการการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด (๔) ประมาณการงบประมาณที่จำเป็นสำหรับการลด ขจัดมลพิษ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ (๕) แนวทางการจัดการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม (๖) จัดระบบบริการสุขภาพรองรับผู้ที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบทางสุขภาพจากมลพิษทางอากาศ (๗) จัดให้มีพื้นที่ปลอดภัยที่เพียงพอรองรับประชาชนหรือกลุ่มเปราะบาง (๘) จัดให้มีช่องทางและรูปแบบการสื่อสารข้อมูลสถานการณ์มลพิษทางอากาศ การเฝ้าระวังผลกระทบต่อสุขภาพ และข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในพื้นที่เพิ่มขึ้น ในการจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศ ให้สำนักงานให้คำแนะนำและช่วยเหลือตามความจำเป็น การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศให้ได้รับงบประมาณจากกองทุน งบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๖๔ การปฏิบัติหน้าที่ตามความในส่วนนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และเจ้าพนักงานอากาศสะอาด เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้เป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพื่อจับกุม ปรามปราม เกี่ยวกับความผิดที่มีโทษทางอาญา ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่ดูแลท้องที่ที่ได้ประกาศเป็นเขตประสบมลพิษทางอากาศมีอำนาจออกคำสั่งให้บุคคลใดที่เป็นเจ้าของผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแห่งหนึ่งแห่งใดในท้องที่จังหวัดหยุด หรือระงับการกระทำการที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศ และมีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดกระทำหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการควบคุม ระงับหรือขจัด ภาวะมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น หรือสั่งปิดกิจการที่เป็นต้นเหตุ	มาตรา ๑๔๕ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่เขตประสบมลพิษทางอากาศมีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ดังกล่าว ระงับการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ หยุด หรือปิดการดำเนินกิจการที่เป็นต้นเหตุ และมีอำนาจสั่งการให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศร่วมกับหน่วยงานของรัฐกระทำการใดอันมีผลเป็นการควบคุม ระงับหรือขจัดมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น
มาตรา ๖๕ ให้กรมควบคุมมลพิษร่วมกันตรวจสอบสาเหตุที่เกิดมลพิษทางอากาศในเขตประสบมลพิษทางอากาศพร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ในการกำหนดมาตรการที่เป็นการทั่วไปและมาตรการเฉพาะในเขตประสบมลพิษทางอากาศเพื่อป้องกันมิให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศต่อไป ให้กรมควบคุมมลพิษวิเคราะห์สาเหตุที่เกิดมลพิษทางอากาศในเขตประสบมลพิษทางอากาศและจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด	มาตรา ๑๔๖ ให้สำนักงานร่วมตรวจสอบ วิเคราะห์สาเหตุที่เกิดมลพิษทางอากาศในเขตประสบมลพิษทางอากาศ และจัดทำข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ให้คณะกรรมการวิชาการ คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ สนับสนุนการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาในเขตประสบมลพิษทางอากาศรวมถึงเสนอแนะ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
เพื่อพิจารณากำหนดรายละเอียดวิธีการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์มาสนับสนุนการจัดการแก้ไขปัญหาในเขตประสบมลพิษทางอากาศ	การอุดหนุน การสนับสนุน หรือการให้ความช่วยเหลือในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ต่อคณะกรรมการกองทุน
มาตรา ๖๖ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำกับติดตามการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตประสบมลพิษทางอากาศในราชการส่วนภูมิภาค และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นผู้กำกับดูแลในราชการส่วนกลาง รวมทั้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำกับติดตามในกรุงเทพมหานคร ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดหรือคณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานครจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษในเขตประสบมลพิษทางอากาศ เสนอต่อคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดและคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดทุกหกเดือนจนกว่าจะมีการประกาศยกเลิกเขตประสบมลพิษทางอากาศ เมื่อมีการเร่งรัดแก้ไขจัดการปัญหาภาวะมลพิษทางอากาศจนสถานการณ์มลพิษทางอากาศกลับสู่ภาวะปกติแล้ว ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด คณะกรรมการอากาศสะอาดกรุงเทพมหานคร และกรมควบคุมมลพิษ เสนอผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เพื่อพิจารณาออกประกาศยกเลิกเขตประสบมลพิษทางอากาศ	มาตรา ๑๔๗ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศ ในเขตประสบมลพิษทางอากาศ เสนอต่อสำนักงานทุกสามเดือนจนกว่าจะมีการประกาศยกเลิกเขตประสบมลพิษทางอากาศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
หมวด ๖ เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด -----	หมวด ๖ เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด -----
มาตรา ๖๗ การกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดตามหมวดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล หรือชุมชน ในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริมให้มีอากาศสะอาด เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ได้แก่ มาตรการดังต่อไปนี้ (๑) ภาษีอากรสำหรับอากาศสะอาด (๒) ค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษทางอากาศ (๓) การกำหนดและโอนสิทธิในการระบายมลพิษทางอากาศ (๔) การประกันความเสี่ยง (๕) มาตรการอุดหนุน สนับสนุน หรือส่งเสริมบุคคลหรือกิจกรรมสำหรับอากาศสะอาด	มาตรา ๑๔๘ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของกลไกตลาดและลดการปล่อยมลพิษ โดยการสร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชน ในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริมให้มีอากาศสะอาด ให้มีเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ดังต่อไปนี้ (๑) ภาษีอากรเพื่ออากาศสะอาด (๒) ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด (๓) การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุม (๔) หลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ (๕) ระบบฝากไว้ได้คืน (๖) มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือบุคคล ผู้ประกอบการ ชุมชน หรือกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด (๗) เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์อื่น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๖) เครื่องมือหรือมาตรการอื่นที่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด ประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด	(๘) เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์อื่นใดที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์
มาตรา ๖๘ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๖๗ ให้คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด มีอำนาจดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ประสานงาน ปรีกษาหารือ ขอความร่วมมือหรือเสนอแนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีอากรสำหรับอากาศสะอาดที่กำหนดแนวทางในการใช้มาตรการทางภาษีอากร เพื่อสร้างแรงจูงใจในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริมให้มีอากาศสะอาด (๒) ประกาศกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียม และกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการและอัตราค่าธรรมเนียมเพื่อให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศตามที่ประกาศ เสียค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นเงินที่ใช้ดำเนินการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ เพื่ออากาศสะอาด (๓) พิจารณานำระบบการกำหนดสิทธิและการโอนสิทธิในการระบายมลพิษทางอากาศมาใช้ทั่วราชอาณาจักร หรือท้องที่ที่กำหนด และกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และรายละเอียดวิธีการเกี่ยวกับระบบการกำหนดสิทธิและการโอนสิทธิในการระบายมลพิษทางอากาศ เพื่อการจำกัดปริมาณมลพิษทางอากาศ ในราชอาณาจักร	มาตรา ๑๔๙ ให้คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์นำข้อมูลเกี่ยวกับการระบาย สารมลพิษทางอากาศ หรือข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องและจำเป็นมาใช้ประกอบ ในการจัดทำรายละเอียดการใช้เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ ตามมาตรา ๑๔๘

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
(๔) ประกาศกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ซึ่งอาจเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อมาตรฐานคุณภาพอากาศ หรือก่อให้เกิดอากาศเสีย หรือต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ที่ต้องจัดให้มี หลักประกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม เว้นแต่เป็นกรณีที่มีการกำหนดให้กิจการนั้น ต้องจัดให้มีหลักประกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่น และให้ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข จำนวนเงิน วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการ จัดให้มีและการถอนคืนหลักประกันความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ การวางหลักประกันความเสียหายต้องกระทำก่อนการอนุญาตประกอบกิจการ และเมื่อการประกอบกิจการสิ้นสุดลง ผู้ประกอบกิจการมีสิทธิถอนคืนประกันภัย หรือได้รับหลักประกันคืน (๕) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับมาตรการช่วยเหลือ อุดหนุน สนับสนุน หรือส่งเสริมบุคคล กลุ่มบุคคล นิติบุคคล หน่วยงาน หรือส่วนราชการ หรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการใด ๆ เพื่อการลดสาเหตุ ของมลพิษทางอากาศที่แหล่งกำเนิด การป้องกัน การบำบัด ขจัด การจัดการ แก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ รวมทั้งการดำเนินการใด ๆ สำหรับอากาศสะอาด ตามพระราชบัญญัตินี้	
	ส่วนที่ ๑ ภาษีอากรเพื่ออากาศสะอาด -----

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๕๐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ให้สำนักงานโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ประสาน ความร่วมมือกับ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือหน่วยงาน ของรัฐที่ทำหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากรทุกประเภท กำหนดแนวทาง ในการใช้มาตรการทางภาษีอากรในการเพิ่ม หรือลด หรือยกเว้นภาษีอากร ดังกล่าว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอากาศสะอาด
	มาตรา ๑๕๑ ในกรณีที่การดำเนินการในมาตรา ๑๕๐ ไม่สามารถ บรรลุผล ให้คณะกรรมการ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ มีอำนาจเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาตรา แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมาย กฎกระทรวง หรือกฎหมายลำดับรองอื่นใดเพื่อเพิ่ม ลด หรือยกเว้นฐานภาษีหรืออัตราภาษีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายอากาศสะอาดได้ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากรประเภทนั้น ๆ
	ส่วนที่ ๒ ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด -----
	มาตรา ๑๕๒ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษี สรรพสามิต ผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือผู้ประกอบการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด (๑) เชื้อเพลิงฟอสซิล และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง (๒) ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๓) เครื่องจักรอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำมัน ก๊าซ ถ่านหิน หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๔) สินค้าหรือผลิตผลทางการเกษตร ผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการแปรรูปของผลิตผลทางการเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร เฉพาะที่มีข้อมูลเชื่อมโยงกับการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๕) สารเคมีที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๖) สินค้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดอันมีแนวโน้มอย่างสูงในการระบายสารมลพิษทางอากาศ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม รวมถึงการทบทวนเปลี่ยนแปลงในเรื่องดังกล่าวตามวรรคหนึ่งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ ให้สำนักงานส่งข้อมูลเกี่ยวกับประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมสรรพสามิตหรือกรมศุลกากรเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลสินค้าหรือผลิตภัณฑ์

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ที่ต้องเสียภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากรด้วย เพื่อความถูกต้องและไม่เกิดความซ้ำซ้อน
	มาตรา ๑๕๓ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการ กิจกรรม หรือบริการ ดังต่อไปนี้ มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด (๑) การพลังงานและปิโตรเลียม (๒) การเหมืองแร่ (๓) การใช้น้ำมันทางบก ทางน้ำ และทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๔) การผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิงจากถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๕) การเผาในภาคเกษตรกรรม (๖) การเผาที่มีใช้ในภาคเกษตรกรรม (๗) การก่อสร้างและรื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานและอาคาร (๘) การอื่นใดอันมีแนวโน้มอย่างสูงในการระบายสารมลพิษทางอากาศ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภท รายการ หรือขนาดสำหรับกิจการ กิจกรรม หรือบริการที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด รวมถึง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การทบทวนเปลี่ยนแปลงในเรื่องดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ ซึ่งอาจกำหนดให้มีความแตกต่างในแต่ละพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมก็ได้
	มาตรา ๑๕๔ ความรับผิดชอบที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามมาตรา ๑๕๒ หรือมาตรา ๑๕๓ เกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ (๑) กรณีนำเข้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นพร้อมกับการนำเข้า ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (๒) กรณีการผลิตสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีสรรพสามิต ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีสรรพสามิต ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต (๓) กรณีสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐหรือส่วนราชการอื่นใดในอันที่จะต้องมีการเรียกเก็บภาษี หรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นพร้อมกับการเสียภาษี หรือค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (๔) กรณีกิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่น นอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการ กิจกรรมหรือบริการได้รับอนุญาตให้ระบาย หรือจะระบายหรือได้ระบายสารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	สู่สิ่งแวดล้อมตามปริมาณสารมลพิษที่ประเมินได้ตามสูตรการคำนวณ ที่คณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ประกาศกำหนด กรณีคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือเขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ มีอำนาจประกาศกำหนดความรับผิดชอบในอันที่ จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดให้ต่างจากกรณีที่กำหนดใน (๑) และ (๒) ก็ได้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ มีอำนาจประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการกำหนดความรับผิดชอบ ในการเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตาม (๓) และ (๔)
	มาตรา ๑๕๕ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษี สรรพสามิต หรือผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือผู้ประกอบการ ที่ต้องเสียภาษี หรือค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการตามกฎหมายอื่น แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามปริมาณ ตามมูลค่า หรือตามปริมาณและมูลค่าของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๑๕๒ ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดชอบ ในอันจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเกิดขึ้นตามมาตรา ๑๕๔ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการคำนวณปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่ง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ และให้มีการทบทวนกฎกระทรวงทุกปี
	มาตรา ๑๕๖ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต ผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๕๓ มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามปริมาณสารมลพิษทางอากาศที่ได้จากการประเมินการระบายสารมลพิษทางอากาศออกสู่บรรยากาศหรือตามการประเมินมูลค่าของต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย ไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเกิดขึ้นตามมาตรา ๑๕๔ (๔) ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด และการคำนวณปริมาณสารมลพิษทางอากาศและมูลค่าต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้ายเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ และให้มีการทบทวนกฎกระทรวงทุกปี ซึ่งอาจกำหนดให้มีความแตกต่างในแต่ละพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมก็ได้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๕๗ การกำหนดประเภท รายการ ชนิด ขนาดของสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ ตามมาตรา ๑๕๒ และกิจการ กิจกรรม หรือบริการ ตามมาตรา ๑๕๓ ที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม และการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม เพื่ออากาศสะอาดตามมาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๑๕๖ ให้คำนึงถึงหลักการ อย่างน้อย ดังต่อไปนี้ (๑) ปริมาณสารมลพิษทางอากาศที่ระบายหรือจะระบายออกสู่บรรยากาศ (๒) ความเป็นพิษหรือความเป็นอันตรายของสารมลพิษทางอากาศที่ระบาย หรือจะระบายออกสู่บรรยากาศ (๓) สถานการณ์สิ่งแวดล้อม ปัญหามลพิษทางอากาศ ความเสียหาย ต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และศักยภาพในการรองรับสารมลพิษ ทางอากาศในแต่ละพื้นที่ (๔) ผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ก่อมลพิษและผู้บริโภค (๕) ทางเลือกของผู้บริโภคต่อสินค้า ผลิตภัณฑ์ กิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่นที่ไม่ก่อมลพิษทางอากาศ
	มาตรา ๑๕๘ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ตามมาตรา ๑๕๕ ให้กรมสรรพสามิต กรมศุลกากร หรือหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศ สะอาด และให้นำวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษี สรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับ การจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยคำนึงถึง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การเรียกเก็บได้โดยง่าย ไม่ซับซ้อน และไม่เป็นการะจนเกินสมควรแก่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและหน่วยงานผู้ทำหน้าที่จัดเก็บค่าธรรมเนียม ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการออกกฎหมายหรือระเบียบนั้น โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์
	มาตรา ๑๕๙ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามมาตรา ๑๕๖ ให้กรมสรรพสามิต หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือสำนักงานที่มีหน้าที่เรียกเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการแล้วแต่กรณี เป็นผู้ดำเนินการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดและให้นำวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดด้วยโดยอนุโลม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการเรียกเก็บได้โดยง่าย ไม่ซับซ้อน และไม่เป็นการะจนเกินสมควรแก่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและหน่วยงานผู้ทำหน้าที่จัดเก็บค่าธรรมเนียม ในกรณีที่ไม่มีกฎหมายหรือระเบียบกำหนดวิธีการประเมินและวิธีการจัดเก็บให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการออกกฎหมายหรือระเบียบนั้น โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๖๐ ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ดังนี้ (๑) ผู้นำเข้าให้มีหน้าที่ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดพร้อมกับการยื่นแบบและชำระภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (๒) ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดสำหรับผลิตภัณฑ์หรือสินค้าที่อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีสรรพสามิต ให้มีหน้าที่ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดพร้อมกับการยื่นแบบและชำระภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต (๓) ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องสำหรับสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ ที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในอันที่จะต้องมีการเรียกเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้มีหน้าที่ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดพร้อมกับการยื่นแบบและชำระภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (๔) ผู้ประกอบการ เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้ได้รับอนุญาต สำหรับกิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่นนอกจาก (๑) (๒) และ (๓) ให้มีหน้าที่ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดภายในระยะเวลาที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ถัดจากเดือนที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเกิดขึ้น ให้แก่สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐที่สำนักงานประกาศกำหนด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดแบบสำหรับชำระค่าธรรมเนียม สถานที่ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม รวมถึงวิธีชำระค่าธรรมเนียม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์
	มาตรา ๑๖๑ ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ตามพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่ต้องเสียเบี้ยปรับในกรณีและอัตรา ดังต่อไปนี้ (๑) ไม่ได้ยื่นแบบรายการชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลา ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ (๒) ในกรณีที่ได้ยื่นแบบรายการชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลา แต่จำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของค่าธรรมเนียมที่ชำระขาดไปนั้น เบี้ยปรับตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศหลักเกณฑ์การงด หรือลดลงได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์
	มาตรา ๑๖๒ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ไม่ชำระค่าธรรมเนียมหรือชำระภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือชำระ ไม่ครบถ้วนตามจำนวนที่ต้องชำระ นอกจากจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แล้ว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของจำนวนเงินที่ค้างชำระ หรือชำระภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินที่ขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดชำระจนถึงวันที่ชำระ แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้ มิให้เกินจำนวนค่าธรรมเนียมที่ต้องเสีย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ในการคำนวณระยะเวลา เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน การเสียเงินเพิ่มและอัตราเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจ ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ให้งดหรือลดลงได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เศรษฐกิจศาสตร์
มาตรา ๖๙ ค่าธรรมเนียมและรายได้ต่าง ๆ ตามความในหมวดนี้ ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อใช้เป็นงบประมาณอุดหนุนและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ ทางอากาศในเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ และเขตประสบมลพิษทางอากาศ	มาตรา ๑๖๓ เงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดที่เรียกเก็บ ตามมาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ เบี้ยปรับตามมาตรา ๑๖๑ เงินเพิ่มตามมาตรา ๑๖๒ ให้หักเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเรียกเก็บ แก่หน่วยงานที่ทำหน้าที่เรียกเก็บร้อยละห้าของจำนวนค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บ และส่วนที่เหลือให้นำส่งเข้ากองทุน และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังเป็น รายได้แผ่นดิน
	ส่วนที่ ๓ การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุม -----
	มาตรา ๑๖๔ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการควบคุม ปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศโดยรวมของพื้นที่ ให้รัฐมนตรีประกาศ กำหนดให้พื้นที่ทั้งหมดหรือบางส่วนของพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศเกินศักยภาพ การรองรับสารมลพิษทางอากาศ หรือพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ตามมาตรา ๗๒ และมีจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกี่ยวข้องเพียงพอเป็นพื้นที่ที่มีการนำระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศมาใช้ได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ เพื่อป้องกันมิให้มีพื้นที่ที่มีการระบายสารมลพิษทางอากาศเกินศักยภาพการรองรับ หรือมิให้พื้นที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศมีคุณภาพอากาศเสื่อมโทรมลงจนกลายเป็นพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่นั้นมีการนำระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศมาใช้ในการจัดการมลพิษทางอากาศได้ตามความจำเป็นและเหมาะสมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ หน่วยงานที่กำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่หรือคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดอาจเสนอพื้นที่ที่เข้าเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งและวรรคสองมายังสำนักงานเพื่อพิจารณาดำเนินการก็ได้
	มาตรา ๑๖๕ การจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศในพื้นที่ควบคุม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ โดยอาจกำหนดให้แตกต่างกันระหว่างพื้นที่ตามมาตรา ๑๖๔ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกาศตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๑) การกำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศรวมทั้งหมด ที่อนุญาตให้แหล่งกำเนิดมลพิษในพื้นที่ และช่วงระยะเวลาเป้าหมาย (๒) ชนิดของสารมลพิษทางอากาศ (๓) ประเภทและขนาดของแหล่งกำเนิดมลพิษ (๔) การจัดสรรสิทธิให้แก่แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอยู่เดิม อาจใช้วิธีการจัดสรรโดยไม่คิดมูลค่าตามปริมาณการระบายสารมลพิษ ทางอากาศในอดีต การจัดสรรผ่านระบบการประมูล การจัดสรรแบบผสม หรือโดยวิธีการอื่น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขัน ของผู้ประกอบการ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการซื้อขาย หรือการโอนสิทธิ (๕) การได้มาซึ่งสิทธิในการระบายมลพิษของสารมลพิษทางอากาศใหม่ รวมถึงอัตราส่วนระหว่างสิทธิที่ต้องได้มากับปริมาณการระบายสารมลพิษ ทางอากาศที่คาดการณ์ไว้ของแหล่งกำเนิดมลพิษใหม่ (๖) ข้อกำหนดของระบบติดตามตรวจสอบ การรายงาน การเก็บบันทึก ข้อมูล และหลักเกณฑ์อื่นที่เกี่ยวข้อง
	มาตรา ๑๖๖ ในกรณีที่จะมีการเพิ่มแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใหม่ ในพื้นที่ตามมาตรา ๑๖๔ วรรคหนึ่ง จะกระทำต่อเมื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้นได้รับสิทธิในการระบาย สารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอยู่เดิมในพื้นที่ มากกว่าปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศที่แหล่งกำเนิดมลพิษ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ทางอากาศใหม่ประเมินไว้ โดยอาจได้สิทธิมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศเดิมแหล่งเดียวหรือหลายแหล่งรวมกันได้
	มาตรา ๑๖๗ ให้สำนักงานมีหน้าที่กำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศรวมทั้งหมดที่อนุญาตในพื้นที่ และปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศสำหรับรายการหรือโครงการที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ควบคุมตามมาตรา ๑๖๕
	มาตรา ๑๖๘ ในการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศยื่นคำขอต่อสำนักงานพร้อมด้วยข้อมูลการระบายสารมลพิษทางอากาศ แผนการลดการระบายสารมลพิษทางอากาศ และข้อมูลอื่นตามที่ประกาศตามมาตรา ๑๖๕ ให้สำนักงานพิจารณาจัดสรรสิทธิโดยคำนึงถึงปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศรวมทั้งหมดที่อนุญาตให้แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่ประสิทธิภาพในการควบคุมมลพิษทางอากาศของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศและความเป็นไปได้ในการลดการระบายสารมลพิษทางอากาศ รวมทั้งให้สอดคล้องกับเป้าหมายในการควบคุมหรือปรับปรุงคุณภาพอากาศของแต่ละพื้นที่ตามที่กำหนดในแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ และการจัดการเพื่ออากาศสะอาดระดับจังหวัด

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	สำนักงานอาจจำกัดสิทธิที่จะจัดสรรให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศได้ หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด มลพิษทางอากาศเคยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หรือมีประวัติ การระบายสารมลพิษทางอากาศเกินค่าที่กฎหมายกำหนด
	มาตรา ๑๖๙ ให้สำนักงานจัดให้มีระบบทะเบียนกลางเพื่อรวบรวม และบริหารจัดการข้อมูลการถือครอง การโอน และการใช้สิทธิในการระบาย สารมลพิษทางอากาศ ทั้งนี้ สำนักงานต้องแจ้งหน่วยงานตามกฎหมายที่กำหนด ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศนั้น และต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะ เว้นแต่เป็นข้อมูลที่อาจกระทบต่อความลับทางการค้า ให้ระบบทะเบียนกลาง อย่างน้อยประกอบด้วยระบบการซื้อขาย และโอนสิทธิการระบายสารมลพิษทางอากาศแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถ ประมวลผลและบันทึกธุรกรรมได้โดยอัตโนมัติ โดยการซื้อขายและโอนสิทธิ จะมีผลทันทีเมื่อได้ดำเนินการผ่านระบบดังกล่าว
	มาตรา ๑๗๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ที่อยู่ในระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษ ทางอากาศตามมาตรา ๑๖๘ มีหน้าที่ถือครองสิทธิให้เพียงพอกับปริมาณ การระบายสารมลพิษทางอากาศจริง รายงานข้อมูลการระบายสารมลพิษ ทางอากาศ และจัดเก็บข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้อย่างน้อยห้าปี

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๗๑ ในการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๖๕ ในระดับพื้นที่ ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายที่กำหนดดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่นั้นและเจ้าพนักงานอากาศสะอาดมีอำนาจเข้าตรวจสอบการตรวจวัดและการรายงานการระบายสารมลพิษทางอากาศและความถูกต้องของข้อมูลที่รายงานต่อระบบทะเบียน ให้หน่วยงานตามกฎหมายที่กำหนดดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่สำนักงาน หรือคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดมีอำนาจเรียกให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบการจัดการซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศชี้แจงหรือส่งข้อมูลเพิ่มเติม พิจารณาข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบในพื้นที่ ทั้งนี้ หากพบการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนด ให้มีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบไม่ดำเนินการตามคำสั่งหรือมีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งระงับการจัดการซื้อขาย และการโอนสิทธิในการระบายสารมลพิษทางอากาศ หรือการประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี ให้หน่วยงานตามกฎหมายที่กำหนดดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศในพื้นที่รายงานการดำเนินงานตามวรรคสองและวรรคสามให้สำนักงานทราบ และแจ้งคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดทราบ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ส่วนที่ ๔ หลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ -----
	มาตรา ๑๗๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและลดผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการหรือกิจกรรมที่มีการระบายสารมลพิษทางอากาศซึ่งอาจมีผลกระทบหรืออาจเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญที่ต้องจัดให้มีหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์
	มาตรา ๑๗๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข รูปแบบการวางหลักประกัน จำนวนเงิน การจัดเก็บหลักประกัน วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดให้มีการเยียวยาความเสียหายและการฟื้นฟู และการถอนคืนหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ของกิจการหรือกิจกรรมโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ ในการออกประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงขนาดของกิจการหรือกิจกรรมที่กำหนดให้ต้องประกันความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ หรือทรัพยากรธรรมชาติ ชีวิต สุขภาพ และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อเยียวยา

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ความเสียหายแก่สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และบุคคล ซึ่งได้รับผลกระทบหรือเพื่อการฟื้นฟู หรือเพื่อการทำพื้นที่ที่ประกอบกิจการกลับสู่สภาพเดิม
	มาตรา ๑๗๔ การวางหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ต้องกระทำก่อนการอนุญาตประกอบกิจการหรือในกรณีที่ทำเนนกิจการอยู่แล้วก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ประกอบกิจการจัดให้มีหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศ ภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่มีประกาศและเมื่อการประกอบกิจการสิ้นสุดลง ผู้ประกอบกิจการมีสิทธิถอนคืนการประกันความเสี่ยงหรือได้รับหลักประกันคืนหากไม่มีความเสียหายเกิดขึ้น
	ส่วนที่ ๕ ระบบฝากไว้ได้คืน -----
	มาตรา ๑๗๕ เพื่อให้การจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเป็นระบบครบวงจร และเพื่อหลีกเลี่ยงการเผาในที่โล่งหรือการทำลายด้วยวิธีอื่นอันก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใช้ระบบฝากไว้ได้คืนสำหรับสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ระบบฝากไว้ได้คืน ได้แก่ ระบบการเรียกเก็บเงินจากผู้ผลิต ผู้ประกอบการ ผู้จัดจำหน่ายหรือผู้บริโภคสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เป้าหมายไว้เป็นการชั่วคราว เพื่อเป็นการประกันว่าสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้นั้นจะไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ และให้คืนเงินแก่ผู้นำสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้มาคืน เพื่อนำไปจัดการอย่างเหมาะสม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดชนิด ประเภท หรือลักษณะของสินค้า ผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้ที่ต้องถูกเรียกเก็บเงินไว้ชั่วคราวและจำนวนเงินที่เรียกเก็บ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์หรือของเหลือใช้ที่คืนและจำนวนเงินที่มีสิทธิได้รับคืน รวมทั้งหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเรียกเก็บเงิน และการคืนเงินดังกล่าวโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๓ มาใช้กับเงินที่เรียกเก็บจากระบบฝากไว้ได้คืนตามส่วนนี้โดยอนุโลม
	มาตรา ๑๗๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจในการกำกับดูแลสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการโอนหรือรับโอนสินค้า ชนิด ประเภท หรือลักษณะที่ต้องถูกเรียกเก็บเงินตามมาตรา ๑๗๕ ตลอดจนมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บเงินหรือคืนเงินตามระบบฝากไว้ได้คืนโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ ให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจแต่งตั้งบุคคล หรือนิติบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการนำระบบฝากไว้ได้คืนเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบ ที่คณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ประกาศกำหนด
	ส่วนที่ ๖ มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด -----
	มาตรา ๑๗๗ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชน ในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริมให้มีอากาศสะอาด เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านไปสู่กิจการและกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด ให้คณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์จัดทำรายละเอียดการใช้มาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือบุคคล ผู้ประกอบการ หรือชุมชน เป็นการชั่วคราว ดังต่อไปนี้ (๑) การให้เงินอุดหนุน เงินช่วยเหลือ หรือเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำแก่กิจการ และกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งรวมถึงการใช้อยานพาหนะ เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักร เทคโนโลยีที่ช่วยลดมลพิษทางอากาศ เครื่องจักรกล การเกษตรที่ส่งผลต่อการลดการเผาในที่โล่ง การนำเศษวัสดุเหลือใช้ ทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ และการรวบรวมผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้ว

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาการจัดให้ถูกต้องหรือหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่เพื่อลดปริมาณของเสียที่จะก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๒) การลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการที่ลงทุนเพื่อลดการก่อมลพิษทางอากาศดีกว่ามาตรฐานที่กำหนด (๓) การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บตามกฎหมายอื่นสำหรับกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด ตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจได้ร้องขอให้หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ออกกฎหมายเพื่อให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือค่าธรรมเนียมดังกล่าว (๔) การให้เงินอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริมเพื่อสร้างเครือข่ายประชาชนหรือชุมชน หรือเพื่อกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด (๕) การให้เงินอุดหนุน ช่วยเหลือ หรือส่งเสริมโครงการเพื่ออากาศสะอาดแก่บุคคล หรือชุมชน (๖) การให้การช่วยเหลือ เสริมสร้างความร่วมมือ ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีเพื่ออากาศสะอาด แก่รัฐบาล องค์กรของรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน ชุมชน หรือเกษตรกร เพื่อลดผลกระทบจากมลพิษทางอากาศข้ามแดน (๗) การให้เงินอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาดตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๘) การอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริม หรือช่วยเหลือในกิจกรรมอื่นใดเพื่ออากาศสะอาด
	ส่วนที่ ๗ การลดหย่อน ยกเว้น และการแจ้งประเมินเรียกเก็บค่าธรรมเนียม -----
	มาตรา ๑๗๘ ให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด มีสิทธิขอลดหย่อน หรือขอลดค่าธรรมเนียมสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด การขอลดหย่อนหรือการขอลดค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ โดยนำจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบ หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์มาหักออกจากจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียสำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์นั้น ในกรณีที่จำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับวัตถุดิบ หรือส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการลดหย่อน ตามวรรคสองเกินกว่าจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียให้ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมมีสิทธิได้รับคืนเงินค่าธรรมเนียมนั้น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การยื่นคำร้องขอลดหย่อน หรือขอคืนเงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์
	มาตรา ๑๗๙ รัฐมนตรีมีอำนาจยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ดังต่อไปนี้ (๑) สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบ ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ประเภทหรือชนิดเดิมหรืออีกประเภท หรืออีกชนิดหนึ่งซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบ ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก (๓) สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร (๔) สินค้า ผลิตภัณฑ์ กิจกรรม หรือกิจกรรมอื่นใดที่ไม่มีความเหมาะสม ที่ต้องจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามความมุ่งหมายและเจตนารมณ์ของเครื่องมือ และมาตรการทางเศรษฐกิจศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์ การยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เศรษฐกิจศาสตร์

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๘๐ ผู้ใดเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดหรือเงินอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด หรือเงินอื่นนั้นไม่ใช่เป็นการเสียค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นตามการประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามปีนับแต่วันชำระค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่น โดยให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสารหลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่อสำนักงานเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืน ให้คืนเงินค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ ในกรณีที่สำนักงานพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องสั่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระค่าธรรมเนียมนั้น
	มาตรา ๑๘๑ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินค่าธรรมเนียม เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ (๑) ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมมิได้ยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด (๒) ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมยื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียมไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนเงินที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๓) ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินค่าธรรมเนียม โดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณค่าธรรมเนียม เมื่อประเมินแล้ว ให้เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียม ในกรณีที่ปรากฏว่าเงินค่าธรรมเนียมที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ต้องเสีย ให้คืนเงินค่าธรรมเนียมให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ และให้ผู้ได้รับคืนเงินค่าธรรมเนียมมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราที่เปลี่ยนแปลงได้ตามอัตราตลาดไม่เกินร้อยละห้าต่อปีโดยไม่คิดทบต้น และมีให้เกินกว่าจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ได้รับคืน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเศรษฐกิจศาสตร์
	มาตรา ๑๘๒ การประเมินค่าธรรมเนียมของเจ้าพนักงานประเมินให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่เลขาธิการอนุมัติให้เลื่อนหรือขยายออกไป แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ในกรณีที่ไม่มีกรณียื่นแบบและชำระค่าธรรมเนียม ให้กระทำได้ภายใน กำหนดเวลาสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบและชำระ ค่าธรรมเนียม
	ส่วนที่ ๘ การอุทธรณ์การประเมิน -----
	มาตรา ๑๘๓ ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินของเจ้าพนักงานประเมินและเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการประเมินของเจ้าพนักงาน ประเมิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการประกาศกำหนด
	มาตรา ๑๘๔ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จากบัญชี ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๘๕ กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี โดยอาจได้รับการแต่งตั้งอีกก็ได้แต่ไม่เกินสองวาระ และให้กรรมการซึ่งพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ขึ้นใหม่

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ถ้ามีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นอีกในระหว่างที่กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้น หรือแทนจำนวนที่ว่างลง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น
	มาตรา ๑๘๕ ให้สำนักงานดำเนินการสรรหาผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ทางด้านเศรษฐศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เกษตรศาสตร์ นิติศาสตร์ การบริหารจัดการธุรกิจหรือการบัญชี ที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหามลพิษ ทางอากาศหรือสิ่งแวดล้อม และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม อย่างน้อย ดังนี้ (๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีผลงาน หรือประสบการณ์เกี่ยวกับวิชาชีพหรืออาชีพในสาขาที่เชี่ยวชาญไม่น้อยกว่าสิบปี (๒) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริต มีทัศนคติเหมาะสมแก่การทำหน้าที่ ผู้พิจารณาอุทธรณ์ (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ที่อาจมีผลประโยชน์ขัดกันต่อการทำหน้าที่ ผู้พิจารณาอุทธรณ์ (๔) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ การสรรหากรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้สำนักงานพิจารณาจำนวน ที่เหมาะสมและเพียงพอแก่การดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๘๖ ให้องค์คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วย กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ไม่น้อยกว่าสามคนจากรายชื่อกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ได้ยื่นอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงาน เป็นฝ่ายเลขานุการ จำนวนกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในแต่ละองค์คณะ ให้คำนึงถึงประเด็น ความซับซ้อนยุ่งยากของอุทธรณ์ จำนวนทุนทรัพย์ในการอุทธรณ์ และความรู้ ความเชี่ยวชาญในการพิจารณาอุทธรณ์ในเรื่องนั้น ๆ การมีส่วนได้ส่วนเสีย หรือการขัดกันแห่งผลประโยชน์ของกรรมการแต่ละรายกับเรื่องที่อุทธรณ์ หรือผู้อุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย
	มาตรา ๑๘๗ ในการพิจารณาอุทธรณ์การประเมิน ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำนึงถึงเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของเครื่องมือ และมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ความเป็นธรรมต่อผู้ต้องเสีย ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ และสถานการณ์ความรุนแรงของมลพิษทางอากาศเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการโต้แย้งสิทธิดังกล่าวตามสมควร เว้นแต่ผู้อุทธรณ์มีเจตนาหลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ในกรณีเป็นที่สงสัยหรือต้องตีความบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้เพื่อเรียกเก็บ ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดทั้งปวงตามกฎหมายนี้ ให้ตีความในทางที่เป็นคุณต่อผู้ที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดเป็นสำคัญ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๘๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามที่สำนักงานประกาศกำหนด
	มาตรา ๑๘๙ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
	มาตรา ๑๙๐ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน ระยะเวลาดังกล่าวจะขยายออกไปอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลปกครองได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์ การพิจารณาอนุมัติการขยายระยะเวลา ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติการขยายให้แล้วเสร็จก่อนครบระยะเวลา

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หนึ่งร้อยแปดสิบวันตามวรรคหนึ่ง และมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงการขยายระยะเวลาด้วย ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการพิจารณาอนุมัติ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์เพิกถอนการประเมินหรือแก้การประเมิน ให้ผู้ยื่นอุทธรณ์เสียค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ในกรณีที่สั่งไม่รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
	มาตรา ๑๙๑ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการฟ้องคดีต่อศาลไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดไว้ก่อนหรือศาลมีคำสั่งเป็นการอื่น ถ้าเลขาธิการพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้ ในกรณีที่เลขาธิการได้สั่งให้ทุเลาการชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามวรรคหนึ่งไว้แล้ว ถ้าต่อมามีพฤติการณ์เพื่อประวิงการเสียค่าธรรมเนียม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	เพื่ออากาศสะอาด หรือมีการกระทำการโอน ขาย จำหน่าย หรือยกย่าย ทรัพย์สิน เลขาธิการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทุเลาการชำระค่าธรรมเนียม เพื่ออากาศสะอาดได้
	มาตรา ๑๙๒ ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดหรือเงินซึ่งต้องเสีย หรือนำส่งตามหมวดนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระแล้ว ถ้ามิได้เสียหรือนำส่ง ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดค้างชำระ เพื่อให้ได้รับชำระค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดค้างชำระ ให้เลขาธิการ มีอำนาจสั่งยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบ เสียค่าธรรมเนียมได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีต้องขอให้ศาลออกหมายยึด หรือสั่ง อำนาจดังกล่าวเลขาธิการจะมอบหมายให้บุคคลใดก็ได้ วิธีการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองโดยอนุโลม เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าว ให้หักค่าธรรมเนียม เพื่ออากาศสะอาด ค่าใช้จ่ายในการยึดและขายทอดตลาด และเงินค่าธรรมเนียม เพื่ออากาศสะอาดค้างชำระ ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สิน
	ส่วนที่ ๙ เจ้าพนักงานประเมินและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด -----

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๙๓ ในการประเมินค่าธรรมเนียมนิตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานประเมินมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) เข้าไปในสถานที่ สถานประกอบการ หรือสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการประเมินในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่ยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีสินค้า ผลิตภัณฑ์ กิจการหรือกิจกรรมที่หลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียนชุกซ่อนอยู่ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เว้นแต่การค้นในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง เมื่อได้รับอนุมัติจากเลขาธิการแล้วจะค้นในเวลาใดก็ได้ (๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร ข้อมูล หลักฐานหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำสั่งนั้น (๔) นำสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ในโรงงาน โรงงานอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน สถานประกอบการ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ (๕) ยึดหรืออายัดสินค้า ผลิตภัณฑ์ บัญชี เอกสาร ยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เป็นหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดี

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	จนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ โดยทรัพย์สินที่ยึดไว้ ให้เจ้าพนักงานประเมิน เก็บรักษา ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการประกาศ กำหนด
	มาตรา ๑๙๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงาน ประเมินต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวของเจ้าพนักงานประเมิน ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการ ประกาศกำหนด
	มาตรา ๑๙๕ ให้เจ้าพนักงานประเมินเป็นเจ้าพนักงานตามประมวล กฎหมายอาญา
	หมวด ๗ กองทุนอากาศสะอาด -----
	มาตรา ๑๙๖ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนอากาศสะอาด” มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยการใช้เครื่องมือ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	และมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการและแนวทางอื่นที่เหมาะสมตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมุ่งเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชน และเพื่อป้องกันและแก้ไขที่สาเหตุต้นทางของปัญหาการเกิดมลพิษทางอากาศที่แหล่งกำเนิดมลพิษ การบรรเทาความเดือดร้อนเสียหาย การช่วยเหลือในการดำเนินการทางคดี
	มาตรา ๑๙๗ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้ (๑) เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ (๒) เงินค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ (๓) เงินที่ได้รับหรือเรียกเก็บจากเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดอื่นใดนอกจาก (๒) (๔) เงินค่าปรับ เบี้ยปรับ หรือค่าปรับเป็นพินัยที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ (๕) เงินค่าสินไหมทดแทนหรือเงินค่าเสียหายที่ได้รับอันเนื่องมาจากการฟ้องร้องดำเนินคดีเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ รวมถึงเงินชดเชยและเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับคืนจากผู้เสียหายตามมาตรา ๑๙๘ (๑๑) (๖) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับจากบุคคล หรือองค์กรอื่นทั้งในและนอกราชอาณาจักร รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ (๗) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๘) เงินจากดอกผลและประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากทรัพย์สินของกองทุน (๙) เงินอื่นใดที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน เงินและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ ของกองทุนโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน
	มาตรา ๑๙๘ เงินกองทุนให้นำไปใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดเพื่อการ ดังต่อไปนี้ (๑) สนับสนุน รองรับการใช้เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ เพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) สนับสนุน อุดหนุน กิจกรรมและการดำเนินการใดของภาครัฐ เอกชน ชุมชน และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันและควบคุมมลพิษ ทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ การส่งเสริมเพื่ออากาศสะอาด และการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย (๓) สื่อสารเพื่อสร้างความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการมลพิษทางอากาศ และการส่งเสริมเพื่ออากาศสะอาด (๔) ส่งเสริม สร้างความเข้มแข็ง พัฒนาเครือข่ายประชาชน ชุมชน องค์กร ภาคประชาสังคม เพื่อการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ และการส่งเสริมเพื่ออากาศสะอาด (๕) สนับสนุน ส่งเสริม หรืออุดหนุนการเก็บรวบรวม การวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาวิจัย ที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหามลพิษทางอากาศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	และผลกระทบของมลพิษทางอากาศต่อสุขภาพของมนุษย์ รวมถึงการพัฒนา ศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้อง (๖) เสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ หรือองค์กรระหว่างประเทศ เกี่ยวกับความรู้ด้านวิชาการ เทคโนโลยี นวัตกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา มลพิษทางอากาศข้ามแดน (๗) ช่วยเหลือ อุดหนุน สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินหรือเร่งด่วนอันเกิดจาก ปัญหามลพิษทางอากาศ และบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายของผู้ได้รับ ผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ (๘) ให้เงินกู้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยอัตราต่ำแก่โครงการ กิจการ หรือกิจกรรม ที่ลดการปล่อยมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และการส่งเสริม เพื่ออากาศสะอาด (๙) ช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ ก่อนการดำเนิน กระบวนการพิจารณาและในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง กระบวนพิจารณาใด ๆ รวมถึงการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายในคดีที่เกี่ยวข้องกับอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ รวมถึงการบังคับคดีจนเสร็จสิ้นกระบวนการ (๑๐) ช่วยเหลือในการถูกฟ้องคดีและการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง สำหรับอาสาสมัคร ประชาชน และเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งเป็นผู้ปกป้องสิทธิในอากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๑๑) ชดเชยและเยียวยาความเสียหายเบื้องต้นแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มเปราะบาง ชุมชน หรือประชาชนผู้เสียหายที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระหว่างการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยต้องทำสัญญาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด (๑๒) สนับสนุนวิสาหกิจเพื่อสังคมที่กองทุนจัดตั้งขึ้น (๑๓) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเรียกเก็บเงิน หรือค่าจ้าง ค่าบริการ หรือค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เพื่อใช้ในการเรียกเก็บเงินบำรุงกองทุน ค่าธรรมเนียม หรือเงินอื่นใดที่ต้องนำส่งเข้ากองทุน (๑๔) เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน (๑๕) เป็นเงินอุดหนุนในกรณีที่มีความจำเป็นสำหรับการบริหารงานของสำนักงาน (๑๖) เป็นเงินสินบนหรือรางวัลนำจับที่ให้แก่ผู้แจ้งหรือผู้ร้องเรียนที่กองทุนได้รับจากค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามสัดส่วนที่คณะกรรมการกองทุนประกาศกำหนดในแต่ละฐานความผิด (๑๗) เป็นค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่อง หรือเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด ในการใช้จ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง กองทุนจะดำเนินการเองหรือร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานนอกภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการก็ได้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๑๙๙ กองทุนมีอำนาจกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๙๖ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร (๓) ลงทุนหาผลประโยชน์จากเงินและทรัพย์สินของกองทุน (๔) สนับสนุนการจัดตั้งวิสาหกิจเพื่อสังคมเพื่อวัตถุประสงค์ในการแก้ไข ปัญหามลพิษทางอากาศ หรือให้บริการแก่กองทุน (๕) กระทำการอื่นใดบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
	มาตรา ๒๐๐ การจัดสรรเงินกองทุน การใช้จ่ายเงินของกองทุน ให้เป็นไปโดยอิสระภายใต้วัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๑๙๖ โดยต้องไม่นำไปใช้เป็นการทดแทนหรือซ้ำซ้อนกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี รวมทั้งให้มีความคล่องตัว มีความโปร่งใส และปราศจากการแทรกแซง ทางการเมือง
	มาตรา ๒๐๑ ให้มีคณะกรรมการกองทุน ประกอบด้วย (๑) เลขาธิการ เป็นประธานกรรมการ (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสามคน ได้แก่ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเศรษฐศาสตร์การคลัง ด้านเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม ด้านกฎหมายการเงิน การคลัง ด้านการบัญชี หรือด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านละหนึ่งคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการเสนอของคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ ให้ผู้จัดการกองทุนเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้จัดการแต่งตั้ง พนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๓) ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด การแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกองทุน กำหนด
	มาตรา ๒๐๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๐๑ (๓) ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ ก. (๑) และไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๙ ข.
	มาตรา ๒๐๓ คณะกรรมการกองทุนมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) กำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานของกองทุน (๒) ออกระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินกองทุน การรับเงิน และการเบิกจ่ายเงินกองทุน (๓) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ กองทุนและที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙๘

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๔) ให้ความเห็นชอบแผนการขับเคลื่อนการกำหนดมาตรการหรือกลไกการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้บรรลุการจัดการเพื่ออากาศสะอาดร่วมกับคณะกรรมการเศรษฐศาสตร์ (๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบภายใน การบริหารความเสี่ยง การติดตาม การประเมินผล การเปิดเผยผลการทำงาน และระเบียบอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของกองทุน (๖) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้จัดการกองทุน (๗) ออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน (๘) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมาย รวมทั้งเชิญบุคคลมาให้ข้อมูลหรือความเห็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจได้ตามความจำเป็น โดยให้กำหนดภารกิจและกรอบเวลาดำเนินงานให้ชัดเจน (๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
	มาตรา ๒๐๔ ให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๒๐๕ กองทุนต้องจัดทำเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จ ในการดำเนินงาน ข้อมูลการดำเนินงานและการบริหารกองทุน รายรับ รายจ่าย รวมทั้งผลผลิต ผลลัพธ์ และความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายเงิน ของกองทุนและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปเป็นระยะ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนดอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
	มาตรา ๒๐๖ ให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน เป็นประจำทุกปี เพื่อประเมินผลด้านนโยบาย กิจกรรมของกองทุน ผลผลิต ผลลัพธ์ และรายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ กองทุนในทุกรอบปี
หมวด ๗ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด -----	
มาตรา ๗๐ ให้เจ้าพนักงานอากาศสะอาด มีอำนาจออกคำสั่งให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศหรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ ในการจัดเก็บข้อมูลการปล่อยมลพิษทางอากาศจัดส่งข้อมูลการปล่อยมลพิษ ทางอากาศให้กับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด	

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๗๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงาน อากาศสะอาดมีอำนาจดังต่อไปนี้ (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจง เป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อใช้ประกอบ การพิจารณาเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและ พระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบ ควบคุม หรือสั่งให้ยุติการกระทำที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ จนกว่าจะแล้วเสร็จ การดำเนินการตาม (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนด ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตาม (๒) ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร	
หมวด ๘ ความรับผิดชอบแห่ง -----	หมวด ๘ ความรับผิดชอบแห่ง -----
	มาตรา ๒๐๗ ในหมวดนี้ “สถาบันการเงิน” หมายความว่า ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัท เครดิตฟองซิเอร์ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ และให้หมายความรวมถึงสหกรณ์

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ หรือนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์ในการให้กู้ยืมเงิน หรือสนับสนุนทางการเงิน “ค่าสินไหมทดแทน” หมายความว่า ค่าเสียหายตามหมวดนี้ และให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหรือหน่วยงานของรัฐรับภาระค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้จ่ายไปจริงเพื่อยับยั้งเหตุแห่งความเสียหาย ขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ที่เสียหายไปให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ในกรณีที่ไม่อาจฟื้นฟู คุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติส่วนหนึ่งส่วนใดให้กลับคืน สู่สภาพเดิมได้ ให้ชำระเป็นค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามมูลค่า ของคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น
	ส่วนที่ ๑ ความรับผิดชอบทางแพ่งในราชอาณาจักร ของผู้ก่อมลพิษทางอากาศและผู้เกี่ยวข้อง -----
มาตรา ๗๒ ผู้ใดก่อให้เกิดหรือเป็นแหล่งกำเนิดของการรั่วไหล หรือแพร่กระจายของมลพิษทางอากาศอันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัย หรือเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของรัฐเสียหายด้วยประการใด ๆ ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อ	มาตรา ๒๐๘ ผู้ใดก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคล ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน เพื่อความเสียหายนั้นและฟื้นฟู สิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ไม่ว่าจะเกิดจากการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
การนั้น ไม่ว่าการรั่วไหล หรือแพร่กระจายของมลพิษทางอากาศนั้น จะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าอันตรายหรือความเสียหายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นหรือเป็นผลจากการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษ หรือพิสูจน์ได้ว่ามลพิษเช่นนั้น เกิดจากเหตุสุดิวสัยหรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น	กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษทางอากาศนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้ (๑) เหตุสุดิวสัย (๒) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือความเสียหายเอง (๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น
มาตรา ๗๓ ผู้ใดกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศโดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นการทำลายหรือทำให้สูญหายหรือเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติซึ่งเป็นของรัฐ หรือเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน หรือต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายหรือซ่อมแซมหรือฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติหรือความหลากหลายทางชีวภาพที่เสียหายให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ไม่ว่าการกระทำนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดิวสัยหรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น	มาตรา ๒๐๙ ผู้ใดก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ อันเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคม ไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายและค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่หน่วยงานของรัฐ หรือชุมชนจะใช้หรือได้ใช้ไปเพื่อการป้องกัน การรักษา การเยียวยา และการฟื้นฟูผลกระทบที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดจากเหตุดังกล่าว รวมทั้งมีหน้าที่ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษทางอากาศนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้ (๑) เหตุสุดิวสัย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๒) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น (๓) การปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐบาล เจ้าพนักงานของรัฐ หรือมาตรการอื่น เพื่อกำกับดูแลกิจการนั้น (๔) การระบายสารมลพิษทางอากาศไม่เกินกว่าข้อกำหนดการระบาย สารมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษตามพระราชบัญญัตินี้ และได้เสียค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาดตามหมวด ๖ แล้ว ให้สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจในการควบคุม กำกับดูแลกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือการจัดการด้านมลพิษ หรือคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ หรือสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดินที่ได้รับความเสียหาย เป็นผู้เสียหาย และมีหน้าที่ในการดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญา บุคคลและชุมชนมีสิทธิในการปกป้องคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ หรือสาธารณสุขสมบัติของแผ่นดินร่วมกับรัฐ และมีสิทธิร้องขอให้สำนักงาน หรือหน่วยงานของรัฐตามวรรคสอง ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญากับผู้ก่อให้เกิด มลพิษทางอากาศ
	มาตรา ๒๑๐ บุคคลดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ และต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๒๐๘ และมาตรา ๒๐๙ (๑) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่มีอำนาจ ควบคุม กำกับดูแล หรือรับผิดชอบกิจกรรมใด ๆ ในช่วงเวลาที่ก่อให้เกิดมลพิษ ทางอากาศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๒) ผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมการติดตั้ง หรือผู้ติดตั้งระบบหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษทางอากาศซึ่งมีส่วนโดยตรงในการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าการดำเนินการอยู่ภายใต้ขอบเขตของสัญญาจ้างที่สร้างขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพหรือมาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับในอุตสาหกรรมนั้น บุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น หากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐๘ (๑) (๒) หรือ (๓) หรือมาตรา ๒๐๙ (๑) (๒) หรือ (๓)
	มาตรา ๒๑๑ สถาบันการเงินต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นตามมาตรา ๒๐๘ หรือมาตรา ๒๐๙ หากปรากฏว่า ได้ให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ซึ่งเป็นประเภทกิจการที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนดในพื้นที่ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศตามมาตรา ๗๖ ความรับผิดของสถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้จำกัดไม่เกินจำนวนเงินที่พึงจะได้รับจากการให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงิน หรือให้คำปรึกษาทางการเงิน สถาบันการเงินไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น หากพิสูจน์ได้ว่า

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๑) มีระบบการประเมินความเสี่ยงในการให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงินหรือให้คำปรึกษาทางการเงินที่คำนึงถึงความเสี่ยงด้านมลพิษทางอากาศอย่างเพียงพอ (๒) ได้ปฏิบัติตามระบบการประเมินความเสี่ยงนั้นในการดำเนินการดังกล่าว (๓) ได้ติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือมาตรการดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ
	ส่วนที่ ๒ ความรับผิดทางแพ่งกรณีมลพิษทางอากาศข้ามแดน -----
	มาตรา ๒๑๒ ผู้ใดก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศนอกราชอาณาจักรที่แพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักรจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ทรัพย์สินหรือสิทธิของบุคคล สุขภาพอนามัยของประชาชน ความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคมไม่ว่าจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ผู้นั้นต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน หรือค่าเสียหายเพื่อการนั้น รวมทั้งมีหน้าที่ต้องฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมให้กลับสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษทางอากาศนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๑) เหตุสุดวิสัย (๒) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของบุคคลอื่น ผู้ก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความถึงผู้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลสัญชาติไทย หรือผู้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลต่างด้าว ในกรณีที่เกิดความเสียหายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ความเสียหาย แก่ทรัพยากรธรรมชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดิน คุณภาพสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ หรือความเสียหายทางเศรษฐกิจและสังคม ให้สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเป็นผู้เสียหายและมีหน้าที่ ในการดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญา บุคคลที่ได้รับความเสียหายตามวรรคหนึ่ง สามารถยื่นคำร้องให้พนักงาน อัยการดำเนินการเรียกค่าสินไหมทดแทนในคราวเดียวกันกับการฟ้อง ของพนักงานอัยการก็ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องก่อนศาลชั้นต้นพิจารณาคดี
	มาตรา ๒๑๓ บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยต้องร่วมรับผิดชอบ ในความเสียหายในราชอาณาจักรจากมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น นอกราชอาณาจักรและแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักร หากปรากฏว่า มีความเกี่ยวข้องในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังต่อไปนี้ กับนิติบุคคล ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ (๑) เป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	(๒) เป็นผู้ถือหุ้นที่แท้จริง ซึ่งถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ ของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมด (๓) เป็นผู้จดทะเบียนจัดตั้งนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม (๔) มีนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศเป็นบริษัทในเครือ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (๕) มีความสัมพันธ์หรือพฤติกรรมอื่นใดที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการจัดตั้งขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีหน้าที่รับผิดตามมาตรานี้ต้องร่วมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม โดยในกรณีที่มี ผู้ถือหุ้นตาม (๒) ที่ต้องรับผิดหลายราย ให้รับผิดตามสัดส่วนการถือหุ้นที่ตน มีในนิติบุคคลต่างประเทศนั้น
	มาตรา ๒๑๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ นอกราชอาณาจักรในช่วงเวลาที่มลพิษทางอากาศแพร่กระจายเข้ามา ในราชอาณาจักร ให้ถือว่าเป็นผู้ก่อมลพิษทางอากาศและต้องรับผิด ตามมาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ โดยพิจารณาจากข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ข้อมูลสภาพอากาศทางอุตุนิยมวิทยา และข้อมูลอื่น ๆ อาจก่อให้เกิด หรือมีส่วนก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศในราชอาณาจักร บุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิดขึ้น หากพิสูจน์ได้ว่า ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุหนึ่งเหตุใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑๒ (๑) และ (๒)

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๒๑๕ ในกรณีสถาบันการเงินให้กู้ยืมหรือสนับสนุนทางการเงินหรือให้คำปรึกษาทางการเงินแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ตั้งอยู่นอกราชอาณาจักร หากปรากฏว่ามลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวแพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักรจนก่อให้เกิดความเสียหาย ให้นับบทบัญญัติว่าด้วยความรับผิดชอบของสถาบันการเงินตามมาตรา ๒๑๑ มาใช้บังคับด้วย
	ส่วนที่ ๓ การยินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนก่อนการฟ้องคดี -----
	มาตรา ๒๑๖ เพื่อประโยชน์ต่อรัฐในการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศและการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมโดยรวดเร็วและเป็นธรรม เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงแก่สำนักงานว่ามลพิษทางอากาศก่อให้เกิดความเสียหายตามมาตรา ๒๐๙ หรือมาตรา ๒๑๒ สำนักงานอาจพิจารณาใช้มาตรการยินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกับผู้ที่ต้องรับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตามมาตรา ๒๑๐ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๓ ก็ได้
	มาตรา ๒๑๗ ให้สำนักงานพิจารณากำหนดค่าสินไหมทดแทนเสนอต่อคณะกรรมการเศรษฐกิจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ที่ต้องรับผิดชอบ เพื่อให้ความเห็นชอบ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	การกำหนดค่าสินไหมทดแทนต้องคำนึงถึงมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพของประชาชน เศรษฐกิจและสังคม และความพยายามในการแก้ไขและป้องกันความเสียหายของผู้กระทำความผิด โดยจะคำนวณเป็นรายวันหรือไม่ก็ได้ คณะกรรมการเศรษฐศาสตร์จะกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาความคุ้มค่าในการดำเนินการเมื่อเปรียบเทียบกับการดำเนินคดีและการคำนวณค่าสินไหมทดแทน เพื่อเป็นแนวทางให้สำนักงานพิจารณาด้วยก็ได้
	มาตรา ๒๑๘ ในกรณีที่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องยินยอมที่จะชำระค่าสินไหมทดแทน ให้สำนักงานจัดทำบันทึกการยินยอม ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินตามบันทึกการยินยอมหรือชำระไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานดำเนินคดีแพ่งต่อไป
	มาตรา ๒๑๙ การพิจารณาใช้มาตรการยินยอมชดเชยค่าสินไหมทดแทนก่อนการฟ้องคดีสำนักงานต้องกระทำแล้วเสร็จภายในสองปี หากไม่แล้วเสร็จให้ดำเนินคดีทางแพ่งกับผู้กระทำผิดต่อไป
	มาตรา ๒๒๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือสถาบันการเงิน ให้สำนักงานแจ้งผลการดำเนินการตามบันทึกการยินยอม หรือคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หรือธนาคารแห่งประเทศไทย แล้วแต่กรณี เพื่อกำกับดูแลตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป
	มาตรา ๒๒๑ ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบได้ชำระตามส่วนนี้ ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการเยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการคืนแก่สำนักงานแล้ว ให้นำส่งเข้ากองทุน
	ส่วนที่ ๔ ภาระการพิสูจน์ สัดส่วนความรับผิด ค่าสินไหมทดแทน และอายุความ -----
	มาตรา ๒๒๒ ในการพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำที่ก่อให้เกิด มลพิษทางอากาศกับความเสียหายที่เกิดขึ้น ให้ผู้ได้รับความเสียหายพิสูจน์ เพียงว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นอาจมาจากการกระทำของผู้ก่อให้เกิดมลพิษ ทางอากาศ
	มาตรา ๒๒๓ ถ้ามีบุคคลหลายคนร่วมกันก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ บุคคลเหล่านั้นต้องร่วมกันรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายนั้น และร่วมกันรับผิดชอบฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนเอง มีสัดส่วนความรับผิดที่แตกต่างจากบุคคลอื่น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๗๔ ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามมาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓ ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหรือหน่วยงานของรัฐ รับภาระซึ่งค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้จ่ายไปจริงเพื่อยับยั้งเหตุแห่งความเสียหาย ขจัดมลพิษที่เกิดขึ้น และการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสียหายไป ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือใกล้เคียงสภาพเดิม ในกรณีที่ไม่อาจฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากร ธรรมชาติส่วนหนึ่งส่วนใดให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ให้ชำระเป็นค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายตามมูลค่าของคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ที่ถูกทำลาย สูญหาย หรือเสียหายไปนั้น	มาตรา ๒๒๔ ในการพิจารณากำหนดค่าสินไหมทดแทน หรือความรับผิด ในการดำเนินการฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติ ให้ศาลพิจารณาถึงสถานะของผู้กระทำความผิด สถานะทางเศรษฐกิจ พฤติการณ์ในการกระทำความผิด และความร้ายแรงของการกระทำความผิด ในกรณีปรากฏข้อเท็จจริงแก่ศาลว่า ความเสียหายนั้นเกิดจากการกระทำ หรือละเว้นการกระทำที่มีชอบด้วยกฎหมายหรือเป็นการกระทำที่ก่อผลกระทบ ร้ายแรงกว่าปกติ ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวน ค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่เห็นสมควร การกำหนดค่าเสียหายเชิงลงโทษตามวรรคสอง ให้ศาลมีอำนาจกำหนดได้ ไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนด
	มาตรา ๒๒๕ ในกรณีผู้ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๒๐๘ มาตรา ๒๐๙ หรือมาตรา ๒๑๒ เป็นนิติบุคคล ถ้าการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานในช่วงที่มีการก่อให้เกิดมลพิษ ทางอากาศของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	หรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้เกิดมลพิษทางอากาศ ผู้นั้นต้องร่วมรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย
	มาตรา ๒๒๖ การใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ ต้องกระทำภายในสามปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ที่ต้องรับผิดชอบ แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่รู้ถึงความเสียหาย ถ้าสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในมูลอันเป็นความผิดที่มีโทษตามกฎหมายอาญาและมีกำหนดอายุความทางอาญายาวกว่าที่กล่าวมานั้น ให้নাอายุความที่ยาวกว่านั้นมาบังคับ
	มาตรา ๒๒๗ ถ้าในเวลาพิพาทภาคีเป็นการพันวิสัยจะหยั่งรู้ได้แน่ว่า ความเสียหายนั้นได้มีแท้จริงเพียงใด ศาลจะกล่าวในคำพิพากษาว่ายังสงวนไว้ ซึ่งสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษานั้นอีกภายในระยะเวลาไม่เกินสิบปีก็ได้
หมวด ๙ โทษอาญา -----	หมวด ๙ โทษอาญา -----
	มาตรา ๒๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๒๒๙ ผู้ใดจัดทำและส่งข้อมูลตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง และวรรคสาม หรือมาตรา ๑๓๓ วรรคสี่ อันเป็นเท็จหรือบิดเบือนข้อมูล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากข้อมูลตามวรรคหนึ่งเป็นข้อมูลตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากการจัดทำและส่งข้อมูลอันเป็นเท็จหรือการบิดเบือนข้อมูลเป็นอุปสรรค หรือก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อการปฏิบัติการหรือการบังคับใช้ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
	มาตรา ๒๓๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษส่งข้อมูลจากระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๘๓ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๗๕ ผู้ใดกระทำโดยเจตนาหรือโดยประมาท ปล่องทิ้งอากาศเสีย ทำให้รั่วไหล หรือแพร่กระจายอากาศเสียที่ยังไม่ได้ทำการบำบัดให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่กำหนดในมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับ	มาตรา ๒๓๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษภาคอุตสาหกรรม ผู้ใดกระทำโดยเจตนาหรือโดยประมาท ระบายสารมลพิษทางอากาศ เกินมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าสิบล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
ไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดหรือระงับการกระทำนั้น	และให้ปรับอีกวันละไม่เกินห้าแสนบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดหรือระงับการกระทำนั้น หากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดได้สั่งให้ดำเนินการตามมาตรา ๕๒ แล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งอยู่ในพื้นที่ ไม่ผ่านเกณฑ์คุณภาพอากาศหรือเขตประสบมลพิษทางอากาศ ผู้กระทำความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งล้านบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติ ให้ถูกต้องหรือหยุดหรือระงับการกระทำนั้น
มาตรา ๗๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ นอกราชอาณาจักรที่ก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศ แพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งล้านบาทตลอดระยะเวลา ที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น	มาตรา ๒๓๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ จัดทำรายงานการใช้เชื้อเพลิงและการระบายสารมลพิษทางอากาศ ตามมาตรา ๘๘ วรรคสี่ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๗๗ ผู้ใดเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด นายจ้าง ผู้ว่าจ้าง หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมกับผู้กระทำความผิด ตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละ หนึ่งล้านบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น	มาตรา ๒๓๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่จัดส่ง ข้อมูลเพื่อการจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษตามมาตรา ๘๘ วรรคสี่ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๒๓๔ ผู้ใดนำส่งรายงานตามมาตรา ๑๐๒ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือขัดขวางการกระทำตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๖๑ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท	มาตรา ๒๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่เขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๑๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือขัดขวางการกระทำตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท	มาตรา ๒๓๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลรับผิดชอบพื้นที่เขตประสบมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๑๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ปรับอีกวันละไม่เกินสองหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
มาตรา ๘๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๓๙ เป็นผู้ซึ่งก่อให้เกิดการแพร่กระจายของมลพิษหรือก่อให้เกิดภาวะมลพิษ และการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหรือขัดขวางดังกล่าวนั้น ส่งผลต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ เป็นอันมาก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา ๒๓๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่รายงานข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลตามมาตรา ๑๗๐ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๘๑ ผู้ใดแพร่หรือไขข่าวที่ไม่เป็นความจริงเกี่ยวกับอันตรายจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใดโดยมีเจตนาที่จะทำลายชื่อเสียงหรือความไว้วางใจของสาธารณชนต่อการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายของแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ หากการแพร่หรือไขข่าวตามวรรคหนึ่งกระทำโดยการประกาศโฆษณาหรือออกข่าวทางหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือสื่อสารมวลชนอย่างอื่น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
มาตรา ๘๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร หรือในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม คณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทน สำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด	มาตรา ๒๓๘ ผู้ใดก่อให้เกิดหรือมีส่วนก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศนอกราชอาณาจักรที่แพร่กระจายเข้ามาในราชอาณาจักรจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชนในราชอาณาจักรต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งล้านบาท ตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๘๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ในกรณีที่พนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานอากาศสะอาด พบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานอากาศสะอาด แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	
มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้น ไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	มาตรา ๒๓๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้น ไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย
มาตรา ๘๕ ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามหมวดนี้ไม่ต้องนำส่งคลัง เป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
หมวด ๑๐ มาตรการปรับเป็นพินัย -----	หมวด ๑๐ มาตรการปรับเป็นพินัย -----
มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการจัดทำรายงานการปล่อยอากาศเสีย ตามมาตรา ๓๘ (๓) มีความผิด ทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท	มาตรา ๒๔๐ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงาน อากาศสะอาดในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๑ มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัย อีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
มาตรา ๘๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท	มาตรา ๒๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
มาตรา ๘๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท	มาตรา ๒๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๘๙ บุคคลใดหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษใด เผาในที่โล่งโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท	มาตรา ๒๔๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ตามมาตรา ๕๓ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน สองแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
มาตรา ๙๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท	มาตรา ๒๔๔ ผู้ใดไม่นำส่งข้อมูลตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๙๓ (๓) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละ ห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง หากข้อมูลตามวรรคหนึ่งเป็นข้อมูลตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๔) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาท จนกว่าจะปฏิบัติ ให้ถูกต้อง
มาตรา ๙๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานอากาศสะอาด ตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๑ มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท	มาตรา ๒๔๕ ผู้ใดไม่ยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการตามมาตรา ๗๗ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติ ให้ถูกต้อง ผู้ใดยื่นรายละเอียดกิจการหรือโครงการตามมาตรา ๗๗ อันเป็นเท็จ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการกำหนดปริมาณการระบายสารมลพิษทางอากาศ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ของแหล่งกำเนิดมลพิษอย่างมีนัยสำคัญ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท
มาตรา ๙๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท	มาตรา ๒๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามมาตรา ๗๙ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
มาตรา ๙๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ใดไม่เสียค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๖๘ (๒) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท	มาตรา ๒๔๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ไม่ติดตั้งหรือปรับปรุงระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศตามที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดกำหนด ตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
	มาตรา ๒๔๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตามมาตรา ๘๒ วรรคสาม มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๒๔๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใด ไม่ส่งข้อมูลจากระบบติดตามตรวจสอบหรือตรวจวัดสารมลพิษทางอากาศ ตามมาตรา ๘๓ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
	มาตรา ๒๕๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ที่ไม่จัดทำรายงานการใช้เชื้อเพลิงและการระบายสารมลพิษทางอากาศ ตามมาตรา ๘๘ วรรคสี่ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งล้านบาท
	มาตรา ๒๕๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ที่ไม่จัดส่งข้อมูลเพื่อการจัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ ตามมาตรา ๘๘ วรรคสี่ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
	มาตรา ๒๕๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ไม่จัดให้มีระบบบำบัด อุปกรณ์ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีอื่นใด ตามมาตรา ๘๙ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
	มาตรา ๒๕๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองยานพาหนะ ผู้ใดกระทำโดยเจตนา หรือโดยประมาทระบายนสารมลพิษทางอากาศเกินมาตรฐานควบคุมการระบายสารมลพิษทางอากาศจากยานพาหนะตามมาตรา ๑๐๐ มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสองแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละสองหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
	มาตรา ๒๕๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรือนายเรือที่จดทะเบียนในต่างประเทศ หรือเรือไทย ที่ไม่ส่งรายงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๒ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท
	มาตรา ๒๕๕ ผู้ใดเป็นผู้ประกอบธุรกิจทางการเกษตรที่ต้องเข้าสู่ระบบ แต่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑๓ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๒๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจทางการเกษตรได้รับซื้อสินค้าเกษตร ที่มาจากการเผาที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหาร จัดการการเผาที่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศกำหนด ตามมาตรา ๑๑๔ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งล้านบาท
	มาตรา ๒๕๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๑๗ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท
	มาตรา ๒๕๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมใดกระทำการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๘ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับ เป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท
	มาตรา ๒๕๙ ผู้ประกอบการที่ไม่ดำเนินการจัดเก็บและรักษาข้อมูล หรือไม่ให้ข้อมูลหรือเอกสารตามที่สำนักงานร้องขอตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสี่ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติ ให้ถูกต้อง

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	มาตรา ๒๖๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ระบายสารมลพิษทางอากาศไม่เป็นไปตามที่ได้รับการจัดสรรสิทธิตามมาตรา ๑๖๘ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
	มาตรา ๒๖๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่อยู่ในระบบการจัดสรร การซื้อขาย และการโอนสิทธิการระบายสารมลพิษทางอากาศที่ไม่รายงานข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลตามมาตรา ๑๗๐ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท
	มาตรา ๒๖๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๑๗๑ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท
มาตรา ๙๔ ผู้ใดไม่จัดให้มีหลักประกันความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๖๘ (๔) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท	มาตรา ๒๖๓ ผู้ใดไม่จัดให้มีหลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษทางอากาศตามมาตรา ๑๗๔ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยรายวันในอัตราร้อยละสิบของมูลค่าหลักประกันจนกว่าจะจัดให้มีหลักประกัน

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๙๕ ค่าปรับเป็นพินัยตามความในหมวดนี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	มาตรา ๒๖๔ ค่าปรับเป็นพินัยตามความในหมวดนี้ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่งเข้ากองทุน
บทเฉพาะกาล -----	บทเฉพาะกาล -----
มาตรา ๙๖ ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่ยังไม่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ (๔) และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมตามมาตรา ๑๐ (๕) ให้คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๑) (๒) (๓) และ (๖) และให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ (๔) และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมตามมาตรา ๑๐ (๕)	มาตรา ๒๖๕ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาด ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นกรรมการ และให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นกรรมการและเลขานุการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม และเลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการนโยบาย

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	เพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๙๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับมลพิษทางอากาศมาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา ๒๖๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ประกอบด้วย ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพสามิต ผู้แทนกรมสรรพากร และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจ การคลัง เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นกรรมการและเลขานุการ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๙๘ หลักเกณฑ์ วิธีการ และรายละเอียดการปฏิบัติเพื่อรองรับการใช้สิทธิตามมาตรา ๘ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนดภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ	มาตรา ๒๖๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด ขนส่งจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เกษตรจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ในพื้นที่ที่รับผิดชอบ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และท้องถิ่นจังหวัด เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	ทั้งนี้ จ्ञกว่าจะได้มีคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๙๙ ให้มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๑ และหลักเกณฑ์ วิธีการได้มาของกรรมการผู้แทนองค์กร ภาคประชาสังคมตามมาตรา ๑๐ (๕) และมาตรา ๒๑ (๔) ภายในหกสิบวัน นับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ	มาตรา ๒๖๘ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการอากาศสะอาด กรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการอากาศสะอาด กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกองบังคับการตำรวจจราจร ผู้แทนกรมโยธาธิการ และผังเมือง ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมการขนส่งทางบก ผู้แทนสำนักงาน บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโรงงาน อุตสาหกรรม และผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการ และเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานสิ่งแวดล้อมยั่งยืน เป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ จ्ञกว่าจะได้มีคณะกรรมการอากาศสะอาด กรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๑๐๐ ให้มีการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทการบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาดที่ปลอดภัยต่อระบบสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน ตามมาตรา ๑๔ (๑) ภายในเก้าสิบวันนับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ	มาตรา ๒๖๙ ให้ดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลเพื่ออากาศสะอาด และคณะกรรมการวิชาการเพื่ออากาศสะอาด ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
มาตรา ๑๐๑ ให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบตามมาตรา ๒๕ (๑) ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ	มาตรา ๒๗๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๒๐๑ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนอากาศสะอาด ประกอบด้วย เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด เป็นเลขานุการ โดยปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๒๐๑
มาตรา ๑๐๒ ให้มีการจัดทำกรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามมาตรา ๓๔ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และเชื่อมโยงกับนโยบายสำคัญของประเทศ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ	มาตรา ๒๗๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่สำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และให้อธิบดีกรมควบคุมมลพิษปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ
	มาตรา ๒๗๒ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หน้าที่ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของกรมควบคุมมลพิษหรือหน่วยงานของรัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
	คุณภาพอากาศ ไปเป็นของสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง ที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง หรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด โดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างไม่ต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิม ในกรณีที่พนักงานราชการ ลูกจ้าง ผู้ใดอยู่ภายใต้ระเบียบหรือสัญญาจ้าง ที่มีได้กำหนดระยะเวลาการจ้าง มิให้ถือว่าการจ้างโดยไม่มีกำหนดระยะเวลา ดังกล่าวเป็นสิทธิและประโยชน์ตามวรรคสอง การบรรจุและแต่งตั้งดังกล่าว ไม่ถือเป็นการออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง
	มาตรา ๒๗๓ ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รายงานเหตุผล ที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)													
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี	ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี													
	อัตราค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ๑. สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ <table><tr><th rowspan="3">รายการ</th><th colspan="3">อัตราค่าธรรมเนียม</th></tr><tr><th rowspan="2">ตามมูลค่าไม่เกินร้อยละ</th><th colspan="2">ตามปริมาณ</th></tr><tr><th>หน่วย</th><th>หน่วยละไม่เกิน (บาท)</th></tr><tr><td>๑.๑ เชื้อเพลิงฟอสซิล และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง</td><td>๑๐</td><td>ลิตรหรือกิโลกรัม หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐</td></tr></table>	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม			ตามมูลค่าไม่เกินร้อยละ	ตามปริมาณ		หน่วย	หน่วยละไม่เกิน (บาท)	๑.๑ เชื้อเพลิงฟอสซิล และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	๑๐	ลิตรหรือกิโลกรัม หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐
รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม													
	ตามมูลค่าไม่เกินร้อยละ		ตามปริมาณ											
		หน่วย	หน่วยละไม่เกิน (บาท)											
๑.๑ เชื้อเพลิงฟอสซิล และผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	๑๐	ลิตรหรือกิโลกรัม หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐											

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)																					
	<table><tr><th rowspan="3">รายการ</th><th colspan="3">อัตราค่าธรรมเนียม</th></tr><tr><th rowspan="2">ตาม มูลค่า ไม่เกิน ร้อยละ</th><th colspan="2">ตามปริมาณ</th></tr><tr><th>หน่วย</th><th>หน่วย ละ ไม่เกิน (บาท)</th></tr><tr><td>๑.๒ ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจาก น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่ อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ</td><td>๑๐</td><td>กรัมต่อกิโลเมตร หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐</td></tr><tr><td>๑.๓ เครื่องจักรอุตสาหกรรมที่ใช้ น้ำมัน ก๊าซ ถ่านหิน หรือเชื้อเพลิง อื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทาง อากาศ</td><td>๑๐</td><td>กรัมต่อแรงม้า หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐</td></tr><tr><td>๑.๔ สินค้าหรือผลิตผลทาง การเกษตร ผลิตภัณฑ์อันเกิดจาก การแปรรูปของผลิตผลทาง การเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม การเกษตร เฉพาะที่มีข้อมูล เชื่อมโยงกับการก่อให้เกิด มลพิษทางอากาศ</td><td>๑๐</td><td>กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐</td></tr></table>	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม			ตาม มูลค่า ไม่เกิน ร้อยละ	ตามปริมาณ		หน่วย	หน่วย ละ ไม่เกิน (บาท)	๑.๒ ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจาก น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่ อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	กรัมต่อกิโลเมตร หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐	๑.๓ เครื่องจักรอุตสาหกรรมที่ใช้ น้ำมัน ก๊าซ ถ่านหิน หรือเชื้อเพลิง อื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทาง อากาศ	๑๐	กรัมต่อแรงม้า หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐	๑.๔ สินค้าหรือผลิตผลทาง การเกษตร ผลิตภัณฑ์อันเกิดจาก การแปรรูปของผลิตผลทาง การเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม การเกษตร เฉพาะที่มีข้อมูล เชื่อมโยงกับการก่อให้เกิด มลพิษทางอากาศ	๑๐	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐
รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม																					
	ตาม มูลค่า ไม่เกิน ร้อยละ		ตามปริมาณ																			
		หน่วย	หน่วย ละ ไม่เกิน (บาท)																			
๑.๒ ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจาก น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่ อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	๑๐	กรัมต่อกิโลเมตร หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐																			
๑.๓ เครื่องจักรอุตสาหกรรมที่ใช้ น้ำมัน ก๊าซ ถ่านหิน หรือเชื้อเพลิง อื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทาง อากาศ	๑๐	กรัมต่อแรงม้า หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐																			
๑.๔ สินค้าหรือผลิตผลทาง การเกษตร ผลิตภัณฑ์อันเกิดจาก การแปรรูปของผลิตผลทาง การเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม การเกษตร เฉพาะที่มีข้อมูล เชื่อมโยงกับการก่อให้เกิด มลพิษทางอากาศ	๑๐	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐																			

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)		ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)			
		รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม		
			ตามปริมาณ		
			ตาม มูลค่า ไม่เกิน ร้อยละ	หน่วย	หน่วย ละ ไม่เกิน (บาท)
		๑.๕ สารเคมีที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิด มลพิษทางอากาศ	๑๐	ลิตรหรือกิโลกรัม หรือหน่วยตามที่ คณะกรรมการกำหนด	๑๐
		๑.๖ สินค้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นใด ตามที่คณะกรรมการนโยบาย เพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด	๑๐		๑๐

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)																	
	๒. กิจการ กิจกรรม หรือบริการที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ <table><tr><th rowspan="2">รายการ</th><th colspan="2">อัตราค่าธรรมเนียม</th></tr><tr><th>หน่วย</th><th>ไม่เกินร้อยละของปริมาณหรือต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย</th></tr><tr><td>๒.๑ กิจการพลังงานและปิโตรเลียม</td><td>กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐๐</td></tr><tr><td>๒.๒ กิจการเหมืองแร่</td><td>กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐๐</td></tr><tr><td>๒.๓ กิจการหรือกิจกรรมการใช้ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ และทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ</td><td>กิโลกรัมหรือกิโลเมตร หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐๐</td></tr><tr><td>๒.๔ กิจการการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิงจากถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ</td><td>กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐๐</td></tr></table>	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม		หน่วย	ไม่เกินร้อยละของปริมาณหรือต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย	๒.๑ กิจการพลังงานและปิโตรเลียม	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐	๒.๒ กิจการเหมืองแร่	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐	๒.๓ กิจการหรือกิจกรรมการใช้ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ และทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือกิโลเมตร หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐	๒.๔ กิจการการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิงจากถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม																	
	หน่วย	ไม่เกินร้อยละของปริมาณหรือต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย																
๒.๑ กิจการพลังงานและปิโตรเลียม	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐																
๒.๒ กิจการเหมืองแร่	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐																
๒.๓ กิจการหรือกิจกรรมการใช้ยานพาหนะทางบก ทางน้ำ และทางอากาศที่ใช้เชื้อเพลิงจากน้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือกิโลเมตร หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐																
๒.๔ กิจการการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิงจากถ่านหิน น้ำมัน ก๊าซ หรือเชื้อเพลิงอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐																

ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	ร่าง พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)																	
	<table><tr><th rowspan="2">รายการ</th><th colspan="2">อัตราค่าธรรมเนียม</th></tr><tr><th>หน่วย</th><th>ไม่เกินร้อยละของปริมาณหรือต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย</th></tr><tr><td>๒.๕ กิจกรรมทางการเกษตร หรือการรับซื้อผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงกับการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ</td><td>กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐๐</td></tr><tr><td>๒.๖ กิจการหรือกิจกรรมที่มีการเผาที่มีใช้เพื่อการเกษตร</td><td>กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐๐</td></tr><tr><td>๒.๗ การก่อสร้างและรื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานและอาคาร</td><td>ตารางเมตร หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐๐</td></tr><tr><td>๒.๘ กิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่นใด ตามที่คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด</td><td>กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด</td><td>๑๐๐</td></tr></table>	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม		หน่วย	ไม่เกินร้อยละของปริมาณหรือต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย	๒.๕ กิจกรรมทางการเกษตร หรือการรับซื้อผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงกับการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐	๒.๖ กิจการหรือกิจกรรมที่มีการเผาที่มีใช้เพื่อการเกษตร	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐	๒.๗ การก่อสร้างและรื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานและอาคาร	ตารางเมตร หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐	๒.๘ กิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่นใด ตามที่คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐
รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม																	
	หน่วย	ไม่เกินร้อยละของปริมาณหรือต้นทุนภายนอกหน่วยสุดท้าย																
๒.๕ กิจกรรมทางการเกษตร หรือการรับซื้อผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงกับการก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐																
๒.๖ กิจการหรือกิจกรรมที่มีการเผาที่มีใช้เพื่อการเกษตร	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐																
๒.๗ การก่อสร้างและรื้อถอนโครงสร้างพื้นฐานและอาคาร	ตารางเมตร หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐																
๒.๘ กิจการ กิจกรรม หรือบริการอื่นใด ตามที่คณะกรรมการนโยบายเพื่ออากาศสะอาดประกาศกำหนด	กิโลกรัมหรือตัน หรือหน่วยตามที่คณะกรรมการกำหนด	๑๐๐																

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๑)

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด
พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา

เล่ม ๔

อ.พ. ๓๑/๒๕๖๘

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.*

สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) ได้ดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. กระบวนการและขั้นตอนในการรับฟังความคิดเห็น

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ หลักเกณฑ์ การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. โดยสามารถสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้

๑.๑ วิธีการและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

สำนักงาน ป.ย.ป. ในฐานะหน่วยงานเลขานุการคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนร่างกฎหมายว่าด้วยอากาศสะอาด ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและความคาดหวังจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ และประชาชน ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียจากทุกภาคส่วนที่มีต่อร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความสอดคล้องกับแนวทางการจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นใน ๒ รูปแบบ ดังนี้^๒

*นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติไว้ ดังนี้

“มาตรา ๗๗ ๑.๑

๑.๑

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

๑.๑

๑.๑”

^๒ รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=2I72T>, น.๒- ถึง -๓-.

(๑) จัดสัมมนาและรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. จำนวน ๑ ครั้ง ในวันพฤหัสบดีที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุม ๓๐๑ ชั้น ๓ อาคารสำนักงาน ก.พ. (เดิม) สำนักงาน ป.ย.ป. กรุงเทพมหานคร และในรูปแบบออนไลน์ ผ่านระบบ Zoom Meetings

การสัมมนาครั้งนี้เป็นการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ ซึ่งมีการสร้างความรู้ความเข้าใจ สรุปสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ รวมถึงการถาม - ตอบ เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ เพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการสัมมนา อาทิ เจ้าหน้าที่ หน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ภาควิชาการ ประชาชนทั่วไป โดยมีผู้เข้าร่วมการสัมมนา จำนวน ๑๖๕ คน (เข้าร่วม ณ ห้องประชุมจำนวน ๓๕ คน และเข้าร่วมผ่านระบบ Zoom Meetings และรับชมผ่าน Facebook Live สำนักงาน ป.ย.ป. จำนวน ๑๓๐ คน) ทั้งนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๑ คน

(๒) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ตุลาคม - ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ๑๕ วัน โดยเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย รวมถึงหลักการของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ทั้งฉบับ ทั้งนี้ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๖๓ คน

๑.๒ พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานของรัฐ ได้แก่ ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งหน่วยงานภาคเอกชน องค์การภาคประชาสังคม รวมถึงประชาชนทั่วไป

๒. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

จากการรับฟังความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการสัมมนาและผู้แสดงความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมายที่มีต่อร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. มีผู้แสดงความเห็นรวมทั้งสิ้นจำนวน ๖๔ คน จำนวน ๑๓ ประเด็น สามารถสรุปประเด็นข้อเสนอและความคิดเห็นสำหรับแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.^๓ ได้ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การจัดทำร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดทำร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ดังกล่าว โดยเห็นว่า เรื่องอากาศสะอาดเป็นเรื่องเร่งด่วนสำคัญจำเป็นของรัฐ อันส่งผลกระทบต่อสิทธิการมีชีวิตอยู่ของบุคคล อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้กฎหมายต้องสามารถทำได้จริงในทางปฏิบัติ สำหรับเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัตินี้ มีลักษณะที่กว้างอาจเกิดปัญหาในการตีความและเอื้อให้บุคคลบางกลุ่มนำไปใช้ประโยชน์และเป็นเครื่องมือในการจัดประท้วง
- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการจัดทำร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ดังกล่าว โดยเห็นว่า อาจมีความซ้ำซ้อนกับกฎหมายว่าด้วย

^๓ เพิ่งอ้าง, น. -๓- ถึง -๑๒-.

การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน หรืออาจจัดทำเป็นกฎหมายลำดับรองเพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการจัดทำกฎหมาย เพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้ทันต่อสถานการณ์

ประเด็นที่ ๒ คณะกรรมการเพื่อการจัดการอากาศสะอาด (หมวดที่ ๒)

• ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีกลไกคณะกรรมการ ๓ คณะกรรมการ ประกอบไปด้วย (๑) คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด (๒) คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และ (๓) คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและพื้นที่เฉพาะ โดยเห็นว่า เป็นการแบ่งให้คณะกรรมการครอบคลุมทั้งในระดับนโยบาย ระดับการขับเคลื่อนนโยบาย และระดับปฏิบัติ ทำให้เกิดความชัดเจนในการบูรณาการการทำงานแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน โดยมีความเห็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. การบัญญัติคณะกรรมการแบ่งเป็น ๓ ชุดนี้ เพื่อแสดงถึงการกระจายอำนาจในการบริหารงาน การใช้ดุลพินิจที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ทันต่อสถานการณ์อย่างแท้จริง

๒. การบูรณาการการดำเนินงานของคณะกรรมการทั้ง ๓ ระดับ จะต้องไม่ทำให้เกิดความล่าช้า หรือใช้ระยะเวลาในการพิจารณา ทั้งการประชุม การสั่งการที่นานเกินความจำเป็น

๓. การรับฟังข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและพื้นที่เฉพาะ ซึ่งเป็นคณะกรรมการในระดับปฏิบัติงาน เพื่อสะท้อนถึงหลักเกณฑ์และสถานการณ์ในพื้นที่แต่ละแห่ง อาจต้องกำหนดหลักเกณฑ์หรือออกแนวปฏิบัติให้มีความยืดหยุ่น เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาในแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกัน

๔. การเพิ่มองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดในส่วนกรรมการโดยตำแหน่งควรกำหนดองค์ประกอบรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงให้มีความกระชับ ได้สัดส่วน โดยพิจารณาจากกระทรวงที่มีความจำเป็นเกี่ยวข้อง

๕. การดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศนั้น นอกจากการสั่งการของคณะกรรมการทั้ง ๓ ระดับแล้ว ต้องมีงบประมาณรองรับและสนับสนุนการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อสั่งการด้วย ทั้งนี้ต้องกำหนดช่องทางการใช้งบประมาณ หลักเกณฑ์วิธีการที่เอื้อต่อการนำมาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาทั้งในช่วงป้องกัน ช่วงเผชิญเหตุ และช่วงฟื้นฟูเยียวยา

๖. การที่แยกคณะกรรมการออกเป็น ๓ ชุด นั้นถูกต้องแล้ว แต่ต้องแยกให้ชัดว่า คณะกรรมการ ๒ ชุดแรก เป็นเรื่องนโยบายเท่านั้น และสนับสนุนการดำเนินการของคณะกรรมการชุดที่ ๓

• ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีกลไกคณะกรรมการ ๓ คณะกรรมการ ประกอบไปด้วย (๑) คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด (๒) คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และ (๓) คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดและพื้นที่เฉพาะ โดยเห็นว่า

๑. จำนวนคณะกรรมการและองค์ประกอบมีมากเกินไป อาจทำให้เป็นอุปสรรคในการนัดหมายประชุมหรือสั่งการในเรื่องเร่งด่วนที่จำเป็นต้องใช้มติที่ประชุม โดยเฉพาะกรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด ควรกำหนดให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น โดยพิจารณาจากคณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศ

๒. ยังขาดคณะกรรมการทางด้านกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ กำกับด้านกฎหมาย ดังนั้น จึงทำให้กลไกของคณะกรรมการที่ออกแบบไว้ขาดความชัดเจน เพราะจะมีคณะกรรมการเชิงนโยบายและคณะกรรมการบริหาร ส่วนคณะกรรมการในระดับจังหวัดจะเป็นคณะกรรมการในส่วนสนับสนุนตามนโยบาย หากไม่มีคณะกรรมการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ รวมถึงระบบฐานข้อมูล ก็จะทำให้คณะกรรมการต่าง ๆ ขาดกลไกที่สำคัญ

๓. การกำหนดให้คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดสามารถเรียกให้ส่งเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิบัตร แต่เนื่องจากสิทธิบัตรเป็นแค่ส่วนหนึ่งของทรัพย์สินทางปัญญา ในการป้องกันมิให้เอกสารหรือข้อมูลลับถูกเผยแพร่สู่บุคคลอื่นใด จึงเสนอให้คุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญารอบคลุมทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมทุกประเภท รวมถึงความลับทางการค้าด้วย เพื่อให้เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาสามารถคุ้มครองทรัพย์สินของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการลงทุนและนวัตกรรม

๔. องค์ประกอบของกรรมการทั้งผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม ผู้แทนภาคเอกชน หรือผู้แทนประชาชนอื่น ๆ ต้องเป็นผู้แทนของกลุ่มนั้นอย่างแท้จริง รวมถึงขั้นตอนการสรรหาที่จะนำมาเป็นผู้แทนของภาคนั้น ๆ เพื่อให้สามารถสะท้อนความคิดเห็นของประชาชนได้อย่างแท้จริง

๕. หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการทั้ง ๓ ระดับ อาจมีความซ้ำซ้อนกับคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับนโยบายและระดับจังหวัด จึงต้องมีการบูรณาการทำงานไม่ให้เกิดการทับซ้อนของหน้าที่และอำนาจ รวมถึงการสั่งการ เพื่อลดความสับสนในทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่และการบูรณาการด้านแผนและงบประมาณ ทั้งนี้ ต้องบูรณาการกฎหมายอื่น ๆ ที่มีการบังคับใช้อยู่แล้วด้วย

๖. การออกแบบกฎหมายมีลักษณะ Down - Top ให้มากขึ้น โดยมีคณะอนุกรรมการด้านวิชาการและด้านเศรษฐศาสตร์ เป็นคณะอนุกรรมการกลางในการเชื่อมโยง ทั้งนี้ ควรกำหนดองค์ประกอบที่สำคัญของคณะอนุกรรมการไว้

๗. การนำเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมมาใช้อาจไม่เพียงพอ อาจพิจารณาการนำเงินค่าปรับเป็นพินัยมาใช้ หรือการใช้งบ Agenda เนื่องจากการงบประมาณตามขั้นตอนอาจล่าช้า ไม่ทันต่อการป้องกันหรือแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

ประเด็นที่ ๓ ระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดของประเทศ (หมวดที่ ๓)

• ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดของประเทศ ที่อย่างน้อยต้องประกอบด้วยมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ระบบเฝ้าระวังเพื่อคุณภาพอากาศสะอาด ระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศแห่งชาติ กรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดและแผนปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพอากาศ โดยเห็นว่าระบบการบริหารจัดการดังกล่าวมีลำดับการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และระดับท้องถิ่น มีขั้นตอนและลำดับที่มีความครอบคลุมการบริหารจัดการเหมาะสมเพียงพอแล้ว ทั้งนี้ มีประกาศกำหนดหลายฉบับที่คณะกรรมการจะต้องประกาศก่อนมีการบังคับใช้ เพื่อเป็นการลดระยะเวลาการดำเนินการและสนับสนุนให้การปฏิบัติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ควรพิจารณาออกกฎเกณฑ์ก่อน โดยหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องได้พิจารณาและออกแบบการทำงานที่ควรจะเป็นมิให้เกิดความ

ขัดแย้งหรือสับสนในหน้าที่ความรับผิดชอบ ทั้งนี้ ต้องออกแบบและบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานให้มากขึ้น เช่น GISTDA กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดของประเทศ ที่อย่างน้อยต้องประกอบด้วยมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ระบบเฝ้าระวังเพื่อคุณภาพอากาศสะอาด ระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศแห่งชาติ กรอบแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดและแผนปฏิบัติการพัฒนาคุณภาพอากาศ โดยเห็นว่าควรมีองค์กรอิสระมาร่วมกำหนดหน้าที่หน่วยงานหลักหรือหน่วยงานเจ้าภาพที่มีบทบาทและความรับผิดชอบในงานต่าง ๆ

ประเด็นที่ ๔ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทสถานที่ถาวร (หมวดที่ ๔ ส่วนที่ ๑)

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการลดและควบคุมมลพิษในอากาศจากแหล่งกำเนิดประเภทสถานที่ถาวร โดยให้ความเห็นโดยสรุปว่า แหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศประเภทสถานที่ถาวรเป็นแหล่งกำเนิดที่เป็นส่วนสำคัญในการก่อกมลพิษทางอากาศ ซึ่งการบริหารจัดการของรัฐสามารถกำหนดมาตรการเฉพาะในการควบคุมและรองรับได้ เนื่องจากเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่มีที่ตั้งคงทนถาวรสามารถพิสูจน์การปล่อยมลพิษได้ ดังนั้น การกำหนดให้มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศแห่งชาติเป็นประโยชน์ในการประเมินผลกระทบคุณภาพอากาศ จัดทำแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม และติดตามความคืบหน้าในการลดมลพิษ ประชาชนสามารถเข้ามาดูและเสนอแนะได้ หรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ด้วย ทั้งนี้ ตามหมวด ๔ แหล่งกำเนิดมลพิษ แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่ (๑) ประเภทสถานที่ถาวร (๒) ประเภทเผาในที่โล่ง (๓) ประเภทยานพาหนะ และ (๔) ประเภทมลพิษข้ามแดน แต่การระบุให้ฐานข้อมูลแหล่งกำเนิดทั้งหมดอยู่ภายใต้มาตรา ๔๐ ส่วนที่ ๑ “มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทสถานที่ถาวร” ซึ่งเป็นประเภทหนึ่งของแหล่งกำเนิดทั้งหมด อาจทำให้เกิดความสับสนได้ ดังนั้น จึงเสนอให้แยกมาตรา ๔๐ ออกจากหมวด ๔ ส่วนที่ ๑

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการลดและควบคุมมลพิษในอากาศจากแหล่งกำเนิดประเภทสถานที่ถาวร โดยมีความเห็นว่า ภาษีอากรสำหรับอากาศสะอาดและค่าธรรมเนียมในการจัดการมลพิษทางอากาศไม่ควรนำมาใช้บังคับกับการประกอบกิจการปิโตรเลียม เนื่องจากเป็นการขัดต่อหลักการที่บัญญัติในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

ประเด็นที่ ๕ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทเผาในที่โล่ง (หมวดที่ ๔ ส่วนที่ ๒)

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการลดและควบคุมมลพิษในอากาศจากแหล่งกำเนิดจากประเภทเผาในที่โล่ง โดยมีความเห็นว่า มีการกำหนดประเภทของแหล่งครอบคลุมมลพิษที่ครอบคลุมแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแล้ว ทั้งนี้ ต้องพิจารณากำหนดไม่ให้ซ้ำซ้อนกับข้อบังคับตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศอื่นที่มีการบังคับ อาทิ ประกาศกรมควบคุมมลพิษ

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการลดและควบคุมมลพิษในอากาศจากแหล่งกำเนิดจากประเภทเผาในที่โล่ง โดยมีความเห็นว่า ในส่วนดังกล่าวยังขาดรายละเอียดการเผาในที่โล่ง เนื่องจากแม้เป็นไฟที่เกิดในพื้นที่โล่ง แต่ในข้อเท็จจริงไฟเหล่านั้นต่างกัน ควันที่เกิดขึ้นต่างกัน จึงต้องกำหนดรายละเอียดการเผาในที่โล่งที่ต่างกันอย่างเหมาะสมกัน

ประเด็นที่ ๖ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะ (หมวดที่ ๔ ส่วนที่ ๓)

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการลดและควบคุมมลพิษในอากาศจากแหล่งกำเนิดจากประเภทยานพาหนะ โดยมีความเห็นว่า แหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะเป็นแหล่งกำเนิดที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศมากทั้งในภาคชุมชนเมือง และชุมชนในหลายจังหวัด ซึ่งอายุเครื่องยนต์ สภาพการใช้งาน และพลังงานทางเลือกต่าง ๆ ของยานพาหนะในปัจจุบันมีส่วนสำคัญต่อการกำหนดมาตรการจูงใจ มาตรการรองรับการปรับเปลี่ยนยานพาหนะเพราะสภาพอากาศและภูมิศาสตร์เป็นปัจจุบันที่ไม่สามารถควบคุมได้ ดังนั้น การกำหนดให้มีการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะเป็นความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ควรกำหนดเป้าหมายของนโยบายอื่น ๆ ของภาครัฐที่ส่งผลให้อากาศสะอาดในกฎหมาย เช่น การเปลี่ยนผ่านสู่การใช้ยานยนต์ไฟฟ้าหรือเทคโนโลยีอื่น ที่ไม่มีการเผาไหม้ร้อยละ ๑๐๐ ภายในปี ค.ศ. ๒๐๓๕ การเปลี่ยนโรงงานที่ปล่อยมลพิษมาเป็นไม่ปล่อยมลพิษจำนวน xx แห่งในปี ค.ศ. ๒๐๒๕ และการใช้พลังงานสะอาดในการผลิตไฟฟ้าและน้ำมัน

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการลดและควบคุมมลพิษในอากาศจากแหล่งกำเนิดจากประเภทยานพาหนะ โดยมีความเห็นว่า ในบทกำหนดโทษควรกำหนดให้ผู้ครอบครองยานพาหนะในขณะที่ได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานอากาศสะอาดเท่านั้นที่อาจต้องมีความผิดตามมาตรา ๕๒ เนื่องจากเจ้าของซึ่งไม่ได้เป็นผู้ครอบครองยานพาหนะในขณะที่มีความผิดไม่ได้เป็นผู้กระทำความผิด สำหรับการห้ามประชาชนใช้ยานพาหนะที่ปล่อยมลพิษในลักษณะบังคับ ควรกำหนดให้มีระยะเวลาก่อนการบังคับใช้หมวดนี้ เช่น กำหนดให้มีค่าปรับสำหรับรถที่ปล่อยมลพิษเกินเป็นเวลาสองปี และกำหนดบังคับห้ามใช้ในปีที่สามเป็นต้นไป เพื่อแสดงความตั้งใจในการดำเนินนโยบายนี้เพื่อให้ประชาชนเตรียมเปลี่ยนยานยนต์ และให้สินเชื่อกับประชาชนผู้มีรายได้น้อย ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความเข้าซ้อนกับกฎหมายอื่นที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อมิให้ขัดกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ว่าจะต้องไม่มีเนื้อหาหรือมาตรการที่เข้าซ้อน รวมถึงหลักการของการป้องกันไว้ก่อน (Precautionary Principle) ซึ่งเป็นหลักการจัดการเชิงรุกในการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า ว่าต้องมีเหตุการณ์มลพิษในอากาศเกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดเสียก่อน ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงสามารถประสานงานกับราชการส่วนกลางข้างต้นเพื่อกำหนดมาตรการลดมลพิษอากาศ รวมถึงต้องมีเหตุการณ์มลพิษในอากาศในพื้นที่เกินมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาดสูงเป็นพิเศษ ถึงขั้นร้ายแรงหรือรุนแรง จนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน การที่กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งห้ามการใช้ยานพาหนะ ประเภท ชนิด ช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เพื่อลดมลพิษในอากาศนั้น ไม่ได้เป็นไปตามหลักการจัดการเชิงรุกในการป้องกันผลกระทบล่วงหน้าตามที่ได้กล่าวไว้ จึงขอให้บทวนและแก้ไขใหม่ให้เป็นไปตามหลักการที่ได้กล่าวไว้

ประเด็นที่ ๗ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทมลพิษข้ามแดน (หมวดที่ ๔ ส่วนที่ ๔)

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการลดและควบคุมมลพิษในอากาศจากแหล่งกำเนิดจากประเภทมลพิษข้ามแดน โดยมีความเห็นว่า มลพิษข้ามแดนเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ควบคุมได้ยาก และมีผลกระทบกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ แต่กลับเป็นปัญหาที่เรื้อรังมาตั้งแต่ช่วงแรกจนถึงปัจจุบันของการเกิดปัญหามลพิษทางอากาศ จึงต้องพิจารณาขอบเขตการบังคับใช้และสภาพบังคับ รวมถึงกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการปฏิบัติต่อประเทศอื่น ทั้งนี้กฎหมายตั้งอยู่บนพื้นฐานของการปกป้องสุขภาพประชาชน

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการลดและควบคุมมลพิษในอากาศจากแหล่งกำเนิดจากประเภทมลพิษข้ามแดน โดยมีความเห็นว่า สภาพบังคับของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่สามารถบังคับใช้กับประเทศอื่นได้ โดยเฉพาะอาเซียน

ประเด็นที่ ๘ เขตเฝ้าระวังและเขตประสบมลพิษทางอากาศ (หมวด ๕)

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ท้องที่ใดเป็นเขตเฝ้าระวังและเขตประสบมลพิษในอากาศ รวมถึงวิธีการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนเพื่อแก้ไขปัญหาเขตเฝ้าระวังและเขตประสบมลพิษทางอากาศ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรพิจารณากำหนดไม่ให้เข้าซ้อนกับข้อบังคับตามกฎหมายอื่นที่มีมาก่อนหน้า และควรระบุระดับความรุนแรงจากการประสบมลพิษทางอากาศ กำหนดวิธีการวัดและประเมินระดับค่าความรุนแรง คำนวณราคาความเสียหาย ทั้งนี้ ขอแก้ไขให้สามารถขอรับการสนับสนุนงบประมาณได้ตามหลักเกณฑ์ของกองทุนสิ่งแวดล้อม

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ท้องที่ใดเป็นเขตเฝ้าระวังและเขตประสบมลพิษในอากาศ รวมถึงวิธีการจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนในการแก้ไขปัญหาเขตเฝ้าระวังและเขตประสบมลพิษทางอากาศ โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม

ประเด็นที่ ๙ เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด (หมวดที่ ๖)

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดเพื่อสร้างแรงจูงใจทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อแก้ไขภาวะมลพิษทางอากาศ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ และสร้างเครื่องมือในการขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรม รวมถึงมาตรการอื่นนอกจากทางเศรษฐกิจ เช่น ทางสุขภาพทางจิตใจ การยกย่องเชิดชูผู้ทำดี ให้ความร่วมมือ ให้เป็นต้นแบบ หรือตัวอย่าง และให้โอกาสเข้ามามีบทบาทในการร่วมบังคับใช้หรือปรับปรุงกฎหมายนี้ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ อาจกำหนดให้มีค่านิยามระบบฝากไว้ได้คืน

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดเพื่อสร้างแรงจูงใจทั้งทางบวกและทางลบ เพื่อแก้ไขภาวะมลพิษทางอากาศ โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม

ประเด็นที่ ๑๐ เจ้าพนักงานอากาศสะอาด (หมวดที่ ๗)

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้มีเจ้าพนักงานอากาศสะอาดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรพิจารณากฎหมาย กฎเกณฑ์ที่บังคับใช้อยู่ก่อนแล้วของหน่วยงานอื่น เพื่อป้องกันการบังคับใช้กฎหมายที่ทับซ้อนกัน ทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ควรคำนึงถึงการปรับปรุงอัตราค่าจ้างโดยเพิ่มอาสาสมัครภาคประชาชนเข้าไปร่วมทำงานเชิงรุก หรือสนับสนุนให้มีตำรวจอากาศและตำรวจคุณภาพน้ำในการป้องกันเหตุที่อาจเกิดขึ้น

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการให้มีเจ้าพนักงานอากาศสะอาดเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรกำหนดให้มีภาคประชาสังคมเข้ามามีหน้าที่เฝ้าระวัง แจ้งเบาะแส ร่วมดำเนินการจับกุม และมีส่วนร่วมได้รับรางวัลนำจับ ตามระดับความเสียหายที่จะถูกประเมินออกมาเป็นค่าปรับ เพื่อจูงใจให้ผู้รับผิดชอบเป็นเจ้าพนักงานอากาศสะอาดตั้งใจปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ ในเวลาเดียวกัน หากปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ให้มีบทลงโทษควบคู่กันไปด้วย

ประเด็นที่ ๑๑ ความรับผิดชอบทางแพ่ง (หมวดที่ ๘)

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีความรับผิดชอบทางแพ่งตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ต้องมีขั้นตอนของการพิสูจน์การกระทำความผิดเพื่อปกป้องผู้บริสุทธิ์ และนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษและรับผิดชอบค่าเสียหายที่เกิดขึ้น และควรให้ปรับผู้ที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อผู้เสียหายที่ได้รับผลกระทบในระยะยาวในการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีความรับผิดชอบทางแพ่งตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม

ประเด็นที่ ๑๒ บทกำหนดโทษ (หมวดที่ ๙)

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีความเห็นเพิ่มเติมว่า จะต้องคำนึงถึงกระบวนการในการพิสูจน์ความผิด กระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว ชัดเจน รวมถึงต้องพิจารณาถึงช่องว่างของกฎหมายที่อาจเป็นเครื่องมือนำมาสู่การบังคับเพื่อเป็นการกลั่นแกล้งประชาชน โดยสามารถบังคับใช้บทกำหนดโทษได้จริง

- ผู้แสดงความคิดเห็นส่วนน้อยไม่เห็นด้วยกับการให้มีบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่มีความเห็นเพิ่มเติม

ประเด็นที่ ๑๓ ประเด็นอื่น ๆ

ผู้แสดงความคิดเห็นได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. โดยมีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ควรกำหนดกรอบระยะเวลา เป้าหมายการลดและการควบคุมมลพิษจากแต่ละแหล่งกำเนิดมลพิษไว้ในกฎหมาย เพื่อให้รัฐบาลมีหน้าที่ตามกฎหมายในการบรรลุเป้าหมายมิใช่เพียงพันธกิจตามแผนเท่านั้น

๒. ควรบัญญัติให้มีการหักเงินค่าธรรมเนียมรถเก่าที่ปล่อยมลพิษที่วิ่งผ่านพื้นที่เฉพาะเพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

๓. ควรดำเนินการตรากฎหมายอย่างเร่งด่วนและเป็นวาระแห่งชาติ เนื่องจากปัญหาคุณภาพอากาศคือปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ

๔. ควรส่งเสริมให้ภาคประชาชน มีส่วนร่วมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ

๕. กองทุนสิ่งแวดล้อมเป็นส่วนสำคัญหลัก ต้องปรับหลักเกณฑ์การรับการสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอ ผลักดัน ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ควรกำหนดให้มีกองทุนแยกออกมาโดยเฉพาะ นอกจากนี้ กฎหมายไม่ได้มีเฉพาะการลงโทษ แต่ยังมีเรื่องของเงินทุนให้การช่วยเหลือได้ จึงเป็นการให้เกิดการปรับตัวก่อน ก่อนที่จะดำเนินการบังคับตามกฎหมาย ซึ่งในต่างประเทศใช้เวลา ๑ ถึง ๓ ปี ในการปรับตัว ทั้งนี้ การพึงพางบประมาณแผ่นดินอาจทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง

๖. ควรกำหนดมาตรการจูงใจเพื่อการลงทุนและลดการปล่อยมลพิษในอากาศ โดยให้ทั้งผู้ประกอบการทุกระดับและผู้บริโภคเข้าถึงมาตรการเหล่านี้ ทั้งปัจเจกบุคคลและสำนักงานหรือ SME เช่น ร้านอาหาร เครื่องดื่ม โดยสามารถขอรับการส่งเสริมจากรัฐในการลดภาษีเรือนกระจกหรือมลพิษอื่น

๗. ควรกำหนดอัตราสูงสุดของแต่ละอุตสาหกรรมให้มีสิทธิที่จะปล่อยคาร์บอนสู่ชั้นบรรยากาศก่อนที่จะดำเนินการอื่นใด และหากปล่อยเกินจำนวนที่ได้รับอนุญาตก็ต้องทดแทนด้วยการพัฒนาโครงการเพื่อการลดการปล่อยในภาคอื่น (หรือที่เรียกว่า Carbon Offset)

๓. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการตราพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.^๔ มีดังนี้

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

- ผลกระทบเชิงบวก การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพจะช่วยให้คุณภาพอากาศโดยรวมของประเทศเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งส่งผลดีต่อภาคเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว โดยสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศได้ทั่วทุกภาคทุกจังหวัดของประเทศ ส่งผลให้เกิดการใช้จ่ายใช้สอยและสร้างรายได้ให้ประชาชนในพื้นที่ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจในภาพรวม

- ผลกระทบเชิงลบ ภาคเอกชนโดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมซึ่งมีต้นทุนที่สูงขึ้นจากการดำเนินการตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด อาจมีการพิจารณาทบทวนการลงทุนเพิ่มเติม ขยายการลงทุนในประเทศ หรือย้ายฐานการผลิต

ผลกระทบต่อสังคม

- ผลกระทบเชิงบวก ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และภาคประชาสังคมในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อบริหารจัดการคุณภาพอากาศในระดับจังหวัดและพื้นที่

^๔รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย, ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ., สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=6Q47N>

สร้างการรับรู้และความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการรักษาคุณภาพอากาศและสภาพแวดล้อมในชุมชน

- ผลกระทบเชิงลบ ผู้ได้รับผลกระทบที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือมาตรการต่าง ๆ อาจไม่ให้ความร่วมมือหรือต่อต้าน ส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ

ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ

- ผลกระทบเชิงบวก ทำให้สุขภาพอนามัยของประชาชนดีขึ้น ช่วยลดปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดโรคร้ายแรงและภัยคุกคามต่อชีวิตประชาชนในกลุ่มเปราะบาง อีกทั้งยังมีส่วนช่วยปกป้องระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติไม่ให้เกิดการทำลายจากมลพิษทางอากาศ

- ผลกระทบเชิงลบ - ไม่มี -

ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

- ผลกระทบเชิงบวก คุณอากาศที่ดีขึ้นมีส่วนช่วยให้ภาครัฐประหยัดงบประมาณในการรักษาสุขภาพของคนไทย ช่วยลดปริมาณผู้ป่วยในระบบสาธารณสุข อีกทั้งยังช่วยลดงบประมาณในการฟื้นฟูดูแลในระยะยาว

- ผลกระทบเชิงลบ - ไม่มี -

๔. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน

สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) ได้เปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน สำหรับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) โดยดำเนินการเปิดเผยผ่านทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th)

๕. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.) ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. แล้ว

๖. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง แล้ว

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกต ของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.*

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหาความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

การขยายตัวทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ตลอดจนการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะปัญหามลพิษทางอากาศได้ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น โดยในปี ค.ศ. ๒๐๑๔ องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประเมินว่า ประชากรส่วนใหญ่ของโลกเผชิญกับระดับมลพิษทางอากาศที่สูงกว่าคำแนะนำคุณภาพอากาศ (Air Quality Index : AQI) อย่างมาก และมีการเสียชีวิตจากโรคที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศกว่า ๗ ล้านคนต่อปี สถานการณ์มลพิษทางอากาศรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ในปี ค.ศ. ๒๐๒๑ องค์การอนามัยโลกได้ยกระดับคำแนะนำคุณภาพอากาศให้สูงขึ้นจากเดิม เพื่อกระตุ้นเตือนถึงความร้ายแรงของมลพิษทางอากาศต่อสุขภาพและชีวิตของประชากรโลก โดยมีการปรับคำแนะนำเฉลี่ยรายปีของฝุ่นพิษขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน หรือ Particulate Matter 2.5 (PM 2.5) จาก ๑๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตรต่อปี เป็น ๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตรต่อปี

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่เผชิญปัญหามลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่องและได้ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมลพิษทางอากาศครอบคลุมทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งหลายจังหวัดในเขตภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก และภาคใต้ วิกฤติคุณภาพอากาศดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชน และบางช่วงมีระดับฝุ่น PM 2.5 สูงจนอยู่ในขั้นที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยเฉพาะผลกระทบที่จะเกิดกับเด็ก ผู้สูงอายุ และผู้ป่วยโรคเรื้อรัง เพื่อแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ รัฐบาลได้ประกาศให้ปัญหาฝุ่นพิษ PM 2.5 เป็นวาระแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์มลพิษทางอากาศนับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จนถึงปัจจุบัน ยังคงอยู่ในระดับที่สูงเกินกว่าคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกหลายเท่าตัว โดยมีสาเหตุและเกิดผลกระทบ ดังนี้^๑

สาเหตุของปัญหา

ต้นเหตุของปัญหามลพิษทางอากาศที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบัน เป็นผลมาจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเพิ่มขึ้นของประชากรโลกที่ทำให้มีการผลิต การบริโภค และการเดินทางเพิ่มสูงขึ้น โดยมลพิษทางอากาศส่วนใหญ่เกิดจากระบบการผลิตทั้งในภาคการเกษตร โรงไฟฟ้า การขนส่ง และโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งสาเหตุจากพฤติกรรมของคนในเมืองและชนบท

ในพื้นที่เขตเมือง ได้แก่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และเขตเมืองขนาดใหญ่ สาเหตุของมลพิษในอากาศมากที่สุดเกิดมาจากไอเสียของรถยนต์ผนวกกับการจราจรที่ติดขัด โดยเฉพาะจากพาหนะเครื่องยนต์ดีเซลที่มีกระบวนการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์ ส่งผลให้เกิดเขม่าและฝุ่นควันมาก รองลงมาคือการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิลในโรงไฟฟ้า โรงงานอุตสาหกรรม การก่อสร้าง การเผาเศษขยะ และกิจกรรมในครัวเรือน

* เรียบเรียงโดยนางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

^๑ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.", สืบค้นเมื่อ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f?k=L2NQI>, น. -๒- ถึง -๔-

ในพื้นที่ชนบท ส่วนหนึ่งเกิดจากการเผาวัสดุการเกษตร เช่น การเผาอ้อยก่อนตัด การเผาตอซังในไร่ข้าวโพดและนาข้าว เพราะเป็นวิธีที่ง่ายและประหยัดแรงงานและค่าใช้จ่ายสำหรับเกษตรกรผู้มีรายได้น้อย นอกจากนี้ ยังมีบางพื้นที่มีการเผาเพื่อหาของป่า การเผาเพื่อบุกเบิกพื้นที่ป่าและจับจองพื้นที่ทำกินและปัญหาไฟป่า รวมถึงปัจจัยจากสภาพอุตุนิยมวิทยาที่เริ่มเปลี่ยนเข้าสู่สภาวะความเป็นกลางและกำลังพัฒนาเข้าสู่ปรากฏการณ์เอลนีโญส่งผลให้เกิดความแห้งแล้ง การบริหารจัดการเชื้อเพลิงได้น้อย ทำให้ปริมาณเชื้อเพลิงสะสม และสถานการณ์ไฟป่าจึงมีความรุนแรง ประกอบกับภาครัฐมีข้อจำกัดด้านจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่สอดคล้องกับพื้นที่ป่าขนาดใหญ่ ในกรณีที่เกิดไฟป่าขึ้นพร้อมกันหลายพื้นที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติการได้ทัน รวมถึงปัญหาฝุ่นควันที่พัดมาจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีการเผาวัสดุทางการเกษตรหลังจากการเพาะปลูก

ทั้งนี้ สถานการณ์ปัญหามลพิษในอากาศโดยเฉพาะปัญหาฝุ่น PM 2.5 จะมีความรุนแรงมากขึ้นในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคมของทุกปี เนื่องจากสภาพภูมิอากาศตามฤดูกาลทำให้การไหลเวียนและถ่ายเทอากาศไม่ดี ฝุ่นควันจึงสะสมในอากาศโดยเฉพาะพื้นที่ในเขตภาคเหนือซึ่งภูมิประเทศเป็นที่ราบล้อมรอบไปด้วยภูเขาทำให้มีลักษณะเหมือนแอ่งกระทะ และในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีอาคารสูงจำนวนมาก จึงทำให้มีการสะสมหมอกควันในอากาศและประสบปัญหามลพิษที่รุนแรงและยาวนานกว่าพื้นที่อื่น

ผลกระทบของปัญหา

ปัญหามลพิษในอากาศที่ต่อเนื่องและรุนแรงดังกล่าวส่งผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพของประชาชน เนื่องจากมลพิษทางอากาศโดยเฉพาะฝุ่นพิษ PM 2.5 สามารถจับตัวกับสารเคมีและโลหะหนักที่ลอยในอากาศได้และด้วยขนาดเล็กมากทำให้การสูดดมฝุ่นดังกล่าวสามารถเข้าถึงทางเดินหายใจและลงสู่ปอด และบางอนุภาคอาจเข้าสู่กระแสเลือดจึงก่อให้เกิดโรคในระบบทางเดินหายใจ ระบบหัวใจ และหลอดเลือด และระบบอื่น ๆ ของร่างกาย โดยเฉพาะในกลุ่มเด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ และผู้มีโรคประจำตัวโดยเฉพาะโรคปอดหรือโรคหัวใจซึ่งถือเป็นกลุ่มเปราะบางที่มีความเสี่ยงสูง จากข้อมูลเฝ้าระวังโรคของกระทรวงสาธารณสุขระบุว่า ในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ พบผู้ป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศ จำนวนประมาณ ๑.๗ ล้านราย โดยกลุ่มโรคที่พบผู้ป่วยสูงสุด ได้แก่ โรคระบบทางเดินหายใจ โรคผิวหนังอักเสบ และตาอักเสบ

อีกทั้ง มลพิษทางอากาศยังส่งผลเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากภาคการท่องเที่ยวถือเป็นตัวจักรสำคัญในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศ ในช่วงที่สถานการณ์ปัญหาฝุ่นควันหรือ PM 2.5 อยู่ในระดับสูง ส่งผลให้นักท่องเที่ยวจากทั้งในประเทศและต่างประเทศหลีกเลี่ยงที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในเขตจังหวัดหรือพื้นที่ที่มีมลพิษทางอากาศในระดับที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยเฉพาะในช่วงเดือนธันวาคมถึงเดือนมีนาคมของทุกปี ซึ่งตรงกับฤดูกาลที่ชาวตะวันตกและชาวเอเชียนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย

นอกจากผลกระทบต่อประชาชนและความเสียหายต่อเศรษฐกิจที่เห็นได้ชัดเจนแล้ว สถานการณ์มลพิษทางอากาศยังส่งผลเสียหายในระยะยาวต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพด้วย โดยมีผลการศึกษาวิจัยจำนวนมากที่ระบุว่า มลพิษทางอากาศสามารถสะสมอยู่ในธรรมชาติได้นานและยากที่จะกำจัดให้หมดไปจากสภาพแวดล้อมได้ มลพิษในอากาศจึงมีส่วนทำลายระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพอันเป็นผลกระทบระยะยาวที่ส่งผลกระทบต่อคนรุ่นต่อไป

นอกจากนี้ สถานการณ์มลพิษทางอากาศดังกล่าวยังส่งผลกระทบต่อต้นทุนของภาครัฐในการดูแลรักษาสุขภาพของคนไทย ทั้งในระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ และระบบประกันสังคมที่เพิ่มสูงขึ้น รวมถึงต้นทุนในการฟื้นฟูและระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งยังทำให้ภาครัฐสูญเสียโอกาสในการนำงบประมาณในส่วนดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศในด้านอื่นที่จำเป็น

๒. บทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๗ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่พุธที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ โดยที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันอีก ๖ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณา รวมกันไป โดยมีประเด็นสำคัญจากร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับ สรุปได้ ดังนี้^๒

ประเด็นที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

โดยที่ปัจจุบันปัญหามลพิษทางอากาศกำลังทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในช่วงต้นปีและปลายปีของทุกปี จึงต้องมีการกำหนดกลไกในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ กำหนดให้มีการพัฒนาและบูรณาการการบริหารจัดการปัญหาของทุกภาคส่วนให้เป็นระบบและเพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และกำหนดให้มีระบบการวางแผนการดำเนินงานและกำกับดูแลเพื่อลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิด รวมทั้งป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น คาร์บอน และกลิ่นเข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤติจากภาวะมลพิษทางอากาศ ตลอดจนการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อให้เกิดอากาศสะอาดและเพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีมีความปลอดภัยต่อสุขภาพอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน

ประเด็นที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

โดยที่สถานการณ์ฝุ่นควันซึ่งเป็นมลพิษทางอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุก ๆ ชีวิต ซึ่งเกิดขึ้นติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานานไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีอย่างต่อเนื่อง และจากการติดตามศึกษา ติดตามเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดของสถาบันวิจัยต่าง ๆ ชี้ให้เห็นว่าแนวโน้มของสถานการณ์มลพิษทางอากาศมีความรุนแรงมากขึ้น มีการขยายตัวของมลพิษครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี ประชาชนที่ตกอยู่ในพื้นที่ที่คุณภาพอากาศเป็นพิษต่างได้รับผลกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายและตกอยู่ในภาวะอันตรายทั้งในทางด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต

^๒ เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น สำหรับสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้ในการติดตามผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในวาระที่หนึ่ง ขึ้นรับหลักการของสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ), สืบค้นเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=OK3JJ>, น. ๑ - ๑๐.

โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีที่มีครรภ์ นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการรักษาพยาบาล ความเสียหายต่อธุรกิจท่องเที่ยว ภาพลักษณ์ของประเทศที่สะท้อนถึงความล้มเหลวในการจัดการของภาครัฐเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของประชาชนและการจัดการมลพิษ

สถานการณ์ฝุ่นควันอันเป็นมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้นในประเทศไทย นอกจากมีสาเหตุมาจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ทั้งจากระบบการขนส่ง จากโรงงานอุตสาหกรรม เขตพื้นที่ก่อสร้าง การเผาในที่โล่ง การเผาต่อซังของเกษตรกร การเผาพื้นที่ป่าแล้ว ยังมีสาเหตุมาจากฝุ่นควันที่ลอยมาจากแหล่งกำเนิดที่อยู่ในต่างประเทศด้วย ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาปฏิรูประบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพอันจะนำไปสู่การมีอากาศที่สะอาด ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่มีสิทธิที่จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี และในขณะเดียวกันตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญในหมวดที่ว่าด้วยหน้าที่ของรัฐ ก็ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ที่รัฐจะต้องดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับสิทธิของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายว่าด้วยอากาศสะอาดเพื่อประชาชน

ประเด็นที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

จากสถานการณ์ฝุ่นควันซึ่งเป็นมลพิษทางอากาศที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตทุกชีวิต และเศรษฐกิจ ซึ่งเกิดขึ้นติดต่อกันมาเป็นระยะเวลานานอย่างต่อเนื่องและมีความรุนแรงมากขึ้น โดยสาเหตุมาจากกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ซึ่งมีแหล่งกำเนิดมากมาย ทั้งจากการเผาในที่โล่ง การเผาต่อซังของเกษตรกร การเผาพื้นที่ป่า กระบวนการผลิตจากอุตสาหกรรมต่าง ๆ ระบบการขนส่ง กระบวนการผลิตไฟฟ้า เขตพื้นที่ก่อสร้าง เขตที่พักอาศัย รวมถึงสาเหตุจากฝุ่นควันที่ลอยมาจากแหล่งกำเนิดที่อยู่ในต่างประเทศ

ปัจจุบันมีการขยายตัวของมลพิษครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น และยังคงความเข้มข้นของมลพิษในระดับที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่คุณภาพอากาศเป็นพิษต่างได้รับผลกระทบ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายและตกอยู่ในภาวะอันตราย ทั้งในด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อเด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีมีครรภ์ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการรักษาพยาบาล งบประมาณในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ความเสียหายต่อธุรกิจการท่องเที่ยว อีกทั้งภาพลักษณ์ของประเทศที่สะท้อนถึงความล้มเหลวในการจัดการเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของประชาชนและการจัดการมลพิษ จำเป็นต้องพัฒนาปฏิรูประบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการบริหารจัดการมลพิษอย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่การมีอากาศสะอาดโดยส่งเสริมให้เกิดระบบการวางแผนเพื่อป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น ควัน กลิ่น เข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ การบูรณาการเชิงระบบของหน่วยงานต่าง ๆ ภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การบริหารจัดการระบบงบประมาณเพื่อการมีอากาศสะอาด ระบบการบริหารราชการเชิงพื้นที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดอากาศที่ไม่สะอาด การพัฒนามาตรฐานคุณภาพอากาศ ระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบเฝ้าระวัง ระบบเตือนภัยจากสถานการณ์อากาศที่ไม่สะอาด ระบบการเก็บข้อมูล ระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤติจากสภาพอากาศและระบบการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการให้เกิดอากาศสะอาด ซึ่งสอดคล้องกับหลักสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่มีสิทธิที่จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี

ประเด็นที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (นางสาวตรีณัฐ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) สรุปลงสาระสำคัญได้ ดังนี้

เพื่อให้มีการดำเนินการพัฒนาและบูรณาการระบบการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดของทุกภาคส่วนให้เป็นระบบและสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้เกิดระบบการวางแผนการดำเนินงานและกำกับดูแลเพื่อลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิด ตลอดจนป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น คาร์บอน และกลิ่น เข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ เพื่อบูรณาการเชิงระบบในการทำงานระหว่างคณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐในทุกระดับ และระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อบริหารจัดการระบบงบประมาณเพื่อการมีอากาศสะอาด บริหารจัดการระบบการบริหารราชการเชิงพื้นที่เพื่อจัดการคุณภาพอากาศในพื้นที่ที่มีปัญหาพิเศษ และเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพอากาศ ระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤติจากภาวะมลพิษทางอากาศ รวมถึงระบบการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการให้เกิดอากาศสะอาด ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว ย่อมจะต้องกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลบางประการ

ประเด็นที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ พ.ศ. (นายร่มธรรม ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) สรุปลงสาระสำคัญได้ ดังนี้

เนื่องจากสถานการณ์ปัญหาฝุ่นควัน และหมอกควันพิษอันเป็นมลพิษทางอากาศ ได้เกิดขึ้นเป็นระยะเวลายาวนานอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวได้มีการขยายตัวครอบคลุมไปพื้นที่ต่าง ๆ กว้างขวางมากขึ้น อันเป็นการส่งผลกระทบต่อสุขภาพอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพกาย สุขภาพจิตของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีมีครรภ์ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการรักษาพยาบาล งบประมาณในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ความเสียหายซึ่งเกิดกับธุรกิจด้านการท่องเที่ยว รวมถึงยังส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศที่สะท้อนถึงความล้มเหลวในการจัดการเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ ทั้งกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอต่อการป้องกัน ควบคุม และกำกับดูแลการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ จึงสมควรที่รัฐจะต้องบริหารจัดการ ควบคุม ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และแก้ไขปัญหามลพิษอย่างเป็นระบบเพื่อให้คุณภาพของอากาศเป็นอากาศที่สะอาด ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศและทำให้ภาพลักษณ์ของประเทศดียิ่งขึ้น

ประเด็นที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. (นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ) สรุปลงสาระสำคัญได้ ดังนี้

เนื่องจากสถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน หรือ PM 2.5 ในประเทศไทยได้ส่งผลกระทบมานานกว่า ๑๐ ปี โดยที่ผ่านมายังไม่ได้มีการแก้ไขปัญหามาในเชิงกฎหมายที่ชัดเจนและครอบคลุม ทำให้การแก้ไขปัญหาโดยใช้หลักทางกฎหมายไม่สามารถทำได้ ซึ่งสาเหตุของการเกิดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน มีแหล่งกำเนิดจากการเผาในที่โล่งแจ้ง การทำเกษตรกรรมโดยใช้ไฟ การเกิดไฟป่าที่ไม่ได้รับการควบคุม การใช้พลังงานจากถ่านหิน ระบบขนส่งที่ใช้พลังงานจากน้ำมัน การประกอบอุตสาหกรรม รวมถึงการก่อกมลภาวะข้ามพรมแดน ซึ่งจากหลักฐานภาพถ่ายทางดาวเทียมที่แสดงให้เห็นร่องรอยการเผาไหม้จากประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบกับข้อมูลทิศทางลม สภาพภูมิอากาศก็ส่งผลให้เป็นสาเหตุในการเกิดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนในประเทศไทยเช่นเดียวกัน

โดยปัญหาของการเกิดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนจากการไม่ได้รับอากาศบริสุทธิ์ ส่งผลให้เกิดโรคที่เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินหายใจและโรคทางผิวหนัง นอกจากนี้ยังส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ ทำให้รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงเนื่องจากปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน

ดังนั้น การเกิดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน จึงส่งผลกระทบที่รุนแรงในสังคม และก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงอากาศบริสุทธิ์ซึ่งควรจะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนควรได้รับอย่างเท่าเทียมกัน การแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน เป็นวาระสำคัญที่จำเป็นจะต้องมีกฎหมายที่ชัดเจน มีมาตรการที่เฉพาะเจาะจง มีการวางแผนในการแก้ปัญหาทั้งในระดับยุทธศาสตร์และระดับปฏิบัติการ การออกมาตรการในการแก้ไขปัญหาจากการก่อมลภาวะข้ามพรมแดน การออกแบบระบบพยากรณ์และการแจ้งเตือน พร้อมแผนรับมือในสถานะฉุกเฉิน รวมถึงบทกำหนดโทษของผู้ที่ก่อให้เกิดปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ทั้งที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือนอกราชอาณาจักร นอกจากนี้ การแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ต้องแก้ไขทั้งในเชิงโครงสร้าง ระบบการบริหารจัดการ หน้าที่อำนาจที่ชัดเจนในการแก้ไขปัญหา ไม่ทับซ้อนระหว่างหน่วยงานทั้งจากส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น มีการประสานความร่วมมือและบูรณาการร่วมกันทั้งในระดับท้องถิ่น จังหวัด ภูมิภาค ประเทศ และระดับนานาชาติ เพื่อแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ร่วมกัน ดังนั้น เพื่อการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ที่ชัดเจนและครอบคลุมทั้งในการวางแผนการบริหารจัดการ โครงสร้างการดำเนินการและการให้อำนาจในการบริหารสถานการณ์ จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะมีการออกกฎหมายคุ้มครองสิทธิของปวงชนชาวไทยให้ได้รับอากาศที่บริสุทธิ์ อากาศที่จะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตทั้งร่างกายและจิตใจและเป็นอากาศที่ปวงชนชาวไทยได้รับด้วยความเท่าเทียมกัน

ประเด็นที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. (นางสาวคะเนิง นิธิสวัสดิ์ ผู้แทนประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒๒,๒๕๑ คน เป็นผู้เสนอ) สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗ ได้บัญญัติให้บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน มาตรา ๒๘ บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย มาตรา ๔๑ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ การเสนอเรื่องราวร้องทุกข์และฟ้องหน่วยงานของรัฐให้รับผิดชอบ มาตรา ๔๓ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน และมาตรา ๔๗ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐ โดยรวมถึงบุคคลผู้ยากไร้ และมีสิทธิได้รับการป้องกันและขจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ซึ่งสอดคล้องกับการกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙

ด้วยสถานการณ์ปัญหาหมอกควันพิษ และมลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน หรือ “พีเอ็ม ๒.๕” เป็นปัญหาที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในต่างประเทศ เช่น The Great Smog ในอังกฤษ หรือวิกฤติหมอกควันใหญ่ในจีน แต่เป็นเรื่องใหม่ในความรับรู้ของสังคมไทย โดยเริ่มมีการกล่าวถึงกันมากขึ้นในช่วง ๓ ปี ถึง ๔ ปีที่ผ่านมาเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ปัญหาดังกล่าวเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ดังจะเห็นได้จากการที่องค์การอนามัยโลกได้ประกาศเตือนถึงผลร้ายที่สำคัญ คือ การทำให้คนที่มีโรคระบบการหายใจเรื้อรังเกิดอาการกำเริบ

ทั้งโรคจมูกอักเสบ ภูมิแพ้ โรคหืด และโรคถุงลมโป่งพอง และอาจมีส่วนทำให้เกิดมะเร็งปอดได้เพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบรุนแรงแบบภัยเงียบต่อสุขอนามัยของประชาชนและเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตก่อนวัยอันควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนกลุ่มเปราะบาง เช่น เด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุ และผู้ทำงานในที่โล่ง และโดยที่การแพร่กระจายของหมอกควันพิษในราชอาณาจักรไทยได้ส่งผลร้ายต่อสุขภาพ อนามัยและชีวิตของประชาชนเป็นที่ประจักษ์อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิในชีวิต สิทธิในสุขภาพ และสิทธิของเด็ก อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ได้รับการรับรองคุ้มครองในฐานะสิทธิมนุษยชนทั้งในกฎหมายระหว่างประเทศ และกฎหมายภายในของนานาอารยประเทศ รวมถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายภายในอีกหลายฉบับ

นอกจากนี้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติก็เห็นความสำคัญของการรับรองและคุ้มครองสิทธิในชีวิต สิทธิในสุขภาพ และสิทธิของเด็กในประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก จนในที่สุดได้มีพัฒนาการเรียกร้องให้รัฐต่าง ๆ รับรองสิทธิทั้งสามประการในสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้น โดยการนำความสัมพันธ์ของสิทธิทั้งสองมาปรับใช้ในนามสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาด ซึ่งรัฐทุกรัฐมีพันธกรณีในการคุ้มครอง เคารพ และทำให้เต็มเต็มแก่บุคคลทุกคนเช่นเดียวกับสิทธิมนุษยชน

อย่างไรก็ตาม สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการป้องกันและการแก้ไขปัญหาหมอกควันพิษในประเทศไทย คือ ความไม่เพียงพอของกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันในการเข้ามาป้องกันควบคุม และกำกับดูแลสาเหตุต้นน้ำของปัญหาหมอกควันพิษ ที่มาจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ตลอดจนกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมหมอกควันพิษที่มีอยู่นั้น ล้วนเป็นกฎหมายที่ริเริ่มจากภาครัฐเป็นผู้บัญญัติขึ้นเมื่อนานมาแล้ว และยังคงมีผลบังคับใช้อยู่ โดยขาดกระบวนการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนอย่างเต็มที่ อีกทั้งเนื้อหาบางส่วนก็ไม่ทันสมัยโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อม ความไม่ทันสมัยของการกำหนดมาตรฐานคุณภาพทางอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไป การไม่มีกฎหมายหลักในการบริหารจัดการรองรับระบบฐานข้อมูลและรายงานข้อมูลการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และการกำหนดมาตรฐานของมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดมลพิษระหว่างหน่วยงานที่แตกต่างกัน

นอกจากนั้นแล้ว ยังมีปัญหาในเชิงโครงสร้าง ระบบ องค์กร และหน้าที่อำนาจขององค์กรต่าง ๆ ที่ดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ต่างฝ่ายต่างทำภายใต้กฎหมายแต่ละฉบับที่ให้อำนาจ ซึ่งกฎหมายแต่ละฉบับก็ยังคงมีความกระจัดกระจาย ขาดการบูรณาการที่ต้องตอบสนองต่อการทำงานของระบบนิเวศที่ต้องไม่แยกส่วนจากกัน ทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ทำให้การแก้ปัญหาหมอกควันพิษรวมทั้งปัญหาฝุ่นพิษ PM 2.5 ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบและทันทั่วถึง อันส่งผลต่อการรับรองคุ้มครองสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาดของประชาชนที่บุคคลทุกคนพึงมี ซึ่งรัฐต้องมีหน้าที่เฝ้าระวัง ปกป้อง และทำให้สิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาดของบุคคลเกิดขึ้นได้จริงอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งต้องอำนวยความสะดวกและกำกับดูแลการจัดการร่วมอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพอย่างบูรณาการระหว่างหน่วยงานของรัฐ และระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคประชาสังคมในรูปแบบการจัดการร่วม ตลอดจนกำหนดให้มีเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุสำคัญของการก่อหมอกควันพิษได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและวิธีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับ พร้อมกันไป โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นคณะกรรมการธิการ จากนั้นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ได้ประชุมร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว กล่าวเฉพาะในประเด็นที่สำคัญ สรุปได้ ดังนี้

๑. มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทการเผาในที่โล่ง^๓

๑.๑ กรมส่งเสริมการเกษตร มีมาตรการในการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตรผ่านโมเดล 3R คือ (๑) Re-Habit ส่งเสริมให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปลูกพืชแบบไม่เผา ภายใต้ GAP PM 2.5 (๒) Replace With Perennial Crops ปรับเปลี่ยนชนิดหรือวิธีการปลูกพืชบนพื้นที่สูง เช่น จากข้าวโพดเป็นไม้ผล ไม้ยืนต้น และ (๓) Replace with Alternate Crops ปรับเปลี่ยนชนิดหรือวิธีการปลูกพืชบนพื้นที่ราบ จัดการเศษวัสดุเหลือใช้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจและเป็นประโยชน์ต่อดิน รวมถึงการส่งเสริมการลงทุนผ่าน BOI นอกจากนี้ การนำระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้ามาใช้ในการผลิตทางการเกษตรในมาตรา ๔๒ ควรเป็นไปตามมาตรฐานการปฏิบัติข้อมูลสารสนเทศที่ดี หรือ GIP (Good Information Practices) ซึ่งจะช่วยให้สามารถได้รับข้อมูลที่เป็นระบบและสามารถติดตามตรวจสอบย้อนกลับได้ทุกขั้นตอน ส่วนองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ควรมีผู้แทนจากกรมส่งเสริมการเกษตร เนื่องจากกรมวิชาการเกษตรไม่ได้ทำงานเชิงปฏิบัติ

๑.๒ กรมการข้าว นั้น ไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการควบคุมไม่ให้เกษตรกรเผาตอซังข้าว แต่กรมการข้าวส่งเสริมให้เกษตรกรลดการเผาตอซังข้าวและเปลี่ยนไปเป็นการไถกลบตอซังข้าวแทน ซึ่งนอกจากจะช่วยลดปัญหาการเผาแล้วยังเป็นการฟื้นฟูโครงสร้างดินให้เหมาะสมต่อการเพาะปลูก ทำให้ปริมาณเนื้อดิน อินทรีย์วัตถุ น้ำ และอากาศมีสัดส่วนที่เหมาะสมสำหรับการเจริญเติบโตของพืช อย่างไรก็ตาม การไถกลบจะทำให้เกษตรกรมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

๑.๓ กรมโรงงานอุตสาหกรรม มีอำนาจในการป้องกัน โดยกำกับดูแลให้โรงงานระบายอากาศตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด รวมถึงตรวจสอบและเฝ้าระวังโรงงานเพื่อป้องกันการเกิดฝุ่นและมลพิษทางอากาศ ทั้งนี้ ผู้ประกอบกิจการโรงงานที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือการประกอบกิจการใดมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำ แก้ไข ปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๗ แต่ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการโรงงานจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือในกรณีที่การประกอบกิจการของโรงงานใดอาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนอย่างร้ายแรง ให้เป็นอำนาจของปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโรงงานนั้นหยุดประกอบกิจการโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๘

^๓สรุปผลการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘ วันศุกร์ที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุม ๖๐๔ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=MP51H>, น.๑ - ๓.

๑.๔ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีมาตรการเพื่อช่วยการลดการเผาอ้อย เช่น โรงงานน้ำตาลควรรับซื้ออ้อยสดมากกว่าอ้อยไฟไหม้ การสนับสนุนอุปกรณ์เครื่องสางใบอ้อย การส่งเสริมเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (สอน.) ในการจัดประชุมชี้แจงการสร้างความเข้าใจ การรณรงค์เรื่องประโยชน์ของการส่งอ้อยสดเข้าโรงงานน้ำตาลกับชาวไร่อ้อย การถ่ายทอดเทคโนโลยีการปลูกอ้อย รวมถึงการส่งเสริมการปลูกอ้อยแปลงใหญ่หรือ iFarm ทั้งนี้ ในการพิจารณาการปลดปล่อยมลพิษนอกขอบเขตโรงงานได้พิจารณาเรื่องความเหมาะสมของดิน ขอบเขตการปลูกอ้อยให้อยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสม รวมถึงระยะทางการขนส่งจากไร่อ้อยมาสู่โรงงาน การกำหนดให้ทำการพ่นฆ่าของหม้อไอน้ำเพื่อกำจัดขี้เถ้าหรือคราบเขม่า และติดตั้งระบบติดตามตรวจสอบการระบายสารมลพิษจากปล่องอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม สภาพปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการจัดการแปลงและการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไม่มีมาตรการที่เหมาะสม จึงต้องให้การเผาเพราะเป็นวิธีที่สะดวกและต้นทุนต่ำ นอกจากนี้เกษตรกรยังขาดแคลนเครื่องมือเครื่องจักรเพื่อใช้ในการเก็บเกี่ยว การขาดความรู้ในการปรับพื้นที่หรือการรวมแปลงให้เหมาะสมเพื่อนำเครื่องจักรเข้าไปตัดอ้อย

ทั้งนี้ ผู้แทนชาวไร่อ้อยมีข้อเสนอแนะว่ารัฐควรมีมาตรการในการจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรที่เหมาะสม เช่น การขนส่งเศษวัสดุเหลือใช้ไปศูนย์รับซื้อเพื่อแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงชีวมวล การตัดอ้อยโคน โดยไม่เอากากใบออกจะทำให้การเก็บเกี่ยวไม่มีเศษวัสดุเหลือใช้ แต่น้ำหนักในการขนส่งจะเพิ่มขึ้นในขณะที่ราคาอ้อยได้เท่าเดิม การสนับสนุนในการซื้อเครื่องจักรกลการเกษตร โดยรัฐและกลุ่มเกษตรกรแบ่งจ่ายคนละครึ่ง เพื่อมีส่วนร่วมในความเป็นเจ้าของและป้องกันการนำไปขายต่อ รวมถึงควรส่งเสริมให้ความรู้และช่วยเหลือเกษตรกรในการจัดการแปลงสำหรับการใช้เครื่องจักรเก็บเกี่ยว

๒. มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะ^๔

๒.๑ ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ดำเนินการปรับปรุงมาตรฐานการตรวจวัดค่าควันดำจากท่อไอเสียของรถยนต์ให้สอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานค่าควันดำและวิธีการตรวจวัดตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด รถยนต์คันใดมีค่าควันดำเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดจะถูกสั่งห้ามใช้ มีโทษปรับและเจ้าของต้องนำรถไปแก้ไขสภาพเครื่องไม่ให้มีค่าควันดำเกินกำหนดและนำมาตรวจสภาพอีกครั้ง นอกจากนี้ ยังมีมาตรการตรวจจับรถยนต์ที่มีมลพิษเกินมาตรฐานริมเส้นทางจราจร โดยร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพมหานคร และกรมควบคุมมลพิษ โดยจัดตั้งศูนย์ตรวจวัดให้บริการประชาชนพร้อมคำแนะนำการดูแลรักษารถยนต์เพื่อลดมลพิษทางอากาศ รวมถึงได้ออกระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจ่ายสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ประชาชนสามารถแจ้งเบาะแสการกระทำความผิด เช่น รถควันดำ ตามช่องทางที่กำหนดโดยผู้แจ้งจะได้รับส่วนแบ่งค่าปรับ ร้อยละ ๕๐ หลังหักเงินนำส่งรายได้แผ่นดิน

๒.๒ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะควรแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยกำหนดมาตรการส่งเสริมการใช้รถยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การส่งเสริมการใช้รถยนต์ไฟฟ้า การยกระดับมาตรฐานคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงเป็น Euro 5 หรือ

^๔ เฟื่องอ้าง, และสรุปผลการประชุมคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สมาชิกแทนราษฎร ครั้งที่ ๙ วันศุกร์ที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุม ๖๐๔ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=5J8V8>, น. ๑ - ๒.

Euro 6 ซึ่งสามารถช่วยลดปริมาณ PM_{2.5} การปรับอัตราภาษี โดยเพิ่มอัตราภาษีของรถยนต์ที่ปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และปรับลดอัตราภาษีของรถยนต์ที่ปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ต่ำ รวมถึงการปรับอัตราการเก็บภาษีรถยนต์ประจำปี เพราะปัจจุบันประเทศไทยยังใช้เกณฑ์การคำนวณภาษีตามขนาดเครื่องยนต์และอายุการใช้งาน หากเป็นรถเก่าจะได้รับการลดหย่อนภาษีมากขึ้น แต่รถเก่ากลับปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ได้มากกว่ารถใหม่

๒.๓ การวางโครงสร้างของร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรเริ่มตั้งแต่การจัดทำฐานข้อมูล (Data Base) เช่น จำนวนรถยนต์ ปริมาณการปล่อยมลพิษของรถยนต์ วิธีการจัดเก็บข้อมูล ซึ่งฐานข้อมูลเหล่านี้สามารถนำมากำหนดแผน จัดทำแผน และการนำแผนไปสู่การปฏิบัติและการกำหนดมาตรการต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดถึงมาตรการภาครัฐหรือการวางโครงสร้างพื้นฐานใด ๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้ภาคเอกชนสามารถดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น หากกำหนดให้ต้องใช้รถบรรทุกพลังงานสะอาด ผู้ผลิตรถบรรทุกจะสามารถผลิตรถบรรทุกได้เพียงพอต่อความต้องการของภาคเอกชนหรือไม่ และมี Charging Station เพียงพอหรือไม่ สำหรับการขนส่งระยะไกล หรือควรกำหนดมาตรการจูงใจทางภาษี เช่น ผู้ประกอบการขนส่งที่ใช้ยานพาหนะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควรได้รับการปรับลดอัตราภาษีมากกว่าผู้ประกอบการขนส่งที่ไม่ได้ใช้ยานพาหนะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด และคณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรให้ผู้แทนภาคเอกชนเข้าไปมีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศได้อย่างยั่งยืน

๓. มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทมลพิษข้ามแดน^๔

๓.๑ มาตรการจำกัดการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ (Non-Tariff Barriers : NTBs) ภายใต้การกำหนดมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่สอดคล้องกับความตกลง WTO และ FTA เช่น การกำกับดูแลผู้ส่งออกโดยให้ผู้ส่งออกรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า การกำกับดูแลผู้นำเข้าโดยใช้ Licensing Permit ที่ต้องแจ้งข้อมูลถึงแหล่งผลิตสินค้าและพื้นที่การผลิต การพัฒนาและใช้ระบบตรวจสอบย้อนกลับให้ถึงพื้นที่แหล่งผลิต รวมถึงการจัดทำรายงานด้านสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมตั้งแต่แหล่งที่มาของวัตถุดิบที่นำมาใช้และแสดงทุกรายการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ผลิตภัณฑ์ทั้งระบบห่วงโซ่อุปทาน และห่วงโซ่คุณค่า มาตรการเหล่านี้จะสามารถดำเนินการได้แค่ไหน เพียงไร เพื่อป้องกันสินค้าที่มีแหล่งผลิตหรือมาจากพื้นที่การผลิตที่มาจากการเผาหรือก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ

๓.๒ ความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศจะมีความสำคัญกับการสนับสนุนการสร้างแรงจูงใจ และการกระตุ้นเตือนให้ตระหนักถึงปัญหามลพิษทางอากาศข้ามแดนไม่ใช่ปัญหาของประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียว แต่เป็นปัญหาร่วมกันทุกฝ่าย โดยไม่มีการกำหนดบทลงโทษ แต่จะใช้มาตรการทางเศรษฐกิจซึ่งเชื่อมโยงถึงการค้าระหว่างประเทศ เช่น การจำกัดการนำเข้าต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบทั้งมิติในเรื่องการค้าและการเมืองระหว่างประเทศ

^๔ สรุปผลการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๐ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุม ๖๐๔ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=VAHPG>, น. ๑ - ๒.

๓.๓ การกำหนดความรับผิดชอบทางอาญา พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดกรอบการดำเนินการให้ความร่วมมือทางอาญาระหว่างประเทศไทยและต่างประเทศที่มีความตกลงร่วมกันทั้งระดับทวิภาคีและระดับอาเซียน แต่ประเด็นสำคัญไม่ว่าจะมีความตกลงร่วมกันหรือไม่ก็ตาม คือ ความผิดที่ขอความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาต้องเป็นความผิดตามกฎหมายภายในของทั้งสองประเทศตามหลัก Dual Criminality หากเป็นความผิดในประเทศไทยต้องเป็นความผิดตามกฎหมายของประเทศที่ขอความร่วมมือด้วย หรือแม้แต่ศาลในประเทศไทยได้มีคำพิพากษาอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว การบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศก็จำเป็นต้องมีฐานทางกฎหมายในประเทศนั้นกำหนดไว้

๓.๔ สหภาพยุโรป (EU) ออกกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศและกำหนดอัตราการปล่อยมลพิษประเภทต่าง ๆ ผ่านชุดกฎหมาย Ambient Air Quality Directives (AAQD) ซึ่งเป็นกรอบกฎหมายให้ประเทศสมาชิก EU นำไปบัญญัติและปฏิบัติตามบริบทภายในประเทศ และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของนโยบาย European Green Deal (EGD) ที่จะลดมลพิษทางอากาศ น้ำ และดินภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ โดยพิจารณาความเป็นไปได้ในทางเทคนิค (Technical Feasibility) ควบคู่กับมิติการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมร่วมกัน นอกจากนี้ EU ได้ออกกฎหมาย National Emission Reduction Commitments Directive (NEC Directive) เพื่อลดการปล่อยมลพิษทางอากาศ กำหนดอัตราที่แต่ละประเทศสมาชิก EU จะปรับลดมลพิษทางอากาศ ๕ รายการ คือ ๑) Sulphur Dioxide ๒) Nitrogen Oxides ๓) Non-Methane Volatile Organic Compounds ๔) Ammonia และ ๕) Fine Particulate Matter โดยสมาชิก EU ต้องรายงานมลพิษ ๕ รายการดังกล่าวแก่คณะกรรมการยุโรป รวมทั้งจัดทำแผนงานควบคุมมลพิษอากาศระดับชาติ เพื่อระบุวิธีการลดการปล่อยมลพิษตามอัตราที่กำหนดไว้ อีกทั้งกฎหมาย EU ยังได้ควบคุมการปล่อยมลพิษทางอากาศจากแหล่งที่มา ดังนี้ ๑) พลังงาน ๒) การขนส่ง ๓) การเกษตร ๔) อุตสาหกรรม และ ๕) ของเสีย ทั้งนี้ มาตรการสำคัญภายใต้แผน European Green Deal (EGD) ที่อาจกระทบต่ออุตสาหกรรมไทย โดยเฉพาะภาคการส่งออก เช่น กฎหมายสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่า (Regulation on Deforestation-free Products : EUDR) กำหนดให้ผู้ส่งออกสินค้าเกษตร ๗ ประเภท ได้แก่ ยางพารา น้ำมันปาล์ม เนื้อวัว ไม้ กาแฟ โกโก้ และถั่วเหลือง จำเป็นต้องส่งข้อมูลและหลักฐานให้แก่บริษัทนำเข้าของ EU เพื่อให้บริษัทใช้จัดทำรายงานยืนยันว่าสินค้าเหล่านี้ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศผู้ผลิตและไม่เกี่ยวข้องกับการตัดไม้ทำลายป่า

นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเสนอให้มีการกำหนดผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร ที่ผลิตจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ มีการระบายหรือมีการเผาไหม้ อันก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศข้ามแดนและส่งผลกระทบต่อสุขภาพหรือสิ่งแวดล้อม เป็นสินค้าต้องห้ามในการส่งออกหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเป็นสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเมื่อกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรการ หน่วยงานของรัฐต้องนำเรื่องการตรวจสอบห่วงโซ่อุปทานที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ไปใช้ประกอบการพิจารณาการส่งออกไปนอกหรือการนำเข้าในราชอาณาจักร^๖

^๖ สรุปผลการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔๒ วันศุกร์ที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุม ๖๐๔ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=48UTS>, น.๓

๔. เขตเฝ้าระวังและเขตประสมมลพิษทางอากาศ^๗

๔.๑ การประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ เป็นไปตามหลัก Precautionary Principle หลักการจัดการเชิงรุกเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้าก่อนเกิดความเสียหาย โดยร่างพระราชบัญญัติ^๗ มีหลักการประกาศเขตเฝ้าระวัง ดังนี้ ขั้นแรก คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขการประกาศเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ ขั้นที่สอง กรมควบคุมมลพิษติดตามสถานการณ์ ผลการคาดการณ์สถานการณ์มลพิษทางอากาศและส่งข้อมูลการเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศอย่างสม่ำเสมอให้แก่คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด ขั้นที่สาม หากปรากฏแนวโน้มจะเกิดภาวะมลพิษทางอากาศในท้องที่ใด ให้คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดประกาศให้ท้องที่นั้นเป็นเขตเฝ้าระวังมลพิษทางอากาศ ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดกำหนด ขั้นที่สี่ เมื่อมีการประกาศ ตามขั้นตอนที่สามแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งผู้ครอบครองผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษให้ควบคุม ลด หยุด หรือระงับการกระทำที่อาจก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ รวมทั้งสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดกระทำหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการควบคุม ระงับหรือขจัดภาวะมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น

๔.๒ การประกาศเขตประสมมลพิษทางอากาศ สำหรับพื้นที่ที่เกิดปัญหามลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่องเป็นปัญหาซ้ำซากต่อเนื่องหลายฤดู ไม่มีแนวโน้มที่มลพิษทางอากาศจะลดลง ร่างพระราชบัญญัติ^๗ กำหนดขั้นตอนการประกาศเขตประสมมลพิษทางอากาศ ดังนี้ ขั้นแรก คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศหลักเกณฑ์และเงื่อนไขสำหรับการกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศ ขั้นที่สอง คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศ โดยกรมควบคุมมลพิษเสนอข้อมูลให้มีการประกาศเขตประสมมลพิษทางอากาศ ขั้นที่สาม เมื่อมีการประกาศให้ท้องที่ใดเป็นเขตประสมมลพิษทางอากาศ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษทางอากาศภายในหกสิบวัน ขั้นที่สี่ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจออกคำสั่งให้บุคคลใดที่เป็นเจ้าของผู้ครอบครอง หรือผู้มีหน้าที่ดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศแห่งหนึ่งแห่งใดในท้องที่จังหวัด หยุดหรือระงับการกระทำที่ก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางอากาศ และมีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใดกระทำหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันมีผลเป็นการควบคุม ระงับ หรือขจัดภาวะมลพิษทางอากาศที่เกิดขึ้น หรือสั่งปิดกิจการที่เป็นต้นเหตุ

๕. เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด^๘

กำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดในการสร้างแรงจูงใจหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลเพื่อป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ โดยกำหนดเครื่องมือไว้ ๖ ประเภท คือ ภาษีอากรเพื่ออากาศสะอาด ค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด การจัดสรรการโอนสิทธิในการระบายมลพิษทางอากาศ หลักประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากมลพิษ

^๗ สรุปผลการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๒ วันศุกร์ที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุม ๖๐๔ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=2PZJW>, น. ๒

^๘ สรุปผลการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔๐ วันศุกร์ที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุม ๖๐๔ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=4HRPF>, น. ๑

ทางอากาศ ระบบฝากไว้ได้คืน และมาตรการอุดหนุน สนับสนุน ส่งเสริมบุคคล ผู้ประกอบการ ชุมชน หรือกิจกรรมเพื่ออากาศสะอาด

อย่างไรก็ดี ภายหลังจากที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. แล้ว มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จากเดิม กล่าวเฉพาะในประเด็นที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. กำหนดหน้าที่ของรัฐและประชาชน โครงสร้างของคณะกรรมการต่าง ๆ และองค์กรที่มุ่งเน้นการบริหารจัดการอย่างบูรณาการ รวมถึงยกระดับการกระจายอำนาจ ตลอดจนกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอากาศสะอาด นอกจากนี้ ยังกำหนดเครื่องมือและกลไกทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ เช่น ดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ ระบบฐานข้อมูลการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด มาตรการป้องกันและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดแต่ละภาค เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคคมนาคม ภาคป่าไม้ ภาคเกษตรกรรม ภาคเมือง ภาคมลพิษข้ามแดน แหล่งกำเนิดอื่น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดมากยิ่งขึ้น

๒. กำหนดการบริหารจัดการอากาศในภาวะวิกฤต กำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ และจัดตั้งกองทุนอากาศสะอาด เพื่อสร้างแรงจูงใจให้บุคคลปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในระยะเปลี่ยนผ่านควบคู่กับการกำหนดความรับผิดชอบทางแพ่ง โทษอาญาและมาตรการปรับเป็นพินัย เพื่อนำไปสู่การมีอากาศสะอาดและความปลอดภัยในชีวิตและสุขภาพของประชาชนอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศของประเทศในระยะยาว

๓. กำหนดให้มีเจ้าพนักงานประเมิน และเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้ประชาชนร่วมกันแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศได้อย่างยั่งยืน

๓. บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้กำหนดกลไกการควบคุมและจัดการมลพิษซึ่งเข้มงวดขึ้นกว่ากลไกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยกำหนดเพิ่มมาตรการเฉพาะสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทต่าง ๆ กัน ประกอบด้วยมาตรการลดมลพิษเฉพาะหน้า ได้แก่ การกำหนดให้อำนาจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งหยุดกิจกรรมกำเนิดมลพิษเพื่อแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ และมาตรการระยะยาวซึ่งรวมถึงมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ นอกจากนี้ ยังได้กำหนดมาตรการแจ้งเตือนและมาตรการช่วยเหลือให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้วย โดยมุ่งหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องมีเครื่องมือทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดผลกระทบต่อสุขภาพและชีวิตของประชาชน ต่อระบบนิเวศ และสิ่งแวดล้อม^๔

(๒) เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ จะทำให้สิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาดของบุคคลเกิดขึ้นได้จริงอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งเกิดการอำนวยความสะดวกและกำกับดูแลการจัดการร่วมอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพอย่างบูรณาการระหว่างหน่วยงานของรัฐ และระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคประชาสังคมในรูปแบบการจัดการร่วม ตลอดจนการกำหนดให้มีเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจ

^๔ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=4513V>, น. ๑๑ - ๑๒

ให้ผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุสำคัญของการก่อหมอกควันพิษ ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและวิธีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมต่อไป^{๑๐}

(๓) ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดฉบับนี้ เป็นก้าวสำคัญในการสร้างระบบการจัดการมลพิษที่ยั่งยืนและครอบคลุมทุกด้าน โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมีเครื่องมือและกลไกในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดที่ครบถ้วนทุกมิติ มีการจัดการตั้งแต่ต้นทางโดยการป้องกันไว้ก่อน การแก้ไขในภาวะฉุกเฉิน และการส่งเสริมสนับสนุนของทุกภาคส่วน มีการกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่ครอบคลุมทั้งภายในประเทศและมลพิษข้ามแดนที่ส่งผลกระทบภายในประเทศ หากได้รับการประกาศใช้จะสามารถป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาหมอกควันได้อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่อนาคตที่ปลอดภัยและคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้นสำหรับประชาชนคนไทยทุกคน^{๑๑}

ข้อสังเกตร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ความยั่งยืนนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน องค์กรเอกชน และสถาบันการศึกษา รวมถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ในการสร้างระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและมาตรฐานการควบคุมมลพิษที่เหมาะสมกับแต่ละประเภทกิจการ ในขณะเดียวกันต้องไม่เป็นการเกินควรแก่ผู้ประกอบการ การแก้ปัญหามลพิษข้ามแดน ยังมีข้อจำกัดในการบังคับใช้กฎหมายนอกราชอาณาจักรและความซับซ้อนในการพิสูจน์ความเชื่อมโยงระหว่างแหล่งกำเนิดกับผลกระทบ รวมถึงการชดเชยความเสียหายและการบังคับคดีจากผู้กระทำผิด ในต่างประเทศ ตลอดจนการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหา^{๑๒}

^{๑๐} รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ., สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=PVR6I>, น.-๑๘-

^{๑๑} ข่าวคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ., สืบค้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=5KWDB>, น.๔

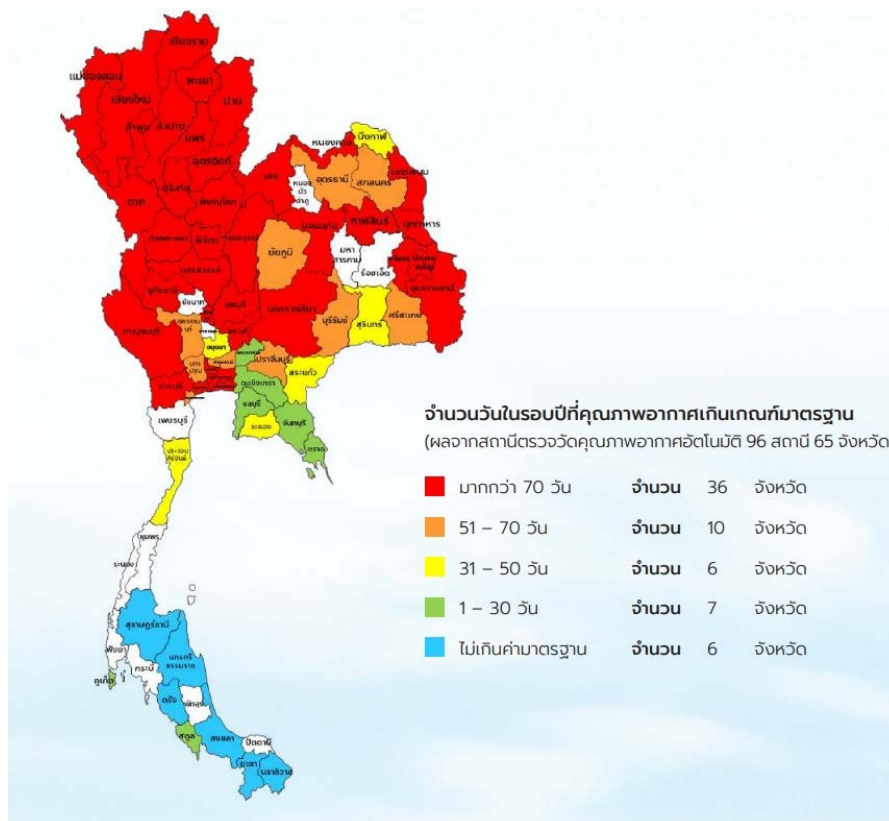
^{๑๒} เรื่องเดียวกัน, น.๒-๔

ข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับ ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.*

สถานการณ์คุณภาพอากาศในบรรยากาศ^๑

สถานการณ์คุณภาพอากาศในภาพรวมทั่วประเทศมีแนวโน้มดีขึ้น ปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (ฝุ่นละออง PM_{2.5}) ลดลงร้อยละ ๘ จากปีที่ผ่านมา และปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (ฝุ่นละออง PM₁₀) ลดลงร้อยละ ๔ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลส่วนหนึ่งจากการดำเนินการตามมาตรการแก้ไขปัญหาฝุ่นพิษ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ในการลดแหล่งกำเนิด ลดจำนวนจุดความร้อน การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ตาม ยังคงพบปริมาณฝุ่นละออง PM_{2.5} ฝุ่นละออง PM₁₀ และก๊าซโอโซน เกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดที่มีปัญหาคุณภาพ-อากาศมากที่สุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ น่าน สระบุรี อุทัยธานี สุโขทัย และกาญจนบุรี ซึ่งมีจำนวนวันที่คุณภาพอากาศเกินเกณฑ์มาตรฐาน เท่ากับ ๑๔๓ วัน ๑๓๘ วัน ๑๒๕ วัน ๑๒๓ วัน และ ๑๒๒ วัน ตามลำดับ สำหรับจังหวัดที่มีคุณภาพอากาศ ดีที่สุด ไม่พบคุณภาพอากาศเกินค่ามาตรฐาน มี ๕ จังหวัด ได้แก่ ตรัง นครศรีธรรมราช ยะลา นราธิวาส และสุราษฎร์ธานี สำหรับสารมลพิษชนิดอื่น ได้แก่ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่พบว่าเกินค่ามาตรฐานแต่ค่าเฉลี่ยทั่วประเทศเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๖๗

* เรียบเรียงโดย นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย สำนักงานกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

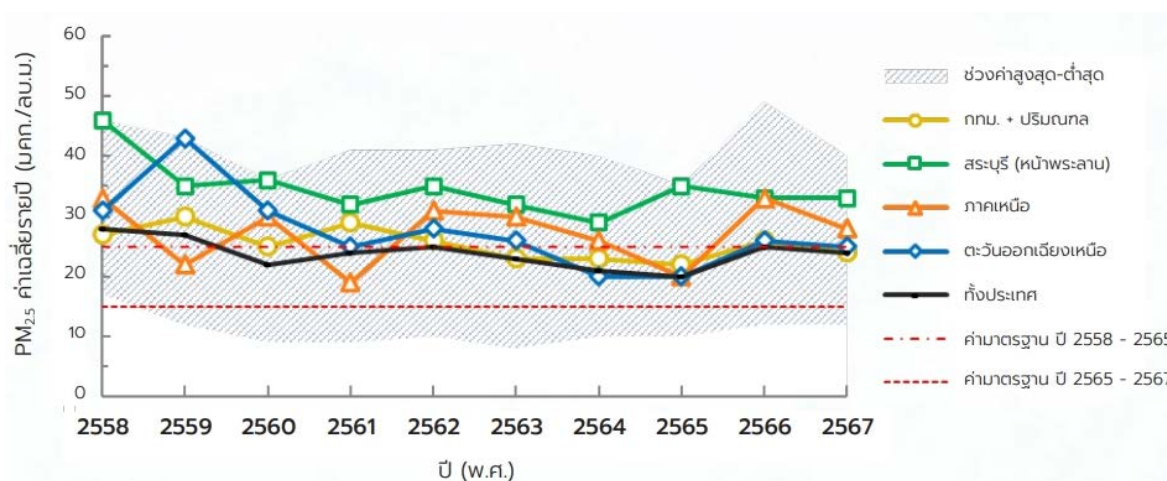
^๑ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๖๗, สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๘, https://www.pcd.go.th/wp-content/uploads/2025/07/pcdnew-2025-07-14_07-38-21_282103.pdf น. ๑๑๒ ถึง ๑๒๙.

สถานการณ์คุณภาพทางอากาศในรอบ ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๗)

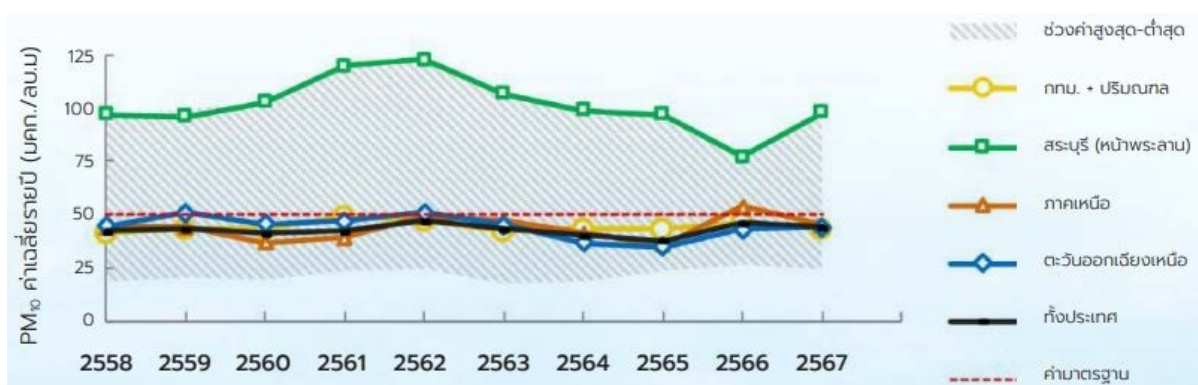
ฝุ่นละออง PM_{2.5} ค่าเฉลี่ยรายปีภาพรวมทั่วประเทศมีแนวโน้มรุนแรงเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีค่าเฉลี่ยรายปีทั่วประเทศ ๒๔ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (มคก./ลบ.ม.) ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ร้อยละ ๘ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีค่าเฉลี่ยทั้งประเทศ ๒๖ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) จากข้อมูลจุดตรวจวัดคุณภาพอากาศ ๙๖ สถานีทั่วประเทศ พบค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงสูงสุด อยู่ในช่วง ๒๑.๙ - ๒๑๘.๖ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ค่าเฉลี่ยรายปี อยู่ในช่วง ๑๒ - ๔๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ปริมาณฝุ่นละออง PM_{2.5} เฉลี่ยรายปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๗

ฝุ่นละออง PM₁₀ ค่าเฉลี่ยรายปีภาพรวมทั่วประเทศมีแนวโน้มลดลง โดยปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีค่าเฉลี่ยรายปีทั่วประเทศ ๔๔ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ลดลงจาก ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ร้อยละ ๔ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีค่าเฉลี่ยทั่วประเทศ ๔๖ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) จากข้อมูลจุดตรวจวัดคุณภาพอากาศ ๔๖ สถานี พบค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงสูงสุด อยู่ในช่วง ๔๔ - ๒๙๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ค่าเฉลี่ยรายปีอยู่ในช่วง ๒๔ - ๙๘ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

ปริมาณฝุ่นละออง PM₁₀ เฉลี่ยรายปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๗

ก๊าซโอโซน (O_3) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ภาพรวมทั่วประเทศ มีปริมาณก๊าซโอโซนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ร้อยละ ๑ โดยเพิ่มขึ้นจาก ๑๐๑ ส่วนในพันล้านส่วน (ppb) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็น ๑๐๒ ส่วนในพันล้านส่วน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ โดยในทุกพื้นที่ที่มีแนวโน้มปริมาณก๊าซโอโซนเพิ่มขึ้น ยกเว้นพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และภาคกลางมีแนวโน้มลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จากข้อมูลจุดตรวจวัดคุณภาพอากาศ ๔๒ สถานี ค่าเฉลี่ย ๑ ชั่วโมงสูงสุดของแต่ละจุดตรวจวัด อยู่ในช่วง ๖๐ - ๑๓๔ ส่วนในพันล้านส่วน ค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงสูงสุด อยู่ในช่วง ๕๐ - ๑๑๔ ส่วนในพันล้านส่วน

ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) ค่าเฉลี่ย ๑ ชั่วโมงสูงสุดแต่ละจุดตรวจวัด อยู่ในช่วง ๙ - ๑๐๗ ส่วนในพันล้านส่วน (ppb) ค่าเฉลี่ยรายปี อยู่ในช่วง ๑ - ๑๔ ส่วนในพันล้านส่วน เฉลี่ย ๗ ส่วนในพันล้านส่วน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมดมีแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) ค่าเฉลี่ย ๑ ชั่วโมงสูงสุด แต่ละจุดตรวจวัด อยู่ในช่วง ๓ - ๓๓ ส่วนในพันล้านส่วน (ppb) ค่าเฉลี่ยรายปี อยู่ในช่วง ๐ - ๒ ส่วนในพันล้านส่วน เฉลี่ย ๑ ส่วนในพันล้านส่วน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมดมีแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖

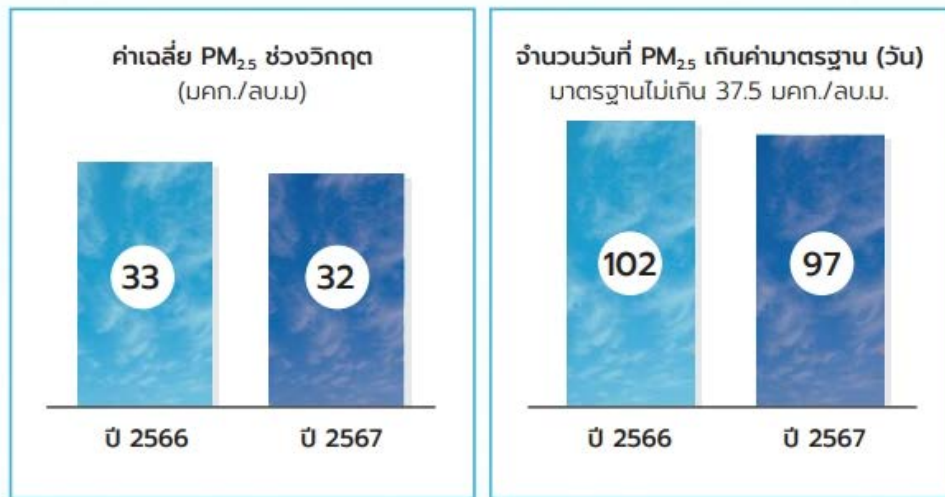
ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ค่าเฉลี่ย ๑ ชั่วโมงสูงสุดแต่ละจุดตรวจวัด อยู่ในช่วง ๐.๙๙ - ๕.๓๒ ส่วนในล้านส่วน (ppm) ค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมงสูงสุด อยู่ในช่วง ๐.๗๒ - ๔.๐๕ ส่วนในล้านส่วน อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด โดยในภาพรวมมีปริมาณเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖

คุณภาพอากาศจำแนกรายพื้นที่

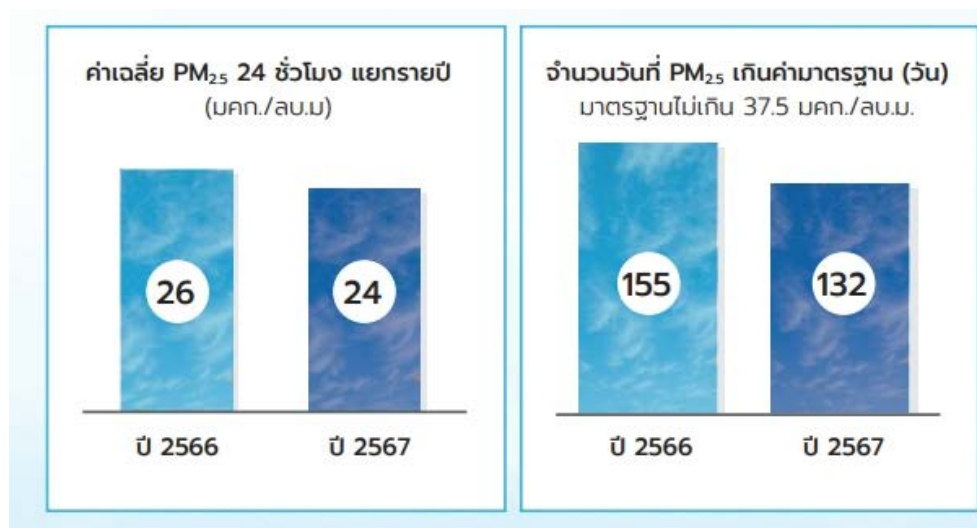
๑. ฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ภาพรวมในช่วงวิกฤต (ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗) ปริมาณฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ มีแนวโน้มลดลง โดยพบว่า ฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ มีค่าเฉลี่ย ๓๒ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (มคก./ลบ.ม) ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ร้อยละ ๓ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีค่าเฉลี่ย ๓๓ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) จำนวนวันที่ฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ เกินค่ามาตรฐาน ๙๗ วัน ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ร้อยละ ๕ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนวันที่เกินมาตรฐาน ๑๐๒ วัน) สำหรับสถานการณ์ฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ ค่าเฉลี่ยรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ภาพรวมมีแนวโน้มลดลง โดยพบว่า ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ มีค่าเฉลี่ย ๒๔ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๘ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีค่าเฉลี่ย ๒๖ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) จำนวนวันที่ฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ เกินค่ามาตรฐาน ๑๓๒ วัน ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๕ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนวันที่เกินมาตรฐาน ๑๕๕ วัน) ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามมาตรการแก้ไขปัญหาฝุ่นพิษ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ในเขตพื้นที่เมืองที่เน้นการแก้ไขปัญหาแหล่งกำเนิดฝุ่นละออง การประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชน และบูรณาการการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง

สถานการณ์ฝุ่นละออง PM_{2.5} พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในช่วงวิกฤต

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

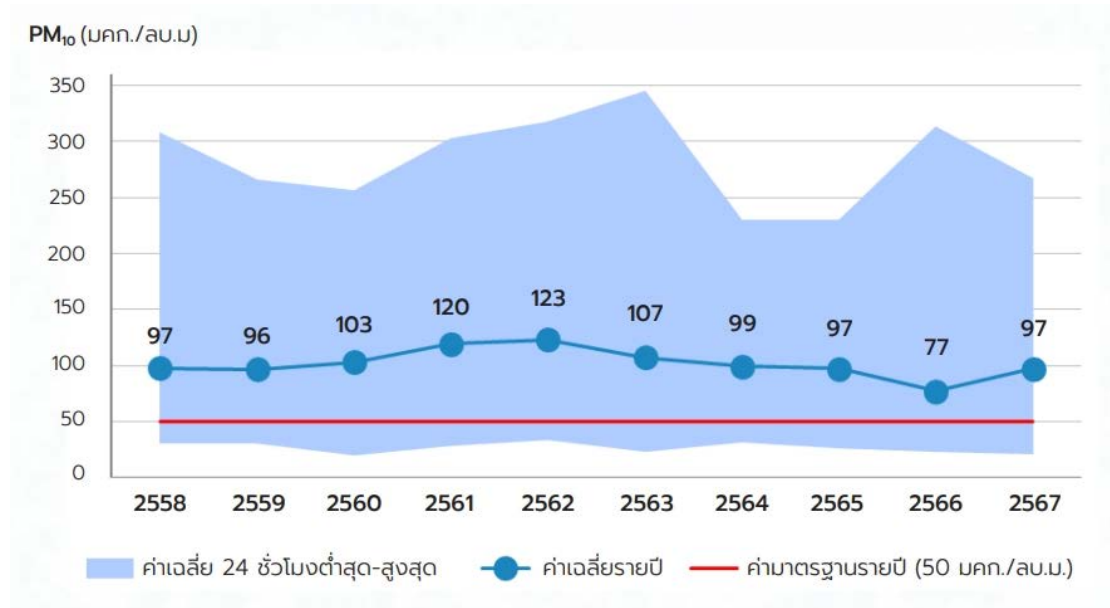

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๖๗

๒. ฝุ่นละออง PM₁₀ พื้นที่ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี

พื้นที่เขตควบคุมมลพิษตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี พบฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน หรือฝุ่นละออง PM₁₀ ในบรรยากาศโดยทั่วไปในเวลา ๒๔ ชั่วโมง และค่าเฉลี่ยรายปีสูงเกินค่ามาตรฐานอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือนมีนาคม โดยสาเหตุหลักมาจากการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองจากถนน การบรรทุกขนส่งในพื้นที่โรงโม่ บด หรือย่อยหิน โรงปูนซีเมนต์ โรงปูนขาว เหมืองหินในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า ฝุ่นละออง PM₁₀ มีค่าเฉลี่ยรายปีเท่ากับ ๔๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (มคก./ลบ.ม.) เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ร้อยละ ๒๕ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เท่ากับ ๓๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) และมีจำนวนวันที่ ฝุ่นละออง PM₁₀ สูงเกินค่ามาตรฐานรวม ๔๖ วัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ร้อยละ ๑๐๔ (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนวันที่เกินมาตรฐาน ๔๗ วัน)

ค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละออง PM₁₀ ในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ
ตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๖๗

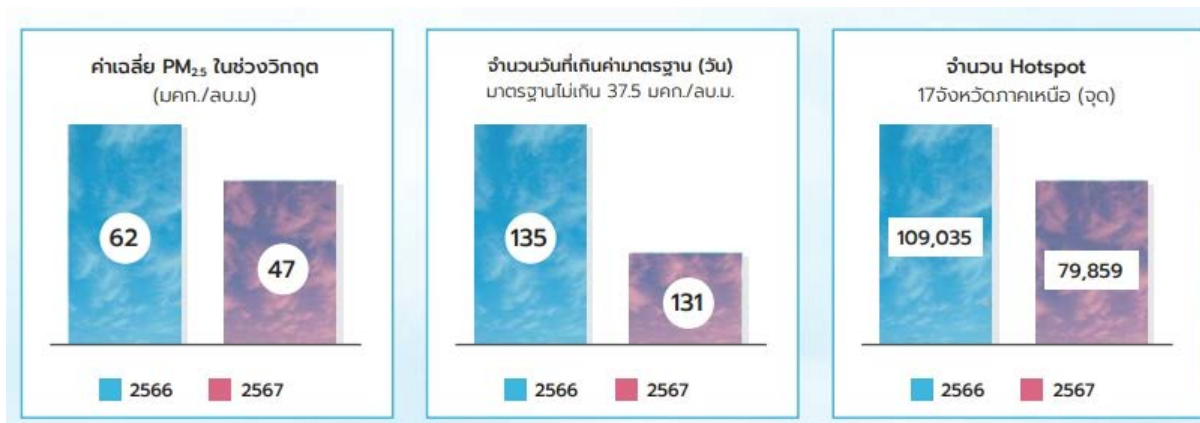
๓. สารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) พื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง

กรมควบคุมมลพิษ ดำเนินการติดตามตรวจสอบสถานการณ์สารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ในบรรยากาศโดยทั่วไปในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง อย่างต่อเนื่อง มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีจำนวน ๑๑ สถานี ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมาบตาพุด วัดมาบชุลุด โรงเรียนวัดหนองแพบ เมืองใหม่มาบตาพุด ชุมชนบ้านพลง ศูนย์บริการสาธารณสุขสุขบ้านตากวน ชุมชนเนินพยอม คลินิกชุมชนอบอุ่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลหนองจอก วัดปลวกเกตุ และ ค่ายมหาสุรสิงหนาท

๔. พื้นที่ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ สถานการณ์คุณภาพอากาศมีแนวโน้มรุนแรงลดลง โดยในช่วงวิกฤต ปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละออง (ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗) พบว่า ฝุ่นละออง PM_{2.5} มีค่าเฉลี่ย ๔๗ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (มคก./ลบ.ม.) (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีค่าเฉลี่ย ๖๒ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร) มีจำนวนวันที่เกินมาตรฐาน ๑๓๑ วัน (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนวันที่เกินมาตรฐาน ๑๓๕ วัน) และมีจุดความร้อนสะสม (hotspot) จำนวน ๗๙,๘๕๙ จุด (ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจุดความร้อนสะสม ๑๐๙,๐๓๕ จุด) โดยพื้นที่ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือมีพื้นที่เผาไหม้รวม ๑๐.๒๔ ล้านไร่ (เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ร้อยละ ๔.๘๓) โดย ๕ จังหวัดที่มีพื้นที่เผาไหม้สูงสุด ได้แก่ แม่ฮ่องสอน (๑,๔๑๕,๐๕๘ ไร่) ลำปาง (๑,๓๕๖,๙๒๙ ไร่) ตาก (๑,๒๕๘,๓๘๔ ไร่) เชียงใหม่ (๑,๐๒๓,๑๓๔ ไร่) และนครสวรรค์ (๙๔๔,๘๗๗ ไร่) ตามลำดับ พื้นที่เผาไหม้ส่วนใหญ่เกิดในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและป่าอนุรักษ์ จากการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ทำกิน การปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกในภาคเหนือเป็นพื้นที่ที่มีความลาดชัน ทำให้การเตรียมพื้นที่เพาะปลูกและกำจัดเศษวัสดุทางการเกษตรส่วนใหญ่ใช้วิธีเผา การเผาในที่ป่าเพื่อล่าสัตว์และหาของป่า และการเผาในพื้นที่รอบป่าและลามเข้าสู่ป่าเกิดเป็นไฟป่า พื้นที่เผาไหม้ รองลงมา ได้แก่ พื้นที่เกษตร และเขตปฏิรูปที่ดิน (เขต ส.ป.ก.) ซึ่งมีการเผาเพื่อเตรียมที่เพาะปลูกและกำจัดเศษวัสดุทางการเกษตร

สถานการณ์ฝุ่นละออง PM_{2.5} และจำนวนจุดความร้อนในภาคเหนือ เปรียบเทียบปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๗

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๖๗

๕. หมอกควันภาคใต้

สถานการณ์คุณภาพอากาศในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ภาพรวมมีสถานการณ์คุณภาพอากาศอยู่ในเกณฑ์ดีมากโดยในช่วงเฝ้าระวังสถานการณ์ (ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๗) ในจังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี พังงา ภูเก็ต กระบี่ นครศรีธรรมราช ตรัง พัทลุง สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส พบว่า ผลการตรวจวัดฝุ่นละออง PM_{2.5} มีค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เท่ากับ ๑๐.๔ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ไม่มีวันที่เกินมาตรฐาน โดยฝุ่นละออง PM_{2.5} มีค่าสูงสุด เท่ากับ ๒๓.๑ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗

๖. หมอกควันข้ามแดน

ปัญหาหมอกควันหมอกควันข้ามแดน เป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญของประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียนตอนบนหรืออนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง โดยมีสาเหตุหลักจากกิจกรรมของมนุษย์ เช่น การเผาเศษวัสดุทางการเกษตร การเผาในพื้นที่ป่า และไฟป่า ซึ่งมักเกิดขึ้นช่วงฤดูแล้งทำให้เกิดหมอกควันและฝุ่นละอองจำนวนมากลอยขึ้นสู่บรรยากาศและถูกกระแสลมพัดพาไปยังพื้นที่ใกล้เคียงหรือประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวาง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ สถานการณ์หมอกควันข้ามแดนโดยรวมมีความรุนแรงน้อยกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๖ แต่ยังคงเป็นปัญหาสำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือซึ่งมักประสบกับปัญหาในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน โดยมีสาเหตุหลักเกิดจากการเผาในที่โล่งจากภายในประเทศและจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยศูนย์เชี่ยวชาญด้านอุตุนิยมวิทยาเฉพาะทางอาเซียนของประเทศสิงคโปร์ได้รายงานจำนวนจุดความร้อนที่เกิดขึ้นจากการเผาในที่โล่งในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนพฤศจิกายนของประเทศสมาชิกในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง พบว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวนจุดความร้อนลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ประมาณร้อยละ ๑๒.๕ และจุดความร้อนโดยรวมในภูมิภาคอาเซียนตอนใต้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ลดลงร้อยละ ๔๔.๓ เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ผลกระทบต่อสุขภาพ

ฝุ่นละออง PM_{2.5} ฝุ่นละออง PM₁₀ ก๊าซโอโซน ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์เป็นปัญหามลพิษทางอากาศที่สำคัญ โดยมีแหล่งกำเนิดหลักมาจากการคมนาคมขนส่ง การเผาในที่เกษตร พื้นที่ป่า พื้นที่โล่งในชุมชน และการก่อสร้าง สารมลพิษดังกล่าวสามารถเข้าสู่ร่างกายโดยการหายใจ ส่งผลผลกระทบต่อประชน โดยเฉพาะฝุ่นละออง PM_{2.5} ซึ่งเป็นฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน สามารถแพร่กระจายเข้าสู่ถุงลมปอด ทำให้เกิดโรคระบบทางเดินหายใจ และโรคปอดต่าง ๆ เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยเฉพาะในกลุ่มเสี่ยง เช่น เด็ก หญิงตั้งครรภ์ ผู้สูงอายุ และผู้ที่มีโรคประจำตัวเกี่ยวกับหัวใจและปอด กระทรวงสาธารณสุขได้รายงานการเฝ้าระวังและรายงานสถานการณ์ผลกระทบต่อสุขภาพจากมลพิษอากาศ ฝุ่นละออง PM_{2.5} ที่รายงานผ่านระบบบริการสาธารณสุข ข้อมูลจากคลังข้อมูลสุขภาพ (Health Data Center : HDC) กระทรวงสาธารณสุข ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๖๗ พบการเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศทั้งหมด จำนวน ๑๒,๐๐๖,๖๙๕ ราย (คิดเป็นอัตราป่วย ๑๘,๔๖๙ ต่อแสนประชากร) โดยพบการเจ็บป่วยด้วยกลุ่มโรคระบบทางเดินหายใจ จำนวน ๕,๑๘๘,๒๐๗ ราย (คิดเป็นอัตราป่วย จำนวน ๗,๙๙๖ ต่อแสนประชากร) รองลงมาคือ โรคผิวหนังอักเสบ จำนวน ๒,๕๙๐,๑๗๘ ราย (คิดเป็นอัตราป่วย จำนวน ๓,๙๘๔ ต่อแสนประชากร) โรคตาอักเสบ จำนวน ๒,๐๔๗,๐๓๓ ราย (คิดเป็นอัตราป่วย จำนวน ๓,๑๔๙ ต่อแสนประชากร) กลุ่มโรคหัวใจ หลอดเลือด และสมองอุดตันขาดเลือด จำนวน ๑,๙๐๗,๕๔๙ ราย (คิดเป็นอัตราป่วย จำนวน ๒,๙๓๔ ต่อแสนประชากร) และมะเร็งปอด จำนวน ๒๖๓,๕๑๗ ราย (คิดเป็นอัตราป่วย จำนวน ๔๐๕ ต่อแสนประชากร) ตามลำดับ นอกจากนี้ ได้มีการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสุขภาพจากการสัมผัสฝุ่นละอองและพฤติกรรมสุขภาพของประชาชนผ่าน 4health PM_{2.5} ที่เป็นการเฝ้าระวังเชิงรุกให้ประชาชนเฝ้าระวังอาการจากการสัมผัสจากฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) ด้วยตนเอง โดยผลการสำรวจระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗ จำนวนผู้ตอบ ๗๐,๘๙๓ ราย พบว่า ร้อยละ ๓๔.๗ มีอาการที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัส โดยอาการที่พบมากที่สุด คือ ระบบทางเดินหายใจ ร้อยละ ๓๒.๙ ระบบตา ร้อยละ ๓๓.๔ หูคอจมูก ร้อยละ ๑๔.๒ ระบบหัวใจและหลอดเลือด ร้อยละ ๙.๓ และผิวหนัง ร้อยละ ๑๐.๑ นอกจากนี้ ปัญหามลพิษทางอากาศยังส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและภาคการท่องเที่ยวในประเทศอีกด้วย

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ

๑. พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

๑) กรุงเทพมหานคร ได้เตรียมพร้อมรับมือปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM_{2.5}) ในกรุงเทพมหานคร โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์) เป็นประธาน เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ภายใต้แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า” โดยบูรณาการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งมีมาตรการ ประกอบด้วย (๑) มาตรการควบคุมแหล่งกำเนิด (กำจัดต้นตอ) ได้แก่ การตรวจวัดควันดำ ยานพาหนะ การตรวจสอบมาตรการลดฝุ่นสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม การก่อสร้างทุกประเภท และการควบคุมการเผาในที่โล่ง (๒) มาตรการติดตามเฝ้าระวัง พยากรณ์คุณภาพอากาศล่วงหน้า รายงานและแจ้งเตือนประชาชนทราบเพื่อร่วมกันลดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดฝุ่น งดกิจกรรมกลางแจ้ง และป้องกันสุขภาพอนามัย และ (๓) มาตรการดูแลป้องกันสุขภาพประชาชน โดยศูนย์บริการสาธารณสุขในพื้นที่และโรงพยาบาลให้บริการคลินิกมลพิษทางอากาศ นอกจากนี้ มีมาตรการดำเนินการตามแผนในระยะวิกฤต เมื่อ PM_{2.5} มีค่ามากกว่า ๓๗.๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และมีมาตรการที่เข้มข้นขึ้นเมื่อฝุ่นละออง PM_{2.5} มีค่ามากกว่า ๗๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร เพื่อบรรเทาผลกระทบต่อประชาชน

๒) กรุงเทพมหานครจัดทำโครงการรถคันนี้ลดฝุ่น เพื่อเชิญชวนให้ประชาชนมาเป็นแนวร่วมในการลดฝุ่น PM_{2.5} โดยการนำรถเข้าตรวจสภาพ โดยโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มอบส่วนลดในการเปลี่ยนน้ำมันเครื่องหรือไส้กรองเพื่อช่วยเหลือประชาชน โดยเริ่มดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗) มีรถเข้าร่วมจำนวน ๒๖๕,๑๓๐ คัน

๓) กรมการขนส่งทางบก ตรวจวัดควันดำรถบรรทุกและรถโดยสารสาธารณะบนถนนสายหลักและสายรองทุกวัน รวมทั้งสถานีขนส่งผู้โดยสารและสถานประกอบการขนส่ง ในช่วงที่มีค่าฝุ่นละอองสะสมในปริมาณสูง และดำเนินการร่วมกับกองบังคับการตำรวจจราจรกรุงเทพมหานคร และกรมควบคุมมลพิษตั้งจุดตรวจวัดควันดำทุกวันบนถนนสายหลักและสายรองในเขตกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้กรุงเทพมหานครยังตรวจวัดควันดำรถบรรทุก ณ สถานีต้นทาง ได้แก่ แพลนท์ปูน บริเวณไซต์งานก่อสร้าง และสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานคร

๒. พื้นที่หน้าพระลาน จังหวัดสระบุรี

๑) ติดตามตรวจสอบและกำกับดูแลแหล่งกำเนิดฝุ่นละอองอย่างเข้มงวด ได้แก่ โรงโม่ บด หรือย่อยหิน โรงงานปูนซีเมนต์ และโรงงานผลิตปูนขาว ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่หน้าพระลานและพื้นที่ใกล้เคียง ตรวจสอบและตรวจจับการระบายฝุ่นละอองในรูปของเขม่าควันดำยานพาหนะที่สัญจรผ่านถนนสายหลักในพื้นที่โดยกรมควบคุมมลพิษร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่ เขต ๖ นครราชสีมา และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสระบุรี

๒) สื่อสารข้อมูล แจ้งเตือนและเฝ้าระวังสถานการณ์ปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่อย่างต่อเนื่องผ่านกลุ่มไลน์ “รวมใจหน้าพระลานสู้ฝุ่น” ซึ่งสมาชิกในกลุ่มประกอบด้วย ผู้บริหารหน่วยงานในจังหวัดสระบุรี ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ผู้นำชุมชนและประชาชนในพื้นที่

๓) ถอดบทเรียน (After Action Review : AAR) การป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษตำบลหน้าพระลาน เพื่อทบทวนแนวทางการดำเนินงานและวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค หาแนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหฝุ่นละอองในปีถัดไป

๔) ขับเคลื่อนการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหฝุ่นละอองผ่านกลไกของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕) เทศบาลตำบลหน้าพระลาน และองค์การบริหารส่วนตำบลหน้าพระลาน ดำเนินการทำความสะอาดถนนโดยรถกวาดดูดฝุ่นและใช้รถฉีดพ่นละออง วันละ ๒ - ๔ ครั้ง จัดกิจกรรมเพื่อณรงค์และส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหฝุ่นละอองและการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดกิจกรรม Big Cleaning Day การปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียว

๖) ผู้ประกอบการในพื้นที่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐในการดำเนินการตามมาตรการป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหฝุ่นละอองจากการประกอบกิจการ

๗) การจัดการฝุ่นละอองฟุ้งกระจายจากถนนและการจราจร แขวงทางหลวงสระบุรี ได้ดำเนินการปรับปรุงผิวทางและเปลี่ยนผิวไหล่ทาง ถนนหมายเลข ๓๓๕๘ (หน้าพระลาน - หนองจาน) จากแอสฟัลต์เป็นคอนกรีต สำนักงานขนส่งจังหวัดสระบุรี และสถานีตำรวจภูธรหน้าพระลาน ตั้งจุดตรวจจับรถยนต์ควันดำและรถบรรทุกไม่ปิดคลุม บริเวณริมถนนสายหลักและสายรองในพื้นที่

๘) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสระบุรี ร่วมกับสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๔ จังหวัดสระบุรี ดำเนินการรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลสุขภาพประเด็นฝุ่นละออง (Health Profile) ในระดับพื้นที่จังหวัดสระบุรี จัดทำแนวทางการดำเนินงานเพื่อจัดการเวชกรรมสิ่งแวดล้อมให้แก่โรงพยาบาลสระบุรี และโรงพยาบาลพระพุทธบาท ดำเนินโครงการสื่อสารและสร้างความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันและลดผลกระทบทางสุขภาพจากฝุ่นละอองให้แก่ประชาชนและนักเรียนในพื้นที่

๓. พื้นที่หน้ามามาบตาพุด จังหวัดระยอง

๑) วิเคราะห์ ทบทวนการดำเนินงานแก้ไขปัญหา และจัดทำแผนการดำเนินงานแก้ไขปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๒) ติดตามตรวจสอบสถานการณ์สารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) พื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียงจังหวัดระยอง จำนวน ๑๑ สถานี อย่างต่อเนื่อง สื่อสารข้อมูลและแจ้งเตือนสถานการณ์ให้จังหวัด หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อเฝ้าระวังควบคุมและกำกับดูแลสถานประกอบการในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ผ่านกลไกของคณะกรรมการคณะอนุกรรมการ และคณะทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดระยองและหน่วยงานราชการจากส่วนกลาง เช่น คณะอนุกรรมการด้านสิ่งแวดล้อมภายใต้คณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา คณะอนุกรรมการพิจารณาการจัดการมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ คณะอนุกรรมการกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานพื้นที่เขตควบคุมมลพิษจังหวัดระยอง คณะกรรมการกำกับแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA Monitoring) ของโรงงานในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษมาบตาพุด และบริเวณใกล้เคียงจังหวัดระยอง คณะทำงานศึกษาแนวทางการกำหนดมาตรการควบคุมสารเบนซีน และสาร ๑,๓-บิวทาไดอินในบรรยากาศบริเวณริมรั้วโรงงานในกลุ่มนิคมอุตสาหกรรมและท่าเรืออุตสาหกรรมพื้นที่มาบตาพุด

๔) แก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ด้านมลพิษ และการปฏิบัติเหตุฉุกเฉินด้านมลพิษในพื้นที่ เช่น การตรวจสอบมลพิษทางอากาศจากกรณีเกิดเหตุเพลิงไหม้จากโกดังเก็บสารเคมีและวัตถุอันตราย และโรงงานผลิตกระดาษในพื้นที่อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง กรณีเกิดเหตุเพลิงไหม้โรงงานผลิตพลาสติกและเคมีภัณฑ์ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง และกรณีเกิดเหตุเพลิงไหม้โรงงานผลิตและผลิตภัณฑ์จากเหล็ก ในพื้นที่เขตประกอบการอุตสาหกรรมดับบลิวเอชเอ ระยอง อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง

๕) ดำเนินการตรวจสอบมลพิษทางอากาศและเสียงจากแหล่งกำเนิด ได้แก่ การระบายมลพิษจากยานพาหนะในพื้นที่จังหวัดระยอง การติดตามตรวจสอบ ลงพื้นที่สำรวจจุดตรวจวัด และให้ข้อเสนอแนะแก่โรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม ในการปฏิบัติตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๗

๔. พื้นที่ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ

๑) รัฐบาลให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละอองโดยนายกรัฐมนตรีได้มอบนโยบายเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์ไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละออง ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ ณ ศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติเฉลิมพระเกียรติ ๗ รอบพระชนมพรรษา จังหวัดเชียงใหม่ โดยให้แนวทางและมาตรการในการควบคุมฝุ่นละอองในเขตเมือง การแก้ปัญหาฝุ่นละอองจากการเผาเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร การแก้ไขปัญหาการเผาในพื้นที่ป่า และการแก้ปัญหาหมอกควันข้ามแดน พร้อมทั้งมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

๒) คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ อนุมัติโครงการสนับสนุนเกษตรกรชาวไร่อ้อยตัดอ้อยสดคุณภาพดีเพื่อลดฝุ่น $PM_{2.5}$ ในฤดูการผลิตปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ โดยมีอัตราการจ่ายเงินสนับสนุนเกษตรกรชาวไร่อ้อยตามโครงการดังกล่าว ในอัตราไม่เกิน ๑๒๐ บาทต่อตัน เพื่อให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยสามารถดำเนินการเก็บเกี่ยวอ้อยสดคุณภาพดี และนำไปแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ที่มีข้อจำกัด ที่ทำให้เกิดการลักลอบเผาอ้อยซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดฝุ่น $PM_{2.5}$ โดยผลดำเนินงานสามารถลดอ้อยไหม้เข้าหีบเหลือ ร้อยละ ๒๙.๖ ซึ่งลดลงร้อยละ ๓.๒ จากปีก่อนหน้า

๓) จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดเพื่อแก้ไขปัญหาหมอกควันทางอากาศ ในพื้นที่ ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ และศูนย์ปฏิบัติการดับไฟป่าเพื่อเป็นกลไกเชื่อมโยงการปฏิบัติงานระดับนโยบายสู่ระดับพื้นที่ในการแก้ไขปัญหาและบังคับใช้กฎหมายเชิงพื้นที่การเฝ้าระวังแจ้งเตือนภัย สร้างการรับรู้ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร

๔) จัดตั้งศูนย์สื่อสารการแก้ไขปัญหาหมอกควันทางอากาศ (ศกพ.) เพื่อคาดการณ์และแจ้งเตือนสถานการณ์ฝุ่นละอองล่วงหน้า ๗ วัน และยกระดับการสื่อสารสู่สาธารณะ

๕) ดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคที่เกิดจาก $PM_{2.5}$ ตามมาตรการด้านการแพทย์และสาธารณสุข กรณีหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ และเมื่อค่า $PM_{2.5}$ จะสูงเกินมาตรฐานได้ยกระดับมาตรการปฏิบัติการเพื่อคุ้มครองสุขภาพประชาชนโดยผลการดำเนินงานในพื้นที่หมอกควัน ๑๗ จังหวัดภาคเหนือ พบว่า ประชาชนมีความรู้ในการป้องกันตนเองเพิ่มขึ้น กลุ่มเสี่ยงได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง การจัดบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุข ได้แก่ การจัดเตรียมห้องปลอดฝุ่นในสถานบริการสาธารณสุขและสถานที่กลุ่มเสี่ยง การสนับสนุนมุ้งสู้ฝุ่นให้แก่กลุ่มเสี่ยง เปิดคลินิกมลพิษในโรงพยาบาล เปิดคลินิกมลพิษออนไลน์ เปิดศูนย์ตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านการแพทย์และสาธารณสุข กรณีหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PHEOC) และมอบสิ่งของสนับสนุนการป้องกันฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ หน้ากาก N95 ให้แก่หน่วยงานสาธารณสุขระดับอำเภอ โรงพยาบาลชุมชน และสาธารณสุขอำเภอ เพื่อให้บริการกับประชาชนกลุ่มเปราะบางในพื้นที่

๖) จัดทำแผนเผชิญเหตุป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ บูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและทุกภาคส่วนให้ดำเนินการตามมาตรการเชิงรุกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ (ตั้งแต่การเตรียมพร้อมก่อนเกิดภัย การแก้ไขปัญหาระหว่างเกิดภัย และการฟื้นฟูหลังเกิดภัย)

๗) จังหวัดออกประกาศเพื่อกำหนดเขตควบคุมไฟป่า กำหนดช่วงเวลาห้ามเผาเด็ดขาด และช่วงเวลาบริหารจัดการเชื้อเพลิง ขอความร่วมมือห้ามเผา จังหวัดได้แจ้งทุกส่วนราชการ ทุกอำเภอ ให้แจ้งหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในสังกัด ผู้นำชุมชนและผู้นำหมู่บ้านในท้องที่รับผิดชอบทราบและถือปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด ติดประกาศและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบและปฏิบัติต่อไป

๘) การจัดการไฟในป่า ได้เตรียมการล่วงหน้าเพื่อรับสถานการณ์ ระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อดำเนินมาตรการป้องกันลดฝุ่นละออง $PM_{2.5}$ ทั้งระบบ โดยใช้มาตรการ “ตรึงพื้นที่ ตรวจพบไฟให้เร็วขึ้น ให้มีจุดเฝ้าระวังในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่าในทุกพื้นที่ป่า จัดระเบียบการเก็บหาของป่าโดยอนุญาตเฉพาะคนในพื้นที่ผ่านการลงทะเบียนรายบุคคลในพื้นที่และปิดป่าเฉพาะในพื้นที่เสี่ยง” โดยก่อนห้วงฤดูไฟป่าให้มีการจัดการเชื้อเพลิงในห้วงเวลาที่เหมาะสม ให้ตั้งจุดเฝ้าระวังเพื่อกระจายกำลังเจ้าหน้าที่ในการเฝ้าป่าโดยเฉพาะในพื้นที่ป่าอนุรักษ์มีจุดตรวจและจุดสกัด เพื่อมิให้เกิดการลักลอบ

เผาป่า และเมื่อเข้าสู่ห้วงฤดูไฟป่า มีผู้บัญชาการเหตุการณ์ในระดับพื้นที่ มีกำลังพลและเครื่องมือพร้อมปฏิบัติในการดับไฟป่า และสามารถสับเปลี่ยนกำลังระดมพลช่วยกันกันดับไฟป่าได้อย่างทันที โดยผ่าน warroom ระดับพื้นที่ และตั้งหมู่บ้านเครือข่ายดับไฟป่ามาร่วมในการดับไฟป่า

๙) สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาไฟป่า โดยคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ได้ออกประกาศที่ ๙/๒๕๖๗ เรื่อง มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๗ โดยให้สิทธิประโยชน์กับภาคเอกชนที่สนับสนุนและมีส่วนร่วมดำเนินโครงการด้านการจัดการป่าและการลดปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5} อย่างยั่งยืน เช่น การก่อสร้างฝายชะลอความชุ่มชื้น การสนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์ดับไฟป่า การฝึกอบรมด้านการป้องกันและควบคุมไฟป่า ปัจจุบันมีภาคเอกชนให้การสนับสนุนในพื้นที่ป่าชุมชน จำนวน ๒ โครงการ รวม ๔๐ ป่าชุมชน

๑๐) การออกประกาศกรมวิชาการเกษตร เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอรับรองกระบวนการผลิตข้าวโพดเมล็ดแห้งแบบไม่เผา เพื่อลดปัญหาฝุ่น PM_{2.5} (PM_{2.5} Free Plus) พ.ศ. ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อควบคุมการเผาในขั้นตอนการผลิตข้าวโพดเมล็ดแห้ง ปัจจุบันมีการดำเนินโครงการนำร่องในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดพะเยา

๑๑) การประกาศหลักเกณฑ์และแนวทางการประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินกรณีฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM_{2.5}) ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย เงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ และประกาศกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ซึ่งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และจังหวัดสามารถนำไปพิจารณาประกาศเขตภัยพิบัติ และดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามระเบียบต่อไปได้

๑๒) รายงานข้อมูลจุดความร้อน (Hotspot) ของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) : GISTDA ดาวเทียม Suomi ระบบ VIIRS ผ่านเว็บไซต์ <http://fire.gistda.or.th/download.html> ค่าคุณภาพอากาศ (ฝุ่นละออง PM_{2.5}) ของกรมควบคุมมลพิษ ทุกวันผ่านช่องทางแอปพลิเคชัน AIR4THAI และปริมาณอ้อยสดและอ้อยลึกลอบเผาของสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายทุกวันผ่านเว็บไซต์ www.ocsb.go.th

๑๓) บูรณาการอากาศยานเฮลิคอปเตอร์ ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงมหาดไทย เพื่อควบคุมไฟในพื้นที่ป่าอนุรักษ์และป่าสงวนแห่งชาติ ในพื้นที่ลาดชันและเข้าถึงได้ยาก

๕. หมอกควันภาคใต้

๑) ติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศเพื่อเฝ้าระวังสถานการณ์ฝุ่นละอองในพื้นที่ภาคใต้อย่างต่อเนื่อง และเผยแพร่ข้อมูลคุณภาพอากาศผ่านทางช่องทางต่าง ๆ

๒) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการเตรียมกำลังพล เครื่องมือและอุปกรณ์ในการดับไฟ ทำแนวกันไฟ กำหนดเขตควบคุมไฟป่าและกำหนดมาตรการในเขตควบคุมไฟป่า ลาดตระเวนป้องกันไฟป่า บริหารจัดการเชื้อเพลิงในพื้นที่ป่า

๓) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้เชิงรุกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่าย จัดทำป้ายดัชนีความรุนแรงไฟ (Fire weather index) เพื่อเป็นข้อมูลแจ้งเตือน การแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่

๖. หมอกควันข้ามแดน

๑) การแจ้งเตือนและประสานงานปัญหาหมอกควันข้ามแดนระหว่างประเทศ

ในช่วงเดือนมกราคมและเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากหมอกควันข้ามแดนในพื้นที่ภาคตะวันออกและภาคกลาง ประเทศไทยจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๗ และวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ถึงสำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อขอให้ประเทศสมาชิกในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงยกระดับมาตรการในการลดจุดความร้อน นอกจากนี้ในเดือนมีนาคมและเดือนเมษายน ๒๕๖๗ ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากหมอกควันข้ามแดนในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคตะวันออก เชียงเหนือ และภาคตะวันตก ประเทศไทยจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๗ และวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗ ถึงสำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อขอให้ประเทศสมาชิกในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงยกระดับมาตรการในการลดจุดความร้อน

๒) ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนระหว่าง ๓ ประเทศ (ประเทศไทย - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา)

ประเทศไทย - สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว - สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ได้ดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนร่วมกันมาอย่างต่อเนื่องมากกว่า ๑๐ ปี ซึ่งที่ผ่านมา ประเทศไทยได้สนับสนุนให้ความช่วยเหลือในการตรวจวัดคุณภาพอากาศ การฝึกอบรม แลกเปลี่ยนประสบการณ์ การดับไฟป่า การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อเฝ้าระวังและคาดการณ์คุณภาพอากาศ และที่สำคัญที่สุดคือ การริเริ่ม “ยุทธศาสตร์ฟ้าใส” จากการริเริ่ม “ยุทธศาสตร์ฟ้าใส” เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการร่วมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนสำหรับปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๓ และได้มีการรับรองแผนปฏิบัติการร่วมกัน เมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๗ โดยได้เปิดตัวแผนปฏิบัติการร่วมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน ภายใต้ยุทธศาสตร์ฟ้าใส (พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๗๓) เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๗ ณ ประเทศไทย ซึ่งแผนปฏิบัติการร่วมดังกล่าว มีกรอบการดำเนินงานหลักที่สำคัญ ได้แก่ การควบคุมและดับไฟจากการเผาในที่โล่ง การคาดการณ์และติดตามตรวจสอบสถานการณ์หมอกควัน การจัดการเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับปัญหาหมอกควันข้ามแดนของแต่ละประเทศ โดยการประชุมครั้งนี้เป็นก้าวสำคัญที่จะนำแผนปฏิบัติการร่วมนี้ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนระหว่าง ๓ ประเทศ อย่างเป็นทางการต่อไป

๓) การแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ในการประชุมคณะกรรมการระดับรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม ๕ ประเทศ เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ครั้งที่ ๑๓ (13th MSC Mekong) ประกอบด้วย ประเทศไทย ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม จัดขึ้น ณ เมืองเสียมราฐ ราชอาณาจักรกัมพูชา ที่ประชุมได้พิจารณาการตั้งเป้าหมายลดจุดความร้อนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในแผนปฏิบัติการเชียงราย (Chiang Rai ๒๐๑๗ Plan of Action) โดยประเทศไทยได้เสนอให้ตั้งเป้าหมายลดจุดความร้อนเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบร่วมกันในการขยายเป้าหมายในการลดจุดความร้อนรายปี จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๓ และจะพิจารณาตัวเลขเป้าหมายรายปีในการประชุม 14th MSC Mekong ที่จะจัดขึ้น ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อเป็นเป้าหมายร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

๔) การแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนในภูมิภาคอาเซียน และอาเซียนตอนล่าง

ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมคณะกรรมการระดับรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ ๒๕ เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ณ โรงแรมอวานี ริเวอร์ไซด์ กรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน ร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียนตอนล่าง ประกอบด้วย ประเทศไทย สาธารณรัฐสิงคโปร์ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สหพันธรัฐมาเลเซีย และเนการาบรูไนดารุสซาลาม โดยมีสาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์เลสเตเข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ในที่ประชุม โดยประเทศไทยร่วมสนับสนุนให้มีการพัฒนาเครื่องมือและกลไกต่าง ๆ เช่น การขยายการวิเคราะห์และรายงานพื้นที่เผาไหม้ในภูมิภาคอาเซียน การใช้งานระบบคาดการณ์ความเสี่ยงการเกิดไฟจากไฟป่าหรือไฟที่เกิดจากการเผาพืช (FDRS) การจัดตั้งเครือข่ายฝึกอบรมด้านการจัดการไฟและหมอกควันในภูมิภาคอาเซียนตอนล่าง (RHTN) เพื่อพัฒนาการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมประเทศภาคีตามข้อตกลงอาเซียน เรื่อง มลพิษจากหมอกควันข้ามแดน ครั้งที่ ๑๙ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๗ ณ โรงแรมรอยัล ออคิด เชอราตัน กรุงเทพมหานคร โดยที่ประชุมตกลงร่วมกันในการดำเนินการติดตามและประเมินผลของโรดแมปอาเซียนปลอดหมอกควัน ฉบับที่ ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๓ โดยมีเป้าหมายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ให้ปัญหาหมอกควันในภูมิภาคอาเซียนจะต้องลดลงอย่างต่อเนื่อง มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก $PM_{2.5}$ เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงไม่เกิน ๓๗.๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และ $PM_{2.5}$ เฉลี่ย ๑ ปีไม่เกิน ๑๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร โดยให้สำนักเลขาธิการอาเซียน และศูนย์ประสานงานอาเซียนเพื่อควบคุมมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน (ACC THPC) หรือร่วมกับประเทศสมาชิกในการจัดทำข้อมูล เช่น ค่า $PM_{2.5}$ ของแต่ละประเทศ จำนวนการเกิดไฟและพื้นที่ที่ถูกเผา การติดตามและประเมินผลระดับประเทศ เช่น ผลการดำเนินมาตรการของแต่ละประเทศในการควบคุมการเผาในที่โล่ง ดัชนีพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้ ดัชนีสภาพอากาศที่เกิดไฟไหม้ การประเมินปริมาณเชื้อเพลิง การวิเคราะห์ความถี่ในการลาดตระเวน นอกจากนี้ ที่ประชุมยังตกลงร่วมกันในการจัดทำแนวทางการวิเคราะห์แผนที่ถูกเผาไหม้เพื่อเพิ่มศักยภาพของประเทศสมาชิกอาเซียนในการทำแผนที่ และใช้ในการบรรเทาปัญหาการเผาในที่โล่งและประเมินการบรรลุผลตามเป้าหมายของโรดแมปอาเซียนปลอดหมอกควันฉบับที่ ๒ ด้วย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการคุณภาพอากาศ

๑. ระยะสั้น

๑.๑ ศึกษาขีดความสามารถในการรองรับสารเบนซิน และสาร ๑, ๓-บิวทาไดอิน รวมทั้งมลสารทางอากาศอื่น ๆ ในพื้นที่มาบตาพุดเพื่อใช้ประกอบการกำหนดนโยบายในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่มาบตาพุดให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลสถานการณ์สิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสม สร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจและการดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

หน่วยงานรับผิดชอบ ได้แก่ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

๑.๒ ยกกระดับมาตรฐานของสถานประกอบการให้สูงขึ้น โดยเน้นการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้เข้าสู่มาตรฐานเหมืองแร่สีเขียว (Green Mining) และโครงการ

ส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR - DPIM) ที่ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

หน่วยงานรับผิดชอบ ได้แก่ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

๑.๓ เร่งสร้างความตระหนักและให้ความรู้แก่ประชาชนเพื่อช่วยลดมลพิษจากแหล่งกำเนิด และป้องกันตนเองจาก PM_{2.5} ผ่านช่องทางต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมในการป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพ

หน่วยงานรับผิดชอบ ได้แก่ กรมอนามัย

๑.๔ ผลักดันและส่งเสริมนวัตกรรม เพื่อดูแลสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยง (เด็กเล็ก ผู้สูงอายุ หญิงตั้งครรภ์ และผู้ที่มีโรคประจำตัว) เช่น ห้องปลอดฝุ่น มุ้งสูฝุ่น

หน่วยงานรับผิดชอบ ได้แก่ กรมอนามัย

๑.๕ ศึกษาสัดส่วนฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM_{2.5} ต่อฝุ่นละอองรวม (TSP) ที่ระบายจากปล่องระบายอากาศของโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณากำหนดมาตรการหรือเสนอแนวทางป้องกันและลดการเกิดปัญหาฝุ่นละอองจากโรงงานอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการเผาไหม้เชื้อเพลิง รวมถึงแนวทางการเลือกใช้เทคโนโลยีระบบบำบัดที่เหมาะสม เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

หน่วยงานรับผิดชอบ ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑.๖ ผลักดันการใช้พลังงานทางเลือกหรือพลังงานสะอาดในภาคอุตสาหกรรม ผ่านการสนับสนุนให้เกิดโครงการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ชนิดติดตั้งบนหลังคา โดยปรับปรุงร่างกฎกระทรวง กำหนดประเภท ชนิด และขนาดของโรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดยกเว้นให้การผลิตพลังงานไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ที่ติดตั้งบนหลังคาหรือ Solar Rooftop ทุกกำลังการผลิตไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานและไม่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเพื่อเป็นการลดต้นทุนค่าไฟฟ้า ส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรม และภาคธุรกิจใช้พลังงานสะอาด พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน

หน่วยงานรับผิดชอบ ได้แก่ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑.๗ สนับสนุนการลงทุนและเพิ่มจำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าให้มีความครอบคลุมและเพียงพอมีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับยานยนต์ไฟฟ้าของคณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติ สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ใช้นยานยนต์ไฟฟ้า และช่วยลดปัญหาฝุ่นละออง โดยเฉพาะ PM_{2.5} ในภาคคมนาคมขนส่งของประเทศไทย

หน่วยงานรับผิดชอบ ได้แก่ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน และสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

๒. ระยะยาว

๒.๑ กำหนดแผนและแนวทางการปลดระวางการใช้งานรถราชการที่มีอายุมากกว่า ๒๐ ปี ขึ้นไป

หน่วยงานรับผิดชอบ ได้แก่ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๒.๒ พิจารณาปรับปรุงขั้นตอนและวิธีการตรวจสภาพรถยนต์เพื่อให้สะท้อนการปล่อยมลพิษจริงที่เกิดจากการใช้งานบนท้องถนน

หน่วยงานรับผิดชอบ ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก

การบริหารจัดการอากาศของต่างประเทศ

๑. มาตรการและกลไกของกฎหมายในการบริหารจัดการอากาศของต่างประเทศ^๑

การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในหลายประเทศจะมีกฎหมายในการบริหารจัดการอากาศเป็นการเฉพาะ โดยร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ได้ศึกษา มาตรการและกลไกของกฎหมายในการบริหารจัดการอากาศจากสหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐสิงคโปร์ และ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ โดยสรุปได้ ดังนี้

สหรัฐอเมริกา มี Clean Air Act เป็นกฎหมายระดับสหรััฐ (Federal Law) ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากมลพิษที่สร้างมลภาวะ แก่อากาศโดยรอบ กฎหมายนี้ได้มอบหมายให้สำนักงานปกป้องสิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกา (Environmental Protection Agency หรือ EPA) กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ และมอบความ รับผิดชอบหลักให้แก่รัฐในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว และยังกำหนด ในเรื่องอื่น ๆ เช่น กำหนดควบคุมการปล่อยมลพิษอันตราย ๑๘๗ ประเภท การนำระบบกำหนดเพดาน และจัดสรรสิทธิการปล่อย (Cap-And-Trade) มาใช้เพื่อแก้ปัญหาฝนกรด การป้องกันในพื้นที่ที่คุณภาพ อากาศสะอาดอยู่แล้วไม่เสื่อมถอยลงไป

Clean Air Act มีมาตรการทางกฎหมายที่สำคัญ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานอากาศ ระดับชาติ การกำหนดมาตรฐานการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดใหม่ การควบคุมมลพิษที่เป็นอันตราย (Hazardous Air Pollutants) การปกป้องคุณภาพอากาศในพื้นที่ที่เป็นไปตามมาตรฐานอยู่แล้วและ การปกป้องทัศนวิสัยจากหมอกควันในภูมิภาค (Regional Haze) การแก้ไขปัญหาฝนกรด การปกป้อง ชั้นโอโซนที่บรรยากาศชั้นสตราโตสเฟียร์ มาตรฐานการปล่อยมลพิษจากแหล่งเคลื่อนที่ได้ (Emission Standards for Mobile Sources) การควบคุมเตาเผาขยะมูลฝอย (Solid Waste Incinerators) ตลอดจน การควบคุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

นอกจากนี้ ในการจัดการมลพิษในอากาศ Clean Air Act ได้มีการแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ พื้นที่ที่เป็นไปตามมาตรฐาน (Attainment Area) และพื้นที่ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน (Non-Attainment Area) โดยมีการกำหนดมาตรการเพื่อให้พื้นที่ที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เป็น ไปตามมาตรฐาน รวมทั้งมีการกำหนดรายละเอียดในการบริหารจัดการแหล่งกำเนิดมลพิษแต่ละประเภท เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของปัญหาแต่ละด้านได้อย่างครอบคลุม

สำหรับการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว กฎหมายกำหนดให้แต่ละมลรัฐ มีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการของมลรัฐ (State Implementation Plans: SIPs) โดยมลรัฐต้องส่งแผน ให้ EPA พิจารณา หากแผนดังกล่าวไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือมลรัฐไม่ปฏิบัติตามแผน มลรัฐ อาจไม่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลกลางหรือไม่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการกิจกรรม ที่ขัดต่อมาตรฐานที่กำหนด นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มลรัฐใช้ระบบอนุญาตสำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษ ที่ถูกควบคุมโดยต้องได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการจากรัฐบาลกลางด้วย

^๑ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.", สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๗, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=L2NOL>, น.-๘- ถึง -๑๐

ตัวอย่างกิจกรรมที่ควบคุม เช่น การเผาในภาคการเกษตร มลรัฐส่วนใหญ่มีการใช้ระบบอนุญาตการเผาเพื่อจำกัดการเผาไม่ให้เกิดขีดความสามารถในการดูดซับของธรรมชาติ โดยคำนึงถึงวัน เวลา และสภาวะแวดล้อม โดยเกษตรกรที่ต้องการเผาจะต้องลงทะเบียนล่วงหน้าและให้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับการเผาและมาตรการป้องกันเหตุเพลิงไหม้ โดยเกษตรกรต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นที่รับผิดชอบก่อนดำเนินการเผา และรายงานการเผาต่อเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๔ ชั่วโมงภายหลังก่อการเสร็จสิ้น นอกจากนี้ ยังมีมาตรการฝึกอบรมด้านการเผาให้แก่เกษตรกรและมีการทบทวนการฝึกอบรมทุก ๕ ปีด้วย ในขณะที่บางมลรัฐมีมาตรการคิดค่าธรรมเนียมการเผาในภาคการเกษตร และบางมลรัฐกำหนดชัดเจนว่าจะใช้ระบบอนุญาตการเผาในภาคการเกษตรเป็นการชั่วคราวเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่การจัดการที่ไม่มีการเผาเกิดขึ้นในภาคการเกษตร โดยมีบางมลรัฐกำหนดระยะเวลาไม่เกิน ๓ ปี

ในส่วนของการบังคับใช้กฎหมาย กฎหมายนี้กำหนดให้หน่วยงานที่รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง ออกคำสั่งกำหนดโทษทางปกครอง รวมถึงดำเนินคดีทางแพ่งและอาญาได้ ทั้งนี้ ในการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย ให้อำนาจแก่ EPA ที่จะขอให้แหล่งกำเนิดมลพิษนำส่งรายงานเฝ้าติดตามการปล่อยมลพิษ และให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของ EPA เข้าไปตรวจสอบข้อเท็จจริงต่าง ๆ นอกจากนี้ กฎหมายนี้ยังกำหนดให้ประชาชนสามารถดำเนินคดีได้กับทั้งบุคคล ภาคเอกชน หรือหน่วยงานของรัฐที่ก่อมลพิษ รวมถึงขอให้ EPA ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการแก้ไขและป้องกันปัญหามลพิษเพิ่มเติมได้

สาธารณรัฐสิงคโปร์ มีกฎหมายในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ จำนวน ๒ ฉบับซึ่งมีมาตรการ ดังนี้

(๑) Environmental Pollution Control Act 1999 ซึ่งกำหนดหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในการบำรุงรักษาและใช้อุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษทางอากาศ มาตรการควบคุมการปล่อยควันดำ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดและยานพาหนะ มาตรการควบคุมการใช้วัตถุไวไฟ อุปกรณ์เผาเชื้อเพลิงหรือการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่กำหนด มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการกำหนดพื้นที่พิเศษ การรายงานผลการตรวจสอบมลพิษจากแหล่งกำเนิดด้วยตนเอง การวางหลักประกัน รวมถึงมาตรการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายนี้

(๒) Transboundary Haze Pollution Act 2014 มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการกับบริษัทเอกชนขนาดใหญ่หลายแห่งของสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่เป็นผู้ลงทุนในบริษัทปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมการผลิตเยื่อกระดาษ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเผาพื้นที่การเกษตรในสาธารณรัฐอินโดนีเซียอันเป็นการแก้ปัญหาหมอกควันข้ามพรมแดนที่ต้นเหตุ โดยหลักการสำคัญของ THPA เป็นการกำหนดความรับผิดชอบของผู้ถือครองหรือใช้ประโยชน์ในพื้นที่การเกษตรที่ก่อให้เกิดหมอกควันข้ามแดนมายังสาธารณรัฐสิงคโปร์โดยกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดบทสันนิษฐานของกฎหมายที่เป็นคุณกับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหามลพิษในอากาศเพื่อผลักภาระการพิสูจน์ไปยังผู้ถือครองหรือใช้ประโยชน์ในพื้นที่ โดยในกรณีที่มีข้อมูลทางดาวเทียม ความเร็วลมและทิศทางลม หรือข้อมูลทางอุตุนิยมวิทยาอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นว่าเกิดเพลิงไหม้ ไม่ว่าจะเป็นไฟป่าหรือการเผาพื้นที่การเกษตรและส่งผลให้เกิดหมอกควันพัดพามาถึงสาธารณรัฐสิงคโปร์ กฎหมายจะสันนิษฐานไว้ก่อนว่าหมอกควันที่เกิดขึ้นมาจากการกระทำของผู้ถือครองหรือเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว ซึ่งจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งทางแพ่งและอาญา ซึ่งกฎหมายนี้กำหนดบทลงโทษไว้เป็นโทษปรับไม่เกินวันละ ๑๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ต่อวันหรือต่อช่วงเวลาที่สาธารณรัฐสิงคโปร์เกิดมลพิษหมอกควันในขณะที่มีการกระทำความผิด นอกจากนี้

กฎหมายฉบับนี้ยังครอบคลุมไปถึงกรณีที่ไม่ได้เป็นผู้เผาโดยตรง แต่มีส่วนเกี่ยวข้องในการรับซื้อ ปาล์มน้ำมันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ประชาชนชาวสิงคโปร์ที่ได้รับผลกระทบ จากปัญหาหมอกควันก็สามารถมีสิทธิฟ้องได้ นอกจากมาตรการทางกฎหมายแล้ว สาธารณรัฐสิงคโปร์ ยังมีการใช้มาตรการคว่ำบาตรสินค้าที่ทำลายสิ่งแวดล้อม โดยระงับการใช้ฉลากเขียวทำให้ไม่สามารถ จำหน่ายได้ เนื่องจากบริษัทผู้ผลิตสินค้านี้กล่าวอ้างต้องสงสัยว่ามีความเกี่ยวข้องกับการทำการเกษตร ด้วยการเผาป่าในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ มีกฎหมายอากาศสะอาด (Clean Air Act 1999) ที่ใช้หลักการ ผู้ก่อให้กำเนิดมลพิษเป็นผู้จ่าย โดยมีมาตรการทางกฎหมายเพื่อรักษาคุณภาพอากาศ โดยการกำหนด มาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศ (Ambient Air Quality Standard) การกำหนดมาตรฐาน การปล่อยมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด (Emission Standard) การบริหารจัดการคุณภาพอากาศ โดยใช้ระบบกำหนดพื้นที่โดยพิจารณาจากพื้นที่ที่มีลักษณะภูมิอากาศ สภาพอุตุนิยมวิทยาและสภาพ ภูมิประเทศ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการแพร่กระจายของมลพิษทางอากาศที่คล้ายคลึงกัน (Airshed) การกำหนดระบบใบอนุญาตให้แหล่งกำเนิดมลพิษปล่อยหรือระบายอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ การติดตั้งระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษเพื่อให้ได้สิทธิในมาตรการจูงใจทางภาษีเพื่อส่งเสริมการรักษา สิ่งแวดล้อม มาตรการกำหนดโทษปรับ และมาตรการสั่งปิดหรือสั่งให้แหล่งกำเนิดมลพิษหยุดการก่อสร้าง หรือการดำเนินการใด ๆ ไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีการจัดทำระบบรักษาความปลอดภัยของสิ่งแวดล้อมสำหรับ เรื่องนั้นให้เรียบร้อยแล้วเสียก่อน

สำหรับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ได้มีการศึกษาและ นำมาตรการต่าง ๆ ตามที่ได้ศึกษาข้างต้นมากำหนดเป็นมาตรการภายใต้ร่างกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจาก สภาพปัญหาที่มีลักษณะเดียวกัน และเป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีหลักการและกระบวนการบังคับใช้ ที่มีความสอดคล้องกับมาตรการทางสิ่งแวดล้อมและบริบทของสังคมไทย เช่น การบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมภายใต้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย การใช้ระบบการจัดการมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม การป้องกันและควบคุมปัญหาหมอกควันข้ามแดน รวมถึงการจัดการมลพิษเชิงพื้นที่

๒. การรับรองสิทธิของบุคคลด้านอากาศสะอาด^๒

การรับรองสิทธิในการได้รับอากาศสะอาด และสิทธิในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณภาพ อากาศที่จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับการรับรองสิทธิ ทางสิ่งแวดล้อมในกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิใน สิ่งแวดล้อมที่ดี (Right to a Healthy Environment) ซึ่งที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ได้มี มติรับรองเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ค.ศ. ๒๐๒๒

ในส่วนของกฎหมายต่างประเทศ **กฎหมายของสาธารณรัฐฝรั่งเศส**ได้กำหนดรับรองสิทธิ ในอากาศอันปลอดภัยต่อสุขภาพ (droit à respirer un air qui ne nuise pas à sa santé) และสิทธิ ในข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพอากาศและผลกระทบต่อสุขภาพ (droit à l'information sur la qualité de l'air et ses effets sur la santé et l'environnement) ในกฎหมายระดับรัฐบัญญัติ โดยเพื่อคุ้มครอง สิทธิดังกล่าว รัฐมีหน้าที่ดำเนินการ (obligation de moyen) มีใช้หน้าที่ก่อผล (obligation de résultat) โดยการรับรองสิทธิในข้อมูลข่าวสารเป็นสิทธิในการได้รับการแจ้งเตือนสถานะมลพิษเมื่อความหนาแน่น สูงกว่าค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศ

^๒ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ., สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๓, <https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=L2NOL>, น. ๙ ถึง ๑๑

๓. การจัดการมลพิษทางอากาศโดยอ้างอิงมาตรฐานคุณภาพอากาศ

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมมลพิษของประเทศไทยและของต่างประเทศจะกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศเป็นค่าอ้างอิงคุณภาพอากาศที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ ในทำนองเดียวกันกับที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๔ ได้กำหนดให้มีมาตรฐานคุณภาพอากาศซึ่งเป็นค่าตัวเลขแทนความหนาแน่นของก๊าซและสารอื่น ๆ ในอากาศ

อย่างไรก็ตาม กฎหมายต่างประเทศมีการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันและมีการกำหนดมาตรการโดยอ้างอิงกับมาตรฐานนั้น เช่น Clean Air Act of 1970 ของสหรัฐอเมริกาที่กำหนดค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศปฐมภูมิ (Primary Standards) ซึ่งกำหนดขึ้นโดยอ้างอิงจากผลกระทบต่อสุขภาพของประชากรและต่อกลุ่มผู้อ่อนไหว และค่ามาตรฐานคุณภาพอากาศทุติยภูมิ (Secondary Standards) ซึ่งกำหนดขึ้นโดยอ้างอิงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ พันธุ์พืช น้ำ ดิน สิ่งปลูกสร้าง ในกรณีที่มีการกำหนดเขตพื้นที่ในมลรัฐใดให้เป็นเขตพื้นที่ที่ความหนาแน่นของมลพิษสูงกว่าค่ามาตรฐาน (Non-Attainment Areas) รัฐบาลของมลรัฐนั้นจะต้องกำหนดมาตรการที่จะต้องทำให้เกิดการลดความหนาแน่นของมลพิษชนิดนั้นได้จริงภายในกำหนดระยะเวลา ๕ ปี และในการอนุญาตประกอบกิจการอันเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศใหม่ในพื้นที่ความหนาแน่นของมลพิษสูงกว่าค่ามาตรฐาน ผู้ขออนุญาตจะต้องใช้เทคโนโลยีที่ดีที่สุดที่มีอยู่เพื่อลดปริมาณการปล่อยมลพิษแต่ละชนิด

ประมวลกฎหมายสิ่งแวดล้อม (Code de l'environnement) ของสาธารณรัฐฝรั่งเศส กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศรวมทั้งสิ้น ๖ มาตรฐาน ดังนี้

(๑) ค่ามาตรฐานเพื่อการแจ้งเตือน (seuil d'alerte) ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อให้หน่วยงานของรัฐแจ้งเตือนสภาวะมลพิษในทันทีที่ตรวจวัดความหนาแน่นได้เกินค่ามาตรฐานนี้

(๒) ค่ามาตรฐานเพื่อการแจ้งเตือนกลุ่มบุคคลอ่อนไหว (seuils d'information et de recommandation) ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อให้หน่วยงานของรัฐแจ้งเตือนสภาวะมลพิษต่อกลุ่มบุคคลอ่อนไหวที่เมื่อได้รับมลพิษในระดับดังกล่าวเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ก็สามารถเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้

(๓) เกณฑ์คุณภาพอากาศบังคับ (valeur limite) เป็นค่าระดับความหนาแน่นเฉลี่ยของมลพิษแต่ละชนิด ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นค่าเพดาน และรัฐมีหน้าที่ควบคุมความหนาแน่นตามจริงมิให้เกินเพดาน

(๔) เกณฑ์คุณภาพอากาศเป้าหมาย (valeur cible) เป็นค่าเป้าหมายเพื่อให้รัฐกำหนดมาตรการให้ลดความหนาแน่นของมลพิษให้ได้ตามเกณฑ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๕) เป้าหมายคุณภาพอากาศ (objectif de qualité de l'air) เป็นค่าเป้าหมายระยะยาวเพื่อให้รัฐกำหนดมาตรการให้ลดความหนาแน่นของมลพิษ

(๖) เกณฑ์ปริมาณฝุ่นละอองที่ได้รับเข้าสู่ร่างกายรายวัน (Indice d'exposition moyenne - IEM) เป็นเกณฑ์เป้าหมายเพื่อลดความหนาแน่นของมลพิษให้ได้ตามเกณฑ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด

๔. มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด เป็นการกำหนดค่ามาตรฐานความหนาแน่นของมลพิษเป็นค่าเพดาน เพื่อกำหนดห้ามมิให้มีการปล่อยมลพิษจากแต่ละแหล่งกำเนิดเกินค่ามาตรฐานนั้น ซึ่งเดิมเป็นกลไกตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

สำหรับกฎหมายต่างประเทศ เช่น พระราชบัญญัติการควบคุมมลพิษทางอากาศของประเทศญี่ปุ่น (Air Pollution Control Act) กำหนดให้ในเขตพื้นที่ใดที่มีการตรวจวัดพบว่ามีค่าความหนาแน่นของมลพิษในชั้นบรรยากาศโดยทั่วไปในระดับสูง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อมสามารถกำหนดค่ามาตรฐานความหนาแน่นของมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่เข้มงวดขึ้นสำหรับมลพิษแต่ละชนิดได้ และโรงงานอันเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ดังกล่าวจะต้องควบคุมมลพิษให้ได้ตามเกณฑ์นั้น ซึ่งกลไกตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ในลักษณะเดียวกัน

ส่วนกลไกการจัดการมลพิษข้ามพรมแดน การงดเว้นการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้าที่ก่อให้เกิดมลพิษข้ามพรมแดน เป็นแนวทางที่สอดคล้องกับกฎหมายของสหภาพยุโรป ที่ใช้มาตรการกีดกันทางการค้าเพื่อสนับสนุนการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในประเทศอื่น สำหรับการกำหนดให้ผู้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษอาญาภายในราชอาณาจักร และรับผิดชอบค่าเสียหายทางแพ่งนั้น มีที่มาจากกฎหมายของสาธารณรัฐสิงคโปร์ สำหรับกรณีความผิดทางอาญา กลไกดังกล่าวสอดคล้องกับหลักกฎหมายอาญาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อยกเว้นหลักดินแดน ในกรณีการกระทำความผิดเกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร แต่ผลของการกระทำเกิดขึ้นในราชอาณาจักร แม้จะไม่มีเจตนาเล็งเห็นผล แต่โดยลักษณะแห่งการกระทำ ผลที่เกิดขึ้นควรเกิดในราชอาณาจักร ให้ถือว่าความผิดนั้นได้กระทำในราชอาณาจักร

๕. กลไกจัดการมลพิษเชิงพื้นที่

โดยที่ความหนาแน่นของมลพิษในแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับจำนวนแหล่งกำเนิดมลพิษ และลักษณะเฉพาะทางภูมิศาสตร์ จึงมีกลไกจัดการมลพิษเชิงพื้นที่ ซึ่งเดิมพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้มีเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๓ และเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา ๕๘ ซึ่งจะต้องจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด โดยร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. กำหนดให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งลด ระวัง หรือจำกัดกิจกรรมกำเนิดมลพิษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางตามกฎหมายของสาธารณรัฐฝรั่งเศส ที่กำหนดให้เมื่อได้ผลตรวจวัดค่าความหนาแน่นของมลพิษทางอากาศสารหนึ่งสารใดหรือรวมกัน สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อการแจ้งเตือน (seuil d'alerte) หรือสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอากาศเพื่อการแจ้งเตือนสำหรับกลุ่มเปราะบาง (seuils d'information et de recommandation) ในพื้นที่บริเวณจังหวัดใด ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องประกาศให้พื้นที่นั้นเป็นเขตแจ้งภัยมลพิษ (zones d'alerte) โดยทันที และสั่งให้งดกิจกรรมประเภทที่กระทบกระเทือนต่อสุขภาพ และการประกอบอาชีพของประชาชนน้อยกว่าเสียก่อน ในกรณีที่เกิดสภาวะวิกฤตมลพิษต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานกว่า ๓ วันติดต่อกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งให้ใช้มาตรการอื่นเพิ่มเติมที่เข้มงวดขึ้น ซึ่งจะกระทบกระเทือนต่อสุขภาพ ตลอดจนกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงขึ้น

ข่าวที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติ บริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. แก้ไขวิกฤติฝุ่นละออง PM 2.5 ในประเทศไทย
ได้จริงหรือ *

การขยายตัวทางเศรษฐกิจและฝุ่นละออง PM 2.5 ความท้าทายที่ประเทศไทยกำลังเผชิญ
ประเทศไทยเผชิญปัญหามลพิษทางอากาศฝุ่นละออง PM 2.5 มากกว่าทศวรรษ โดยเฉพาะใน
กรุงเทพฯ ปริมณฑล และภาคเหนือ ซึ่งมักมีค่าฝุ่นละอองเกินมาตรฐานเป็นประจำ การสูดดมฝุ่นละออง
PM 2.5 ในระยะยาวยังเพิ่มความเสี่ยงต่อโรคร้ายแรง เช่น โรคหลอดเลือดสมอง ปอดอุดกั้น และมะเร็ง
ปอด จากรายงานของ Air Quality Life Index (AQLI) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ระบุว่าหากประเทศไทย
สามารถควบคุมค่าเฉลี่ยของฝุ่นละออง PM 2.5 ให้อยู่ในระดับมาตรฐานที่ WHO แนะนำ คือ ไม่เกิน ๕
ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร คนไทยจะมีอายุขัยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นได้ถึง ๑.๖ ปี

อย่างไรก็ดี จากข้อมูลสถิติของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า ที่ผ่านมามีประเทศไทยมีปริมาณฝุ่นละออง
PM 2.5 เฉลี่ยภาพรวมของทั้งประเทศอยู่ที่ระดับ ๒๖ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (เกินระดับมาตรฐาน
ตามที่ WHO แนะนำ) และเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐ จากปีก่อนหน้า

ระดับมลพิษทางอากาศเกินมาตรฐานในหลายจังหวัด

ระดับของฝุ่นและก๊าซที่เป็นมลพิษทางอากาศประเภทอื่น ๆ เกินมาตรฐานในหลายพื้นที่ โดย
จังหวัดที่ประสบปัญหามากที่สุดคือ พิษณุโลก กรุงเทพฯ สุโขทัย น่าน และมุกดาหาร สาเหตุหลักมาจากการ
ขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเพิ่มขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรม การเผาในภาคเกษตรและพื้นที่ป่า รวมถึง
การคมนาคมขนส่งที่เพิ่มขึ้น ชี้ให้เห็นว่าการแก้ปัญหามลพิษทางอากาศควบคู่กับการเติบโตทางเศรษฐกิจ
อย่างยั่งยืนเป็นความท้าทายที่สำคัญของประเทศไทย เพื่อสุขภาพและคุณภาพชีวิตของทุกคน

**ภาคครัวเรือนและเกษตร แหล่งกำเนิดสำคัญของฝุ่นละออง PM 2.5 ในประเทศไทยและ
ประเทศเพื่อนบ้าน**

จากรายงานการประเมินการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในประเทศไทย โดยสถาบันระหว่าง
ประเทศเพื่อการวิเคราะห์ระบบประยุกต์ (IIASA) และ UNEP พบว่า มีประชากรกว่า ๖๖๐ ล้านคน
ในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้รวมถึงประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ
โดยเฉพาะฝุ่นละออง PM 2.5 ที่ถูกประมาณการว่าเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตก่อนวัยอันควรถึง
๓๒,๐๐๐ รายต่อปีในประเทศไทย

* ฝ่ายจัดการกองทุนเพื่อความยั่งยืน หลักทรัพย์จัดการกองทุนสิทธิไทย, ร่าง พ.ร.บ. อากาศสะอาด แก้ไขวิกฤติ
ฝุ่น PM 2.5 ไทยได้จริงหรือ?, สืบค้นเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๖๘ <https://www.kasikornasset.com/th/market-update/Pages/ESG-20241011-clean-air-act.aspx>

มาตรการจัดการฝุ่นละออง PM 2.5 จากกิจกรรมอื่น ๆ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติมาตรการแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM 2.5 ตามข้อเสนอของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนนำเศษวัสดุทางการเกษตร เช่น ตอซัง ฟาง และใบไม้ใบหญ้าแห้งไปใช้เป็นเชื้อเพลิงหรือวัตถุดิบในโรงไฟฟ้าชีวมวล พร้อมให้สิทธิพิเศษด้านภาษีและดอกเบี้ย

นอกจากนี้ ยังผลักดันให้ใช้มาตรฐานยูโร ๕ ซึ่งเป็นมาตรฐานควบคุมการปล่อยมลพิษไอเสียของยานพาหนะ ส่วนภาคการจราจรมีการเพิ่มการตรวจจับควันดำให้ครอบคลุมพื้นที่วิกฤติ การเพิ่มความเข้มงวดการตรวจสภาพรถยนต์ประจำปี จำกัดรถบรรทุกและรถโดยสารในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ลดภาษีรถ EV และเพิ่มบทลงโทษสำหรับการเผาในพื้นที่ผิดกฎหมาย

จังหวัดเชียงใหม่ติด Top พื้นที่ค่าฝุ่นละออง PM 2.5 เกินมาตรฐาน

ในขณะที่พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีค่าฝุ่นละออง PM 2.5 เกินมาตรฐานอยู่เป็นประจำ เมื่อเดือนเมษายนปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีค่าฝุ่นละออง PM 2.5 อยู่ระหว่าง ๘๔.๑ ถึง ๒๒๔.๓ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ได้ประกาศเป็นเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยและขอความช่วยเหลือผู้ประสบภัยกรณีฉุกเฉินอัคคีภัยไฟป่า

นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรียังได้ประกาศมาตรการเพื่อยกระดับการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองภาคเหนือ ครอบคลุมการบูรณาการทำงานของหลายหน่วยงาน เช่น เพิ่มการลาดตระเวนและบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่เสี่ยงลักลอบเผาป่า กำหนดเขตภัยพิบัติฉุกเฉินและให้ประชาชนในพื้นที่ WFH ตามความจำเป็น ตัดสิทธิช่วยเหลือเกษตรกรที่เผาพื้นที่เกษตร เพิ่มปฏิบัติการฝนหลวงช่วยเหลือในการดับไฟป่า รวมถึงการดูแลสุขภาพประชาชน สนับสนุนงบประมาณเร่งด่วน

ภาครัฐเจรจากับประเทศเพื่อนบ้าน หวังลดฝุ่นควันข้ามพรมแดน

ทั้งนี้ ภาครัฐยังมีการเจรจากับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อลดการเผาป่าและฝุ่นควันข้ามพรมแดน เนื่องจากตรวจพบจุดความร้อนจากการเผาป่าและพื้นที่เกษตรเป็นจำนวนมากจากสาธารณสุขแห่งสหภาพเมียนมาและสาธารณสุขรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเฉพาะช่วงเดือนมีนาคมของทุกปี

จะเห็นได้ว่า แม้รัฐบาลจะพยายามแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง PM 2.5 ด้วยมาตรการต่าง ๆ ที่ครอบคลุมตั้งแต่ปลายน้ำจนถึงต้นน้ำของแต่ละภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม การแก้ปัญหายังเป็นการดำเนินการแบบช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เฉพาะเมื่อมีปัญหาหมอกพิษทางอากาศเกิดขึ้นผ่านการประกาศเป็นภาวะฉุกเฉิน จากนั้นจึงบังคับใช้มาตรการเพื่อลดผลกระทบ

ความหวังลดฝุ่นละออง PM 2.5 จากร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ถูกพัฒนามาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และปัจจุบันกำลังอยู่ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการธิการ เพื่อแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ประเทศไทยเผชิญมาอย่างยาวนานโดยเฉพาะฝุ่นละออง PM 2.5

ร่างกฎหมายนี้มีการกำหนดคณะกรรมการหลายชุดเพื่อขับเคลื่อนนโยบายและการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ รวมถึงมาตรการลดและควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ และเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ นอกจากนี้ ยังมีการพัฒนาระบบการบริหารจัดการ เช่น มาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด ระบบฐานข้อมูลคุณภาพอากาศแห่งชาติ และระบบเฝ้าระวังคุณภาพอากาศ

ทั้งนี้ การมีพระราชบัญญัติหรือกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศ รวมถึงฝุ่นละออง PM 2.5 ตามข้างต้น ควรเป็นกฎหมายที่คำนึงถึงการแก้ปัญหาได้จริงและยั่งยืน ไม่เพียงแต่บังคับใช้มาตรการลดผลกระทบระยะสั้นอย่างที่ผ่านมา แต่พระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ควรพิจารณาถึงการปรับเปลี่ยนวิธีการทำเกษตรกรรมที่ไม่ต้องพึ่งพาการเผา หรือการพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดการใช้รถยนต์ส่วนตัว และการพึ่งพาพลังงานสะอาด

นอกจากนี้ การแก้ปัญหามลพิษข้ามพรมแดนต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ซึ่งไม่เพียงแต่จะช่วยปรับปรุงคุณภาพอากาศในระยะยาว แต่จะสร้างอนาคตที่มีอากาศสะอาดและสุขภาพที่ดีสำหรับคนไทยทุกคน

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการดำเนินงานเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับ
(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ)

นางพัชรา พุกเศรษฐี
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย
ผู้สัมภาษณ์

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการฉบับนี้ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์จาก นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ สมาชิกวุฒิสภา และรองประธานกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา คนที่สี่ เมื่อวันอังคารที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องรับรองชั้น ๒ ฝั่งวุฒิสภา โดยมีนายธีรพัฒน์ พิชเชษฐวงศ์ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑ นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้สัมภาษณ์ และมีคณะข้าราชการกลุ่มงานกฎหมาย ๑ เข้าร่วมสังเกตการณ์สัมภาษณ์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญตามประเด็นการสัมภาษณ์สรุปได้ ดังนี้

สำนักกฎหมาย : ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับ อย่างไร

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ รองประธานกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา คนที่สี่ : ที่ผ่านมามีกรมควบคุมมลพิษเป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่กำกับดูแลและปกป้องสิ่งแวดล้อมโดยอาศัยอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ตามการควบคุมมลพิษก็ไม่มีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมได้อย่างแท้จริงเนื่องจากการแก้ไขปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกับหน่วยงานต่าง ๆ มีกฎหมายให้อำนาจดำเนินการจัดการเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันหรือซ้ำซ้อนกัน แล้วแต่กรณี ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อรัฐสภาเพื่อให้พิจารณาตราเป็นกฎหมายสำหรับเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาในเรื่องนี้ต่อไป

นอกจากร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอฉบับนี้แล้ว ยังมีร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับนี้ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. (นางสาวคณินิจ ศรีบัวเอี่ยม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒๒,๒๕๑ คน เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๔. ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (นางสาวตรีณัฐ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ พ.ศ. (นายร่มธรรม ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๖. ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. (นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติด้วยคะแนนเสียง ๔๔๓ เสียง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับ โดยใช้ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นหลักในการพิจารณาซึ่งถือเป็นความหวังของประชาชนและผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่จะมีการบริหารจัดการอากาศอย่างเป็นระบบในด้านต่าง ๆ

จากการศึกษาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับ พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่ออากาศสะอาด ปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานและมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษทางอากาศหลายฉบับ โดยแต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์และมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลมลพิษที่แตกต่างกันออกไป เช่น ๑) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและระงับเหตุสาธารณสุขภัยที่กระทบต่อชีวิตและร่างกายของประชาชน ๒) พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อระงับเหตุและป้องกันความเสียหายที่เกิดกับทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐจากเหตุอัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาด ตลอดจนภัยอื่น ๆ รวมถึงภัยทางอากาศด้วย ทั้งนี้ โดยกำหนดมาตรการเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าหรือเกิดขึ้นเป็นระยะเวลานานเมื่อเกิดสาธารณภัย กล่าวคือ เมื่อมีการประกาศกำหนดให้พื้นที่ใดเป็นพื้นที่ประสบภัย หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ จะเข้าให้ความช่วยเหลือและเยียวยาผู้ประสบภัย ซึ่งรวมถึงการเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว ๓) พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ ๔) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกฎหมายทั้ง ๔ ฉบับดังกล่าว มีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมโดยกฎหมายกำหนดให้มีหน่วยงานของรัฐหลายหน่วยงานเข้ามาเกี่ยวกับการดำเนินการ จึงทำให้ไม่มีการบูรณาการร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน ดังนั้น จึงควรมีคณะกรรมการ ๓ ระดับ เพื่อทำหน้าที่แก้ปัญหาดังกล่าว ดังนี้

๑. คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาด ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายสูงสุด มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๒. คณะกรรมการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญ เช่น กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศสะอาด และดัชนีคุณภาพอากาศ กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับที่เสนอมานี้ ส่วนใหญ่จะกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ แต่ก็มีบางฉบับที่เสนอให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นประธานกรรมการ

๓. คณะกรรมการระดับพื้นที่ ได้แก่ คณะกรรมการอากาศสะอาดจังหวัด และคณะกรรมการอากาศสะอาดพื้นที่เฉพาะ

อย่างไรก็ดี มีข้อสังเกตว่าการตั้งคณะกรรมการระดับชาติ ระดับกลาง และระดับพื้นที่ดังกล่าว อาจเป็นการเพิ่มขั้นตอนและทำให้การตัดสินใจล่าช้าไม่สามารถแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างสิทธิมนุษยชนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจนำวิธีการอื่นที่ไม่เคยมีมาก่อนในระบบราชการมาใช้บังคับก็ได้ เพราะร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับนี้ มีเนื้อหาใกล้เคียงกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (The Development of Climate Change Laws) และร่างกฎหมายสิ่งแวดล้อม เช่น ร่างพระราชบัญญัติจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ. ที่กำหนดให้มีการตั้งคณะกรรมการระดับต่าง ๆ เช่นเดียวกัน

ประเด็นที่ ๒ กฎหมายสิ่งแวดล้อมมีหลักการสำคัญประการหนึ่ง คือ กำหนดให้ผู้ก่อมลพิษหรือผู้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการป้องกันและแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพของมนุษย์หรือสิ่งแวดล้อม (Polluters Pay Principle: PPP) ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นการนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่พิสูจน์ความเสียหายต่อศาลอย่างน้อย ๒ ประการ คือ ๑) มลพิษหรือสิ่งปนเปื้อนเกิดจากแหล่งใด ๒) ต้องมีรายงานที่สอดคล้องกับความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงทำให้ผู้ฟ้องคดีมีค่าใช้จ่ายและต้นทุนที่สูง รวมถึงใช้เวลานานในการพิสูจน์ข้อเท็จจริง ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับนี้ จึงได้กำหนดบทสันนิษฐานไว้ว่าหากมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ ข้อมูลทางอุตุนิยมวิทยา เช่น ลมพัดอากาศที่ไม่สะอาด กลิ่น และสารเคมีไปในทางใดมีความร้อนหรือรอยไหม้เกิดขึ้นที่ใด รอยร้าวของสิ่งที่ทำให้อากาศไม่สะอาดอยู่ที่ใด ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีความเสียหายเกิดขึ้นแล้ว ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่เพียงแค่พิสูจน์ค่าเสียหายเท่านั้น จึงทำให้ผู้ครอบครองพื้นที่ที่ก่อมลพิษไม่สามารถอ้างได้ว่าไม่ได้เป็นผู้ก่อมลพิษ

ประเด็นที่ ๓ ประเทศไทยโดยเฉพาะพื้นที่ทางภาคเหนือ เช่น จังหวัดลำพูน ซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศรายล้อมไปด้วยภูเขามีสถานะเหมือนแอ่งกระทะ แต่ประชาชนในพื้นที่ยังคงเผาป่า เผาอ้อย เผาตอซังในไร่ข้าวโพดและนาข้าวอย่างต่อเนื่อง และพื้นที่ภาคกลาง เช่น กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีอาคารสูงเป็นจำนวนมากจึงทำให้มีการสะสมของฝุ่นควันในอากาศที่รุนแรงกำลังเผชิญกับปัญหาวิกฤตมลพิษทางอากาศ เช่น ฝุ่น PM 2.5 ที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตและสุขภาพของประชาชนในระดับที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และเป็นสาเหตุให้คนไทยเสียชีวิตด้วยโรคถุงลมโป่งพอง และโรคมะเร็งปอด นอกจากนี้ ยังทำให้ปริมาณก๊าซคาร์บอนในชั้นบรรยากาศเพิ่มสูงขึ้นจนกระทบต่อการไหลเวียนและถ่ายเทอากาศ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

ทั้งนี้ องค์การบริหารการบินและอวกาศแห่งชาติ หรือองค์การนาซ่า (NASA) เคยส่งดาวเทียม Aqua ขึ้นสู่อวกาศเมื่อประมาณ ๒๐ ปีที่แล้ว และตรวจพบจุดความร้อน (Hot Spot) จำนวนมาก จึงได้ระบุผ่านเว็บไซต์ของตนว่า “จุดความร้อนส่วนใหญ่ในภูมิภาคนี้เกิดจากการจงใจจุดไฟเผา” เพื่อปรับสภาพพื้นที่ โดยการจุดไฟเผาดังกล่าวจะรุนแรงที่สุดในเดือนมีนาคมและเมษายนของทุกปี หรือประมาณ ๕ ครั้ง ต่อปี อย่างต่อเนื่อง และ “ข้าซาก” โดยร้อยละ ๖๔ เกิดในเขตป่าอนุรักษ์ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า รองลงมาคือเขตป่าเสื่อมโทรม เขตป่าเศรษฐกิจ และเขตป่าของกรมป่าไม้ ในขณะที่ร้อยละ ๒๔

เกิดในนาข้าว โดยเป็นการเผาวัชพืชเพื่อเตรียมดินปลูกข้าวในฤดูกาลใหม่ ดังนั้น หากสามารถควบคุมการจุดไฟเผาในพื้นที่ดังกล่าวได้ ก็จะทำให้ควันที่เกิดจากการเผาไหม้ลดลงประมาณร้อยละ ๘๘ ซึ่งจะทำให้สุขภาพอนามัยของประชาชนดีขึ้น ช่วยลดปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดโรคร้ายแรงและภัยคุกคามต่อชีวิตประชาชนที่เป็นกลุ่มเปราะบาง อีกทั้งยังช่วยปกป้องระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติไม่ให้ถูกทำลายจากมลพิษทางอากาศได้

นอกจากนี้ ยังพบปัญหาคุณภาพอากาศและฝุ่นพิษเพิ่มสูงขึ้นโดยมีสาเหตุมาจากควันรถยนต์ เรือ และยานพาหนะอื่น ๆ ในพื้นที่เขตเมืองขนาดใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยประมาณร้อยละ ๕๗ เกิดจากยานยนต์ที่เกิดจากการเบรก การเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิลในโรงไฟฟ้า โรงงานอุตสาหกรรม การก่อสร้าง การเผาเศษขยะ และกิจกรรมในครัวเรือนด้วย และประมาณร้อยละ ๔๓ เกิดจากควันรถไปสัมผัสสารต่าง ๆ ในอากาศจนเกิดการจับตัวกับสารในชั้นบรรยากาศและกลายเป็นฝุ่น ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวจึงควรดูแลคุณภาพของเครื่องยนต์และเชื้อเพลิง โดยเฉพาะเชื้อเพลิงดีเซลเป็นประจำ ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่าการตรวจวัดการปล่อยควันดำโดยการนำรถยนต์ไปขึ้นแท่นตรวจนั้น ต้องรอให้รถยนต์มีอายุการใช้งานถึง ๗ ปีก่อน จึงจะสามารถนำไปตรวจได้ และรถที่อยู่ในเกณฑ์การตรวจควันดำนั้นก็ได้บรรทุกของหนักเวลาตรวจจึงมีควันดำออกมาไม่มาก ดังนั้น เพื่อให้ผลการตรวจออกมาถูกต้องการตรวจควันดำจึงควรให้รถที่จะตรวจบรรทุกน้ำหนักตามความเป็นจริง จึงจะสามารถตรวจจับควันดำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ ๔ เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ที่ได้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับ เป็น**มาตรการที่สร้างและเพิ่มหรือลดแรงจูงใจ หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อป้องกันมลพิษทางอากาศหรือส่งเสริมการมีอากาศสะอาด** เช่น ถ้าไม่เผาหรือลดการเผาจะได้รับรางวัล กิจกรรมเปลี่ยนการปลูกพืชที่ต้องเผาเป็นปลูกพืชที่ไม่ต้องเผา นำเศษฟางข้าวที่เหลือจากการเก็บเกี่ยวมาอัดเป็นฟางก้อนแล้วนำไปจำหน่ายเพื่อสร้างรายได้ หรือการให้รางวัลยกย่องเชิดชูผู้ที่ไม่เผา

ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับ มีความแตกต่างกันดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. (นางสาวคณินจิ ศรีบัวเอี่ยม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒๒,๒๕๑ คน เป็นผู้เสนอ) กำหนดให้มีการตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า **“กองทุนอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ”** ในองค์การอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ (อ.อ.ส.ส.) เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเพื่อการช่วยเหลือ การอุดหนุน การพัฒนา การส่งเสริม การสนับสนุน การคุ้มครอง การบำบัด การฟื้นฟู การป้องกันหรือการจัดการปัญหาเกี่ยวกับหมอกควันพิษและสุขภาพแบบบูรณาการ ตลอดจนนำมาใช้ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ และกำหนดให้มีการตั้งองค์การอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ (อ.อ.ส.ส.) ซึ่งมีฐานะเป็นหน่วยงานรัฐ มีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแล และติดตามการจัดการอากาศสะอาด ดำเนินการตามแผนแม่บทต่าง ๆ ประสานงานกับคณะกรรมการต่าง ๆ ตรวจสอบหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และบริหารกองทุนอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ

โดยใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจให้ลดการก่อกมลพิษทางอากาศ เช่น การเพิ่มหรือลดภาษี และเก็บค่าปรับจากผู้ก่อกมลพิษเข้ากองทุนฯ (เว้นแต่เกิดจากปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือสงคราม จะไม่เก็บค่าปรับ) เพื่อนำมาใช้ในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยไม่ต้องส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

๒. ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับกำหนดให้มี “คณะกรรมการนโยบาย อากาศสะอาด” มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ โดยมีหน้าที่จัดทำแผนแม่บทเพื่ออากาศสะอาด และปลอดภัย พิจารณากำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อบริหารจัดการอากาศ สะอาด เช่น มาตรการการเงิน การคลัง ภาษี การส่งเสริมการลงทุน และนโยบายอื่น ๆ แต่ร่างพระราชบัญญัติ ฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. (นายภัทรพงษ์ สีสลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) มีการนำหลักการบริหารจัดการปัญหาแบบองค์รวม (War Room) มาใช้โดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทำหน้าที่กำกับดูแลปัญหามลพิษทางอากาศในจังหวัดของตน ส่วนในกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา กำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยทำหน้าที่กำกับดูแล ปัญหามลพิษ ทั้งนี้ หากพบปัญหามลพิษทางอากาศที่กระทบต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่แล้ว จะต้องทำรายงาน จัดระบบสาธารณสุข และแจกจ่ายอุปกรณ์สำหรับป้องกันมลพิษทางอากาศให้แก่ ประชาชนในพื้นที่

ปัจจุบันร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับ อยู่ในระหว่าง การพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยใช้ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เป็นหลักในการพิจารณา ซึ่งจะนำข้อดีของร่างพระราชบัญญัติแต่ละฉบับ มารวมกัน และแก้ไขปรับปรุงให้ร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการมีเนื้อหา สาระที่ครอบคลุมและใช้บังคับอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติที่เกิดจากการผสมผสานของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับ ถือเป็นความหวังของประชาชนเพราะจะเป็นเครื่องมือใหม่ในการกำหนดกลไกการบริหารจัดการมลพิษ ทางอากาศทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ ซึ่งจะพัฒนาและบูรณาการการบริหารจัดการปัญหา ของทุกภาคส่วนให้เป็นระบบและสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีการวางแผน การดำเนินงานและกำกับดูแลเพื่อลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิดอย่างเป็นระบบ ตลอดจน ป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น คาร์บอน และกลิ่น เข้าสู่สภาพแวดล้อมและชั้นบรรยากาศ และเสริมสร้าง สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพอันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิตของประชาชน

สำนักกฎหมาย : การตราพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกันอีกจำนวน ๖ ฉบับ จะก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน หรือไม่ อย่างไร

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ รองประธานกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา คนที่สี่ : เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๗ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการ เพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการทำนองเดียวกัน อีกจำนวน ๖ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๔๔๓ เสียง เนื่องจากเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นความหวัง

และเครื่องมืออันจะก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน เพราะสามารถแก้ไขข้อจำกัดเกี่ยวกับมาตรการบังคับใช้กฎหมายที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อีกทั้งยังสามารถยกระดับการบริหารจัดการคุณภาพอากาศและควบคุมมลพิษได้อย่างบูรณาการและยั่งยืน กล่าวคือ มุ่งเน้นกำหนดกลไกการบริหารจัดการทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้เกิดระบบการวางแผนและการดำเนินงาน เพื่อลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิดทั้งในราชอาณาจักรและนอกราชอาณาจักร (มลพิษข้ามแดน) และป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น คาร์บอน ก๊าซเรือนกระจกเข้าสู่สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ โดยเน้นการบูรณาการเชิงระบบเพื่อประสานการทำงานระหว่างคณะกรรมการต่าง ๆ ตามกฎหมายกับหน่วยงานภาครัฐทุกระดับ และระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ตลอดจนสามารถบริหารจัดการระบบงบประมาณเพื่อการมีอากาศสะอาด และระบบการบริหารราชการเชิงพื้นที่เพื่อจัดการคุณภาพอากาศในพื้นที่รับผิดชอบ พัฒนามาตรฐานคุณภาพอากาศ ระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ภาวะมลพิษทางอากาศอยู่ในขั้นวิกฤต ระบบการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการให้เกิดอากาศสะอาด รวมถึงมีการกำหนดเครื่องมือหรือมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ให้เป็นกลไกเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอากาศสะอาดด้วย

ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจนำกลไกทางเศรษฐศาสตร์เข้ามามีใช้ในการกำหนดนโยบายระหว่างที่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวยังไม่มีผลใช้บังคับได้ เช่น กำหนดนโยบายว่านาแปลงใดไม่มีการเผาในปีนั้น ๆ จะได้รับสิทธิในเรื่องการประกันราคาข้าวเปลือก แต่ถ้านาแปลงใดมีรอยไหม้จากการเผาก็จะนำมาหักลดลงไปตามสัดส่วนของรอยไหม้นั้นก็ได้

สำนักกฎหมาย : ท่านคิดว่ามาตรการและกลไกทางกฎหมายใดมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด

นายวีระศักดิ์ ไควสุรัตน์ รองประธานกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา คนที่สี่ : กลไกทางกฎหมายที่สำคัญและสามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดโดยเฉพาะการเผาพื้นที่ดินในที่โล่ง คือ การให้รางวัลแก่ผู้ที่ไม่เผา และผู้ช่วยทำให้ไม่เกิดการเผาพื้นที่ดิน ตลอดจนบุคคลที่เปลี่ยนใจไม่เผาพื้นที่ดิน หรือการมอบใบประกาศเกียรติบัตรให้แก่ผู้ที่ไม่เผาพื้นที่ดิน และการกำหนดผู้รับผิดชอบให้ดูแลพื้นที่ดินที่มีการเผาซ้ำซาก ซึ่งมาตรการและกลไกดังกล่าวนี้จะทำให้เกิดรายได้และเป็นมาตรการที่สร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลหรือชุมชนในการป้องกัน บำบัด ขจัด และลดมลพิษทางอากาศ ตลอดจนส่งเสริมการมีอากาศสะอาด นอกจากนี้ ยังควรนำมาตรการทางภาษีอากรสำหรับอากาศสะอาด การเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษทางอากาศ การกำหนดและโอนสิทธิในการระบายมลพิษทางอากาศ มาใช้ในการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดด้วยเช่นกัน

สำนักกฎหมาย : ประเด็นอื่น ๆ ที่ท่านมีความประสงค์จะให้สัมภาษณ์เพิ่มเติม

นายวีระศักดิ์ ไควสุรัตน์ รองประธานกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา คนที่สี่ : หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสื่อสารประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และสร้างแรงจูงใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลจากผู้สร้างมลพิษเป็นผู้ลดมลพิษเพื่อส่งเสริมให้มีอากาศสะอาดและลดมลพิษทางอากาศ

Scan QR Code รับชมการสัมภาษณ์

นายวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ สมาชิกวุฒิสภา
รองประธานกรรมาธิการการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา คนที่สี่

<https://www.youtube.com/watch?v=AFeMbEt1RqA&t=2115s>

(ความยาว ๓๘.๓๕ นาที)

หมายเหตุ : เนื้อหาการสัมภาษณ์ที่ปรากฏในวิดีโอคลิป อาจมีความแตกต่างจากความที่ปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) ซึ่งเกิดจากกระบวนการตรวจสอบเนื้อหาทางวิชาการในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) เพื่อให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ หรือกระชับมากยิ่งขึ้น

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ.
(รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม
กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒๒,๒๕๑ คน เป็นผู้เสนอ)

นางพัชรา พุกเศรษฐี
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย
ผู้สัมภาษณ์

รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม
รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการ
เพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง

ผศ.ธนาชัย สุนทรอนันตชัย
ผู้ช่วยอธิการบดี
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ดร.ธีระวุฒิ เต็มสิริวัฒนกุล
นักกฎหมายภาษีอากร
และกฎหมายระหว่างประเทศ

อาจารย์กัญญารัตน์ โคตรภูเขียว
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นายดนัยภัทร โภควณิช
นักกฎหมายมหาชนด้านสิทธิเสรีภาพ
และผู้ประสานงานคณะทำงาน
ด้านกฎหมาย
เครือข่ายอากาศสะอาด

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการฉบับนี้ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุม N ๔๐๙ ฟังสภาผู้แทนราษฎร โดยมีนางสาวสุธีรา จินายน นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ และนายอมร สุวรรณโรจน์ นิติกรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้สัมภาษณ์ และมีคณะข้าราชการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ เข้าร่วมสังเกตการณ์สัมภาษณ์ในครั้งนี้ด้วย นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ๑. ผศ.ธนาชัย สุนทรอนันตชัย ๒. ดร.ธีระวุฒิ เต็มสิริวัฒนกุล ๓. อาจารย์กัญญารัตน์ โคตรภูเขียว ๔. นายดนัยภัทร โภควณิช ให้ความเห็นทางวิชาการในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ

ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. ด้วย
 ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญตามประเด็น
 การสัมภาษณ์สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

ประเด็นจากร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ.

สำนักกฎหมาย : ขอทราบถึงปัญหาอุปสรรค เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ.

**รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 กำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. และคณะ :** ประชาชนได้รับความ
 ความเดือดร้อนจากปัญหามลพิษทางอากาศโดยเฉพาะปัญหาฝุ่น PM 2.5 ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
 และต่างจังหวัดมาอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาเป็นเวลาหลายปี และทวีความรุนแรงขึ้นในหลายพื้นที่
 ทำให้ประชาชนต้องทนหายใจในอากาศที่ปนเปื้อนมลพิษในระดับที่สูงเกินค่าแนะนำขององค์การอนามัยโลก
 ทำให้ประชาชนเกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตเฉียบพลันจากโรคปอด โรคหัวใจ และโรคหลอดเลือดสมอง
 นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดโรคเรื้อรัง เช่น มะเร็ง เบาหวาน ตลอดจนส่งผลกระทบต่อเชิงลบอย่างมากต่อ
 กลุ่มเปราะบาง ได้แก่ เด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้มีโรคประจำตัว และผู้ทำงานกลางแจ้ง ซึ่งมีความเสี่ยงสูง
 ต่อการเจ็บป่วยกว่าคนทั่วไป แต่หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบกลับไม่สามารถแก้ไขปัญหา
 มลพิษทางอากาศได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะกฎหมายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย
 ที่รับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนยังมีข้อจำกัดและอุปสรรคในการบังคับใช้อยู่หลายประการ
 ทั้งในเชิงเนื้อหาและกระบวนการ ดังนี้

๑. กฎหมายสิ่งแวดล้อมที่บังคับใช้กับการพิทักษ์อากาศสะอาดในปัจจุบันยังไม่เพียงพอและ
 ขาดประสิทธิภาพ

๒. ปัญหาในเชิงโครงสร้าง ระบบ องค์กร และหน้าที่อำนาจขององค์กรต่าง ๆ ที่ดำเนินงาน
 ด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการจัดการมลพิษทางอากาศในประเทศไทยที่ยังมีความซ้ำซ้อน ขาดการบูรณาการ
 การทำงานร่วมกันทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ทำให้ไม่สามารถแก้ปัญหา
 หมอกควันพิษ รวมทั้งปัญหาฝุ่นพิษ PM 2.5 ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันทั่วถึง

ดังนั้น รัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับรัฐในการแก้ไขปัญหาอากาศ
 ที่ไม่สะอาด โดยเฉพาะการเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการอากาศสะอาดที่มาจากความต้องการ
 ของประชาชนและชุมชนอย่างแท้จริง เพื่อเป็นการรับรองคุ้มครองสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาด
 ของประชาชนที่บุคคลทุกคนพึงมี โดยรัฐมีหน้าที่ต้องเคารพ ปกป้อง และทำให้สิทธิที่จะหายใจอากาศ
 สะอาดของบุคคลเกิดขึ้นได้จริงอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งต้องบูรณาการระหว่างหน่วยงานของรัฐกับ
 ภาคประชาสังคมในรูปแบบการจัดการร่วม ตลอดจนการกำหนดให้มีเครื่องมือและมาตรการ
 ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุสำคัญของการก่อหมอกควันพิษปรับเปลี่ยน
 พฤติกรรมและวิธีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ดี ที่ผ่านมามีพบว่ารัฐไม่สามารถแก้ปัญหา
 อากาศที่ไม่สะอาดให้ประชาชนและชุมชนได้ เนื่องจากไม่ได้แก้ปัญหาที่ต้นเหตุอย่างแท้จริงแต่มุ่งเน้น

การแก้ปัญหารายวัน รวมถึงการออกกฎหมายที่ให้ความสำคัญเฉพาะด้านเศรษฐกิจ แต่ไม่ให้ความสำคัญกับการดูแลรักษาอากาศสะอาดจนส่งผลเสียต่อสุขภาพของประชาชน

สำนักกฎหมาย : ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. มีความแตกต่างจากกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันอย่างไร

รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. และคณะ : ร่างพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้มีคณะกรรมการ ๓ ระดับ ได้แก่ ผู้กำหนดนโยบาย (Policy Maker) ผู้กำกับดูแล (Regulator) และผู้ปฏิบัติการ (Operator) เพื่อให้เป็นไปตาม “หลักการจัดตั้งคณะกรรมการในการจัดการอากาศสะอาดอย่างยั่งยืน” โดยมีบทบาทหน้าที่แยกจากกันอย่างชัดเจน แต่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน โดยการเปิดพื้นที่ให้มีการจัดการร่วมในคณะกรรมการระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชน (Co-management) ตลอดจนมีการเชื่อมโยงการบูรณาการการจัดการอากาศสะอาดและการจัดการร่วมไปสู่ระดับจังหวัด และระดับเขตพื้นที่เฉพาะด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดการอากาศสะอาดเป็นไปอย่าง “ยั่งยืน” อย่างไรก็ตาม การที่จะดำเนินการดังกล่าวได้นั้นจำเป็นต้องมี “งบประมาณ” ที่เพียงพอและถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงกำหนดให้มี “กองทุนอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ” ซึ่งเป็นกองทุนที่ “เลี้ยงตัวเองได้” ไม่เป็นภาระต่องบประมาณ เพราะกองทุนดังกล่าวสามารถหารายได้จากแหล่งอื่น ๆ เช่น การเก็บค่าธรรมเนียมคนก่อมลพิษ การเก็บภาษีสรรพสามิตที่เรียกเก็บจากสินค้าที่สร้างมลพิษ ค่าปรับ และค่าสินไหมทดแทนจากการฟ้องคดีผู้ก่อมลพิษข้ามแดน

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. ยังมีสาระสำคัญอีก ๘ ประการ ได้แก่

๑. การกำหนดให้มีสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาด
๒. เป็นกฎหมายที่ควบคุมมิติสิ่งแวดล้อมกับมิติสุขภาพ
๓. ให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อการบังคับใช้กฎหมายอื่นที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ
๔. กำหนดมาตรการลงโทษกับมาตรการจูงใจ (Carrot and Stick) ควบคู่กัน โดยเฉพาะมาตรการจูงใจทางเศรษฐศาสตร์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
๕. เน้นให้เกิดการจัดการร่วม (Co-management) อากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ ระหว่างภาครัฐกับภาคประชาสังคม
๖. เปิดช่องแก้ปัญหาในพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะ
๗. มุ่งบูรณาการ (Integration) การทำงานเชิงระบบทั้งในเชิงโครงสร้าง และเชิงเนื้อหา
๘. การกำหนดหลักการหมอกควันข้ามแดน

สำนักกฎหมาย : ขอรบหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในการป้องกัน และลดมลพิษทางอากาศ

รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. และคณะ : การกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เป็นการเพิ่มสัดส่วนมาตรการจูงใจ (Carrot) ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ก่อมลพิษมีทางเลือกมากขึ้นในการลดการปล่อยมลพิษตามบริบทของตนเอง โดยใช้กลไกต่าง ๆ ทางเศรษฐศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เช่น กองทุนอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ ค่าธรรมเนียม การกำหนดและโอนสิทธิในการปล่อยหมอกควันพิษเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้ง่ายขึ้น อันนำไปสู่เศรษฐกิจสีเขียวในภาพรวม รวมถึงช่วยเหลือให้ผู้ก่อมลพิษได้ปรับตัวเพื่อลดการปล่อยมลพิษสร้างรายได้แก่รัฐและชดเชยเยียวยาประชาชนที่ได้รับผลกระทบต่อสุขภาพ โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง ได้แก่ เด็ก หญิงมีครรภ์ ผู้ป่วย ผู้สูงอายุ และคนทำงานกลางแจ้ง

หลักการสำคัญที่เกี่ยวกับการกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle) และหลักการระมัดระวังหรือป้องกันไว้ก่อน (Precautionary Principle) อันเป็นหลักการสำคัญในกฎหมายสิ่งแวดล้อมที่นำมาใช้เพื่อให้ผู้ก่อมลพิษหรือมีแนวโน้มที่จะก่อมลพิษต้องเป็นผู้ร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อเยียวยาสิ่งแวดล้อมให้กลับคืนสู่สภาพที่ดี โดยเงินที่จัดเก็บจากผู้ก่อมลพิษทั้งหลายจะถูกนำไปใช้เพื่อสิ่งแวดล้อม เช่น การบำบัดอากาศให้สะอาด การจัดหาเครื่องฟอกอากาศ การจูงใจให้ผู้คนทั้งหลายหันไปใช้เครื่องมือ รถยนต์ สินค้าหรือบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สำนักกฎหมาย : มาตรการและกลไกทางกฎหมายในการบริหารจัดการอากาศของต่างประเทศที่สามารถนำมาปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย

รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. และคณะ : ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดฯ ได้นำหลักการของกฎหมายต่างประเทศมาปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย ดังนี้

๑. หมวดที่ว่าด้วยเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ รวมถึงกองทุนอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ มีตัวอย่างอยู่ในกฎหมายของหลายประเทศในกลุ่มองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) ที่นำมาตรการและเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้อย่างแพร่หลาย เช่น สหรัฐอเมริกา สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สหราชอาณาจักรอังกฤษ เครือรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐฟินแลนด์ ราชอาณาจักรสวีเดน ประเทศญี่ปุ่น

๒. หมวดที่ว่าด้วยหมอกควันข้ามแดน ได้มีการนำกฎหมายว่าด้วยหมอกควันข้ามแดนของสาธารณรัฐสิงคโปร์มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของไทย

สำนักกฎหมาย : บทกำหนดโทษของร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาด เพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ กำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. และคณะ : ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดฯ ไม่ได้บัญญัติโทษสำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับอากาศสะอาดเพิ่มเติม จากกฎหมายอื่น ๆ เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา เพราะจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการบังคับใช้กฎหมาย ประกอบกับบทกำหนดโทษตามกฎหมายเหล่านั้นก็บัญญัติไว้ค่อนข้างสูงอยู่แล้ว เพียงแต่ยังขาด การบังคับใช้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดฯ จึงให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ตามกฎหมายที่มีอยู่ให้บังคับใช้กฎหมาย เหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ เช่น การลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือขัดขวางการกระทำใด ๆ ตามคำสั่งเพื่อระงับการกระทำ หรือให้กระทำการใด ๆ เพื่อแก้ไข หรือป้องกันความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพ โทษสำหรับผู้ที่ไม่ส่งเงินบำรุง กองทุนหรือส่งเงินบำรุงกองทุนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่ง หรือไม่ชำระค่าธรรมเนียม หรือชำระ ค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องชำระ โทษสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรการที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดขึ้น ก็จะนำมาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรล่วัตถุประสงค์ทั่วไปในการควบคุมสังคมด้วยการลดอาชญากรรม มุ่งเน้นให้บุคคล ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวและไม่กระทำความผิดซ้ำอีก

ส่วนโทษที่มีการบัญญัติไว้ในกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เช่น โทษทางแพ่งและ อาญาสำหรับผู้ก่อมลพิษควันพิษข้ามแดน โทษสำหรับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานรัฐที่ละเว้นการปฏิบัติ หน้าที่หรือไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในกฎหมายของตนให้มีประสิทธิภาพ ร่างพระราชบัญญัติ กำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดฯ ไม่ได้กำหนดบทลงโทษ เพราะไม่ต้องการให้เกิดความซ้ำซ้อน ยกเว้นโทษสำหรับผู้ก่อให้เกิดหมอกควันพิษข้ามแดน ร่างพระราชบัญญัตินี้จะกำหนดให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดหมอกควันพิษที่อยู่ “นอกราชอาณาจักร” แต่ปล่อยให้หมอกควันพิษข้ามแดนเข้ามา “ในราชอาณาจักรไทย” และก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศไทย ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา แต่เนื่องจากการกระทำความผิดมีต้นกำเนิดจากนอกราชอาณาจักรไทย การค้นหาพยานหลักฐานหรือ ตัวผู้กระทำความผิดมีความยุ่งยากและประเทศไทยไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายนอกราชอาณาจักรไทยได้ จึงกำหนดการพิสูจน์ให้แตกต่างจากกฎหมายว่าด้วยพยานหลักฐานทั่วไป ดังนี้

๑. กำหนดข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับพื้นที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดหมอกควันพิษ โดยให้ถือว่าพื้นที่ ที่เป็นแหล่งกำเนิดหมอกควันพิษคือจุดที่พบความหนาแน่นของหมอกควันพิษในทางวิทยาศาสตร์ (Hot Spot)

๒. กำหนดข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับความเสียหายอันเนื่องมาจากผลของการแพร่กระจายของหมอกควันพิษเข้ามาในราชอาณาจักรไทย โดยให้ถือเอาค่าดัชนีคุณภาพอากาศ หรือค่าดัชนีคุณภาพอากาศเพื่อสุขภาพที่เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ

๓. กำหนดข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดหมอกควันพิษ โดยให้ถือว่าบุคคลที่มีชื่อปรากฏตามเอกสารราชการของประเทศนั้นเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดหมอกควันพิษตามความเป็นจริง

สำนักกฎหมาย : การตราพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน หรือไม่ อย่างไร

รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. และคณะ : ร่างพระราชบัญญัตินี้ต้องการสถาปนาสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาด (Right to Breathe Clean Air) ซึ่งเป็นสิทธิที่เป็นเงื่อนไขของการได้มาซึ่งสิทธิในสุขภาพ (Right to Health) และสิทธิในชีวิต (Right to Life) โดยทั้งสองสิทธิเป็นสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการรับรองโดยกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ เช่น ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี สำหรับสิทธิในสุขภาพได้รับการรับรองโดยพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนสิทธิในชีวิตได้รับการรับรองไว้ในกฎหมายภายในตั้งแต่ระดับรัฐธรรมนูญ ทุ๊กฉบับและระดับพระราชบัญญัติมาอย่างต่อเนื่อง

นอกจากการรับรองสิทธิข้างต้นซึ่งมีลักษณะเป็นสิทธิเชิงเนื้อหา (Substantive Rights) แล้ว ยังได้มีการบัญญัติรับรองสิทธิเชิงกระบวนการ (Procedural Rights) เพื่อเป็นเครื่องมือหรือพาหนะในการขับเคลื่อนไปสู่การเข้าถึงและคุ้มครองสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาด ประกอบด้วย

(๑) สิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของอากาศและผลกระทบของคุณภาพอากาศที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

(๒) สิทธิในการมีส่วนร่วมกับรัฐในการกำหนดนโยบาย จัดทำกฎหมายและกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาด

(๓) สิทธิในการเข้าถึงและได้รับความยุติธรรมทางสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น ภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดฯ ฉบับนี้ จึงกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ที่จะต้องเคารพ (Respect) ปกป้อง (Protect) จากการละเมิดโดยบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐ และทำให้เกิดขึ้นจริง (Fulfill) ซึ่งสิทธิดังกล่าว และเพื่อทำให้สิทธิดังกล่าวเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม รัฐจึงมีหน้าที่ต้องกำกับดูแลให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด และให้มีการบูรณาการการทำงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว โดยอยู่ภายใต้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) และหลักการพัฒที่ยั่งยืน (Sustainable Development) โดยความหมายที่แท้จริงของการพัฒที่ยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่ต้องรักษาสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ (Economic Development) กับการรักษาสิ่งแวดล้อม (Environmental Protection) ซึ่งหากสิ่งแวดล้อมได้รับการปกป้องเป็นอย่างดีย่อมส่งผลต่อการคุ้มครองสุขภาพที่ดีของประชาชน

ประเด็นคำถามจากการอภิปรายในชั้นสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกฎหมาย : ท่านได้กำหนดกลไกทางกฎหมายและนโยบายเพื่อให้ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมรับผิดชอบปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นหรือไม่ อย่างไร

รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. และคณะ : ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดฯ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เน้นให้ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมต้องรับผิดชอบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยการนำเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์มาปรับใช้ ดังนี้

๑. จัดเก็บเงินเข้ากองทุนอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ โดยจัดเก็บจากสินค้าหรือบริการที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ซึ่งจัดเก็บตามอัตราการทำลายสิ่งแวดล้อมที่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น หากได้ใช้สินค้าหรือบริการ เช่น รถยนต์สันดาป น้ำมัน เครื่องบิน เรือ บุหรี่ สุรา โดยจะนำเงินที่ได้จากการจัดเก็บไปอุดหนุนส่งเสริมสนับสนุนเทคโนโลยีสะอาด รวมทั้งเยียวยาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของผู้ได้รับผลกระทบ

๒. จัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดอากาศสะอาดจากภาคธุรกิจหรือโรงงานอุตสาหกรรมที่ปล่อยมลพิษสู่อากาศตามอัตราการปล่อยมลพิษ หากปล่อยมลพิษสู่อากาศมากยิ่งเสียค่าธรรมเนียมมาก โดยเงินที่ได้จากการจัดเก็บจะนำไปช่วยบำบัดอากาศให้สะอาด โดยการจัดหาเครื่องฟอกอากาศ รวมทั้งนำไปส่งเสริมเทคโนโลยีสะอาด เพื่อให้ภาคธุรกิจลดการปล่อยมลพิษให้ลดลงเรื่อย ๆ

๓. กำหนดให้ทำประกันภัยสิ่งแวดล้อมภาคบังคับสำหรับกิจกรรมที่มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรง

สำนักกฎหมาย : ท่านมีมาตรการป้องกันและสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดการเผาในภาคเกษตรกรรมไว้หรือไม่ อย่างไร

รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม รองประธานกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. คนที่หนึ่ง ในฐานะผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. และคณะ : ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดฯ มีสาระสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนการป้องกัน แก้ไข หรือเยียวยาปัญหามลพิษทางอากาศจากการเผาในภาคเกษตรกรรม รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดการเผาในภาคเกษตรกรรม ดังนี้

๑) กำหนดแผนแม่บทนโยบายการกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการและกลไกการดำเนินงาน

การกำหนดให้มีแผนแม่บทนโยบายการกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ จะช่วยลดปัญหาการเผาจากการเก็บเกี่ยวและจัดการแปลงเพาะปลูกในภาคเกษตร เช่น การส่งเสริมการจัดระเบียบการเผาและเพิ่มบทลงโทษสำหรับผู้ละเมิด การกำหนดเป้าหมายในการลดการเผาข้าวและข้าวโพดซึ่งเป็นแหล่งอาหารสัตว์เพิ่มเติมจากการเผาอ้อยตามกรอบเวลาที่เหมาะสม พร้อมทั้งกำหนดมาตรการที่เฉพาะเจาะจงในการแก้ไขปัญหาการเผา กำหนดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และ NGO ในพื้นที่ เพื่อส่งเสริม

และสนับสนุนการให้ความรู้และแนวปฏิบัติกับเกษตรกรถึงทางเลือกที่สามารถนำมาใช้ทดแทนการเผาเพื่อเก็บเกี่ยวและจัดการแปลงเพาะปลูกอย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ การเร่งพัฒนาระบบโลจิสติกส์จากแปลงเพาะปลูกของเกษตรกรถึงผู้รับซื้อเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร การส่งเสริมการทำเกษตรหมุนเวียนแทนการทำเกษตรเชิงเดี่ยวในพื้นที่ลาดชัน การส่งเสริมให้มีการรวมแปลงเพาะปลูกของเกษตรกรรายย่อย รวมถึงสร้างความร่วมมือระหว่างเกษตรกรรายย่อยและผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรตั้งแต่เริ่มการผลิตจนถึงการเก็บเกี่ยวและการจัดการแปลงเพาะปลูกโดยการนำเครื่องจักรมาใช้ (หมวด ๓ ส่วนที่ ๑)

นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มีกลไกการแก้ไขปัญหาโดยการกำหนดให้มีคณะกรรมการร่วมด้านอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพในระดับต่าง ๆ เพื่อให้มีการวางนโยบายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับแผนแม่บทนโยบายการกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดแบบบูรณาการ (หมวด ๓ ส่วนที่ ๒) รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพเพื่อทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพให้เป็นไปตามแผนแม่บทดังกล่าวและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (หมวด ๔ ส่วนที่ ๑)

๒) กำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด

๒.๑) กองทุนอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ

การกำหนดให้มีกองทุนอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ต่าง ๆ เช่น การช่วยเหลือทางการเงินสำหรับการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในอุตสาหกรรมขั้นสูง โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการกักเก็บเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรควบคู่กันไป (หมวด ๖ ส่วนที่ ๑) และอีกกลไกสนับสนุนที่สำคัญก็คือ การกำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด ทำหน้าที่ในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ความเหมาะสมของมาตรการทางเศรษฐศาสตร์แต่ละมาตรการที่จะนำมาใช้ในแต่ละสถานการณ์ เช่น การหาวิธีการปรับเปลี่ยนการช่วยเหลือแบบเหี่ยวยาให้เปล่าเป็นแบบการให้เงินช่วยเหลือแบบมีเงื่อนไข (Conditional Assurances) กับเกษตรกร การส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เครื่องจักรกลการเกษตรเพื่อเก็บเกี่ยวและจัดการแปลงเพาะปลูกอย่างทั่วถึงในราคาที่ต่ำลงผ่านเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) (หมวด ๖ ส่วนที่ ๒)

๒.๒) การบริหารเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด

การซื้อขายคาร์บอนภาคสมัครใจเป็นหนึ่งในเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาดเพื่อเพิ่มหรือลดแรงจูงใจ หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเกษตรกรจากงานศึกษาพบว่า การไม่เผาเพื่อเก็บเกี่ยวและจัดการแปลงเพาะปลูกในภาคเกษตรสามารถช่วยลดก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาอุปกรณ์หรือเครื่องมือเพื่อควบคุมมลพิษทางอากาศจากการเผา เช่น การใช้เตาเผาชีวมวลก็เป็นหนึ่งในแนวทางที่จะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในชนบทได้ ดังนั้น จึงควรมีการส่งเสริมการซื้อขายคาร์บอนภาคสมัครใจ เพื่อเพิ่มผลประโยชน์ให้แก่การจัดการเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร ทั้งนี้ คาร์บอนเครดิตที่ขายได้จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ผลิตและผู้ใช้เตาเผาชีวมวล (หมวด ๖ ส่วนที่ ๒)

นอกจากนี้ การอุดหนุนและส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เทคโนโลยีเพาะปลูกและเก็บเกี่ยวที่สะอาดโดยไม่ต้องเผาแบบให้เปล่าหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อย รวมถึงการกำหนดมาตรการลงโทษเกษตรกรที่เผาแปลงเพาะปลูก เช่น การไม่ให้เงินประกันราคาพืชผลทางการเกษตรหากมีการเผาไร่ หรือเผานา ก็จะมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาใช้เทคโนโลยีที่สะอาดได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

Scan QR Code รับชมการสัมภาษณ์

รองศาสตราจารย์ ดร.คณินิจ ศรีบัวเอี่ยม
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<https://www.youtube.com/watch?v=faeZUUPNNbU>

(ความยาว ๑๘.๒๗ นาที)

หมายเหตุ : เนื้อหาการสัมภาษณ์ที่ปรากฏในวิดีโอคลิป อาจมีความแตกต่างจากข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) ซึ่งเกิดจากกระบวนการตรวจสอบเนื้อหาทางวิชาการในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) เพื่อให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ หรือกระชับมากยิ่งขึ้น

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ.
(นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

นางพัชรา พุกเศรษฐี
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย
ผู้สัมภาษณ์

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการฉบับนี้ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์จาก **นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์** สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗ ณ ห้องรับรองชั้น ๒ ฝั่งวุฒิสภา โดยมีนางสาวสุธีรา จินายน นิติกรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ และนายอมร สุวรรณโรจน์ นิติกรชำนาญการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้สัมภาษณ์ และมีคณะข้าราชการกลุ่มงานกฎหมาย ๑ เข้าร่วมสังเกตการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. โดยมีสาระสำคัญตามประเด็นการสัมภาษณ์สรุปได้ ดังนี้

สำนักกฎหมาย : ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. มีความแตกต่างจากกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันอย่างไร

นายภัทรพงษ์ สีสลัก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) : สถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน หรือ PM 2.5 ในประเทศไทยได้ส่งผลกระทบต่อมานานกว่า ๑๐ ปี ถึงแม้ประเทศไทยจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษทางอากาศอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ แต่กฎหมายแต่ละฉบับก็มีวัตถุประสงค์และมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลมลพิษที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าเป็นเรื่องของไฟฟ้าจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งได้มีการกำหนดโทษไว้ในอัตราที่สูง หรือหากเป็นเรื่องของการคมนาคมจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐออกประกาศห้ามใช้รถหรือเดินเท้าชั่วคราว จึงทำให้กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่สามารถควบคุมและแก้ไขปัญหาจากแหล่งกำเนิดมลพิษต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. จึงได้บัญญัติหลักเกณฑ์เพื่อแก้ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดของฝุ่นพิษ PM 2.5 หรือมลพิษทางอากาศในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะปัญหาเรื่องมลพิษข้ามพรมแดน เช่นเดียวกับกฎหมายของประเทศสิงคโปร์ที่สามารถแก้ปัญหาฝุ่นพิษข้ามพรมแดนได้ภายในระยะเวลาไม่กี่ปี นอกจากนี้ ยังได้กำหนดให้ผู้ประกอบการหรือเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษต้องรับโทษไม่ว่าแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นจะอยู่ในประเทศหรือนอกประเทศก็ตาม หากส่งผลกระทบต่อประเทศไทยก็ต้องรับโทษ และเพื่อให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นไปอย่างชัดเจน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงกำหนดให้คณะกรรมการต่าง ๆ มีหน้าที่และอำนาจที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เช่น หากพบว่าการเผาอ้อยจะต้องดำเนินการรายงานให้ชัดเจนเกี่ยวกับจำนวนอ้อยที่ไฟไหม้ว่ามีจำนวนร้อยละเท่าใด อ้อยสดจำนวนร้อยละเท่าใด ทั้งนี้ เนื่องจากที่ผ่านมาคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ได้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเท่าใด มีเพียงกำหนดกลไกสนับสนุนให้มีการรับซื้ออ้อยสดให้มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น คณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับจำนวนอ้อยที่ไฟไหม้ดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมีกลไกในการผลักดันเพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมตามข้อเสนอแนะที่คณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดขึ้นด้วย ดังนั้น จากเหตุผลตามที่กล่าวมาข้างต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. ฉบับนี้

สำนักกฎหมาย : มาตรการและกลไกทางกฎหมายในการบริหารจัดการอากาศของต่างประเทศที่สามารถนำมาปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย

นายภัทรพงษ์ สีสลัก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) : ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. มีกลไกที่สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ประกอบการได้ โดยนำข้อบังคับของสหภาพยุโรป หรือ EU ที่กำหนดให้ผู้ประกอบการที่มีรายได้สูงต่อปี ต้องจัดทำรายงานด้านสิ่งแวดล้อมในระบบ Supply Chain โดยเริ่มรายงานตั้งแต่เริ่มไปรับวัตถุดิบว่ารับมาจากที่ไหน แล้วแหล่งที่มาที่มีการกำจัดวัสดุทางการเกษตรอย่างไร โดยต้องรายงานตลอดทั้งสาย กล่าวคือ ต้องรายงานกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการ ไม่ใช่รายงานด้านสิ่งแวดล้อมในภาพรวมโดยไม่ลงรายละเอียดและไม่แจ้ง Supply Chain ในรายงานดังกล่าว มาบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำรายงานด้านสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมทั้งหมด

รวมถึงตรวจสอบการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดมลพิษข้ามพรมแดน การออกประกาศรายชื่อผู้ประกอบการและผลิตภัณฑ์ที่เป็นสาเหตุของฝุ่นพิษ ซึ่งการจัดทำรายงาน ด้านสิ่งแวดล้อมจะเกิดประโยชน์ ๒ ประการ ได้แก่ ๑) สามารถลงโทษผู้ประกอบการที่กระทำความผิดได้ ๒) ผู้ประกอบการสามารถพิสูจน์ตนเองได้ว่าไม่ได้เป็นผู้ก่อมลพิษ ซึ่งจะเกิดประโยชน์กับทั้งผู้ประกอบการ และสังคม

สำนักกฎหมาย : บทกำหนดโทษของร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

นายภัทรพงษ์ สีสลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอ ร่างพระราชบัญญัติ) : ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอากาศสะอาด ทั้ง ๗ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
๒. ร่างพระราชบัญญัติกำกับดูแลการจัดการอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพแบบบูรณาการ พ.ศ. (นางสาวคณินจิ ศรีบัวเอี่ยม กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๒๒,๒๕๑ คน เป็นผู้เสนอ)
๓. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อประชาชน พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๔. ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๕. ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (นางสาวตรีณัฐ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๖. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาอากาศสะอาดเพื่อสุขภาพ พ.ศ. (นายร่มธรรม ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
๗. ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. (นายภัทรพงษ์ สีสลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

มีบทกำหนดโทษในทำนองเดียวกันและเป็นอัตราโทษที่สูง ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. กำหนดโทษผู้ก่อมลพิษโดยมีอัตราโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท และปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท จนกว่าจะสามารถควบคุมการแพร่กระจายของฝุ่นพิษได้ โดยให้โทษปรับอย่างสูงรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับสัดส่วนรายได้ของผู้ประกอบการขนาดใหญ่กับโทษปรับอย่างสูงรวมกันไม่เกิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อาจจะไม่ได้มีจำนวนสูงมาก นอกจากร่างพระราชบัญญัตินี้จะกำหนดโทษทางแพ่งและทางอาญาแล้วยังกำหนดโทษทางสังคมด้วย กล่าวคือ กำหนดให้มีการประกาศรายชื่อบุคคลที่เป็นต้นเหตุของมลพิษทางอากาศ เพื่อให้สังคมและประชาชนตัดสินใจว่าจะสนับสนุนหรือซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์จากบุคคลหรือบริษัทเหล่านี้หรือไม่ ซึ่งโทษทางสังคมจะมีความรุนแรงมากกว่าโทษทางแพ่งและทางอาญาเพราะส่งผลต่อผู้ประกอบการโดยตรงซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการเกิดความตระหนักรู้ต่อปัญหามลพิษมากยิ่งขึ้น

สำนักกฎหมาย : ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในอากาศนอกราชอาณาจักรต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย

นายภัทรพงษ์ สีสลักตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) : ร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. มีหลักการว่า ผู้ใดเป็นผู้ก่อกมลพิษผู้นั้นต้องเป็นคนจ่าย ดังนั้น จึงเห็นด้วยกับการที่กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในอากาศนอกราชอาณาจักรต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย

นอกจากนี้ ยังกำหนดให้ส่งค่าเสียหายดังกล่าวส่งเข้ากองทุน ตามพระราชบัญญัติฯ นี้ ด้วยเหตุผลที่ว่าเงินของกองทุนส่วนนี้ไม่ควรมีที่มาจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีจากภาครัฐเพียงอย่างเดียว แต่ต้องนำเงินของผู้ที่ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศมาบริหารจัดการเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบด้วย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เกิดประโยชน์กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศให้ได้มากที่สุด

สำนักกฎหมาย : ประเด็นอื่น ๆ ที่ท่านมีความประสงค์จะให้สัมภาษณ์เพิ่มเติม

นายภัทรพงษ์ สีสลักตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล (ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ) :

(๑) ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอากาศสะอาดปัจจุบันมี ๗ ฉบับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน พ.ศ. มีความแตกต่างจากร่างพระราชบัญญัติอีก ๖ ฉบับ คือ กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับตรวจสอบฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดนประจำจังหวัด ในแต่ละจังหวัด โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นประธานกรรมการ หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นที่ปรึกษาประธานกรรมการประจำจังหวัดแต่ไม่เป็นการ โดยคณะกรรมการดังกล่าวมีหน้าที่และอำนาจที่สำคัญ เช่น ปฏิบัติการให้เป็นไปตามกรอบนโยบายของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กำกับดูแล ตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวัง สนับสนุน และให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐเพื่อการแก้ไขป้องกันฝุ่นพิษและการก่อกมลพิษข้ามพรมแดน เผยแพร่และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้ของคณะกรรมการประจำจังหวัดต่อประชาชน ทั้งนี้ คณะกรรมการประจำจังหวัดสามารถแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อให้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายได้

(๒) จากปัญหาเชิงโครงสร้างที่ซับซ้อน จึงจำเป็นต้องมีผู้นำที่เป็นคนในพื้นที่และสามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคือผู้ที่สามารถแก้ปัญหาในพื้นที่ได้ดีที่สุด อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาปัญหาการเกิดไฟป่าในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งมักเกิดขึ้นบนพื้นที่ใหญ่ ๆ ได้แก่ ๑) เขตป่าอนุรักษ์ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และ ๒) ป่าสงวน ซึ่งมีการถ่ายโอนภารกิจจากกรมป่าไม้ไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้วพบว่า ไม่มีการจัดสรรงบประมาณลงไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับที่ผ่านมาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบทบาทและอำนาจในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว

ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้จะทำให้องค์กรระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหามลพิษทางอากาศซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ของประเทศได้ชัดเจนมากขึ้น กล่าวคือ ในปัจจุบันพบว่าไม่มีทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอต่อการระงับเหตุไฟป่าและการแก้ปัญหาเรื่องรถควันดำที่เกิดขึ้นในจังหวัดกรุงเทพฯ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษเพียงหน่วยงานเดียวไม่สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ หากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ก็จะทำให้้องค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่มากขึ้น และหากจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็จะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวรวมถึงช่วยเหลือภาครัฐในส่วนต่าง ๆ ได้

(๓) ปัจจุบันภาคเหนือ มีค่าฝุ่น PM 2.5 เพิ่มขึ้น ดัชนีคุณภาพอากาศ (AQI) อยู่ในระดับมากกว่า ๒๐๐ - ๓๐๐ คือ มีผลกระทบต่อสุขภาพ **แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบทบาทในการแก้ปัญหาเรื่องดังกล่าว** เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล และเทศบาล มีความกังวลว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) จะเข้ามาตรวจสอบการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ มากกว่าประชาชนจะได้รับฝุ่นพิษ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีความหมายที่คุ้มครองและให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประกาศเขตฝุ่นพิษอันตราย เช่น สามารถออกประกาศเขตฝุ่นพิษอันตราย โดยการออกประกาศปิดโรงเรียน หรือสามารถออกประกาศในการจัดทำห้องปลอดฝุ่น รวมถึงการออกมาตรการต่าง ๆ เช่น ทำมุ้งสู้ฝุ่น ซึ่งเป็นนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ได้คิดค้นขึ้นมา ซึ่งอาจจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินการในส่วนนี้ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้ เพราะไม่มีราคากลางที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งอาจทำให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเข้ามาตรวจสอบได้ นอกจากนี้ ยังต้องกำหนดมาตรการป้องกันการแทรกแซงทางการเมืองด้วย เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการร้องเรียนกันค่อนข้างสูง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีความหมายคุ้มครองหรือให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อป้องกันไม่ให้ถูกฟ้องร้อง ซึ่งหากสามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้แล้วจะทำให้มีบุคลากรเข้ามาช่วยทำงานเพื่อแก้ปัญหาเรื่องอากาศสะอาดให้แก่ประชาชนได้ครอบคลุมทุกมิติมากขึ้น

นายภัทรพงษ์ ลีลาภัทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล
(ในขณะที่มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติ)

(ความยาว ๑๒.๑๓ นาที)

หมายเหตุ : เนื้อหาการสัมภาษณ์ที่ปรากฏในวิดีโอคลิป อาจมีความแตกต่างจากข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) ซึ่งเกิดจากกระบวนการตรวจสอบเนื้อหาทางวิชาการในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) เพื่อให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ หรือกระชับมากยิ่งขึ้น

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ.
(นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

นางพัชรา พุกเศรษฐี
วิทยากรชำนาญการพิเศษ
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย
ผู้สัมภาษณ์

บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการฉบับนี้ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ได้รับความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์จากนายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๐.๐๐ ณ ทำเนียบรัฐบาล โดยมีนางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้สัมภาษณ์ และมีคณะข้าราชการกลุ่มงานกฎหมาย ๑ เข้าร่วมสังเกตการสัมภาษณ์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. (นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ เป็นผู้เสนอ) โดยมีสาระสำคัญตามประเด็นการสัมภาษณ์สรุปได้ ดังนี้

ประเด็นจากร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ.

สำนักกฎหมาย : ขอรพไปถึงปัญหาอุปสรรค เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ.

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร : ที่มาหรือความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. สืบเนื่องมาจากค่าฝุ่นหรือค่าดัชนีคุณภาพอากาศ AQI ในหลายพื้นที่ที่มีความเข้มข้นของมลพิษทางอากาศสูงเกินกว่ามาตรฐานที่องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) กำหนดไว้ ประกอบกับการที่จะมีอากาศที่บริสุทธิ์ไว้หายใจนั้น ถือเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของบุคคลตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา แต่ตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา มีการขยายตัวของมลพิษครอบคลุมไปยังพื้นที่ต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น และยังคงความเข้มข้นของมลพิษในระดับที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ จนทำให้ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่คุณภาพอากาศเป็นพิษต่างได้รับผลกระทบซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายและตกอยู่ในภาวะอันตราย ทั้งในด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก ผู้สูงอายุ และสตรีมีครรภ์ ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อสุขภาพชีวิตซึ่งประเมินค่าไม่ได้ รวมถึงส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ทั้งในด้านงบประมาณในการรักษาพยาบาล งบประมาณในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ความเสียหายต่อธุรกิจการท่องเที่ยว อีกทั้งภาพลักษณ์ของประเทศที่สะท้อนถึงความล้มเหลวในการจัดการเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพของประชาชนและการจัดการมลพิษ

ที่ผ่านมา มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอากาศสะอาดต่อสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ จำนวน ๗ ฉบับ แต่ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ได้รับความเห็นชอบ เนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน จึงคงเหลือแต่เพียงร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอากาศสะอาดที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับที่เสนอโดยภาคประชาชน จากนั้นเมื่อมีการยุบสภาผู้แทนราษฎร จึงคงเหลือแต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอากาศสะอาดที่เสนอโดยภาคประชาชนเท่านั้น ต่อมาในสมัยสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย กับคณะ ได้ปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอากาศสะอาด ซึ่งก็คือร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. โดยเสนอควบคู่กับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ซึ่งการปรับปรุงในครั้งนี้ได้เพิ่มมาตรการทางภาษี และกลไกการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อบริหารจัดการอากาศสะอาดให้กระชับรัดกุมและตรงประเด็นมากยิ่งขึ้น

สำนักกฎหมาย : ร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. มีความแตกต่างจากกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันอย่างไร

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร : ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะ ดังนั้น จึงได้นำพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษทางอากาศของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ มาบังคับใช้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาฝุ่น PM 2.5 ได้ ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาให้ครบทุกมิติจึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อบริหารจัดการอากาศสะอาด โดยกฎหมายดังกล่าวที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ มีจำนวน ๑๐๒ มาตรา ประกอบไปด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับสาเหตุที่มาของมลพิษทางอากาศ การควบคุม คณะกรรมการกองทุนเพื่ออากาศสะอาด มาตรการทางภาษี การเพิ่มบทลงโทษต่าง ๆ และอื่น ๆ ที่จะสามารถแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศได้ตรงประเด็น ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างที่มีอยู่ในปัจจุบันได้ ตลอดจนเป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบการที่เป็นต้นเหตุของการก่อมลพิษทางอากาศได้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหามาโดยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและวิธีการผลิต อันจะส่งผลให้บุคคลทุกคนได้รับสิทธิที่จะหายใจอากาศสะอาดอย่างสมบูรณ์ และสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้ครอบคลุมทุกมิติ

สำนักกฎหมาย : ขอทราบหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในการป้องกัน และลดมลพิษทางอากาศ

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร : มาตรการทางภาษีจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะแก้ปัญหามลพิษจากการเผาในภาคเกษตรภายในประเทศและหมอกควันข้ามแดนได้ ซึ่งมาตรการนี้จะมีกลไกหรือมาตรการทั้งทางแพ่งและทางอาญาซึ่งมีบทกำหนดโทษและค่าปรับ โดยจะมีการชี้ประเด็นหรือกระตุ้นให้บุคคลเปลี่ยนประเภทของการปลูกหรือการจัดการเผาในภาคเกษตรว่าจะต้องดำเนินการอย่างไร ดังนั้น ค่าปรับที่เรียกว่าภาษีบาป (Sin Tax) จึงเป็นมาตรการหนึ่งที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานฯ ที่มีหลักการ คือ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle : PPP) กล่าวคือผู้ใดก่อให้เกิดมลพิษมากก็ต้องจ่ายภาษีมาก ซึ่งจะเป็นกลไกหนึ่งในการบังคับใช้ทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่ภาคเอกชนหรือเกษตรกรพันธะสัญญา (Contract Farming) ระหว่างประเทศ ให้เปลี่ยนจากวิธีการเผาในภาคเกษตรเป็นวิธีการอื่น

สำหรับประเด็นของหมอกควันข้ามแดนนั้น กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ถือเป็นเครื่องมือที่ใช้กับประเทศเพื่อนบ้านโดยจะระบุเรื่องของ Contract Farming เกี่ยวกับการพิสูจน์ทราบและการตรวจย้อนหลังว่ามีการทำจุดความร้อน (Hot Spot) อย่างไร ซึ่งจะทำให้พิสูจน์ได้ว่าใครเป็นผู้ก่อมลพิษมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ค่าปรับหรือมาตรการทางภาษีที่ได้กำหนดไว้นี้อาจจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด แต่ก็ให้นำค่าปรับหรือภาษีนี้นั้นมาเป็นกองทุนสำหรับผู้ถูกผลกระทบจากมลพิษกลุ่มเปราะบาง หรืออาจนำไปสร้างห้องปลอดฝุ่น

สำนักกฎหมาย : ขอทราบมาตรการและกลไกทางกฎหมายในการบริหารจัดการอากาศของต่างประเทศที่สามารถนำมาปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร : สำหรับ Model หรือแบบจำลองของประเทศไทยที่ประสบความสำเร็จเกี่ยวกับมาตรการและกลไกทางกฎหมายในการบริหารจัดการอากาศของต่างประเทศ ได้แก่ กรุงลอนดอน ปารีส ประเทศ

มาเลเซีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐสิงคโปร์ ซึ่งเมืองหลวงและประเทศที่กล่าวมานี้มีแบบจำลองเกี่ยวกับมาตรการและกลไกทางกฎหมายที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี เช่น กรุงลอนดอนจะมีมาตรการและกลไกทางกฎหมายในเรื่องของรถยนต์ สาธารณรัฐสิงคโปร์จะมีมาตรการและกลไกในเรื่องของไฟฟ้าและเรื่องความร้อน จนนำมาสู่การถอดบทเรียนและนำมาปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย

ร่างพระราชบัญญัติอากาศบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. นี้ มาจากการหลอมรวมของร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอากาศสะอาด ๗ ฉบับ ประกอบกับการศึกษา Model ของประเทศเพื่อนบ้านหรือจากประเทศทั่วโลก พบว่าบางประเทศสามารถแก้ปัญหามลพิษทางอากาศได้ภายใน ๒ ปี หรือบางประเทศสามารถแก้ปัญหาให้สำเร็จได้ภายใน ๓ เดือน ดังนั้น การศึกษามาตรการและกลไกทางกฎหมายในการบริหารจัดการอากาศของต่างประเทศ จะทำให้ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการอากาศสะอาดฯ เกิดความสมบูรณ์มากที่สุด

สำนักกฎหมาย : บทกำหนดโทษของร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากสุขภาพของประชาชนเป็นเรื่องสำคัญ จึงควรกำหนดโทษไม่ว่าจะเป็นโทษทางแพ่งหรือทางอาญา และค่าปรับผู้ก่อมลพิษให้มากกว่านี้ อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาโทษและค่าปรับ ที่ได้กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานฯ ถือว่าน้อยมากหากผู้ก่อมลพิษเป็นภาคธุรกิจ ภาคเอกชน หรือภาคการลงทุนระหว่างประเทศ แต่สิ่งที่สำคัญมากกว่าบทลงโทษหรือค่าปรับ คือ จิตสำนึกที่จะไม่ก่อมลพิษซึ่งจะนำมาพิจารณาประกอบการลงโทษด้วย

สำนักกฎหมาย : ประเด็นอื่น ๆ ที่ท่านมีความประสงค์จะให้สัมภาษณ์เพิ่มเติม

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร : ปัจจุบันคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาเรื่องเขตมลพิษและแหล่งที่มาของมลพิษหมอกควันข้ามแดน และมาตรการทางภาษี ซึ่งฝ่ายบริหารของประเทศได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องอากาศสะอาดโดยเน้นให้แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด ซึ่งคาดว่าจะกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้จะสามารถบังคับใช้ได้ภายในปลายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อให้ทันก่อนช่วงเผาของต้นปีหน้า และจะแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศให้ได้ภายในระยะเวลา ๒ ปี

สำหรับการแก้ปัญหาในประเทศทั้งเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม ภาคยานยนต์ ภาคโรงงานอุตสาหกรรมนั้น กำลังดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอยู่ ส่วนปัญหาหมอกควันข้ามแดน ได้ร่วมมือเฉพาะกิจกันระหว่างไทย-ลาว ไทย-พม่า และไทย-กัมพูชา หรือทำกลยุทธ์ของ Clear Sky ที่ร่วมดำเนินการด้วยกัน ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ฝ่ายบริหารของประเทศ ฝ่ายนิติบัญญัติของประเทศ และประชาชนมีเป้าหมายเดียวกัน คือ ทวงคืนอากาศบริสุทธิ์ให้แก่ประชาชน ซึ่งปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (Climate Change) ถือเป็นเรื่องสำคัญทุกคนทั่วโลกควรตระหนักรู้เกี่ยวกับพลังงานสะอาด (Clean Energy) และเมื่อกฎหมายกับเทคโนโลยีนวัตกรรมขับเคลื่อนร่วมกันแล้ว จะส่งผลให้ผู้ก่อมลพิษลดน้อยลงอันจะนำมาซึ่งอากาศบริสุทธิ์ให้แก่ประชาชน

ประเด็นคำถามจากการอภิปรายในชั้นสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกฎหมาย : ท่านคิดว่ามาตรการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ เช่น ประเภทสถานที่ถาวร ประเภทเผาในที่โล่ง ประเภทยานพาหนะ และประเภทมลพิษข้ามแดน ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติอากาศสะอาดเพื่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร : สำหรับแหล่งที่มาของมลพิษได้มีการระบุไว้ในแต่ละมาตรา แต่ละหมวดอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นแหล่งที่มาจากภายในประเทศที่แบ่งออกเป็นภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ภาพยานยนต์ และการเผาในที่โล่งจึงได้มีการระบุไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้เช่นกัน นอกจากนี้มาตรการควบคุมมลพิษทางอากาศหมอกควันข้ามแดนได้ระบุไว้ชัดเจนว่าจะต้องดำเนินการกับผู้ก่อมลพิษอย่างไร รวมถึงแหล่งที่มาของมลพิษนั้น ๆ ด้วย ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงได้มีการระบุมาตรการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ไว้ครบถ้วน และมีความเหมาะสม เนื่องจากนำมาตรการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ ของร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอากาศสะอาดทั้ง ๗ ฉบับ มาหลอมรวมกันเป็นฉบับเดียว ทำให้เกิดเป็นกฎหมายที่สมบูรณ์ มีความเหมาะสม และสามารถแก้ไขปัญหาของประเทศไทยได้

สำนักกฎหมาย : ท่านได้กำหนดกลไกทางกฎหมาย และนโยบายเพื่อให้ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมรับผิดชอบกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นหรือไม่ อย่างไร

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร : สำหรับกลไกทางกฎหมาย และนโยบายเพื่อให้ภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรมรับผิดชอบต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาดฯ แล้ว ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับภาคเอกชนจึงได้เชิญสมาพันธ์นำเข้าอาหารสัตว์ รวมถึงกระทรวง ทบวง กรม กองทัพบก กองทัพอากาศ กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงการต่างประเทศ มาชี้แจงและให้ข้อมูลที่ครบถ้วนเพื่อประกอบการพิจารณา สำหรับในส่วนของบริษัทเอกชน มีหลักว่าผู้ใดก่อมลพิษผู้นั้นเป็นผู้จ่าย ดังนั้น หากพิสูจน์ได้ว่าไม่ได้เป็นผู้ก่อมลพิษก็ไม่ต้องจ่าย ซึ่งกฎหมายฉบับนี้จะให้เป็นธรรมกับทุกฝ่าย

สำนักกฎหมาย : ท่านมีมาตรการป้องกันและสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดการเผาในภาคเกษตรไว้หรือไม่ อย่างไร

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร : มาตรการป้องกันและสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลด การจำกัดวัชพืชโดยการเผา

จะต้องพยายามที่จะกระตุ้นให้มีการเปลี่ยนประเภทของการปลูกโดยดูจากภูมิประเทศและภูมิอากาศ รวมถึงส่งเสริมในเรื่องของการส่งออก การนำเข้า การเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรโดยรัฐบาลต้องให้ความรู้แก่เกษตรกรเกี่ยวกับการเปลี่ยนประเภทของการปลูก การจำกัดวัชพืชโดยการไม่เผาเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เท่าเดิมหรือมากกว่าเดิม ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาตามแผนระยะกลาง ในส่วนของแผนระยะสั้นนั้น ต้องใช้นวัตกรรมในการสร้างโรงงานก๊าซชีวภาพ (Biogas) หรือ ไบโอบีogas หรือการอัดเป็นพallet เพื่อลดการเผาในภาคเกษตร โดยชุมชนและหมู่บ้านที่มีการเผาในภาคเกษตรเป็นจำนวนมาก จะต้องมีการประสานกับท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับนวัตกรรมในภาคเกษตร เช่น นำรถหัวจักรที่เปลี่ยนหัวได้มาใช้เพื่อกำจัดซังอ้อยหรือข้าวโพดแทนการเผา ซึ่งจะเป็นการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรให้แก่เกษตรกรได้อีกทางหนึ่งด้วย

สำหรับการเผาที่ไม่ใช่การเผาในภาคเกษตร เช่น เผาเพื่อการหาของป่า เผาเพื่อล่าสัตว์ การเผาไร่เพื่อทำการเกษตร เผาเชิงความเชื่อ ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวไว้อย่างครบถ้วน รวมถึงวิธีการดับไฟ เช่น การทำฝนเทียมของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ การใช้น้ำแข็งแห้ง (Dry Ice) ที่ต้องขนส่งมาจากกรุงเทพฯ มายังภาคเหนือ เพราะภาคเหนือไม่มีโรงงานน้ำแข็งแห้ง (Dry Ice) เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้จึงทำให้เกิดความเสียหายเป็นจำนวนมาก จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าควรจะต้องมีโรงงานน้ำแข็งแห้ง (Dry Ice) ที่จังหวัดตากหรือไม่ เนื่องจากการเผาส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณของอำเภอแม่สายและอำเภอแม่สวด ซึ่งเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องศึกษา ก่อนตราเป็นกฎหมายใช้บังคับต่อไป

สำนักกฎหมาย : ท่านเห็นด้วยหรือไม่ ที่กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในอากาศนอกราชอาณาจักรต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยกับการกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในอากาศนอกราชอาณาจักรต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย ทั้งนี้ การกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในอากาศต้องรับผิดชอบค่าเสียหายนี้ไม่ใช่เฉพาะข้ามแดนเท่านั้น ในประเทศไทยก็กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในอากาศต้องรับผิดชอบค่าเสียหายเช่นกัน

สำหรับการแก้ปัญหาหมอกควันข้ามแดนนั้น จำเป็นที่จะต้องประสานสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อยกระดับความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ส่วนการเพิ่มบทลงโทษหรือการไม่ซื้อหรือสนับสนุนสินค้าของผู้ก่อมลพิษจะต้องมีการประสานกับกระทรวงพาณิชย์ ถึงแม้จะเกิดปัญหากับองค์การการค้าโลกหรือ WTO ตามมาก็ตาม แต่สุขภาพของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด หากประเทศเพื่อนบ้านหรือประเทศไทยก่อให้เกิดมลพิษก็ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายดังกล่าว

Scan QR Code รับชมการสัมภาษณ์

นายจักรพล ตั้งสุทธิธรรม
รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร

https://www.youtube.com/watch?v=YCG7a_dlllo

(ความยาว ๒๒.๔๐ นาที)

หมายเหตุ : เนื้อหาการสัมภาษณ์ที่ปรากฏในวิดีโอคลิป อาจมีความแตกต่างจากข้อมูลที่ปรากฏในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) ซึ่งเกิดจากกระบวนการตรวจสอบเนื้อหาทางวิชาการในเอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) เพื่อให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ หรือกระชับมากยิ่งขึ้น

**บทสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(กรมควบคุมมลพิษ)**

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ความเห็นทางวิชาการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ประเด็นคำถามจากร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

สำนักกฎหมาย : ขอทราบถึงปัญหา อุปสรรค เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

กรมควบคุมมลพิษ : การขยายตัวทางเศรษฐกิจและความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ตลอดจนการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะปัญหามลพิษทางอากาศได้ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น โดยในปี ค.ศ. ๒๐๑๔ องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประเมินว่า ประชากรส่วนใหญ่ของโลกเผชิญกับระดับมลพิษทางอากาศที่สูงกว่าคำแนะนำคุณภาพอากาศ (Air Quality Index :AQI) อย่างมาก และมีการเสียชีวิตจากโรคที่เกี่ยวข้องกับมลพิษทางอากาศกว่า ๗ ล้านคนต่อปี สถานการณ์มลพิษทางอากาศรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ในปี ๒๐๒๑ องค์การอนามัยโลกได้ยกระดับคำแนะนำคุณภาพอากาศให้สูงขึ้นจากเดิม เพื่อกระตุ้นเตือนถึงความร้ายแรงของมลพิษทางอากาศต่อสุขภาพและชีวิตของประชากรโลก โดยมีการปรับคำแนะนำเฉลี่ยรายปีของฝุ่นพิษขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน หรือ Particulate Matter 2.5 (PM 2.5) จาก ๑๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตรต่อปี เป็น ๕ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตรต่อปี ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่เผชิญปัญหามลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่องและได้ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมลพิษทางอากาศครอบคลุมทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลรวมทั้งหลายจังหวัดในเขตภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก และภาคใต้ วิกฤตคุณภาพอากาศดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชน และบางช่วงมีระดับฝุ่น PM 2.5 สูงจนอยู่ในขั้นที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยเฉพาะผลกระทบที่จะเกิดกับเด็ก ผู้สูงอายุและผู้ป่วยโรคเรื้อรัง เพื่อแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ รัฐบาลได้ประกาศให้ปัญหาฝุ่นพิษ PM 2.5 เป็นวาระแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์มลพิษทางอากาศนับแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จนถึงปัจจุบันยังคงอยู่ในระดับที่สูงเกินกว่าคำแนะนำขององค์การอนามัยโลกหลายเท่าตัว

สำนักกฎหมาย : ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. มีความแตกต่างจากกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันอย่างไร

กรมควบคุมมลพิษ : ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษทางอากาศ กระจายอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ หลายฉบับ โดยแต่ละฉบับมีวัตถุประสงค์และมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลมลพิษที่แตกต่างกัน เช่น กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กฎหมายว่าด้วยการป่าไม้ อย่างไรก็ตาม เพื่อแก้ไขข้อจำกัดของมาตรการทางกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน และยกระดับการบริหารจัดการคุณภาพอากาศและการควบคุมมลพิษอย่างบูรณาการและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ขึ้น โดยร่างพระราชบัญญัตินี้มุ่งเน้นการกำหนดกลไกการบริหารจัดการทุกภาคส่วนอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้เกิดระบบการวางแผนและการดำเนินงานเพื่อลดสาเหตุการเกิดมลพิษที่แหล่งกำเนิดทั้งในราชอาณาจักร และมลพิษจากแหล่งกำเนิดนอกราชอาณาจักร (มลพิษข้ามแดน) การป้องกันการปล่อยมลพิษ ฝุ่น คาร์บอน ก๊าซ เข้าสู่สภาพแวดล้อม และบรรยากาศ โดยเน้นการบูรณาการเชิงระบบเพื่อประสานการทำงานระหว่างคณะกรรมการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐในทุกระดับและระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การบริหารจัดการระบบงบประมาณเพื่อการมีอากาศสะอาด ระบบการบริหารราชการเชิงพื้นที่เพื่อจัดการคุณภาพอากาศในพื้นที่รับผิดชอบ การพัฒนามาตรฐานคุณภาพอากาศ ระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤติจากภาวะมลพิษในอากาศ รวมถึงระบบการพัฒนาศักยภาพความรู้เกี่ยวกับการจัดการให้เกิดอากาศสะอาด นอกจากนี้ ยังมีการเชื่อมโยงกับกองทุนสิ่งแวดล้อมภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยกำหนดให้เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายให้นำส่งเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมถึงการกำหนดในเรื่องเครื่องมือหรือมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่อเป็นกลไกเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการอากาศสะอาดด้วย ดังนั้น จะเห็นได้ว่าร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. แม้จะมีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น ๆ ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันบางประการ แต่ได้เพิ่มเติมกลไกในการบูรณาการ ยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการในเชิงระบบ และสร้างเครื่องมือและมาตรการทางกฎหมายใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้มาตรการทางกฎหมายสามารถรองรับและแก้ไขสถานการณ์ปัญหามลพิษได้อย่างครอบคลุม รอบด้าน และยั่งยืน

สำนักกฎหมาย : ขอทราบหลักการที่สำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเครื่องมือและมาตรการ เศรษฐศาสตร์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในการป้องกัน และลดมลพิษ ทางอากาศ

กรมควบคุมมลพิษ : เครื่องมือและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์เพื่ออากาศสะอาด เป็นเครื่องมือ หรือมาตรการเพื่อสร้างและเพิ่มหรือลดแรงจูงใจ หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล คณะบุคคล นิติบุคคล หรือชุมชน เพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกัน บำบัด ขจัด หรือลดมลพิษทางอากาศ หรือส่งเสริม ให้มีอากาศสะอาด หมายความว่ารวมถึง เครื่องมือหรือมาตรการต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น ภาษีอากรสำหรับ อากาศสะอาด ค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษทางอากาศ การกำหนดและโอนสิทธิในการระบายมลพิษ ทางอากาศ การประกันความเสี่ยง มาตรการอุดหนุน สนับสนุน หรือส่งเสริมบุคคลหรือกิจกรรมสำหรับ อากาศสะอาด เครื่องมือหรือมาตรการอื่นที่คณะกรรมการนโยบายอากาศสะอาดประกาศกำหนด และการกำหนดให้ค่าธรรมเนียม รายได้ประเภทต่าง ๆ ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้นำส่ง เข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อใช้ เป็นงบประมาณอุดหนุนและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในเขตเฝ้าระวังมลพิษ ทางอากาศ และเขตประสบมลพิษทางอากาศ

สำนักกฎหมาย : ขอทราบมาตรการและกลไกทางกฎหมายในการบริหารจัดการอากาศ ของต่างประเทศที่สามารถนำมาปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย

กรมควบคุมมลพิษ : การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศในหลายประเทศ จะมีกฎหมายในการบริหาร จัดการอากาศเป็นการเฉพาะ โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ได้ศึกษามาตรการและกลไกของ กฎหมายในการบริหารจัดการอากาศจากประเทศสหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ โดยสรุปได้ ดังนี้

๑) สหรัฐอเมริกา มี Clean Air Act เป็นกฎหมายระดับสหรัฐ (Federal Law) ของสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากการปล่อยมลพิษที่สร้างมลภาวะ แก่อากาศโดยรวม กฎหมายนี้ได้มอบหมายให้สำนักงานปกป้องสิ่งแวดล้อมแห่งสหรัฐอเมริกา (Environmental Protection Agency หรือ EPA) กำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศ และมอบความ รับผิดชอบหลักให้แก่รัฐในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว การนำระบบกำหนด เพดานและจัดสรรสิทธิการปล่อย (cap-and-trade) มาใช้ เพื่อแก้ไขปัญหาฝนกรด การป้องกันในพื้นที่ ที่คุณภาพอากาศสะอาดอยู่แล้วไม่เสื่อมถอยลงไป Clean Air Act มีมาตรการทางกฎหมายที่สำคัญ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานอากาศระดับชาติ การกำหนดมาตรฐานการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดใหม่ การควบคุมมลพิษที่เป็นอันตราย (Hazardous Air Pollutants) การปกป้องคุณภาพอากาศในพื้นที่ ที่เป็นไปตามมาตรฐานอยู่แล้วและการปกป้องทัศนวิสัยจากหมอกควันในภูมิภาค (Regional Haze) การแก้ไขปัญหาฝนกรด การปกป้องชั้นโอโซนที่บรรยากาศชั้นสตราโตสเฟียร์

๒) สิงคโปร์ มีกฎหมายในการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศ จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ Environmental Pollution Control Act ๑๙๙๙ ซึ่งกำหนดหน้าที่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในการบำรุงรักษาและใช้อุปกรณ์เพื่อควบคุมมลพิษทางอากาศ มาตรการควบคุมการปล่อยควันดำ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดและยานพาหนะ มาตรการควบคุมการใช้วัตถุไวไฟ อุปกรณ์เผาเชื้อเพลิง หรือการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ที่กำหนด และ Transboundary Haze Pollution Act ๒๐๑๔ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการกับบริษัทเอกชนขนาดใหญ่หลายแห่งของประเทศ สิงคโปร์ที่เป็นผู้ลงทุนในบริษัทปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมการผลิตเยื่อกระดาษ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเผาพื้นที่การเกษตรในประเทศอินโดนีเซียอันเป็นการแก้ปัญหาหมอกควัน ข้ามพรมแดนที่ต้นเหตุ โดยหลักการสำคัญของ THPA เป็นการกำหนดความรับผิดชอบของผู้ถือครองหรือใช้ประโยชน์ในพื้นที่การเกษตรที่ก่อให้เกิดหมอกควันข้ามแดนมายังประเทศสิงคโปร์ โดยกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดบทสันนิษฐานของกฎหมายที่เป็นคุณกับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหามลพิษในอากาศเพื่อผลการพิจารณาพิพากษา ไปยังผู้ถือครองหรือใช้ประโยชน์ นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังครอบคลุมไปถึงกรณีที่เอกชนไม่ได้เป็นผู้เผาโดยตรง แต่มีส่วนเกี่ยวข้องในการรับซื้อปาล์มน้ำมันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม ประชาชนชาวสิงคโปร์ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาหมอกควันก็สามารถมีสิทธิฟ้องได้

๓) สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ มีกฎหมายอากาศสะอาด (Clean Air Act ๑๙๙๙) ที่ใช้หลักการผู้ก่อให้เกิดมลพิษเป็นผู้จ่าย โดยมีมาตรการทางกฎหมายเพื่อรักษาคุณภาพอากาศ โดยการกำหนดมาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศ (Ambient Air Quality Standard) การกำหนดมาตรฐานการปล่อยมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิด (Emission Standard) การบริหารจัดการคุณภาพอากาศโดยใช้ระบบกำหนดพื้นที่ โดยพิจารณาจากพื้นที่ที่มีลักษณะภูมิอากาศ สภาพอุตุนิยมวิทยาและสภาพภูมิประเทศ ซึ่งได้รับผลกระทบจากการแพร่กระจายของมลพิษทางอากาศที่คล้ายคลึงกัน (Airshed) การกำหนดระบบใบอนุญาตให้แหล่งกำเนิดมลพิษ ปล่อยหรือระบายอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ การติดตั้งระบบบำบัดหรือกำจัดมลพิษเพื่อให้ได้สิทธิในมาตรการจูงใจทางภาษีเพื่อส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อม

สำหรับร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ได้มีการศึกษาและนำมาตราต่าง ๆ ตามที่ได้ศึกษาข้างต้นมากำหนดเป็นมาตรการภายใต้ร่างกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากสภาพปัญหาที่มีลักษณะเดียวกัน และเป็นมาตรการทางกฎหมายที่มีหลักการและกระบวนการบังคับใช้ที่มีความสอดคล้องกับมาตรการทางสิ่งแวดล้อมและบริบทของสังคมไทย เช่น การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมภายใต้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย การใช้ระบบการจัดการมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม การป้องกันและควบคุมปัญหาหมอกควันข้ามแดน รวมถึงการจัดการมลพิษเชิงพื้นที่

สำนักกฎหมาย : บทกำหนดโทษของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

กรมควบคุมมลพิษ : พระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกัน ควบคุม และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศ จึงได้มีการกำหนดบทกำหนดโทษสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งได้กำหนดบทลงโทษในกรณีที่เป็นความผิดเอาไว้ ๒ รูปแบบ ได้แก่ โทษปรับเป็นพินัย เช่น หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศปล่อยทิ้งอากาศเสียไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดจะต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานอากาศสะอาดต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท และการกำหนดโทษทางอาญา เช่น ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือขัดขวางการกระทำตามคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ซึ่งการกำหนดบทลงโทษดังกล่าว มีความเหมาะสมและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ในมาตรา ๗๗ ซึ่งกำหนดให้การกำหนดโทษทางอาญาเท่าที่จำเป็น

สำนักกฎหมาย : การตราพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติและประชาชน หรือไม่ อย่างไร

กรมควบคุมมลพิษ : ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. จะเป็นกลไกและเครื่องมือในการบริหารจัดการและการส่งเสริมให้เกิดระบบการวางแผนเพื่อป้องกันการปล่อยมลพิษฝุ่น คาร์บอน กลิ่น การบูรณาการเชิงระบบของหน่วยงานต่าง ๆ ภาครัฐ ร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การบริหารจัดการระบบงบประมาณเพื่อการมีอากาศสะอาด ระบบการบริหารราชการเชิงพื้นที่เพื่อจัดการคุณภาพอากาศในพื้นที่รับผิดชอบ การพัฒนามาตรฐานคุณภาพอากาศ ระบบการประเมินคุณภาพอากาศ ระบบการเฝ้าระวัง ระบบการเตือนภัย และระบบการจัดการในสถานการณ์วิกฤติจากภาวะมลพิษในอากาศ รวมถึงระบบการพัฒนาศักยภาพความรู้เกี่ยวกับการจัดการให้เกิดอากาศสะอาด เพื่อประชาชนจะได้อาศัยอยู่ในอากาศที่เหมาะสมและเอื้อต่อการดำรงชีวิต

ประเด็นคำถามจากการอภิปรายในชั้นสภาผู้แทนราษฎร

สำนักกฎหมาย : ท่านคิดว่ามาตรการควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดต่าง ๆ เช่น ประเภทสถานที่ถาวร ประเภทเผาในที่โล่ง ประเภทยานพาหนะ และประเภทมลพิษข้ามแดน ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

กรมควบคุมมลพิษ : การกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ ประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศไม่เกินมาตรฐาน การกำหนดเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีการอื่นใด เพื่อควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษ หรือการปล่อยอากาศเสีย ให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศ โดยกำหนดมาตรการจากแหล่งกำเนิดมลพิษต่าง ๆ โดยแบ่งเป็นหมวดหมู่ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทสถานที่ถาวร มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทเผาในที่โล่ง มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดประเภทมลพิษข้ามแดน มาตรการดังกล่าวเป็นมาตรการใหม่ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. เพื่อให้เกิดการควบคุมกำกับดูแลเพื่อลดและขจัดมลพิษทางอากาศอันเป็นสาเหตุของฝุ่นละอองขนาดเล็กที่ตรงจุดและมีกลไกบังคับในแต่ละแหล่งกำเนิดมลพิษที่เหมาะสมกับแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น ๆ ซึ่งจะทำให้การจัดการมลพิษทางอากาศมีความเหมาะสมตามบริบทของแหล่งกำเนิดมลพิษในแต่ละประเภท

สำนักกฎหมาย : ท่านได้กำหนดกลไกทางกฎหมายและนโยบายเพื่อให้ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมรับผิดชอบกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นหรือไม่อย่างไร

กรมควบคุมมลพิษ : ในร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบกับปัญหาสิ่งแวดล้อมให้แก่ภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม โดยกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบกับกลุ่มดังกล่าวไว้ในหมวด ๔ ส่วนที่ ๑ มาตรการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด โดยกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจะต้องจัดให้มีระบบบำบัดอากาศเสีย อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้หรือการจัดการมลพิษด้วยวิธีอื่นใดเพื่อควบคุม กำจัด ลด หรือขจัดมลพิษ หรือปล่อยอากาศเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายหรือปล่อยทิ้งอากาศเสียจากแหล่งกำเนิด

สำนักกฎหมาย : ท่านมีมาตรการป้องกันและสร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดการเผาในภาคเกษตรไว้หรือไม่ อย่างไร

กรมควบคุมมลพิษ : สำหรับมาตรการป้องกันการลดการเผาในภาคการเกษตรในร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว มีการกำหนดให้การเผาในที่โล่ง โดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรจะต้องมีการขออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัด ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง รวมถึงมีการนำระบบการตรวจสอบย้อนกลับมาใช้สำหรับการผลิตทางการเกษตรโดยมีมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการโดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย

สำนักกฎหมาย : ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษในอากาศยานนอกราชอาณาจักรต้องรับผิดชอบค่าเสียหาย

กรมควบคุมมลพิษ : ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ได้กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการบริหารจัดการมลพิษทางอากาศข้ามพรมแดนไว้ โดยกำหนดความรับผิดชอบของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษรวมไปถึงผู้ใช้ ผู้สนับสนุนในการก่อให้เกิดมลพิษจะต้องรับผิดชอบเสมือนว่าได้กระทำความผิดในราชอาณาจักร อย่างไรก็ตาม นอกจากความรับผิดชอบของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวยังกำหนดให้กระทรวงพาณิชย์ออกมาตรการทางกฎหมายต่าง ๆ เพื่อกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป หรือสินค้าอื่นใด ที่ผลิตจากแหล่งกำเนิดมลพิษทางอากาศภายนอกประเทศ ที่มีการผลิต การเก็บเกี่ยว หรือการจัดการวัสดุของเสียทางการเกษตร ที่มีการเผาไหม้ อันก่อให้เกิดมลพิษข้ามแดนเป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการส่งออกหรือในการนำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ภาคผนวก

- : สำเนาหนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๑๒๖๐ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
- : ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
- : แผนจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบสาระสำคัญ และกรอบระยะเวลา
ของร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.
- : รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย
ร่างพระราชบัญญัติบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ.

<https://qr.senate.go.th/sh/f/?k=LH93U>

(โปรดแตะที่ URL)

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๕๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๗๕

